

נ נח נחמ נחמז מאומז

ספר
אב"י הנחל

ישראל בער אודסר

הנחל

הוצאת

משרד פרסום

נ נח נחמ נחמז מאומז

אַבִּי הַנַּחַל

בוֹקֵעַ רְקִיעִים, רְשׁוּם עֵמֶק בְּלֵב אֲלֵפִים.

מִכְתָּבִים קְדוּשִׁים שָׂרַבְם נִכְתְּבוּ בְּמִסִּירוֹת
נֶפֶשׁ עַל־יְדֵי רַבִּי יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדְסָר, לְנִשְׂיָא
יִשְׂרָאֵל, מֵר זְלַמֵּן שׁוֹר, וְנֶאֱגָדוּ יַחַד לְסַפֵּר הַנִּקְרָא
עַל שְׁמוֹ, יִשְׂרָאֵל בְּעַר אוֹדְסָר, הַנַּחַל.

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב הוּא בְּאַנְגְּרַת הַנִּנְכְּתֶבֶת לְכָל
אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שֵׁם יִמְצֵא הַקּוֹרֵא כָּל מִינֵי
עֲצוֹת וְיִשׁוּעוֹת שֶׁצָּרִיךְ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת.

סֵפֶר פֶּלֶא אֲשֶׁר הוּא טוֹבָה גְּדוּלָה לְכָלל יִשְׂרָאֵל
וְעֵתִיד לְהִיּוֹת חֲבִיב וְחָשׁוּב בְּדוֹרוֹת הַבָּאִים
אַחֲרֵינוּ, הַזּוֹרֵק עַל יִשְׂרָאֵל מִיּוֹמֵי אָמַת מְהוֹרִים
וְזָפִים וְצַחִים הַמְּטַהְרִים מִכָּל הַטְּמָאוֹת וְהַזְּחָמוֹת,
הַקּוֹרֵא וּמְנַלֵּה מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים, יִקְשֹׁר עֲצֻמוֹ
אֶל הַבְּחִיר מִבְּחֵירֵי הַצְּדִיקִים, הַנַּחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר
חֲכָמָה, שֶׁעַל־יְדוֹ תְּבוּא הַנְּאֻלָּה, בְּמִתְהַרָה בְּיַמֵּינוּ.

א

ב"ה, יום ה' פקודי, כ"ז אדר א' התשי"ז, מבריא.
 חיים טובים חיים ארכים לכבוד אוצר החכמה והמדע,
 מבקש אמת מופשט אמונה, ידידי כנפשי, מר ולמן שזר,
 יהי ה' עמו ויפקח את לבבו ועיניו ואזניו, ויראה וישמע
 ויבין האמת.

טוב להודות לה' אשר סבב בנפלאות השגחתו
 שהצלחתי להפיר את גדלת ויקר מעלתו הרם
 אחרי כמה שנים ששמעתי משמו הטוב, ומאז נכספתי
 מאד להתודע עמו ולא עלתה בידי. אך תשוקתו החזקה
 אל האמת היה הגורם שסבב ה' בחסדו נפלאות שזכיתי
 לראותו ולהתקשר אתו באהבים אהבת אמת, לדעתי
 גנוז בזה רמזים המשתמעים לכמה פנים יפות. למרות
 שבאמת איש פשוט לגמרי אני, אולם עץ קטן יכול
 להדליק ולהבעיר עץ גדול מאד. ואם אמנם אנו בדיוטא
 התחתונה בשפל המדרגה מאד, כמו שאנחנו יודעים
 בעצמנו שאין פנינו יפות כלל, כי הרוח סערה וענן גדול
 מסעיר ומחשיך מאד, בפרט בימינו אלה, אך כבר
 הקדים לנו ה' יתברך רפואה ותקון גמור על-ידי נהרות
 ונחלי החכמה האמתית של הצדיק האמת, וכל מי
 שישתיר את עצמו בצל כנפיו וילך על-פי דרכי תורתו,
 וישליך מאתו כל החכמות, ויסלק דעתו לגמרי כאלו אין

לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק, בודאי יהיה לו תקון גמור בתכלית השלמות יהיה מי שיהיה.

רַבֵּנוּ הקדוש ז"ל קדם הסתלקותו היה מתאנח וצועק מאד בקולות משנות ואנחות וצעקות גדולות על הכפירות ואפיקורסות שעתיד להתפשט בעולם, כי זו הרעה הגדולה מפל הרעות והצרות שבעולם, אין רע מזה רחמנא ליצלן. ואז היו אנשיו מתאנחים לפניו מאד כאומרים, מה נעשה ועל מי יעזב אותנו. והשיב, "מה לכם לדאג מאחר שאני הולך לפניכם וכו'", וגלה דעתו בפרוש וברמז שכל מה שעסק עם אנשי שלומו המקרבין אליו - הוא את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה, דהינו אף עם הדורות העתידין לבוא. ואמר, "רק אתם תחזיקו עצמכם יחד באחדות והתחברות ואהבת חברים אז תהיו אנשים כשרים, ולא כשרים בלבד אלא אפלו צדיקים וטובים תהיו, כי ה' יתברך יעזר לי בודאי שיהיה כרצוני כאשר רציתי מכבר, כי בעזרת ה' יתברך גמרתי ואגמר כרצוני בודאי" ("איך האב אויס גיפירט און וועל אויס פירן"). ואמר שכל מי שיגע ויתחבר לאחד מאנשי שלומו בודאי יהיה איש כשר באמת, ולא איש כשר בלבד אלא אפלו צדיק גמור כמו שאני רוצה.

בראש השנה האחרון שקדם הסתלקותו אמר רבנו
הקדוש ז"ל התורה הנוראה 'תקעו תוכחה',
מבאר שם שצריכין לבקש ולחפש מאד מאד את הרוח
הקדש רוח נבואה של הצדיק המנהיג האמת שעקר
שלמות האמונה שהיא עקר היהדות עלידו דיקא. ואז
אחר אמירת התורה הנ"ל הזהיר אותי ביותר לכתב
אזהרה הגדולה הזאת שכל אדם שבעולם מגדול ועד קטן
צריכין להזהר בזה מאד, וצריכין להזהיר ולהזכיר אותם
אזהרה זאת אלפים פעמים שיזכרו מאד בכל יום ויום
לחפש ולבקש הרבה את הצדיק המנהיג האמת שיש לו
רוח נבואה רוח הקדש שיוכל לתקנם באמת לנצח. כי
בודאי אין החפוש והבקשה אחרי הגוף הגשמי של הצדיק
כי אם אחרי רוח הקדש שלו, שעלידי זה עקר תקונו. וזה
צריכין לחפש ולבקש תמיד, כי ממה נפשך, אם לא מצאו
עדין כלל - בודאי הוא צריך לילך על ידיו ועל רגליו
לבקשו ולחפשו בכל כחו בכל העולם מקצה ועד קצה כל
ימיו אשר הוא חי על פני האדמה, אולי יוכל למצא חיי
נפשו לנצח על-כל-פנים יום אחד או שעה לפני מותו.
ואם כבר נדמה לו שמצא את הצדיק האמת, בודאי זה
צריך לבקש ולחפש עוד יותר ויותר, כי יכול להיות שהוא
אצל הצדיק ועדין אורו חשוך אצלו ואינו מרגיש נעימות
אמתת עצותיו הקדושים, ומחמת זה הוא רחוק מתקונו,

ולזה צריך יגיעה גדולה וחפוש הרבה עד שימצא. ואם יחפש באמת בודאי ימצא.

על ידי התקרבות לצדיק האמת נפסק זהמת הנחש, ולהפך על ידי מנהיג של שקר מתגבר הזהמא.

יש צדיק שהוא גדול במעלה כל-כך עד שאינו מקנא שום צדיק לא בעולם הזה ולא בעולם הבא רק אותו לבדו יתברך, בחינת "בקנאו את קנאתי".

עקר גדלת הצדיק בחייו ואחר הסתלקותו שימשיך ויאר האור והחיות העליון מאד, דהינו התגלות אלקותו יתברך גם בעולם הגשמי הזה אפלו בתכלית המדרגות התחתונות והמגשמים מאד, עד שיכול להגביה גם כל הנופלים והמגשמים ביותר, עד שיתקים "וידע כל פעול כי אתה פעלתו" וכו'.

על ידי התקרבות להצדיק זוכין לאמונה ונתפסלין הכפירות.

עקר ההתקשרות היא אהבה, שיאהב את הצדיק אהבה שלמה, שיהיה "נפשו קשורה בנפשו".

צריך לזהר מאד לגרש מקרבו הרוח שטות מה שלבנו מלא מרוח שטות הדבוק בו, ועל ידי שנתקשר להצדיק האמת, הינו שיאהב את הצדיק אהבת נפש, על-

יְדֵי זֶה מְגַרֵשׁ בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹל אֶת הָרוּחַ שְׁמוֹת מְקַרְבוֹ,
וְעַל-יְדֵי זֶה זוֹכָה לְלֵב נְשָׁפֵר.

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת נֶגֶד הָעוֹלָם הוּא בְּחִינַת רֵאשׁ, וְהָעוֹלָם
נִגְדָּו הֵם בְּחִינַת גּוֹף, וְעַקֵּר הַתְּקוּן בְּשׂוֹכֵין
לְהִיּוֹת מְקַרֵב וּמְקַשֵּׁר לְהַצַּדִּיק כְּמוֹ הַגּוֹף עִם הָרֵאשׁ, שֶׁעַקֵּר
הַחַיּוֹת שֶׁבְּכָל הָאֵיבָרִים הוּא רַק מֵהָרֵאשׁ.

צַרִּיכִין בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְשׁוֹטֵט וּלְבִקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ מְאֹד
מְאֹד אֶת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת בְּכָל מִינֵי חֲפוּשׁ
בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, כִּי עַקֵּר הַחַיּוֹת וְהַקְּיוּם וְהַשְּׂאִרִית
שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעוֹלָמוֹת הַתְּלוּיִים בָּהֶם, הַכֹּל עַל-יְדֵי
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שְׂוֹכֵין יִשְׂרָאֵל לְבִקֵּשׁוּ וּלְחַפֵּשׂוּ בְּכָל מִינֵי
חֲפוּשׁ בְּמַסִּירַת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ עַד שְׂמוֹצְאִין אוֹתוֹ וּמִתְקַרְבִּים
אֵלָיו, וְעַל-יְדֵי זֶה זוֹכִין לְאִמּוּנָה וְנִתְבַּטְּלִין הַכַּפְּירוֹת, וְעַל-
יְדֵי זֶה זוֹכִין לְגֵאֲלָה שְׁלֵמָה וּלְהַשִּׁיר שְׂיִתְעַר לְעֵתִיד. אֲשֶׁר־
הַזּוֹכָה וּמְחַבֵּה וּמְשִׁתַּקֵּק לְזֶה בְּאֵמֶת.

עַל-יְדֵי מַחְלָקַת עַל הַצַּדִּיק שׁוֹכְחִין אֶת הַתּוֹרָה.

בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ תְּלוּי בְּקִרְבַּת הַצַּדִּיק.

רְבוּי הַחֲכָמוֹת, בְּפִרְט חֲכָמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, מְזִיקִים מְאֹד
מְאֹד לְכָל הָעוֹלָם יוֹתֵר מִנְּחָשִׁים וְעַקְרָבִים וּמְכָל מִינֵי חַיּוֹת
רְעוֹת וּמְזִיקִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הֵם מְזִיקִים לְאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה
שֶׁהִיא יִסוּד הַכֹּל.

על־ידי שְׂדוּכְרִים על הצדיק, על־ידי זה נתגבר
הפילוסופיא בעולם, וכן להפך.

עקר עלית הנפש ושלמותה הוא כשנכללין נפשות
ישראל באחדות אחד.

על־ידי אהבה ושלום ואחדות שפין ישראל, על־ידי
זה נמתקין כל הדינים, ונתפטלין כל הפירות,
ונכנע ונתבטל חכמת הטבע, ונתגלה אמונת הרצון בעולם
לידע ולהאמין שהכל מתנהג רק ברצונו יתברך.

על־ידי השלום שיש בין בני־אדם והם חוקרים
ומסבירים זה לזה האמת, על־ידי זה משליך
כל איש שקר אלילי כספו ומקרב את עצמו אל האמת,
ולפי השלום שבדור פן יכולין למשך את כל העולם
לעבודתו יתברך לעבדו שכם אחד, וכלם ישליכו את
אילי כספם וזהבם ויתפללו אל ה' לבד.

מעלת הקבוץ של ישראל האוחזין עצמן בהצדיק
האמת באהבה ואחדות גדול, ובתכלית
השלום האמתי, וממשיכין על עצמן בכל עת הארת
הדעת הקדוש שלו, ומתקבצין ומתועדין בכל עת לדבר
זה עם זה ביראת שמים, ומהארת הדעת הקדוש שעוסק
הצדיק הנ"ל להאיר בהם, הקבוץ הזה הוא יקר ונעלה
מאד ועל־ידי זה הקבוץ תהיה הגאלה במהרה בימינו

ויבוא משיח ויתקן הכל בשלמות.
 על ידי האמת העולם נשמר מפל הזקות.
 האמת הוא פודה מפל הצרות.
 כשיש אמת יש שלום.
 כשאין אמת אין חסד.
 על ידי אמת יזכה לשם עולם.
 מי ששומר את עצמו משקר הוא מנצח תמיד.
 על ידי ענוה תזכה לאמונה.
 על ידי אמונה יכול להבין את ה' ותברך.
 על ידי אמונה, הקדוש ברוך הוא יסלח לך על עוונותיך.
 לא תבנה ירושלים עד שיהיה שלום בין ישראל.
 אין בית המקדש נבנה עד שתכלה גאווה.
 על ידי אחדות שיהיה בישראל יבוא משיח.
 על ידי אמונה נתבטלין הגזרות שאמות גוזרין על ישראל.
אבן קוש סליחתו שלא שלחתי עדין הספרים הקדושים,
 כי הייתי חולה ועברו עלי יסורים קשים לא
 עליך, וכודאי הכל לטובה. גם עכשו עדין אני חלוש כח
 מאד, והתגברתי בכל פחותי לכתב קצת דבורים קדושים
 שיש בהם כדי להחיות ולהשיב את כל העולם.

מעַת שֶׁנִּפְרְדְּנוּ לֹא שְׁכַחְתִּי אוֹתוֹ כִּי אֶהְבֶּתוּ חֲקוּקָה
 בְּעֵמֶק לְבִי בְּאַהֲבָה רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם, וְאַנִּי
 מִתְנַעֲנֵעַ וּמִשְׁתַּוְּקֵן אֵלָיו תָּמִיד לְהִתְקַשֵּׁר אִתּוֹ בְּשִׁבְת
 אַחִים גַּם יַחַד. אֲנִי מִתְפַּלֵּל תָּמִיד עֲבוּרוֹ שְׂיִזְכֶּה לְרֹאוֹת
 בְּתַפְאֵרַת אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ הַקְּדוֹשׁ הַמְּאִיר עֵבְשׁוֹ בְּעוֹלָם,
 וּלְהַעֲבִיר וּלְסַלֵּק הָעֲנָנִים הַמְּחַשִּׁיכִים אֶת אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ,
 בְּאִפְנֵי שְׁנִזְכֶּה לְצֵאת מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, מִחֲשֵׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל,
 וּכְאוֹר בְּקֶר יוֹרֵחַ עָלֵינוּ שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמְרַפָּא בְּכַנְפֶיהָ.

בְּרִגְעֵי כְּבוֹד וְיִקָּר הַנְּנִי דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְשְׁלוֹם אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמוֹ הַנְּלוֹיִם אֵלָיו, בְּפֶרֶט לִידִידֵנוּ הַנְּעִים
 וְהַנְּחֻמָּד וְכו'... אֲשֶׁר זָכָה לְאוֹר הַתּוֹרוֹת וְהַתְּפִלוֹת וּבּוֹדֵאי
 יַעֲשׂוּ בּוֹ פְּעֻלוֹת לְטוֹבָה אִם יֵטֶה אֲזַנְיוֹ וְלִבּוֹ אֵלֵיהֶם.

הַמְּחַפֶּה וּמְצַפֶּה לְתִשׁוּבַת הַמְּהִירָה. נָא לְשָׁמֹר אֶת
 הַמְּכַתֵּב, כִּי אֶקְוֶה בְּקֶרֶב לְהִתְרַאוֹת, וְיֵשׁ לִי מֵה לְבָאֵר
 בְּעַל־פֶּה.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדֶסָר
 בֵּית זְלַמֵּן אוֹדֶסָר, טְבֵרְיָא.

ב

ב"ה, יום שני חג העצמאות תשי"ז. זה היום עשה ה' עמנו נסים ונפלאות למען יתגדל ויתקדש שמו הגדול בעולם, נגילה ונשמחה בישועתו, ונודה ונהלל לפניו יתברך. כן יגמר עמנו הנאלה השלמה שאין גלות אחריה.

לכבוד ידידי יקירי וחביבי הנעים, איש משפיל וחסם להבחין ולהבין האמת, מר זלמן שזר, שלום וחיים לנצח.

מתוך השתוקקות ונגעושים ואהבה רבה אהבת אמת שאיננו תלוי בדבר בטל, ולא יכפה לעולם, הריני בזה לשמח את לבו הניד במעט ממעשים ומעדנים יקרים אשר אהב נפשו, דברים מתוקים מדבש מאירים עינים, ומשיבים את הנפש מדרכי מיתה לדרכי חיים, הנובעים ממקור החכמה שגלה אור האורות הגנוז רבנו הקדוש והנורא וצ"ל.

קדם כל אכפיל ואשליש את תודתי העמקה מקרב לב אמת על נדבת לבו הטהור סף עשרה ל"י שקבלתי ממנו בחדש העבר, וידע כי תקף נתתי כל הסכום הנ"ל לידי רבנו הקדוש ז"ל לפדיון נפשו, הינו בקפת הצדקה לעניניו הקדושים, לזכות הרבים. ואני מעתיר ומקנה כי בגלל הדבר הזה יברכהו ה' מציון בחיים ארפים וכל טוב, ויחדש נפשו למזכה באפן

שִׁירָגִישׁ הַיָּטֵב בְּלִבּוֹ וּמַחוֹ וּבְכָל עֲצֻמוֹתָיו נְעִימַת מְתִיקַת
אוֹר הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַמְּאִיר גַּם עִבְשׁוֹ בְּשִׁמְשׁוֹ
בְּצַהֲרִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, עַד שְׂיִזְכֶּה בְּחַיּוֹ לְתַקֵּן הַכֹּל
בְּתַכְלִית הַתְּקוּן וְלַהֲפִיךְ כָּל הָעוֹנוֹת לְזִכִּיּוֹת.

הָאֵמֶת אֲגִיד שְׂזֵמֵן רַב הַיִּיְתִי בְּשִׂמְחָה וְנַחַת גָּדוֹל
בְּרֵאוֹתַי בְּעֵינַי שְׂיִישׁ לוֹ זְכוּת לְדַבֵּר יָקָר וְנִפְלָא
וְנַעֲלָה לְעִילָא וְלְעִילָא שְׂאִין לְמַעְלָה הַיִּמְנוּ.

מִי שֶׁחָפֵץ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ וְאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצֻמוֹ, יִכּוֹל
לְהִבִּין מִרְחוֹק הַיְכֵן הַדַּעַת הָאֵמֶתִי שְׂרֵאוֹי לְסִמְנָד עָלָיו
וְלְהֵאֱמִין בוֹ, וּמִי הֵם הַצַּדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים בְּאֵמֶת, וְלָמִי רָאוֹי
לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּאֵמֶת.

עֵקֶר תְּקוּן וּכְפָרַת כָּל הָעוֹנוֹת, הוּא רַק עַל־יְדֵי הַצַּדִּיק
הָאֵמֶת שְׂעוֹסֵק לְהַמְשִׁיךְ אוֹרוֹת הַמְּקִיפִין וְלְהֵאִיר
הַדַּעַת בְּיִשְׂרָאֵל שְׂעַל־יְדֵי זֶה מוֹצִיאֵם מֵעוֹנוֹת, וְלֹא דִי
שְׂמַצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל עַל־יְדֵי זֶה מֵעוֹנוֹת אִף גַּם יֵשׁ לוֹ כַּחַ
בְּכִיכּוֹל לְכַפֵּר עוֹנוֹת, כִּי אוֹרוֹת הַמְּקִיפִין שְׂלוֹ הֵם בְּחִינַת
עוֹלָם הַבָּא, בְּחִינַת תְּשׁוּבָה, בְּחִינַת יוֹם כְּפוּרִים שְׂעִשֵׁם
נִתְּכַפְּרִין כָּל הָעוֹנוֹת, וְנִתְּהַפְּכִין שֵׁם כָּל הָעוֹנוֹת לְזִכִּיּוֹת.

כָּל אֶחָד כְּפִי מַה שְׂיִודַע בְּנַפְשׁוֹ גָּדַל פְּחִיתוֹתוֹ וְגָדַל
רְחוּקוֹ שְׂנִתְרַחַק מְאֹד מֵה' יִתְּבַרַךְ, כְּמוֹ-כֵן הוּא

צָרִיךְ דִּיקָא לְהִתְקַרֵּב לְהֶרְבֵּי הָאֲמַת הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל מַה שֶּׁהוּא קָטָן בְּיוֹתֵר - הוּא צָרִיךְ רַבֵּי אֲמַתֵּי גְדוֹל בְּיוֹתֵר.

הַכֶּלֶל, שֶׁהַמְּשָׁלָה בְּיַד הַצְּדִיק לַפֶּעַל פְּעֻלוֹת כְּרִצּוֹנוֹ, וְעַקֵּר הַמְּשָׁלָה לְהַאִיר וּלְעוֹרֵר לֵב יִשְׂרָאֵל לְעִבּוּדַת ה' יִתְפַּרֵּךְ. עַל־כֵּן הָעַקֵּר שִׁיתְקַשֵּׁר לַצְּדִיקֵי אֲמַת וּמֵהֶם יִקְבֹּל כַּח וְהַאֲרָה וְהִתְעוֹרְרוֹת לֵה' יִתְפַּרֵּךְ עַד שִׁישׁוּב אֶל ה' בְּאֲמַת.

יֵצֵא שְׂדָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁשֵׁם גְּדֻלִּים כָּל הַנְּשָׁמוֹת, וְיֵאלּוּ הַנְּשָׁמוֹת צְרִיכִים בְּעַל הַשְּׂדָה שִׁישְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם וְיַעֲסֹק בְּתַקּוּנָם. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד שְׂרוּצָה לָרַחֵם עַל נִשְׁמָתוֹ לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן הַרְּבִה לְפָנֵי ה' יִתְפַּרֵּךְ כָּל יָמָיו שִׁזְזוּכָּה לְהִתְקַרֵּב לְהַצְּדִיק הַזֶּה שֶׁהוּא בְּעַל הַשְּׂדָה, שֶׁהוּא מְסַתְּפֵל עַל כָּל אֶחָד לְהַבְיִאוֹ אֶל הַתְּכֵלִית הָאֲמַתִּי, כִּי אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא אֶל הַתְּכֵלִית הַטּוֹב הַנִּצְחִי כִּי אִם עַל־יַדֵּי הַצְּדִיק הַזֶּה שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּעַל הַשְּׂדָה הָעֲלִיּוֹנָה.

כָּל הָעֲצוֹת צְרִיכִים לְקַבֵּל מִצְדִיקֵי אֲמַת, וְעַל־יַדֵּי זֶה נִמְתְּקִין הַדִּינִים וְיִבּוֹא לוֹ יְשׁוּעָה.

הַמְּעַתִּיק יִשְׂרָאֵל דִּב אֲוֶדְסָר

ג

ב"ה ט"ו אִיר תשי"ז.

לכבוד ידידי כַּנְפָּשִׁי, מֵר זְלַמֵּן שׁוֹר, הַטּוֹב וְהַנְּעִים,
שְׁלוֹם רַב.

לְפָלֵא בְּעֵינַי שְׁלֵא הִשִּׁיבֵנִי עַל מִכְתָּבִי הַקֶּדֶם, אֲךָ אֲנִי
דָּן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת שֶׁהוּא טָרוּד מְאֹד בְּעִסְקָיו,
וּבְפֶרֶט כִּי מֵצֵד עֲצָמֵי מָה אֲנִי וּבּוֹדָאֵי אֵינְנִי כְּדָאֵי לְגַדֵּל
שְׁפָלוֹת מִדְּרַגְתִּי. אֶף-עַל-פִּי כֵּן אֲנִי מִמְשִׁיד לַעֲשׂוֹת הַחֹב
הַמוּטָל עָלַי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנִי לְכַתֵּב לוֹ נְפִלְאוֹת דְּבָרֵי רַבְּנוּ
הַקְּדוֹשׁ זצ"ל, הַמְּחִים נֶפֶשׁ כָּל חַי, וְלִקְיָם כְּזֶה הַזְּהָרַת רַבְּנוּ
ז"ל, לְהוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם דַּעְתּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּעוֹלָם, לְמַלְאוֹת
הָעוֹלָם דַּעָה אֵת ה'. אוֹלַי יִתְעוֹרֵר עַל-יְדֵי זֶה לְשִׁים עֵינָיו
וְלָבוּ בְּיוֹתֵר בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר הֵם כָּל תְּקוּנָנוּ
וְגִאֲלַתְנוּ וְתִקּוּן כָּל הָעוֹלָם. אֲשֶׁרֵי הַזְּכוּה לְזֶה.

הַרְיָנִי מְקַשֵּׁר לְזֶה הַעֲתָקַת לְשׁוֹן מוֹרְנוּ רַבִּי נִתֵּן הַקְּדוֹשׁ
זצ"ל, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "זְכוּת גְּדוֹל הוּא לְהֵאָדָם
כְּשֶׁזְּכוּה שִׁיְהִי מַחְשְׁבוֹתָיו מְשׁוּטְמוֹת בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל
הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא מְאֹד אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ אֵלָיו, וְאֵי אֶפְשָׁר
לְסַפֵּר בְּשִׁבְחוֹ הַקְּדוֹשׁ שְׁלֵא לְפָנָם בְּכַבוֹדוֹ חֵם וְשְׁלוֹם, וְכָל
מָה שֶׁנִּמְצָא בְּדְבָרֵינוּ אֵיזֶה שֶׁבַח עַל רַבְּנוּ ז"ל הַקְּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא מְאֹד, צְרִיכִין לִידַע שֶׁהַכֹּל נַחֲשֵׁב כְּלֵא, וְאֵינוּ אֶפְלוּ
כְּמִטָּה מִן הַיָּם הַגְּדוֹל, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר בְּשִׁבְחוֹ כָּלֵל, כִּי

היה נעלם בתכלית ההעלם משכל אנושי, ואפלו צדיקים גדולים אי אפשר (להם) להשיג מקצת מעלתו. ואין לנו שום השגה ותפיסא בו כלל, כי אם על-ידי קצת התורות הנפלאים שגלה בספריו הקדושים, והמעשיות הנוראות, ומזה יכול כל חד כפום מה דמשער בלביה להבין קצת מעט מזעיר עד היכן מגיע רום תקפו וקדשותו עד אין תכלית. אשרי ילוד אשה שזכה למעלה כזו העולה למעלה למעלה מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב."

"כי מרחמם ינהגם" (ישעיה מ"ט), הינו מי שהוא רחמן הוא יכול להיות מנהיג.

הצדיק המנהיג האמת הוא רחמן מאד על ישראל, כי הוא מרחם ברחמנות האמתי על ישראל, שהוא להכניס בהם הדעת הקדוש להודיעם כי ה' הוא האלקים ולהוציאם מעוונות, שזהו עקר הרחמנות על ישראל הגדול מכל מיני רחמנות. כי כל היסורים הקשים שבעולם אינם נחשבים כלל כנגד המשא הכבד של עוונות חס ושלום, כי כשישראל נופלים בעוונות זהו משא כבד מאד שאי אפשר לשא כלל המשא הכבד הזה של עוונות אפלו יום אחד, כי מי שיודע קדשת ישראל מאין הם לקוחים, ויודע רוחניות ודקות של ישראל, הוא יודע שישראל הם רחוקים לגמרי מעוון, ואין עוון שיך

להם כָּלֵל כָּלֵל לֹא, לְפִי גִדֹל קִדְשָׁתֶם מִשְׂרָשָׁם, וְגִדֹל
 דְּקוּתָם וְרוּחֲנֵיּוֹתָם. וְעַל־כֵּן כָּל הַיְסוּרִים שֶׁפְּעוּלָם אֵינֶם
 נַחֲשָׁבִים לְמִשָּׂא כְּנֶגֶד הַמִּשָּׂא הַכָּבֵד שֶׁל עוֹנוֹת חֵם וְשָׁלוֹם,
 רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כִּי עֵקֶר הַיְסוּרִים הֵם רַק כְּשִׁנּוּפְלִים בְּעוֹנוֹת
 חֵם וְשָׁלוֹם, וְזֶהוּ עֵקֶר הַרַחֲמָנוּת לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל עִם
 קְדוּשָׁה לְהוֹצִיאָם מֵהַמִּשָּׂא הַכָּבֵד שֶׁל עוֹנוֹת. וּבְאֵמֶת מֵהֵיכָן
 בָּאִים לְעוֹנוֹת, הוּא רַק עַל־יְדֵי שְׂאִין לוֹ דַּעַת, כִּי אֵין אָדָם
 עוֹבֵר עֲבָרָה אֶלָּא אִם בֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁמוֹת, וְזֶהוּ
 הַרַחֲמָנוּת הַגְּדוֹל מִן הַכֹּל, שֶׁצָּרִיכִין לְרַחֵם עָלָיו לְהַכְנִים בּוֹ
 דַּעַת. וְעַל־כֵּן כָּל רַחֲמָנוּת הַמְּנַהֶיג הַרַחֲמָן הָאֵמֶת עַל
 יִשְׂרָאֵל הוּא לְהַכְנִים בָּהֶם דַּעַת, כִּדְבַר הַלְוִיָּהּ מֵהַמִּשָּׂאוֹ
 הַכָּבֵד שֶׁל עוֹנוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, וְהוּא הוּא הָעוֹסֵק בְּיִשׁוּבוֹ
 שֶׁל עוֹלָם, שְׂיִהְיֶה הָעוֹלָם מֵיֹשֵׁב מִבְּנֵי־אָדָם, הֵינּוּ בְּנֵי דַּעַת.
 כִּי עֵקֶר הָאָדָם הוּא הַדַּעַת, וּמִי שְׂאִין לוֹ דַּעַת אֵינּוּ אָדָם
 כָּלֵל רַק הוּא בְּחִינַת חַיָּה בְּדַמוֹת אָדָם, וְעֵקֶר הַדַּעַת הוּא
 לִידַע שְׂיֵשׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט בְּאָרֶץ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ. גַּם
 הוּא מִשְׁתַּדֵּל לְהַשְׁאִיר דַּעַתוֹ לְדוֹרוֹת לְנֹצָח, שֶׁזֶהוּ עֵקֶר
 שְׁלָמוֹת הַצְּדִיק אַחֵר הַסְּתַלְקוֹתוֹ. וְאֶפְלוּ כְּשֶׁמִּגִּיעַ זְמַנוֹ
 לְהַסְתַּלֵּק וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה בְּתַכְלִית הַמַּעְלָה, אַף־
 עַל־פִּי כֵן אֵין זֶה שְׁלָמוֹתוֹ לְהִיּוֹת לְמַעְלָה לְבַד, רַק הָעֵקֶר
 שְׁלָמוֹתוֹ שְׂיִאִיר אַחֵר הַסְּתַלְקוֹתוֹ לְמַטָּה לְמַטָּה גַּם־כֵּן,
 שְׂיִשְׂאִיר בֵּן וְתַלְמִיד שְׂיִקְבְּלוּ דַּעַתוֹ הַקְּדוּשָׁה וַיֵּאִירוּ דַּעַתוֹ

בעולם מדור לדור לנצח, כדי להציל את ישראל מעוונות
 לדורי דורות לעולם ועד, ועלידי זה נחשב כאלו הוא
 בעצמו ממש נשאר בעולם.

ג הוא יכול ללמד ולהאיר בדרי מעלה ובדרי מטה,
 להראות להגבוהים במעלה שאינם יודעים כלל
 בידיעתו יתברך, ולהפך לדרי מטה שהם המונחים
 בדיומא התחתונה מאד בתוך הארץ ממש, בתכלית
 הירידה, להראות להם שעדין ה' עמם ואצלם וקרוב להם,
 לחזקם ולאמצם שלא יתיאשו חס ושלום בשום אפן
 בעולם. על־כן אפלו אם האדם נופל חס ושלום למקום
 שנופל רחמנא לצלן, והוא בשפל המדרגה התחתונה
 ממש, גם משם יוכל לדבק את עצמו בה' ולשוב אליו
 יתברך, כי מלא כל הארץ כבודו ומכל הטמאות והזהמות
 שבעולם יכולים לשוב אליו יתברך. וכל זה זוכין עלידי
 הצדיק האמת ותלמידיו שינקו מדעתו הקדושה. על־כן
 צריך כל אחד לרחם על עצמו ולהתנפל ולהתחנן לפני ה'
 יתברך בדמעות שלישי שיופה לידע האמת לאמתו,
 שימצא מנהיג אמתי בזה שיוכל להוציא אותו מעוונות, כי
 זה עקר הרחמנות מכל מיני רחמנות.

המשך יבוא בקרוב בעזרת ה'.

ישראל דב אודסר

ד

ב"ה, ג' שבט תשי"ח, טבריא.

לכבוד בעל נפש עשירה יקרה מפנינים, מר ז. שזר
הנעים. ישמרהו ה' ויחיהו לארץ ימים בשבע שמחות
ונעימות נצח.

לשמחת לב וענג נפש רב היה לי הספה מהשגחה
העליונה שזכיתי לבקר בהיכלו בשבת אחים
גם יחד בלב אחד לב אמת, התרגשתי מאוד על היחס
הלבבי. באמת אומר לו כי אינני מסיח דעתי ממנו, הוא
נחקק בלבי ומחי תמיד, ואיך אזכה לגלות ולהאיר לו אור
הדעת של אור האורות הגנוז וצפון של רבנו הקדוש וצ"ל
המאיר בכל העולמות.

הנני שולח לו כמה קטעים משיחותיו הקדושות:
אמר, אני אוליך אתכם בדרך חדש שלא היה מעולם.
איך אפשר שלא יחלקו עלי מאחר שאני הולך
בדרך חדש שעדין לא הלך אדם בו מעולם, וגם הבעל
שם טוב לא, ושום בריאה לא, ואף-על-פי שהוא דרך ישן
מאד אף-על-פי כן הוא חדש לגמרי. אמר, אם היה
הבעל-שם-טוב שומע תורתו היה אצלו גם-כן חדוש, אם
היה רשב"י שומע תורתו היה גם-כן חדוש גם אז. אני
רוצה לגלות ולהכניס יראה באנשי, יראה נפלאה שעדין
לא הייתה יראה כזאת בעולם.

אמר לעגנו המפרסמים של שקר, כי על הפעל-דבר קשה מאד לטרוח עם כל העולם להטעותם מדרך הישר, על-פן העמיד מפרסם אחד במקום פלוני ומפרסם אחד במקום פלוני. אמר על אנשי שלומו שקשה להם שירימו את עצמן להנהיג ברבנות והתנשאות מחמת שהכנסתי בהם אמת הרבה יותר מדי. הפחות שבאנשי אני מוליך אותו בדרך של צדיק גדול מאד וכו'. מי שיתקרב לאנשי שלומי ואפלו מי שרק יגע בהם בודאי יהיה איש פשר באמת, ולא איש פשר בלבד כי אם אפלו צדיק גדול מאד יהיה מי שיזכה להתקרב לאנשים שלי. אמר אני נהר המטהר מכל הפתמים.

אני אילן נאה ונפלא מאד עם ענפים נפלאים מאד, ולמטה אני מונח בארץ ממש. אם הייתי רוצה לגלות מאתי - היו כל העולם רצין אחרי. אני יודע בברור שאני מנהיג הדור יחידי בעולם ואין מנהיג כמוני. עוד יהיה זמן שתהיו מתגעגעים מאד על שהיה בידיכם חדוש נפלא פוה ועובתם אותו וכו'. כבר גמרתי ואגמר. לעתיד יהיה כל העולם אנשי ברסלב. "ונתתי לכם לב בשר" - אותיות 'ברסלב'.

הפעל-דבר מתגבר על האדם, ואינו מניח אותו להתקרב אל הצדיק האמת שממנו

הנחל

יונקים הכל, אך כל זמן שהוא עדין בתוך כלל ישראל ולא יצא לגמרי, אז עדין יש לו תקנה להתקרב אליו.

צָרִיךְ האדם להעמיק עיניו לדעת ולהכיר גדלת הבורא על-ידי כל דבר ודבר מהבריאה, עד אשר יבוא לבחינת התכלית של אותו הדבר. וקמני ערך פמונו היום שכלנו במדרגה פחותה מאד שאי אפשר לנו לבוא לידיעה זאת, יש לנו לכסף ולהשתוקק מאד מי יתן והיה לנו מנהיג הדור רועה נאמן שיוכל להאיר גם בנו ידיעת והשגת הבורא יתברך בלי שום מסך המבדיל, פדי שנוכה לבוא אל התכלית.

אִפְלוּ מי שנפל מאד ומונח בשאול תחתיות חם ושלום, אף-על-פי כן יש לו תקנה גדולה על-ידי הצדיק הגדול האמתי, כי על-ידו יכולים הכל לקבל חיות מהקדשה בכל מקום שהם, על-בן פאמת אין שום יאוש בעולם, והעקר הוא "מפמן שאול שועתי", כי גם צעקה משאול תחתיות אינה נאכרת לעולם, ויצעק ויצעק לפני ה' יתברך תמיד יהיה איד שיהיה עד אשר ישקוף וירא ה' משמים.

עֵבֶר שלמות הצדיק הוא שיוכל להראות למי שהוא למעלה ונדמה לו שהוא במדרגה עליונה - יהיה מראה לו שהוא ההפוך. וכן למי שהוא למטה במדרגה

התחתונה יהיה מראה לו שעדין לא אבדה תקותו וגם משם יוכל לדבק עצמו אליו יתברך לשוב אליו, כי אין שום יאוש בעולם כלל.

חכמות אין צריכים כלל, והעקר הוא רק תמימות ופשטות ואמונה שלמה בה' יתברך ובהצדיק האמת. אשרי ההולך בתמימות. אשרי למו שזוכה להתקרב להצדיק האמת, אשרי לו אשרי חלקו. והבעל-דבר שם לבו על זה מאד לבלבל את העולם, והקים בעולם מפרסמים הרבה של שקר. וגם בין הצדיקים האמתיים הכנים מחלקת עד שאין אחד יודע היכן האמת.

פעם אחת ישב רבנו הקדוש זצ"ל יחד עם תלמידו הרב הקדוש המגיד מטירהאוייצע שהיה איש זקן והיה מקדם מגדולי תלמידי הבעל-שם טוב זצ"ל, חבר להמגיד ממעזריטש, ותפס בזקנו של המגיד הנ"ל בדרך חבה ואמר לו, חדוש כמוני עוד לא היה בעולם, אותי צריכים כל העולם מאד מאד, כי העולם אין יכולין להיות בלעדי כלל, יש לאל ידי להחזיר כל העולם למוטב, לא בלבד אנשים פשוטים, אלא אפלו כל הצדיקים ואנשים גדולים אני יכול להחזירם למוטב, כי גם הצדיקים צריכים להחזירם למוטב, ולא מבעיא ישראל קדושים, אלא כל האמות העולם כלם אני יכול להחזירם לה' יתברך, והייתי

יכול לְהַחְזִירָם לֵה' יִתְפָּרֵךְ לְהוֹלִיכֶם סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל,
אך־דַּי לְעֵבֶד לְהִיּוֹת כְּרַבּוֹ.

אָמַר, הֲלֹא גַם מִי שְׁנוּגֵעַ בִּי מְעַט אֶפְלוּ בְּאַצְבַּע קַמְנָה
- אֵין לְשַׁעַר מַעֲלָתוֹ. מַה לָּכֶם לְחַשֵּׁב מַחֲשָׁבוֹת,
אֵין אַתֶּם צְרִיכִים רַק לָתֵת אֲבָנִים וְסִיד, וְאֲנִי בּוֹנֵה מֵהֶם
בְּנֵינִים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים. וּמִשָּׁךְ מְאֹד תִּיכַת "בְּנֵינִים"
כְּמִפְּלִיג בְּשִׁבַח נִפְלְאוֹת תְּפָאֶרֶת הַבְּנֵינִים הַנּוֹרָאִים שְׁבוּנָה
מִזֵּה. וְאָמַר, הֲלֹא אֲנִי אוֹצֵר שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם וּמִדּוּעַ לֹא
יִהְיוּ לְהוֹטִים וְרָצִים אַחֲרַי לְקַבְּלוֹ. וְשִׂאֲלוּ אוֹתוֹ, אֵיךְ אֶפְשָׁר
לְקַבֵּל. וְהַשִּׁיב, עִם הַפֶּה וְהַלֵּב צְרִיכִים לְחַתּוֹר וּלְבַקֵּשׁ.

צִדִּיקֵי אָמַת הֵם מְגַלִּין אֱלֻקוֹתוֹ וּמַלְכוּתוֹ יִתְפָּרֵךְ לְכָל
בְּאֵי עוֹלָם, אֶפְלוּ לְהִרְחֹקִים מְאֹד מְאֹד שֶׁהֵם
הַרְשָׁעִים וְהָעֵכוּ"ם, שֶׁזֶּה עֵקֶר כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵךְ כְּשֶׁהִרְחֹקִים
בְּיוֹתֵר מִקְרִבִּין אֶת עַצְמָם לְעִבּוֹדַת ה' יִתְפָּרֵךְ כִּי אִזּוֹ נִתְגַּדֵּל
כְּבוֹד שְׁמוֹ יִתְפָּרֵךְ וְנִתְעַלָּה, עַל־כֵּן צְרִיךְ כָּל אָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל
מְאֹד לְקִרְבַּ הִרְחֹקִים לֵה' יִתְפָּרֵךְ. וְגַם אֵין לְשׁוּם אָדָם
לִיָּאֵשׁ אֶת עַצְמוֹ מִלְּהִתְקַרֵּב לְעִבּוֹדַת ה' יִתְפָּרֵךְ מַחֲמַת
שְׁנַתְרַחֵק מְאֹד מֵה' יִתְפָּרֵךְ עַל־יְדֵי חַטָּאִיו הַמְרַבִּים, אִף
שֶׁהִרְבֵּה לַעֲשׂוֹת הֲרַע חֵם וְשִׁלּוּם, כִּי אֲדַרְבָּא כָּל מַה שֶׁהוּא
רְחוֹק בְּיוֹתֵר - עַל־יְדוֹ יִתְגַּדֵּל כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵךְ בְּיוֹתֵר
כְּשִׁישְׁתַּדֵּל לְשׁוּב וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ, כִּי זֶה עֵקֶר כְּבוֹדוֹ

יִתְבַּרְךָ. אֲבָל זֶה אֵי אֶפְשָׁר שְׂיִתְקַרֵּב הַרְחֹק לֵה' יִתְבַּרְךָ
כִּי אִם עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת!

אֲנִי בְּמוֹחַ כִּי יִקְרָא אֶת הַלְקוּט הַזֶּה בְּעֵינָיו רַב וַיִּכְנִיסֵם
בְּעֶמֶק לְבוֹ. הֵייתִי שְׂמֵחַ מְאֹד אִם הִיָּה אֶפְשָׁר
לְהָשִׁיב לִי אֶת דַּעְתּוֹ עָלָיו.

מוֹקִירוּ וּמְכַבְּדוּ וּמְתַפְּלִל עֲבוּר שְׁלוֹמוֹ וּבְרִיאוֹתוֹ
תָּמִיד, דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְטוֹבָתוֹ בְּאֵמֶת וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹם כָּל
הַנְּלוּיִם אֲלָיו.
יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעֶסָר

ה

ב"ה, ט' שְׁבַט תשי"ח, מְכַרְיָא.

לְכַבוֹד מֵר ז. שׁוֹר הַטּוֹב וְהַנְּעִים, בְּרַפְתַּת חַיִּים וְשְׁלוֹם רַב.

שְׁלֵשׁוֹם שְׁלַחְתִּי לוֹ מִטַּעֲמִים טוֹבִים אֲשֶׁר אָהֲבָה נַפְשׁוֹ
וְאִקְנָה שְׂיִרְגִישׁ בָּהֶם נְעִימוֹת רַבָּה, גַּם עֲכָשׁוֹ
שׁוֹלַח לוֹ מִתְּנָה טוֹבָה מְבִית גְּנָזָיו שֶׁל רַפְנּוֹ בַּת עֵינֵינוּ נַחֵל
נֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה זצ"ל.

עֵקֶר בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ הוּא לְגַלוֹת הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, כִּי עֲכָשׁוֹ
הָאֵמֶת בְּגַלוֹת גְּדוֹל וְכָל אֶחָד אוֹמֵר שְׂאֲצִלוֹ הָאֵמֶת,
וְעֵקֶר הָאֵמֶת יִתְגַּלֶּה עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ וְזֶה עֵקֶר הַגְּאֻלָּה.

אֵמֶת וְשִׁקְרָה יֵם בְּחִינַת מְלֶךְ וְעֵבֶד, וּמַחְמַת הַתְּגַבְּרוֹת
הַשִּׁקְרָה נַחֲלָף בֶּן הַמְּלֶךְ בְּבֶן הָעֵבֶד עַד שֶׁסָּבְרוּ עַל

בן העֶבֶד שֶׁהוּא בֶן הַמֶּלֶךְ, וְעַל בֶּן הַמֶּלֶךְ לְהַפְּדוֹ, כַּמְבֹאֵר
בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת.

עֵקֶר בְּטוֹל הַשְּׁקָר וְהַתְנַלּוֹת הָאֵמֶת הוּא עַל-יְדֵי שְׁמִבְטֵל
עַצְמוֹ מִכָּל וְכַל עַד שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנֵּת עֶפֶר מִמּוֹשֵׁ,
בְּבַחֲיַנֵּת "וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכֹל תִּהְיֶה".

הַבֵּל גָּדַל מִן הָאָרֶץ, וְכֹל הַדְּבָרִים וְהַפְּרִיּוֹת הוֹלְכִים
וּמוֹנְחִים עַל הָאָרֶץ, וְאִי אֶפְשֶׁר שִׁיפְסִיקוּ וַיִּתְרַחֲקוּ
מֵהָאָרֶץ אִם לֹא עַל-יְדֵי כַּח הַמְּכַרִּים, הֵינּוּ עַל-יְדֵי שְׁיֵשׁ מִי
שְׁמְכָרִים הַדָּבָר וְנוֹטְלוֹ מִמְּקוֹמוֹ מֵהָאָרֶץ וּמְרַחֲקוֹ מִמְּנָה,
וְכַפִּי כַּח הַמְּכַרִּים בֶּן נִתְרַחַק הַדָּבָר מֵהָאָרֶץ. וְאַחֲרֵי-כֵן
כְּשֶׁנִּפְסַק כַּח הַמְּכַרִּים - חוֹזֵר הַדָּבָר לָאָרֶץ, כִּי הָאָרֶץ יֵשׁ
לָהּ כַּח הַמּוֹשֵׁד וּמִמּוֹשֶׁד כָּל הַדְּבָרִים לְעַצְמָהּ, כִּי אִם לָאוּ
לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַיֵּם עָלֶיהָ, כִּי הִיא רְאוּיָה לְכֹל מִמְּנָה
מַחֲמַת שֶׁהִיא פְּדוּרִית וְכֹל בְּנֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים סְבִיבָהּ
כִּידוּעַ, אֵךְ שְׁיֵשׁ לָהּ כַּח הַמּוֹשֵׁד וְכו'.

רִישׁ צְדִיק אֲמַתִּי שֶׁהוּא יְסוּד הָעוֹלָם וְהוּא בְּבַחֲיַנֵּת עֶפֶר
וְכֹל הַדְּבָרִים עוֹמְדִים עָלָיו, וְזֶה הַצְּדִיק הוּא רַק
יְחִיד בְּעוֹלָם, וְאֶפְלוּ כָּל הַצְּדִיקִים הֵם רַק עֲנָפִים מִמֶּנּוּ, כָּל
אֶחָד לְפִי בַחֲיַנְתּוֹ, יֵשׁ שֶׁהוּא עֲנָף מִמֶּנּוּ וַיֵּשׁ שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנֵּת
עֲנָף מִן הָעֲנָף. וְזֶה הַצְּדִיק הַיְחִיד בְּעוֹלָם הוּא עָנּוּ וְשָׁפֵל
וּמְשִׁים עַצְמוֹ כְּעֶפֶר, וְעַל-יְדֵי זֶה יֵשׁ לוֹ כַּח הַמּוֹשֵׁד

לְהַמְשִׁיךְ כָּל הָעוֹלָם אֵלָיו לְקַרְבָּם לֵה' יִתְפַּרֵּךְ וּלְתוֹרָתוֹ
הַקְּדוֹשָׁה. וְזֶה הַצְּדִיק מִמְשִׁיךְ כָּל הַהֲשַׁפְּעוֹת לְהָעוֹלָם, שְׂכָל
הַהֲשַׁפְּעוֹת נִמְשָׁכִים מִבְּחִינַת עֶפֶר מֵהַצְּדִיק הַנ"ל. וְהִנֵּה
הִיָּה רָאוּי שְׂיִמְשָׁכוּ כָּל בְּנֵי־אָדָם לְזוֹה הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּחִינַת
עֶפֶר שֵׁישׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁךְ כַּנ"ל, אִךְ עַל־יְדֵי כַּח הַמְכַרִּים
מִפְּסִיקוֹן וּמְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ, הִיָּנוּ שֵׁישׁ בְּנֵי־אָדָם שֶׁעַל־יְדֵי
דְבוּרָם וּמַעֲשֵׂיהֶם הֵם מְכַרִּים אֶת בְּנֵי־אָדָם לְהַפְּסִיקָם
וּלְהַרְחִיקָם מֵהַצְּדִיק הַנ"ל, וְכַפִּי כַּח הַמְכַרִּים - כֵּן מְרַחֵק
מֵהַצְּדִיק, וְאַחֲר־כֵּן כְּשֵׁיפְסִיק כַּח הַמְכַרִּים - יִחֹזֵר וְיִמְשִׁיךְ
עַצְמוֹ לְהַעֲפֹר, לְהַצְּדִיק הַנ"ל שֵׁישׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁךְ.

וְעַקֵּר הַתְּנַבְּרוֹת כַּח הַמְכַרִּים הוּא עַל־יְדֵי גְאוּה וְגִסּוֹת
הָרוּחַ וְכְבוֹד, שְׂמַתִּירָא שְׂיִהְיֶה נִפְחַת כְּבוֹדוֹ
וְיִתְבַּוֵּה כְּשֵׁיִתְקַרֵּב אֶל הָאֱמֶת. עַל־כֵּן כָּל מִי שֶׁרוּצֶה לִידַע
הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, יִשְׁפִּיל דַּעְתּוֹ בְּאֱמֶת וְיִזְכֹּר פְּחִיתוֹתוֹ
וְשִׁפְלוֹתוֹ בְּאֱמֶת וְכָל מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו מֵעוֹדוֹ, וְכִשְׂיִרְגִישׁ
שִׁפְלוֹתוֹ בְּאֱמֶת אִזּ בּוֹדָאֵי יִתְגַּלֶּה לוֹ הָאֱמֶת וְיִתְגַּבֵּר כַּח
הַמוֹשֵׁךְ עַל כַּח הַמְכַרִּים, וְיִהְיֶה נִמְשָׁךְ בְּזִרְיוֹת גְּדוֹל
לְהַצְּדִיק הָאֱמֶת.

דְּרִישַׁת שְׁלוֹם לְכַבִּית לוֹ וְהַנְּלוּיִם אֵלָיו, וּבְרַבַּת
בְּרִיאוֹת בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ.

ישראל דב אודסר

ו

ב"ה כ"ז ניסן תשי"ח, טבריא.
לאיש חמודות, מר ז. שור, שלום רב.

בחל המועד פסח פתתי לכבודו קבלה על מכתבו עם הסף מאה לירות, והנה אין ביכלת לציר את התענוג הגדול שגורם לי מדבר פלא הזה, פי באתי להפריה יתרה בענין נעימת נפשו האצילה. נתתי לבי ולמדתי מזה כמה למודים טובים של רמזים התעוררות והתחזקות הנחוצים מאד לענין הנשגב והעקרי של ההתקרבות לאור הדעת החדש וישן של הצדיק האמת שהוא הרבי והמנהיג שלנו ושל כל בני ישראל לדורות עולם.

ועתה הריני מתפכד בזה לשעשע את נפשו הטובה והרחבה במטעמים טובים שאני עומד להוציא לאור בישועת ה' יתברך:

מורנו הרב רבי נתן זצ"ל אמר פעם לתלמידיו, אני אספר לכם את חלומי, ראיתי את אדמו"ר שבא אלי עם עוד אחד, וספרתי לפניו בדרך קבלנא כל אשר עבר עלי, ואמר לי אדמו"ר בזה הלשון, די האסט אפער מיט דיינע ספרים גיט געמאכט (אבל עם הספרים שלך עשית טוב). וזה האחד שהיה עמו נענע לו ראשו

והסכים על זה, ואמר בזה הלשון: "יא יא, זייער גיט געמאכט" (כן, כן, טוב מאד עשית). ושאלתי את אדמו"ר מי הוא זה. והשיב לי, זה הוא משה רבנו עליו השלום.

גם ידוע שרבנו הקדוש סמך ידו עליו ואמר עליו שהוא יודע ממנו יותר מכלם.

בתחילת התקרבות מוהרנ"ת ז"ל אליו אמר אז, בא אלי אברך אחד ועל-ידו לא יאבד אפלו שיחת חלין שלי. וכן היה, כי רק הוא עסק לפרסם תורת רבנו הקדוש בעולם ושיחותיו הקדושים, להודיע לבני-אדם גדלת תורתו הקדושה לקרב על-ידי זה אנשים רבים לה' יתברך, ועל-ידי זה עמד עליו הם"מ (המלאך המות, היצר הרע) ועשה עליו מחלקת על-ידי הרב מסוראן שנעשה לו רודף ושונא גדול עד לחייו, אבל סוף כל סוף "שפת אמת תפן לעד" והרוח סערה פלה ונאבד ואינו גדול אלא בשעתו.

עקר אריכת הגלות, ועקר עפוב הגאולה הוא רק על-ידי מחלקת, כי בכל דור נמצאים בני-אדם שהם חותרים להרחיק לב בני ישראל מהצדיק האמת, ועל-ידי זה נתגלגלו כל החרפנות וכל הגליות וכל האריכת הגלות של עכשו. אך אף-על-פי כן "אתה מרום לעולם ה'", כי גם כמו כן נמצאים בכל דור ודור צדיקים וכשרים

אֲמַתַּיִם שֶׁהֵם נְלוּיִם אֶל הַצְּדִיק הַגָּדוֹל הַמְּבַחֵר וְשׂוֹמְחִים
לְקַרְאָתוֹ, וְשׂוֹמְעִים לְעֲצָתוֹ וְעַל־יְדֵי זֶה תָּבֹא הַגְּאֻלָּה.

מִי שְׂרוּצָה לְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מֵאִשׁ הַמַּחְלֶקֶת, הֵינּוּ שְׂלֵא יַחֲזִיק
בְּמַחְלֶקֶת חֵם וְשָׁלוֹם, עֶקֶר הַצְּלָתוֹ עַל־יְדֵי אֲמַת.

בְּכָל דוֹר וְדוֹר צְרִיכִים לְשׂוֹמְטִים וְלִבְקָשׁ וְלַחֲפֹשׂ מְאֹד
מְאֹד בְּכָל כַּחֲסֵנוּ בְּכָל מִינֵי חֲפוּזֵי בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ
אֶת הַצְּדִיק הַאֲמַת עַד שֶׁנִּזְכָּה לְמַצְאוֹ וְלִהְתְּקַרֵּב אֵלָיו וְאִזּוֹ
נִזְכָּה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁעַל־יְדֵי זֶה תָּבֹא הַגְּאֻלָּה. אֲשֶׁרִי
הַזִּזְכָּה לָזֶה, אֲשֶׁרִי הַמַּחְכָּה לָזֶה, אֲשֶׁרִי הַמְּבַלָּה כֹּל יָמָיו
לְהַתְּנַעֲנֵעַ וְלִהְשַׁתּוֹקֵק וְלִכְסֹף לָזֶה.
הַמְּשִׁיךְ יָבֹא בְּקָרוֹב.

בְּדַרְיֵשֶׁת שְׁלוֹם לוֹ וּלְבֵיתוֹ וְהַנְּלוּיִם אֵלָיו, וּבְרַגְשֵׁי
אֶהְבֵּת אֲמַת לְאֲמַתוֹ שְׂאִינוּ תְלוּי בְּשׂוֹם דְּבַר בְּטָל.
יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעֶסְר

ז

ב"ה, יום ה' חג העצמאות העשור תשי"ח, טבריא.
לכבוד חמדת לבן, מר ז. שזר הנעים, שלום ואור רב
מהנפשו הגדול ירחף עליו בכל יום תמיד לאורך ימים.

הַרְיָנִי שׁוֹלַח לוֹ אֶת בְּרַכְתֵּי הַלְּבָבִית לַחֲג הָעֲצֻמָּאוֹת
הַעֲשִׂירִי, בְּרוּךְ שֶׁהַחֲסֵנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה
שֶׁעָשָׂה לָנוּ נְסִים נְגָלִים לְעֵינֵי כָּל הָעוֹלָם, וְנְסִים נִסְתָּרִים
הַנֶּעְלָמִים מִדַּעַתְנוּ, כֵּן נִזְכָּה לְגְאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה עַל־יְדֵי

התגלות הדעת הקדוש של הצדיק האמת נחל נובע מקור
חכמה, זכותו יגן עלינו אמן.

על-ידי קדשת ארץ ישראל זוכין לידע מרבי האמת,
ויתגלה האמת בעולם, ועל-ידי זה הפל חוזרין
לה' יתברך אפלו אמות העולם לעבדו שכם אחד.

כפי מה שזוכה להתקשר ולהכלל בהצדיק האמת כמו
כן זוכה לירשת ארץ ישראל.

ארץ ישראל היא פלליות הקדשה שפכל הקדשות,
ושם זוכין לצאת מטבעיות, ולידע ולהאמין שהכל
בהשגחה לבה, שזה פלליות הקדשה.

ארץ ישראל מקבלת קדשתה מהצדיק שאצלו כל
הברכות וההשפעות.

אם היה האדם מאמין באמת בקדשת ארץ ישראל חלק
אחד מאלפי אלפים מכמו שהוא באמת, בודאי היה
רץ ופורח לארץ ישראל בכל כחו ולא היה שום מונע
שימנעהו.

כל אחד מישראל יש לו איזה חלק בארץ ישראל ושם
חיינו, שם קדשתנו, שם ביתנו, שם ארצנו, שם
אדמתנו, שם חלקנו, שם גורלנו. ובחזון לארץ אנו גרים
באורח נטה ללון המתגולל בחוצות ובשוקים וברחובות,

כי אין זה אדמתנו וחלקנו כלל, ועל־כֵּן נקראת חוץ לארץ, חוץ דוקא. כי בחוץ אנו עומדין, בחוץ ממש, ואין איש מאסף אותנו הביתה עד אשר נבוא על אדמת הקדש.

בזכות התורה שפמשיד הצדיק זוכין לארץ ישראל.

על־ידי ישיבת ארץ ישראל משיגין השגחת ה' ותפרך על העולם.

היכן שמתקבצין אנשי שלומנו ראוי לפע מכל קצויו ארץ לתחב את ראשו ביניהם.

אם נעשה עמנו מה שנעשה, יש לנו אב זקן ואנו בטוחים בכחו הגדול כי רב הוא.

אל תאמין בעצמך, "בעצמך" דיקא, כי כשהוא בעצמו בודאי אין לו להאמין בעצמו, כי יפל באין סומך. אבל מי שאוחז עצמו בהצדיק האמת הוא בטוח ממכשול ונפילה, כי תורתו של הרבי האמת תנחהו בעולם הזה, ובקבר ובעת התחיה לנצח.

עקר האמנות והחכמה העמקה של הצדיק האמת הגדול מאד, שיודע להלביש את חכמתו הגבוהה בכמה וכמה לבושים עד שיכול להורידה ולהכניסה בהנמוכים מאד, כשזוכים להתקרב אליו, עד שגם הם יזכו להשגת אלקות שזה עקר החיים האמתיים חיים הנצחיים.

גַּם בְּתִקְוֵה הַגְּלוּת הַזֶּה, נִזְכָּה לְצִאת מִכָּל הַטְּמְאוֹת
וְלַעֲלוֹת לְכָל הַקְּדוּשׁוֹת עַד שְׁנִזְכָּה לְהִשְׁגֵּת אֱלֻקוֹת
עַל־יְדֵי גִדּוּל בַּחוּי שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת.

הָעוֹלָם מֵלֵא צְעָקוֹת וּגְנִיחוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, וְכֵלֵם
צוּעָקִים "מְמוֹז", וְכֵל אֶחָד צוּעֵק בְּקוֹלוֹת
מִשְׁנֹת בְּאֵלוֹ לֹא חָסַר יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם עַד שֶׁכַּמְעַט
יוֹצֵאת נַפְשָׁם מֵעֵמֶק מְרִירוֹתָם. וְעַקֵּר הַחַיּוֹת מְקַבְּלִין
מֵהַצְּדִיק יְסוּד עוֹלָם הַמְּמַתִּיק בְּכָל עֵת מְרִירוֹתָא דְעֵלְמָא
בְּדַרְכֵים נִפְלְאִים, וְעַל־יְדוֹ מְמַתִּיקִים מֵעֲצוּמוֹ הַמְּרִירוֹת
בְּהַמְּתָקוֹת יְתֵרוֹת, וְכֵל אֶחָד בְּפִי קְרוּבוֹ לְהַצְּדִיק, וְכַפִּי
אֵימוּנָתוֹ בּוֹ - כְּמוֹ כֵן נִמְתָּק מְרִירוֹתָו.

הָאֵימוּנָה הִיא הַפֶּתַח וְהַשְּׁעָר שֶׁדַּרְךְ בּוֹ נִכְנָסִין אֶל
הַקְּדוּשָׁה, וְעַקֵּר הָאֵימוּנָה הוּא לְהֵאֱמִין
בְּחֵדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁזֵה אִי אֶפְשָׁר לְהֵבִין בְּשִׁכָּל בְּשׁוּם אַפֵּן
כִּי אִם בְּאֵימוּנָה. וְעַקֵּר תְּקוּן הָאֵימוּנָה הוּא עַל־יְדֵי רוּחַ
נְבוּאָה שֶׁמְקַבְּלִין מֵהַצְּדִיק הָאֵמֶת הַמְּאִיר אוֹר הָאֵימוּנָה
בְּעוֹלָם אֲפֵלוֹ עֵתָה גַּם עֵתָה, כִּי עַל־יְדֵי רוּחַ קְדָשׁוֹ נִתְבָּרַר
הַמְּדַמָּה וְזוֹכִין לְאֵימוּנָה, לְהֵאֱמִין בְּהַתְּחִלָּה וְהַתְּחִדּוֹת
הָרֵאשׁוֹן, דְּהֵינּוּ בְּחֵדוּשׁ הָעוֹלָם שֶׁה' יִתְבָּרַךְ בְּרָא עוֹלָמוֹ
יֵשׁ מֵאִין הַמְּחַלְט, שְׁזֵה עַקֵּר הָאֵימוּנָה.

אהבתו ותשוקתו החזקה לשמע דבורים אמתיים
אלצוני ודחקוני להוסיף לכתב את אשר הזמין ה' תחת
קולמוסי גם בחלישת כחי לא עליך. בדרישת שלום
לבבית.

ישראל דב אודסר

ח

ב"ה, י"א איר תשי"ח, טבריא.

אהובי פנפשי, מר ז. שור, שלום וחיים אמתיים.

בְּכַר כִּתְבֹתִי שְׂאֲנִי מֵאֲמִין וּמְקִנָה כִּי בְגִלְלֵי הַשְּׁגָחָה
הַפְּלִיאָה שְׁקָרָה בְּחֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח יִהְיֶה לוֹ טוֹבָה
וּבִרְכָה רַבָּה בְּעֶסֶק הַהִתְקַרְבוֹת לְהַצְדִּיק הָאֲמֵת. אֲמָנָם
בִּיחַד עִם זֶה מְצַאֲתִי חוֹבָה לְעַצְמִי לְגִלּוֹת אֶת אֲזִנֹּי
הָאֲמֵת אֲשֶׁר בְּלִבִּי, כִּי בְּעֵינַי עֲסַקְנוּ אֲנִי נָקִי לְגַמְרֵי מִפֶּלַע
מִיָּנִי פְּגִיזוֹת גְּשֵׁמִיּוֹת שֶׁל מָמוֹן וְכָבוֹד וְכִדּוּמָה חֵם וְשָׁלוֹם,
רַק בְּלִתִּי לֵה' לְבָדוֹ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ וְסוֹמֵךְ עַצְמִי עַל רוֹם
מַעֲלַת חֲכָמָתוֹ שְׂמִיכִין וְיוֹדֵעַ בְּבִרְוֵר גָּמוֹר דָּבָר זֶה בְּכָבוֹדוֹ
וּבְעֲצָמוֹ. ה' יִתְפַּרֵּךְ יוֹדֵעַ וְעַד שְׂאֲנִי מוֹכֵן וּמוֹמֵן לְמַסֵּר אֶת
חַיֵּי וּמְמוֹנֵי וְכָל אֲשֶׁר לִי בְּשִׁבִיל עֶסֶק זֶה לְקָרֵב אִיזָה נַפְשׁ
יִשְׂרָאֵלִי לֵה' יִתְפַּרֵּךְ אִו עַל כָּל פְּגִימֵי לְהַכְנִים בּוֹ אִיזָה
הִרְהוּר תְּשׁוּבָה אֶפְלוּ רַק לְרַגַע אֶחָד בְּלִבְדִּי!

רַבֵּנוּ וְזָרוּנוּ לְבָרְכָה אָמַר, שְׁלֹשָׁה דְבָרִים פָּעַלְתִּי אֲצֵל ה' יִתְפָּרֵד:

(א) דָּאם גְּדֻלוֹת הָאב אִיךְ שׁוֹיִן פּוֹן אִיךְ צוּפְרָאכֶען (אֵת הַגְּבִהוֹת שְׁבָכֶם כְּכֹר שְׁבַרְתִּי).

(ב) אִיִּין עֲבָרָה וְוַעֲט אִיךְ קָרַענְקֶען, עִם וְוַעֲט אִיךְ שׁוֹיִן נִיט פֿאַקוּמֶען. אַפֿלוּ אִיהַר וְוַעֲט מָאָהֵן וְוַעֲט דָּאם זײַן אָהֵן הָעֲנַט אֹוֹן אָהֵן פִּים (עֲבָרָה תַעֲלֶה לְכֶם בְּיַסְוִרִים, לֹא תִגָּרַם לְכֶם שׁוּם נַחַת רוּחַ. אַפֿלוּ תַעֲשׂוּ עֲבָרָה, תִּהְיֶה כְּלִי יָדַיִם וּכְלִי רַגְלַיִם).

(ג) מְפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר וְוַעֲט אִיהַר זײַער בְּפִנְיֵהֶם נִיט אָן קִיקוּן, אִיהַר הָאֵט שׁוֹיִן פֿאַרזִיכְט אֹוּנגאַרִישְׁעִין וְוִיִּין (מְפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר לֹא תִסְתַּכְּלוּ עוֹד בְּפִנְיֵהֶם, כְּכֹר טַעֲמַתֶּם מִיַּיִן הַהוֹנְגָרִי).

מוֹהֲרַנֵּ"ת שָׂאֵל אֵת רַבֵּנוּ זצ"ל מִפְּנֵי מָה מִסְתִּיר אֵת עֲצֻמוֹ מִפְּנֵי הָרַב מְבַרְדִּיטְשׁוֹב. וְהַשִּׁיב, לְהִתְקַרֵּב אֵלַי אִינוּ יָכוֹל אֶלָּא אִם יַעֲשֶׂן לִי אֵת הַלּוֹעֲלֶקַע (ידליק לי את המקטרת), וְזֹאת אִי אֶפְשָׁר.

אַפֿלוּ אִם עֲשֶׂה הָאָדָם מָה שְׁעֲשֶׂה וְעֵבֵר מָה שְׁעֵבֵר, גַּם אִזּוּ מְצַמְצֵם אֵת עֲצֻמוֹ ה' יִתְפָּרֵד מֵאִיִּין סוּף עַד אִיִּין תְּכַלִּית וּמְרַמֵּז לֹו רְמִזִּים שְׁיִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּסִבּוֹת מִסִּבּוֹת שׁוֹנוֹת אֲשֶׁר מִסִּבֵּב בְּכָל זֶה בְּתַעֲלוּמוֹתָיו

הנשגבות, פי הוא יתברך חושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח, אבל כל רמיוזותיו האלה וכל קריאתו אותנו הוא על-ידי הצדיק האמת שנשוב אליו מפל מקום שהוא, מפל מיני מניעות ופתיים ועקמומיות שבלב, מפל מיני התגברות קלפת עמלק שמתגבר על האדם, וכל מקום שנתעה ונטעה דעתו ולבבו.

עצם הנקדה שפפנימיות דפנימיות הלב של כל אחד מישראל, מים רבים ועזים לא יוכלו לכבותה אף אם יעבר עליו מה שיעבר, אף שהפעל-דבר מתגבר מאד וכמעט ששורף אותו לגמרי, אף-על-פי כן אסור לו ליאש את עצמו, רק צריך ללקט ולחפש איזה נקודת טובות מתוך רבוי החטאים אשר נכשל בהם, ועל-ידי זה יזכה לשוב לה' יתברך באמת.

בפרישת שלום וברגשי כבוד ויקר, המתגעגע ומקנה להתראות בשמחת לב.

ישראל דב אודעסר

ט

ב"ה, כ' סיון תשי"ח, מבריא.

לכבוד חמדת לבי החושק וצמא לשתות מים חיים נובעים ומתוקים מאד עמק עמק מי ימצאנו, ואין אדם יודע לשאב ממנו, מר זו שזר שלום, ונעם ה' יזרח עליו לארץ ימים אמן.

תְּמוּנַת נַעַם פָּנָיו הַמְּפִיעַ עֲדִינוֹת שֶׁל אֶהְבֵּת אִמָּת
 וְתַמִּימוֹת מְצִיר בְּעַמֶּק לְבִי וְעוֹמֵד לְנֶגֶד עֵינַי
 תָּמִיד וְאֵינְנִי שׁוֹכַח אוֹתוֹ. לְדַאֲבוֹנִי לֹא זָכִיתִי לְכַתֵּב לוֹ זֶה
 זְמַן רַב, כִּי אֲנִי חוֹלָה וְחַלּוּשׁ כַּח לֹא עָלִיד, וְעַתָּה הִנְנִי
 מִתְאַמֵּץ לְכַתֵּב מֵה שְׂזִמִּין ה' לְיָדֵי.

דַּע כִּי דִיקָא עֲכָשׁוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה נִמְצָא אוֹר חֲדָשׁ כְּזֶה
 הָעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׁעֵדִין לֹא הָיָה בְּעוֹלָם, הַמְּאִיר לְכֹל
 אָדָם בְּחֻשְׁבַּת אִפְלָתוֹ לְמִצָּא עַל־יָדוֹ פֶּתַח לְצִאת מִמַּאֲסֵר
 הַחֲשָׁךְ וְרִשְׁתַּת הַהֶבְלִים וּלְהַגִּיעַ לְדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל.

עֵקֶר הַטְּמֵאָה וְהַזְּהֻמָּא הוּא אִמוּנוֹת כְּזִבִּיּוֹת וּכְפִירוֹת,
 וְזֶה עֵקֶר הַגְּלוּת. וְנִתְבַּטְּלִין וְנִכְנַעֵין עַל־יְדֵי הַתְּגָלוֹת
 אֵלְקוֹת שְׁמַמְשִׁיךְ הַצְּדִיק הָאִמָּת הָעוֹסֵק לְקָרֵב גַּם
 הַרְחוּקִים וְהַנְּדָחִים אֶל ה' יִתְבַּרַךְ, וְעַל־יְדֵי זֶה תִּבּוֹא
 הַגְּאֻלָּה.

יִצַּח מִנְּהִיגִים שְׁנִקְרָאִים בְּשֵׁם "רַבִּי", וּבִנְדָאֵי אֵינָם יְכוּלִים
 לְהַנְהִיג אִפְלוּ אֶת עֲצָמָן מִכָּל שְׁפָן אַחֲרִים, וְאַף־עַל־
 פִּי כֵן נוֹטְלִין גְּדֻלָּה לְעֲצָמָן וְרוֹדְפִים אַחֲרֵי הַתְּנַשְׂאוֹת
 לְהַנְהִיג הָעוֹלָם. צְרִיךְ כָּל אֶחָד לְרְאוֹת שֶׁלֹּא לְהִסְמִיךְ
 אוֹתָם, שֶׁלֹּא לְתֵן לָהֶם שׁוּם תִּקְוָה וְעוֹ, כִּי הֵם עֲצָמָן אֵינָם
 חִיבִים כְּלַכְּפָה, כִּי יֵשׁ לָהֶם יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל לְהַנְהִיג הָעוֹלָם,

אך אלו הנותנים להם תקף ועז ונסמכים עליהם שיהיו נקראים בשם "רבי", הם עתידים ליתן דין וחשבון.

ועל-ידי זה גוזרין לגרש בני ישראל ממקום הישוב שנתישבו שם ישראל מכפר, אל מקומות שלא היה שם ישוב מעולם. אבל כשהחכם הראוי לסמיכה נסמך בשם "רבי", על-ידי זה נתקדש האויר בבחינת אוירא דארץ ישראל, ועל-ידי זה נתתקן הכל.

עצות אמתיות להנצל מבלבול ועקמימיות של זה העולם שמעקם ומבלבל הלב בלי שעור, צריכין עתה בדורות הללו לחפש ולבקש מספרי רבנו ז"ל ואצל תלמידיו ואצל תלמידי תלמידיו וכו'.

אשרינו שאנו זוכים לידע מבעל הנפלאות אשר כל דבריו ודרכיו התמימים והעמקים שהשאיר לנו ירשה טובה, כלם נפלאים פלאי פלאות עד אין חקר. ונפשי יודעת מאד שאין בכל העולם מי שידע וירגיש נפלאות כאלה, כאשר זכינו אנחנו בעינינו, אשר ילאה הפה לדבר והרעיון להכיל עצם הנפלאות אשר עשה עמנו אדון הנפלאות לזכות לקבל אורות עצומות ונוראות כאלה מאור האורות וכו' וכו'.

אי אפשר לחיות איזה חיות בעולם כי אם על-פי דברי קדשו של רבנו זכר צדיק וקדוש לברכה, אשר רק

מִמֶּנּוּ נִמְשָׁךְ בְּחִינַת הַמְּלַחָא הַמְּמַתִּיק מְרִירוּתָא דְעֵלְמָא,
 אֲשֶׁר בְּלֹא זֶה לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְחַיּוֹת וּלְהַתְקִים כָּלֵל.
 אֲשֶׁרִינוּ שְׁאֲנוּ זֹכִים עַל כָּל פְּנִים לִידַע מַחִיּוּתֵנוּ, מִי מַחִיָּה
 אוֹתֵנוּ וְאֵת כָּל הָעוֹלְמוֹת בְּלָם, מֵה שָׂרַב הָעוֹלָם אֵינָם
 זֹכִים לָזֶה. חֲזַק וְאַמִּץ וְתַגִּיל וְתַשִּׁישׁ בִּישׁוּעַתוֹ הַקְּדוּשָׁה
 אֲשֶׁר זָכִינוּ לְשֹׂאב מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה, אֲשֶׁר עֲדִין
 לֹא נִפְסְקוּ מִימְיוֹ הַקְּדוּשִׁים כְּאֲשֶׁר אָנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ שְׁגָם
 עֲתָה גּוֹבְעִים דְּכָרְיוֹ כְּמַעֲיָן הַגּוֹבֵעַ.

הַמְּשַׁךְ יָבֹוא בִּישׁוּעַת ה'. בְּדַרְיֵשֶׁת שְׁלוֹם בְּאַהֲבַת אֵמֶת.
 יִשְׂרָאֵל דָּב אוֹדְעֶסְךָ

י

ב"ה, ב' דר"ח תמוז תשי"ח, טבריא.

לאיש חכם ומשכיל על דבר אמת, מר ז. שזר, שלום

וישע רב.

כְּכַר עָבְרוּ מִשְׁנֹוֹתֵינוּ הַרְבֵּה, וַיְמִינוּ כְּצֵל עוֹכֵר, וְאִם לֹא
 עֲכָשׁוּ אֵימַתִּי. הֵט אֲזַנְיָךְ וּלְכַבְּךָ וְשִׁמְעַ וְהִבֵּן הַיֵּטֵב
 מֵה שְׁנַעֲשֶׂה אֶתְנוּ עֲתָה בְּיַמֵּינוּ מַעֲשֶׂה כְּזֹאת שְׁעַדִּין לֹא
 הָיָה, שְׁפָאֲנוּ לְעוֹלָם בַּעַת שְׁנַתְגַּלָּה אוֹר קְדוּשׁ וְחֲדָשׁ גּוֹרָא
 וְנִשְׁגַּב כְּזֹה, רַבִּי אֵמֶת מְנַהִיג רַחֲמָן כְּזֹה אֲשֶׁר הוּא יְסוֹד
 הָעוֹלָם, הָעוֹמֵד בֵּין שְׂמֵד לְרִצּוֹן, לְהַעֲלוֹת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
 מִשְׁאוּל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתִיו, מִבְּחִינַת שְׂמֵד וּכְפִירוֹת -

לרצון. דוקטור גדול בזה שבקי מאד ברפואות נפשנו עד תכליתנו, עד הסוף האחרון, ויודע היטב בכלליות ובפרטיות כל מה שנעשה עם כל הנפשות בכל דור ודור מיום ברוא אלקים אדם על הארץ עד הנה ועד הסוף הסוף האחרון, ויודע כל התקונים של כל אחד, וכל הידיעות האלו הם אצלו דבר קטן.

ברוך המקום, ברוך הוא, שבימינו אלה בתוך שטף מים רבים ורפש וטיט הינו נתגלה גוראות כאלה פלאי פלאות וכו', אשר אין שום חשך ותהום תחתיות שיוכל להסתיר אור האורות בזה שמאיר לכל אדם בכל עת בכל מקום שהוא. וכל עקר הרעש והקטגוריה הגדולה שעלינו אשר קמו עלינו לבלעינו חנם להשמיד ולהרג, הוא רק מחמת זה שרפנו הגדול וצ"ל רוצה להחיות מתים ופגרים ממש, שנפלו מאד מרפוי עוונותיהם העצומים כפגרים ממש, וכל הרעש הגדול הוא רק בשביל זה. אבל מה לנו בזה, כל אחד ילך בדרכו, ואנחנו בחסדו הנפלא נקים "אחזתיו ולא ארפנו עד וכו'".

מה שהעולם רחוקים כל־כך מה' יתברך, הוא רק מחמת התגברות ההטעאות ושקרים ותחליפין והתמורות של היכלי התמורות עד שממירין ומחליפין רע בטוב וטוב ברע וכו' להפך מן האמת, ועל־ידי החלופ

והתמורה נתנה כל הממשלה והמלוכה לבן העבד, ובן המלך האמת הכרח לעקר ממקומו ולהיות בורח ומגורש ומטלטל ונע ונד, וחושבין מחשבות להעביר את בן המלך לגמרי מן העולם חס ושלום. והתמורות התגברו כל כך עד אשר הם מלהזכיר מענן החלוף כלל, ולומר עליו כי אולי הוא הבן מלך האמת, וכל המדבר מזה מענישין אותו ומתנקמין ממנו. אבל "ואתה מרום לעולם ה'", שהופיע והמשיך איזה הארה והתנוצצות קדש במקום שהמשיך עד שנסתבב שהתחילו התמורות להתברר קצת עד שנתקן העולם.

בסוף הקץ שאז יתגבר הסטרא אחרא מאד, ואזי יהיה עקר התקון על ידי הצדיק האמת שהוא בחינת משה משיח שדן את הכל לכף זכות, ומוציא נקדות טובות אפלו בהנדחים והרחוקים ביותר, ומעורר הטוב שנעלם ונסתר במקומות הרחוקים מה' יתברך, ומעלה הטוב מעמקי עמקי הקלפות. שזה עקר עבודת הצדיק שמשתדל לרפאות החולים ביותר על ידי גדל פחו שיכול לעשות כלים וצמצומים נפלאים פאלה בחכמה נפלאה באפן שיוכלו להאיר גם בהם השגות אלקות פדי שיתקרבו גם הם, ועל ידי זה דיקא יהיה עקר התקון והגאולה בקץ האחרון.

לפַעַמִּים כְּשִׁיפְקַח עֵינָיו שֶׁל אֶחָד וְרוֹאֶה נִפְלְאוֹת
 נִזְרָאוֹת אֲמַתַּת הָאֲמֶת שֶׁל הַצְּדִיק הָאֲמֵת,
 הוּא מִמְּתִין עֲדִין עַד שִׁיִּשׁוּבוּ כָּל הָעוֹלָם אֶל הָאֲמֵת,
 וַיִּתְקַרְבוּ כָּלֵם אֱלֹוֵי, וְאִזּוֹ לֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם פְּחִיתוֹת כְּבוֹד
 כְּשִׁירְצָה לְהִתְקַרֵּב, וְאִזּוֹ דִּיקָא יִתְקַרֵּב הוּא גַם־כֵּן. וּבִאֲמַת
 לֹא כֶּד הוּא הַמּוֹדָה, כִּי אֲדַרְבָּא זֶהוּ עֵקֶר הַנִּסְיוֹן שֶׁלוֹ
 שִׁיתְקַרֵּב דִּיקָא בְּעַת שֶׁהָאֲמֵת נִשְׁלַף אַרְצָה. וְעַל־כֵּן מִי
 שִׁפְקַח ה' אֶת עֵינָיו וְרוֹאֶה מְעַט אֲמַתַּת הָאֲמֵת, רְאוּי לוֹ
 לְרוּץ בְּכָל כַּחוֹ אֱלֹוֵי כְּבוֹרַח מִבְּאֵר שַׁחַת אֶל מְקוֹר מַיִם
 חַיִּים, כִּי כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ מַה שֶּׁפָּנָם וְקִלְקַל מַעֲוָדוֹ,
 וּבְמַה יִּזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְאוֹרוֹת כְּאֵלוֹ כְּלִי בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת
 דְּמַיִם. עַל־כֵּן כָּל תְּקוּנָו כְּשִׁיעֲמֹד בְּנִסְיוֹן וַיִּתְקַרֵּב עִתָּה
 דִּיקָא.

עֲצוֹת אֲמַתִּיּוֹת לְהַנְצִיל מִבְּלָבוֹל וְעַקְמִימִיּוֹת שֶׁל זֶה
 הָעוֹלָם צְרִיכִין עִתָּה בְּדוֹרוֹת הַלָּלוֹ לְחַפֵּשׁ
 וּלְבַקֵּשׁ מִסְפָּרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְאֶצֶּל תַּלְמִידֵי, וְאֶצֶּל תַּלְמִידֵי
 תַּלְמִידֵי וְכוּ' וְכוּ'. וְאֶלְמֵלֵא זְכוּ הָעוֹלָם עַל כָּל פָּנִים גַּם
 עֲכָשׁוּ זֶה שְׁנַיִם רַבּוֹת אַחֲרֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ ז"ל לְהַנּוֹת מְאוּרָו
 כְּכֹר הָיָה הָעוֹלָם כָּא לִידֵי תְּקוּנָו בְּשִׁלְמוֹת. אִם הָיָה מִבֵּין
 כָּל אֶחָד וְרוֹאֶה בְּדַעְתּוֹ עֵצֶם הָאֲמֵת, וּגְדֹלַת מַעֲלָתָם
 וְצַדִּיקָתָם, וְאִידֵּךְ הוּא יָכוֹל לְזַכּוֹת לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחֵי
 עַל־יָדָם, בּוֹדָאֵי הָיָה הוֹלֵךְ וְרַץ עַל יָדָיו וְעַל רַגְלָיו

להתקרב אליהם, ולהתאבק בעפר רגליהם, אך מחמת שהאמת נתעלם ונסתר מאד מאד על-ידי עצם הפחלקת והקטגוריא, עד שמכניסים בלב כמה וכמה קשיות ומבוכות ובלבולים, על-ידי זה קשה מאד להתקרב. ואף-על-פי שהדעת לפני העינים, אף-על-פי כן אין רואין אותו מחמת רבוי ההסתרות והעלמות. אך מי שאינו רוצה להמעות את עצמו ומסתכל בעין האמת לאמתו, יכול על-ידי זה לראות אמתת נקדת האמת היכן שורה, ולמי להתקרב.

קדם שיורדת נשמת הצדיק האמת לעולם, שהוא המנהיג האמת לדורות עולם, אזי מכריזין בכל העולמות עליונים שכל מי שיש לו ללמד חוב על זאת הנשמה יבוא, ומסתמא אין גם אחד שילמד איזה חוב חס ושלום על נשמה קדושה כזאת. בתוך כך בא הבעל-דבר שהוא ה"מ (המלאך הפות, היצר הרע) בעצמו וצועק: אם זה הצדיק יבוא לעולם מה לי לעשות עוד, ועל מה שוא בראתני. פי בודאי יחזיר למוטב את כל העולם וכל העולם יתקן על-ידו בשלמות. אזי משיבין לו לה"מ: זאת הנשמה צריכה לירד להעולם בודאי. ואתה חשב לך עצה. ואזי הבעל-דבר נותן לעצמו עצה שיהיה הצדיק הזה רשאי לירד להעולם, ואף-על-פי כן יהיה אור אמתתו וקדשת צדקתו נעלם וגנוז ומכסה מהעולם

מאד. ומסתמא העצה עלידי שמעמיד עליו איזה מפרסם הדור שיחלק על זה הצדיק ויעלים אורו בהעלמה גדולה. וזה החולק - מסתמא יש לו להם"מ הפרות עמו מכבר. ולוא שהפעל-דבר מתגבר עצמו כל-כך בכל דור ודור להעלים אור הצדיק האמת, בודאי כבר היה תקון העולם בשלמות. אך אף-על-פי כן "עצו עצה ותופר", ו"רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום", והנשמה הזאת יורדת בעולם, ואף-על-פי שבאמת עובר עליה מה שעובר, אף-על-פי-כן הצדיק הזה בובש מלחמות רבות וסוף כל סוף יתקן העולם עלידו בשלמות.

בדרישת שלום בכל לב ונפש.

ישראל דב אודעסר

יא

ב"ה, ז' תמוז תשי"ח.

למחמד עיני הקבוע במחוי ותקוע בלבי באהבה חזקה,
מר ז. שזר, הנחמד מאד, שלום וחי עולם לנצח.

יש לי נחת וענג רב מהפגישה הסמוכה שהיה לנו, אף שלא דברנו מעסק האמת אשר בינינו כרצון לבי. אמנם גם כשזוכין רק להתראות בלב אמת שאינו תלוי בדבר בטל, הוא גם-כן דבר גדול ומועיל מאד, וגם זכרו ה' במתנה יקרה כזו הנחמדה מכל הון, מי יתן שיוכח

לְעֵינַי בּוֹ בְּתַמִּידוֹת בְּעֵינַי אִמַּת בְּפִרְטָא בְּלִקוּטֵי תְּפִלוֹת' בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, הַמְּחִיָּה נַפְשׁ כָּל חַי, בְּטַח יִמְצָא שָׁם כָּל מִינֵי סְגֻלוֹת וּרְפוּאוֹת וַיִּשְׁוֹעוֹת לְכָל עֲנִינָיו לְתַקֵּן הַכֹּל בְּתַקּוּן גָּמוּר בְּשִׁלְמוֹת.

רַבֵּנוּ זצ"ל לְפָנַי הִסְתַּלְקוּתוֹ הַזֶּהִיר כַּמָּה פְּעָמִים אֶת תַּלְמִידָיו וְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידָיו לְדוֹרוֹת לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם דַּעְתּוֹ וְכַחוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וַיְפּוּצוּ מֵעֵינֹת וַנְּחַלֵּי חֲכָמָתוֹ גַּם לְכָל הָעוֹמְדִים בְּחוּץ מִקְדָּשְׁתַּי יִשְׂרָאֵל, לְהַאִיר לְכָל הַרְחוֹקִים וְהַנּוֹפְלִים שֶׁנִּפְּלוּ וַיִּרְדּוּ בְּעַמְקֵי הַחֲשָׁד לְתַהוֹם תַּחְתִּיתִי כִּי רַק הוּא יְכוּל לְהַעֲלוֹתָם וּלְתַקֵּנָם בְּתַכְלִית הַתַּקּוּן, וְלַהֲפִיךְ כָּל עוֹנוֹתָם לְזִכְיוֹת, וְשַׁעֲדוֹן לֹא הָיָה כְּזֹאת מִימֹת עוֹלָם, כִּי אִזְרוּ הַקְּדוֹשׁ לֹא יִפְסַק וְלֹא יִכְבֶּה לְעוֹלָם בְּשׁוּם אִפְסָן, אֶרְפָּעֵל־פִּי שֶׁהֵם"מ שֶׁהוּא הַשֶּׁקֶר מִתְגַּבֵּר מְאֹד וְאוֹרֵב וְחוֹתֵר בְּכִלְלִיּוֹת וּבְפִרְטִיּוֹת עַל כָּל אֶחָד, וְעוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ בְּכָל מָה שֶׁאֵפְשָׁר לוֹ לְאַרְבַּ וְלַחֲתוֹר וּלְתַפֵּס בְּרִשְׁתּוֹ, חֵם וְשִׁלּוּם חֵם וְשִׁלּוּם, עַד שֶׁנִּדְמָה שְׂאֵי אֵפְשָׁר לְשַׁבֵּר הַסְּתֵרוֹת וּכְפִירוֹת וּמַנִּיעוֹת וּבִלְבוּלִים וְתַאוֹת וְסִכְסוּכִים וְעֹכּוּבִים וּמְרַדּוֹת וְכוּ' וְכוּ' כְּאַלְהָה, אֲבָל "אֲדִיר בְּמָרוֹם ה'", וּמִים רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אוֹר אִמַּת קְדוֹשׁ וְנוֹרָא וְנִשְׁגָּב מְאֹד מְאֹד כְּזֶה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהוּ, כִּי אוֹר הָאוֹרוֹת צַח הַצַּחֲצָחוֹת הַזֶּה הַגָּנוּז וְצִפּוֹן וְטָמוּן מִכָּל הָעוֹלָם בְּאַתְפְּסֵיא וּבְהַעֲלֵם גָּדוֹל - הוּא הוּא מוֹשֵׁל בְּעוֹלָם, וְעוֹשֶׂה

פעלות גדולות נוראות ונפלאות בעולם עד שידע כל הארץ כי ה' הוא האלקים.

ידעו הדורות הבאים, כי כלל מונח בידינו, כי הצדיק והמנהיג הדור בדורות אלו, וכן לדורות עולם, הוא רבנו הגדול והקדוש זצ"ל. כי קדשתו וכל מעשה תקפו וגבורתו וכל תקוניו הנפלאים והנוראים, וכל האותות והמופתים, וכל היד החזקה, וכל המורא הגדול אשר עשה רבנו זצ"ל לתקן העולם, בפרט כל נפשות הנדחים האבודים, הם חיים וקיימים לעד עלינו ועל כל דורות הבאים אחרינו כמו בחיים חיותו ויותר ויותר. אשרי המכנים ראשו בין אנשיו הפשרים האמתיים המקרבים אליו ושותים מימיו הטהורים המטהרים מכל הטמאות והזהמות והולכים בדרך עזותיו. בודאי לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בצלו הקדוש.

בודאי הוא מלאכה גדולה ואמנות נפלא מאד מאד להאיר הדעת באנשים רחוקים באלה שנבשלו כמו שנבשלו רחמנא לצלן, במזידין גמורים בעוונות עצומים מאד. והצדיק הוא רחמן כזה שאפלו להם הוא מאיר בטובו ורחמיו הדעת הקדוש, ומודיע להם פי גם בכל מקומות המטנפים מאד מאד שנפלו לשם - גם שם נמצא ה' יתברך ועדין עדין ה' אתם ואצלם וקרוב להם.

וַצַּעַק בְּקוֹלוֹ הַקְּדוֹשׁ "גָּאֵט אִיז מײַט דײַר, בײַא דײַר, לַעֲבִין דײַר" (ה' אַתָּד, אַצְלָךְ, לִידָךְ), וְעַל־יְדֵי זֶה הוּא מְגַרֵּשׁ מֵהֶם הַרוּחַ שְׁמוֹת.

בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים יתְגַבֵּר וַיִּתְפַּשֵּׁט הַשֶּׁקֶר לְאַרְכּוֹ וּלְרַחְבּוֹ מְאֹד בְּלֵי שְׁעוֹר, לְהַטְעוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם מֵה' יתְבַרַךְ, לְתַפֵּס הַכֹּל בְּשִׁקְרָיו בְּכַמָּה וּכְמָה מִיָּנִי פְתוּיִים וְהֶסְתוֹת וְדַבְרֵי חֲלַקְלָקוֹת וְעַרְמִימִיּוֹת וּטְעָנוֹת וְאַמְתְּלָאוֹת שֶׁל הַכֹּל. אֲבָל עַל־יְדֵי הַתְּפַשְׁמוֹת הַשֶּׁקֶר בְּיֹתֵר עַד שֶׁהוּא סְמוּךְ לְמַרְגּוּעוֹ וּמְנוּחָתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁכַּמְעַט יִתְעוּ הַכֹּל בְּשִׁקְרָיו חֵם וְשָׁלוֹם, אִז דִּיקָא עַל־יְדֵי רַבּוּי הַשֶּׁקֶר מְאֹד מְאֹד יִתְהַפֵּךְ הַשֶּׁקֶר אֶל הָאֱמֶת, וְעַל־יְדֵי זֶה בְּעֶצְמוֹ הַכְּנַעַת הַשֶּׁקֶר וּכְפּוּלוֹ, וּמִשֵּׁם דִּיקָא חוֹזֵר וְצוּמַח הָאֱמֶת, בְּבַחֲנֵית "אֱמֶת מֵאַרְץ תְּצַמַח" - "מֵאַרְץ" דִּיקָא, שֶׁנִּשְׁלַךְ עַד לְעַפְר וְאַרְץ, אִז דִּיקָא יִתְגַּלֶּה הָאֱמֶת.

בְּדַרְיֵשֶׁת שְׁלוֹם וּבְרַגְשֵׁי כְבוֹד וְאַהֲבָה נִצְחִית.
יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעֶסְר

יב

ב"ה, כ"ד אב תשי"ח.

לְכַבּוֹד פֶּת עֵינַי, מֵר ז. שׁוֹר, הַצּוֹפֶה לְצַדִּיק וּמְבַקֵּשׁ חֲכָמָתוֹ הַצְּפוּנָה מֵעֵין כָּל וְעֵלּוּמָה, שְׁלוֹם וְחַיִּים אֲמִתִּיִּים לְאַרְךָ יָמִים.

הזמן הולך והומה ורץ ופורח מאד, והגוף - אפשר עכשו בא יומו. חזק ואמץ לברח בזרזות אל הצדיק החכם האמת שהוא רופא ממחה גדול כל-כף שייכול להוציא כל העשרה מיני חצים שזרק הם"מ וחילותיו לתוך מחגו ולבגו, ולרפאותנו בשלמות בעשרה מיני נגינה.

רב בני ישוב העולם הם תועים הרבה מדרך האמת בכל מיני הטעאות ושבושים ודעות זרות וספרות כזבות של שקר וטעות, והם תועים ממש במדבר ודרכי מות, ולא עוד אלא שאינם מרגישים כלל שהם תועים במדבר, רק אדרבא נדמה להם שזה עקר הישוב.

והנה הבעל-תפלה שהיה כל ענינו ומחשבותיו ומעשיו רק בשביל התכלית האמתי והנצחי, והיה עוסק תמיד בתפלות ושירות ותשבחות לה' יתברך, היה יושב חוץ לישוב, רק שהיה רגיל לכנס לישוב בשביל לקרב בני-אדם לעבודת ה' יתברך, והיה מרבה לדבר על לבם דברי התעוררות פאלו עד שנכנסו דבריו באזנם, ומי שנתרצה עמו הוליכו תכף למקומו שהיה לו חוץ לישוב, כי רב בני הישוב הם רחוקים מאד מהתכלית האמת. וכל הנהגותיו של הבעל-תפלה ואנשיו היה ממש להפך ממנהג ישוב העולם, שרבים נמשכים

אחר הבלי עולם ותענוגיו ותאוותיו, ועל־כן היה מקום
הבעל־תפלה ואנשיו חויץ מן הישוב.

מעַת שֶהָרוּחַ סְעָרָה הַגְּדוּלָה בְּלִבָּל וְהִפְךָ אֶת כָּל
הָעוֹלָם לְגַמְרֵי מִסְדְּרוֹ הָאֵמֶת, וְכָל אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם
נִתְבַּלְבְּלוּ וְנִתְפָּרְדוּ וְנִחְלְקוּ לְפִתּוֹת פְּתוֹת לְעֵנִין הַחֲקִירָה
מֵהוּ הוּא הַתְּכֵלִית, וְכֻלָּם נִתְעוּ וְנִבְּכוּ מְאֹד מְאֹד עַל־יְדֵי
תְּאוּוֹתֵיהֶם הָרְעוֹת שֶהִתְעוּ אוֹתָם לְדַעוֹת זְרוֹת כְּזוֹבוֹת שֶׁל
שְׂטוֹת וְטָעוּיֹת. קִצַּת מֵהֶם נִתְעוּ וְאָמְרוּ שֶׁעַקֵּר הַתְּכֵלִית
הוּא כְּבוֹד - לְהִיּוֹת רוֹדֵף בְּיוֹתֵר אַחֲרֵי הַכְּבוֹד וְלִהְיוֹת
חֵם וְשְׁלוֹם, וְהָיָה לָהֶם הוֹכָחוֹת וּרְאִיוֹת וּסְבָרוֹת עַל זֶה.
וְקִצַּת אָמְרוּ שֶׁעַקֵּר הַתְּכֵלִית הוּא רְצִיחָה וְכַעַס וְאִכְזוּרִיּוֹת
וְאִבְרִית הַלֵּב. וְקִצַּת אָמְרוּ שֶׁעַקֵּר הַתְּכֵלִית הוּא מִשְׁגָּל,
וְהָיָה לָהֶם גַּם־כֵּן סְבָרוֹת רַבּוֹת עַל זֶה. וְכֵן כָּל הַפְּתוֹת
אֲשֶׁר נִבְּכוּ מְאֹד וְנִשְׁתַּבְּשׁוּ בְּעֵנִין הַתְּכֵלִית, וְכָל אַחַת
הִיא לָהֶם סְבָרוֹת רַבּוֹת עַל טְעוּתָם עַד שֶׁאֲפָשָׁר לְטַעוֹת
בָּהֶם בְּאֵמֶת. וּבְיוֹתֵר מִכֻּלָּם נִשְׁתַּבְּשׁוּ וְנִבְּכוּ מְאֹד הַפֶּתַח
שֶׁבְּחָרוּ לָהֶם שֶׁהַמְּמוֹן הוּא הַתְּכֵלִית עַד שֶׁעָשׂוּ לְהַמְּמוֹן
לְעַבּוֹדָה זָרָה וְאֵלֻקוֹת גָּמוֹר חֵם וְשְׁלוֹם, וְכָל הַמַּעֲלָה
וְהַחֲשִׁיבוֹת אֲצֵלָם רַק כְּפִי הַמְּמוֹן, וְכִי שָׂאִין לוֹ רַק מְמוֹן
מְעַט, וּבְפָרְט מִי שֶׁהוּא עָנִי לְגַמְרֵי אֵינּוּ כָּלֵל בְּגֵדֵר הָאָדָם,
כְּפִי שְׂטוֹת דַּעְתָּם. וְאֲשֶׁרֵי לְהַפֵּת הַקְּדוּשָׁה שֶׁהַסְּכִימָה
דַּעְתָּם לְתְּכֵלִית הָאֵמֶת בְּאֵמֶת וְאָמְרוּ שֶׁעַקֵּר הַתְּכֵלִית הוּא

רק לעסק בתפלה ולהיות ענו ושפל ברוך וכו', ובחרו להם הבעל-תפלה למלך שהוא היה צדיק גדול וקדוש מאד. ועל-ידי הבעל-תפלה והפת שלו נתקנו כל הפתות ויצאו מהשטות והטעות שלהם וחזרו בתשובה וחזר כל העולם לתכלית תקונו בשלמות.

הצדיק האמת שהוא הבעל-תפלה, העוסק לקרב בני-אדם לה' ותברך, יושב עם אנשיו חוץ לישוב, הינו פי כל ישיבתו והנהגותיו הוא בודאי ההפוך ממש מדרכי הישוב אשר רב מעשיהם תהו, ורודפים אחר המותרות וטרוידים בהבלי הזמן. אבל הצדיק עם אנשיו הם רחוקים מכל זה לגמרי ומסתפקים במה שיש להם, ובפרט על בגדים ומלבושים אינם מקפידים כלל, והם כיושבים חוץ לישוב לגמרי ממש בכל דעותיהם והנהגותיהם ועוסקים רק בתפלה ושירות ותשבחות לה' ותברך ותשובה ודוידיים ותעניות וכו'. ואצל אלו האנשים כל העבודה הגדולה שבעבודת ה', שגדמה לרב העולם לדבר קשה מאד לקבל על עצמם עבודה כזאת, אבל אצלם כל זה יקר מכל התענוגים שבעולם, פי יש להם תענוג מן הסגוף הגדול או מתענית וכיוצא יותר מכל התענוגים שבעולם. אך אף-על-פי שהם יושבים חוץ לישוב, אף-על-פי כן נכנסים גם-כן בכל פעם אל הישוב כדי לקרב עוד בני-אדם לעבודת ה' ותברך.

יש מאכלים כאלו (מסתמא הם רוחניים) שפשזוכים
 לאכל ולטעם מאלו המאכלים משליכין תקף תאות
 ממון ומרגישים גדל הסרחון של ממון שהוא מסריח
 כצואה ממש עד שמתבישין מאד עם הממון, והממון
 הוא הבושה הגדולה מכל הבושות, וכל מי שיש לו יותר
 ממון הוא מתביש ביותר, וגם הקטנים במעלה וחסרי
 הממון מתבישים בעצמם גם-כן על שהיו קטנים כל-כך
 בעיני עצמם מחמת חסרון הממון, כי עתה נתגלה להם
 שאדרבא הממון הוא עקר הבושה. ועל-כן העשירים
 מתבישים עוד ביותר וטומנים עצמם במחלות עפר מגדל
 הבושה שמתבישים אחד מחברו עד שאינם יכולים
 להרים פניהם כלל מפני הבושה, כי מאכלים אלו יש
 להם סגלה זו שעל-ידם ממאסין בממון בתכלית המאוס
 ומשליכין אלילי כספם ואלילי זהבם כמו שיהיה לעתיד.
 המזכירו לטוב תמיד ומעתיר לשלומו והצלחתו.

המעתיק ישראל דב אודסר

יג

ב"ה, י"ט אלול תשי"ח, תל-אביב.

לאיש משפיל הדורש ומבקש הפלטין (ההיכל) של

אמת, מר ז. שור, שלום רב.

ברודער האלט זיך, לאו זיך גיט אפ (אחי היקר, אחי

עצמד ואל תרפה). חזק ונתחזק ואל נהיה

כפיל גדול וכגמל, אפלו בשמשכהו בחטמו העכבר - לא יבעט בו, וכל זה מחמת שטות שאינו יודע מכחו, אבל נפשי הפקחת וחזקה, אור נא כגבור חלציה, וחגר בעז מתניד לעוף כנשר אל הצדיק האמת שהוא בחינת משה משיח, המרפא כל חלי ואיש מכאובות, עור ופסת, צרוע ונגוע. מוציא נפשות משאול תחתיות, מהפך ירידות לעליות, וודונות לזכיות.

אשרי למי שזוכה להתקרב בעודו בחיים חיותו לצדיק האמת, אשרי לו, אשרי חלקו. פי הבעל-דבר שם לבו על זה מאד עכשו לבלבל את העולם, פי ישראל הם עכשו קרובים אל הקץ מאד ויש עכשו לישראל געגועים גדולים וכסופין גדולים לה' יתברך אשר לא היתה פזאת בימי קדם, וכל אחד נכסף מאד לה' יתברך. על-כן הערים הבעל-דבר והכנים מחלקת בין הצדיקים, והקים בעולם מפרסמים הרבה של שקר עד שאין אחד יודע היכן האמת, על-כן צריכים להרבות בתפלה ותחנונים מאד לזכות להתקרב להצדיק האמת.

אמת ושקר הם בחינת מלך ועבד. ודע שיש שני מיני פלטין, באחד דר מלך, ובהשני דר עבד, ושניהם דומים זה לזה לגמרי וקשה מאד להבחין ביניהם. כי יש כמה נפשות שמתקשרין עד שנעשה מהם בית

ופִּלְטִין, כִּי מִתְקַשְׂרִין אֶחָד בְּאֶחָד וְאֶחָד בְּאֶחָד עַד
 שְׁנַעֲשֶׂה מֵהֶם יְסוּד וְאַחֲר־כֵּן נַעֲשֶׂה אֹהֶל, עַד שְׁנִבְנֶה
 מֵהֶם בֵּית וּמְדוּר שְׁשֵׁם דֶּר אֲמֵת, וּמִי שְׂרוּצָה לְמִצָּא אֲמֵת
 יִמְצָא בְּבֵית וּפְלִטִין זֶה שֶׁל אֱלוֹ הַנְּפָשׁוֹת שְׁמֵהֶם נַעֲשֶׂה
 מְדוּר לְאֲמֵת. וַיֵּשׁ כְּנֶגֶד זֶה שְׁמֵתְקַשְׂרִין כַּמָּה נְפָשׁוֹת
 וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם בֵּית שְׁשֵׁם דִּירַת הַשָּׁקֵר שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶבֶד.
 וְהִנֵּה בֵּין שְׁנֵי הַבָּתִּים הַנ"ל אֶפְשָׁר לְטַעוֹת, הֵינּוּ בֵּין
 הָאֲמֵת וְהַשָּׁקֵר, כִּי הַשָּׁקֵר מְדַמֶּה עֲצֻמוֹ לְהָאֲמֵת, כִּי גַם
 שֵׁם יֵשׁ קֶשֶׁר מְנַפְּשׁוֹת רַבּוֹת, עַד שֶׁקֶשֶׁה מְאֹד לְהִבְחִין בֵּין
 הָאֲמֵת וְהַשָּׁקֵר וְאֶפְשָׁר לְאָדָם לְטַעוֹת וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ הֵיכָן
 הָאֲמֵת וְלִהְיֶכֶן יִקְרַב עֲצֻמוֹ, אֲדָּ אִם יִסְתַּכֵּל עַל תְּכֵלִיתוֹ
 הַנִּצְחִי בְּעֵין הָאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ, בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לְהִבִּין בְּאִיזָה
 דְּרָךְ יִלְךְ וְלָמִי לְהִתְקַרֵּב.

עֶקֶר הַגְּלוּת עַל-יְדֵי עוֹזְנוֹת יִשְׂרָאֵל וְעֵקֶר הַתְּקוּן עַל-יְדֵי
 תְּשׁוּבָה, וְעֵקֶר הָעֶכּוֹב שֶׁל הַתְּשׁוּבָה הוּא הַפְּחֻלְקַת
 שֶׁל הַחֻלְקִים עַל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, כִּי רַב הַמוֹן בְּגֵי יִשְׂרָאֵל
 הָיוּ שׁוֹמְעִים אֵלָיו, אֲדָּ עֵקֶר הָעֶכּוֹב הוּא עַל-יְדֵי הַחֻלְקִים
 עַל נִקְדַּת הָאֲמֵת בְּכַמָּה וּבְכַמָּה בְּחִינּוֹת. וּמֵאלוֹ הַחֻלְקִים
 יוֹנֵק בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחָשׁ וְחִיּוֹת רָעוֹת שֶׁהֵם חֲכָמֵי הַטַּבַּע
 וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-יְדֵי כָּל אֵלּוֹ הַדְּעוֹת רָעוֹת הוּא עֵקֶר הָעֶכּוֹב
 מִן הַתְּשׁוּבָה.

הבעל-דבר מתגבר ומשתדל בתחבולותיו למנע
מלהתקרב להצדיק האמת שבו תלוי

שלמות תקון נפשו וכל תקנת ישראל, וכל מה שהאדם
גדול ביותר ויש בו מדרגה ובחינה גבוהה ביותר - מתגבר
עליו למנעו ביותר. כי אם היה הוא מתקרב מי יודע מה
היה נצמח מזה טובה ותקון לכלל ישראל ולכל העולמות.

על-ידי התקשרות להצדיק האמת יוכלו לעבור בשלום
בכל המדבריות בכל מיני חשך וצלמות. אפלו

בשעוברים חס ושלום במקום נחש שרף ועקרב וצמאון
וכו', שפכל מקומות אלו בהכרח שיעבר בהם הרוצה
לגשת אל הקדש, בפרט מי שנכשל כבר במה שנכשל
ורוצה לשוב שבהכרח שיעבר באלו המקומות, ומכלם
יצילנו ה' על-ידי תקף הרצון דקדשה שיזכה על-ידי
התקשרות לצדיק האמת שעל-ידו עולים מכל מיני חשך
שבעולם.

המעטיר בעדו ומזכירו לטוב תמיד, מברכו בשנה
טובה ומברכה ממקור הברכות והישועות.

ישראל דב אודער

יד

ב"ה, ח' תשרי תשי"ט, תל-אביב.

לאהובי המשליך ומגלגל עצמו ברפש וטיט בשביל נקדת
האמת, מר ז. שור, ה' עמך לא יעזבך ולא ימשך אל
תירא ואל תחת!

עלינו לשבח ולומר הלל שלם והלל הגדול שדיקא
 עכשו בימינו אלה יש לנו רבי ומנהיג אמת
 קדוש ונורא מאד מאד שהוא הרפואה לכל מפותינו יהיה
 איך שיהיה, ועלידו יש כפר תקוה לאחריתנו אפלו
 להגרוע שפגרועים וכו'. פי כל מה שהחולה גדול ביותר,
 צריך רופא גדול ביותר. ואלמלא זכו העולם על כל פנים
 גם עכשו להנות מאורו כפר היה העולם בא לידי תקונו
 בשלמות.

ה' יתברך שולח אחרינו וקורא אותנו בכל עת ומרמז
 לנו רמזים קדושים להתקרב אליו יתברך, וצריך
 להעמיק ולהגדיל מחשבתו בזה להבין רמזותיו. לפעמים
 נתעורר האדם מאד בהתעוררות גדול להתדבק ולהתקשר
 להצדיק שבו תלוי כל קדשת יהדותו וכל תקונו בשלמות,
 רק שהפעל-דבר מתגרה מאד בזה עד שגורם שנתרחק
 ונתגרש האדם מקדשת יהדותו למקום מדבר שממה
 מקום מסכן מאד, ואורב עליו לתפסו במצודתו, ואזי יכול
 לעשות דבר מבהל ומה שנראה באמת לשגעון, ואין שום
 שכל אדם שייסבים לזה איך שיוכל להשיג דבר זה, אך
 אף-על-פי כן מחמת ההתעוררות אמתו שלו ה' מצליח
 בידו וזוכה לעבר על כל הגדרים והמניעות ולשבר את
 כלם עד שזוכה לגמר הדבר בשלמות. ואז הסטרא אחרא
 רודפת אחריו והוא מכרח להתחבא מפניה בכמה וכמה

מיני תחבולות, וכמה וכמה מיני מימות חולפין ועוברין עליו וכמה וכמה נסיונות וכו' וכו'.

החכמה הגדולה שפכל החכמות - לבלי להיות חכם כלל, רק להיות תם וישר בפשיטות. אפלו

מי שיש לו מח גדול באמת, צריך להשליך כל החכמות ולעסוק בעבודתו יתברך בפשיטות ובתמימות, וצריך אפלו להתנהג ולעשות דברים הנראים פשועין כדי לעשות רצונו יתברך, כי צריכין להתגלגל בכל מיני רפש וטיט בשביל עבודת ה' ומצוותיו, ולא דוקא בשביל מצוה ממש, אלא כל דבר שיש בו רצון ה' יתברך נקרא מצוה, וצריך לגלגל עצמו בכל מיני רפש וטיט כדי לעשות איזה רצון ונחת לה' יתברך. וכשאהבתו חזקה כל-כך לה' יתברך אז הוא בחינת בן-יקיר וחביב מאד לה' יתברך. כי יש בחינת בן, שהוא מחפש בגנוי דמלכא כמו בן. ויש בחינת עבד, שאין לו רק לעשות עבודתו שנתנו לו ואסור לו לשאל שום טעם וחקירה על עבודתו. אבל יש בן שהוא אוהב כל-כך את אביו עד שמחמת האהבה הוא עושה מעשה עבד, מה שעבד פשוט צריך לעשות, והולך וקופץ בתוך הסוללות הגדולות בתוך קשרי המלחמה ומגלגל עצמו בכל מיני רפש וטיט כדי לעשות נחת רוח לאביו, מה שאפלו עבד פשוט לא היה עושה עבודות כאלו. ואז בשאביו רואה אהבתו החזקה כל-כך עד

שמשליך עצמו לעבדות גמור בשביל אהבתו, אזי הוא מגלה לו גם מה שאין נמסר אפלו לבן, כי יש מקומות שגם הבן אסור לפגם לשם, הינו שיש השגות שגם הבן אינו משיג אותם, אבל על-ידי שהבן מסלק כל חכמתו ומשליך עצמו לעבדות כנ"ל, על-ידי זה אביו מרחם עליו ומגלה לו מה שאין נמסר אפלו לבן ומניחו לחפש בגניזא דמלפא הגנוזים וצפונים ביותר, עד שזוכה שנתגלה לו בחינת צדיק ורע לו, רשע וטוב לו, וזוכה להעלות המשפט שנפל עד התהום ולתקנו, כי זוכה להשיג צדיק ורע לו רשע וטוב לו, שזה נראה פעוות המשפט. ועכשו כשזוכה להשיג ולהבין זאת - זה בחינת תקון המשפט. על-ידי רבי אמת עם תלמידים נעשין ונתקנין כל הבחינות הנ"ל.

כל עקר תקון העולם תלוי בזה שיתבטלו מן העולם כל דרכי החכמות הרעות שמהם נמשכים גם-כן כל מיני כפירות ואפיקורסות, ולהתקשר באמת אל הצדיק האמת שיכול לתקן הכל אפלו בכל המקומות והענינים העוברים עלינו. זה ינחמנו מפעשינו, זה ישועתנו, זה תקותנו, זה שמחתנו לנצח נצחים.

בשארם הולך אחר שכלו וחכמתו יוכל לפל בטעותים ומכשולות רבים ולבוא לידי

רעות גדולות חס ושלום, באשר כבר רבים נכשלו ונפלו מאד על ידי חכמתם הרעה וחטאו והחטיאו את הרבים, רחמנא ליצלן. כי עקר היהדות הוא לילך בתמימות ובפשיטות בלי שום חכמות, ולבלי להשגיח כלל על כבוד עצמו, רק אם יש בזה כבוד ה' יתברך יעשה, ואם לא - לא. אז בודאי לא יכשל לעולם.

עקר הגבורה הוא בלב. כי מי שלבו חזק אינו מתירא משום אדם ומשום דבר והוא יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש מלחמות חזקות על ידי חזק ואמץ לבו.

יש שעברו עברות כל-כך עד שנפלו בבחינת הסתרה שבתוך הסתרה באלפים ורבבות הסתרות, ומחמת זה נדמה להם שאין להם עוד תקוה חס ושלום. אבל הצדיק יכול לעזר גם אותו ולהודיעו מה' יתברך שיש לו תקוה גם-כן עד שישוב אל האמת ויתקרב לה' יתברך. כי באמת בכח הצדיק האמת הכל יכולים להתקרב לה' יתברך תמיד בכל עת, איך שהם בכל מקום שהם.

אסור לאדם ליאש עצמו חס ושלום, ואפלו אם נפל למקום שנפל ונפילתו וירידתו גדולה מאד מאד רחמנא ליצלן, ומונח בשאול תחתיות ממש חס ושלום, אף-על-פי כן אל יתיאש עצמו בשום אופן בעולם, כי

הצדיק האמת יש לו כח להחיות ולהרים את אלו שנפלו
 מאד לחזקם ולאמצם לעוררם ולהקיצם ולגלות להם פי
 עדין ה' אתם ועמם ואצלם וקרוב להם. וכן להפך, צריך
 הצדיק להראות לאלו שהם במדרגה גדולה, שעדין אינם
 יודעים כלל בידיעתו יתברך! אם אתה מאמין שיכולים
 לקלקל תאמין שיכולים לתקן!

ה' יתברך חפץ חסד הוא ורוצה לקרב המרחקים אף
 על-פי שאין ראויים לקרבם, אבל אין יכולים
 להתקרב פי אם על-ידי התקרבות להצדיק שעל-ידו
 עקר תקונו לנצח!

קדם שמקרב להצדיק אזי לבו אטום ואזניו סתומים
 ועיניו עורים מלראות האמת, אבל כשמדבק
 עצמו להצדיק ומקבל ממנו עצות אזי נפתח לבבו ועיניו
 ואזניו ורואה ושומע ומבין האמת וזוכה לתשובה.

על-ידי התקרבות להצדיק וילך בדרך עצתו - על-ידי
 זה נחקק בו אמת, וזוכה לאמונה ותפלה
 ונסים וארץ ישראל ועל-ידי זה תבוא הגאולה.

המתנגדים והרשעים החולקים על הצדיק האמת
 הם מקבלין הרוח חיים שלהם מהרב
 דקלפה. פי יש רב דקלפה וסטרא אחרא כנגד הרב
 דקדשה, פי את זה לעמת זה עשה אלקים, ועל-כן הם

גְדוּלִים בְּשַׁעֲתָן, כִּי הָרוּחַ חַיִּים הִנְמָשֶׁךְ מֵהֶרֶב דְּקִלְפָּה הוּא
 בְּחִינַת רוּחַ סְעָרָה שֶׁהוּא גְדוּל בְּשַׁעֲתֶיהָ אֲבָל הוּא רַק לְפִי
 שְׁעָה וּלְבִסּוּף כָּלָה וְנֶאֱבָד, וְעַל־כֵּן הֵם בְּחִיָּיהֶם קְרוּיִים
 מֵתִים, כִּי אֵין לָהֶם רוּחַ חַיִּים הָאֱמֶתִי דְקִדְשָׁה שְׁנִמְשָׁךְ עַל־
 יְדֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת דִּיקָא.

הַצְדִּיק שׁוֹמֵעַ כָּל הָאֲנָחוֹת שֶׁל הַדְּבוּקִים בּוֹ כִּי מִמֶּנּוּ
 תּוֹצְאוֹת חַיִּים לְכֹל אֶחָד.

הַצְדִּיק מְגַלֶּה אֱלֻקוֹתָו וּמַלְכוּתוֹ יִתְבַּרֵּךְ לְכֹל בְּאֵי עוֹלָם
 אֲפֹלוּ לְהִרְחֹקִים מְאֹד מְאֹד שֶׁהֵם הִרְשָׁעִים
 וְהַעֲכוּ"ם, שְׂוָה עֵקֶר גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי עֵקֶר
 גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁגָם הִרְחֹקִים מְאֹד וְאֲפֹלוּ
 הַעֲכוּ"ם יִדְעוּ שֵׁישׁ אֱלֻקִּים שְׁלִיט וּמוֹשִׁיל.

הַמַּעֲתִיק הַמְּסוּר וְקָשׁוּר בְּנַפְשׁוֹ יוֹמֵם וְלַיְלָה בְּשִׁכְבּוֹ
 וּבְקוּמּוֹ, מֵתְפַלֵּל תָּמִיד לְשִׁלּוּמוֹ וְהַצְלָחָתוֹ, מְבָרְכוֹ בְּגִמְרָה
 חֲתִימָה טוֹבָה לְבִרְכָה וְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְבָּים, חַיִּים אֱמֶתִים.
 דְרִישַׁת שְׁלוֹם וְחֲתִימָה טוֹבָה לְכֹל הַנְּלוּיִם אֵלָיו.
 יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְעָסָר

טו

ב"ה, חצות ליל ששי כ"ו תשרי תשי"ט.
 לידיד לבי התאב וכמה לחזות במחזות הצחצחות
 הצפונות ונגזרות, מר ז. שור, ירומם ה' קרן ישעו ויפקח
 עיני שכלו להבחין ולראות האמת עין בעין.

בַּיְמֵינוּ בָּא שׁוֹדֵד בְּגִבּוּלֵנוּ וְהוּא רֹאשׁ לְכָל צוֹרְרֵינוּ,
שֶׁם מְצוּר בְּרוּל עָלֵינוּ, טָמֵן מוֹקָשִׁים בְּדַרְכֵינוּ,
פָּרַשׁ רִשְׁתוֹת לְרֹגְלֵינוּ, עֵינָיו לְמַשׁ וְשִׁנָּיו חָרַק עָלֵינוּ
לְהַתְגַּוֵּל וְלְהַתְנַפֵּל עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ וְלְהַשְׁמִידֵנוּ מִיַּהְדוּתֵנוּ,
וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מֵתְחַדֵּשׁ וּמֵתְנַפֵּר עָלֵינוּ כּוֹס תִּרְעָלוֹ
לְהַשְׁקוֹתֵנוּ, וְאֵין בִּיכָלְתָנוּ כָּלֵל לְעַמּוֹד בְּגִבּוֹדוֹ. לָכֵן הַפְּלִיא ה'
לְעֲשׂוֹת עִמָּנוּ וְהַקְדִּים רְפוּאָה לַמַּכָּה וְהוֹרִיד לָנוּ הַצַּדִּיק
הָאֵמֶת רֹאשׁ וּמְבַחֵר מִכָּל בַּחֲרֵי צַדִּיקָא, נָחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, שֶׁהוּא הֶרְבֵּי וּמְנַהֵיג הַיְחִידִי שֶׁבְדוֹרֵנוּ וְשֶׁל כָּל
דוֹרוֹת הַבָּאִים, לְהַשְׁקוֹת כָּל הָאָרֶץ חֲכָמָה וְדַעָה אֶת ה'
בְּנֵהרֵי וּנְחָלֵי חֲכָמָתוֹ וְתַקּוּנָיו וְעֲצוֹתָיו הַעֲמֻקּוֹת וְהַתְּמִימוֹת.
לְמַהֵר טְמָאִים, לְהַרְחִיץ צוּאִים, לְהַלְבִּין כְּתָמִים, לְזַכּוֹת
אֲשָׁמִים, לְכַפֵּר זְדוּנִים, לְקַרֵּב רְחוּקִים, לְקַבֵּץ נִדְחִים
וְאוֹבְדִים, לְהוֹצִיא מִמִּסְגַּר אֲסוּרִים, לְתֵת חֶפְשׁ לְשִׁבּוּיִים,
לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפִלִים, לְשַׁמַּח לֵב נִדְפָּאִים וְנִדְרוּים.

אַשְׁרֵי הַזּוֹכֶה לְהַנְצִל מִן הַטּוֹעִים וְהַתּוֹעִים בַּחֲשָׁד
וְאַפְּלָה לְכָל יִרְאוּ וַיִּבְיטוּ בְּאוֹר הַצַּדִּיק הָאֵמֶת
שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ כָּלֵל כָּל הַצַּדִּיקִים שֶׁבְכָל הַדּוֹרוֹת, וְהוּא יֹגְמַר
בְּשִׁלְמוֹת כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁהִתְחִילוּ הַצַּדִּיקִים שֶׁבְכָל הַדּוֹרוֹת
לְתַקֵּן הָעוֹלָם, כִּי גַם הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים עֲדִין לֹא גָמְרוּ עֲנִין
זֶה בְּשִׁלְמוֹת וְרַק הוּא יֹגְמַר כָּל הַתְּקוּנִים וַיִּתְקַן כָּל הָעוֹלָם
בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת. וּבְגִדֵל כַּחוֹ יִכְנִיעַ וַיִּבְטֵל כָּל הַמִּינוֹת

ואפיקורסות מן העולם וימשיך אמונה גדולה בעולם
בתכלית השלמות וישובו כל באי עולם לה' יתברך ויקימו
בלם את התורה, ויאיר לכל אחד התגלות אלקותו
בהתגלות נפלא מאד אשר עדין לא נשמע ולא נראה
בזאת מימות עולם.

יש נפשות נפולות מאד מאד שנפלו כמו שנפלו לתהום
תחתיות עד אין קץ, עד שנאחזו בהם הרע כל-כף
עד שאי אפשר להם בשום אופן לשוב לה' יתברך, ואי
אפשר שיהיה להם שום תקון בעולם כי אם עלידי נשמת
הצדיק האמת שיש בכחו הגדול לתקן הכל אפלו בכל
המקומות ובכל הענינים העוברים עליו, להחיותו ולעוררו
ולהקיצו ולהקימו מכל מקום שהוא, ואז השמחה גדולה
מאד. כי אין שמחה לפניו יתברך כמו בעת שמחזירין אליו
את הרחוקים מאד, כי ה' יתברך חפץ חסד הוא וצופה
לרשע וחפץ בהצדקו, וכל זמן שהאדם רחוק ממנו יתברך
בעוונותיו - צר לו מאד, כביכול, וחושב לבל ידח ממנו
נדה. ועל-כן בשהצדיק מעלה ומתקן הרחוקים והנדהים
שנדהו ונפלו בעמקי עמקי התהום תחתיות ומחזירם לה'
יתברך, עלידי זה נגדלת השמחה מאד מאד. כמו
שמחזירין להמלך את בנו שגרשו מעל פניו בעוונותיו,
ועל-ידי זה שנתרחק קלקל בכל פעם ביותר מחמת שנפל
בדעתו על-ידי שרואה גדל רחוקו מהמלך עד שפעה

וּנְדָמָה בְּדַעְתּוֹ שֶׁהַמֶּלֶךְ הִרְחִיקוֹ לְעוֹלָם וְלֹא הָיָה מִצְפָּה שִׁישׁוּב עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, "לֹא יֵאֱמִין שׁוֹב מִנִּי חֲשֵׁד". וּבִאֲמַת יֵשׁ לְהַמֶּלֶךְ צֶעַר גָּדוֹל בְּכָל עֵת וְזוֹכֵר אֶת בְּנוֹ הַרְחוֹק בְּכָל עֵת. וּכְשֶׁנִּמְצָא אֶחָד שְׁמֵרְחֵם עַל הַמֶּלֶךְ וְעַל בְּנוֹ וְהוֹלֵךְ אֶל הַמְּקוֹם הַמְּזוּהָם שְׁנֹפֵל לְשֵׁם וּמְרַמֵּז לוֹ רְמָזִים וּמְתַנְהֵג עִמּוֹ בְּחֻכְמָה נִפְלְאוּהָ פְּלֵא וְהַפְּלֵא עַד שְׁמִכְנִים בּוֹ הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה וּמְחִזִּירוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ, כְּמָה שְׁמַחָה וְתַעֲנוּג גּוֹרֵם אֶל הַמֶּלֶךְ עַד אֵין שְׁעוֹר, כִּי זֶה עֵקֶר שְׁמַחָתוֹ וּגְדֻלָּתוֹ וְתַעֲנוּגָיו וְשַׁעֲשׂוּעֵיו שֶׁל הַמֶּלֶךְ יִתְבָּרַךְ, כְּשֶׁמְחִזִּירִין אֵלָיו הִרְחוּקִים מְאֹד וְעוֹלִין וְנִתְקַנְיִן מִחֲרַפְת עוֹנוֹתֵיהֶם הַעֲצוּמִים, אֵיךְ שֶׁהוּא, אֵיךְ שֶׁהוּא, אֶפְלוֹ אִם עָבְרוּ מֵה שְׁעָבְרוּ חֵם וְשָׁלוֹם.

בְּשֵׁמֵת גִּבּוֹר תִּקַּף זֶה־מַת הַנְּחָשׁ חֵם וְשָׁלוֹם שֶׁהוּא מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים, וְנִתְרַחַק מְאֹד מִקְדָּשְׁת יְהוּדוֹתוֹ וְהוּא נֶעַ וְנָד וּמְטַלְטֵל וְדוֹחִין אוֹתוֹ מִקְדָּשְׁתוֹ מִדְּחֵי אֶל דְּחֵי עַד שְׁרוּצָה לְהַפִּילוֹ לְגַמְרֵי מִנְקֻדַת יְהוּדוֹתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, אֲזִי מִתְעוֹרֵר קְדָשְׁת נֶפֶשׁ הָאָדָם, וְאִז דִּיקָא אִם הוּא חֹזֵק וְאֲמִיץ וּמִתְחִיל לְבַקֵּשׁ וּלְדַרֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ וּלְחַתֵּר בְּכָל עֵת וְלִהְתַּנְעֵנֵעַ וּלְכַסֵּף לְמִצָּא אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אַף־עַל־פִּי שְׁעֵדִין עוֹבְרִים יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה וְאִינוּ זוֹכֵה לְמוֹצָאוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, אַף־עַל־פִּי כֵּן יֵדַע וְיֵאֱמִין כִּי בְּכָל עֵת וְעַת עַל־יָדֵי כָּל בְּקֻשָּׁה וּבְקֻשָּׁה וְעַל־יָדֵי כָּל

דְרִישָׁה וּדְרִישָׁה שְׁדוּרֵשׁ וּמִבְקֵשׁ וּמְחַפֵּשׁ לְמִצָּא כְבוֹד
 קְדָשְׁתּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל־יְדֵי כָּל הַבְּטָה וְגַעְגּוּעַ שְׂמֵמִיט וְתוֹלָה
 עֵינָיו לְרַחֲמָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל־יְדֵי כָּל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שְׁפוּנָה
 לְהַקְדִּישָׁה - עַל־יְדֵי כָּל זֶה זוֹכֶה בְּכָל פַּעַם לְשִׁבְרַת חוּמוֹת
 בְּרוּל וְדִלְתוֹת נְחֹשֶׁת. אֶף־עַל־פִּי שְׂאֵחַר כֶּךָ מִתְנַבְּרִין עָלָיו
 בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר רַחֲמָנָא לִיצְלָן, אֶף־עַל־פִּי כֵּן אִין יִגִּיעוּ לְרִיק
 חֶסֶם וְשָׁלוֹם וְאִין שׁוּם תְּנוּעָה שְׁפוּנָה לְהַקְדִּישָׁה נֶאֱבַדְתָּ חֶסֶם
 וְשָׁלוֹם, כִּי צְרִיכִין לַעֲבֹר עָלָיו עֵדֵן וְעֵדֻנִים הִרְבֵּה וְכַמָּה
 יָמִים וְנִהְרֹת וְתַהוֹמוֹת וּמִימוֹת מְחַלְפִים צְרִיכִין לַעֲבֹר
 עָלָיו, וּבְכַמָּה מִדְּבָרוֹת הַמְּלֵאִים נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים גְּדוֹלִים
 וְנֹרְאִים צְרִיךְ לַעֲבֹר בָּהֶם עַד אֲשֶׁר זוֹכֶה לְהַפְנִים לְשַׁעְרֵי
 הַקְדִּישָׁה בְּאַמְתָּ. וְאִם הוּא חֲזוֹק וְגִבּוֹר כְּאֲרִי לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ
 יוֹתֵר אֶף אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה - בְּנֻדְאֵי סוּף כָּל סוּף יוֹכֶה
 לְמִצָּא אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עַד שְׂיִזְכֶּה לַעֲלוֹת בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה.
 וְכָל זֶה הַפֶּחַ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ בְּתַכְלִית
 הַיְרִידָה, בְּתַכְלִית גְּלוּת הַנֶּפֶשׁ, עַד שְׁנַתְּרַחֲקֵנוּ מִכְּבוֹדוֹ
 יִתְבָּרַךְ מְאֹד, כָּל זֶה בְּכַח וּזְכוּת תּוֹרָתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמֶת
 שְׁגָלָה סִתְרֵי תּוֹרָה שְׁשֵׁם כָּל רִזִּין וּסְתִימִין דְּאוּרִיתָא שְׁהֵם
 בְּחִינַת 'אִיה'. כִּי לוֹלָא זְכוּת הַצְּדִיק הָאֱמֶת לֹא הָיָה לָנוּ כַּח
 אֶפְלוּ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ כְּלָל וְחֶסֶם וְשָׁלוֹם הָיוּ נִמְטָעִין חֶסֶם
 וְשָׁלוֹם וְלֹא הָיָה תְּקוּמָה חֶסֶם וְשָׁלוֹם לְהַנּוֹפְלִים וְהַרְחוּקִים
 שְׁנַתְּרַחֲקוּ מִן הַקְדִּישָׁה כָּל־כֶּךָ. וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֵׁישׁ בְּנֵי־אָדָם

שִׁנְפְּלוּ לְתַהוֹמוֹת עַד אִין קִין וְכוּ' וְכוּ', וּמַהֲיִכֵן הָיוּ מְקַבְּלִין חַיִּוֹת וְכוּ' לְהַתְעוֹרֵר עוֹד לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְשׁוּב אֵלָיו, בְּיָדָאֵי חֶסֶם וְשְׁלוֹם הָיָה אָבֵד תְּקוּנָתָם חֲלִילָה. אֵךְ בְּאַמַּת עַל־יַדֵּי פַח צְדִיק הָאֵמַת שְׁזָכָה לְבַחֲנִית 'אִיה', עַל־יַדֵּי זֶה יֵשׁ פַּח לְכָל הַנוֹפְלִים אֲפֹלוּ לְמִקּוּמוֹת הַמְטַנְנִים וְכוּ' שְׁיַחֲפֹשׁוּ 'אִיה' וְכוּ', עַד שְׁיַעֲלוּ בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

הַצְדִּיק הָאֵמַת הוּא מְטָה כְּלָפֵי חֶסֶד תְּמִיד וּמוֹצֵא טוֹב בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי יוֹדַע לְלַקֵּט כָּל בַּחֲנִינֹת הַשְּׁעָרוֹת טוֹבוֹת שְׁנִמְצָא בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וְעַל־יַדֵּי זֶה הוּא עוֹסֵק בְּרַפּוּאוֹת כָּל אֶחָד אֲפֹלוּ אִם הוּא חוֹלָה גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּחִלֵּי הַנֶּפֶשׁ, כִּי הוּא מוֹצֵא בּוֹ גַּם־כֵּן נִקְדוֹת טוֹבוֹת בַּחֲנִינֵת שְׁעָרוֹת, דִּהְיִנוּ מַה שְׁמִנְתֵּךְ עֲצִמוֹ מֵרַע לְטוֹב כְּשֶׁעָרָה. וְזֹאת הַשְּׁעָרָה הוּא בַּחֲנִינֵת צְנוּר וְכֹלֵי שְׁהַצְדִּיק מִמְשִׁיךְ עַל־יָדוֹ גַּם עָלָיו שְׂכָלִיּוֹת וְצִמְצוּמִים עַד שְׁמִכְנִים בּוֹ גַּם־כֵּן הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת, שְׁזָהוּ עֵקֶר גְּדֻלַּת הַצְדִּיק, כְּשִׁיכוֹל לְרַפְּאוֹת גַּם חוֹלָה הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר.

הַמְעַתִּיק וְהַמְסִדֵּר, הַמְתַּפְּלֵל בְּכָל יוֹם לְשְׁלוֹמוֹ וְהַצְּלַחַתוֹ וְדְבוּק בְּנַפְשׁוֹ הַיְקָרָה וְהַנְּעִימָה בְּכָל עֵת תְּמִיד בְּכָל לֵב וּבְכָל נַפֶּשׁ בְּאַמַּת וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְטוֹבָתוֹ וְשְׁלוֹם הַנְּלוּיִם אֵלָיו.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְעֶסְר

טז

ב"ה, חצות ליל ער"ח מרחשון תשי"ט.
 ליקירי וחביבי פאישון עיני החושק וחותר לאחו בנקדת
 האמת, שלום וקול רנה וישועה באהלי לבו, ימין ה'
 רוממה ימין ה' עושה חילים מלמדי אמונה.

מען דארף זיך זייער יאגין מען זאל נאך קענין חאפין
 (צריך הרבה יגיעות שנויכל עוד לחטוף משהוא).

ימי החליפות הולכים ובאים ובכל יום ויום מתקרבים
 ליום המיתה, ובהכרח לילך בדרך הזה בלי ספק
 אם קרוב ואם רחוק, אבל על כל פנים הפל יעבור כצל
 עובר, ואין נשאר מהאדם כלום כי אם מה שהכין לעצמו
 לאחר מותו לעולם הנצחי. וצריכים על כל פנים מעתה
 להתחיל לחוס ולרחם על עצמנו ברחמנות אמתית להכין
 צעדינו לעלמא דאתי, ולהכין צידה לדרך רחוק כל-כך,
 ואנחנו מלאי חטאים ופשעים גדולים ותאוות רעות
 וקלקולים הרבה בלי שעור וערך ומספר, ואנחנו רחוקים
 מהתקבלת מאד מאד, ועדין לא יצאנו מהחל אל הקדש
 אפלו כמלא החוט, וצריכין למהר למלט על נפשנו מפח
 יוקשים. ובכן נתחזק ונתאזר בזריוות גדול לברח ולנוס
 אל הצדיק שבו תלוי שלמות תקון נפשנו וכל תקות
 וגאלת ישראל!

הַצְדִּיק הַאֲמַת מֵאִיר הָאֶרֶת הַרְצוֹן בְּתַקְוָה גָּדוֹל כָּל־כֶּךָ
 עַד שִׁיֵּאִיר לְעוֹלָם וְלֹא יִפְסַק בְּכֹל מִיַּי חֲשָׁד
 וְאִפְלָה שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אָדָם, שְׁעַל־יְדֵי זֶה מַעֲלָה מִבְּחִינַת
 שְׂמֵד לְרְצוֹן!

אִפְלוּ כִּשְׂאָדָם רְחוֹק מְאֹד מִכָּל קִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל
 הַתּוֹרָה, וְעוֹבְרִים יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה בְּקַלְקוּלוֹ,
 כָּל אֶחָד לְפִי עֵינָיו שְׁנַתְפֶּס בּוֹ, אִפְלוּ אִם נִתְפֶּס בְּמָה
 שְׁנַתְפֶּס בְּמִקוּמוֹת רָעִים וּמְטַנְפִים מְאֹד, אֲשֶׁר שָׁם אֵין
 מַעֲמָד כִּשְׁנוֹפְלִים לְשָׁם וְחַס וְשְׁלוֹם יִכּוּלִים לְמַבְעֵ שָׁם,
 אֲבָל כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם חֹזֵק בְּדַעְתּוֹ שֶׁלֹּא יִפֹּל מִשּׁוּם יְרִידָה
 שְׁפָעוּלָם, וְאֵינוֹ מֵיֵאֵשׁ עֲצָמוֹ, וּמְקוּהָ תָמִיד לֵה' יִתְפָּרֵךְ
 בְּקוּוֹי אַחֵר קוּוֹי, וְתוֹלָה עֵינָיו לְמָרוֹם וְצוֹעֵק לֵה' יִתְפָּרֵךְ,
 אִזּוֹ הוּא בְּטוֹחַ שְׁבִנְדָאֵי סוּף כָּל סוּף יָשׁוּב לֵה' יִתְפָּרֵךְ.
 וְזֶה הַדְּבָר אֵי אִפְשָׁר לָפֶה לְדַבֵּר וּלְכַאֵר וּלְסַפֵּר עַד הֵיכַן
 הוּא צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד בְּכֹל מְקוֹם שֶׁהוּא, אִפְלוּ אִם
 נָפַל כְּמוֹ שֶׁנִּפְּל רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כִּי לְכָל אֶחָד נִדְמָה שְׁעָלָיו
 אֵין אָנוּ מְכֻנְיִים בְּדַבְרֵינוּ, כִּי הוּא יֵשׁ לוֹ מְנִיעוֹת כְּאֵלָה,
 וְנִתְפֶּס בְּתַאוּוֹתָיו וּבְמַצוּדָתוֹ כָּל־כֶּךָ עַד שְׁלֵאִישׁ כְּמוֹתוֹ אֵי
 אִפְשָׁר לְשׁוּב בְּאֲמַת לֵה' יִתְפָּרֵךְ, כִּי כְּבֹר גִּלְכַּד כָּל־כֶּךָ
 יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה בְּמָה שֶׁנִּלְכַּד עַד אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמִין שׁוּב
 מִנֵּי חֲשָׁד. כֶּךָ נִדְמָה לְכָל אֶחָד. וְרַבְּנּוּ ז"ל קָרָא תִּגְרָ עַל
 זֶה מְאֹד, וְצָעַק בְּקוֹל עֵמֶק מְאֹד: "גִּיּוּוֹאֵלָד! זֵיט אֵייד גִּיט

מֵיֵאֵשׁ, קִיִּין יֵאוּשׁ אִיזו גֵּאָהֶר נִיט פֶּאֶר הָאֲנָדִין, אֶפְלוּ וּוִיֵּא
 אֵהִין אִיטְלִיכְעֶר אִיזו גִּיפֶאלִין, כִּי יֵשׁ עֲנִין שְׁנַתְהֶפֶד הַכֵּל
 לְמוֹכָה!" (אָהֶה, אֵל תִּיֵּאֲשׁוּ עֲצֻמְכֶם, יֵאוּשׁ אִינוּ בְּעוֹלָם כָּלֵל,
 אֶפְלוּ כְּמָה שְׁנוֹפְלִים, כִּי יֵשׁ עֲנִין שְׁנַתְהֶפֶד הַכֵּל לְמוֹכָה)!

עֶקֶר עֲבוּדַת הַצִּדִּיק לְכַרֵּר וּלְהַעֲלוֹת הַטּוֹב מֵעַמֶּק הָרָע,
 וּמַעֲלָה אֶפְלוּ הַנִּפְשׁוֹת הַנִּפְּלוֹת מְאֹד עַל־יְדֵי
 שְׁמוּצָא לָהֶם זְכוּת, אֶפְלוּ לְרִשְׁעִים גְּמוּרִים הַגְּרוּעִים בְּיֹתֵר
 עַד שְׂיֵצְאוּ מִכָּלֵל יִשְׂרָאֵל עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים; כֹּל זְמַן
 שְׁשֵׁם יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו, עֲדִין מַחֲפֵשׁ וּמִבְּקֵשׁ וּמוּצָא אִיזָה
 זְכוּת כָּל שֶׁהוּא, וְעַל־יְדֵי זֶה מַעֲלָה אוֹתָם גַּם מֵעַמֶּק הָרָע,
 וְנִתְבָּרַר הַטּוֹב וְנִדְחָה הָרָע וְנִתְפַּטֵּל לְגַמְרִי. וְזֶה בְּחִינַת
 הַתְּגָלוֹת מְשִׁיחַ (שְׂיִקְבֹּץ כָּל הַנִּדְחִים מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ).

הַכָּלֵל שְׁהַמְשָׁלָה בְּיַד הַצִּדִּיק לְפַעַל פְּעֻלוֹת כְּרִצּוֹנוֹ,
 וְעֶקֶר הַמְּשָׁלָה לְהָאִיר וּלְעוֹרֵר לֵב יִשְׂרָאֵל
 לְעֲבוּדַת ה' יִתְבָּרַךְ. עַל־כֵּן הָעֶקֶר שְׂיִתְקַשֵּׁר לְצִדִּיק הָאֱמֶת
 וּמִמֶּנּוּ יִקְבַּל כֹּחַ וְהָאָרָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת לָה' יִתְבָּרַךְ עַד שְׂיָשׁוּב
 אֶל ה' בְּאֱמֶת.

יֵשׁ שְׂדָה הָעֲלִיוֹנָה שְׁשֵׁם גְּדִלִים כָּל הַנִּשְׁמוֹת וְאֵלוּ
 הַנִּשְׁמוֹת צְרִיכִים בְּעַל הַשְּׂדָה שְׂיַעֲמֵק בְּתַקּוּנָם, וְצָרִיךְ
 כָּל אֶחָד שְׂרוּצָה לְרַחֵם עַל נִשְׁמָתוֹ לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן הַרְבֵּה
 לְפָנֵי ה' יִתְבָּרַךְ כֹּל יְמָיו שְׂיִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְהַצִּדִּיק הַזֶּה

שְׁהוּא בְּעַל הַשָּׂדֶה, שְׁהוּא מִסְתַּכֵּל עַל כָּל אֶחָד לְהֵבִיא
אֶל הַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי שְׁהוּא כְּלוֹ טוֹב כְּלוֹ אֶחָד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וַיִּשׁוּעָתוֹ בְּכָל עֵת בְּכָל לֵב בְּאֲמֵת.
יִשְׂרָאֵל דַּב אֲדָסָר

אָף שְׁקִלְפַת הַמֶּן עִמְלָק אֲרֻב עַל הַצְּדִיק הָאֲמֵת לְהַעֲלִים
אוֹתוֹ לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם, אָף-עַל-פִּי כֵן עֲצַת ה' הִיא
תְּקוּם, וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם ה', וְלְעוֹלָם יָדָךְ עַל הַעֲלִיזָנָה,
וְהוּא יִתְבַּרְךָ גּוֹמֵר אֶת שְׁלוֹ. וְדִיְקָא עַל-יְדֵי הַתְּגַבְרוֹת תְּקַף
הַהַעֲלָמָה כָּל-כַּף, עַל-יְדֵי זֶה גַתְרוּמִים וְנִתְעַלָּה אַחֲרֵי-כֵן
אוֹרוֹ בְּיוֹתֵר, וּבְסוּף כָּל סוּף גַתְהַפֵּךְ כָּל זֶה לְטוֹבָה וְנִתְקַן
הָעוֹלָם בְּשָׁלְמוֹת עַל-יְדוֹ.

הַמַּעֲתִיק הַנ"ל

יז

ב"ה, ח"י טבת תשי"ט, טבריא.

נִפְשִׁי וְלִבִּי הַקָּשׁוֹר וְדַבּוּק בְּעַמְּקֵי לִבִּי וּמַחִי בְּקִשְׁרֵי אֲמִיז
וְחֹזֵק בַּל יִנְתַּק לְנִצַּחַת, מִר זְלַמֵּן שׁוֹר, הַטּוֹב, הַכּוֹסֵף
וּמִתְגַּעְגַּע לְאֲמֵת הָאֲמִתִּי. שְׁלוֹם וַיִּשְׁע רַב.

אֲשֵׁרִי הָאִישׁ שְׁמַקְשֵׁר עֲצָמוֹ לְצְדִיק הָאֲמֵת וְאִינוֹ הוֹלֵךְ
בְּעֲצַת רְשָׁעִים הַמְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ. הָעֶקֶר הוּא
הַתְּקַשְׁרוֹת לְהַצְּדִיק שְׁעָלָיו עוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ, כִּי
הוּא הַגִּישֵׁר דְקָדְשָׁה שְׁעַל-יְדוֹ עוֹבְרִים בְּתוֹךְ כָּל הַמַּיִם
הַשׁוֹטְפִים וְנִצּוֹל מִכָּפְלָם, וְזֶהוּ בְּחִינַת קְרִיעַת יַם סוּף שְׁהִלְכוּ
בִּיבֻשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם.

כָּל עֲבָדָא וּתְנוּעָה קְלָה שְׁהָאָדָם מְתַגַּבֵּר לַעֲשׂוֹת בְּשָׂבִיל
הַתְּקַרְבוֹת לְהַצְדִּיק הוּא יָקָר מְאֹד בְּעֵינֵי ה' יִתְפָּרֵךְ
וְתִכְף הוּא מְנַצֵּחַ הַרְבֵּה נִצְחוֹן אֲמַתֵּי וְנִצְחֵי שִׁישְׂאָר קַיִם
לְנִצְחָה.

כָּל אֶחָד כְּפִי מַה שְׂיִוְדַע בְּנַפְשׁוֹ גָּדֵל פְּחִיתוֹתוֹ וְגָדֵל
רְחוּקוֹ שְׁנִתְרַחַק מְאֹד מֵה' יִתְפָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵּן הוּא צָרִיךְ
דִּיקָא לְהִתְקַרֵּב לְהַרְבֵּי הָאֲמַת הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד,
כִּי כָּל מַה שֶּׁהוּא קָטָן בְּיוֹתֵר - הוּא צָרִיךְ רַבֵּי אֲמַתֵּי גְדוֹל
בְּיוֹתֵר.

לְפַעֲמִים יְכוּל הָאָדָם לִפְלֵ חַס וְשְׁלוֹם עַל-יְדֵי הָאֲמַת
דִּיקָא, כִּי יוֹדַע בְּנַפְשׁוֹ שְׁפַאֲמַת קִלְקַל וּפְגָם
הַרְבֵּה וְגַם עֲתָה הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, וְעַל-כֵּן מְסִיתוֹ הִבְעֵל-
דְּבַר לְדַחוֹתוֹ לְגַמְרֵי חַס וְשְׁלוֹם עַל-יְדֵי הָאֲמַת שְׁלוֹ, וְהַרְבֵּה
יֵצְאוּ מַעוֹלָמָם לְגַמְרֵי עַל-יְדֵי הָאֲמַת הַזֶּה. אֲבָל כְּבָר גְּלָה
לָנוּ הַצְדִּיק הָאֲמַת שֶׁהָאֲמַת לְאֲמַתּוֹ אֵינּוּ כֵּן, כִּי צָרִיךְ כָּל
אָדָם לְהִתְחַזֵּק עֲצֻמוֹ בֵּה' יִתְפָּרֵךְ תְּמִיד, וְאַפְלוּ בְּשִׂאוֹל
תַּחְתִּיּוֹת חַס וְשְׁלוֹם יַדַע וַיֵּאֱמִין שֶׁהוּא סְמוּךְ עַדִּין לֵה'
יִתְפָּרֵךְ וַאֲיִן שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם, וַיְכוּלִין לָשׁוּב גַּם מִשָּׁם
וּלְהִתְקַרֵּב לֵה' יִתְפָּרֵךְ בְּאֲמַת. כִּי בּוֹדָאֵי צְרִיכִין לְשָׁמֹר אֶת
עֲצֻמוֹ מִן הַחֲטָא וְאַפְלוּ מִפְּגָם כָּל שֶׁהוּא, אֲבָל אַף-עַל-פִּי
כֵּן אִם כְּבָר נִכְשַׁל, אֲפְלוּ אִם נִכְשַׁל כְּמוֹ שְׁנִכְשַׁל אֲפְלוּ

אלפים ורכבות פעמים חס ושלום, אף-על-פי כן בכל עת ורגע חסדי ה' לא תמנו ויכולין לקרב עצמו לה' יתברך בכל עת ומכל מקום שהוא פי לגדלתו יתברך אין חקר, ועל-ידי התקרבות להצדיק יכול להתהפך הכל לטובה ועוונות נהפכין לזכות וזה עקר האמת לאמתו.

הכרחתי לסיים פי כמעט אינני בדעתי מגדל ההרפתקאות והתלאות דערו עלי, לא עליך. הזכרו היטב ומזכירו תמיד לפני ה' יתברך ומתפלל בעד שלומו והצלחתו הנצחי בזה ובבא, ואקרא לשלום הנלויים אליו.

המעתיק ישראל דב אודסר

כל מה שהאדם חותר ומתיגע למצא דרך לשוב לה' יתברך, אף-על-פי שאינו עולה בידו, אין שום יגיעה נאכדת, והעקר הוא התקרבות לצדיק האמת ותלמידיו, ועל-ידי זה אין שום קלקול ופגם שלא יוכל להתקן, רק העקר שלא יתרחק מהצדיק לעולם חס ושלום בכל מה שיעבר עליו.

יח

כ"ה, כ"ו אדר ב' תשי"מ.

לפי לבי נהורא דעיני' מר.ו. שזר, המתוך ונעים, המתנגע ומתאוה לגור באהל האמת הנמצא בהר של זהב ומבצר של מרגליות, אשרי חלקו. שלום רב לו ולביתו ולכל הנלויים אליו לארך ימים אמתיים ונצחיים, אמן.

רַבֵּנוּ הַנּוֹרָא ז"ל אָמַר פֶּעַם לְרַבֵּי נִתָּן ז"ל: "אִיךָ הָאֵב
 אִיךָ אַרְיִין גִּינְאָרְט אִין זָאק אַרְיִין" (אֲנִי תַפְסָתִי
 אֲתֶכֶם בְּשֵׁק שְׁלִי), עָנָה רַבֵּי נִתָּן וְאָמַר: "פֶּאָר בּוֹנֵד מִיךְ גּוֹט"
 (קָשֶׁר אוֹתִי הַיֵּטֵב).

הַרְצִינְעֵר בְּרוּדֵער גִּיּוּאֵהֶלֶד, וּוּאָם שְׁוִיִּיגֵעֵן מִיר. אַז
 מִיר הָאָפִין אַזְעֶלְכֶעס זוכה גִּיּוּעֵהֵן (אָהָה
 אַחֵי לִבְבִי, מָה אָנּוּ שׁוֹתְקִים בְּשׁוֹכְנֵינוּ לְדַבֵּר כּוֹה), שְׁפִאָנוּ לָזֶה
 הָעוֹלָם בְּזֶה הַזְּמַן שְׁמֵאִיר אֹרֵר הָאֹרֹת צַח הַצַּחְצָחוֹת כּוֹה,
 חֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים נוֹרָא כּוֹה שְׁעַדִּין לֹא הִיָּה מִימֹת עוֹלָם,
 וְהוּא כְּמוֹס וְנִעְלָם וְנִסְתָּר מְאֹד מִכָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאַנְחֵנוּ
 זְכִינוּ בְּנִפְלְאוֹת חֲסִדֵי ה' בְּעַת הַזֹּאת בְּיַמֵּינוּ אֵלֶּה בְּעֵצֶם
 קֶצֶף הַחֲשָׁד וְתֵהוּ וְבוֹהוּ, שְׁנַמְצָא כְּבָר סוּד חֲדוּשׁ חֲדָשׁ
 כּוֹה הַמַּחִיָּה וּמְקִיָּם כָּל הַנִּפְשׁוֹת שְׁבַעֲעוֹלָם אֲפֵלוּ הַגְּרוּעִים
 בְּיוֹתֵר שְׁאִין גְּרִיעוֹת מֵהֶם - בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר, וּמְגִלָּה
 וּמוֹדִיעַ לְכָל אֶחָד בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא, בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא,
 בְּכָל עַת וְרִגַע, כִּי ה' אֵתוּ וְעִמּוּ וְקָרוּב אֵלָיו מְאֹד מְאֹד.
 אֲשֶׁרִינוּ מֵה פּוֹב חֲלָקְנוּ וְכו' שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מְאוּצְרוֹת
 גְּשׁוּבֹת כְּאֵלֶּה. הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם, מֵה נֹאמַר, מֵה
 גְּדַבֵּר, מֵה נְשִׁיב לֵה' כָּל תְּגִמּוּלוֹהִי עֲלֵינוּ שֶׁהַחִיָּה אוֹתָנוּ -
 חוֹלִים וְחֲלוּשִׁים בְּחוּלֵי הַנֶּפֶשׁ כְּמוֹנוּ בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ,
 בְּמַטְעָמִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוּ, בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם שְׁיִכּוּלִים
 לְהַחִיּוֹת וּלְהַשִּׁיב בָּהֶם כָּל הַנִּפְשׁוֹת שְׁבַעֲעוֹלָם. וְאִם נִכְפַּל

ונאמר אֲשֶׁרִינוּ וכו' אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים עַל זֶה -
 לֹא יִסְפִּיק. בְּעַל הַחֶסֶד יִשְׁבִּיעֵנוּ מְרַב טוֹבוֹ הַצָּפוֹן וְכו'
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה כָּל יְמֵינוּ!

הַצַּדִּיק הַאֲמֵת הוּא מִטָּה כִּלְפֵי חֶסֶד תָּמִיד וּמוֹצֵא טוֹב
 בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי יוֹדֵעַ לְלַקֵּט כָּל מִיּוֹנֵי
 שְׁעָרוֹת טוֹבוֹת שְׁנֹמֵצָא בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כָּל זְמַן שְׁשִׁים
 יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו, וְעַל־יָדָיו זֶה הוּא עוֹסֵק בְּרַפּוּאוֹת כָּל
 אֶחָד וְאֶפְלוּ אִם הוּא חוֹלָה גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּחֵלֵי הַנֶּפֶשׁ,
 כִּי הוּא מוֹצֵא בּוֹ גַם־כֵּן נִקְדוֹת טוֹבוֹת בְּחִינַת שְׁעָרוֹת,
 דִּהְיֵנוּ מֵה שְׁמַנְתָּק עֲצָמוֹ מֵרַע לְטוֹב כְּשֶׁעָרָה, וְעַל־יָדָיו זֶה
 מְמַשֵּׂיךְ גַּם עָלָיו שְׁכָלִיּוֹת וְצִמְצוּמִים עַד שְׁמִכְנִים בּוֹ גַם־כֵּן
 הַשְּׁגוֹת אֵלְקוֹת, שְׁזָהוּ עֵקֶר גְּדֻלַּת הַצַּדִּיק, כְּשִׁיכוֹל לְרַפְּאוֹת
 גַּם הַחוּלָה הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר, כִּי כָּל מֵה שֶׁהַחוּלָה גָּדוֹל בְּיוֹתֵר
 - צָרִיךְ רּוֹפֵא גָּדוֹל בְּיוֹתֵר. וְזֹאת הַנִּקְדָּה טוֹבָה כְּחוּט
 הַשְּׁעָרָה שֵׁישׁ בְּכָל אֶחָד הוּא בְּחִינַת צִינּוֹר וְכִלֵּי שֶׁהַצַּדִּיק
 מְמַשֵּׂיךְ עַל־יָדוֹ גַּם עָלָיו הַשְּׁגוֹת אֵלְקוֹת.

עֵקֶר הָאֵהָבָה וְאֶחָדוֹת עַל־יָדָיו הַשְּׁעָרוֹת הַנִּל, עַל־יָדָיו
 שְׁאִין מִסְתַּכְלִין עַל הָרַע שֶׁבַחְבְּרוּ רַק מִשְׁתַּדְּלִין
 בְּכָל כַּחוֹ לְמִצָּא בּוֹ אִיזָה טוֹב. אֶפְלוּ אִם נִדְּמָה לוֹ שְׁרַעְתּוֹ
 רַבָּה מְאֹד, אַף־עַל־פִּי כֵּן יַחֲפֵשׂ וַיִּמְצָא בּוֹ שְׁעָרוֹת טוֹבוֹת
 עַל כָּל פְּנִים.

עֵקֶר יגיעת הצדיק האמת הוא להמשיך השגות אלקות בתלמידיו בדרכים נפלאים, עד שיוכלו להאיר בתלמידיהם, ובתלמידי תלמידיהם לדורות עולם, עד שכלם ידעו את ה', ועל-ידי זה יכולין להחיות את כל העולם פלו, וכל אחד יכול להבין ולהשפיל עצות ודרכים להתקרב לה' יתברך עד שיוכה להשגות אלקות.

עֵקֶר התרחקות ישראל מאביהם שבשמים, ועקר כולל כל הפגמים ואריכת הגלות, הכל על-ידי ההעלמה הגדולה שנתעלם אור הצדיק האמת שהוא הפאר והיפי והחן וההדור של ישראל והוא הראש בית. ועל-ידי המחלקת והקטגוריא נעלם אור הגדול והקדוש הזה מאתנו, ואזי מתגבר בחינת הראש כל חוצות רב דקלפה, כמו שכתוב "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", ועל-ידי זה נתעלם שם ה' ונסתלקו המאורי אור ונברו המאורי אש.

עֵקֶר אריכת הגלות הוא מה שמתגבר השקר מאד כמעט בלי גבול חס ושלום, כי הסטרא אחרא שהוא השקר התפשט לארץ ולרחב, וכל מה שמגלין איזה אמת בעולם להתקרב על-ידו לה' יתברך, השקר מתגבל בתחבולותיו תכף לבלבלו ולהסתירו ולהפכו אל ההפך ממש.

עַבְרָה הַרְחֵמְנוּת שְׁצָרִיכִים לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל הוּא
לְהַכְנִיִם בָּהֶם הָאֵמֶת, וּלְהוֹצִיאֵם עַל־יַדֵּי זֶה
מְעוֹנוֹת וּלְקַרְבֵּם לַה' יִתְבָּרַךְ.

בְּשֵׁת־חֲשָׁד מִסִּבַּב מְאֹד אֶת הָאָדָם וּמְקִיפּוֹ מִכָּל צַד,
וְהוּא פּוֹנֶה עֲצָמוֹ רַק אֶל הָאֵמֶת, עַל־יַדֵּי
זֶה ה' יִתְבָּרַךְ מִפְּנֵי הַחֲשָׁד מִמֶּנּוּ וּמֵאִיר לוֹ. וְאִם הָאֵמֶת
מִשְׁלָךְ אֶרְצָה עִתָּה וְאִסּוּר לְגַלוֹתוֹ בְּפִמְפִי, אֶף־עַל־פִּי בֵּן
הָאֵמֶת הוּא בֵּן, וּשְׁפַת אֵמֶת תִּבּוֹן לְעַד!

כָּל אֶחָד כְּפִי מֵה שְׂיֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ גָּדַל פְּחִיתוֹתוֹ וְגָדַל
רַחוּקוֹ שְׁנַתְרַחֵק מְאֹד מֵה' יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ בֵּן הוּא צָרִיךְ
דִּיקָא לְהִתְקַרֵּב לְהַרְבִּי וְהַמְנַהֵיג הָאֵמֶת הַגָּדוֹל בְּמַעְלָה
מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל מֵה שֶׁהוּא קָטָן בְּיוֹתֵר, הוּא צָרִיךְ רַבִּי
אֵמֶתִי גָּדוֹל בְּיוֹתֵר.

כָּל מֵה שֶׁהַצְּדִיק קָדוֹשׁ בְּיוֹתֵר וְגִבּוֹהַ מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ בֵּן
הוּא יָכוֹל לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד לְהַגְבִּיחַ
אֶפְלוֹ הַתְּחַתּוֹנִים, הַמוֹנְחִים בְּשִׁפְלַת הַמְּדַרְגָּה בְּיוֹתֵר. וְזֶה
עֵקֶר שְׁלֵמוֹת מַעְלָתוֹ הַגְּבוּהַ.

יֵשׁ צְדִיק גָּדוֹל וְנוֹרָא וְחֻדוֹשׁ נִפְלָא וְנוֹרָא כְּזֶה שֶׁהוּא יָכוֹל
לְהוֹצִיא כָּל הָעֲשָׂרָה מִיְּנֵי חֲצִים שְׂבָהֶם כְּלוּלִים כָּל
מִיְּנֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְכָל מִיְּנֵי פְגָם הַבְּרִית
שְׂבָעוּלָם רַחֲמָנָא לְצַלּוּן, הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לְכֹל הוּא יָכוֹל לְחַזֵּר

וּלְהַמְשִׁיךְ וּלְהוֹצִיא וּלְתַקֵּן הַכֵּל, וְרַק הוּא יוֹדֵעַ לְרַפְּאוֹת
 אֶת הַבַּת מִלִּפְנֵי בְשָׁלְמוֹת. "חֹזֵק וְאַמִּץ", רְאוּי לִילֵךְ וּלְרַחֵשׁ
 עַל יָדַי וּרְגָלַי לְהִתְאַחֵז בְּכַנְפָּיו, לְמַעַן תִּהְיֶה תִקְוָה
 לְאַחֲרִיתֵנוּ וְהִיְתָה לְשָׁלָל נַפְשֵׁנוּ.

לְדַאֲבוּנִי הָרַב לֹא זָכִיתִי לְכַתֵּב זֶה זְמַן רַב כִּלְכָּד, כִּי
 בְּאֵמֶת כְּמַעֲט לֹא הָיִיתִי בְּדַעְתִּי מֵעֲצָם
 הַצָּרוֹת וּתְלָאוֹת שֶׁעָבְרוּ עָלַי לֹא עָלִיד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 נָתַן לִי כַח בְּרוֹז לְשֵׁאת עַל הַיְסוּדִים כְּאִלּוּ שְׂאֵי אֶפְשָׁר
 לְבָאֵר. וְאַף־עַל־פִּי כֵן כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ הָיָה חֲקוֹק עַל לִוַח לְבִי
 בְּכָל הַעֲתִים בְּכָל יוֹם וְלֹא יֵצֵא מִזְכְּרוֹנִי, כִּידוּעַ לוֹ מִכְּבָר.
 הַמַּעֲתִיק, הַמְזַכְּרִי לְטוֹב בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, דוֹרֵשׁ
 שְׁלוֹמוֹ וְהַצְּלַחְתּוֹ בְּאֵמֶת בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אִוְדָסָר

יט

ב"ה, כ"ח אדר ב' תשי"ט.

שְׁלוֹם לְאַהֲבָי וּחֲבִיבֵי כְּנַפְשִׁי, מֵרֵז שׁוֹר, הַטוֹב וְנַחֲמָד
 מִפּוֹ, הַחֲפִיץ לְהִתְדַבֵּק בְּעֵץ הַחַיִּים. יְצוּ ה' אֶת הַבְּרִכָּה
 אֹתוֹ וַיִּזְכֶּה מַעֲתָה לִילֵךְ בְּכָל הַדְּרָכִים וְהַעֲצוֹת הַעֲמֻקּוֹת
 הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת הַנוֹבְעִים מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה כָּל יְמֵי
 חַיָּו, עַדִּי יִזְכֶּה לְחַזוֹת בְּנוֹעַם ה' בְּזֶה וּבְכֵּא.

אם אִמְרָתִי אֶסְפְּרָה אָפֶס קָצָה מֵעֲצָם נִפְלְאוֹת חֲסֵדֵי ה'
 וּפְלָאֵי פְלְאוֹתָיו שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ, שֶׁהָאִיר

בעולם אור אמת קדוש ונורא ונשגב מאד מאד כזה שלא
 יכבה חס ושלום בשום אפן, ומים רבים לא יוכלו לכבותו
 ונהרות לא ישטפוהו, יקצרו המון יריעות. ואף-על-פי
 שהצד השני, הינו הסטרא אחרא, אורב וחותר בכלליות
 ובפרטיות על כל אחד ואחד, ועושה את שלו בכל מה
 שאפשר לו לארב ולחתור ולתפס ברשתו חס ושלום, עד
 אשר נדמה שאי אפשר לשבר הסתרות ומניעות ובלבולים
 ותאוות וסכסוכים ועפובים וטרדות והשלכות והתרחקות
 וכו' וכו' באלה, עם כל זה הצדיק הגדול ממשיך תקונים
 נפלאים באלה עד שמאיר בחינת השגות אלקות גם
 למטה למטה בדיוטא התחתונה מאד שמעולם לא ירדה
 השכינה לשם, כי בגדל כחו יכול להאיר אפלו בהרחוקים
 מהתורה לגמרי חס ושלום, אם רוצים לקבל.

השקר הוא זהמת הנחש סטרא דמותא, ואמת הוא
 סמא דחיי, ועל-פן ברור האמת מתוך השקר
 הוא בחינת תחית המתים.

לפעמים עלידי העליה שעולה האדם בעשירות או
 בחכמה, עלידי זה דיקא נוטה מן האמת
 ומהפכו מסדרו האמתי וחולק על הצדיק האמת מחמת
 שאומר סברות הפוכות מן האמת, רק האמת עד לעצמו,
 וכודאי החפץ באמת לאמתו ואינו רוצה להטעות את

עצמו אז יכול לידע ולהבין האמת היטב. וכן לפעמים האדם מחמת ירידתו הגדולה שיורד בגלות התאוות מאד כל אחד בפני ירידתו, עד שמחמת זה נופל בדעתו ונדמה לו שלפי האמת כבר אבדה תקותו חס ושלום, וכל זה מחמת שמהפך האמת שלא בסדר, כי לא כך האמת האמתית, כי כבר גלה לנו ה' יתברך רבוי רחמיו שאינם פלים לעולם עלידי משה רבנו עליו השלום והצדיקים שאחריו, והם גלו לנו בפרוש שאסור לאדם ליאש את עצמו מן הרחמים, כי ה' יתברך בכל מקום ואפלו בתכלית דיוטא התחתונה גם שם נמצא ה' יתברך, ויש ענין בזה שיוכל להתקן הכל ויתהפך לטובה וכל העוונות יתהפכו לזכיות.

הפעתיק, המתפלל תמיד לשלומו והצלחתו באמת. ישראל דב אודסר

ב

ב"ה, י"א ניסן תשי"ט.

אהובי בלבבי, מר זלמן שזר, שלום וחסים ארפים
אמתים.

היום הגיעני מכתבו בצרוף צ'יק על סך ל"י, והיה לי לנחת ושמחה שראיתי בזה עצם תשוקתו ותבערת לבו אל נקדת האמת. ישלם ה' פעלו הטוב ויצליחו להמשיך על עצמו אור הצדיק שגלה נוראות

לְהָאִיר לָנוּ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרְךְ בְּכֹל מְקוֹם שֶׁהוּא, וְלָשִׁים לְבוֹ
 וְעֵינָיו הַיָּטִב הַיָּטִב לְחַשֵּׁב תְּמִיד תּוֹרָתוֹ וְשִׁיחוּתָיו וּמַעֲשֵׂיוֹת
 שֶׁסִּפֵּר, עַד שְׁיִזְכֶּה לְמִצְאָה הַבַּת־מֶלֶךְ שֶׁנֶּאֱכָדָה, הַיְנוּ
 הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הָאֲמִתִּית שֶׁנִּפְלְאָה בְּגִלּוֹת גְּדוֹל, וַיִּבְלָה
 יְמֵי חַיָּיו בְּטוֹב אֲמִתֵּי רְצוֹנוֹת פְּסוּפִים וְגַעְגּוּעִים לַה'
 יִתְבַרְךְ, וַיַּעֲרֵב לוֹ שְׂמֵחַת הַחַג הַקְּדוּשׁ שֶׁזָּכִינוּ לְהִיוֹת בְּכֻלָּם
 יִשְׂרָאֵל עִם הַנִּבְחָר אֲשֶׁר בְּשִׁבְלֵנוּ עָשָׂה ה' אֶת כָּל הַנְּסִים
 הָאֵלֶּה שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְכוּ', אֲשֶׁר אָז
 נִתְגַּלָּה אֱלֻקוֹתוֹ וּמִמְשַׁלְתּוֹ בְּהַתְגַּלּוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא עַד אֲשֶׁר
 רָאִתָּה שֶׁפָּחָה עַל הַיָּם וְכוּ'. וְנוֹכַח לְהַזְהִיר מִמַּשְׁהוֹ חֲמִיץ
 בְּגִשְׁמֵי וְרוּחָנֵי וּלְהַרְגִּישׁ נְעִימַת קְדֻשַׁת הַסֵּדֶר שֶׁל פֶּסַח.

בַּעֲתֵירַת אוֹהֵב דְּבִק מֵאֵח, אוֹהֵבוֹ אֶהְבֶּה אֲמִתִּית
 שְׂאִינָה תְלוּיָהּ בְּשׁוֹם דְּבָר בְּטָל, דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְהַצְלַחְתּוֹ
 וְשְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וְלִכְל הַנְּלוּיִם אֵלָיו שְׁלוֹם וְחַיִּים עַד אֵין קֵץ.
 יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדְעֶסָר

כא

ב"ה, ו' אִיר תשי"ט, טבריא.

נֶאֱמַן לְבוֹ, מֵר ז. שׁוֹר, הַדְּגוּל בְּנִשְׁמָה גְבוּהָה וַיִּקְרָה,
 שֶׁנֶּשְׂאָאוּ לְבוֹ לְחֹתֵר וְלְמִצְאָה הַמִּים עִמָּקִים שְׂמֵהֶם גְּדֻלָּה
 הָאֱמוּנָה לְכָל דּוֹר, אֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ. שְׁלוֹם וַיִּשַׁע רַב.

עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת פּוּרִים גְּדוֹל בְּשְׂמֵחָה רַבָּה בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם
 עַל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת הַנוֹרָאוֹת פְּלָאֵי פְלָאוֹת

אֲשֶׁר הַפְּלִיא ה' חֲסֵדוֹ עִמָּנוּ בַּדּוֹרוֹת הִלְלוּ שְׂזַכֵּינוּ לְהִיּוֹת
 בְּחִלְקוֹ שֶׁל הַצְּדִיק אֹר הַחֲדָשׁ הַדּוֹשׁ שֶׁפָּחַדוּשִׁים פְּלֵא
 נוֹרָא וְנִשְׁגָּב וְכו', שֶׁהוּא הַמְּנַהֵיג הָאֲמֵתִי הַיְחִידִי שֶׁבְּדוֹרֵנוּ,
 הַצּוֹפֶה וּמְבִיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת לְהַעֲלוֹתָם מִשְׁמַד לְרִצּוֹן
 וּלְתַקְנָם בְּתַכְלִית הַתְּקוּן. הַמְּמַשִּׁיךְ אֵמֶת כְּזֶה בְּעוֹלָם שֶׁהוּא
 שָׂרֵשׁ תַּכְלִית הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְקַלְקְלוֹ בְּשׂוּם
 אֶפֶן, שֶׁעַל־יְדוֹ עָקַר בְּטוֹל הַשֶּׁקֶר בְּשִׂרְשׁוֹ לְגַמְרֵי עַד קֶצֶה
 אַחֲרוֹן!

עֵקֶר אֲרִיכַת מְרִירַת הַגְּלוּת שֶׁל עִכְשָׁו הוּא מַחְמַת רְבוּי
 הַמַּחְלָקַת שְׂפִינֵי יִשְׂרָאֵל עַד שְׂאִין יוֹדְעִים הֵיכֵן
 הוּא הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁיְכוּל לְשַׁמַּח אֶת יִשְׂרָאֵל מִתּוֹךְ
 מְרִירַת הַגְּלוּת, לְהַאִיר בָּהֶם אֶת הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֻקוֹתָיו
 יַתְבַּרְךָ שְׁזֶה עָקַר הַשְּׂמִיחָה. הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּחִיר
 שֶׁבְּצַדִּיקִים מְגַלֶּה וּמְאִיר בְּלֵב הָאָדָם עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת מְאֹד
 מְאֹד, עֲצוֹת קְדוּשׁוֹת אֲמִתִּיּוֹת לְתוֹךְ תַּקְוַת הַחֲשֵׁךְ הַגָּדוֹל
 הַמְּתַגַּבֵּר וּמְשַׁתַּטֵּחַ עַל הָאָדָם בְּכָל פַּעַם לְהַחֲשִׁיךְ הַכּל
 חֵם וְשָׁלוֹם. הַצְּדִיק הַגָּדוֹל שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשְׁהָ, הוּא
 מְמַשִּׁיךְ תּוֹרָה מִמְּקוֹם עֲלִיוֹן נוֹרָא וְנִשְׁגָּב כְּזֶה בְּשִׁכְלֵי נִפְלְאָה
 כְּזֶה, עַד שֶׁיֵּשׁ כַּח בְּתוֹרָתוֹ לְהַשִּׁיב וּלְהַחֲיוֹת כָּל הַנְּפָשׁוֹת
 שֶׁיַּעֲסִקוּ בְּתוֹרָתוֹ לְעוֹלָם וָעַד!

הַסְמָרָא אַחֲרָא וְהַבְעַל־דְּבַר מְקִים בְּעוֹלָם מְנַהֲיָנִי
 הַדּוֹר שֶׁל שֶׁקֶר שְׁמַת־פְּאָרִים בְּגִדּוּלוֹת
 וּנְפִלְאוֹת וּמַטְעִים אֶת הָעוֹלָם כְּאִלוּ אֵין שׁוּם דְּבַר נִמְנָע
 מֵהֶם וְהַפֵּל בְּיָדָם, כְּדִי שִׁיפְלוּ עַל־יָדָם לְמַכְמַרְת הַיִּצָּר הָרָע.
 אִלוּ הַשֶּׁקֶרְנִים נִקְרָאִים נְבִיאֵי הַשֶּׁקֶר!

בְּשִׁיחָהּ נִדְחָה הַשֶּׁקֶר, וְיִתְגַּבֵּר וְיִתְגַּלֶּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם
 וַיִּזְכּוּ כָּל־לָם לִידַע מֵהֶרְבֵּי הָאֱמֶת שִׁיתְפָּרְסֶם
 וְיִתְגַּלֶּה, עַל־יְדֵי זֶה הַכֹּל יִחְזְרוּ לֵה' יִתְבָּרַךְ וַאֲפִלוּ אַמּוֹת
 הָעוֹלָם, וַיְהִיָּה שְׁפָה אַחַת לְעַבְדּוֹ שְׁכֶם אַחַד.

בְּשִׂאֲדָם נִתְרַחַק מֵה' יִתְבָּרַךְ מְאֹד, וַיֵּשׁ שְׁנִפְלִיתוֹ
 גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד וַיִּרַד לְעַמְקֵי עַמְקֵי תְהוֹם
 תַּחְתִּיּוֹת עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ עוֹד לְהִתְקַרֵּב לֵה'
 יִתְבָּרַךְ מִחַמַּת שְׁנִתְרַחַק מִמֶּנּוּ מְאֹד עַל־יְדֵי מַעֲשִׂים רָעִים
 וְכוּ', אֶף־עַל־פִּי כֵן כְּשֶׁהוּא מְחֻזָּק אֶת עַצְמוֹ עֲדִין וְדוֹרֵשׁ
 וְשׂוֹאֵל וּמְחַפֵּשׁ וּמְבַקֵּשׁ עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
 אֲזִי זוֹכֶה שֶׁתְּהִיָּה הַיְרִידָה תְּכִלִּית הָעֲלִיָּה. וְהַעֲקָר כְּפִי
 הַתְּקַרְבוֹתוֹ לְצַדִּיק הָאֱמֶת הָעוֹסֵק לְהַעֲלוֹת כָּל הַנוֹפְלִים
 וְהַרְחוֹקִים מֵהַתּוֹרָה מְאֹד מִמְקוֹמָם שָׁהֶם, לְהֵאֲרֵת הַרְצוֹן
 הָעֲלִיּוֹן בְּכַח תּוֹרָתוֹ וְעֲצוֹתָיו וּרְמִזּוֹי הַקְּדוּשִׁים הָעַמְמִים
 וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד מְאֹד עַד אֵין סוּף וְתְכִלִּית שְׂאִינוֹ נִפְסָק
 לְעוֹלָם.

זֶה כָּלֵל גְּדוֹל, שֶׁכָּל הַתְּקוּנִים שֶׁפְּעוּלָם נַעֲשִׂין רַק עַל-יַדֵּי הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל בְּחִינַת מְשִׁיחַ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מַה שֶׁמִּתְגַּבֵּר לְהַתְקַרֵּב לְזֶה הַצַּדִּיק וְלַהֲפֹת אֲזוּנוּ וְלָבוּ לְדַבְרָיו הַיָּטִב וְלַהֲאֲמִין בוֹ, כְּמוֹ כֵּן יוֹצֵא בְּכָל פַּעַם מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת הָרַעִים שֶׁפְּעוּלָם שֶׁנִּגְדַּח לְשָׁם, וַיַּעֲלֶה אוֹתוֹ וַיִּתְקַנּוּ!

ה' יתברך חושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח, וכשרואה שהאדם נופל למקום נמוך ורחוק מהתורה ביותר בתכלית השפלות והפחיתות, והסמרא אחרא והטמאה מתפשטין עליו מאד ומסבבין אותו מפל צד ורוצין לכולעו לגמרי חס ושלום חס ושלום, אזי דיקא ה' יתברך מרחם עליו ומזמין לו שם רמזים לפי אותו המקום, ומזמין לו איזה זכות שייכול לזכות בזה המקום הרחוק דיקא, וזהו הנסיון והבחירה שלו. ואם יזכה לזכר שם בה' יתברך ולעשות שם מה שמרמז לו ה' יתברך בכל מקום שהוא, בקל יוכל לשוב לה' יתברך!

הצדיק הגדול במעלה מאד שזכר עצמו מפל וכל הוא אינו מת כָּלֵל, כי גם לאחר הסתלקותו הוא עוסק בתקון נפשות ישראל יותר מבחייו מחמת שאז עולה בכל פעם למדרגות גבוהות ונפלאות ונשגבות כלה-כך עד שייכול לתקן הכל. כי עקר התקון צריכין לקבל ממקום הגבוה ביותר, וכל אחד כל מה ששקלקל יותר

ויותר חס ושלום, הוא צריך לקבל התקון מבחינה
 הגבוהה ורחוקה עוד יותר, עד שיש שפגמו כל-כך בפרט
 עתה בדורות הללו, שאי אפשר להם להתקן רק על-ידי
 הצדיק הגדול במעלה יותר, וכל מה שהוא חולה ביותר -
 הוא צריך רפי גדול ביותר, כי צריכין לזה רפי גדול
 שיהיה צדיק וחכם בחכמה אמתית במעלה מפלגת
 ועצומה מאד מאד שידע איך להמשיך תקונו מבחינה
 גבוהה ורחוקה מאד באפן שיוכל לתקן מקלקל כמותו.
 וזה בחינת "מרחוק ה' נראה לי", מרחוק דיקא, "ממרחק
 תביא לחמה", שעקר התקון צריכין לקבל ממרחק מבחינה
 הגבוהה ורחוקה ממנו מאד. אבל העקר שצריכין לשפר
 מניעות הרבה קדם שזוכין לזה, להתקרב לזה הצדיק, כי
 המניעות רבים ועצומים מאד בלי שעור, בפרט מניעת
 המח, שיש שאינם מאמינים בעצמם שיוכלו לקבל תקון
 לפי עצם רבוי קלקולם בכל פעם בלי שעור ימים ושנים
 הרבה, ואף-על-פי שתולין הקלקלה בעצמם - גם זה הוא
 בחינת מניעת המח, שאינם מאמינים בגדלת חסדי ה'
 יתברך אשר לא תמנו ולא כלו לעולם, ובגדלת הצדיק
 האמתי שיש לו כח לתקן הכל בכל פעם יהיה איך
 שיהיה, בפרט אחר הסתלקותו שעולה בכל פעם
 למדרגות עצומות כל-כך וממשיך חסדים נפלאים
 חדשים בכל פעם עד שכל מי שחפץ לקבלם יכול

לזפות על-ידו ולהתקן אף אם הוא כמו שהוא, אפלו אם קלל כמו שקלל.

עקר הארת כבודו יתברך בעולם הוא רק על-ידי הצדיק המצדיק את הרבים ומשתדל לקרב את הרחוקים ולהחזירם לה' יתברך, שנה עקר כבודו יתברך, ונתעלה ונתגדל כבודו בעולם. על-כן צריך כל אדם להשתדל מאד לקרב הרחוקים לה' יתברך. גם אין לאדם לומר איך אני יכול להתקרב לה' יתברך ואני רחוק כל-כך על-ידי רבוי מעשי הרעים, כי אדרבא, כל מה שהוא רחוק ביותר יתגדל על-ידו כבוד ה' יתברך ביותר כשישתדל לשוב ולהתקרב אליו יתברך, כי זה עקר כבודו יתברך.

המעתיק והמסדר, המתפלל תמיד בכל יום בעד שלומו וטובתו בכל לב במסירות נפש, דורש שלומו ושלום הנלוים אליו.

ישראל דב אודסר

כב

ב"ה, י"ב איר תשי"ט, טבריא.

חמדת לבי הנחמד מפו ומפנינים, מר ז. שור, שפלתה נפשו להצדיק הפותח גידי קשיות לבנו כל נתפס ברשת תאוותינו ובל נישן ימינו ושנותינו. ה' יאריך שנותיו בנעם העליון באפן שישלך ויכטל חכמתו ושכלו נגד מתיקות אור הדעת של הצדיק החכם האמתי בחינת משיח.

הארציגער ברודער, גיוואהלד, מען שלאפט, ביז ווען נאך וועט מען שלאפן (אחי לבני, אהה העולם ישנים, עד מתי נישן עוד)! הזמן הולך והומה וסוער ורץ ופורח מאד יותר מצלו של עוף הפורח באויר, והגוף אפשר עכשו בא יומו, ומה נעשה ליום אחרון. אין חכמה ואין עצה כי אם לברח לצדיק האמת וכן שבזקנים, סבא דסבין, בחר מבחירי צדיקיא, שבעצם גדלתו ונוראות פחו יכול לתקן הכל אפלו נפשות פגומות ומקלקלות כל-כך עד שאי אפשר להם להתקן בשום פנים.

עקר מלחמת עמלק שבכל דור ודור הוא המחלקת, שמתגבר השקר נגד האמת, ורק זאת היה בעברנו יותר מכל העוונות שבעולם, ועל זה נאמר: "צופה רשע לצדיק וכו' ה' לא יעזבנו בידו".

אין מפקד גדול מזה שאינו חושב על התכליתו ומה יהיה ממנו בעלמא דאתי - עולם ארוך לעולמי עד ולנצח נצחים, והולך אחר תאוות לבו, ומפקיר עצמו מחיים נצחיים, ורודף אחר תאוות עולם הזה שהוא כצל עובר ומלא פעם ומכאובות ויגון ואנחה.

הצדיק מסתכל בכל אחד ואחד להביאו אל התכלית הטוב ולסתם עיניו מהבלי העולם הזה!

אף-על-פי שתוכחה הוא דבר גדול להוכיח את
חברו בפשואה בו שאינו מתנהג
בשורה, אף-על-פי כן לאו כל אדם ראוי להוכיח, כי
על-ידי תוכחה של מי שאינו ראוי להוכיח אינו לא די
שאינו מועיל בתוכחתו, אף גם הוא מבאיש ריח של
הנשמות השומעות תוכחתו, כי על-ידי תוכחתו הוא
מעורר הריח רע של המעשים רעים ומדות רעות של
האנשים שמוכיחם. כמו בפשמונח איזה דבר שיש לו ריח
שאינו טוב, כל זמן שאין מזוין אותו הדבר אין מרגישים
הריח רע, אבל בשמתחילין להזיז אותו הדבר אינו
מעוררין הריח רע. כמו כן בפשהמוכים אינו ראוי להוכיח,
על-ידי זה מזוין ומעוררים הריח רע של המעשים רעים
ומדות רעות של האנשים שהוא מוכיחם ועל-כן הוא
מבאיש ריחם, ועל-ידי זה הוא מחליש הנשמות שלהם.
אבל קול המוכיח הראוי הוא מחזק פח הנשמה, כי הוא
מוסיף ונותן ריח טוב בהנשמות על-ידי קול תוכחתו
ונעשין גרים וזוכין לאמונה בשלמות, ועל-ידי זה נתרבה
כבודו ותפרך מאד, כי עקר כבוד ה' ותפרך הוא כשבגיי-
אדם שהם מחויץ לקדשה מקרבים את עצמם לפנים
מהקדשה, הן גרים שמתגירין הן בעלי תשובה שגם הם
היו מבחויץ, כשמקרבין ומכניסים אותם לפנים זהו עקר
כבוד ה' ותפרך, וכדין אתעלא ואתיקר שמא דקדשא

ברוך הוא עילא ותתא (ואז מתעלה ומתכבד שם הקדוש ברוך הוא למעלה ולמטה), ועל-ידי זה ממשיכים שלום בעולם.

לפעמים כשאדם מוכיח את עצמו או את חברו ומתחיל להזכיר המעשים רעים שעשה, אזי שכ"ח שיפל עוד יותר ויותר, כי נופל בדתו מאד, ויש שנפלו מאד על-ידי זה, וכל זה נמשך מבחינת התוכחה שאינה כראוי שמחלשת כח הנשמה על-ידי שמעוררין הריח רע של עוונות. כי עקר התוכחה צריכה להיות בבחינת "מטה כלפי חסד" - לחפש למצא בעצמו וכן בחברו על כל פנים איזה נקודות טובות, והתוכחה תהיה בדרך חסד, לחזק את עצמו ואת חברו בה' יתברך ולבטח ברחמיו העצומים, שיש אצלו חסד כזה שגם כל המעשים רעים יכולין להתהפך לזכויות, אפלו אם הרבה לפשע מאד חס ושלום, כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות וכו'. ועקר התוכחה תהיה באפן שיחזק את עצמו ואת חברו להתעורר לה' יתברך ולהתחיל מעתה להתקרב אליו יתברך ולא שיקלקל יותר על-ידי תוכחתו שיפל חס ושלום יותר. ולתוכחה כזאת אין זוכין כי אם על-ידי שמקשרין עצמן להצדיק שהוא בחינת מושה, שעל-ידי תוכחתו מוסיף ונותן ריח טוב בהנשמות!

קבלתי בשורה טובה שפא לביתי שליח מיחד ממך והזמין את פתי לעבודה טובה ומתאימה מאד בשבילה. רב תודות וברכות מקרב לב עמק על כל הטוב והחסד שעושה עמדי כל פעם, אי אפשר לתאר גדל שמחתנו מזה פי בכל הזמן לא היה לה שום עבודה.

הנני דורש שלומן והצלחתן באהבה ואהוד ואחדות שאינה תלויה בשום דבר כלל, ומעתור תמיד בעדן בכל לב. דרישת שלום לכבוד משפחתן העדינה ויקרה שיחיו, ואקרא לשלום לכל הגלויים אליו. להתראות.
המעתיק ישראל דב אודסר

כג

ב"ה, עש"ק מ"ג לעומר תשי"ט, טבריא.

יקירי, מר ז. שור, המבין דבר מתוך דבר וחותר חתירות למצא את הצדיק שכל תקנתו ותקונו עלינו, אלמלא לא פא לעולם אלא בשביל זה - די. שלום רב.

צריך לשים לב להבין מתוך דבורנו דבר מתוך דבר לקבל מהם רמזים בענין ההתקשרות להצדיק שפכחו הגדול יכול גם הרחוק והירוד בירידה עמקה בלי קץ להתקרב לה' יתברך.

אם אמנם מעשינו אינם עולים יפה, ועשינו מה שעשינו, וקלקלנו מה שקלקלנו, ונתרחקנו כמו שנתרחקנו, ובאנו למה שפאנו, עד שהחרבנו את בית

הַחֲכֵמָה וְשִׂרְפָנוּ אֶת הַיְכָלִי הַשְּׁכָל וְהַגְּלִינוּ אֶת דַּעְתָּנוּ
 לְמָקוֹם שֶׁהַגְּלִינוּ, אֲבָל ה' יִתְפָּרֵךְ עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ וְחֹסְדֵי ה'
 לֹא תָמוּ וְלֹא כָלוּ רַחֲמָיו, כִּי לֹא דָבַר רִיק הוּא מֵה שֶׁסָּבַב
 ה' יִתְפָּרֵךְ עִמָּנוּ כַּמָּה וְכַמָּה סְבוֹת וְתַחֲבוּלוֹת שֶׁזָּכִינוּ לֵידַע
 שֵׁישׁ בְּעוֹלָם רַבִּי אֱמֶת כְּזֶה וְכו' הַמְּקִיִּים אֶת כָּל הָעוֹלָם
 כְּלוּ עַד הַסּוֹף כְּפִי הַדּוֹר וְכִפִּי הָאָדָם וְהַמְּקוֹם וְהַזְּמַן,
 וּמַעֲלָה גַם אֶת הַיְרוּדִים מְאֹד מְאֹד מִתְּכֵלִית תְּכֵלִית
 הַיְרִידָה עַד תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה. אֵלּוּ כָּל הַיָּמִים
 דִּיו וְכָל אַנְגִּימִים קוֹלְמוּסִים וּבְנֵי־אָדָם לְבַלְרִים וּלְשׁוֹנוֹת
 מְקַלְסִים, אִינן מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְסַפֵּר עַל אַחַת
 מֵאַלְפֵי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבְבוֹת, רַבְבוֹת רַבְבוֹת נִפְלְאוֹת
 נוֹרָאוֹת וְנִסִּים וְחֹסְדִים כְּאֵלּוּ שֶׁלֹּא נִשְׁמָעוּ מֵעוֹלָם, אֲשֶׁר
 הַמְּשִׁיךְ בְּכחוֹ הַגָּדוֹל לְרַחֵם אֶת אֲשֶׁר אֵינָם רְאוּיִים לְרַחֵם
 וְלַחֵן אֶת שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים לְחֵן כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹר עָנִי כְּזֶה.
 אֲשֶׁרִינוּ שֶׁזָּכִינוּ לְהַנְצִיל בְּנִסִּים וְנִפְלְאוֹת מְלֵהוּיֹת מִתְּנַגֵּד
 וְחוֹלֵק עַל הַצְּדִיק הָאֱמֶת שֶׁכָּל תְּקוּנַת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל עַל־יְדוֹ
 וְכָל עֵקֶר הַגְּאֻלָּה תְּלוּי בּוֹ. הוּא חַיִּינוּ, הוּא תְּקוּנָתָנוּ.

אָיִ לָהֶם לְהַחֲלוֹקִים עָלָיו, עֲלֵיהֶם נֹאמַר "וּמְקַלְלֵיו
 יִפְרָתוּ", כִּי הֵם נִכְרְתִים מִשְׂרָשֶׁם וְיוֹרְדִים חַיִּים
 שְׂאוּלָה וְאֵינָם יְכוּלִים לְהַגְבִּיֵה עִצְמָם לְמַעֲלָה. וְהַצְּדִיק
 הָאֱמֶת הוּא בְּעַל חֶסֶד וְרַחֲמִים כְּזֶה עַד שֶׁסּוֹף כָּל סוֹף
 יַעֲלֶה וַיִּתְקַן גַּם אוֹתָם הַנִּפְשׁוֹת שֶׁל הַחֲלוֹקִים עָלָיו גַּם־כֵּן,

רק שצדיקין לסבל מרירות גדול וצער גדול וקשה ומר ימים ושנים הרבה עד שסוף כל סוף אחר המרירות דמרירות שסבלו וחרפות ובושות בלי שעור וערף, וצטרכו עוד להתבייש הרבה ולבוא לפני הצדיק בחינת משה ולקבל תקון.

עקר התקון כשאוחז עצמו בהצדיק שיוכל להעלות גם הנפשות הנפולות מעמקי עמקי התהום תחתיות, מתכלית תכלית הרחוק - למעלה למעלה עד למעלה מהמקום, ולגלות מלכותו יתברך בכל העולם שעלידי זה תבוא הגאולה.

בשרוזה להתקרב להצדיק האמת שבוה תלוי הפל אזי בודאי מתגברים המניעות ביותר ומתפשטים ומשתטחים לפניו מאד מאד מכל הצדדים למנעו מזה העסק דקדשה, על-כן ידע האדם שאין שום מניעה בעולם שלא יוכל לשפרה אם ירצה באמת פי המניעות הם רק בשביל התגברות החשק, פי עלידי המניעה מתגבר החשק. פי כן דרך האדם שכל מה שמונעים אותו מאיזה דבר - הוא חושק ביותר לעשותו, וכשיהיה לו חשק ורצון חזק וכסופין גדולים פראוי לזה העסק שצריך לעשות, בודאי יזכה לגמרו ולהוציאו מבח אל הפועל.

מי שהוא הולך בגשמיות כל ימיו ואחר-כך נתלהב ורוצה להתקרב להצדיק שיוליכוו בדרךי ה' יתברך, אזי מדת הדין מקטרג עליו ואין מניח אותו ומזמין לו מניעה, והכסיל פשרואה המניעות חוזר לאחוריו. אבל מי שהוא בר דעת הוא מקרב את עצמו אז דיקא, כי באמת ה' יתברך בעצמו נסתר בהמניעה הזאת.

אין ה' יתברך שולח על שום אדם מניעות רק כפי כחו ויכלתו שיוכל לעמוד בהם אם ירצה להתגבר עליהם כראוי, על-כן באמת אין שום מניעה כלל כי כל המניעות הם רק באחיזת עינים, והעקר הוא לב חזק ואמיץ ואז אין לו שום מניעה מלהתקרב אל האמת, כי הכל בטל ומבטל למי שמחזק ומאמץ את לבבו בה' יתברך!

בני-אדם יש להם כח למנע ולהסית את האדם לרחקו מה' יתברך ומהצדיק האמת יותר מן היצר הרע, על-כן מי שרוצה באמת להתקרב אל האמת צריך שיהיה לו התחזקות גדול כנגד המסיתים והמונעים, לעמוד בפעויות גדול נגד עזותם הרע ויהיה מצחו חזק לעמת מצחם ואל יתביש מפני המלעיגים.

מי שרוצה לבחר בחיים ולהתקרב לצדיק האמת, אי אפשר לו להתקרב כי אם על ידי שיחשב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם ולא יסתפל על שום אדם המונעו כגון אביו ואמו ואשתו ובניו, או המניעות שיש לו משאר בני העולם המלעיגים ומסיתים ומונעים מן דרך האמת, וצריך שלא יחוש ולא יסתפל עליהם כלל, רק יהיה בכחינת "אחד היה אברהם", כאלו הוא יחיד בעולם.

הצדיק האמת ואנשיו הכשרים הם נטורי קרתא האמתיים המגלים כבודו יתברך בכל העולם, ועל ידי זה זוכים כל הנופלים למקומות המטנפים הרחוקים מכבודו יתברך לעלות בתכלית העליה ולמצא שם ה' יתברך על ידי הבקשה והחפוש לבד, שדורש ומבקש ומחפש את כבודו יתברך. ודיקא על ידי התגברות תקף ההעלמה כל-כך, על ידי זה נתרום ונתעלה אחר-כך כבודו יתברך ביותר, ולסוף נתהפך הכל לטובה ונתקן העולם בשלמות!

מחמת טרדת ערב שבת קדש ההכרח לסים. אוהבו הקשור בלבו בכל יום תמיד המעטיר לשלומו וטובתו באמת, ודרישת שלום לכל הנלויים אליו, שלום רב. המעתיק והמסדר, ישראל דב אודסר

כד

ב"ה, אדר"ח תמוז תשי"ט, מְבַרְיא.

לְבִי הַנָּעִים, הַמְשׁוּטָט וּמְתַפְזָר בְּכָל הַשָּׁעֵרִים לְחַפֵּשׂ אֶת
קוֹל הַשִּׁירִים וְהַחִידוֹת שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שְׂמוֹנֶלֶה אִמְתַּת
הָאֵמֶת בְּעוֹלָם עַד תְּכִלִּית שְׁלָמוֹתוֹ, וּמִכַּפֵּל שָׂרֵשׁ אַחִיזוֹת
הַשָּׁקֵר בְּשָׂרֵשׁ שָׂרֵשׁוֹ, אֲשֶׁרֵי לוֹ, אֲשֶׁרֵי הַמִּבְלָה כָּל יְמֵי
לְהַתְנַעֲנַע וְלְהַשְׁתַּוְּקֵק וְלִכְסֹף לְזוֹה. שְׁלוֹם וְחַיִּים אֲרַפִּים.

יֵשׁ צִדִּיק גָּדוֹל נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, שֶׁהוּא חָכֵם גָּדוֹל
וְנִפְלָא וַיֵּשׁ לוֹ שְׁלָמוֹת הַדְּבֹר, פֶּה נוֹרָא וְנִשְׁגָב מְאֹד
בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, וְהוּא מְלִיץ וְדַבְּרָן נִפְלָא מְאֹד וַיִּכּוֹל
לְדַבֵּר חִידוֹת וְשִׁירִים נִפְלָאִים עַד שְׂאִין נִמְצָא שׁוֹם נִבְרָא
בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִרְצֶה לְשָׁמַע אוֹתוֹ, וּבְאֵלוֹ הַשִּׁירִים וְהַחִידוֹת
שֶׁהוּא יוֹדֵעַ יֵשׁ בָּהֶם כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבָּהֶם תְּלוּי עֶקֶר חִיּוֹת
וְקִיּוֹם כָּל הָעוֹלָם עִם כָּל הַנִּבְרָאִים כְּלָם. וְזוֹ הַצִּדִּיק דִּיקָא
נִרְאָה בְּעֵינֵי הָעוֹלָם כְּכַבֵּד-פֶּה, מַחֲמַת שֶׁהַדְּבֹרִים שֶׁל
הָעוֹלָם שְׂאִינָם שְׁבָחִים לֵה' יִתְּבַרַךְ אִין בָּהֶם שְׁלָמוֹת, עַל-
כֵּן הוּא כְּכַבֵּד-פֶּה מְאֹד הַדְּבֹרִים שֶׁל הָעוֹלָם שְׂאִין בָּהֶם
שְׁלָמוֹת. אָבֵל בְּאֵמֶת אִינּוּ כְּכַד פֶּה כָּלָל, רַק אֲדַרְבָּא הוּא
מְלִיץ וְדַבְּרָן נִפְלָא בְּשְׁלָמוֹת גָּדוֹל שְׂאִין שְׁלָמוֹת אַחֲרָיו, רַק
מַחֲמַת גָּדֹל הַפְּלִגַּת שְׁלָמוֹת מֵעֲלָתוֹ וּמְדַרְגָּתוֹ הַגְּבוּהָ
וְהַעֲצוּמָה וְהַנוֹרָאָה מְאֹד, וְכֵן מַחֲמַת תְּקוּף הַתְּנַבְּרוֹת
הַהֶעֱלָמָה וְהַסְתָּרָה שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, עַל-כֵּן הוּא נִרְאָה בְּעֵינֵי
הָעוֹלָם כְּכַבֵּד-פֶּה. וְכִשְׁמַתְחִילִים בְּנֵי הָעוֹלָם לְפַקֵּחַ עַל

עסקיהם, הינו לחשב מחשבות לתקן החיים טובים
שנתקלקלו אצלם, אז כלם מודים על האמת שכל התקון
של כל הצדיקים וכן התקון של כל באי עולם תלוי רק
בהצדיק הכבד־פה הזה!

כל מה שנמצא בדברינו איזה שבח על רבנו ז"ל הקדוש
והנזרא מאד, צריכין לידע שהכל נחשב כלא, ואינו
אפלו כמטה מן הים הגדול, כי אי אפשר לספר בשבח
כלל. כי היה נעלם בתכלית ההעלם משכל אנושי, ואפלו
צדיקים גדולים אי אפשר להם להשיג מקצת מעלתו, ואין
לנו שום השגה ותפיסה בו כלל, כי אם על־ידי קצת
התורות הנפלאים שגלה בספריו הקדושים והמעשיות
הנזראות. אשרי ילוד אשה שזכה למעלה כזאת העולה
למעלה למעלה מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב.
אשרי האיש אשר יש לו זכות גדול כזה שיהיו מחשבותיו
משוטטות בדברי רבנו ז"ל הקדוש והנזרא אשר אין ערוך
אליו, ומהם יכול כל חד כפום מה דמשער בלביה להבין
קצת מעט מזעיר עד היכן מגיע רום תקפו וקדשתו עד
אין תכלית.

על־ידי התקרבות לצדיק האמת זוכין לראות את
הפתחים איך לצאת מהחשך שנצוד בו, גם עושה
פתח שיצאו גם אחרים מן החשך שלהם אם ירצו לצאת.

מפאת חלשתי לא עליך הכרחתי לסים, ואקרא
 לשלום באהבה עזה ואהבת עולם לו ולכל אשר לו.
 המעתיק והמסדר, ישראל דב אודעסר

כה

ב"ה, אור ליום ערב ראש חדש אלול תשי"ט, טבריא.

מחמד עיני החרות על זכרוני תמיד, מר ז. שזר,
 המתאבק ומתיגע ומגעגע וחושק למעם
 מהחיים טובים של הצדיק האמת, שהכין פלים למשיח
 צדקנו, והמשיח ילחם בהם לתקן את העולם. שלזמו
 והצלחתו יאיר כשמש לארץ ימים געימים ורעננים.
יצ צדיק אמתו שזוכה לחיות חיים טובים שאין בהם
 שום חסרון, והוא דיקא נקרא חרש מחמת שאינו
 שומע כלל שום קול של זה העולם, כי כל הקולות של זה
 העולם בלם הם חסרונות, כי כל אחד צועק על חסרונו,
 ואפלו כל השמחות שבעולם הוא רק מחמת החסרון
 שחסר לו ונתמלא לו. ואצל החרש הזה, כל העולם בלז
 אינו עולה אצלו לבלום שישמע החסרון שלהם, כי הוא
 חי חיים טובים שאין בהם שום חסרון כלל, וחיים טובים
 שלו הם לחם ומים, אבל בהלחם ומים שלו יכולין
 להרגיש כל הטעמים וכל הריחות וכל מיני ענג שבעולם,
 עד שיחיו כל העולם על-ידם חיים טובים באמת.

הַעֲקָר וְהִיסוֹד שֶׁהֵבֵל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשְׁר עֲצָמוֹ אֶל הַצְּדִיק
הָאֵמֶת וְלִקְבֵּל דְּבָרָיו וְלִהְשָׁלִיךְ מֵאֲתוֹ כָּל
הַחֲכָמוֹת וְלִסְלַק דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שִׁכְל בְּלַעְדֵּי
אֲשֶׁר יִקְבֵּל מִהַצְּדִיק.

הַצְּדִיק הָאֵמֶת הוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ, שְׁעוֹסֵק תָּמִיד
בְּתַקוּן נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְעוֹרְרֵם מִשְׁנַתֵּם עַל־יְדֵי
הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שְׁמוּצָא בְּכָל אֶחָד, וּמְאִיר בְּלֵב כָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת תָּמִיד
כְּדֵי לְעוֹרְרוֹ מִשְׁנַתּוֹ וּנְפִילְתּוֹ שֶׁלֹּא יִפֹּל לְגַמְרֵי חַס וְשָׁלוֹם.
וְהַעֲקָר בְּעֵת שְׁמִתְנַבֵּר תִּקְרָה הַשְּׁנָה עַל נַפְשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי עַל־
יְדֵי רַבּוּי עוֹנוֹנוֹתָיו וְקִלְקוּלָיו עַד שֶׁכִּמְעַט כִּמְעַט יָכוֹל לִפְלֹ
לְגַמְרֵי חַס וְשָׁלוֹם, אֲזִי דִיְקָא יָאִיר בּוֹ בְּחֶסֶדּוֹ לְהַתְּעוֹרֵר
וְלִהְתַּחֲזֵק לְחַפֵּשׂ נְקֻדָּתוֹ הַטּוֹבָה לְהַצִּילוֹ וְלְעוֹרְרוֹ. וּבָזֶה
תְּלוּי הַגְּאֻלָּה בְּכֻלָּל וּבְפֶרֶט!

הַהִתְקַרְבוּת לְהַצְּדִיק עוֹלָה עַל הַבַּל, וְהוּא בְּחִינַת
תַּחֲנִית הַמַּתִּים, כִּי כָּל מַעֲשֵׂה בְּלָתִי
מֵהוֹר מְכַנֶּה בְּשֵׁם מִיתָה, כְּאָמֹר "וְהַנֶּפֶשׁ הַחוֹמָטָא
תָּמוּת", וְהַצְּדִיק מְחִיָּה מַתִּים כִּי עַל־יְדֵי זוֹכִין לְתִשׁוּבָה
וְזוֹנוֹת נִתְהַפְּכִין לְזִכִּיּוֹת.

כָּל עֲבוֹדַת הַצְּדִיק, לְגִלּוֹת אֵלְקוּתוֹ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם עַד
שִׁשְׁמֵעוּ רְחוּקִים וַיְבוֹאוּ וַיִּתְגַּדְּרוּ כָּלֵם וַיִּתְקַרְבוּ לָהּ
יִתְבַרַךְ.

הַצְדִּיק מִקְבֵּץ וּמִקְרֵב כָּל הָאוֹבְדִים וְהַנִּדְחִים שָׁהֵם
הֶרְחוּקִים מֵהַתּוֹרָה הַבָּאִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו

בְּאֵמֶת.

הַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֵקֶר הַפֶּאֶר וְהַחֵן וְהַיְפֵי הָאֵמֶת
שֶׁל הָעוֹלָם עוֹשֶׂה בְּעַלְי תְּשׁוּבָה וְגֵרִים עַל־יְדֵי
בְּחִינַת שְׂמוֹ לְבַד, כִּי יֵשׁ כַּמָּה נַפְשׁוֹת שְׂמַתְקָרְבִין
וּמִתְדַבְּקִין בּוֹ רַק מִחֲמַת שְׂמוֹ לְבַד, שֶׁשְׂמוֹ לְבַד הוֹלֵךְ
וּמִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם וְעַל־יְדֵי זֶה לְבַד הֵם נִתְדַבְּקִין בּוֹ, וְהוּא
מְלַמֵּד אוֹתָם חֲכָמָתוֹ וּמְכַנֵּים בָּהֶם דַּעְתּוֹ כְּדֵי לְהַצִּילָם
מִסְטָרָא דְמוֹתָא, בְּחִינַת שְׁנָה, וּמְכַנֵּיעַ וּמְכַבֵּל וְשׁוֹרֵף הָרַע
לְגַמְרֵי וְנִתְקַבְּצִים וְנִתְקַרְבִים וְעוֹלִים כָּל הַנִּדְחִים וְהַמְפּוֹזְרִים
לְה' יִתְבָּרֵךְ.

אֶפְלוּ הָאָדָם הַגָּדוֹל שֶׁבְּגִדוּלִים צָרִיךְ לְהַזְהֵר מְאֹד שֶׁלֹּא
יִכְשַׁל חֵם וְשָׁלוֹם עַל־יְדֵי רַבּוּי חֲכָמָתוֹ, כְּמוֹ
שֶׁהָיָה אֶצֶל הַבֶּן מִלֶּךְ עִם הַחֲכָמִים שָׁלוֹ, שֶׁעַל־יְדֵי רַבּוּי
חֲכָמָתָם נִפְלוּ לְאַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמֵנָא לְצִלָּן. וְהַבֶּן מִלֶּךְ
בְּעֶצְמוֹ, מִחֲמַת שֶׁהָיָה בּוֹ טוֹב הָיָה נֹזֵךְ לְפַעְמִים הַיֵּכָן הוּא
בְּעוֹלָם, וְהָיָה גּוֹנֵחַ וּמִתְאַנֵּחַ הַרְבֵּה עַל שְׁנַפְל לְמְבוֹכוֹת
כְּאֵלוֹ, אֲבָל תִּכְרַף כְּשֶׁהִתְחִיל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַשֶּׁכֶל חֲזָרוּ
וְנִתְחַזְּקוּ אֶצְלוֹ הַחֲכָמוֹת שֶׁל אֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְכֵן הָיָה כַּמָּה
פַּעְמִים, כְּמִכְאֵר בְּתַחֲלַת הַסְּפּוֹר הַנּוֹרָא שֶׁל הַשְּׁבַעָה

בְּעִמְלִירִם עֵינַי שָׁם (בְּסֵפֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂיֹת מְשֻׁנִים קְדַמוֹנִיּוֹת, מַעֲשֵׂה יג). וּמִזֶּה מוֹבֵן אִיךְ צְרִיכִין לְהִזְהָר וּלְהִשָּׁמֵר שְׁלֹא לִכְנֹס בְּזֶה כָּלֵל.

לְפַעֲמִים יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שְׁמֵרִים לְעֶסֶק רַק בְּחֻכְמוֹת, וְעַל־פִּי רַב פּוֹנְתִים בְּזֶה רַק בְּשִׁבִיל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה, דִּהְיִנוּ בְּשִׁבִיל חֲשִׁיבוֹת וְכָבוֹד אוֹ מָמוֹן וְכִיּוֹצֵא, וּמַחֲמַת שְׁעוֹסְקִין רַק בְּחֻכְמוֹת עַל־יְדֵי זֶה שׁוֹכְחִין מִכְּסִיּוֹת מְלַחֲמָה לְגַמְרֵי, הֵינּוּ אִיךְ לְלַחֵם הַמְּלַחֲמָה הַגְּדוֹלָה שְׁצָרִיךְ הָאָדָם לְלַחֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא מְלַחֲמַת הַיִּצָר, וְלַפְעָמִים בָּאִים לְאִפְיֻקוּרְסוֹת גָּמוֹר עַל־יְדֵי הַחֻכְמוֹת, עַל־כֵּן צְרִיכִין לְזַהֵר מִזֶּה מְאֹד!

בְּכָל דוֹר נִמְצְאִים זְקֵנִים וְחֲשׂוּבִים שְׁחוֹלְקִין עַל הַצְּדִיק הַגְּדוֹל שֶׁהוּא חֲדוּשׁ נִפְלֵא הָעוֹסֵק לְקָרֵב נַפְשׁוֹת הַרְחוֹקוֹת בְּיוֹתֵר לֵה' יִתְבָּרֵךְ, וּמִמְשִׁיךְ הָאֶרֶתּוֹ עַל כָּל אֶחָד עַד שְׂיֵאִיר לוֹ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא שָׁם, כָּל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ.

הָעוֹי פָּנִים עֹרְבָבוּ אֶת הָעוֹלָם מְאֹד עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לָרֵב הָעוֹלָם לִידַע הֵיכֵן הַצְּדִיק וְהַמְּנַהֵיג הָאֲמֵת שְׁיִכּוֹל לְהַנְהִיג אֶת יִשְׂרָאֵל בְּרָאוּי, וְעַקֵּר בְּרוּר הָאֲמוּנָה וְקִיּוּם הָעוֹלָם בְּזֶה הַדוֹר עַל־יְדֵי דִיקָא. וְעַקֵּר הַכְּנַעְתָּם הוּא רַק עַל־יְדֵי אֲמֵת, כִּי מִי שְׁמַסְתַּכֵּל עַל הָאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ וּמִשְׁתַּדֵּל

ומתיגע תמיד להשיג נקדת האמת, בודאי אינו מתירא משום רע עין. וצריך להיות חזק מאד בדעתו לבלי להניח את עצמו להתנצח משום אדם, כי האמת מנצח תמיד, וסוף כל סוף יגמור ה' יתברך פרצונו, ויכרת ה' כל שפתי חלקות, ובעלי לשון הרע ומחלקת יכרעו ויפלו ולא יוכלו לכלבל העולם מלשמוע קול דברי הצדיק, אדרבא יתגלו ויתעלו האמרות מהורות של הצדיק בכל העולם עד שידע כל פעול כי אתה פעלתו וכו' ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך וכו'.

לרנל היסורים הקשים שעברו עלי לא עליך לא כתבתי זמן רב כל־כך, אבל אהבתו אהבת אמת חקוק בעמק לבי תמיד בלי שום הפסק, ומעתיר בעד שלומו וישועתו ודורש שלומו ושלום ביתו.

המעתיק ישראל דב אודעסר

כו

ב"ה, י"ט אלול תשי"ט.

ידיד לבי, מר ז. שזר, החכם ומבין האמת מי הוא העבד הרוכב על הפוסם ומי הוא השר המושל האמתי. עושה חדשות יחדש עליו שנה טובה ומאירה, שיאירו שערי לבו באור הדעת של הצדיק רועה ישראל האמתי, באפן שיזכה להתחיל מעתה להתקרב לה' יתברך באמת ובתמים כל ימי חייו, לחיים טובים ארפים ולשלום.

בְּשִׁמְנֵי הַשָּׁנָה לַהֲיוֹת נִגְמָרְתָּ וְנִפְסְקָתָ, הֵינּוּ בַּחֲדָשׁ
הַאַחֲרוֹן שֶׁל הַשָּׁנָה, הוּא חֲדָשׁ אֱלּוּל, שָׁאז
הֵם יְמֵי רִצּוֹן וְכִסּוּפִים דְקַדְשָׁה, בְּוֵדַאי צְרִיךְ לְהִתְעוֹרֵר
וּלְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים גְּדוּלִים לַה' יִתְבַּרְךָ,
וּלְבַקֵּשׁ וּלְדַרֵּשׁ וּלְחַקֵּר דְרָךְ לְתִשׁוּבָה, כֹּל אֶחָד מִמְּקוֹם
אֲשֶׁר הוּא שָׂם, וּלְהַכִּין עֲצָמוֹ לְקַבֵּל הַבְּרִיאָה הַחֲדָשָׁה שֶׁל
שָׁנָה הַבָּאָה, וּלְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ שֶׁהוֹלֵךְ רֹאשׁ הַשָּׁנָה
הַקְּדוּשָׁה, יוֹם קְדוּשׁ בְּזֶה שָׂבָא מִמְּקוֹם שָׂבָא מִשָּׂם בְּחִידוֹת
וְשִׁירִים נִפְלְאִים מְאֹד. בְּכֵן צְרִיךְ הָאָדָם לְשַׁתַּף עֲצָמוֹ גַּם-בֵּן
לְזוֹה, וּלְהִתְפַּלֵּל בְּחֶשֶׁק וְהִתְלַהֲבוֹת חֲדָשׁ, וּלְהַמְשִׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ זְכוֹת וְכַח הָאִישׁ חֶסֶד הָאֵמֶת הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד,
שֶׁעַל-יָדוֹ עָקַר קִיּוּם הָעוֹלָם וְהַבְּרִיאָה כֻּלָּה שֶׁנִּבְרָא אִז, כְּמוֹ
שֶׁפָּתוּב זֶה הַיּוֹם תַּחֲלֵת מַעֲשִׂיךְ.

יַעַן שְׁנֵי צַפְרִים, אֶחָד זָכָר וְאֶחָד נִקְבָּה וְהֵם רַק זוּג אֶחָד
בְּעוֹלָם, וְהַשְּׁנַי צַפְרִים הֵנ"ל גִּתְעוּ וְנִתְרַחְקוּ זֶה מִזֶּה
עַד שֶׁאֵין יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, וּכְשִׁמְנֵי הַלֵּילָה
אִז מִיִּלְלִין בְּקוֹל יִלְלָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי כֹל אֶחָד מִיִּלְלֵל עַל
זוּגוֹ. וְהַשְּׁנַי צַפְרִים אֵלּוּ מְרַמְזִים בְּשִׂרְשָׁם עַל יַחֲוֹד קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וּבְנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל שֶׁעָקַר הַגְּאֻלָּה תִּלְוִי בְּחִבּוּר שְׁנֵי
הַצַּפְרִים אֵלּוּ. וַיֵּשׁ צִדִּיק אֶחָד שֵׁישׁ לוֹ צְוָאָר יָפָה וְנִפְלָא
מְאֹד וְקוֹל נִפְלָא מְאֹד, וְכֹל מִיְּנֵי קוֹלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם כֻּלָּם
הוּא יְכוּל לְהוֹצִיאָם בְּקוֹלוֹ, הֵינּוּ כִּי הוּא יְכוּל לְכַוֵּן

לַעֲשׂוֹת בְּקוּלוֹ כְּמוֹ כָּל מִינֵי הַקּוּלוֹת שֵׁישׁ בְּעוֹלָם שֶׁל כָּל מִינֵי חַיּוֹת וְעוֹפוֹת וְשֶׁל כָּל מִינֵי כְּלֵי שִׁיר וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה. וְגַם הוּא יָכוֹל לְהַשְׁלִיךְ קוּלוֹת, הֵינּוּ שֶׁבְּמָקוֹם שֶׁהוּא מוֹצִיא הַקּוֹל לֹא יֵהִי נִשְׁמָע הַקּוֹל כָּלָּל, רַק בְּרַחוּק יֵהִי נִשְׁמָע שֵׁם הַקּוֹל, וְעַל־יְדֵי זֶה הוּא יָכוֹל לְהַמְשִׁיךְ וּלְחַבֵּר הַשְּׁתֵי צְפָרִים הַרְחוּקִים שֶׁנִּתְּעוּ זֶה מִזֶּה וּלְיַחֲדָם זֶה עִם זֶה וּלְהַשְׁקִיט וּלְלַתֵּם וּלְגַמֵּר הַתְּקוּן בְּשִׁלְמוֹת, כִּי עַקֵּר הַגְּאֻלָּה תְּלוּי בְּחִבּוּר שְׁנֵי הַצְּפָרִים הַנִּ"ל. אִךְ מַחֲמַת שֵׁישׁ הַבְּלִי עוֹלָם, וְזֶה הַצְּדִיק הַנִּ"ל אֵינּוּ רוֹצֵה לְהוֹצִיא שׁוֹם הַבֵּל וְרוּחַ וּנְשִׁימָה בְּהַבְּלִי הָעוֹלָם, עַל־כֵּן הוּא דִּיְקָא גְּרָאָה בְּעֵינֵי הָעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁצָּוָאָרוּ עִקָם, כִּי הוּא בְּאַמַּת מְעַקָם צָוָאָרוּ לְגַמְרֵי מֵהַבְּלִי הָעוֹלָם וְאֵינּוּ רוֹצֵה לְהוֹצִיא שׁוֹם הַבֵּל וְרוּחַ בְּהַבְּלִי הָעוֹלָם. אֲבָל בְּאַמַּת אֵין צָוָאָרוּ עִקָם כָּלָּל, רַק אֲדַרְבָּא יֵישׁ לוֹ צָוָאָר שׁוּה וְיִפְּה מְאֹד וְכוּ' כַּנִּ"ל, וְסוּף כָּל סוּף בְּוֹדָאֵי יַחֲזִיר לְמוּטָב אֶת כָּל הָעוֹלָם וְכָל הָעוֹלָם יִתְקַן עַל־יְדוֹ בְּשִׁלְמוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וּמְאֻחַל לוֹ שָׁנָה טוֹבָה וּמְבָרְכָה מִמְּקוֹר הַבְּרָכָה, הַמְּזַכְּרֵי תְּמִיד לְפָנֵי ה' יִתְבָּרַךְ וּמְעַתִּיר בְּעַד אַרְיַכַת יָמָיו בְּנַעַם הָעֲלִיּוֹן, וְדַרְיֶשֶׁת שְׁלוֹם וּבְרַכַּת שָׁנָה טוֹבָה לְכָל הַנְּגֻלּוֹים אֱלִיּוֹ.

יִשְׂרָאֵל דִּב אֲוֹדְעָסָר

כז

ב"ה, ד' תשרי תש"ב.

יקירי, מר ז. שור, הטוב ומתוק מדבש, השותה בצמא מימי החסד מימי הדעת והתבונה של הצדיק האמת לכבות חמום הלב הבוער להבלי עולם הזה, אשרי לו ואשרי חלקו. שלום וחיים וכל טוב, אמן.

היום הגעתי לביתי ומצאתי מכתבו הנעים בצרוף הצ'יק על סף מאה ל"י, והנה אין לתאר הנחת רוח והענג והחיות דקדשה שהיה לי מזה ברוחני וגם בגשמי, ונשאתי כפי ולבי בתפלה לאל עליון שיתן לו ולביתו חיים ארפים וברוכים בכל מיני ישועות והצלחות באוות נפשכם, ויזפה להמשיך הדעת הקדוש לתוך הלב, לתקן ולזכך ולטהר הלב מפל התאוות, ויוכל להתגבר להוציא לפעל כל מחשבותיו ותשוקותיו הטובות והנעלות הנעלמות מעיני בני-אדם.

בספר הצדיק האמת יחתם שמו ושם רעיתו האצילה ועדינה לטובה ולברכה לחיים ולשלום. ברכה מיחדת לאחותו הנעימה זפת הלב ועדינת נפש, חתימה טובה לחיים ארפים טובים ורעננים בהרמת קרן היהדות. אוהבו אהבת דוד ויהונתן, המעטיר בעד שלומו ובריאותו ומובתו הנצחי.

ישראל דב אודעסר ומשפחתו

הריני שולח לו מכתב שקבלתי היום מחבר אמת
שלי, ואודיעו כי באמת אני רחוק מהשבחים שפתב עלי
ברחוק מזרח ממערב.

כח

ב"ה, חצות ליל שלישי כ"ה תשרי תש"כ, תל-אביב.

לבי ונפשי, המזכיר ומצחצח את נפשו באור הצחצחות
העליונות החדשות לגמרי שנתגלו בדורותינו אלה,
שלום וחיים וכל טוב.

אפלו מי שזוכה למצא לעצמו חבר אמת שקבל
מהצדיק האמת דברי אמת המועילים לנפשו
באמת, אף-על-פי כן עדין צריך יגיעה גדולה וחפוש
הרבה עד שיוכל למצא ולהשיג נעימות אמיתת עצותיו
הקדושות, שעל-ידם נמשך אמונת חדוש העולם שהוא
עקר היהדות. פי לבעל בחירה קשה מאוד לעזר, פי אם
בחסדי ה' הנפלאים מאד מאד שממשך הצדיק האמת
בכל יום ובכל עת, אבל צריכין לזה על כל פנים איזה
אתערותא דלתתא. ועל-כן זה העסק לעסק עם בני-אדם
לקרבם אל האמת לאמתו עמק מאד מאד, עמק עמק מי
ימצאנו, וצריכין לזה חפוש ובקשה הרבה, הן מהחבר הן
מהתלמיד, ואז אם יחפש באמת - בודאי ימצא!

הרב ר' יודל ז"ל ממדווידבקה בתחלת התקרבותו, אמר לו רבנו זצ"ל, בשרוצין להתקרב אל האמת אז מתגבר השקר, וכשמתגברין על המניעות ומשברין אותם אז נעשה משקר קשר. וועסטו שזן זיין מקשר צו מיר פל ימי חייד (כבר תהיה מקושר אלי פל ימי חייד).

הרב הצדיק ר' יקותיאל המגיד מטירהוביצע ז"ל הוא אשר זכה ביותר מפל המפרסמים שפדורו להכניע את עצמו תחת רבנו זצ"ל, ולעמד לפני הדרת קדשתו באימה ופחד, וגם אנשי מקורביו ויוצאי חלציו נתקרבו על-ידו לרבנו ז"ל.

הצדיק ר' יצחק איזיק גם הוא היה מאנשי המגיד הנ"ל, והיה עוסק במשא ומתן, בעסק חלוף מטבע, ובכואו לרבנו זצ"ל הלהיב את לבבו לעבודת ה' פלבת איש ממש וצוה עליו הנהגות מיוחדות כפי שרש נשמתו, והנהגה אחת צוה עליו שהיתה פבדה וקשה מכלם, הינו שנה תמימה לא ידבר עם שום אדם אפלו תבה אחת. ואחר-כך נסע לביתו ומיד בכואו לביתו הפריש את עצמו מעסקי העולם הזה לגמרי ולא דבר עם שום אדם כאשר צוה עליו, ומקומו ועד שכבו לא משו שפתיו מתורה ותפלה. ומיד נתעורר עליו מריבות ורדיפות גדולות מאד מפל משפחתו ובפרט מחותנו

ואֲשֶׁתוֹ, וְהִרְבּוּ לְדַבֵּר וּלְבַטֵּא כְּנִגְדּוֹ בְּכַסּוּיִים כְּמִדְקָרוֹת
 חָרֵב מִמָּשׁ, וְכִנּוּ אוֹתוֹ בְּשֵׁם יוֹצֵא מִהַדְּעָת, וְעוֹד פִּיּוֹצֵא
 בְּכַסּוּיִים כְּאֵלֶּה. וְרַבְּנּוּ ז"ל הִבִּיט בְּרוּחַ קִדְשׁוֹ אֶת גְּדֹל
 מְרִירוֹת לְכַבּוֹ מִדְּבָרֵיהֶם הָרָעִים וְנִתְיָרָא מְאֹד שְׁלֵא יִפֹּל
 מֵעֲבוֹדָתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם עַל־יְדֵי זֶה, וּמִיָּד קָרָא בְּזִרְיוֹת לְאַחַד
 מֵאֲנָשָׁיו וְצִוָּה לוֹ שִׁישְׁפֹּר בְּעִבּוּרוֹ תִּכְף עֲגָלָה לְטִירָהוּכִיָּע,
 וְרַץ לְשֵׁם בְּמַהֲירוֹת וְהִגִּיעַ לְשֵׁם בְּלִילָה וְהֶעֱמִיד אֶת עַצְמוֹ
 עִם הָעֲגָלָה אֶצֶל בֵּית חוֹתְנּוֹ שֶׁל ר' יִצְחָק אֵיזִיק ז"ל שִׁישֵׁב
 עִמוֹ בְּיַחַד, וְהִקִּישׁ עַל הַדִּלְתָּ שִׁיפְתָּח לוֹ וְנִכְנַס לְשֵׁם. וַיֵּשֶׂא
 חוֹתְנּוֹ אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה רַבְּנּוֹ זצ"ל בָּא לְבֵיתוֹ, וַיִּתְפְּלֵא
 וַיִּשְׁתַּוְּמֵם מְאֹד עַל זֶה. וְר' יִצְחָק אֵיזִיק ז"ל הָיָה בְּחֻדְרוֹ
 וְקָרָא אִזּוֹ קְרִיאַת שְׁמַע לְפָנָי הַשְּׁנָה בְּכַח גְּדוֹל, בְּדַבְּקוֹת
 עֲצוּמָה וְנִפְלְאוֹה מְאֹד, וְרַבְּנּוֹ זצ"ל שָׁמַע וְלֹא רָצָה לְפָנֵם
 לְחַדְרוֹ וּלְהִתְרַאוֹת בְּפָנָיו כְּדֵי שְׁלֵא יִבְלָבְלוּ וַיִּפְסִיקוּהוּ
 בְּאֲמֻצַּע קְרִיאָתוֹ, וּבִתְוֹךְ כֶּךָ הִתְחִיל רַבְּנּוֹ ז"ל לְהוֹכִיחַ אֶת
 חוֹתְנּוֹ עַל דְּרָבּוֹ הָרָע עַל שֶׁהוּא מֵיִסֵּר אֶת חֲתָנּוֹ בִּיסוּרִים
 קָשִׁים כְּאֵלֶּה, גַּם שָׁאַל אוֹתוֹ רַבְּנּוֹ ז"ל, הֲלֹא בִּבְקָר
 כְּשֶׁאֲתָה מִנִּיחַ תִּפְלִין, וּבִיָּדְךָ אֲתָה מְכַרֵּיךְ אֶת עַצְמְךָ
 בְּרָצוּעוֹת שֶׁל עוֹר בְּהֶמָּה, וּבִפִּיךָ אֲתָה מַחֲשֶׂה וְדוֹמֵם וְאֵינְךָ
 רוֹצֵה לְדַבֵּר אִזּוֹ שׁוֹם דְּבוּר, אִם יַעֲמֹד אִזּוֹ לְגַנְדֵּךְ אֵיזָה עָרֵל
 שְׁלֵא רָאָה וְלֹא שָׁמַע כּוֹזֵאת מֵעוֹלָם, הֲאִם לֹא הָיָה אוֹמֵר
 עֲלֶיךָ שְׂאֲתָה יוֹצֵא מִהַדְּעָת. כִּן־גַּם אִמְרֵי פִיךָ הָאֵלֶּה

שאתה אומר על חתנך שהוא יוצא מדעת על שעושה רצון הבורא יתברך כפי תעלומות דרכיו אשר יודיענו על ידי עבדיו הנאמנים, ועוד פיוצא בדברים כאלה דבר והוכיחו עד שנתחרט מאד חותנו על זה וקבל על עצמו לבל יוסיף עוד ליסרו מהיום ההוא והלאה. ואחר שגמר ר' יצחק איזיק ז"ל קריאתו את 'שמע' נתראה בפניו, ונתמלא מאד לבבו בגילה ושמחה עד שהחיה אותו ממש, ובבקר השכים רבנו ז"ל ושב לביתו. ומאז והלאה עסק רבי יצחק איזיק ז"ל בעבודתו בלי מונע וחולק.

ר' יצחק יהודה ז"ל מטפליק קדם התקרבותו לרבנו זצ"ל היה מפרסם גדול בעירות רבות והיו נותנים לו פדיונות, ואחר-כך פשהפיר אמתתו של רבנו ז"ל עזב והרחיק מעל עצמו הנהגת פרסומו וקבל על עצמו על עבודתו יתברך בתמימות ופשטות, ולא הסב את פניו גם מכל החרפות והבושות שהיה לו מחמת זה, וישוב אל ה' בכל לבו ונפשו כשאר אנשי רבנו ז"ל.

האמונה לבדה שמאמין בהצדיק ומקרב עצמו אליו, אפלו אם לא יקבל ממנו כלל, זה בעצמו טוב מאד בלי שעור. פי על ידי האמונה וההתקרבות לבד נאכל הרע שלו ונתהפך למהות הצדיק ובלבד שיהיה בונתו לשמים. רבנו ז"ל הוכיח את אחד שהיה מקרב ונתרחק ואחר-כך חזר ובא אליו, ענה ואמר, אפלו אם

עוברים כמה שנים ואינו נעתק ועולה ממדרגתו, רק הוא עומד במדרגתו הראשונה כבתחלה, ואפלו אם הוא גרוע יותר מבתחלה, אם הוא מקרב לצדיק האמתי ההתקרבות בעצמו היא טובה מאד בלי שעור וערף. "הלא יש אצלי אנשים שאיני יודע אם השאול תחתיזת היה די להם, כי גם השאול תחתיזת היה קטן לפניהם, שאם היה אפשר להם לחתור תחת השאול תחתיזת היו חותרים, ועלידי נתקרבו לה' יתברך וכו'".

רבי נתן ז"ל ביום הסתלקותו בעשרה בטבת אמר לאנשיו בזה הלשון: "אפלו מאן זאל זיין דער ערגסטיר בעל עברה, אביא מען האלט זיך אן רבין וועט מען בודאי תשובה טאן אן מען וועט האבין התקון!" (אפלו אם האדם הוא בעל עברה הכי גרוע, אבל הוא מחזיק את עצמו ברבי, בודאי יעשה תשובה ויקבל תקון).

המעתיק והמסדר, הדורש שלומו והצלחתו באהבה עזה בכל לב ונפש.
ישראל דב אודעסר

כט

ב"ה, ליל ט"ו מרחשון תש"כ.

עיני ולבי, מר ז. שזר, שזכה לתחב את ראשו בין פשרי הדור האמתיים המקשרים לצדיק האמת המבטל ומבער שרש הרע לגמרי ומתפך רעים לטובים בגדל נפלאות חכמתו וצדקתו, שלום.

פְּעָמִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבִיא עַל הָאָדָם דְּבָרִים,
כְּדֵי שְׂבִיבֵן מֵהַדְּבָרִים רַחֲמָנִיתוֹ וְאַלְקוּתוֹ

יִתְבָּרַךְ.

עַל-יְדֵי שְׂדוּכְרִין עַל הַצְדִּיק עַל-יְדֵי זֶה נִתְגַּבֵּר הַפִּילוֹסוֹפִיָּא
בְּעוֹלָם, וְכֵן לְהַפְּךָ.

יש נַחֲשׁ וְנִמְלָה בְּתוֹךְ פִּיהָ, וְזֹאת הַנְּמָלָה אֵין לָהּ נִיחָא
בְּדוּדָאֵי מַחֲמַת שְׁהִיא בְּתוֹךְ פִּיהָ שֶׁל נַחֲשׁ. וְהַנְּחָשׁ

פְּעָמִים הוֹלֵךְ וּפְעָמִים מְעוֹפֵף, וְהַחֲלוּק שְׂבִיבֵן הַלִּיכָה
לְעַפִּיפָה, כִּי בְּעַפִּיפָה יוֹכֵל לְעוֹף וּלְפָרַח בְּרִגְעַת הַרְבֵּה, אֲבָל

בְּהַלִּיכָה הוּא הוֹלֵךְ מְעַט מְעַט, כְּדֶרֶךְ הַהוֹלֵךְ שֶׁהוּא תְּנוּעָה
כְּבֵדָה. וּבְכָל הַדְּבוּרִים רָעִים שְׂמֻדְבְּרִין, וּבְכַרְמֵי כְּשֵׁהֶם

נוֹגְעִים עַל הַצְדִּיק הַגָּדוֹל, בְּאֵלוֹ הַדְּבוּרִים הֵם עוֹשִׂים
כְּנַפִּים לְהַנְּחָשׁ שְׂיוֹכֵל לְעוֹפֵף. וְהַנְּחָשׁ הֵם אֵלוֹ הַחֲכָמִים

לְהַרְעַת הַחֹקְרִים פִּילוֹסוֹפִיָּא וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהֵם בְּחִינַת
הַנְּחָשׁ, בְּחִינַת "וְהַנְּחָשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל חַיּוֹת הַשָּׂדֶה",

וְעַל-יְדֵי דְבוּרִים רָעִים עוֹשִׂים כְּנַפִּים לְהַחֲכָמִים אֵלוֹ שֶׁהֵם
בְּחִינַת הַנְּחָשׁ שְׂיוֹכְלוֹ לְעוֹף וּלְפָרַח, הֵינּוּ שְׂמַעוּפַפְת

וּמַתְּפַשְׁטַת חֲכָמְתָם וְאַפִּיקוֹרְסוֹת שְׂלָהֶם בְּעוֹלָם, וּמְזִיק
מְאֹד לְהַעוֹלָם. וְגַם בְּחֲכָמְתָם וּחְקִירוֹתָם בְּעַצְמָם הֵם

מְעוֹפְפִים כְּמוֹ מִי שֵׁישׁ לוֹ שֶׁכָּל מְעוֹפֵף, הֵינּוּ שְׂשֻׁכָּלָם
מְעוֹפֵף בְּמַהֲיִרוֹת וְנִפְתָּח לָהֶם חֲכָמְתָם מְאֹד. אֲבָל אִם אֵין

לְהַנְּחָשׁ כְּנַפִּים, הֵינּוּ שְׂאֵין לָהֶם דְּבוּרִים רָעִים כְּנִ"ל אֲזִי אֵין

להנחש רק בחינת הליכה, הינו שאין להחכמים להרע הנ"ל רק מה שחוקרים בינם לבין עצמן, ואינם מעופפים בעולם, הינו שאין מתפשט ומעופף חכמתם בעולם ואינם יכולים להזיק להעולם, רק למי שסמוך אליהם כגון תלמידיהם וחבריהם, אבל ברחוק מהם אינם יכולים להזיק, כמו ההולך שהולך רק מעט ואינו יכול למהר למרחוק כמו המעופף. וגם בינם לבין עצמן אין שכלם מעופף, הינו שאין נפתח להם החכמה כל-כך, ואינם מעופפים ומהירים בחכמות שלהם, רק חוקרים בחכמתם מעט מעט כמו ההולך, וגם מה שמזיקים לאחרים בחכמתם הוא רק בבחינת הליכה, שאינו מעופף ונכנס בעמק לתוך המוח והלב. אבל כשיש להם חס ושלוש כנפים מדבורים רעים כנ"ל אזי שכלם מעופף, וגם מזיק למרחוק כמו המעופף, שמעופף בשעה אחת למרחוק, וגם שמעופף חכמתם המשפשת ונכנס ונדבק בהמוח והלב בעמק גדול מאד.

והנמלה המונח בתוך פי הנחש הוא בחינת חכם הדור, שהוא חכם הישר והצדיק ובעל מדות טובות. פי החכם הוא בחינת נמלה כמו שפיתוב "לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם", כי זה החכם מלמד דעת ודרכי ה' אל העם. כשאלו החכמים נכנסים בחקירתם לחקר באלו החכמות אז יש להחכם צער גדול מאד, ויש

לו תמיד מלחמה גדולה עמהם, הינו עם בחינת הנחש הנ"ל. ובין כשהנחש הולך ובין כשהוא מעופף יש לו צער גדול ומלחמה גדולה, רק שבודאי בעת העפפה צערו גדול יותר מאד, ואין לו שום ניחא בין כשהוא הולך בין כשהוא מעופף, רק שיש ממצע בין ההליכה ובין העפפה, והוא בעת שפוסק העפפה ומוריד עצמו מן העפפה ממעלה למטה, בדרך המעופף בעת שרוצה לשלשל ולהוריד עצמו למטה, ואזי יש להנמלה הנ"ל ניחא, כי אזי אינו הולך ואינו מעופף, הינו כי יש כפה עתים שהחכמים נחים ואינם חוקרים, כגון בעת שנה ואכילה, ואזי יש ניחא להחכם שהוא בחינת הנמלה שבתוך פיה.

הצדיק הגדול שהוא בחינת משה הוא צריך דוקא לעזוב בדברי האפיקורסות אלו, כי על-ידי עיגונו שמעין שם הוא מעלה משם כפה נשמות שנפלו ונשקעו בתוך האפיקורסות.

על-ידי מחלקת על הצדיק שזכחין את התורה. המחלקת שחולקין על הצדיק האמת הוא בחינת חרבן העולם.

שלום הוא בחינת אור הנח והנף שעל-ידי זה נשמע דבור הצדיק למרחוק בכל העולם, עד שיפרח הדבור הקדוש להטוב הכבוש בין הסטרא אחרא כמו חץ

והקשת, עד שישמע הטוב ויפלה חין כבודו של הסמרא
אחרא ויצא הטוב משם בשלום.

'שלום' ראשי תיבות ו'דע מ'ה ש'תשיב ל'אפיקורם, פי
על ידי השלום יודע כל אחד להשיב על אפיקורסות
שבלבו.

התקשרות להצדיק הוא רפואה גדולה.

יש לפעמים שדיקא בשאדם מגיע למקום נמוך ורחוק
מאד מאד מקדשת ישראל אזי ה' יתברך מזמין לו
שם רמזים לפי אותו המקום, ומזמין לו איזה זכות שיכול
לזכות לפי אותו המקום הרחוק דיקא.

הצדיק הוא ברית שלום, שהוא עושה שלום בין כל
ההפכים, וכשפוגמין בכבודו ומכל שפן
בשחולקין עליו אזי אין מי שיעשה שלום ונתרבה
המחלוקת מאד בישראל ובין כל העולם ונתרבין מלחמות
בעולם. פי רב דעות בני אדם משנים ומהפכים זה מזה
מאד, וכשאין מאיר בהם הארת הצדיק שהוא ברית שלום
אזי מפילא מתרבה המחלוקת מאד, ועל ידי זה מתגבר
תאות ממון ביותר שזה עקר מרירותא דעלמא שממרתת
חיי האדם מאד עד שמתים מתוך יגון ואנחה, וכל ימיהם
מלאים בעם ומכאובות ומאמה לא ישאו בעמלם לעולם
הבא. וכל זה גרם עצם פגם המחלוקת שחולקין על הצדיק

הַאֲמַת, כִּי עָקַר הַמִּתְקַת מְרִירוֹתָא דְעֵלְמָא שֶׁל מְרִירוֹת
הַתְּגַבְרוֹת תְּאֵוֹת מִמּוֹן שְׁשָׁם הַנְּפִילָה הַגְּדוּלָה מִכָּל
הַנְּפִילוֹת, עָקַר הַתְּקוּן וְהַמִּתְקָה לְזוֹה הוּא רַק עַל-יְדֵי
הַצְּדִיק הַאֲמַת.

עכָּשׁוּ בְּסוֹף הַגְּלוּת שְׁכַבְר סְמוּךְ אֶל הַקֶּץ מְאֹד, וְאָנוּ
צְרִיכִין עֲכָשׁוּ לַעֲלוֹת לַעֲלִיָּה גְדוּלָה וְלִזְכוּת
לְגֵאֻלָּה הַאֲחֵרוֹנָה שְׁאֵזוּ יַעֲלוּ יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה, עַל-
כֵּן הַתְּגַבְרָה הִירִידָה וְהַסְתָּרָה מְאֹד מְאֹד עַד אֲשֶׁר
נִתְרַחֲקֵנוּ מְאֹד מֵהַתּוֹרָה אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כּוֹזֵאת מִיְמֵי קֶדֶם.
כִּי הַשְּׁקָר הוֹלֵךְ וּמִתְגַבֵּר וְהַאֲמַת נַעֲשֶׂה עֲדָרִים עֲדָרִים וְכָל
אֶחָד אוֹמֵר שְׁאֲצִלוּ הַאֲמַת, אֶף-עַל-פִּי שְׂוִדַע בְּעֵצְמוֹ נִגְעֵי
לְכָבוֹ וְכָל מֵה שְׁחָטָא וּפְגָם, אֶף-עַל-פִּי כֵּן הוּא מִתְפָּאֵר
בְּגְדוּלוֹת וּנְפִלְאוֹת שֶׁהוּא הַשִּׁיג דְּרָךְ הַאֲמַת וְיודַע חֲכָמוֹת
חֲדָשׁוֹת בְּעִבּוּדַת ה' וְרוֹצֵה לְמַלְךְ וּלְהַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם
וְאוֹמֵר שְׁאֲצִלוּ הַאֲמַת.

הַמַּחְלָקֶת שְׁמִכְנִים הַבַּעַל-דְּבָר לְחַלֵּק עַל הַצְּדִיק זֶהוּ
עָקַר מַלְחָמַת עַמְלָק.

אַסִּים בְּדַרְיֵשֶׁת שְׁלוֹם בְּאַהֲבָה עֲזָה מִקְרֵב לֵב עִמָּךְ
וּבְגַעְגּוּעִים עִמָּקִים לְשִׁמְעַ מְשִׁלּוֹמוֹ וְלִהְתְּרָאוֹת בְּאַהֲבָה
וְשִׂמְחָה רַבָּה. הַמַּעֲתִיר תְּמִיד בְּעַד יְשׁוּעָתוֹ וְהַצְּלָחָתוֹ בְּזֶה
וּכְבֹּא.

הַמַּעֲתִיק יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעֶסְר

תפלה

רבוננו של עולם מלא רחמים, רחם עלינו שנוזכה
 להאמין בהצדיק האמת תמיד, ואל יתבלבל
 דעתנו, ואל יתעקם שכלנו ולבנו, ולא יהיה קשה לנו
 עליו כלל, וזכנו שנשמר את פינו ולשוננו מפל מיני
 דבורים רעים שבעולם, שלא יצא מפינו לעולם שום
 דבור של שקר ולשון הרע ורכילות וליצנות וחנפות
 ונבול פה, ולא שום דבור הגורם לבייש חברנו או לצערו
 ולקנטרו, חס ושלום, ועל ידי זה תכניע ותשפר ותמגר
 ותכלה ותעקר ותבטל כל מיני חכמות הרעות של
 הפילוסופים והאפוקורסים אשר חכמתם הרעה מזקת
 להעולם מאד מאד, כפאשר אתה ידעת. "שגנו לשונם
 כמו נחש, חמת עכשוב תחת שפתימו סלה", רחם על
 הנמלה המנחת בתוך פי הנחש בין שניה. מלא רחמים,
 הביטה בעניה ומכאובה הקשה, אוי מי יכול לסבל צער
 ומכאוב כזה, ואתה ה' עד מתי, מתי תקום ותרחם
 עליה, הצילנו מפל מיני חכמות רעות של האפיקורסים
 והפילוסופים שלא יגיעו עלינו, ובצל כנפיד תסתירנו,
 ותגביר כח הכנפים דקדשה, ותעקר ותסיר ותבטל כנפי
 הנחש, שהם החכמים להרע החוקרים פילוסופיא
 ואפיקורסות, שלא יהיה להם שום כח לעוף בחכמתם
 למרחוק, ולא תתפשט חכמתם בעולם, וגם לא תעופף

חַכְמַתֶּם בְּעֵמֶק לְתוֹךְ הַמַּחַ וְהַלֵּב, וְגַם לֹא תַעֲוֹפֶף חַכְמַתֶּם
 בְּעֵצְמוֹן, שְׁלֹא יוֹכְלוּ לְעוֹף בְּחַכְמַתֶּם לְחִקְרוֹת עֲמוּקוֹת, רַק
 תִּמְעַט וּתְחַלִּישׁ חַכְמַתֶּם בְּכָל הַבְּחִינֹת עַד שֶׁתִּתְבַּטַּל
 חַכְמַתֶּם הַרְעָה לְגַמְרֵי מִן הָעוֹלָם, וְתִתְגַּלֶּה חַכְמָה
 הָאֱמֵתִית שֶׁל הַצְּדִיק הַחֶכֶם הָאֱמֵת בְּעוֹלָם עַד אֲשֶׁר
 יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כֹּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אֵתָהּ ה' הוּא הָאֱלֹקִים
 לְבַדָּךְ עֲלִיוֹן לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ, וְתִהְיֶה לְכֹל הָעַמִּים
 שְׁפָה בְרוּרָה לְקֹרֵא כֻּלָּם בְּשֵׁם ה' לְעַבְדוֹ שְׁכֵם אֶחָד,
 וְתַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים פְּרוֹת יַפְרֵתוֹן, וְכֹל
 חַכְמוֹת רְעוֹת תְּבַטַּל וְתַעֲקֹר מִן הָעוֹלָם, וְתִתְגַּבֵּר וְתִתְחַזַּק
 וְתִתְפַּשֵּׁט חַכְמָה הָאֱמֵתִית בְּעוֹלָם, לִידַע וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ
 בְּאֱמֵת וּבְתַמִּים כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם, וַיְקִים מְהֵרָה מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "וְהָיָה ה' לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד."

הַמַּעֲתִיק

ל

ב"ה, עֶרֶב חֲנֻכָּה תש"כ.

על־יְדֵי דְבוּר קַל שֶׁל הַצְּדִיק נִפְתַּח אוֹר גָּדוֹל, אֲזַי בְּנִקַּל
 לְבַנְיֵאֲדָם לְהַשִּׁיג חַכְמוֹת רְמוֹת.

נִפְשֵׁי יַקִּירֵי וְחַבִּיבֵי, מֵרֵז. שׁוֹר, שְׁשֵׁם אֵת לְבוֹ לְשׁוֹר
 עֲצֻמוֹ אֶל הָאֱמֵת הָאֱמֵתִית הַפּוֹדָה מִכָּל הַצְּרוֹת, אֲשֶׁר כֹּל
 הָעוֹלָם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְקַבְּלוֹ, אֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ. בְּרַכָּה
 וְשָׁלוֹם וְחֶסֶד לְאֹרֶךְ יָמִים.

זֶה שְׁאֵנוּ מְדַלִּיקִין גַּר חֲנֻכָּה כֹּל אֶחָד בְּבֵיתוֹ לְמַטָּה
 מֵעֲשָׂרָה טַפָּחִים, כִּי הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל מִמְּשִׁיךְ תְּקוּנִים
 נִפְלְאִים כְּאֵלֶּה עַד שְׁמַאִיר בְּחֵינַת הַשְּׁנַת אֱלֻקוֹת עַל־יַדֵּי
 צְמֻצוּמִים גַּם לְמַטָּה בְּדִיוֹטָא הַתַּחְתּוֹנָה מְאֹד שֶׁהוּא
 בְּחֵינַת לְמַטָּה מֵעֲשָׂרָה טַפָּחִים שְׁמַעוֹלָם לֹא יֵרְדֶה הַשְּׂכִינָה
 לְשָׁם, כִּי בְּגִדְל פָּחוּ יִכּוֹל לְהֵאִיר אֶפְלוֹ בַּהֲרַחוּקִים
 וְהַגְּרוּעִים מְאֹד אִם רוֹצִים לְקַבֵּל, בְּבְחֵינַת "כִּי אֵשׁ
 בַּחֲשֵׁךְ ה' אֹרֵךְ לִי".

עֵקֶר מִצְוַת גַּר חֲנֻכָּה הוּא לְהַדְלִיק וּלְהֵאִיר אֹרֵךְ הָאֵמֶת
 בְּעוֹלָם, שְׂיִזְכּוּ הַכֹּל לַיָּדַע הַיֵּכֶן הַצַּדִּיק הָאֵמֶת
 שֶׁהוּא רֹאשׁ מִבְּחַר הָאֵמֶת שְׁבִין הַצַּדִּיקִים. עֵקֶר הַיָּם שֶׁל
 חֲנֻכָּה, שְׂנֻכְנַע מַלְכוּת הַרְשָׁעָה שֶׁהוּא בְּחֵינַת שָׁקֵר, בְּחֵינַת
 עֶבֶד, וְזֵהֶם הַנְּחָשׁ, וְנִתְנַבֵּר וְנִתְעַלָּה מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחֵינַת בֶּן הַמֶּלֶךְ, בְּחֵינַת אֵמֶת.

צָרִיךְ לְכוֹן בְּהַדְלָקַת גַּר חֲנֻכָּה שְׂנֻכְנַע עַל־יַדֵּי זֶה
 לְהַמְשִׁיךְ הָאֵרֶת הָאֵמֶת וְנֻכְנַע לְהִתְקַרֵּב לְנִקְדַּת
 הָאֵמֶת תָּמִיד.

בְּשִׁבְר הַיָּמִים בָּאִים, וְהַגִּיעַ הָאָדָם לְעַת זְקֻנוֹתוֹ
 וְקִצּוֹ, וּמִתְחִיל הַיּוֹם לְעֶרֶב, וּכְשֶׁרוֹאֶה שְׁעֵבְרוּ
 רַב שְׁנוֹתָיו, וְרוֹצֶה לְהִתְחִיל לְרַחֵם עַל עֲצֻמוֹ לְהִרְהַר
 בְּתֻשׁוּבָה וּלְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְפָּרֵךְ בְּאֵמֶת, אֲזַי עַל־פִּי רַב

מתגבר הבעל־דבר ומתפשט מאד למונעו מדרך החיים, חס ושלום, ואינו רוצה להניחו ליצאת מתאוותיו ורשתיו אשר נלכד בהם, ואזי עקר הנפיון של האדם. אז צריך להסתכל בעצמו מאד על אחריתו וסופו, ולהתגבר ביותר ויותר לקשר עצמו היטב לצדיק האמת שהוא פחינת משה משיח שמחזק אותנו בהתחזקות גדול מאד בלי שעור וערך ומספר, להתחזק להתחיל בכל פעם מחדש להתקרב לה' יתברך באלו היום נולד, ולבלי לפל משום דבר שפעולם. והעקר שצריך להתגבר כנגד פחינת המוחין דקטנות שהם מתגברים מאד על האדם ורוצין להפילו בדעתו באלו אין לו עוד תקנה חס ושלום. רק ידע ויאמין בדברי הצדיק האמת שצעק בקול גדול וחזק כי אין שום יאוש בעולם כלל, כי לגדלתו אין חקר, ובגדל רחמיו יתברך יכול להפך הכל לגמרי, מרע לטוב, ומעוונות לזכיות, עלידי תשובה!

דברי הצדיק האמת שמחזק אותנו מאד להתחזק ברצונות וכסופים טובים לה' יתברך תמיד בכל מה שעובר עלינו, ומודיע לנו כי אין שום יאוש בעולם כלל, דברים אלו צריכין אנחנו לזהר בהם, להכניסם בלבנו כטל וכמטר. כי כמו הטל והמטר שיורדין טפת מים בארץ ואחר כך צומח מהם צמחים נפלאים, כמו כן צריכים להכניס הדבורים אלו בעמק הלב היטב עד

שִׁיִּצְמָחוּ בְּלֵב וַיַּעֲשׂוּ פְרוֹת טוֹבִים. כִּי דְבָרִים אֵלוֹ לְהִתְחַזֵּק
 בַּה' יִתְפָּרֵךְ תְּמִיד, צְרִיכִין לְהַאֲזִין הֵיטֵב וּלְהִבִּין דְּבַר מֵתוֹךְ
 דְּבַר, לְהִבִּין הֵיטֵב רְמִיזוֹתָיו שֶׁל הַצְּדִיק עַד הֵיכֵן עַד הֵיכֵן
 צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק לְעוֹלָם, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר כָּלֵל כָּל הַצְּדִיק
 בְּדְבָרִים הַלְלוּ בְּפִרְטוּת, רַק בְּרִמּוֹ, שְׁמוּרָה לְךָ הַדְּרָךְ,
 בְּדְרָךְ זֶה תִּלְךָ וְעַל־יְדֵי זֶה וְכוּ', וּמְרִמּוֹ לְהִתְחַזֵּק תְּמִיד
 בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים וְצַעֲקָה וְשִׁאֲגָה לַה' יִתְפָּרֵךְ, וְעַל־יְדֵי זֶה
 בּוֹדְאֵי יוֹכֵה סוֹף כָּל סוֹף לְגֹאֲלָה שְׁלֵמָה, לְשׁוֹב לַה' יִתְפָּרֵךְ
 בְּאַמְתּוֹ!

עֵקֶר עֵבֹב הַגֹּאֲלָה הוּא רַק עַל־יְדֵי מַחְלָקָת, כִּי בְּכָל
 דוֹר נִמְצְאִים בְּנֵי־אָדָם גְּדוֹלִים וְחֲשׁוּבִים שְׁיֵשׁ בָּהֶם
 נִצּוּצֵי דָתָן וַאֲבִירִם, וְהֵם חוֹתְרִים לְהִרְחִיק מֵהַצְּדִיק הָאֵמֶת
 בְּחִינַת מִשָּׁה, וְעַל־יְדֵי זֶה נִתְגַּלְגְּלוּ כָּל הַצְּרוֹת וְהַחֲרָפְנוֹת
 שֶׁל עֲכָשׁוּ. אֵךְ אֶף־עַל־פִּי כֵן אַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם ה', כִּי גַם
 כְּמוֹ כֵן נִמְצְאִים בְּכָל דוֹר וְדוֹר צְדִיקִים וְכֹשְׁרִים אֲמִתִּים
 שֶׁהֵם נְלוּיִם אֶל הַצְּדִיק הַגָּדוֹל הַמְּבַחֵר וְשׁוֹמְחִים לְקַרְאָתוֹ
 וְשׁוֹמְעִים לְעֻצָּתוֹ, וְעַל־יְדֵי זֶה תְּבוֹא הַגֹּאֲלָה שְׁלֵמָה.

יֵשׁ לְפַעֲמִים שְׂדִיקָא כְּשֶׁאָדָם מַגִּיעַ לְמָקוֹם נְמוּךְ וְרַחוּק
 מִקְדָּשֵׁת יִשְׂרָאֵל מְאֹד מְאֹד, שֶׁם דִּיקָא יִתְעוֹרֵר
 בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לַה' יִתְפָּרֵךְ. וַיֵּשׁ בְּזֶה כְּמָה טַעֲמִים
 וּבְחִינּוֹת.

הַמַּעֲתִיק וְהַמְסַדֵּר, הַזּוֹכְרוֹ תָּמִיד בְּלִי שׁוּם הַפֶּסֶק,
הַכּוֹסֵף וּמַתְנַעֵנֵעַ לְהַתְרָאוֹת בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה בְּלֵב אֲמֵת,
דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וּמַעֲתִיר בְּעַד שְׁלוֹמוֹ וַיִּשׁוּעֵתוֹ וְהַצְלָחָתוֹ
לְנִצְחָה.

ישראל דב אודעסר

לא

ב"ה, א' דחל המועד פסח ט"ז ניסן תש"ך, תל-אביב.
אחי יקירי וחביבי בנפשי, מר ז. שזר הנעים, שלום וחיים
טובים וארבים.

מכתבו קבלתי זה עתה בצרופי הצ'קים על סך מאה
ל"י והיה לי לשמחה רבה, תשואות חן
לכבודו. ישלם ה' פעלו וישיעו שיוסיף עוד פהנה וכהנה
לחטף טוב מתוך הגיהנם של זה העולם המלא מרירות
ומכאובות כי רק זה נשאר להאדם, ושכרו לא יקפת,
וצדקתו תעמד לעד. עיני תלויות אל ה' שיהיה נצמח מזה
הפרות הטובים שאנו מחכים להם להחיותנו, שהם
נעימות ידידות ערבות מתיקות התנוצצות אלקותו
יתברך, שהמשיך רבנו הקדוש והנורא בעולם גם בדור
היתום הזה בשפל מצבנו בזה, והודיע לנו שהוא המנהיג
האמת היחידי והבעל הבית של העולם עד הסוף. אשרי
הזוכה להתקרב אליו ולילך בדרכיו באמת. ברוך אלקינו
שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים וכו'.

אוהבו הנאמן באמת, המחפה בכללות הנפש
 לראותו בחיים ושלום ושמחה, דורש שלומו ומובתו
 ושלום ביתו באהבה עזה, בברכת חג פשוט ושמח.
 ישראל דב אודעסר

לב

ב"ה, אור ליום ששי כ"ג איר, תש"ך.
 ידיד לבי הנעים, מר ז. שזר, הגדל וצומח מטפי גן עדן
 של הצדיק שהוא שרש נשמת משיח, שרש כל מעינות
 החכמה, שיכול להעלות ולחדש את העולם לטובה,
 לקשר ולהמשיך את כלם לה' יתברך, אפלו את
 הרחוקים מאד מאד בתכלית הרחוק ביותר. חיים
 ושלום.

ברודער הרציגער, שרעק זיך ניט. גאט איז מיט דיר,
 בייא דיר, לעבין דיר (אח יקר, אל תפחד. ה'
 איתך, אצלך, לידך). הצדיק קורא וצועק אלינו בקול חזק
 ועמק מאד, גיוואהלד זייט אייך ניט מייאש. קיין יאוש איז
 גאהר ניט פאר אנדען. (אחה אל תתיאשו, היאוש אינו קיים
 כלל) יש ענין שנתהפך הכל לטובה.

מייערער הרציגער ברודער (אח יקר ולכבי), הסתפל
 היטב והתבונן גדל עצם הנם והחסד
 הנפלא שהפליא עמנו אדון הנפלאות בעת חשך כזה,
 אשר פקח עינינו לראות נקדת אמת אמתתי כזה שאי

אפשר להסתירו מדעתנו בשום אופן, וזכינו להיות בחלקו של הצדיק האמת אור החדש הגדול והנורא וכו'.

אף אם המלחמה ארבה וחזקה מאד, וגדל ההתגרות שמתגרין בנו הוא בלי שעור, ומעשינו הם כמו שהם, עד שירדנו פלאים לעמקי ימים ותהומות, אף-על-פי כן ה' יתברך יגמר את שלו בודאי, וכל אלו הרהורי תשובה שבא לאדם בימי חייו אינו נאכד שום אחד מהם, אף-על-פי שאין זוכין עדין לתשובה כראוי. ואפלו אם הבעל-דבר מתגבר עליו אחר-כך ביותר ונופל למטה יותר ויותר חס ושלום, אף-על-פי כן כל מה שנתעורר לפעמים באיזה הרהורי תשובה מעט דמעט בחוט השערה אינו נאכד לעולם, וסוף כל סוף יהיה לו תקון על-ידי זה, על-ידי התקצות הרהורי תשובה בכח הצדיק האמת המנהיג הרחמן שמצדיק את כל ישראל ומסתפל רק על הטוב שיש בכל אחד מישראל, ומלקט ומוציא כל הנקדות טובות שיש בכל אחד אפלו בחוט השערה, ועושה מהם פלים וצנורות נפלאים להמשיך השגות אלקות על-ידם לכל אחד אפלו להנפולים והירודים מאד, להאיר גם בהם פי עדין ה' אתם ואצלם וכו' שזה עקר תקנתם ותקונם.

אסים ואמר שלום מעמק הלב. המשך יבוא.

ישראל דב אודעסר

לג

ב"ה, ז' סיון תש"ך, תל-אביב.

יקירי איש גבור חיל, מר ז. שור, הגודל וצומח מטפני נגד
 ערן של הצדיק שהוא שרש נשמת משיח, שרש כל
 מעינות החכמה, שיכול להעלות ולחדש את העולם
 לטובה, לקשר ולהמשיך את כלם לה' יתברך, אפלו את
 הרחוקים מאד מקדשת ישראל בתכלית הרחוק ביותר.
 שלום וישע רב לארץ ימים.

אהובי אחי נפשי ולבבי אשר אהבת דוד ויהונתן
אהבתנו ולא תבטל לעולם, יען אינה תלויה
 בדבר בטל. הסתפל היטב והתבונן בעצם החסד והישועה
 הנפלאה אשר הפליא ה' יתברך עמנו, פלאי פלאות, אשר
 פקח עינינו לראות נקדת אמת אמתית כזה שלא נתגלה
 מימות עולם, שאי אפשר להסתירו עוד מדעתנו בשום
 אופן. מה מאד מתקו דברי חז"ל אלינו במה שרמזו לנו
 בדבריהם על רבנו, הלכה פרב נחמן, והלכה פרב נחמן,
 והלכה פנחמני (גיטין לד:).

עקר הישועה הבאה אינה אלא על-ידי אמונה, ומדת
 אמונה היא לפי מנהיג הדור.

צריך לראות למלאות את האמונה על-ידי הארה של
 הצדיק שהוא פלליות השבעה רועים פי הוא
 רועה האמונה לתקנה ולהשלימה, ועל שם זה נקרא

רועה, על שם "ורעה אמונה" (תהלים ל"ו), וכל עקר אמונת ישראל ממשיך הוא להדור. ואי אפשר לבוא לזה הצדיק ולהתקרב אל הקדשה כי אם על ידי עזות דיקא, כמאמר חז"ל "הוי עז כנמר", וכמו שכתוב "נהלת בעזך אל גוה קדשך" (שמות ט"ו), הינו על ידי עזות נכנס אל הקדשה. כי יש רועים של הסטרא אחרא, והם גם כן מפרסמי הדור, ועקר כחם על ידי עזות, והם בכלבים בעזותם, בבחינת "והכלבים עזי נפש המה רועים" (ישעיה ג"ו), והן "פני הדור כפני הכלב", ועל כן אי אפשר להנצל מהם מתחת ממשלתם רק בשיהיה לו עזות גדול מאד לעמד כנגד עזותם הרע, ויהיה מצחו חזק לעמת מצחם, וכן אי אפשר להנצל מכל המונעים והחולקים והמתנגדים ולהתקרב אל האמת רק על ידי עזות דקדשה!

על-ידי התגלות הרצון, הינו שנתגלה שהכל מתנהג ברצונו יתברך, ואין שום חיוב הטבע כלל, על ידי זה נעשה יראה, כי אז יודעים שיש שכר וענש, ושיך להתירא מפניו יתברך. אבל בשנופלים לכפירה, כאלו הכל מתנהג על-פי הטבע, אין שיך יראה כלל.

יש חכמי הטבע שרוצים להראות על-פי חכמתם המטעת שהכל על-פי חיוב הטבע, וכאלו אין

שום רצון חס ושלום, ואפלו האותות נוראות שעשה עמנו ה' יתברך משימים הכל בתוך דרך הטבע. והחכמים הללו הם בחינת חיות רעות, והם דורסים וטורפים רבים מבני עמנו שטועים גם כן אחריהם וסוברים כמותם כאלו הכל על-פי חיוב הטבע חס ושלום, ואלו הנפשות הם בצפנים האחוזות בפח. על-כן כל מי שחם על נפשו צריך לברח ולמלט נפשו מדרכיהם ודעותיהם הנבוכות, שלא תהיה נפשו נטרפת ונדרסת חס ושלום על-ידם, על-כן חלילה להסתכל כלל באלו הספרים המדברים מחקירות, אפלו בספרים שחברו גדולי ישראל, כי אין רעה גדולה מזו!

הצדיק האמת שהוא חכם גדול שבקדשה, שייכול לקשר כל הרצונות שבעולם לשרש הרצון, הוא מתגבר ומכניע וסותר הדעות הרעות והכפירות של חכמי הטבע, שהם בחינת שמד ממש, ומאיר אמונת הרצון בעולם לידע שהכל מתנהג ברצונו יתברך בלי חיוב הטבע כלל.

עכשו, כל זמן שעדין נסתר ונעלם אור הצדיק האמת, צריכים להתנהג כנגד חכמי הטבע בגנבה, לגנב הנפשות שגלברו אצלם ברשת טעותם, להטות דעתם אל האמת. כי עכשו אי אפשר ליצאת כנגדם ביד רמה, כי עדין לא נכנע מצח הנחש בשרשו, אבל

בְּשִׁיתְגָּלָה אֹרֶר הַצִּדִּיק אִזּוּ יִהְיֶה נִכְנַע מִצַּח הַנַּחֲשׁ לְגַמְרֵי
וַיִּתְגַּלֶּה שְׂרֵשׁ הַרְצוֹן, כִּי יִתְגַּלֶּה אֱמוּנַת הַרְצוֹן לְעֵין כָּל, וְאִזּוּ
יִתְקִים "וְהִיְתָה לָהּ הַמְּלוּכָה", כִּי יִקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עַל
מַלְכוּתוֹ בְּאַהֲבָה, כִּי יִתְגַּלֶּה לְכָל בְּאֵי עוֹלָם שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ
יִתְבַּרֵּךְ לְבַד, כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מַלְבָּדוֹ!

אָפְלוּ כְּשֶׁהָאָדָם נָפַל מְאֹד וְנִתְרַחַק מֵה' יִתְבַּרֵּךְ כְּמוֹ
שֶׁנִּתְרַחַק, וְאָפְלוּ אִם עָבַר עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה
אֲלֵפִים פְּעָמִים רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, אַף-עַל-פִּי כֵּן אֵין שׁוּם יְאוּשׁ
בְּעוֹלָם כְּלָל וְצָרִיף לְהִתְחִיל בְּכָל פְּעַם מִחֲדָשׁ לְהִתְחַזֵּק
לְשׁוּב לָהּ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי זֶהוּ עֵקֶר גְּדֻלָּתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כְּשֶׁהִרְחוּקִים
מְאֹד מִתְקַרְבִּים אֵלָיו וּמוֹדִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ וּמִתְחַזְּקִים
בְּאֱמוּנָה. וְעֵקֶר בְּרִיאַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ הָיָה רַק בְּשִׁבִיל זֶה
שִׁיתְחִיל הָאָדָם בְּכָל פְּעַם מִרְאֲשִׁית כְּאֵלּוֹ נוֹלַד הַיּוֹם,
וּכְאֵלּוֹ הַיּוֹם הוּא רְאֲשִׁית הַתְּחִלָּתוֹ, שְׁזֶה בְּחִינַת "בְּרִאֲשִׁית
בְּרָא אֱלֹקִים וְכוּ'", "בְּרִאֲשִׁית" דִּיקָא, בְּשִׁבִיל רְאֲשִׁית הַנ"ל.

כָּל מֵה שֶׁנִּתְעוֹרַר הָאָדָם לְפַעְמִים בִּימֵי חַיָּו בְּאִיזָה
הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה מְעַט דְּמְעַט כְּחוּט הַשְּׁעָרָה אֵינוֹ
נֶאֱבָד לְעוֹלָם, וְסוּף כָּל סוּף יִהְיֶה לוֹ תְּקוּן עַל-יְדֵי זֶה בְּכַח
הַצִּדִּיק הַמְּנַהֵיג הַרְחָמָן שֶׁמְצַדִּיק אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, וּמִסְתַּפֵּל
רַק עַל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וּמְלַקֵּט וּמוֹצֵא כָּל
הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד אָפְלוּ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה,

וְעוֹשֶׂה מֵהֶם בָּלִים וְצִנּוּרוֹת נִפְלְאִים לְהַמְשִׁיךְ הַשָּׁגוֹת
 אֵלֶקוֹת עַל-יָדָם לְכָל אֶחָד, אֶפְלוּ לְהַנְפוּלִים וְהִירוּדִים מְאֹד,
 לְהָאִיר גַּם בָּהֶם כִּי עָדִין ה' אִתָּם וְאַצֵּלֶם וְקָרוֹב לָהֶם, שְׁוִיהַ
 עֶקֶר תִּקְוַתָם וְתִקְוָנָם.

הַמְעַתִּיק וְהַמְסַדֵּר, הַמְתַּפְּלֵל תְּמִיד בְּעַד שְׁלוֹמוֹ
 וְטוֹבָתוֹ הַנִּצְחִי, וּמִתְגַּעְגַּע וְכִמְהָ לְהַתְּרֹאוֹת בְּשִׂמְחָה
 וְאַהֲבַת אֻמַּת.

ישראל דב אודעסר

לד

ב"ה, י"ט תמוז תש"ך, טבריא.

נִפְשִׁי וְלִבִּי, מֵר ז. שִׁזַּר הַנְּעִים, הַשּׁוֹאֵב חַיִּים מִטְּפֵי הַחֶסֶד
 שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ כָּל מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה, שֶׁיִּכּוֹל
 לְהַחְיֹת אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וְכָל בְּאֵי עוֹלָם, אֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ
 וְגוּרְלוֹ. שְׁלוֹם וְכָל טוֹב לְאַרְךָ יָמִים.

בְּרִית אֲהַבְתָּנוּ לֹא תוֹפֵר לְעוֹלָם, וּמִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ
 לְכַבּוֹתָהּ חֵם וְשְׁלוֹם. אָחִי חֲבִיבִי מַחְמַד עֵינֵי וְלִבִּי
 אוֹהֵב נְאֻמָּנִי, חֶזֶק וְאַיִמָּן אֶל תִּירָא וְאַל תִּפְחַד, אֶל תִּתְּבַהֵל
 וְאַל תִּתְּבַלְבֵּל, וְאַל תִּפְלֵ בְּרוּחַד מִכָּל מַה שֶּׁעָבַר, מִשּׁוּם
 דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה, כִּי בְּרוּךְ ה' יֵשׁ לָנוּ
 בְּתַפִּים רַחֲבִים לְסַמֵּךְ עֲלֵיהֶם, כִּי עָכְשׁוּ בְּיַמֵּינוּ אֱלֹהֵי יֵשׁ לָנוּ
 כְּכַר בְּעוֹלָם אוֹר חֲדָשׁ נוֹרָא וְנִשְׁגָב בְּזֶה שֶׁיִּכּוֹל לְתַקֵּן הַכָּל
 וְלַהֲפִךְ עוֹנוֹת לְזִכִּיּוֹת.

זְכוּר תִּזְכֹּר בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל מָקוֹם שֶׁהוּא
 לְשִׁמּוֹחַ בְּכָל עֵז בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ וְלַהוֹדוֹת לַה' עַל כָּל
 הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ בְּנִפְלְאוֹת חֶסְדָיו הָעֲצוּמִים וְנָתַן
 לָנוּ מִתְּנַת חַנּוּם בְּזֶה, שֶׁנִּפְלְנוּ בְּגוֹרְלוֹ שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת
 שֶׁהוּא רֹאשׁ וּמִבְּחַר מִכָּל בְּחִירֵי צְדִיקָיָא, עֲלָאָה עַל כָּל
 עֲלָאִין, שְׁעוּסֵק עִמָּנוּ עִכְשָׁו לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִבֵּין שְׁנֵי
 הַס"מ, מִכָּל מְקוֹמוֹת רַעִים שֶׁנִּפְלְנוּ בָּהֶם, וְלַהֲעֵלוֹתָנוּ
 לְמַעְלָה מִן הַמָּקוֹם. רַק הָעֵקֶר שֶׁצָּרִיךְ לְהַחֲשִׁיד עֵינֵי דַעְתּוֹ
 לְגַמְרֵי וּלְסַלֵּק שְׂכָלוֹ וְחַכְמָתוֹ לְגַמְרֵי וַיֵּשִׁים עִצְמוֹ כְּבַהֲמָה
 שְׂאִין לָהּ דַעַת, וְלִסְמֹךְ רַק עַל אֲמוּנָה לְבַד, וְזֶה עֵקֶר
 הַחֲכָמָה שֶׁבְּכָל הַחֲכָמוֹת. כִּי כְּשִׁיחִיָּה חֹזֵק בְּאֲמוּנָתוֹ לְבַד
 בְּלִי שְׂכָל וְחַכְמָוֹת וְחֻקִּירוֹת כָּלֵל בְּמַחוּ, אֲזִי בּוֹדֵאֵי יוֹכֵה
 בְּרִבּוֹת הַיָּמִים לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין הַשְּׂגוֹת וְחַכְמָוֹת אֱלֻקוֹת
 אֲמִתִּיּוֹת מֵה שְׂאֵי אֶפְשָׁר בְּשִׂכָל אֲנוּשֵׁי לְהַשִּׁיג, וּבְלִבְד
 שְׂלֵא יַעֲמִיד זֹאת לְנִסְיוֹן, רַק יִתְהַלֵּךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת
 בְּאֲמוּנָה יִשְׂרָה בְּאֵמֶת. אֵךְ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עִצְמוֹ מְאֹד
 מֵאֲמוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת אֲמוּנוֹת שֶׁל שְׂטוֹת וְהַבֵּל, שְׂלֵא יִהְיֶה פְתִי
 יֶאֱמִין לְכָל דְּבָר. וְזֶה בְּחִינַת בְּהִמּוֹת טְהוּרוֹת וּבְהִמּוֹת
 טְמֵאוֹת שֶׁהוֹזִירָנוּ ה' יִתְפָּרֵךְ לְהַבְדִּיל בֵּין הַטְּמֵא וּבֵין
 הַטְּהוֹר, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא בְּחִינַת בְּהִמָּה כַּנ"ל, אֵךְ אֲמוּנָה
 יִשְׂרָה אֲמִתִּית דְּקַדְשָׁה הִיא בְּחִינַת בְּהִמּוֹת טְהוּרוֹת,
 וְאֲמוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת הֵם בְּחִינַת בְּהִמּוֹת טְמֵאוֹת.

מי שהולך בתמימות נעשה משכיל.

מי שיש לו אמונה זוכה אחר-כך לעבד את ה' בדעת גדול.

על-ידי הפרת צדיקים תזכה לבניה ודעת.

על-ידי אמת בא הקץ.

המעתיק והמסדר, המתפלל תמיד לשלומו והצלחתו בזה ובבא, מתגעגע להתראות ולדבר דברי אמת ואמונה, דרישת שלום.

ישראל דב אודעסר

לה

ב"ה, י"ג אלול תש"כ, מכריא.

לפי ונענעי מר ז. שזר הנעים, השואף ולוהט לקשר ולדבק עצמו בהצדיק האמת שהוא הלב של העולם שבו תלוי עקר חיות וקיום העולם, ה' ידריכהו בדרך האמת והאמונה, ויחדש עליו ועל ביתו שנה טובה ומבורכה.

צירוף לידע מעלת נפשו בשרשה, שנפשו גבה ויקרה

מאד, והוא משרש בן המלך האמת ובקל יכול

לכטל מנפשו הזהמא של בחינת עבדות, ולחזור למעלתו

בגדל כח הצדיק שהוא המלך האמת על ישראל, אשר

ניצוץ אחד מתורתו ילחוב אור האמת בעולם וישרף

ויכלה כל השקר מן העולם, ויש בו די להחיות כל העולם

לדורי דורות.

מבטחני בְּחֶסְדֵי ה' שְׁבֹדָאֵי יְהוָה נִמְנָה עִמָּנוּ בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה, וַיִּתְחַב אֶת רֹאשׁוֹ בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ
הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שְׁאֵמַר כִּי רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ
גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּעֵינֵי ה' יִתְבָּרַךְ שְׁאִין לְמַעַלָּה מִמֶּנּוּ. וְאִם
עֵינֵי אֵמֶת לָךְ, רְאוּי לָךְ לְהִתְעוֹרֵר לְבָרַח וּלְפָרֹחַ כַּנֶּשֶׁר אֶל
רִבְנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא וְ"ל, כִּי הִנֵּךְ רוֹאֵה גְּדֹל הַחֶסֶד וְהַטּוֹב
שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ ה' יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר בָּאתָ בְּגִבּוּלָנוּ בְּדַרְכִים
נִפְלְאִים מְאֹד, וְעַל-יְדֵי זֶה סוּף כָּל סוּף יוֹשִׁיעַ ה' וַיֵּאִיר
עֵינֵינוּ אִיךְ לָשׁוּב לֵה' יִתְבָּרַךְ מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ. רַק
חֶזֶק וְאַמֶּץ בְּכָל מַה שֶׁתּוֹכַח לְחַטָּף אִיזָה מְעַט טוֹב בְּכָל יוֹם
וּבְכָל עֵת וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהוּא. אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ
שְׂזוּכֵינוּ לִידַע מֵאוֹר הַחֲדָשׁ הַזֶּה אוֹר הָאוֹרוֹת אוֹר צַח
וּמְצַחֲצָח דָּלָא יָדִיעַ וְלֹא אֲתִידַע, וְלֹא אֵית מֵאן דְּקִימָא בֵּיה
וְכוּ' וְכוּ' (שְׁלֹא יָדוּעַ וְלֹא נוֹדַע וְאִי אֲפָשֶׁר לְהַשְׁיִגוֹ).

אֲפִלּוּ אִם נִפְלַ הָאָדָם חֶסֶם וְשְׁלוֹם עַד אֵין תְּכַלִּית, גַּם
שֵׁם ה' יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וּמְצַמְצֵם אֶת עֲצֻמוֹ וּמִסְתִּיר
אֶת עֲצֻמוֹ בְּדַרְכֵי נִפְלְאוֹתָיו הָעֲצוּמִים, וּמְזַכֵּיר אוֹתוֹ בְּכָל
פְּעַם בְּכַמָּה וּבְכַמָּה רְמִזִּים שׁוֹנִים בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא כְּדִי
שִׁישׁוּב אֱלֹיו.

בְּוִדָאֵי צְרִיכִים לְהִיּוֹת בּוֹרַח מִן הָעֵבֶרָה בְּתַכְלִית
הַפְּרִיחָה, אִךְ אַחֲרֵי שֶׁכָּבַר עָבַר מַה שֶׁעָבַר חֶסֶם

ושלום, צריך לידע ולהאמין שאין שום יאוש בעולם כלל. ואפלו אם כבר רצה להתגבר אלפים פעמים לחזור בתשובה, ולא עלתה בידו ונפל למה שנפל, ואפלו אם נפל לעברות גמורות וחמורות חס ושלום ועבר על כל התורה כלה אלפים פעמים, אף-על-פי כן עדין יש לו תקוה כל עוד נשמתו בו. והעקר הוא אמונה, שיהיה לו אמונה שלמה בה' יתברך, וישתדל בכל עז להתקרב לצדיק האמת, וישפך שיחו לפני ה' יתברך שיגלה לו הצדיק האמת כדי שיזכה על-ידו לאמונה שלמה, ואז בודאי יש לו תקוה לעולם, יהיה איך שיהיה. כי עקר הכח לעמד בקשרי המלחמה הוא על-ידי אמונה שהיא כלל ועקר כל התורה כלה!

המעתיק והמסדר, המעתיק ומתפלל עליו תמיד, דורש שלומו וישועתו והצלחתו בזה ובבא.

ישראל דב אודעסר

לו

ב"ה, כ"ח אלול תש"ב, תל-אביב.

אוהבי יקירי, מר ז. שזר, הטוב ונחמד לכל, השואב חיים ממיימי החסד שבהם תלוי שרש חיותו ותקון נפשו. יכתב ויחתם בתוך הקבוץ הקדוש בספר הצדיק לחיים טובים ונעימים, לחיים ארבים ולשלום אין קץ.

בְּשִׂמְחַת לְבָבִי קִבַּלְתִּי מִכְתָּבוֹ בְּצִרוּף צִיָּק עַל סֶף
מָאָה ל"י מִיּוֹם כ"ד אֱלוּל, וְשֵׁשׁ אָנֹכִי עַל
יְשׁוּעָתוֹ אֲשֶׁר הָיָה ה' בְּעֶזְרוֹ וְזָכָה שְׂתַנּוּצִין בְּלָבוֹ הַיּוֹד
אֵיזָה מְעַט הַתְּנוּצָצוֹת מֵאוֹר הַצְּדִיק אֲשֶׁר חָפַר וּמָצָא גְּאֻלָּה
וּפְדוּת נַפְשֵׁנוּ, וּמִגְעָגַע לְנַטַע אֹרוֹ בְּלֵב יְדִידֵי הַסְּרִים
לְמִשְׁמַעְתּוֹ, וּמִשְׁתּוֹקֵק בְּהִשְׁתּוֹקֵקוֹת נִמְרָץ בְּכָל נַפְשׁוֹ
וּמֵאוֹדוֹ לְחֹק עֲנִיּוֹ וּלְתַמְךָ אֶת אֲנִשְׁיוֹ בְּמִנְה יָפָה בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן. אֵין בְּפִי מִלָּה לְהוֹדוֹת לוֹ עַל כָּל הַחֶסֶד וְהַטּוֹב
הַזֶּה, יְשָׁלֵם ה' פְּעָלוֹ הַטּוֹב, וַיַּעֲזֹר וַיִּגַּן עָלָיו וְעַל בֵּיתוֹ
וַיְבָרְכֵם בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, וַיַּצְלִיחוּ וַיִּשְׁכִּילוּ בְּמִתְיָקָת
הַדַּעַת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הַמוֹלִיד אוֹתָנוּ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמֵנוּ
בְּמְעַט הַטּוֹב אֲשֶׁר זֹכִין לְחַטֵּף בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִשְׁמַח אֶת
עֲצָמֵנוּ בְּזֶה, וְלִהְשְׁתּוֹקֵק לְחַטֵּף עוֹד, וְלִהְתַּחִיל בְּכָל פֶּעַם
מִחֻדָּשׁ לָשׁוּב לַה' יִתְבָּרַךְ.

יְקִירֵי חֲבִיבֵי, לְמַעַן ה' אֵל יוֹזֵו דַּעְתּוֹ וּמַחֲשַׁבְתּוֹ, רַק
לְהִיּוֹת עֲמָנוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִהְכֵּנִים רֹאשׁוֹ בֵּין
הַנְּפִשׁוֹת הַמְּקַשְׂרִים אֶת עֲצָמָם עִם נִשְׁמַת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּו
טוֹב לוֹ. וְאִם הַמְּנִיעוֹת חֲזָקִים - עוֹד טוֹב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי עַקֵּר
הַחֶשֶׁק וְהַכְּסוּפִין לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מִתְגַּבְּרִין רַק עַל־יְדֵי
שְׁבִירַת מְנִיעוֹת. חֲזֹק וְחֹזֵק כִּי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה עַל־יְדֵי
הַגָּנוּן שֶׁל ע"ב נִימִין שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ

שום הסתכלות בזה העולם, וכל העולם אינו עולה אצלו
בדרך עין וכו'.

בידידות ואהבת עולם, הזכרו תמיד בעמקי הלב
ומעתיר ומתפלל עליו, דורש שלומו וישועתו בזה ובבא.
המעתיק והמסדר, ישראל דב אודעסר

לו

ב"ה, י"ז מרחשון תשכ"א, מכריא.

בשהצדיק נתפרסם בעולם, עליירי זה נתחדשים נגונים
בעולם.

לפי יקירי, מר ולמן שור, אשר בלו רצוף אהבה אל
הצדיק שיש לו כלי נפלאה שבשמיניחים אותה על איזה
מין חיה ובהמה שבעולם, מיד היא מתחלת לנגן הנגון
הנפלא והנעים מאד מאד, שהוא תענוג נפלא ועצום
מאד לשמע זאת, שכל התענוגים של העולם כלם כאין
ואינם נחשבים ובטלים לגמרי נגד התענוג הנפלא הזה
של הנגינה הזאת. ה' יחיהו ויורוהו הדרך האמת.

ברית אהבתנו לא תופר ולא תכבה לעולם, כמו
שהזהיר רבנו ז"ל הרבה על אחדות ואהבת
החברים, ואמר אנן בחיבותא תליא (אנו תלויים באהבה).
העולם צריך לתמוה על האהבה שלנו. ה' יודע פנימיות
לכבי שהוא קשור ודבוק בעמק לפי באהבה יתרה באהבה
רבה ואהבת עולם באמת בכל עת ובכל שעה, והנני מוכן
ומזמן למסר נפשי עבור טובתו וישועתו הנצחי. והריני

מתפלל תמיד יומם ולילה שיוסיף ה' עליו שנות חיים, חיים ארפים חיים טובים אמתים, ויגלה לו אור הצדיק הגנוז והצפון הנעלם מפל העולמות, שיודע לנגן הנגון והשיר העליון והמבחר על כל השירים והנגונים שבעולם, שעל-ידו הוא משפר ומבטל ומכלה לגמרי כל מיני שקר וטעות שבעולם, הן השטותים והשקרים של המנהיגי שקר המנחשים וקוסמים שמתנאים ומושלים על עם דל שלא לשם שמים ורודפים אחר הכבוד והתנשאות להנאתם, והם מגבירים תאות נאוף וכפירה בעולם וגורמים מה שגורמים, והן הטעותים והמבוכות וקשיות ואפיקורסות של חכמי הטבע שהם בחינת חיות רעות הדורסים וטורפים הרבה הרבה מבני עמנו. ה' יתברך ברחמיו הגדולים הבדילנו משני התועים האלה, וצוננו להתרחק מדרכיהם, לברח ולמלט נפשו מהם.

ובבן, מי שיש לו מח אמת בקדקדו ומסתפל על האמת וחס על חיו האמתים, ראוי לו להתגולל ברפש וטיט, ולרחש על הארץ גם בין נחשים ועקרבים עד שיזכה לשאב ולניק מאור החדש הנורא והנשגב הזה שעדן לא היה מימות עולם, אשר בכחו הגדול יכול להעלות הכל, אפלו מבחינת שמד ממש - לתכלית העליה.

המחבר ומסדר, הדורש שלומו והצלחתו בזה
 ובבא לנצח.
 ישראל דב אודעסר

לח

ב"ה, ערב יום הכפורים תשכ"א, תל-אביב.
 יקירי, מר ולמן שור, בעל עין חדה לבחון ולתפס מי הוא
 הרבי האמת של כל העולמות, שכל חייתם וקיומם על-
 ידו. ה' יחיהו חיים אמתיים ויורהו הדרך הטובה אשר
 ילך בה.

יקירי וחביבי פנפשי, חזק ואימן. אל תתבהל ואל
 תתבלבל ואל תפל ברוחך משום דבר שבעולם,
 יהיה מה שיהיה, כי ברוך ה' יש לנו כתפים רחבים לסמוך
 עליהם. כי דיקא בזה העולם החשוף של עכשו, בתקופה
 עמק נפילתנו וירידתנו שירדנו פלאים בדור היתום בדור
 העני הזה, האיר ה' בעולם אור חדש, חדוש שבחדושים,
 נורא ונשגב מאד, אור צח ומצחצח, אור האורות, עלאה
 על כל עלאין, שעדין לא היה מימות עולם, שיכול לתקן
 את העולם, להמשיך כל העולם לה' יתברך אפלו את
 הרחוקים ביותר בתכלית הרחוק. ועל-כן ראוי לנו
 להתגולל ברפש וטיט, ולרחש על הארץ גם בין נחשים
 ועקרבים, עד שנזכה לשאב ולינק מאורו הקדוש, כי כל
 זמן שהאדם משתדל ומבקש ומחפש להתקרב לצדיק

האמת - יש לו תקנה לעולם, יהיה איך שיהיה, אפלו אם נפל לעמקי עמקי תהום תחתיות ומתחתיו עד שפמעט אינו יודע להבחין בין קדשת ישראל לזהמת עובדי פוכבים ומזלות. פי על-ידי הצדיק שהוא בחינת משה יכולים הכל לעלות משמד ממש לקדשת ישראל, רק העקר שצריך להחשיך עיני דעתו לגמרי ולסלק שכלו וחקמתו לגמרי וישים עצמו כבהמה שאין לה דעת, ולסמוך רק על אמונה לבד, וזה עקר החכמה מכל החכמות. אך צריכים לשמר עצמו מאד מאמונות פזביות, אמונות של שטות והבל, שלא יהיה פתי יאמין לכל דבר. וזה בחינת בהמות טהורות ובהמות טמאות שהזוהרנו ה' יתברך להבדיל בין הטמא ובין הטהור, פי האמונה היא בחינת בהמה פנ"ל, אך אמונה ישרה אמתית דקדשה היא בחינת בהמות טהורות, ואמונות פזביות הם בחינת בהמות טמאות.

הדורש שלומו והצלחתו בזה ובכא לנצח.
ישראל דב אודעפר

לט

ב"ה, ד' בסלו תשכ"א, טבריא.

כשאדם בא לאיזה נסיון, ידע כשיעמד

בזה הנסיון הקדוש ברוד הוא יעשה לו גם.

יקרת לפי, מר ז. שור, הדגול ובעל עין חדה עמקה

ורחבה לבחן ולתפס מי הוא המלך האמת על ישראל

עכשו ולכל הדורות הבאים, המבער כל השקר ורוח
הטמאה של מנהיגי השקר, והדעות הנורות והסרוחות
והמטנפות של חכמי הטבע. ה' יחזק לבבו לילך בדרך
הצדיק, ולא ימושו דברי תורתו מפיו עד עולם.

כל מה שנתרבים יותר הנפשות הבאים אל הצדיק
לקבל אורו, נתמעט ונתפטל יותר ההבל הרע אשר
נעשה על הארץ, שהם הקשיות של האפיקורסים, מחמת
שרואים צדיק ורע לו רשע וטוב לו.

בדורות האחרונים האלה שמתגבר ומתפשט לארץ
ולרחב האמונות בזביות של נביאי השקר,
והכפירות של הכתות רעות העוסקים בחכמות חיצוניות
ומרבים ספרים רעים של הכל וכפירה, המלאים קיא
צואה יותר מבית הפסא ואין סרחון וריח רע גרוע מהם
בעולם, והם בחינת מי המבול שמבלבלין מאד ומתגברים
להחריב את העולם, לבלול ולהשפית התורה ומצוות כמו
שרואים בחוש, בבחינת "והמים גברו מאד למעלה מכל
ההרים הגבוהים", הינו שאין רואים שום צד הצלה, ואין
מקום לאחז עצמו ולעמד שם, כי לגדל התגברותם כמעט
אפס תקוה חס ושלום. אבל "ואתה מרום לעולם ה'",
"ועצת ה' לעולם תעמד", ובתוך עצם חשפת אפלת
התהום זכינו שבמינו בימינו נתגלה סוד חדוש כזה, סוד
כמום ונעלם ונסתר כזה, שעולמות קדושים עליונים לא

יָדְעוּ מִזֶּה, הוּא אֹרֵר הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא נִקְדַּת מִבְּחַר
הָאֵמֶת שְׁבִין הַצְּדִיקִים הַשְּׁלֵמִים הַמְּבַחְרִים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת,
הַהוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ וְעוֹמֵד וְלוֹחֵם עִמָּהֶם לְשִׁבְרֵם וְלִכְפֹּל זֶהֱמַת
חֲכָמְתֶּם הַנְּבוֹכוֹת וְהַמְטָעוֹת וְלִנְפַח הַעֲפָרִירוֹת שֶׁהוּא
בְּחִינַת הַכְּפִירוֹת מֵלֵב כָּל אֶחָד מֵיִשְׂרָאֵל, עַד שִׁיתְּלֵהֶב אֹרֵר
נִקְדַּת הָאֵמֶת שֶׁבְּלִבְכֶם וְיִשְׂרָף כָּל הָרַע וְהַשְּׂקָר, עַד שִׁיִּכְסֹּף
וְיִשְׁתַּוְּקַת תְּמִיד לֵה' יִתְבַּרַךְ וְלִתְוֹרַתוֹ וְלִצְדִיקוֹ בְּרִצּוֹן חֶזֶק
מְאֹד, שֶׁזֶה הָעֵקֶר "אֵמֶת מֵאֶרֶץ תְּצַמַּח", מֵאֶרֶץ דִּיקָא,
דִּהְיֵנוּ בְּשִׂישְׁיִשְׂרָאֵל נְתוּנִים עַד הָאֶרֶץ, אִזּוֹ דִּיקָא יַעֲלֶה, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב "וְעָלָה מִן הָאֶרֶץ" - מִן הָאֶרֶץ דִּיקָא.

הַמְּלַקֵּט וְהַמְּסַדֵּר, הַמְּתַפְּלֵל עָלָיו תְּמִיד בְּכָל יָב
וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְהַצְּלַחְתּוֹ בְּזֶה וּבְכָא.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְעֶסְר

מ

ב"ה, י"ב כֶּסֶלֹ תשכ"א, מְבַרְיָא.

לְבִי יִקְרִי, מֵר זְלִמָן שׁוֹר, הַמְּפָקִיר אֶת כְּבוֹדוֹ וּמְשַׁלֵּיךְ אֶת
נַפְשׁוֹ מִנְּגֵדָה, לְפָאֵר וּלְפָרְסֵם בְּעוֹלָם בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל וּבְלֵב
חַם וְנִגְלֶהֶב אֶת שֵׁם הַצְּדִיק הַבְּעֵטְלָר הַהוֹקִיר הַמְּעַלֶּה כָּל
הָעוֹלָם מִכַּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת, מִכָּל מְקוֹמוֹת הָרַעִים
לְבְּחִינַת לְמַעְלָה מִן הַמְּקוֹם. אֲשֶׁרֵי חָלְקוּ וְגוֹרְלוֹ. נֶאֱמַן
הוּא הַצְּדִיק לְשֵׁלֵם לוֹ חֲטִיבָה מוֹל חֲטִיבָה. בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם
וְחַיִּים.

אָחִי חֲבִיבִי, חֲזַק וְאַמֵּץ בְּכֹל עֵז, אֶל תִּתְּבַהֵל וְאַל
תִּתְּבַלְבֵּל וְאַל תִּפֹּל בְּרוּחֶךָ כְּלָל מִשּׁוּם דְּבַר
שְׁפֵעוּלָם, כִּי בְרוּךְ ה' יֵשׁ לָנוּ כְּתִפִּים רַחֲבִים לְסִמּוּךְ עֲלֵיהֶם,
כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל, אֵין אֲנִי בַעַל חֲטוּטוֹרוֹת (שְׁקוּרִין
הוֹקִיר) כְּלָל, רַק אֲדַרְבָּא יֵשׁ לִי כְּתִפִּים כְּאֵלוֹ שְׁהִם בְּחִינַת
מוֹעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה, וְיֵשׁ לִי הַסְּפָמָה עַל זֶה. כִּי פֵעַם
אֶחָד הָיָה שִׂיחָה וְסִפּוֹר שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים מִתְּפָאֲרִים עֲצָמָם
בְּבְחִינָה זוֹ, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד הָיָה מִתְּפָאֵר שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּחִינָה
זוֹ שֶׁל מוֹעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה, וּמֵאֶחָד מֵהֶם הָיוּ מַחֲזִיקִים
וְשׁוֹחֲקִים מִמֶּנּוּ, וְהִשְׁאָר שֶׁהִתְּפָאֲרוּ בְּבְחִינָה זוֹ שֶׁל מוֹעֵט
מַחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה נִתְּקַבְּלוּ דְבָרֵיהֶם. אֲבָל בְּחִינַת מוֹעֵט
מַחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה שֶׁיֵּשׁ לִי הוּא גְדוֹל מִכָּלָם, כִּי אֶחָד
מֵהַנּוֹצְרִים לְעֵיל הִתְּפָאֵר שֶׁהִמּוֹחַ שָׁלוֹ הוּא בְּחִינַת מוֹעֵט
מַחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה, כִּי הוּא נוֹשֵׂא בְּמַחַ שָׁלוֹ אֲלָפִים
וְרַבּוֹת אֲנָשִׁים עִם כָּל הַהֲצַטְרָכוֹת שְׁלָהֶם, וְכָל הַתְּנַהֲגוֹת
וְכָל הַהוּיּוֹת וְהַתְּנוּעוֹת שְׁלָהֶם - הַכֹּל כְּאִשֶּׁר לִבָּל הוּא
נוֹשֵׂא בְּמַחוּ, וְעַל־כֵּן הוּא מוֹעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה, כִּי
מַחוּ נוֹשֵׂא כָּל־כֶּךָ אֲנָשִׁים עִם כָּל הַנִּזְ"ל. וְשִׁחְקוֹ מִמֶּנּוּ
וְאָמְרוּ כִּי הָאֲנָשִׁים אֵינָם כְּלוּם וְהוּא אֵינּוּ כְּלוּם. וְנִעְנָה
אֶחָד וְאָמַר, אֲנִי רְאִיתִי מוֹעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה כְּזֶה, כִּי
פֵעַם רְאִיתִי הָר שֶׁהָיָה מוֹנַח עָלָיו הִרְבָּה זָבָל וְטַנּוּף, וְהָיָה
חֲדוּשׁ אֲצִלִּי מֵהִיכָן בָּא עַל הָר הַזֶּה כָּל־כֶּךָ זָבָל וְטַנּוּף,

וְהָיָה שֵׁם אָדָם אֶחָד אֵיצֵל אוֹתוֹ הָהָר וְאָמַר כֹּל זֶה מִמֶּנּוּ,
 כִּי אוֹתוֹ הָאָדָם הָיָה יוֹשֵׁב שָׁם אֵיצֵל אוֹתוֹ הָהָר וְהִשְׁלִיךְ
 שָׁם תָּמִיד עַל אוֹתוֹ הָהָר זָבֵל וּפְרֵשׁ שָׁלוֹ מֵאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה
 שָׁלוֹ וְטִנָּף שָׁם עַד שְׁעַלְיָדוֹ נְתַרְפָּה הַזָּבֵל וְהַטְּנוּף שָׁם עַל
 אוֹתוֹ הָהָר. נִמְצָא שְׂזָה הָאִישׁ הוּא מוּעָט מַחְזִיק אֶת
 הַמְרָפָה, כִּי עַלְיָדוֹ נְתַרְפָּה הַזָּבֵל כָּל־כֶּף. כֵּן הוּא בְּחִינַת
 מוּעָט מַחְזִיק אֶת הַמְרָפָה שֶׁל הָאִישׁ הַזֶּה שֶׁהַתְּפָאָר בְּמִחוּ
 שְׁמַחְזִיק כָּל־כֶּף אֲנָשִׁים!

הַפְּסוּיִם, עֵינַי בְּהַמְעֵשָׂה שֶׁל הַבְּעֻטְלִירִים שֶׁל יוֹם חֲמִישִׁי.
 הַמְעֵתִיק, אוֹהֵבוֹ בְּכֹל לֵב בְּאַמַּת וּמַעֲתִיר בְּעַד
 שְׁלוֹמוֹ וְהַצְּלַחַתוֹ. ה' יִתֵּן לוֹ כַּח וּבְרִיאוֹת לְגַמֵּר אֶת זְכוֹת
 הַרְבִּים בְּזָה שְׁאִין דְּגַמְתוֹ, שֶׁהַתְּחִיל לְפָרְסֵם שֵׁם הַצְּדִיק,
 שֶׁכֵּל הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה תְּלוּי בְּזָה.

בְּגַעְנוּעִים לְהַתְּרָאוֹת

יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדְעָסָר

מא

ב"ה, אור ליום ג', ערב חנכה תשכ"א, תל-אביב.
 יקירי, מר ז. שזר, השואף וחותר לשוט ולפרח במימי
 הדעת הנפלאים ונוראים מאד המהפכים ומעלים מחול
 לקדש מטמא לטהור. ה' יאריך שנותיו בכרכה ושלום
 וכל טוב נצחי.

לְבִי יְקִירִי, צָרִיךְ שְׁתִּישׂים לְבָךְ שְׂכָל מַה שְּׁאָנוּ מְדַבְּרִים
מִגְדֵּלֶת רַבָּנוּ ז"ל אִין פּוֹנְתָנוּ לְדַבּוּרִים בְּלֶכֶד כִּי אִם
לִילָךְ בְּזֶה וּלְהַצִּיל נַפְשָׁנוּ עַל־יְדֵי זֶה מֵהַגְּהֵנָם שֶׁל הָעוֹלָם
הַפְּלֵא צַעַר וּמְכַאוּבוֹת.

חֲנֻכָּה הִיא בְּחִינַת הַמְּשַׁכֵּת אוֹר הָאֵמֶת לְהַכְנִיעַ זְהֻמַּת
הַשֶּׁקֶר שֶׁהוּא בְּחִינַת מַלְכוּת הָעֶבֶד, וְלַהֲגַבִּיר
הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה שֶׁל בֶּן הַמְּלָךְ
הָאֵמֶת. עַל־יְדֵי אוֹר הַנֵּר שֶׁל חֲנֻכָּה זוֹכִין לְהַמְּשִׁיךְ הָאֶרֶת
הָאֵמֶת גַּם בְּחַשְׁכַּת לַיְלָה, לְבַטֵּל הַחֲלוּף שֶׁל הָעֶבֶד שֶׁנֶּחְלַף
בֶּן הַמְּלָךְ, שְׁנוּכָה לְכַרֵּר אֲמִתַּת הַשֵּׁם, לִידַע מִי רָאוּי
לְקָרוֹתוֹ בְּאֵמֶת בְּבְחִינַת שֵׁם בֶּן הָעֶבֶד וּמִי רָאוּי לְקָרוֹתוֹ
בְּאֵמֶת בְּשֵׁם בֶּן הַמְּלָךְ, עַד שִׁתְּנֵלָה וַיִּתְּפָרֵסם שֵׁם הַצְּדִיק
הָאֵמֶתִי הַמְּאִיר לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל מִינֵי חֲשָׁךְ וְאַפְלָה,
וּמִצִּילוֹ מִשְׁטָף מִים רַבִּים שֶׁהֵם בְּחִינַת מִימֵי הַמַּבּוּל
הַמְּתַנַּבְּרִים בְּכָל פַּעַם לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם.

כָּל בְּחִינַת הַשֶּׁקֶר וְהַחֲלוּף שֶׁל בֶּן הַמְּלָךְ שֶׁנֶּחְלַף בְּעֶבֶד
הוּא רַק בְּהַשֵּׁם, שֶׁמְּשַׁקְרִין וּמַחְלִיפִין אֶת הַשֵּׁם מִזֶּה
לְזֶה, כְּמוֹ בְּהַמְּעֵשֶׂה הַנּוֹרָאָה שֶׁהַחֲלִיפָה הַמִּילְדֵת אֶת
הַיְלָדוֹת וְהַנִּיחָה אֶת בֶּן הַמְּלָךְ אֶצֶל הַשִּׁפְחָה, וְכֵן הַשִּׁפְחָה
אֶצֶל הַמַּלְכָּה, וְעַל־יְדֵי זֶה טָעוּ הָעוֹלָם וְסָבְרוּ שֶׁבֶן
הַשִּׁפְחָה הוּא בֶּן הַמְּלָךְ, וְכֵן הַמְּלָךְ הָאֵמֶתִי הוּא בֶּן

השפחה. הנה עקר החלוף הוא רק בהשם כי בודאי גוף
הולדות אי אפשר להחליף, כי בן המלך בכל מקום
שהוא הוא בן המלך באמת. וכן להפך, בן השפחה בכל
מקום שהוא בן השפחה, רק עקר השקר והחלוף
הוא בהשם, שעל ידי החלוף גרמה שקראו לבן השפחה
שם של שקר, כי קראו אותו בשם בן מלך. וכן להפך,
את בן המלך קראו בשם בן השפחה. וכן בכל החלופים
והשקרים שבעולם, מה שיש אחד שמפרסם בשם צדיק
בשקר או להפך שחולקין על הצדיק האמת ואומרים
עליו שקרים באלו היה רשע, או ששניהם צדיקים אבל
אחד גדול מחברו אלפים ומדרגות בלי שעור, ואצל
העולם הוא בהפוך - שהקטן במעלה הוא גדול ומפרסם
אצלם מאד, והגדול במעלה קטן אצלם. וכיוצא בזה
שאר השנויים והחלופים שיש בעולם בכלליות העולם
ובפרטיות בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר, כל אלו
החלופים והשנויים הם רק בבחינת השם, כי הצדיק
האמת בכל מקום שהוא - הוא צדיק אמת, ואותו
בעצמו אינם יכולים להחליף, חס ושלום, רק עקר החלוף
הוא בהשם שקורין לו שם של שקר שאומרים עליו
שקרים שאיננו צדיק וכיוצא בזה. וכן בשרשע או קטן
במעלה - מפרסם בשם צדיק גדול מאד. באמת אף-על-
פי כן זה המפרסם בכל מקום שהוא הוא כמו שהוא, רק

עקר השקר והחלופה הוא בשם, שקורין לו שם של צדיק גדול בשקר!

הצדיק האמת באש התורה והדעת שמגלה ברשפי אש, בבחינת "הלא פה דברי פאש", הוא שורף ומכלה כל החוחים והקוצים, שהם בחינת האמונות פזביות של המנהיגים המפרסמים של שקר, שעל-ידם נתגבר הפירות והקשיות והמבוכות שמכניסים הפופרים על ה' יתברך ועל תורתו וצדיקיו האמתיים, שמשם עקר אריכת הגלות!

המתלקת שחולקים על הצדיק האמת זאת היא בעברנו יותר מכל העוונות, כי הכל היא מתתקן על-ידי הצדיק האמת שהוא מאיר בישראל דרכים קדושים להשיבם מדרכיהם הרעים ולתקנם כלם, אך הבעל-דבר מתפשט לארכו ולרחבו להרחיק מאד מהצדיק האמת שבו תלוי כל תקות ישראל. וכל מה שהאדם גדול במעלה ביותר ויש בו בחינה גבוהה ביותר - מתגבר עליו ביותר למנעו מלהתקרב לצדיק זה, כי אם היה הוא מתקרב, מי יודע מה היה נצמח מזה טובה ותקון לכלל ישראל!

המעתיק, באהבה וגעגועים וברפת שלום וחיים אמתיים.

ישראל דב אודעסר

מב

ב"ה, ב' שקבט תשכ"א, מכריא.

יקירי חביבי נעגועי, המתאבק בעפר רגלי הצדיק להגות
מנעם זיוו, ולרשון נפשו בצחצחות אור תורתו לשאב
משם חיים נצחיים. ה' יאריך שנותיו ברכ טוב אמתי
ונצחי.

ברודער האלט זיך, לאז דיך ניט אפ, מאך זיך פריש

(אחי, אחז עצמך, אל תרפה, ותחדש עצמך)

באלו היום גולדת, אזור נא בגבור חלצוך אחי יקירי
להתחזק איך שהוא איך שהוא בכל עז בכל כחך לשמח
נפשך מאד, ותסמך על פחו של זקן דקדשה זקן שבזקנים,
כי הוא הולך לפנינו תמיד בכל עת (בכל דור) ומהפך הכל
לטובה, עוונות לזכות, ומאיר לנו אור אלקותו יתברך גם
בתקף התגברות החשך המר הזה העובר עכשו.

אם אמנם כבר נלפדנו כמו שנלפדנו אף-על-פי שאנו

בעצמנו חייבים, אף-על-פי כן אשרינו אשרינו

אלפים ורכבות פעמים אין מספר, כי דיקא אנחנו בדור

עני כזה, בימינו אלה, זכינו למה שזכינו, מה שלא זכו כל

הדורות שהיו לפנינו מיום בריאת העולם, כי אנחנו באנו

לזה העולם בזה הזמן שנתגלה סוד פמוס ונעלם, חדוש

שפחדושים, נורא ונשגב כזה, כזה שעדין לא היה בעולם,

שגלה דברים גבוהים ונוראים כאלה שעדין לא נשמעו

מעולם, תורות, שיחות ומעשיות נוראות כאלה, אשר אפסו הדבורים והצרופי אותיות לספר בשבחם וגדלתם ותקפם וגבהם ומעלתם ותפארתם, ואין לנו פה וכלים לבאר קצת מן הקצת וחלק מן החלק של אלף אלפי אלפים ורפי רבבות עד היכן הדברים מגיעין ברום גבהי מרומים, אך גם בפשיטות הם מחינ את כל הנפשות בחיי עולם בכל עת בכל דור.

זכר נא, אחי חביבי, את החסד הנפלא והנורא עד אין סוף ואין תכלית שעשה עמך ה' יתברך לקרבוך לאור האורות קדוש ונורא בזה, להסתופף בצל קדשתו ולעסק בדבריו הקדושים, הפוך בהם והפוך בהם בכל תורה ובכל שיחה, בודאי תוכל להחיות (ולשמה) עצמך תמיד, ולהחיות גם אחרים בסגלות יקרות וחמודות של נפשך היקרה וגבוהה מאד, בהסברתך המזהירה, בדברך הנלהבים וברוח לבך החם בלהב אש להפיץ אור האמת בין אנשי מדע ובין המוני הדור הצעיר. אני בטוח שעל ידי חזק לבך בהאמת כל-כך, יתן לך ה' חיים ארפים חיים טובים ותצליח ותזכה לזה בזכות וכח הצדיק שהוא המלך האמתי על כל ישראל לדור דור.

ידע ותאמין באמונה שלמה שאין שום דבר ולא שום עבודה קלה נאכד לעולם, ואפלו התעוררות

בְּעֶלְמָא וּמַחֲשָׁבָה טוֹבָה אֵין נֶאֱבָד לְעוֹלָם, כִּי תִכְרַף
 כְּשֶׁנִּתְעוֹרֵר בְּאִיזָה הַתְּעוֹרְרוֹת בְּעֶלְמָא, וּמִכָּל שְׁבִין
 כְּשֶׁעוֹשֶׂה אִיזָה עֲבָדָה דְקִדְשָׁה, אִזֵּי תִכְרַף חוּטְרָף אוֹתוֹ
 הַצְּדִיק הָאֵמֶת הָעוֹסֵק בְּתִקּוּן נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל וּמִכְנִים אוֹתוֹ
 לְמָקוֹם שְׂמִיכְנִים לְצַרְף הַבְּנִין הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא שֶׁהוּא עוֹסֵק
 לְכַנּוֹת לְהַכְנִים לְשֵׁם כָּל הַנִּדְחִים שְׂבַעְעוֹלָם וְלֹא יִשְׂאֵר אֶחָד
 מֵהֶם בְּחוּץ, וְנַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי זֶה שְׂעִשׁוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה
 בְּלִי שְׁעוֹר.

כְּשֶׁהָאָדָם בְּמִיצַר גְּדוֹל וְהָרַע וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא
 מִתְגַּבְּרִים עָלָיו כְּמוֹ שְׂמִתְגַּבְּרִים עַד שְׂאִין
 לוֹ דְרָף לְנִטּוֹת יָמִין וּשְׂמָאֵל, עַד שְׁנִדְמָה שְׂאִפְס תִּקְוָה חַס
 וְשָׁלוֹם, וְהוּא בְּעֵצִם דְּחִקּוֹ וּמִיצְרֵי נַפְשׁוֹ פּוֹנֶה לְה' יִתְבָּרַךְ
 מִן הַמִּיצַר, אַף-עַל-פִּי שְׂמָה שְׂפּוֹנֶה עֲצָמוֹ לְה' יִתְבָּרַךְ הוּא
 רַק כְּחוּט הַשְּׁעָרָה - הוּא יָקָר מְאֹד בְּעֵינֵי ה' יִתְבָּרַךְ,
 וְנַעֲשֶׂה מִמִּצַּר - צָמֵר, בְּחִינַת חוּט שֶׁל צָמֵר שְׂמִלְכִין
 הָעוֹנֵנוֹת בְּיוֹם הַכְּפוּרִים.

הַצְּדִיק הָאֵמֶת מְלַמֵּד תְּמִיד זְכוֹת עַל יִשְׂרָאֵל אֲפֵלוֹ עַל
 הַנְּרוּע שְׂבַגְרוּעִים וְהַפְּחוֹת שְׂבַפְחוֹתִים, כִּי
 בְּכֹלֶם נִמְצָאִים כְּפָה שְׁעָרוֹת טוֹבוֹת מֵה שְׂמִמְשִׁיכִין עֲצָמָן
 לְפַעְמִים מִרַע לְטוֹב כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְאֵלוֹ הַשְּׁעָרוֹת
 מִתְקַבְּצִים יַחַד וְנִקְלָעִים וְנִשְׁזָרִים וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם אוֹר הַצִּיצִית

הקדושים שהם בחינת חסד עליון ונורא מאד, שרש כל השלש עשרה מדות של רחמים ששם נמחלין כל העוונות ונתהפכין לזכויות.

דרישת שלום ברגשי אהבה ונגעגועים.

המלקט ישראל דב אודעסר

מג

ב"ה, ח' שבט תשכ"א.

יקירי וחביבי, מר ז. שור, המסור בכל לב ונפש אל הצדיק הפעטלר העור שהתפאר, עדן אני יניק לגמרי ולא התחלתי עדן לחיות כלל, ואף-על-פי כן אני זקן מאד, ויש לי הסכמה על זה מהנשך הגדול וכו', שלום וחיים וכל טוב.

אהבתך ותשוקתך החזקה לשמע חדשות אלצוני להזכירך פלאות ה' הנוראות.

מקום החפה והחתנה היה בתוך בור גדול שפסו אותו עם קנים ועפר וזבל, והסעדה היתה ממה שקבצו לחם ובשר מסעדת מינינים (יום הולדת) המלך, והחתנה הזאת היתה בשמחה גדולה נוראה ונפלאה, והיו שמחים שם מאד מאד, וגם החתן והכלה היו שמחים מאד, והתחילו לזכר החסדים שעשה עמהם ה' יתברך בהיותם ביער. והיו בוכים והיו מתגעגעים מאד איך לזכרון לכאן את הפעטלר הראשון העור שהביא לנו לחם ביער, ותכף ומיד בתוך שהיו

מתגעגעים מאד אחרי הפעמלר העור, ענה ואמר, הנני,
הנה באתי אצלכם על החתנה, ואני גותן לכם מתנה
לדרשה גישאנק, שתהיו זקנים כמוני, שתחיו חיים
ארבים כמוני. ואתם סבורים שאני עור? אין אני עור
כלל. רק שכל זמן העולם בלו אינו עולה אצלי בהרף
עין, על-כן אין שני אצלי הסתכלות וראיה בזה העולם
כלל. ואני זקן מאד ועדין אני יניק לגמרי ולא התחלתי
עדין לחיות כלל, ואף-על-פי כן אני זקן מאד, ולא אני
בעצמי אומר זאת, רק יש לי הסכמה על זה מהנשר
הגדול, ואספר לכם מעשה. כי פעם אחד הלכו אנשים
בספינות הרבה על הים, ובא רוח סערה ושבר את
הספינות והאנשים נצלו, ובאו אל מגדל אחד ועלו על
המגדל ומצאו שם כל המאכלים ומשקאות ומלבושים
וכל מה שצריכים, והיה שם כל טוב וכל התענגים
שבועולם. ענו ואמרו שכל אחד יספר מעשה ישנה מה
שהוא זוכר מהזכרון הראשון, הינו מה שהוא זוכר מעת
שהתחיל אצלו הזכרון. והיו שם זקנים ונערים והיו
מכבדים את הזקן הגדול שביניהם שיספר בתחלה, ענה
ואמר מה אספר לכם, אני זוכר כשחתכו את התפוח מן
הענף. ולא ידע שום אחד מה הוא אומר, אך היו שם
חכמים ואמרו בודאי זאת היא מעשה ישנה מאד. וכבדו
את השני שיספר, ענה השני שלא היה זקן כמו הראשון,

זאת היא מעשה ישנה? בלשון תימה, זאת המעשה אני זוכר, אבל אני זוכר גם כשהיה הנר דולק. ענו ואמרו שם, זאת היא מעשה ישנה ביותר מהראשון. והיה פלא אצלם שזה השני שהוא יניק מהראשון זוכר מעשה ישנה יותר מהראשון. וכפרו את השלישי שישפר, ענה ואמר השלישי שהיה יניק יותר, אני זוכר גם כשהתחיל בגן הפרי, דהינו כשהתחיל להתרקם הפרי. ענו ואמרו, זאת היא מעשה ישנה ביותר. ענה הרביעי שהיה יניק עוד יותר, אני זוכר גם כשהולכו הגרעין לנטע הפרי. ענה החמישי שהיה יניק עוד יותר, אני זוכר גם החכמים שהם היו חושבים וממציאים את הגרעין. ענה הששי שהוא זוכר גם את הטעם קדם שנכנס בתוך הפרי. ענה השביעי ואמר שהוא זוכר גם הריח של הפרי קדם שנכנס בפרי. ענה השמיני ואמר שהוא זוכר גם המראה של הפרי קדם שנמשכה על הפרי.

ואני, הינו זה הבעטלר העור שמספר כל זה, הייתי אז תינוק לגמרי והייתי גם-כן שם, ועניתי ואמרתי להם, אני זוכר כל אלו המעשיות, ואני זוכר לאו כלום, און איך גידייניק גאר נישט. ענו ואמרו זאת היא מעשה ישנה מאוד יותר מכלם, והיה חדוש גדול אצלם שהתינוק זוכר יותר מכלם. בתוך כך בא נשר גדול ואמר להם שיצאו בדרך וקנותם, שכל מי שזקן יותר יצא תחלה,

והוציא פלם מן המגדל, והוציא תחלה את התינוק הנ"ל, כי באמת הוא זקן יותר מכלם. וכן כל מי שהיה יניק יותר הוציא קדם. והזקן הגדול הוציא באחרונה, כי כל מי שהיה יניק יותר - היה זקן יותר, והזקן שבהם היה יניק יותר מכלם. ואמר להם הנשר הגדול הנ"ל, אני אפרש לכם את המעשיות שספרו כל הזקנים, כי זה שספר שהוא זוכר גם כשחתכו את התפוח מן הענף, הינו שהוא זוכר גם כשחתכו את טבורו בעת ההולדה. והשני אמר שזוכר בשעה שהנר דולק, הינו שהוא זוכר גם כשהיה בעבור שהיה נר דולק על ראשו. וזה שאמר שזוכר גם בעת שהתחיל רקום הפרי, הינו שזוכר גם כשהתחיל להתרקם הגוף, דהינו בעת יצירת הולד. וזה שזוכר בעת שהיו מוליכים הגרעין לנטע הפרי, הינו שזוכר גם כשנמשכה הטפה בעת הזווג. וזה שזוכר את החכמים שהיו ממציאים את הגרעין, הינו שזוכר גם כשהיה הטפה עדין במח, כי המוחין ממציאים את הטפה. וזה שזוכר את הטעם הינו הנפש, והריח הינו הרוח, והמראה הינו הנשמה. והתינוק אמר שזוכר לאו כלום, כי הוא למעלה מן הכל וזוכר אפלו מה שהוא קדם מנפש רוח נשמה, שהוא בחינת אין. וברך אותם. ולי, הינו זה התינוק הבעטלר העור שהיה תינוק אז, שהוא מספר כל זה, אמר הנשר הגדול הנ"ל, אתה בוא עמי כי אתה כמותי, כי

אתה זקן מאד ועדין אתה יניק מאד, ועדין לא התחלת לחיות כלל, ואף-על-פי כן אתה זקן מאד. וגם אני כד פי אני זקן ועדין אני יניק וכו'. נמצא שיש לי הספמה מאותו הנשך הגדול שאני חי חיים ארפים. ועתה אני נותן לכם חיים ארפים שלי במתנה לדרשה. ונעשה שם שמחה וחדוה גדולה ועצומה מאד מאד.

אם תרצה להביט בעין האמת תראה מרחוק פלאות ה' אשר לא נשמע ולא נראה כזאת מימות עולם. רבנו הנזיר ז"ל אמר על עצמו בעת שספר המעשה הזאת, שאם לא היה יודע בעולם כי אם זאת המעשה היה גם כן חדוש גדול מאד.

ספור הפעולות הוא כולל כמעט כל השעור קומה, כי הראשון היה עור, והשני היה חרש, והשלישי היה כבד פה, והרביעי היה צוארו עקם, והחמישי היה בעל חמטרת, והששי היה בלא ידים, והשביעי היה בלא רגלים. ובאמת היו שלמים בכל האברים הנ"ל בשלמות גדול שאין שלמות אחריו, רק אדרבא, מחמת גדל הפלגת שלמות מעלתם ומדרגתם הגבוהה והעצומה והנזירה מאד, וכן מחמת גדל התגברות ההעלמה של זה העולם, על-כן נראים בעיני העולם כעור וחרש וכיוצא בזה.

המעטיר בעדו ומזכירו לטוב תמיד

המעתיק ישראל רב אודעסר

מד

ב"ה, ט' שבט תשכ"א.

יקירי הנערץ והנעים, מר ז. שור, שלום וחיים וכל טוב.

מעצם תשוקתך אל האמת, הכרחת אותי לכתב דברי אמת אלה גם בחלישת כחי. מהר הפלט על נפשך, אל תביט אחריו כלל, תהלה לאל יש לנו על מי לסמוך, תהלה לאל יש ויש לנו בדור הזה כחו של הפעטלר שהיה בלא ידים.

ביום הששי של שבעת ימי המשטה היו גם-כן שמחים, והיו מתנגעגעים איך לוקחין בכאן את אותו הפעטלר שהיה בלא ידים, והנה הוא בא ואמר הנני, הנה באתי אצלכם על החתונה. ונשק אותם ואמר להם, אתם סבורים שאני בעל מום בידי? אין אני בעל מום כלל על ידי, רק באמת יש לי פח בידי, רק שאין אני משתמש עם הפח שבידי בזה העולם, כי אני צריך את הפח לענין אחר, ויש לי הסכמה על זה מן המבצר של מים (פון דאס וואסיריקן שלאס). כי יש מעשה, כי פעם אחת חשק מלך אחד בבת מלכה והשתדל בתחבולות לתפסה עד שעלתה בידו ותפסה. פעם אחת חלם לו לאותו המלך שהיא עמדה עליו והרגה אותו, והקיץ ונכנס החלום בלבו, וקרא לכל פותרי החלומות ופתרו לו

כפשוטו, שיתקיים החלום כפשוטו, שהיא תהרג אותו. ולא יכל המלך לתת עצה לנפשו, מה לעשות לה, יהרג אותה - צר לו, ישלחה מעל פניו - זה חרה לו, כי איש אחר יקחנה, וזה חרה לו מאד, כי הוא השתדל אחריה בלכך ועתה תבוא לידי אחר. וגם אם ישלחה ותבוא לידי אחר, עתה בודאי יכול להתקיים החלום שהיא תהרג אותו, מאחר שהיא אצל אחר. יחזיקנה אצלו - הוא מתירא מחמת החלום. ולא ידע המלך מה לעשות לה. בין כך נתקלקל האהבה שלא אצלו קצת קצת מחמת החלום, ובכל פעם נתקלקל יותר ויותר. וכן גם היא - נתקלקל גם בן האהבה אצלה בכל פעם יותר ויותר, עד שנעשה אצלה שנאה עליו, וברחה מפניו. ושלח המלך אחריה לבקשה, ובאו והגידו לו שהיא נמצאת אצל המבצר של מים, כי יש מבצר של מים ושם הם עשרה חומות זו לפנים מזו, וכלן של מים, וגם הקרקע שהולכין עליה שם בתוך המבצר הוא גם-כן של מים, וכן יש שם אילנות ופרות הכל של מים, ויופי המבצר וגדל החדוש של זה המבצר אי אפשר לספר, כי בודאי הוא חדוש נפלא מאד מאחר שהוא מבצר של מים, ולכנס בתוך זה המבצר אי אפשר כי יהיה נמבע במים מי שייכנס בו, מאחר שהוא כלו של מים. והבת מלכה הנ"ל בשברחה באתה עד אותו המבצר, והיתה הולכת שם סביב אותו המבצר של מים,

וְהִלֵּךְ הַמֶּלֶךְ וְחִילוֹ לְתַפְסָהּ. כְּשֶׁרָאֲתָה זֹאת הַבַּת מַלְכָּה
 יֵשְׁבָה עִצְמוֹהָ שְׁתְּרוּץ לְתוֹךְ הַמְּבֻצָר, כִּי הִיא רוֹצֵה יוֹתֵר
 לְמַבְעַע בְּמַיִם מִשֵּׁיתָפֶס אוֹתָהּ הַמֶּלֶךְ וְתִהְיֶה אֶצְלוֹ, וְגַם אוֹלֵי
 אֶרֶץ-עַל-פִּי כֵן תִּנְצֵל וְתוּכַל לְכַנֵּס לְתוֹךְ הַמְּבֻצָר שֶׁל מַיִם
 הַזֶּה"ל. כְּשֶׁרָאָה הַמֶּלֶךְ כִּךָ שֶׁהִיא בּוֹרַחַת אֶל הַמַּיִם, אָמַר
 מֵאַחֵר שֶׁהוּא כֵּן, עַל כֵּן צִוָּה לִירוֹת אוֹתָהּ, וְאִם תָּמוּת -
 תָּמוּת. וְהָיוּ יוֹרִים אוֹתָהּ, וְהִגִּיעוּ אֵלֶיהָ כָּל הָעֲשָׂרָה מֵיַיִן
 חֲצִיִּים שְׁמִשׁוּחִים בְּעֲשָׂרָה מֵיַיִן סַמִּים, וְהִיא בְּרַחָה לְתוֹךְ
 הַמְּבֻצָר וְנִכְנְסָה לְתוֹכוֹ וְעָבְרָה דֶרֶךְ הַשְּׁעָרִים שֶׁל הַחוּמוֹת
 שֶׁל מַיִם, וְהִיא עָבְרָה וְנִכְנְסָה לְתוֹךְ כָּל הָעֲשָׂרָה חוּמוֹת
 שֶׁל הַמְּבֻצָר שֶׁל מַיִם עַד שֶׁבָּאתָה לְפָנַי וְנִפְלָה שֵׁם
 וְנִשְׁאַרְהָ חַלְשׁוֹת. וְאֲנִי רוֹפֵא אוֹתָהּ. הִינּוּ זֶה שֶׁהוּא בְּלֹא
 יָדַיִם הַזֶּה"ל. וְאֲנִי יוֹכֵל לְכַנֵּס לְתוֹךְ כָּל הָעֲשָׂרָה חוּמוֹת, וְאֲנִי
 יוֹכֵל לְחַזֵּר וְלִמְשֹׁךְ מִמֶּנָּה, הִינּוּ מִן הַבַּת מַלְכָּה הַזֶּה"ל, כָּל
 הָעֲשָׂרָה מֵיַיִן חֲצִיִּים, וְאֲנִי יוֹדֵעַ כָּל הָעֲשָׂרָה מֵיַיִן דְּפִיקוּן
 עַל-יָדַי הָעֲשָׂרָה אֲצִבְעוֹת, כִּי בְּכָל אֲצִבְעַ וְאֲצִבְעַ מֵעֲשָׂרָה
 אֲצִבְעוֹת יוֹדְעִין דְּפִק אֶחָד מִיּוֹד מֵיַיִן דְּפִיקוּן, וְאֲנִי
 יוֹכֵל לְרַפְּאוֹת אוֹתָהּ עַל-יָדַי כָּל הָעֲשָׂרָה מֵיַיִן נְגִינָה. וְעַל כֵּן
 אֲנִי רוֹפֵא אוֹתָהּ. נִמְצָא שֵׁישׁ לִי כַּח כֶּזָּה בְּיָדַי. וְעַתָּה אֲנִי
 נוֹתֵן לָכֶם זֹאת בְּמַתָּנָה. וְנַעֲשֵׂה שֵׁם שְׂמִיחָה גְדוֹלָה וְחִדּוּהָ
 רַבָּה מְאֹד.

אמר רבנו ז"ל, אלו לא ידעתי שום ענין אחר כי אם זאת המעשה של השבעה בעטלירס, היה גם כן חדוש גדול מאד, כי זאת המעשה היא חדוש נפלא ונורא מאד.

אמר מורנו רבי נתן ז"ל, סוד המעשה זו נעלם מפל העולמות, אך אף-על-פי כן יש לנו רשות לחפש ולבקש בה איזה רמזים מה שנוכל למצא באשר הבנתי מדבריו. והענין כי הבת מלך היא בחינת נפשות ישראל שנקראת בת מלך, בבחינת "כל כבודה בת מלך פנימה". ותפסה המלך, זה היצר הרע, בחינת "מלך זקן וכסיל", וראה בחלום שתהרגהו, כי הוא בעצמו רואה ומבין שסוף כל סוף יתגברו נשמות ישראל עליו ויהרגוהו ויעבירוהו מן העולם, בבחינת "ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ", וחשב עליה מחשבות מה לעשות לה, ועל-ידי זה נתקלקלה האהבה שביניהם, וכרחה מלפניו, הינו כי היצר הרע אפלו כשנפש הישראלי כבושה תחתיו, מחמת שרואה שבסוף תתגבר עליו וכו', על-ידי זה הוא מתחיל לחשב מחשבות על הנפש מה לעשות לה, ועל-ידי זה נתקלקלה האהבה שביניהם. כי בתחלה היה קצת אהבה והתקשרות בין הנפש הישראלי ובין היצר הרע, כי מעצם גלותה שנכבשה בידו שכחה מעלתה, עד שהיה לה קצת אהבה והתחברות עמו, אבל מחמת

שֶׁהִנָּפֵשׁ רֵאֲתָה וְהִבִּינָה שֶׁהוּא חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת עָלֶיהָ,
וְרוֹצֵה לְכַלּוֹתָהּ לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם, עַל־יָדַי זֶה מִתְחִילָה
לְהִתְגַּבֵּר כְּנִגְדּוֹ וְלִחְשֵׁב אִיךָ לְהַמְלִיט מִמֶּנּוּ וְכוּ'.

הַמִּתְפַּלֵּל עָלָיו תָּמִיד

הַמַּעֲתִיק יִשְׂרָאֵל רַב אֹדְעֶסָר

מה

ב"ה, אור לי"ג שבט תשכ"א, מבריא.

לפי יקירי, מר ז. שזר, איש המעלה הנערץ והנעים,
שלום רב.

מה מאד נפלאת אהבתך לי, מה מאד מתקו דברך
אלי, ומה מאד החייתני בדברך אחי חביבי בראותי
שתהלה לאל דברי רבנו הנשגב ז"ל עושים רשם בלבבך
הנעים כל-כך, ומחיינ ומשיבין נפשך מאד. קוה קניתי לה'
שיוסיף חסדו עמך להצליחך ולהיטיב אחריתך מראשיתך.
חזק ואמץ יקירי לשמח עצמך בכל עז בכל עת בכל
הדרכים שקבלנו ממקור החכמה, הן בהנקדות טובות, הן
במה שזכינו לידע מאור האורות כזה, ובמה שלא עשני
גוי, כי שמחה הוא רפואה גדולה לכל מיני החולאת,
בפרט עכשו שיש כבר בעולם הפח של הצדיק הפעמלר
שהיה בלא ידים, שהוא רופא את הבת מלכה, שהיא

בְּחִינַת פְּלִיּוֹת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, בַּעֲשָׂרָה מֵיָי נְגִינָה, שֶׁהֵם
פְּלִיּוֹת הַשְּׂמֵחָה.

הַתְּרַגְּוִיל עֲצָמָךְ בְּכֹל יוֹם לְהַעֲמִיק מַחְשַׁבְתְּךָ הַחֲרִיף
וְהַהֲגִינִי בְּעֵצֶם הַחֶסֶד וְהַיְשׁוּעָה הַנִּפְלְאָה אֲשֶׁר

הַפְּלִיא אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ
אֱלֹהֵי, וְשִׁלַּח לָנוּ אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַשָּׁלֵם בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת שְׂאִין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, הַנָּקִי מִן הַחֵטָא לְגַמְרֵי,
שְׂאִין בּוֹ שׁוֹם נִדְנוּד פָּנָם כֹּל שֶׁהוּא דָק מִן הַדָּק אֶפְלוֹ
כְּחוֹט הַשְּׂעָרָה, שֶׁהוּא מִמְשִׁיךְ וּמְגַלֶּה הַחֶסֶד חָנָם שֶׁהִיָּה
מְקִיָּם הָעוֹלָם קֹדֶם מִתֵּן תּוֹרָה, שְׁעַל־יָדֵי זֶה הוּא מְחִיָּה
וּמְקִיָּם הָעוֹלָם גַּם עַכְשָׁו בְּעַת שֶׁהָעוֹלָם רְחוּקִים מִן הַתּוֹרָה
כְּמוֹ שֶׁהֵם רְחוּקִים, כִּי הוּא מוֹצֵא חַיּוּתוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוֹ
בְּמִקּוֹמוֹת הָרְחוּקִים מִהַתּוֹרָה, עַד שֶׁכָּל הָרַע שֶׁבָּעוֹלָם
נִדְחָה וְנוֹפֵל לְפָנָיו, וְעַל־יָדֵי זֶה הוּא מְחִיָּה כָּל הַפְּשׁוּטִים
שֶׁבָּעוֹלָם, וְאֶפְלוֹ אֲמוֹת הָעוֹלָם וְכָל הָרְחוּקִים הַמוֹנָחִים
בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת. הַצְּדִיק הוּא בְּעֵצְמוֹ בְּחִינַת הַחֶסֶד הַנֶּעְלָם
הַנִּלְשִׁיכּוֹל לְהַחֲיוֹת וּלְקַיֵּם הָעוֹלָם תָּמִיד אֶפְלוֹ אֶת
הָרְחוּקִים בְּיוֹתֵר בְּתַכְלִית הָרְחוּק.

דְּרִישַׁת שְׁלוֹם בְּאַהֲבָה וְגַעְגּוּעִים.

הַמַּעֲתִיק יִשְׂרָאֵל דַּב אֲוֶדְעָסֵר

מו

ב"ה, י"ד שבט תשכ"א, מכריא.

יקרת לפי, מר ז. שור, שזכה לראות עין בעין אמתת נקדת האמת, אשרי לו. שלום רב.

הוי גיוואלד, מען שלאפט. ביו ווען נאך וועט מען
שלאפין (אהה, העולם ישנים, עד מתי נישן עוד). צריכין
להתחזק ברצונות וכסופין טובים בהתחזקות גדול
ועקשנות עצום, לחטף איזה טוב כל מה שנוכל מעט
או הרבה, בתרנגול המנקר באשפה איזה חלק מגרעין.
ואף-על-פי שפגמנו כמו שפגמנו, ומעשינו הם כמו שהם,
ונעשה עמנו מה שנעשה, וחותרים עלינו מאד בכל יום
להפילנו לגמרי חס ושלום, אף-על-פי כן מים רבים לא
ישטפו את הנקדות טובות שזכינו לחטף בזה הצל עובר,
כי הכל גנוז וצפון חתום ומשמר אצל הצדיק הראש בית
האמת, ובכחו הגדול יש לנו תקנה שיתהפך הכל לטובה,
על-ידי התגלות ים החכמה של הצדיק המכנים בלבנו
ידיעת האמונה הקדושה, ומגלה אור אלקותו יתברך.

רַבֵּנוּ ז"ל הזהיר באזהרה יתרה בכמה לשונות שיכריח
האדם את עצמו בכל הפחות להיות אך שמח
תמיד, ולהתגבר עצמו ביותר בשמחה כל-כך עד שיחטף
את היגון והאנחה שהם כל המרה שחורה והעצבות -
יחטף אותם ויכניסם לתוך השמחה בעל כרחם, עד

שִׁיהֶפֶךְ הַיְגוֹן וְאַנְחָה לְשִׁמְחָה. כִּי דִיקָא עַל-יְדֵי מַה
 שֶׁהִבְעַלְדָּבָר מְכַנִּים בְּלָבוּ יְגוֹן וְאַנְחָה וּמָרָה שְׁחוּרָה, עַל-
 יְדֵי זֶה דִיקָא יְהִיָּה שְׂמִיחַ מְאֹד, כִּי יֹאמֵר בְּלָבוּ אֶף-עַל-פִּי
 שְׂאֵנִי רְחוּק כָּל-כֶּף מַה' יִתְבָּרַךְ אֶף-עַל-פִּי כֵן אֲנִי מִזְרַע
 יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי, וְאֲנִי זוֹכֵה לְפַעְמִים לַעֲשׂוֹת אֵיזָה
 נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת וְאֵיזָה מִצְוֹת וּדְבָרִים טוֹבִים, וְאֶדְרָבָא זֶהוּ
 עֵקֶר שְׂמִיחָתִי שְׂמֵרְחֵק כְּמוֹנֵי יוֹכָה גַם-כֵּן לַעֲשׂוֹת אֵיזָה
 מִצְוֹת שְׁכָל יִשְׂרָאֵל מְקִימוֹן. וּמִי שְׂמֵתִנְבֵּר אֶת עֲצֻמוֹ עַד
 שְׂבָא לְשִׁמְחָה כְּזֹאת, עַד שְׂמֵהֶפֶךְ כָּל הַיְגוֹן וְאַנְחָה לְשִׁמְחָה
 - הוּא דְבָר גְּדוֹל מְאֹד, וּמִזָּה נַעֲשֶׂה שְׁעֵשׂוּעִים גְּדוֹלִים
 מְאֹד מְאֹד לְמַעְלָה לְמַעְלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת!

טוב לְהַרְגִיל עֲצֻמוֹ לְפַעְמִים לְנַגֵּן אֵיזָה נְגוּנִים שֶׁל שְׂמִיחָה
 לְהַחֲיוֹת וּלְשַׂמֵּחַ אֶת עֲצֻמוֹ, כִּי עֵקֶר הַהִתְקַרְבוּת
 לַה' יִתְבָּרַךְ בְּפָרֵט הַתְּקַרְבוּת הַרְחוּקִים הַצְּרִיכִים לְשׂוֹב,
 הוּא רַק עַל-יְדֵי בְּחִינַת עֲשֶׂרָה מֵינֵי נְגִינָה שֶׁהוּא בְּחִינַת
 כְּלָלוּת הַשְׂמִיחָה כְּנִזְכָּר לְעֵיל. כְּמוֹכֵן בְּדְבָרֵי רַבְנוּ ז"ל
 בְּהַמְעֵשֶׂה הַנּוֹרָאָה וְהַנְּפִלְאָה אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַע כְּזֹאת מִימֹת
 עוֹלָם, הִיא הַמְעֵשֶׂה הַנּוֹרָאָה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל הַשְּׁבַעָה
 בְּעֵטְלִירִם, וְשֵׁם בְּהַמְעֵשֶׂה שֶׁל יוֹם הַשְּׁשִׁי בְּמַה שֶׁהִתְפָּאֵר
 הַבְּעֵטְלָר שֶׁהִיָּה בְּלֹא יָדַים נֶגֶד כָּל אֶחָד שֶׁהִתְפָּאֵר בְּהַכֹּחַ
 שִׁישׁ לוֹ בִּידָיו, וּבִסּוּף מְבֹאֵר שֶׁהַבְּעֵטְלָר הִתְפָּאֵר כְּנֶגֶד
 כָּלֵם, כִּי כָלֵם אֶף-עַל-פִּי שֶׁהָיוּ גְּדוֹלִים בְּמַעְלָה מִכְּלָת

מֵאֵד מְאֹד, וְהִיא לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד כַּח נִפְלָא וְנוֹרָא בְיַדְיוּ
 מַה שְּׁלֵא נִמְצָא כְּזֹאת אֶפְלוּ לְחַד בְּדָרָא כִּי אִם לִיחִידֵי
 גְּדוּלֵי צְדִיקִים נִפְלָאִים שְׁהִיוּ חֲדוּשִׁים מִיחֲדִים בְּכַמָּה וְכַמָּה
 דְּוֵרוֹת. כְּגוֹן, שְׁאֶחָד הַתְּפָאֵר שְׁיִכּוֹל לְהוֹצִיא הַחֲצִים בְּיַדְיוּ
 אֶפְלוּ לְאַחַר שְׁזַרְקוּ אֶת הַחֵץ, וְלְאַחַר שְׁהִגִּיעַ הַחֵץ לְתוֹךְ
 מִי שְׁזַרְק לֹו הַחֵץ. מִי שְׁמַע כְּזֹאת. מִי שְׁמַע צְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת
 כְּאַלְהָ!

ענין הַחֲצִים מְרַמְזוּ עַל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁל הָעוֹנוֹת שֶׁהֵם
 כְּחֲצִים הַנְּזַרְקִים וּפּוֹגְמִים מְאֹד בְּנַפְשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי.
 וְכָל אָדָם וְאָדָם עַל-יְדֵי כָּל עוֹוֹן וּפְגָם שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, וּבִפְרָט
 פְּגַם הַבְּרִית, הוּא זוֹרֵק חֵץ מִמֶּשׁ לְנַפְשׁוֹ, בְּבַחֲיַת שְׁאִמְרוּ
 רַבּוֹתֵינוּ ז"ל כָּל זֶרַע שְׁאִינוּ יוֹרֵה כַּחֵץ וְכוּ'. וְהֵנָּה בּוֹדָאִי זֶה
 שֶׁהַתְּפָאֵר שְׁיִכּוֹל לְחַזֵּר וּלְהַמְשִׁיךְ הַחֲצִים לְאַחַר שֶׁהִשְׁגִּינוּ
 וְהִגִּיעוּ לְתוֹךְ הַנְּזַרֵּק בּוֹ, בּוֹדָאִי הִיא צְדִיק נִפְלָא וְנוֹרָא
 וְחֲדוּשׁ נִפְלָא שְׁלֵא נִמְצָא דְגָמְתוּ בְּכַמָּה דְּוֵרוֹת, אַף-עַל-פִּי
 כִּן הִיא נַחֲשֵׁב כְּלֹא נִגְדָּה זֶה הַבְּעַטְלָר שֶׁהִיא בְּלֹא יָדַים, כִּי
 זֶה בְּלֹא יָדַים שְׁאֵלוּ תִּכְרַף אֵיזָה מִן חֲצִים אֶתָּה יִכּוֹל
 לְהוֹצִיא, הִינּוּ אֵיזָה פְּגַם הַבְּרִית אֶתָּה יִכּוֹל לְתַקֵּן. כִּי יֵשׁ
 כְּמָה וְכְמָה בְּחִינּוֹת בְּפָגַם הַבְּרִית אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבֵּי
 רַבָּבוֹת, כִּי בּוֹדָאִי לֹא כָּל הַפְּגָמִים וְהַחֲטָאִים שְׁוִים. הַשִּׁיבוּ,
 מִן פְּלוֹנִי, כְּלוֹמֵר שְׁזֵה הַחֵלֶק מִפְּגַם הַבְּרִית שֶׁהוּא בְּחִינַת
 מִין חֵץ פְּלוֹנִי הוּא יִכּוֹל לְהַחֲזִיר וּלְהַמְשִׁיךְ לַחוּץ וּלְתַקֵּן.

ענה ואמר זה שבלא ידים, עדין אינדך יכול לרפאות את
הבת מלכה, שהיא בחינת כלליות נפשות ישראל, מאחר
שאינ אתה יכול להוציא פי אם מין חץ אחד, דהינו שאינו
יכול לתקן פי אם פגם הברית אחד ידוע, אבל עדין יש
חצים רעים כאלו שהם פגמים גדולים כאלו שגם הוא
אינו יכול להוציאם ולתקנם. אבל זה שבלא ידים התפאר
בסוף שהוא יכול להוציא כל העשרה מיני חצים שבהם
כלולים כל מיני חטאים וכל מיני פגם הברית שבעולם,
כל החטאים והעוונות והפשעים הגדולים מאד מאד
רחמנא לצלן, הכל באשר לכל הוא יכול לחזור ולהמשיך
ולהוציא ולתקן הכל. פי הוא יכול לכנס לתוך כל העשרה
מיני חומות של מים ששם מונחת הבת מלכה שנפלה
חלשות זה כפה וכמה מאות שנים, והוא יכול לכנס לשם
ויודע להוציא כל העשרה מיני חצים, ויודע כל העשרה
מיני דפיקין, ויודע לרפאותה על-ידי כל העשרה מיני
נגינה שהם כלליות השמחה, שעקר כל הרפואות
בגשמיות ורוחניות הוא על-ידי שמחה, שהוא בחינת
יו"ד מיני נגינה, פי יו"ד מיני נגינה מחיין כל העשרה מיני
דפיקין שהם חיות האדם, וכל החולאת וכל הרפואות
תלויים בהם, בהעשרה מיני דפיקין. ועקר חיות העשרה
מיני דפיקין הוא על-ידי שמחה, שהוא בחינת עשרה מיני
נגינה. על-כן השמחה הוא דבר גדול מאד, וצריכין לחזק

את עצמו בשמחה תמיד בכל הכחות, כי היא עקר
רפואות הנפש והגוף, בחינת רפואת הבת מלכה.

אחי יקירי וחביבי נפשי ולבבי, באמת איני יודע
במה זכינו לשמע נפלאות נוראות כאלו.

דורש שלומו בשמחה ואהבה ונגעגועים, המעתיק
העומד על המשמר ומתפלל תמיד על שלומו, דורש
שלום לכל הנלזים אליו המקשיבים לקולו.

ישראל דב אודעסר

מז

ב"ה, כ' שבט תשכ"א, טבריא.

נפשי ולבי, מר ז. שזר, המשוטט בכל השערים לחפש
ולבקש את קול השיר והנגון הנורא של הצדיק, שעל-ידו
עקר החיות והקיום של כל ישראל, אשרי חלקו. שלום
רב.

מרב אהבתך יומם ולילה לא אשכחך להתפלל על
שלומך וטובתך!

על-ידי השלום והאהבה מתועדין אחד עם חברו,
ומסבירין זה לזה התכלית האמתית, וממשיכין
השגות אלקות להפיר ולידע את הבורא ותפרך, עד שעל-
ידי זה נתבטל דעת המינים שאומרים אין עולם אלא
אחד.

שְׁלוֹם בָּא עַל־יְדֵי אַמֶּת, וְעַקֵּר תִּקּוּן וּבִרְוֵר הָאֵמֶת הוּא
עַל־יְדֵי הַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶצֶם נִקְדַּת
הָאֵמֶת שְׁבִישְׂרָאֵל, אֲךָ הַשְּׁקֵר הַתְּנַבֵּר כָּל־כֶּף עַד שֶׁהַכְּנִים
הִבְעֵל־דָּבָר עֲרֻבֻכְיָא גְדוּלָּה בֵּין יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה
הָאֵמֶת עֲדָרִים עֲדָרִים, וְכֹל אֶחָד אוֹמֵר שְׂאֲצֵלוֹ הָאֵמֶת,
וְהַקִּים בְּעוֹלָם רְאשִׁים וּמְנַהִיגִים שֶׁל שְׁקֵר בְּחִינַת נְבִיאֵי
הַשְּׁקֵר, וְהֵם חוֹלְקִים עַל נִקְדַּת הָאֵמֶת וְרוֹצִים לְהַסְתִּיר
וּלְהַעֲלִים אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמִזֶּה עַקֵּר אַרְיֵכַת הַגְּלוּת. וְעַל־יְהִים
נֶאֱמַר "שְׂרִיף סוֹרְרִים וְחֻכְרֵי גִנְבִים" וְכוּ', כִּי הֵם עַקֵּר
הַגִּנְבִים שְׁגוֹנְבִים דַּעַת הַהֲמוֹן, וּמַסְתִּירִין אוֹר נִקְדַּת הָאֵמֶת
כָּל־כֶּף עַד שְׂאֵי אִפְשָׁר לַעֲמֹד עָלֵיהֶם. אֲבָל אַף־עַל־פִּי בֶן
"וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם ה'", כִּי נִיצוֹץ אֶחָד מִקְדֻשַׁת הָאֵמֶת
שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת וּמִקְדֻשַׁת אוֹר תּוֹרַתוֹ הָאֵמֶתִית שְׂמֵאִיר
וּמִתְנוֹצֵץ בְּלֵב אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הַחֲפִץ בְּאֵמֶת, וּמִטָּה דַּעְתוֹ
וּלְכַבּוֹ אֵל הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ - הַנִּיצוֹץ הַזֶּה הוּא שׁוֹרֵף וּמְכַלֵּה
כָּל הַשְּׁקֵרִים וְהַהֲטָעוֹת שֶׁלָּהֶם וְכִיּוֹצֵא בָּהֶם, כִּי "שִׁפְתַּת
אַמֶּת תִּכּוֹן לְעַד". וְקִשְׁטָא קֵאִי!

עַקֵּר הַשְּׁלוֹם הוּא לְחַבֵּר שְׁנֵי הַפְּכִים, וּכְשֶׁאַתָּה רוֹאֶה
שְׁנֵי אֲנָשִׁים שֶׁהֵם שְׁנֵי הַפְּכִים מִמֶּשׁ, אֵל תֹּאמֵר
שְׂאֵי אִפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, כִּי אֲדַרְבָּא זֶהוּ עַקֵּר
שְׁלֵמוֹת הַשְּׁלוֹם, לְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין שְׁנֵי הַפְּכִים.
וּלְזָכוֹת לְשְׁלוֹם הוּא עַל־יְדֵי הַצְדִּיק הַמֵּאִיר הָאֵמֶת בְּלֵב כָּל

אחד, ומרבה שלום בעולם, וגם עושה שלום בין ישראל
לאביהם שבשמים.

אם היו בן גוריון ולבון וכל החברים חותרים בכל פתחם
למעם צוף דבש נעם החכמה של הצדיק החכם
האמת, החופר בארות ומעינות חדשות, מעינות החכמה
שאינם פוסקים, הנוכעים שמן אפרסמון וכל מיני ריחות
טובים יקרים ונפלאים שמטהרים ומנקים מכל הלכלוכים
והתועבות ומכל הטמאות שבעולם, אזי בודאי היה נעשה
שלום נפלא ואהבה ואחדות גדול ביניהם.
המעתיק הקשור לך בקשרי אהבה כל ימוט לעולם.

ישראל דב אודעסר

מח

ב"ה, כ"ג שבט תשכ"א, מכריא.

ידידות לבי, מר ז. שור, בעל שכל בהיר ישר ונוד לבחן
ולברר האמת האמתית הפודה מכל הצרות, בעל
הישועות יושע אותך שתברח מכל מה שעובר עליך
להצדיק המהפך הכל לטובה.

האגרות שאלנו הם רפואות יקרות, כי הם מים חיים
נוזלים ממעין החכמה של הפעמלר העור
שהוא הזקן שבזקנים, שאמר אני זקן מאד ואני תינוק
ויניק לגמרי וכו', אשר הוא רפואתינו וחינונו לדור דור.
יראו עיניך וישמח לבך, וראוי לך לתת לב לקבל מזה

רמזים נפלאים להבין פעולות ה' וגדלתו עד אין חקר
 שעדין רחמי ה' יתברך עליך ועלי, ובדאי לא יעזב אותך
 לעולם, ואיך שיהיה, איך שיהיה, יהיה אחריתך לטובה,
 רק חזק ואמץ מאד להתגבר בכל עז לשמח נפשך תמיד
 בכל עת, ולהפוך כל מיני מרירות ומרירות, וכל מיני יגון
 ואנחה לששון ושמחה. כי מה היינו עושים אם במרירות
 ויגון ואנחה פזאת היינו מתנגדים על אור האורות פזח
 שהוא מקור חיינו וכל תקותנו לנצח. חס ושלום, חס
 ושלום, היה נאבד תקותנו לגמרי חלילה. עתה עתה יש
 ויש תקוה טובה ונפלאה לכל הדורות וגם לי גם לך יהיה
 תקוה טובה בלי ספק. קוה לה' וישע לך!

הכלל שצריכון הרבי הגדול ביותר כדי לזכות
 להשגות אלקות, ומי שמקרב עצמו לקטן
 במעלה, לא די שאינו מועיל לו, כי אינו יכול לרפאות
 חלוי נפשו העצומים, אף גם מקלקלו הרבה. מכל שפן
 כשזה הקטן במעלה הוא בעל מחלקת וחולק על הצדיק
 האמת הגדול במעלה מפלגת מאד, שהוא יגע כל ימיו
 להמשיך השגת וידיעת אלקותו יתברך בדרכים נפלאים,
 בשכליות עמקים ונפלאים נוראים ועצומים ונשגבים מאד
 מאד, עד אשר בגדל כחו וחכמתו הרמה יכול להכניס
 השגת וידיעת אלקותו יתברך אפלו בכל הרחוקים מאד,
 ובעצם כחו השאיר אחריו ברכה ספרים נוראים כאלה

והתגלות חדושים חדשים פאלה, ותלמידים יקרים
שִׁמְמֵיכִין הָאֵרֶת דַּעְתוֹ הַקְדוּשָׁה לְדוֹרוֹת.

וְזֶה הַקָּמֶן בַּמַּעֲלָה אֲשֶׁר אֵינוֹ יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ וְנִתְיָב
וְשָׁבִיל בְּהַמְשָׁכַת הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת לְעוֹלָם, כִּי גַם
בְּעֲצָמוֹ עֲדִין לֹא הִתְחִיל לְהַשְׁיֵג שׁוֹם הַשְּׁגָה קְלָה, וּכְשֶׁהוּא
חוֹלֵק עַל צְדִיק כּוֹה, וְתוֹרָה כּוֹזֵאת, וְעַל אֲנָשָׁיו הָעוֹסְקִים
בְּסִפְרָיו הַקְדוּשִׁים שְׁעַל־יָדָם יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת גַּם הַחוּלָה
הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר, וְעֲדִין הוּא עוֹסֵק אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ לְהַמְשִׁיךְ
וּלְהַאִיר הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת גַּם בְּהַרְחוּקִים וְהַחוּלִים בְּיוֹתֵר עַל־
יְדֵי סִפְרָיו וְתַלְמִידָיו הַיְקָרִים, וְזֶה חוֹלֵק עֲלֵיהֶם - בּוֹדָאי
הוּא מְקַלְקַל הַרְבֵּה מְאֹד לְהַשׁוּמְעִים אֵלָיו לְהִתְרַחֵק מִמְּקוֹר
חַיִּים כְּפֹאֵלָה!

יֵשׁ מְנַהִיגִים שְׁנִקְרָאִים בְּשֵׁם רַבִּי, וּבּוֹדָאי אֵינָם יְכוּלִים
לְהִנְהִיג אֶפְלוֹ אֶת עֲצָמָן, מִכָּל שֶׁכֵּן אַחֲרֵיהֶם. וְאִף־עַל־
כֵּן הֵם נוֹטְלִים גְּדֻלָּה לְעֲצָמָן וְרוֹדְפִים אַחַר הַהִתְנַשְּׂאוֹת
לְהִנְהִיג הָעוֹלָם. צְרִיךְ כָּל אֶחָד לְרְאוֹת שְׁלֵא לְהִסְמִיךְ
אוֹתָם שְׁלֵא לִיתֵן לָהֶם שׁוֹם תִּקְוָה וְעוֹ, כִּי הֵם עֲצָמָן אֵינָם
חִיבִים כָּל־כַּף כִּי יֵשׁ לָהֶם יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל לְהִנְהִיג הָעוֹלָם,
אִךְ אֵלּוֹ הַנּוֹתֵנִים לָהֶם תִּקְוָה וְעוֹ וְנִסְמָכִים עַל־יָדָם שִׁיְהִיו
נִקְרָאִים בְּשֵׁם רַבִּי, הֵם עֲתִידִים לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן.

בְּיַהּ הַזְּמַן אֵין בְּנִמְצָא שְׂרִצָּה אֶחָד הַתְּנַשְׂאוֹת לְשֵׁם
שָׁמַיִם, עַל־כֵּן עֲכָשׁוּ אֶסּוּר לְרַדֵּף אַחַר הַהַתְּנַשְׂאוֹת,
אֵלָא יִבְרַח מִן הַכְּבוֹד וְהַהַתְּנַשְׂאוֹת בְּתַכְלִית בְּאַמְתָּ.

אִם הָיָה לְאָדָם יֵשׁוּב הַדַּעַת, הָיָה רוֹאֵה שְׁפָל עֲנִינֵי
הָעוֹלָם הַזֶּה הַכֹּל שְׁטוֹת וְהִבֵּל, וּבִפְרָט הַתְּאוּהָ שֶׁל
כְּבוֹד וּמִנְהִיגוֹת לְהִיּוֹת מְפָרְסֵם וְלִנְסַע עַל־פְּנֵי הַמְּדִינָה,
הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ, וְהוּא שְׁטוֹת גָּדוֹל בְּאַמְתָּ.

הַרְשָׁעִים וְהַחֹלְקִים עַל הַצְּדִיק הֵם בְּחַיֵּיהֶם קְרוֹאִים
מֵתִים, כִּי אֵין לָהֶם רוּחַ חַיִּים דְּקַדְשָׁה
שֶׁנִּמְשָׁךְ רַק עַל־יְדֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת.

עֵקֶר שֵׁם תְּלִמִיד חָכָם הוּא רַק מִי שֶׁמְקַרֵּב לְהַחֲכֵם
וְהַצְּדִיק הָאֵמֶת, כִּי עַל שֵׁם זֶה נִקְרָא תְּלִמִיד חָכָם,
שֶׁהוּא תְּלִמִיד שֶׁל הַחֲכָם שֶׁהוּא הַצְּדִיק הָאֵמֶת. וְלַהַפּוּךְ,
עִם הָאָרֶץ נִקְרָא מִי שֶׁלֹּא שִׁמַּשׁ תְּלִמִיד חָכָם כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
רַבּוֹתֵינוּ ז"ל. כִּי כְּשֶׁאֵינוּ מְקַרְבִּים לְהַחֲכֵם וְלַהַצְּדִיק הָאֵמֶת
הוּא בְּכֻלּוֹ עִם הָאָרֶץ, כִּי אֵין לוֹ כַּחַ לְקַבֵּל חֲכָמָה שֶׁהוּא
הַשְּׂגָת אֱלֻקוֹת, אֶפְלוּ אִם הוּא לְמַדָּן וְחָכָם, וְאֶפְלוּ אִם יֵשׁ
לוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים, כִּי אֵל הַתְּכֻלִּית הַנִּצְחִי שֶׁהוּא הַשְּׂגָת
אֱלֻקוֹת אֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא כִּי אִם עַל־יְדֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת
וְתַלְמִידוֹ וְתַלְמִידוֹ תְּלִמִידוֹ וְכוּ'.

הַמַּעֲתִיק הַדּוֹרֵשׁ בְּשִׁלוּמוֹ וּמַעֲתִיר בְּעֵדוֹ תְּמִיד.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֲוֶרְסָר

חונם וחמל עלי אבי, אב הרחמן, עשה עמי פלאות
 ושמרנו והצילנו ברחמיך הרבים ממנהיגים של
 שקר, ותשמרנו שלא נתקרב אליהם, ולא נתן להם תקרה
 ולא נסמיד אותם בשם רבי, ונתרחק מהם בכל מיני
 התרחקות, ולא יזיקו לנו בשום דבר לא בגשמיות ולא
 ברוחניות, כי אתה יודע את עצם הפגמים והקלקולים
 שגורמים בעולם אלו המפרסמים של שקר הנקראים בשם
 רבי ונסמכו שלא בדין, כי הם בעצמם אינם יכולים לתת
 עצה לנפשם, ואינם יודעים להוציא משפטי אמת והנהגות
 ישרות להם בעצמן, ואיך יוכלו להנהיג אחרים!

הנ"ל

מט

ב"ה, ערב ראש חדש אדר תשכ"א. מבריא.
 יקירי, מר ז. שור, החותר חתירות למצא המים עמקים
 שמהם גדלה האמונה, ונצולים ממימי המבול והחשוך
 שהם אמונות כזביות של הצבועים והשקרנים מנהיגי
 שקר, והכפירות של חכמי הטבע, שלום וישע רב. אשרי
 חלקו וגורלו.

יום הולך ויום בא, וכבר באנו בימים, והזמן רץ ופורח
 ואינו עומד אפלו רגע אחת, ובכל יום ויום הולכים
 ומתקרבים ליום האחרון, ואם לא עכשו אימתי. גיוואלד
 ברודער (אהה אחי), היכן אנהנו בעולם. מה אנו שותקים,

ומה אָנוּ עוֹשִׂים בְּזֶה הָעוֹלָם. הֲלֹא ה' יִתְּבַרֵךְ עִמָּנוּ וְעוֹמְדוֹ
עָלֵינוּ בְּכָל רִגְעַ, וְרוֹאֵה בְּמַעֲשֵׂינּוּ, וּמִי לֹא יִתְּבַיֵּשׁ וְלֹא יִירָא
וַיִּפְחֹד מִפְּנֵיו. אֵין לָנוּ שׁוֹם עֲצָה וְנַחֲמָה וְתַקְוָה וְהַצְלָה, רַק
לָנוּם וְלִבְרַח אֵל הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַמְּבַחֵר, שְׂרָאוֹי לְהֵאֱמִין
בוֹ, וְלִהְתְּדַבֵּק וְלִהְתְּקַשֵּׁר אֵלָיו, הַמְּמַשִּׁיךְ וּמְגַלֵּה עֲצוֹת
חֲדָשׁוֹת פְּלִאִי פְּלִאוֹת בְּלִי גְבוּל, הַנִּמְשָׁכִים מִבְּחִינַת מְשִׁיחַ,
שְׂאִי אֶפְשָׁר לְסַתְּרֵן בְּשׁוֹם אַפֵּן, שְׁעַל־יָדָם מְגַלֵּה הָאֵמוּנָה
בְּשָׁלְמוֹת לְעֵין כָּל, וַיָּשׁוּב וַיִּקְרַב כָּל יִשְׂרָאֵל לֵה' יִתְּבַרֵךְ,
וַיִּמְלֵא הָאָרֶץ דַּעַה לְדַעַת אֵת ה', לְקַיֵּם אֵת הַתּוֹרָה
הַמְּסוּרָה בַּיַּדְנוּ מִפִּי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם. אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֵה
לְמִצַּא צְדִיק בְּזֶה וְלִהְפָּלֵל בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ הַנִּקְרָאִים
עַל שְׁמוֹ וְהוֹלְכִים בְּדַרְכּוֹ!

צָרִיךְ הָאָדָם לְהִסְתַּפֵּל מְאֹד עַל דַּרְכּוֹ, וְלִהְגַּדִּיל דַּעַתוֹ
וּשְׁכָלוֹ לְהִסְתַּפֵּל וְלִהְתְּבוֹנֵן הַיָּטִב עַל כָּל הַסְּבוֹת
וְהַעֲנִינִים שֶׁה' יִתְּבַרֵךְ מְזַמֵּין לוֹ וּמַתְּגַלְגֵּל עִמּוֹ בְּכָל יוֹם,
לְהִבִּין מֵהֶם הַרְמְזִים שֶׁה' יִתְּבַרֵךְ מְרַמֵּז לוֹ בָּהֶם, לְהִתְקַרֵּב
אֵלָיו בְּכָל פֶּעַם מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, עַל־יְדֵי הַצְּדִיק
הַמְּשִׁתַּדֵּל בְּתַקְנָתוֹ!

ה' יִתְּבַרֵךְ מְרַחֵם עָלֵינוּ וּמְאִיר לָנוּ גַם בְּתוֹךְ עֵמֶק הַחֲשָׁךְ
הָאֲרֶת הַעֲצוֹת הַעֲמֻקּוֹת הַנּוֹרְאוֹת לְהַצִּיל נַפְשֵׁנוּ מִנִּי
שַׁחַת, אֲכַל צָרִיכִים לָזֶה הַבְּחִנָּה גְּדוֹלָה, שְׁלֹא יִטְעֶה מִן

האמת על-ידי המסיתים והמדיחים בעצות שקרים
 וכדברים פדויים שלהם, המאפדים את האדם משני
 עולמות. ומי שחפץ באמת לאמתו זוכה להבחין בין יום
 ובין לילה, דהינו בין עצות טובות אל ההפך.

צָרִיךְ לזה זכיה גדולה שיזכה לישוב עצמו שעה אחת
 ביום, ושיהיה לו חרטה על מה שצריכים
 להתחרט, פי לאו כל אדם זוכה לישוב הדעת. על-כן
 צריכים להתגבר מאד לראות לישוב עצמו היטב על כל
 מעשיו והנהגותיו אם כן ראוי לו לבלות ימיו במעשים
 באלה.

לְדַבֵּר עם חברו ולקרבו אל האמת לאמתו, ויקבלו דין
 מן דין - זה העסק יקר וחשוב מאד אצל ה'
 יתברך יותר מכל העבודות, פי זה עקר גדלתו וכבודו
 יתברך פשהרחוקים ביותר מתקרבים אליו יתברך.

עֵקֶר ההתפארות והשעשועים של ה' יתברך הוא על-
 ידי חדושים דיקא, דהינו פשעולה התפארות
 חדש למעלה על-ידי התקרבות הרחוקים, וכל ההתפארות
 שה' יתברך מתפאר בישראל אינו עולה כלל נגד אור
 ההתפארות החדש שעולה למעלה פשמתקרב אחד
 מהרחוקים מחדש אליו יתברך ורוצה לעבדו באמת. פי זה
 עקר גדלתו והתפארותו יתברך פשמתקרבים הרחוקים
 אליו יתברך, פי אין המלך מתפאר בלבוש מלכות שיש לו

מִכְבָּר, אִפְלוּ הֵם יְקָרִים וְחֹשׁוּבִים מְאֹד, כְּמוֹ שְׁמֵת־פֶּאֶר
בְּלְבוּשׁ חֲדָשׁ וְגוֹן חֲדָשׁ שְׁעוּלָה לְמַעֲלָה עַל־יְדֵי שְׁנֵת־קָרֵב
הַרְחוֹק לֵה' יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵה עָקֵר שְׁעִשׂוּעֵיו וְהִתְפָּאֲרוֹתוֹ
וּכְבוֹדוֹ וְגָדְלוֹ יִתְבָּרַךְ.

עָקֵר שְׁלֵמוֹת הַעֲצָה פְּשִׁיָּה בְּבַחֲיִנַת "כֹּלָה זֶרַע אֲמַת"
שְׁתֵּהִיָּה אֲמַת גָּמוּר וּבְרוּר מִתְחַלָּה וְעַד סוּף, וְאִין
בָּהּ שׁוּם נִפְתָּל וְעֵקֶשׁ כִּלְלִי.

עָקֵר הַלּוּדֵי הָאָדָם בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הוּא עַל־יְדֵי עֲצוֹת
טוֹבוֹת, אִךְ צְרִיכִים שְׁמִירָה גְּדוּלָה שְׁלֵא יִגַּף בְּאֵבֶן
הַגְּלוּ, שְׁלֵא יִהְיֶה נִכְשָׁל בְּעֲצוֹת רְעוֹת שֶׁל הַמְּנַהֲיָגִים
הָרוֹדְפִים אַחַר הַמָּמוֹן וְכְבוֹד וְשָׂאֵר תְּאוֹוֹת עוֹלָם הַזֶּה, כִּי
רַב עֲצוֹתֵיהֶם מְקַלְקְלוֹת וְכַמָּה אֲנָשִׁים נִלְכְּדוּ בָּהֶם בְּצַפְרִים
הָאֲחוּזוֹת בְּפֶחַח רַחֲמָנָא לְצִלָּן. כִּי כְּמוֹ שְׁעַל־יְדֵי עֲצוֹת
דְּקִדְשָׁה נִתְגַּדְּלָה הָאֲמוּנָה, כְּמוֹ־כֵן לְהִיפֹךְ, עַל־יְדֵי עֲצוֹת
רְעוֹת חֵם וְשָׁלוֹם נִחְלָשָׁה הָאֲמוּנָה דְּקִדְשָׁה, וְנִמְשָׁכִים
אֲמוּנוֹת כְּזִבְיוֹת, וּכְפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

הַצִּדִּיק מְכַנֵּיעַ וּמְבַטֵּל חֲכַמַת הַטָּבֵעַ וּמְגַלָּה שְׁהַפֵּל
מִתְנַהֵג רַק בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל־יְדֵי זֶה נִתְבַּטֵּל
כָּל מִינֵי רִגְזוֹ וְכַעַס וּמַחְלָקַת, וְנִתְרַבָּה בַּחֲיִנַת רִצּוֹן וְאַהֲבָה
וְשָׁלוֹם בְּעוֹלָם.

הַמְעַתִּיק הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וַיִּשׁוּעָתוֹ בְּכָל לַב.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעֶסְר

ג

ב"ה, ו' אדר תשכ"א, טבריא.

שלמות כל הדברים הוא האמונה,
ובלתי האמונה כל הדברים חסרים.

לבי ונגעוני, מר ז. שזר, השוטט בשדה הצדיק לחפש
וללקט שיחותיו ותורותיו שהם שבילים ומסילות ודרכים
רחבים להשיג ולהפיר את הבורא יתברך, ברכה ושלום
לחיים ארבים.

צָרִיךְ לשים לב לזכר היטב, להאמין בעצמו, ששרש
נשמתו גדולה וגבוהה ויקרה מאד והיא משרש
בן המלך האמת, רק שירדה לארציות וגשמיות זה העולם
למקומות רחוקים מחוץ לתחום הקדשה, פדי שעל ידי זה
דיקא ירצה וישתוקק לחתר להמלט ולברח בכל פחו
להצדיק שכבש דרכי התשובה ומרחיב אותם, וממשיך
עצות אמתיות ונכונות ותקונים נפלאים עד שיבוא למקור
נשמתו, ויזכה לשוב אל ה' וירחמהו.

אפלו כשהאדם עבר מה שעבר, ונפל לתהום תחתיות
עד אין תכלית, גם שם ה' יתברך נמצא
ומצמצם את עצמו ומסתיר את עצמו בדרכי נפלאותיו
העצומים ומזכיר אותו בכל פעם בכמה וכמה רמזים
שונים בכל יום ובכל מקום פדי שישוב אליו, והעקר
שישתדל בכל עז להתקשר לצדיק האמת פדי שיזכה על-

ידו לַאֲמוֹנָה שְׁלֵמָה שְׁהִיא כָּלָל וְעָקַר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְאִזּוֹ
בְּיַדָּאֵי יֵשׁ לוֹ תִקְוָה לְעוֹלָם יְהִיֶה אִיךְ שְׁיִהְיֶה.

בְּיַדָּאֵי מֵאֵת ה' הִיְתָה זֹאת שְׁהַזְמִין לָךְ בְּהַשְׁגָּחָה
נִפְלְאָה בְּכֶמָה מִיְנֵי רְמִזִּים וְגִלְגּוּלִים אֵת

הַצְּדִיק, דְּעַר גְּרוּיֶסְעַר מֵאֵן, דְּעַר אֲמַת' עַר אִישׁ חֶסֶד
(הָאִישׁ הַגְּדוֹל, אִישׁ חֶסֶד הָאֲמַת), שְׁפַתּוֹרְתוֹ הַנּוֹרָאָה יְכוּלִים
לְמַצֵּא כָּל מְבַקֵּשׁ, וְאִין שׁוּם נְפִילָה וִירִידָה שְׁבַע עוֹלָם שְׁלֵא
יֻכַל לְעֵלוֹת מִשָּׁם. אִיךְ גַּם תְּשׁוּקַתְךָ הַעֲצוּמָה, וְתִבְעַרְתָּ
לְבָךְ אֶל הָאֲמַת זָכָה אוֹתְךָ לָזֶה. הַסְתַּפַּל בְּעֵין הָאֲמַת
וְשִׁים לְבָךְ לָזֶה הַיֻּטֵב, עַד שְׁיֵאִירוּ עָלֶיךָ כָּל הָאוֹרוֹת
וְהַתְּקוּנִים שֶׁל הַצְּדִיק. אֲשֶׁרֵי חֲלַקְךָ וְגוֹרְלְךָ.

עָקַר בְּרִיאַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ הָיָה רַק בְּשִׁבִיל זֶה, שְׁיִתְחִיל
הָאָדָם בְּכָל פַּעַם מִרְאשִׁית, כְּאֵלּוֹ גּוֹלֵד הַיּוֹם,
וּכְאֵלּוֹ הַיּוֹם הוּא רֵאשִׁית הַתְּחִלָּתוֹ.

רַבְּנֵנוּ ז"ל הִזְהִיר מְאֹד שְׁאֲסוּר לְהִיּוֹת זָקֵן, הֵינּוּ לְהַתְּחִיל
בְּכָל פַּעַם מְחַדֵּשׁ וְלַחֲשֵׁב בְּכָל פַּעַם שְׁעַדִּין אִין
לוֹ שׁוּם הַוְיָה בְּעוֹלָם כָּלָל, וְרוּצָה לְהַתְּחִיל לְהַכִּין אֵת
עֲצָמוֹ שְׁיִהְיֶה לוֹ הַוְיָה בְּעוֹלָם, וְאֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא זָקֵן גְּדוֹל
וְעַדִּין לֹא הַתְּחִיל כָּלָל לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וְהוּא רְחוּק מְאֹד
מִקְדָּשַׁת הַתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁהוּא רְחוּק, וְאֶפְלוּ אִם עָבַר עַל כָּל
הַתּוֹרָה כְּלָה אֲלָפִים וּרְבֻבּוֹת פְּעָמִים, אֵל יֹאמֶר בְּלִבּוֹ

שְׁכַבְר גִּזְקוֹן בְּמַעֲשָׂיו וְכו' עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַשְׁתַּנּוֹת,
 רַק כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הוּא חַי עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, עַד יוֹם
 מוֹתוֹ, כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשִׂמָה בְּקִרְבוֹ, כָּל זְמַן שִׁיכּוֹל לָוֹז עוֹד
 בְּאִיבָר אֶחָד, יִתְגַבֵּר לְחַנֵּךְ עֲצָמוֹ בְּכָל פֶּעַם, וַיִּתְחִיל בְּכָל
 פֶּעַם מִחֲדָשׁ לְהַכִּין אֶת עֲצָמוֹ שֶׁיְהִיָּה לוֹ הוּיָה בְּעוֹלָם,
 וַיִּתְחַזַּק לְהִתְחִיל אֵיזָה הַתְּחִלָּה כָּל מָה דְאֶפְשָׁר, דְּבָר קָטָן
 אוּ דְבָר גָּדוֹל, וַיַּחֲיֶה אֶת עֲצָמוֹ בְּמַעַט דְּמַעַט שְׂזוּכָה עֲדִין
 לִיגַע בְּקִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל, כִּי שׁוּם תְּנוּעָה קְלָה אוּ אֲנַחָה
 וַצִּעֲקָה וְכִסּוּפִים דְּקִדְשָׁה אֶפְלוּ בְּשִׂאוֹל תְּחִתִּיּוֹת אֵינּוּ
 נֶאֱבָד לְעוֹלָם. וְכִשְׁיִהְיֶה חֶזֶק בְּזָה, בּוֹדָאֵי יַעֲזֹרוּ ה' יִתְבָּרַךְ
 לְהִתְקַרֵּב וּלְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל הַהֲכָנּוֹת וְהִרְצוּנוֹת
 וְהַתְּשׁוּקוֹת וְהַכְּסוּפִים וְקִצַּת הַיְגִיעוֹת שֶׁהִיָּה לוֹ לְהִתְקַרֵּב
 לָה' יִתְבָּרַךְ בְּלִם יִתְקַבְּצוּ לְעוֹרְתוֹ.

כל הַתְּאֻוֹת וּמִדּוֹת רְעוֹת שֶׁל הָאָדָם מְמַרְרִים חַיֵּי
 הָאָדָם, שְׁעַל־יְדֵי זֶה הָאָדָם כְּמוֹ תוֹעָה בְּמִדְבָּר מִמָּשׁ
 בְּמָקוֹם תּוֹהוֹ וְכוֹהוֹ וְחֲשָׁד, וְכָל זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן רַק עַל־
 יְדֵי הַצִּדִּיק הָאֱמֵת שֶׁהוּא יִסוֹד הָעוֹלָם.

לב אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּפִנְיִמִיתוֹ בּוֹדָאֵי הוּא בּוֹעֵר תְּמִיד
 לָה' יִתְבָּרַךְ וּלְתוֹרָתוֹ בְּאֱמֵת, אֵךְ הַשְׁטָן וְהַחֲכָמוֹת
 רְעוֹת מִתְגַבֵּר בְּכָל פֶּעַם נֶגְדַּ הַטּוֹב שֶׁבְּאָדָם וְרוֹצֵה
 לְהַטְרִידוֹ מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת עַל־יְדֵי תְּאֻוֹתָיו וְהַבְּלִיּוֹ, וְכָל מָה

שחותר ומתגבר פנגדו - הוא מתגבר ביותר, על-כן הוא מלחמה גדולה וארפה מאד. אבל אף-על-פי כן בודאי היה האדם מתגבר על הרע, אך המניעה הגדולה ביותר הוא המלך זקן וכסיל הטמא, החכם להרע, בחינת בלעם, שמחמת רבוי זהמת תאוותיו הרעות בפרט תאות נאוף, היה לו גם רוח גבוה ועין רעה וכו', שזה בחינת קנאה ותאוה וכבוד. ולא די לו בכל זה שנתעה כל-כף וטמא את עצמו כל-כף, עוד הסית והדיח אותו יצרו הרע והטמא עד שעמד נגד הצדיק האמת בחינת משה רבנו, והתקנא בו מאד ורצה להסתיר ולהעלים את אורו לגמרי מישראל. וממנו משתלשלים כל צרות וגלות ישראל וכל הקלקולים וכל הפגמים מאז ועד עתה שאנו בדור החשך המר הזה. אבל רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום, ולעולם ידו על העליונה וגומר ומנצח תמיד, ושפת אמת תבון לעד.

המעתיק המתפלל תמיד על שלומו והצלחתו בזה ובבא, מחכה ומצפה להתראות בפורים בשמחה ורקודים והמחאת כף בהנגון והשיר שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד אור הצדיק.

ישראל דב אודעסר

נא

ב"ה, י"ג ניסן תשכ"א, תל-אביב.

יקירי, מר ז. שור, החותר ומשתדל להסתפל ולהתעדן באור פני הצדיק שהוא המנהיג הכולל, חכם הכולל, רוח הכולל, אשר רוח אלקים בו, שמאיר בכל אחד רוח אלקים ומכניע ומבטל רוח השקר, רוח פסילות ושטויות של האמונות הכוזבות, ורוח רעה רוח הטמאה של המחקרים והפילוסופים. שלום וחיים וכל טוב.

נפשי ולפי שלום לך, אל תירא. ואף אם מעשינו הם כמו שהם ותעינו בשה או בד למקום מדבר שממה, למקום תוהו ובוהו, אף-על-פי כן אל נדאג ואל נעצב, כי ה' אתנו ועמנו ואצלנו וקרוב אלינו בכל עת ובכל מקום שהוא, רק העקר לאחז עצמנו בשתי ידיים בכל הכחות בנקדת האמת, אשר זכינו בדורות האלה להתגלות נוראות חדשות פאלה, אשר לא נשמע בזאת מעולם, כי עכשו, תהלה לאל יש צדיק מבחר כזה שמתקן הכל ומתהפך הכל לטובה, ומעונות נעשים זכיות. אשרי החוסה בצלו והולך בדרךיו ושומע בקול התחזקותו העצום לבלי להתיאש כלל ולהיות תמיד בשמחה על כל הנקודות טובות שנמצאים בנו עדין. והוא בודאי יעשה את שלו לקיים הבטחתו להוציא אותנו מבטן שאול. ועלינו להזכיר עצמינו בכל פעם, בפרט בחג הקדוש הפא עלינו לטובה, את כל הטוב אשר גמל ה' עמנו בענין הנורא

והנשגב הנה שזכינו להסתופף בצל קדוש ונורא ונשגב בזה.

כל מה שהאדם יודע בנפשו שהוא חולה ביותר, ופגמיו וקלקוליו והתרחקותו מה' יתברך עצום מאד, צריך לחפש ולבקש יותר ויותר אחר הצדיק הגדול במעלה ביותר שיוכל לרפאות גם אותו, כי כל מה שהחולה גדול ביותר - הוא צריך רופא גדול ביותר.

בְּשֵׁי שְׂרָאֵל מקלקלים מעשיהם מאד מאד עד שבמעט אין נפר מעט הטוב שבהם, מעוצם רבוי הפשעים והקלקולים רחמנא ליצ'לן, אז הצדיק האמת שהוא בחינת משה מלמד זכות על ישראל על-ידי בחינת שערות שעל-ידי זה יכולים למצא זכות אפלו בהגרוע שבגרועים, כי בכלם נמצאו כמה שערות טובות מה שממשיכים עצמם לפעמים מרע לטוב כחוט השערה.

על-ידי שהולך האדם אחר חכמתו ודעתו ואינו רוצה לבטל דעתו בשלמות נגד ה' יתברך ונגד הצדיק האמת, על-ידי זה נתבלבל המוח בחכמות של שטות ושקר וטעות עד שיוכל לסור ולהטות לגמרי מדרךי ה'. כמו שמצינו רבים שנטו על-ידי חכמתם מה' יתברך ותורתו ונפלו לעמקי תהום תחתיות על-ידי שהעמידו על חכמתם ודעתם המשפשת. ועקר החכמה -

לְהַשְׁלִיךְ כָּל הַחֲכָמוֹת, וּלְהַמְשִׁיךְ כָּל הַחֲכָמָה וְדַעַת שְׂיִישׁ לוֹ לְעֵבֶד אֶת ה' בְּפִשְׁיֹטוֹת וּתְמִימוֹת, וּיְבַטֵּל דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי נֶגֶד ה' יִתְפָּרֵךְ וְנֶגֶד דַּעַת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַמְּבַחֵר.

הַבֵּן מֵלֶךְ הָיָה חָכֵם וְהָיָה אוֹהֵב חֲכָמָה מְאֹד וְהָיוּ אֶצְלוֹ חֲכָמִים גְּדוּלִים, וְכָל מִי שֶׁהָיָה בָּא אֶצְלוֹ עִם אִיזָה דְבַר חֲכָמָה הָיָה אֶצְלוֹ בְּחֻשְׁבוֹת גְּדוּל מְאֹד וְהָיָה נוֹתֵן לָהֶם כְּבוֹד וְעִשְׂיֹרוֹת בְּשִׁבְלֵי הַחֲכָמָה, לְכָל אֶחָד בְּפִי רְצוֹנוֹ, מִי שֶׁהָיָה רוֹצֵה מְמוֹן הָיָה נוֹתֵן לוֹ מְמוֹן, וּמִי שֶׁהָיָה רוֹצֵה כְּבוֹד הָיָה נוֹתֵן לוֹ כְּבוֹד, הַכֹּל בְּשִׁבְלֵי הַחֲכָמָה. וּמַחְמַת שֶׁהָיָה חָשׁוֹב אֶצְלוֹ הַחֲכָמָה כֹּל־כֹּף הָיוּ כֻּלָּם לוֹקְחִים עִצְמָם אֶל הַחֲכָמָה וְעִסְקוּ כָּל הַמְּדִינָה בְּחֲכָמוֹת, כִּי זֶה הָיָה רוֹצֵה מְמוֹן בְּדִי שִׁיקְבַּל מְמוֹן עַל־יְדֵי זֶה, וְזֶה הָיָה רוֹצֵה חֻשְׁבוֹת וְכְבוֹד, וּמַחְמַת שֶׁכֻּלָּם עִסְקוּ רַק בְּחֲכָמוֹת עַל־כֵּן שָׁכְחוּ שֵׁם בְּאוֹתָהּ הַמְּדִינָה טַכְסִיסֵי מְלַחְמָה, כִּי הָיוּ כֻּלָּם עוֹסְקִים בְּחֲכָמוֹת עַד שֶׁהָיוּ כָּל בְּנֵי הַמְּדִינָה חֲכָמִים גְּדוּלִים עַד שֶׁהִקְטֵן שִׁבְאוֹתָהּ הַמְּדִינָה הָיָה בְּמְדִינָה אַחֲרַת חָכֵם גְּדוּל מְכֻלָּם. וְהַחֲכָמִים שִׁבְאוֹתָהּ הַמְּדִינָה הָיוּ חֲכָמִים מְפֻלְגִים גְּדוּלִים מְאֹד, וְהָיָה עִמָּקוֹת וְדַקּוֹת גְּדוּל בְּאוֹתָהּ הַחֲכָמָה שֶׁל הַחֲכָמִים, וּמַחְמַת הַחֲכָמוֹת נִתְפָּקְרוּ הַחֲכָמִים שֶׁל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה, וּמִשְׁכּוּ גַם אֶת הַבֵּן מֵלֶךְ הַנִּזְ"ל לְדַעְתָּם וְנִתְפָּקְרָה גַם־כֵּן. וְהַבֵּן מֵלֶךְ מַחְמַת שֶׁהָיָה בֵּן טוֹב, כִּי נוֹלַד עִם טוֹב, וְהָיָה לוֹ מְדוּת טוֹבוֹת וְיִשְׁרוֹת, הָיָה נִזְכָּר לְפַעֲמִים

היכן הוא בעולם, ומה הוא עושה וכו', והיה גונח ומתאנח על זה, על שנפל למבוכות פאלו ונתעה כל-כף, והיה מתאנח מאד, אבל תכף פשהיה מתחיל להשתמש עם השכל חזר ונתחזק אצלו החכמות של אפיקורסות הנ"ל. וכן היה פמה פעמים שהיה נזכר היכן הוא בעולם וכו' והיה גונח ומתאנח, ותכף פשהתחיל להשתמש עם השכל חזר ונתחזק אצלו האפיקורסות הנ"ל.

יש בני-אדם שמרבים לעסק רק בחכמות, ועל-פי רב פונתם בזה רק בשביל הבלי העולם הזה, דהינו בשביל חשיבות וכבוד או ממון וכיוצא בזה, ומחמת שעוסקין רק בחכמות על-ידי זה שוכחין טכסיסי המלחמה לגמרי, הינו איך ללחם המלחמה הגדולה שצריך האדם ללחם בעולם הזה, שהוא מלחמת היצר הרע, ולפעמים באים לאפיקורסות גמור על-ידי החכמות.

אפלו האדם הגדול שבגדולים שיש לו שכל גדול והוא למדן וחרף גדול בש"ס ופוסקים, ואפלו אם יש לו יד גם בחכמת הקבלה, צריך להזהר מאד שלא יפשל על-ידי רבוי חכמתו, כמו שהיה אצל הפן מלך עם החכמים שלו, שעל-ידי רבוי חכמתם נפלו לאפיקורסות, רחמנא ליצלן.

המעתיק הדורש שלומו ומברכו בחג פשר ושמח.
ישראל דב אודסר

נב

ב"ה, ג' דחול המועד פסח תשכ"א, תל-אביב.
 יקירי, מר ז. שזר, אשר זך שכלו הישר והעמק היה לו
 לעזר להגיע למחוז הפצו, אל נקדת האמת הממתיק
 מרירותא דעלמא ומחיה ומקים כל העולמות. שלום
 וחיים וכל טוב.

היום הגיעני מכתבו הנעים בצרוף צ'ק על סך מאה
 ל"י, רב תודות ותשואת חן חן מקירות לבי.
 קבלתי נחת רוח גדול מזה שראיתי שאהבת נקדת האמת
 מצאה קן בלבבו הפביר אשר זה חלקנו מפל עמלינו, זה
 תקותנו, זה נחמתנו, זה ישועתנו לנצח. יעזרה ה' להתחזק
 לחשב מחשבות עמקות להתגבר ולהתקשר לאור הצדיק.
 אריין טאהן זיך גוט טיף בדברי רבנו ז"ל (להכנים עצמד
 עמוק היטב בדברי רבנו ז"ל) בהתורות בהמעשיות
 ובהתפללות וכו', ותכנים כל כחות נפשך וכל האיש
 הקדש המשרש בלבד הישראלי בכל האוצרות שלנו, אזי
 וועסט ליעבין א לעבין (אזי תחיה חיים), כי זולת זאת אין
 שום חיות כלל.

כל העולם מלא יסורים והרפתקאות מהרפתקאות
 שונות ואין לשום אדם במה לנחם את עצמו כי
 אם במעט הטוב שזוכה לחטף במעט הימים הרעים
 האלה.

צָרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ מֵהַצְדִּיק חֻכְמָה וְהַתְּבוּנָה גָּדוֹל עַד שְׂיִזְכֶּה לְהַשְׁאִיר עַל עַמּוּדוֹ תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיָּו, וְלֹא יֵנִיחַ לְהַפִּיל אֶת עַצְמוֹ לְעוֹלָם.

יֵשׁ יְמֵי הַיְלָדוֹת וְהַבְּחָרוֹת, יְמֵי עַלְיָה, וְיְמֵי עֲמִידָה, וְיְמֵי יְרִידָה שֶׁהֵם יְמֵי הַזְקָנָה וְהַשִּׁיבָה, וּבְהַכְרִיחַ שְׂיַעֲבֹר עַל כָּל אָדָם כָּל יְמֵי חַיָּו הַרְבֵּה הַרְבֵּה מִיְנֵי עֵתִים שׁוֹנִים, עֵתִים לְמִזְבָּח, עֵתִים לְרַעָה, פְּעָמִים הוּא בְּבַחֲיִנַת עַלְיָה וּפְעָמִים הוּא בְּבַחֲיִנַת יְרִידָה. וְהַצְדִּיק הַמְלַמֵּד תּוֹרָה וְדַעַת לְיִשְׂרָאֵל, מֵאִיר בְּכָל אֶחָד שְׂיֻכַּל לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל הַזְמַנִּים וְהָעֵתִים הָעוֹבְרִים עָלָיו, בְּאִפְּן שְׁלֵא יִפֹּל וְלֹא יִתְרַחַק מֵה' יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם.

עֵתָה בְּדוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים הָאֵלוּ כְּשֶׁמִּתְנַבֵּר הָאָדָם בְּתַנּוּעָה קְלָה כְּחוֹט הַשְׁעָרָה לָשׁוּב לֵה' יִתְבָּרַךְ, הוּא יִקָּר אֲצֵל ה' יִתְבָּרַךְ הַרְבֵּה מֵעֲבוֹדוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁל דוֹרוֹת הָרִאשׁוֹנִים.

הַמְעַתִּיק, הַמְעַתִּיר וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל שְׁלוֹמוֹ וְהַצְלָחָתוֹ, מְבָרְכוֹ בְּחֹג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה.

יִשְׂרָאֵל אוֹדְעֶסר

נג

ב"ה, יום שְׁשִׁי עָרַב ראש חֲדָשׁ אֵיר, תשכ"א.

גאהר מיין זאך איו תפלה

(כל הענין שלי הוא רק תפלה).

חֲמִדַּת לְבִי, מר ז. שזר, החודר בלהב אש אל עמק ים
החֲכִמָּה שֶׁל הַצַּדִּיק הַבֶּעַל תְּפִלָּה, הַמַּעֲלָה מֵיַם הַמִּינּוֹת
וְהַכְפִּירוֹת אֶל הָאֱמוּנָה הָעֲלִיוֹנָה. שְׁלוֹם וְכֹל טוֹב נִצְחִי
בְּזֶה וּבְבֹא.

שְׁשִׁי תְּשִׁישׁ בִּישׁוּעַת ה' שְׁזָכִיתָ לְרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים טוֹבִים
וְחִזְקִים, וְאַתָּה פּוֹעֵל בָּהֶם הַרְבֵּה לְטוֹבוֹת עִסְקֵי
הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הַבֵּן מִלֶּךְ הָאֱמֶת, הוּא הַבֶּעַל תְּפִלָּה, הוּא
הַשְּׂבָעָה הַבְּעִטְלִירִם, הוּא כְּלָלִיּוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים
הַמְּבַחְרִים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת, שֶׁגָּלָה תּוֹרוֹת וּמַעֲשִׂיּוֹת כְּאֵלוֹ
שֶׁלֹא נִשְׁמָעוּ מֵעוֹלָם שֶׁהֵם עָקֵר תְּקוּנָתוֹ לְדוֹרוֹת עוֹלָם.

הַמַּעֲשִׂיּוֹת הַנּוֹרָאוֹת הֵגַם כִּי אֵין לָנוּ שׁוֹם הַשְּׂגָה וְשׁוֹם
הַתְּנוּצָצוֹת הַיְדוּעַת בָּהֶם, אֶף־עַל־פִּי בֵן
מוֹכֵן וְגִלּוּי לְעֵין הַכֹּל בְּחֹשׁ מִמַּשׁ כִּי כָּלֵם דְּבָרִים נִפְלְאִים
וְנוֹרָאִים מְאֹד לֹא יְכִילֵם כָּל רַעִיוֹן, וְכֹל מֵה שֶׁאֲנִי מוֹצֵאִים
בְּהַמַּעֲשִׂיּוֹת הוּא רַק רָמְזוּ בְּעֵלְמָא פְּחוֹת מִטְּפָה מִן הַיָּם, כִּי
סוֹד גּוֹף הַמַּעֲשִׂיּוֹת בְּעֵצִים רְחוֹק וְנִשְׁגָּב מְאֹד מִדַּעַתְנּוּ!

הַמַּעֲשִׂיּוֹת מֵהַבֶּעַל תְּפִלָּה, סְפּוֹר נִפְלְאָ וְנוֹרָא הַפְּלֵא
וְפְלֵא, וְלִפִּי פְּשׁוּטוֹ גַם־כֵּן מְבֹאָר בּוֹ בְּכֹל עֲנִין

וְעֵינַי מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל וְדַרְךְ יִשְׂרָאֵל, וּמִתְעוֹרֵר תְּשׁוּקָה נִפְלְאוֹת
לְעִבּוֹדַת ה' יִתְבָּרֵךְ לְכָל מְעִינַי בָּהֶם, וּמִסְפָּר בְּכֻלָּל כְּמַעֲט
מִפֶּל מִיַּי הַטְּעָאוֹת וּסְבָרוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל שֶׁקֶר וּמַעוֹת
שְׁנִמְצָאִים בְּעוֹלָם, וּמִהִפְרוֹר וְהִתְקוֹן שֶׁלָּהֶם.

וְהִנֵּה הַבַּעַל תְּפִלָּה שֶׁהִיא עוֹסֵק תָּמִיד בַּתְּפִלּוֹת וְשִׁירוֹת
וְתִשְׁבָּחוֹת לַה' יִתְבָּרֵךְ הִיא יוֹשֵׁב חוּץ לַיִּשׁוּב, רַק
שֶׁהִיא רְגִיל לְכַנֵּס לַיִּשׁוּב בְּשִׁבִיל לְפָתוֹת וּלְרִצּוֹת בְּנֵי-אָדָם
לְעִבּוֹדַת ה' יִתְבָּרֵךְ לֵילֵךְ בְּדַרְכּוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְרַצָּה עִמּוֹ הוֹלִיכוֹ
תִּכְרַף חוּץ לַיִּשׁוּב, כִּי רַב יֵשׁוּב הָעוֹלָם הֵם רְחוּקִים מְאֹד
מִהַתְּכַלִּית הָאֵמֶת. וְכָל הַנְּהַגוֹתָיו שֶׁל הַבַּעַל תְּפִלָּה וְאֲנָשָׁיו
הֵיךְ לְהַפְנוֹד מִמְּנַהֵג יֵשׁוּב הָעוֹלָם, שֶׁרַבָּם נִמְשָׁכִים אַחֲרֵי
הַבְּלִי עוֹלָם וְתַעֲנוּגוֹתָיו וְתַאֲוֹתָיו, וְעַל-כֵּן הִיא מְכַרַח
הַבַּעַל תְּפִלָּה עִם אֲנָשָׁיו לַיִּשׁוּב חוּץ לַיִּשׁוּב. וּבְמָקוֹם זֶה
שֶׁהִיא יוֹשֵׁב שָׁם הַבַּעַל תְּפִלָּה הִיא שָׁם נִהַר לְפָנָיו וְאֵילָנוֹת
וּפְרוֹת, וְהָיוּ אוֹכְלִים מִן הַפְּרוֹת, וְעַל בְּגָדִים לֹא הִיא
מִקְפִּיד כְּלָל!

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הָעוֹסֵק לְקָרֵב בְּנֵי-אָדָם לְעִבּוֹדַת ה'
יִתְבָּרֵךְ יוֹשֵׁב עִם אֲנָשָׁיו חוּץ לַיִּשׁוּב, הֵינּוּ כִּי
כָּל יְשִׁיבָתוֹ וְהַנְּהַגוֹתָיו הוּא בּוֹדְאֵי הַהַפְנוֹד מִמֶּשׁ מִדְּרָכֵי
הַיִּשׁוּב אֲשֶׁר מַעֲשִׂיהֶם תּוֹהוּ, וְרוֹדְפִים אַחֲרֵי מוֹתְרוֹת
וּטְרוּדִים בְּהַבְלֵי הַזְּמַן. אֲבָל הַצַּדִּיק עִם אֲנָשָׁיו הֵם רְחוּקִים

מִפֶּל זֶה לְגַמְרִי, וּמִסְתַּפְּקִים בְּמָה שְׁיִישׁ לָהֶם, וּבִפְרָט עַל
 בְּגָדִים וּמִלְבוּשִׁים אֵינָם מְקַפִּידִים כָּלֵל. וְהֵם יוֹשְׁבִים חוּץ
 לַיִשׁוּב לְגַמְרֵי מִמֶּשׁ בְּכָל דְּעוּתֵיהֶם וְהַנְּהַגוּתֵיהֶם וְעוֹסְקִים
 רַק בְּתַפְלָה וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לַה' יִתְבָּרַךְ וְתִשְׁבּוּכָה וּדְוִיִּים
 וְתַעֲנִיתִים וְכו', וְאַצֵּל אֵלֹו הָאֲנָשִׁים כָּל הָעֲבוּדָה הַגְּדוּלָה
 שֶׁבְּעֲבוּדַת ה' שְׁנֹדְמָה לְרַב הָעוֹלָם לְדַכָּר קִשָּׁה מְאֹד לְקַבֵּל
 עַל עֲצָמָם עֲבוּדָה פְּזוּאָת, וְאַצֵּל אֵלֹו הָאֲנָשִׁים כָּל זֶה יִקַּר
 מִפֶּל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי יִישׁ לָהֶם תַּעֲנוּג מִן הַסְּגוּף
 הַגְּדוֹל אוֹ מִתַּעֲנִית וּכְיוּצָא יוֹתֵר מִפֶּל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁבְּעוֹלָם.
 אֲךְ אֶף־עַל־פִּי שֶׁהֵם יוֹשְׁבִים חוּץ לַיִשׁוּב, אֶף־עַל־פִּי בֵּן
 נְכֻנְסִים גַּם־כֵּן בְּכָל פַּעַם אֶל הַיִּשׁוּב כִּדִּי לְקָרֵב עוֹד בְּנֵי־
 אָדָם לְעֲבוּדַת ה' וּמִתְנַהֲגִים בְּזֶה בְּחֻמְהָ גְּדוּלָה, כִּי בְּנֵי
 הַיִּשׁוּב הָיוּ אוֹרְבִים עַל הַבַּעַל תַּפְלָה לְתַפְסוֹ, וְזֶה מַחֲמַת
 שְׁנֵת־בְּלִבָּל הָעוֹלָם וְנִתְעוּ בְּדַעוֹת מְשֻׁבָּשׁוֹת שְׁלָהֶם כָּל־כַּף,
 עַד שֶׁמִּי שֶׁהוּא מְקָרֵב אֶל הַתְּכֵלִית הָאֱמֶת וּמְדַבֵּר כְּנֶגֶד
 סְבִרוּתֵיהֶם הַמְּטֹעוֹת וְעוֹסֵק לְקָרֵב בְּנֵי־אָדָם לְעֲבוּדַת ה'
 יִתְבָּרַךְ, מִתְעוֹרְרִים כְּנֶגְדוֹ בְּשִׁנְאָה וּמִלְחָמָה גְּדוּלָה וְאוֹרְבִים
 עָלָיו לְלַכְדוֹ וּלְתַפְסוֹ, עַל־כֵּן צָרִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּזֶה בְּחֻמְהָ
 גְּדוּלָה.

הַצִּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא הַבַּעַל תַּפְלָה יֵשׁ לוֹ מֵאֲכָלִים
 כְּאֵלֹו שֶׁפְּשׁוּזִכִּים לְאֲכַל וְלַטְעֵם מֵאֵלֹו
 הַמֵּאֲכָלִים מְשֻׁלִּיכִים תַּכְּף תְּאוֹת מְמוֹן, וּמְרַגִּישִׁים גְּדָל

הפּרָחוֹן שֶׁל מָמוֹן שֶׁהוּא מְסַרִיחַ בְּצוֹאָה מִמֶּשׁ, עַד שְׁמֵת־בְּיָשִׁים מְאֹד עִם הַמָּמוֹן וְהַמָּמוֹן הוּא הַבּוֹשָׁה הַגְּדוֹלָה מִכָּל הַבּוֹשׂוֹת, וְכָל מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ יוֹתֵר מָמוֹן הוּא מִתְבַּיֵּשׁ בְּיוֹתֵר. וְגַם הַקְּטָנִים בְּמַעֲלָה וְחֲסְרֵי הַמָּמוֹן מִתְבַּיֵּשִׁים בְּעַצְמָם גַּם־כֵּן עַל שֶׁהָיוּ קְטָנִים כָּל־כֶּךָ בְּעֵינֵי עַצְמָם מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַמָּמוֹן, כִּי עֲתָה נִתְגַּלָּה לָהֶם שְׂאֵד־רַבָּא הַמָּמוֹן הוּא עֶקֶר הַבּוֹשָׁה. וְעַל־כֵּן הָעֲשִׂירִים מִתְבַּיֵּשִׁים עוֹד בְּיוֹתֵר וְטוֹמְנִים עַצְמָם בְּמַחְלוֹת עֶפֶר מִגְּדָל הַבּוֹשָׁה שְׁמֵת־בְּיָשִׁים אֶחָד מִחֲבָרוֹ עַד שֶׁאֵינָם יְכוּלִים לְהָרִים פְּנִיָּהֶם כָּל־ל מִפְּנֵי הַבּוֹשָׁה, כִּי מֵאֲכָלִים אֵלּוֹ שֶׁל הַבַּעַל תְּפִלָּה יֵשׁ לָהֶם סְגֻלָּה זוֹ שֶׁעַל־יָדָם מִמַּאֲסִין בְּמָמוֹן בְּתַכְלִית הַמָּאוֹס וּמִשְׁלִיכִים אֶלִּילֵי כֶּסֶף וְאֶלִּילֵי זָהָב, כְּמוֹ שֶׁיְהִיָּה לַעֲתִיד.

מִי שְׂרוּצָה לַחֲשֹׁב עַל תְּכֵלִיתוֹ בְּאַמֶּת וּמִכְרַח לַהֲיוֹת מְעַרְבֵּ עִם הַבְּרִיּוֹת כְּאֵלּוֹ שֶׁהֵם רְחוּקִים לְגַמְרֵי מִן הַתְּכֵלִית, צָרִיךְ לְהִזְהָר גַּם אֲזוֹ שֶׁיְהִיָּה עַל כָּל פְּנִים בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ חוּץ מִן הַיָּשׁוּב, וַיִּרְחִיק מִחֲשַׁבְתּוֹ וְדַעְתּוֹ וְכָל הַנְּהַגוֹתָיו מִכָּל בְּחִינַת הַהֲנַהְגוֹת הַזְּרוֹת וּמִיִּדוֹת זְרוֹת וְדַעוֹת רְעוֹת וּסְבָרוֹת שֶׁל שֶׁקֶר הַנְּמַצָּאִים וּשְׂכִיחִים הַרְבֵּה בְּרַב בְּנֵי הַיָּשׁוּב.

הַמַּעֲתִיק הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וּמַעֲתִיר בְּעַד יִשׁוּעַתְךָ וְהַצְּלַחַתְךָ.

יִשְׂרָאֵל דִּב אֲדָרְסָר

נד

ב"ה, י"א אִיר תשכ"א, מְבַרְיא.

יקירי, מר ז. שור, חבר בהכת הקדושה של הפעל תפלה שהוא הפלא שבכל הפלאות של הבורא יתברך, שבו תלויים כל הישועות של כל ישראל לדור דור. שלום וחיים וכל טוב.

אני בתומי אלך לעשות את חובתי להזכירך ולזרזך בכל פעם לברח אל הצדיק ולחשב על התכלית האמתית, כי אני מחיב לשרת את הצדיק ולמלאות פקדתו ורצונו אשר הוא משתוקק להיטיב מטובו לכל ישראל, אך בחירתך חפשית, וה' ברחמיו יעזור לנו ויטה בחירתנו לטובה, שנוזפה להתחיל מעתה לבלות כל ימינו לחפש ולבקש את הצדיק האמת אשר חפר וגלה בארות מים חיים לרפאות תחלואי נפשות ישראל לנו ולדורותינו ולכל דורות זרע ישראל. וכל מי שרוצה לזכות לשאוב מהבארות הקדושים האלו דברים המחייב את הנפש לעולמי עד ולנצח נצחים - יבוא ויזכה. ואם המניעות משתפחין כנגדו כבריחי ברזל ודלתות נחשת, זה ידוע לנו מכבר שאי אפשר להתקרב להצדיק כי אם על ידי שבירת מניעות עצומות. זכר היטב את כל זה והתאושש והתחזק ואל תהיה מה שקורין שלימזלניק.

המעשה הנוראה של הבעל תפלה, ספור נפלא ונורא הפלא ופלא, ומלבד שרשי הדברים והפנימיות הגדול שיש בכל הספורים האלה אשר נפלא ונסתר מאד משיכל אנושי, גם לפי פשוטו מבאר בו בכל ענין וענין מוסר השכל, מוסר נפלא ועצום מאד, ומעורר את הלב מאד להתקרב לה' יתברך, ומספר בכלל כמעט מפל מיני הטעאות ושפוישים וסברות פזביות של שקר וטעות שנמצאים בעולם, ומהברור והתקון שלהם.

הבל מודים שעקר הוא התכלית והכל מכרחים להודות שכל מי שהוא משתדל ביותר וסמוך יותר אל התכלית הוא ראוי להיות ראש ומלך על הכל. אך מעת שהרוח סערה הגדולה בלב ו הפך את העולם לגמרי, מים ליבשה, ומיבשה לים, וממדבר לישוב וכו', והמלך והמלכה והבת מלכה והתינוק וכל הקבוץ הקדוש של המלך ואנשיו נתפרדו ונתפזרו, אזי נתבלבלו כל העולמות ונתהפכו מסדרן האמת, וכל אנשי העולם נתבלבלו ונתפרדו ונחלקו לכתות פתות לענין החקירה מה הוא התכלית. וכל פת וכת נתעו ונבוכו מאד מאד על ידי תאוותיהם הרעות בדעות זרות שלהם וסברות בדויות ופזביות עד שנשתבשו וטעו מאד והפכו האמת מהפך אל הפך. קצת מהם אמרו שעקר התכלית הוא כבוד, להיות רודף ביותר חס ושלום אחר הכבוד

ולהשיגו. כי יש בני-אדם שלהומים ביותר אחר הכבוד
 ורודפים אחר הכבוד מאד ואובדים עולמם הנצחי וגם
 העולם הזה בשביל כבוד מעט שרוצים להשיגו. זה רוצה
 להתפטר על-ידי עשירותו שיהיה לו שם וכבוד בין נגידים
 וקצינים וחורי ארץ וכו', וזה רוצה להתפטר ולהתיקר על-
 ידי תורתו ועבודתו וחותר כל ימיו שיהיה נתקבל לרבי
 ומנהיג. ומה שפאמת אדרבא, הדבר הוא בהפך ממש, כי
 עקר תכלית כל הבריאה הוא רק כבוד ה' יתברך ותורתו
 וצדיקיו האמתיים, שאי אפשר לזכות לזה כי אם
 בשממעותין בכבוד עצמו לגמרי ובורחים מן הכבוד לגמרי
 באמת, ויודעים פחיתותו ושפלותו, והוא נבזה בעיניו
 נמאס ואת יראי ה' יכבד, ומשתדל ומתיגע כל ימיו
 להרבות כבוד המקום שהוא כבוד התורה והצדיקים
 האמתיים ומבטל כבוד עצמו באמת לגמרי. והם הפכו
 האמת לגמרי מהפך אל הפך, ונתעו מדעה לדעה
 ומסברא לסברא עד שאמרו שעקר התכלית הוא כבוד,
 והיה להם הוכחות וראיות וסברות גדולות על זה שעקר
 התכלית הוא כבוד, לרדף אחר הכבוד ביותר רחמנא
 ליצלן מהאי דעתא.

וכן פת האחרת טעו בסברותיהם הרעות ונמו מסברא
 לסברא, עד שנשתגעו ואמרו שרציחה מצוה היא
 והוא התכלית, והיה להם סברות והוכחות רבות על זה.

ובאמת אף-על-פי שלכאורה רחוק להאמין שימצאו אנשים כאלה שיהיה להם סברות שרציחה היא מצוה, אבל באמת יש טעותים כאלה בעולם עד שיכולים למעות על-ידם לומר שרציחה היא מצוה עד שפאו לידי פעם ורציחה ממש. וכיוצא בזה בשאר הכתות. וכל אחת היה להם סברות רבות על טעותם עד שאפשר באמת למעות בהם, רחמנא ליצלן.

המשך יבוא בעזרת ה' יתברך.

המעתיק המוסר את נפשו בעד טובת וישועת נפשך באמת, ושלומו יגדל לארך ימים טובים ובריאים. ישראל אודעסר

נה

ב"ה, כ"ו איר תשכ"א, מכריא.

לפי יקירי, מר ז. שזר, המחמם את לבו בחמימות והתלהבות לשתות מימי הדעת של הצדיק שממנו יצמח התגלות החכמה והשכל האמתי לכל באי עולם, ויתגדל אמונה שלמה באור גדול ובהתגלות נפלא בכל העולם, שלום וכל טוב.

מתמת שאנו חולים מדכאים בחלי הנפש כל-כך, על-בן הצדיק הרופא נאמן שופך עלינו סממנים יקרים ונוראים מאד. אף-על-פי שלכאורה נראה שכמעט הכל הולך לאבוד חס ושלום, אף-על-פי כן ריח טוב

קולט, וברבות הימים אולי נזכה לחטף מהם איזה טפה יקרה ונפלאה לתוך פינו ופנימיותנו, עד שעל־ידי זה יש תקוה לזכות לרפואה שלמה.

המשך ספור המעשה של הפעל תפלה מעגן הטעויות והנהגות זרות ודעות רעות וסברות בזביות להפוך מן האמת שנשתבשו בהם בני העולם, אחר בלבול הרוח סערה שהפך את כל העולם בלוי לגמרי, ונתהוו פתות פתות, שכלם נתעו ונבוכו מאד מאד על־ידי תאוותיהם הרעות.

והנה פת אחת טעו ואמרו שזה שאוכל מעט ואינו ניזון ממאכלים של שאר בני־אדם, הוא ראוי להיות מלך. נפל אצלם האמת, עד שבחרו בצבועים ושקרנים המתדמים עצמם כקוף בפני אדם ומרגילים עצמם לאכל מעט מחמת גדלות וגסות הרוח, כדי להתכבד ולהתיקר על־ידי זה, מחמת שרואים שזה הדבר חשוב עכשו, ובשביל זה מקבלין אותם לרפי ומנהיג כשרואים שאוכל מעט, בדרקות, בחן של שקר!

וכן הפת שאמרו שמליצה ודבור הוא התכלית, דהינו שידע כמה לשונות ויהיה מליץ נאה וכו', זה הטעות מבאר גם־כן קצת, כי ידוע את כל המעשה הרע הנעשה עכשו על־ידי המליצים הפושעים, כמו שאמר

רַבְּנוּ ז"ל בְּדַרְךְ צַחוּת כְּשֶׁשָׁבַח אֶת הַמְּלִיצָה מְאֹד, וְאָמַר אַחֲרֵיכֶּה, אֲבָל יֵשׁ מְלִיצִים שֶׁהֵם פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "וּמְלִיצִיךָ פִּשְׁעוּ בִּי". כִּי כָּל הַמַּחְקְרִים וְהַפִּלוֹסוֹפִים וְהַאֲפִיקוֹרְסִים רַבִּם כְּכֹלָם הֵם מְלִיצִים גְּדוֹלִים, וּבְחֵרוֹ בְּדַרְכֵי הַמְּלִיצָה מְאֹד, לְלַמֵּד לְשׁוֹנוֹת רַבּוֹת, וּלְדַבֵּר צַחוּת, וְלִהְיוֹת בְּעַל לְשׁוֹן וּמְלִיץ נָאֵה. וּבְאֵמַת כְּשֶׁרָשָׁה שֶׁכָּפְדָּשָׁה הַמְּלִיצָה מוֹכָה מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁשָׁבַח רַבְּנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ אֶת הַמְּלִיצָה מְאֹד וְאָמַר שֶׁהַמְּלִיצָה יֵשׁ לָהּ כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם.

וְהִנֵּה עֲנִינֵן זֶה שֶׁל מַעֲלַת הַמְּלִיצָה הוּא נִצְרָךְ מְאֹד לְכָל אָדָם הַחֲפִיץ חַיִּים אֱמֵתִיִּים וְנִצְחִיִּים הַרוֹצֵה לִילֹךְ בְּדַרְכֵי ה', לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הָעֵצָה הַכְּפֻלִית שֶׁהִיא יְסוֹד כָּל הָעֲצוֹת הִיא הַהִתְבּוֹדָדוֹת וְהַשִּׁיחָה בֵּינֵנו לְבֵין קוֹנֵנו, כְּמִבְּאֵר אֲצִלְנוּ כְּמָה פְּעָמִים. דִּהְיֵנו שִׁירְגִיל עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם לִילֹךְ לְמָקוֹם מִיְחָד לְהִתְבּוֹדֵד וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְלִהְרַבּוֹת בְּמַעֲנוֹת וְהַפְּצָרוֹת וּבִקְשׁוֹת וּפְיוּסִים בְּלִשׁוֹן שְׂמֵדְבָרִים כּוּ שִׁיעוּרָהוּ ה' יִתְבָּרַךְ וַיִּזְבְּהוּ לָשׁוּב מִמַּעֲשָׂיו הָרָעִים, וְלִהְתַּקַּרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְלַעֲנִינֵן זֶה הוּא דְבַר גְּדוֹל עֲנִינֵן הַמְּלִיצָה, דִּהְיֵנו שִׁירְגִיל עֲצָמוֹ לְהִרְחִיב שִׁיחָתוֹ וְלִהְרַבּוֹת בְּמַעֲנוֹת וּלְבַקֵּשׁ לְמִצָּא לְעֲצָמוֹ בְּכָל פְּעַם דְּבָרֵי תַחֲנוּנִים וּפְיוּסִים חֲדָשִׁים וּמַעֲנוֹת נְאוֹת וּדְבָרֵי הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל רַחֲמִים הִרְבָּה, כִּי לַעֲנִינֵן שִׁיחָה

בינו לבין קונו שהוא עקר התכלית האמתית שצריכים
 לזכות על-ידי זה לחיים נצחיים ולהנצל מבאר שחת
 ומפיש היגון וכו', לענגן זה צריכים כל מיני דבורים
 שבעולם, תחינות ובקשות ורצויים ופיוסים והפצרות
 ורחמנות וחינה ומענות וכיוצא בזה הרבה. וכל עניני
 דבורים אלה וכאלה הם כלם כלולים בבחינת מליצה, כי
 כל זה נמשך בשרשו מבחינת מליצה העליונה שמשם יסד
 דוד המלך עליו השלום ספר תהלים ברוח קדשו, הפלול
 מכל לשונות המליצה הקדושה. אבל הפת הנ"ל בחרו
 במליצה לרעתם, לבלות כל ימיהם על דרכי המליצה כדי
 להמשיך לב ישראל חס ושלום לדרכי המחקרים
 והפילוסופים אשר על-ידי זה עוקרים את עצמם ואת
 בניהם ותלמידיהם ההולכים בעקבותם משני עולמות. כמו
 שרואים בחוש דרכיהם הרעים למה שבאים על-ידי
 מליציהם הפושעים, עד שמחללים שבת בפרהסיא,
 ומדברים סרה על ה' ועל תורתו הקדושה, והולכים
 בדרכי העפוש ובמנהגיהם ובמלבושיהם ובכל
 תנועותיהם, וכופרים בתורה שבעל-פה לגמרי, ועל-ידי
 זה ממילא כופרים בתורה שבכתב, כי אין יודעים שום
 דבר מתורה שבכתב בלי דברי רבותינו זכרונם לברכה
 בגמרא ומדרשים, שהוא תורה שבעל-פה. ואי אפשר
 להאריך בזה כאן כי יקצרו המון יריעות לספר בגדל

מְרִירוֹת הַצָּרָה הַזֹּאת שְׁנַת־פְּשֻׁטָה עֲכָשׁוּ כָּל־כֶּף. וְאֵלוּ
הַמְּלִיצִים הַפּוֹשְׁעִים הֵם מִמָּשׁ עֲנִין הַכֶּת הַנִּ"ל שֶׁבְּחָרוּ
בְּאִישׁ צָרְפְּתִי מִשְׁגָּע לְמַלְךְ, בְּשִׁבִיל שֶׁהָיָה מְלִיץ נִפְלֵא,
וְהָיָה יוֹדֵעַ כַּמָּה לְשׁוֹנוֹת, וְהָיָה מְדַבֵּר תָּמִיד אֶפְלוּ לְעֵצְמוֹ,
וּבּוֹדָאי הוֹלִיךְ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר. אוֹי לָהֶם. עֲלֵיהֶם נֹאמֵר
"וַיִּמָּה יִתְרוֹן לְבַעַל הַלְּשׁוֹן", "הֶסֶר מֵעַלֵי הַמּוֹן שִׁירִיד" וְכוּ'.
הַמַּעֲתִיק הַמֵּתְפַלֵּל תָּמִיד עַל שְׁלוֹמוֹ וְיִשׁוּעָתוֹ,
הַמֵּתְנַגֵּעַ לְהַתְרָאוֹת בְּשִׁמְחָה.

ישראל דב אודעסר

נו

ב"ה, כ"ו אלול תשכ"א, תל-אביב.

לְבִי יְקִירִי, מֵר ז. שׁוֹר, הַפּוֹסֵף וּבּוֹעֵר לְהַצְדִּיק בְּחִינַת
מְשִׁיחַ, שֶׁמְחִזֵּק וּמְאַמֵּץ נֶפֶשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי גַם בְּעֵצִם שְׁפִלוּתוֹ
וְשִׁחְרוּתוֹ, בְּתוֹךְ כָּל הַטְּמָאוֹת וְהַזְהָמוֹת, וּמְבַרֵּר וּמְגַלֵּה
כָּל הַטּוֹב שֶׁנִּמְצָא בוֹ, וּמְאִיר בְּדַעְתּוֹ הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ. שְׁלוֹם רַב.

יְקִירִי וְחֲבִיבִי כְּלִבְבִי, דַּע כִּי אֵין אֶתָּה יוֹצֵא מִמַּחֲשַׁבְתִּי,
בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת אֲנִי מְעוֹרֵר רַחֲמִים אֵצֶל בְּעַל
הַרְחָמִים שִׁיחּוֹם עֲלֶיךָ וְיִשְׁמַח נִפְשָׁךְ בְּיִשׁוּעָתוֹ, שְׁיִתְהַפֵּךְ
הַכֹּל לְטוֹבָה.

שׁוֹם לְבָךְ הַיֵּטֵב, וְאֵל תִּשְׁבַּח כָּל תְּגֻמוֹלוֹת ה' אֲשֶׁר
גָּמַל עִמָּךְ חֶסֶד וְאַמֶּת נִצְחִי כְּזֶה, שֶׁכָּבֵר זְכוּת

למַעַם מְעַט מְצוּף דְּבַשׁ אִמְרֵי אִמַּת גַּפְלָאִים נִזְרָאִים מְאֹד
הַמְּחִיִּים נֶפֶשׁ כָּל חַי, וּכְבֹּד זְכוּתָּה זֶה כַּמָּה שָׁנִים לְהִיּוֹת
נִמְנָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בֵּין אֲנָשֵׁי אִמַּת הַגְּלוּיִם אֶל הַצְּדִיק
הַמְּנַהֵיג הָאִמַּת. קוּה קוּיָתִי לְה' שְׂיוֹסִיף חֲסִדוֹ עִמָּךְ
שְׁתוּזָפָה גַם בְּזֶה הַשָּׁנָה לְהַשְׁתַּדֵּל לְשִׁבַר כָּל הַמְּנִיעוֹת
וְעִיבוּבִים וְלָבוֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל
הַצְּדִיק הָאִמַּת הָעוֹסֵק בְּתִקּוֹן נַפְשָׁנוּ, וְהַעֲקֹר בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה. כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל
הַכֹּל. וּפְלֵא אֶצְלִי מֵאַחַר שֶׁהַמְּקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי,
לָמָּה לֹא יוֹזְהֵרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּין אֵלַי שְׂיִהְיוּ בְּלֶם עַל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִישׁ לֹא יַעֲדֶר. כִּי כָּל עֲנִין שְׁלִי הוּא רַק
רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהוֹזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל
מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ, לֹא
יַחֲסֵר אִישׁ. וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת.

הַרְאֵשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְה' יִתְבַּרְךָ יוֹדַע
שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מֵאֲבוֹתַי, רַק ה'
יִתְבַּרְךָ נָתַן לִי זֹאת בְּמַתָּנָה שְׂאִנִּי יוֹדַע מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה.
לֹא מִבְּעֵיֶיךָ אַתֶּם כְּלַכֶּם בְּנֻדָּאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי,
אֶלָּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי. וְאָמַר
שְׂיִכּוּלִים אִזּוּ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׁבָכַל הַשָּׁנָה לֹא
יְהִי בְּאֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפְסָן, אַף־עַל־פִּי כֵן
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִים אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אַף־עַל־פִּי

שְׁבַבְל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְנָם,
אָבֵל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר
שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שְׁבַבְל
הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹת.

אֶחָד אָמַר לְפָנָיו שֶׁהִיָּה נִיּוּחָא לוֹ יוֹתֵר לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל
שַׁבַּת תְּשׁוּבָה, וְלֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי אֵין לוֹ
מְקוּם לַעֲמֹד שֵׁם בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ, וְגַם אֵין לוֹ אִכְסֵינְיָא
טוֹבָה לְאֹכַל וְלָלוֹן, וּמִחֲמַת זֶה דַּעְתּוֹ מְבַלְבֵּל מְאֹד וְאֵינוֹ
יְכוּל לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵנָה, עַל-כֵּן הָיָה טוֹב לְפָנָיו יוֹתֵר לְהִיּוֹת
אֶצְלוֹ בְּזִמְנָא אַחֵר וְלֹא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. הִשִּׁיב לוֹ רַבְנּוּ ז"ל
בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "אִם לְאֹכַל, אִם שְׂלֵא לְאֹכַל. אִם לְיִשׁוּן, אִם
שְׂלֵא לְיִשׁוּן. אִם לְהִתְפַּלֵּל, אִם שְׂלֵא לְהִתְפַּלֵּל (הֵינוּ שְׂלֵא
לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵנָה כְּרֵאוּי). אֵיךְ וְרַק שְׁתַּהֲיִי אֶצְלֵי עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, יְהִיָּה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה. יָא עֲסִין גִּיט עֲסִין. יָא שְׂלֵא פִין
גִּיט שְׂלֵא פִין. יָא דְאוּוִינְעֵן גִּיט דְאוּוִינְעֵן. אֶפִּיא דִּי זְאֵלְסֵט
בְּיָא מִיר זִוִּין רֹאשׁ הַשָּׁנָה". אִם קִשָּׁה מֵה שֶׁהַקְפִּיד כָּל-כַּף
לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא, הֲלֵא בְּלֵא זֶה כְּבַר
מְקִשִּׁין עָלָיו קִשְׁיֹת הַרְבֵּה, וְיְהִיָּה קִשָּׁה עוֹד קִשְׁיָא זֹאת
גַּם-כֵּן.

בְּעָרֵב רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן בְּאוּמָן עֲמִדְנוּ לְפָנָיו, אָז
שָׂאֵל עַל אִישׁ אֶחָד מִנְעַמְרוֹב שְׂלֵא בָּא עַל

ראש השנה, והתחיל הרב רבי נפתלי לתרצו ולא קבל הדברים, והקפיד עליו מאד, ואמר שעליו יש רחמנות גדול כי רצה באמת להיות כאן על ראש השנה, אך נמנע מחמת פמה מניעות וכו'. אחר כך ענה ואמר בקול חזק מעמק הלב, מה אמר לכם, אין דבר גדול מזה. הינו מלהיות אצלו על ראש השנה. ואמר בזה הלשון בקול זיע סגיא (בקול רעד גדול): "וויא אזוי זאל איך אייך זאגין. קיין גרעסערס דער פון איז ניט פאר אגין". מרבו דבריו הקדושים אז בזה ומתנועותיו הנוראות אז, למדנו שרצונו חזק להיות אצלו באומן על ראש השנה תמיד לאחר הסתלקותו, ושאין דבר גדול מזה.

העקר שכל היהדות תלוי בזה, לדרש ולבקש ולחפש אחר הרבי האמתי וחבר אמתי שיורהו וילמדוהו דרכים עצות אמתיות, עצות עמקות, איך להתקרב לה' ותברך בכל מקום ובכל עת.

באהבה ונגעגועים עצומים עד פלות הנפש, ובברפת פתיבה וחתימה טובה לחיים טובים ארפים ולשלוט אין קץ לך ולמשפחתך העדינה ולכל הנלוים לך. ודורש שלומו מעומקא דלבא.

המעתיק ישראל דב אודסר

נז

ב"ה, י"ד תשרי תשכ"ב, תדל-אָבִיב.

מחמד עיני, מר ז. שור, השזור וקלוע בְּחִבְלֵי עֲבוֹתוֹת
 אַהֲבָה אֶל הַצְּדִיק שֶׁהוּא חֲדוּשׁ פְּלֵא נֹרָא כֹּהֵ שְׁלֵא הִיָּה
 וְלֹא יִהְיֶה כְּמוֹהוּ, אֲשֶׁר בְּקוֹל תּוֹרָתוֹ יִהְפֹּךְ כָּל הָעוֹלָם
 מֵרַע לְטוֹב, וְהוּא יִגְמַר כְּרִצּוֹנוֹ לְהִבְיֵא הַכֹּל אֶל הַתְּכֵלִית
 הַטּוֹב הַנִּצְחִי. כְּבוֹא מְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ אוֹ יוֹדַע לְכָל יִשְׂרָאֵל
 נֹרְאוֹת גְּדֻלָּתוֹ, וְאֵז יִסְכַּר פִּי דוֹכְרֵי שְׁקֵר, וַיְבוֹשׁוּ וַיִּנְשְׁכוּ
 אֶת בְּשָׂרָם, וַיִּתְגַּבֵּר הָאֱמֶת וַיִּתְגַּדֵּל הַשְּׁלוֹם, וְאֵת רוּחַ
 הַטְּמֵאָה יַעֲבִיר מִן הָעוֹלָם. שְׁלוֹם וְכֹל טוֹב.

בְּהַיּוֹם שִׁשִּׁי י"ב תשרי סמוך לכניסת שבת קדש הגיע

לְיָדֵי אֲגַרְתָּךְ הַלְּבָבִי מִיּוֹם כ"ו אֱלוּל תשכ"א

בְּצִרוּף צ'ק על סך שבעים וחמש ל"י. ינוחו ברכות על
 ראשך, כִּי שִׂמַּחְתָּנִי וְהַחֲיִיתָנִי, יִקְרִי מְשׁוֹשׁ לְבִי, בְּפַעֲלֶךָ
 וְחִסְדֶּךָ הַגָּדוֹל שֶׁהַפְּלֵאתָ לַעֲשׂוֹת עִמָּדִי. תִּגִּיל וְתִשֵּׂשׂ עַל
 חֶלְקֶךָ הַטּוֹב שֶׁזִּכִּיתָ לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְדַבֵּק בְּאַהֲבָה עִזָּה כָּל־
 כֶּף אֶל הַצְּדִיק וְאֲנִשְׁוִי הַנְּאֻמָּנִים, זֶה חֶלְקֶךָ מִכָּל עֲמֻלֶךָ, זֶה
 תְּקוּתֶךָ לְנִצְחָה.

כָּל תְּשׁוּקָתְךָ וְתַבְעֵרַת לְבָבְךָ הַבוֹעֵר וְנִכְסְפָ לְגַדֵּל לְפִאָר

וּלְפָרְסָם אֶת שֵׁם הַצְּדִיק הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, וְכֹל פְּעֻלָּה

וְכֹל תְּנוּעָה קְלָה שֶׁאַתָּה עוֹסֵק לְטוֹבַת עֵינֵי הַצְּדִיק וְאֲנִשְׁוִי

הַכְּשָׁרִים הָאֱמֶתִּים שֶׁבְדוֹר, בְּפָרְט כָּל הַפְּסִיעוֹת וְהַיְגִיעוֹת

שֶׁהִיָּה לְךָ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁל

הצדיק העוסק ברפואת ותקון נפשנו, הכל נרשם למעלה
למוכה ושכרך לא יקפח.

באהבה והוקרה ואחולים לבבנים ביותר לשנה
החדשה.

ישראל דב אודער

נח

ב"ה, חצות ליל ששי ט' בסלו תשכ"ב, מבריא, על ציון
הקדוש רבי מאיר בעלה"ם ז"ע.

בת עיני ולבי, מר ז. שזר, שאזר חלציו בלי עצלות, ולבב
את לבבו הנלהב פאש לזה"ט, להשתמש בצחות לשונו
החד והקולע וכשרונו הגדול ביותר מגדר הרגיל, לרפש
נפשות גדולות של סופרים ומדענים להלהיב לבם אל
הצדיק האמת שהוא רק יחיד בעולם, שהוא עקר החדוש
והפלא של כל גדולי הצדיקים האמתיים החדושים
היחידים בני עליה שהיו בכל הדורות. המכניע ומבטל
ההכל והרוח שטות ושגעון של חכמות חיצוניות ואמונות
פזביות, ומגלה אלקותו ותברך לכל פאי עולם על-ידי
המאכלים המתבשלים באש של בית הבשול שלו. מלך
המשיח, רק הוא יהיה השדכן שישדך ויקשר את כל
ישראל עם זה הצדיק האמת, יודיע ויגלה להם עצם תקף
רום מעלתו ונגדלתו ותקפו ועוזו נפלאות חכמתו ותורתו
הנוראה עד אין סוף ואין תכלית מה שאין הפה יכול
לדבר והלב לחשב, ועל-ידי זה יתקן כל העולם, ויקרב
כלם לה' ותברך, וימלא כל הארץ דעה את ה'. אשרי
האזנים שזוכים לשמע זאת. שלום וכל טוב לחיים ארבים,
חיים טובים, חיים אמתיים, חיים נצחיים.

דְּבוּר אֶחָד שֶׁל אֵמֶת עוֹלָה יוֹתֵר מֵאֲלָפִים וּרְכָבוֹת
 דְּבוּרִים שֵׁישׁ בָּהֶם אַחֲזוֹת הַשֶּׁקֶר. כָּל מֵה שְׁאֵנוּ
 מְדַבְּרִים אֵין כּוֹנְנֵנוּ לְדְבוּרִים בְּלִבְדּוֹ, כִּי אִם לִילֵךְ בְּזֵה,
 וּלְהַצִּיל נַפְשׁוֹ עַל־יְדֵי זֶה.

מרב חֲבִיבוֹתֶיךָ וְעֵצֶם אֶהְבֶּתְךָ אֲשֶׁר אֶהְבֶּתֶיךָ אֶהְבֶּה
 רַבָּה אֶהְבֶּת אֵמֶת בְּלִי יְמוּט וַיִּנְתַּק לְעוֹלָם, וּמִגְדֹּל
 תְּשׁוּקָתִי לְרֵאוֹת בְּהַצְלַחְתְּךָ הַנְּצַחִית, הֲרִינִי שׁוֹלַח אֵלֶיךָ
 דְּבָרִים אֵלֶּה מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר שָׁלַח ה' בְּלִבִּי אַחֲרֵי
 הַשִּׁיחוֹת וְהַתְּחִנּוֹת וְהַצְעָקוֹת וְהַבְּכִיּוֹת שֶׁשִּׁפְכָתִי עָלֶיךָ לִפְנֵי
 הַבּוֹרָא יִתְפָּרֵךְ בְּעַת הַהִתְבּוֹדָדוֹת בַּחֲצוֹת לַיְלָה בֵּין הַהָרִים
 שֶׁעַל־יָד רַבִּי מֵאִיר בְּעַל־הַנֶּסֶם זי"ע, כִּי נִפְשֶׁךָ קְשׁוּרָה בְּנַפְשִׁי
 תָּמִיד בְּכָל עֵת, וּבְפָרֵט בְּעַת תְּפִלָּתִי וּבְקִשְׁתִּי. הֵמוּ מַעֲי
 עָלֶיךָ בְּיוֹתֵר, כִּי יִדְעָתִי טוֹב לְבַבְךָ בְּפָנִימִיּוֹת וּסְגֻלַּת נִפְשֶׁךָ
 הָאֲצִילָה וּגְבוּהָהּ מְאֹד, וְרֵאוּי לָךְ לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז לְבַל
 תִּאֲבֹד הָאוֹצְרוֹת וְהַסְּגֻלוֹת הַיְקָרוֹת וְחַמּוּדוֹת הַתְּלוּיִים
 בְּנִפְשֶׁךָ הַיְקָרָה מְאֹד. הַקִּיְצָה אַחֵי מִשְׁנַתְּךָ, וּזְכֹר אֶת בּוֹרְאֶךָ
 בְּיָמֵי זְקֻנוֹתֶיךָ וַחֲשֵׁב עַל אַחֲרִיתֶיךָ וְתַכְלִיתֶיךָ הַנְּצַחִי טָרָם
 יִכְבֶּה הַנֵּר. הֲלֹא כָּבֵר עָבְרוּ מִשְׁנֹתֶיךָ הַרְבֵּה, וּכְצִל יְמִינוּ
 עַל הָאָרֶץ, כִּי הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה, הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר, וְהוֹלֵךְ
 וְסוֹעֵר, וְרֵץ וּפּוֹרֵחַ מְאֹד מְאֹד, וְאֵינוּ עוֹמֵד כְּלָל אֶפְלוּ רָגַע
 אַחַת, וּמָתִי תַעֲשֶׂה לְבֵיתֶךָ הַנְּצַחִי. הַיּוֹם קֶצֶר וְהַמְּלֶאכֶה
 מְרַבָּה וְלֹא עָלֶיךָ לְגַמֵּר הַמְּלֶאכֶה, רַק כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ

לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ - עֲשֵׂה. וְאִם לֹא עֲכָשׂוּ - אֵימַתִּי. שִׁים לְבָךְ הַיָּטֵב לְדִבְרִים הָאֵלֶּה וְזָכַר מֵה שֶׁדִּבַּרְנוּ כַּמָּה פְּעָמִים, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ אֵב זָקֵן, זָקֵן שְׂבֻזְקָנִים, אֲשֶׁר כָּחוּ גְדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית, הָעוֹסֵק בְּתַקוּנָנוּ וּמִשְׁתַּדֵּל בְּהַצְלָתָנוּ לְנִצּוּחַ בְּכָל דּוֹר, וּבּוֹדֵאי יִתְקַן אוֹתָנוּ בְּתַקוּן נִפְלָא. רַק חֲזַק וְאַמֵץ לְקַיֵּם דְּבָרָיו לְשִׁמּוּחַ נִפְשֶׁךָ תָּמִיד בְּכָל דְּרָכֵי עֲצוּתָיו, וְלִבְלִי לִפְלֵ בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל לְעוֹלָם מִשׁוּם דְּבַר, וְתִכְרִיחַ עֲצָמְךָ הַרְבֵּה לְלַמֵּד סִפְרָיו בְּכָל יוֹם וְיוֹם מְעַט אוֹ הַרְבֵּה וְתִמְצָא מְרֻגָע לְנִפְשֶׁךָ. וְהַעֲקֹר שֶׁתְּבַטֵּל דַּעְתְּךָ נֶגְדַּ דַּעַת רַבְּנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנְּשָׁבֵב וְצ"ל.

מִי שְׂרוּצָה לְזוֹפוֹת לְאַחֲרִית טוֹב לְנִצּוּחַ, צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל בְּכָל כָּחוֹ לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק וְאַנְשֵׁיו הָאֲמִתִּיִּים, וְעַל-יְדֵי זֶה נִתְקַן הַכֹּל, עַד שֶׁעוֹנוֹת נִתְּהַפְּכִין לְזִכִּיּוֹת, וְעַל-יְדֵי זֶה גּוֹרֵם שְׁגָם הַרְשָׁעִים הַגְּמוּרִים שֶׁיִּצְאוּ מִכָּלֵל יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי רַבּוּי מַעֲשֵׂיהֶם הַרְעִים, גַּם הֵם נַעֲשִׂים כִּפְסָא לְקַדְשָׁהּ, וְחוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, וְעוֹזְרִים לְעוֹבְדֵי ה' שֶׁיִּבְנוּ בְּנִינִים דְּקַדְשָׁהּ.

עֵבֶר הַתְּנַבְרוֹת הַיֵּצֵר הַרַע שֶׁהוּא בְּחִינַת הַנְּחָשׁ הַקְּדָמוֹנִי, הוּא עַל הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וְהַלּוֹמְדִים הַגְּדוֹלִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם דַּעַת גְּדוֹל בְּיוֹתֵר, כִּי אַחֲרֵיהֶם הוּא

כְּרוּךְ תָּמִיד לְהַחֲמִיאֵם מַחֲמַת שֵׁשׁ לָהֶם נִשְׁמָה גְבוּהָהּ
 בְּיוֹתֵר שֶׁהוּא הַשֶּׁכֶּל. וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה וְהַתְּקוּן - לְשֹׁמֵר מְאֹד
 אֶת שִׁכְלוֹ וּמַחֲשִׁבְתּוֹ שֶׁלֹּא יִכְנִים בְּתוֹךְ מַחֲשַׁבְתּוֹ שׁוֹם
 מַחֲשֶׁבֶה חִיצוֹנָה וְלֹא שׁוֹם חֲכָמָה חִיצוֹנָה, כִּי הַשֶּׁכֶּל הוּא
 הַנִּשְׁמָה, וּכְשֶׁמְקַדֵּשׁ שִׁכְלוֹ, הֵינּוּ נִשְׁמָתוֹ, עַל־יְדֵי זֶה מִגְבִּיָּה
 וּמְשִׁיב הַכַּף לְשֶׁרְשׁוֹ, וְזֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה.

בְּתַקְוָה הַחֲשׂוֹךְ, בְּתַקְוָה הַיְרִידָה שֶׁל נֶפֶשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי
 כְּשֶׁנּוֹפֵל מְאֹד לְסִטְרָא דְמַסְאֲבוּתָא, אִזּוּ דִּיקָא
 אֵינּוּ יָכוֹל לְקַבֵּל חַיּוֹת מִשׁוֹם קְדֻשָּׁה, כִּי אִם מִבְּחִינַת
 הַקְּדֻשָּׁה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁהוּא קְדֻשַׁת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא יָכוֹל
 לְהַתְעַלֵּם וּלְהַסְתִּיר גַּם בַּמְּקוֹמוֹת הַטְּמֵאִים לְגַמְרֵי
 וּלְהַחֲיוֹת הַנוֹפְלִים לְשֵׁם, חַס וְשְׁלוֹם. עַל־כֵּן אֵין שׁוֹם
 יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כְּלָל, כִּי אֲדַרְבָּא שֵׁם דִּיקָא מְלַבֵּשׁ וְנִסְתָּר
 וְנִעְלָם קְדֻשָּׁה עֲלִיּוֹנָה מְאֹד לְהַחֲיוֹתוֹ. וְעַל־כֵּן אִם יִזְכֹּר
 הָאָדָם זֹאת בְּתַקְוָה יְרִידָתוֹ וְנִפְּלִיתוֹ וַיֵּאֱמִין זֹאת בְּאִמוּנָה
 שְׁלֵמָה, אִזּוּ בּוֹדָאֵי יָכוֹל לְזַכּוֹת לְהַתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרַךְ מִכָּל
 מְקוֹם שֶׁהוּא, וּלְהַפִּיץ הַיְרִידָה לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

צַרִּיךְ לְסַלֵּק הַדַּעַת לְגַמְרֵי וּלְהוֹרִיד עֲצֻמוֹ לְבְּחִינַת
 אִמוּנָה שֶׁהִיא בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל־יְדֵי זֶה
 זוֹכִין לְדַעַת גְּבוּהָ מְאֹד. וְעַקֵּר הָאִמוּנָה הָאֵמֶתִית הוּא שֶׁה'
 יִתְבָּרַךְ מְקַבֵּל תַּעֲנוּג וְשַׁעֲשׂוּע מִבְּנֵי־אָדָם הַתַּחְתּוֹנִים דִּיקָא,

אִפְלוּ מֵהִנְמוּכִים בְּיֹתֵר. וְלִזְכוֹת לָזֶה בְּשִׁלְמוֹת הוּא רַק עַל-
יְדֵי הַצְדִּיק הַגָּדוֹל שְׂזָכָה לְעֲנוּהַ שֶׁל מִשָּׁה, וּמִגְדֹּל עֲנוּתָנוֹתוֹ
הוּא מוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ לְכָל הַמְדַרְגּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת וּמַעֲלָה
וּמְקַשֵּׁר בָּלָם לַה' יִתְבָּרַךְ, אִפְלוּ הַרְחוּקִים בְּיֹתֵר.

הַמַּעֲתִיק הַמְתַּגַּעֵעַ וְחוֹשֵׁק לְהַתְרָאוֹת בְּאַהֲבָה
וּבְשִׂמְחָה רַבָּה.
יִשְׂרָאֵל בְּרַ אֹדְעֶסֶר

נט

ב"ה, כ"ו כסלו, חנכה תשכ"ב, תל-אביב.

לְבִי יְקִירִי, מֵר ז. שׁוֹר, שְׂזָכָה לְשִׁתְּף עֲצָמוֹ עִם הַצְדִּיק
הָאֲמֵת שֶׁהוּא רֹאשׁ מִבְּחַר הָאֲמֵת שְׁבִין הַצְדִּיקִים
הַמְבַחְרִים הָאֲמֵתִיִּים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת, שְׁגִלָּה אֲמֵת כְּזֶה
בְּעוֹלָם שְׂאִי אִפְשֵׁר לְקַלְקֹלוֹ בְּשׁוֹם אִפֵּן בְּעוֹלָם. שְׁלוֹם
וְחַיִּים וְכָל טוֹב.

צָרִיד: לְזַכֵּר הַיָּטִב הַיָּטִב כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּכָל יוֹם וַיּוֹם גָּדֹל
חֲסִדֵי הַמָּקוֹם שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ וְסַבֵּב סְבוֹת נוֹרָאוֹת
בְּתַחֲבוּלוֹתָיו לְקַרְבוֹ לְהַצְדִּיק הָאֲמֵת שְׁמוּצִיאֹ מִמָּקוֹם
שְׁמוּצִיאֹ, וּמוֹדִיעַ לוֹ כִּי עֲדִין ה' עִמּוֹ וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִדוֹ
מִמֶּנּוּ לְנִצָּחַ. וְאַף-עַל-פִּי שֶׁעֲדִין עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, אַף-עַל-
פִּי כֵן בְּנֹדָאֵי הַחֲסֵד וְהַפּוֹכָה שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ ה' יִתְבָּרַךְ, בְּנֹדָאֵי
אֵינּוּ לְרִיק חֵם וְשְׁלוֹם, וְסוּף כָּל סוּף יִגְמַר ה' יִתְבָּרַךְ אֶת
שְׁלוֹ, וַיִּזְכֶּה לְשׁוֹב לְמִקּוּרוֹ בְּשִׁלְמוֹת בְּגִדֹל פַּח וּזְכוֹת
הַצְדִּיק, כִּי דִבֵּר אֶלְקִינּוֹ יְקוּם לְעוֹלָם.

על-ידי אור הקדוש הנפלא והנורא של גר חנכה
 הקדוש אנו ממשיכין עלינו אור הצדיק האמת
 שכבר המשיך שלמות הגאולה שתהיה על-ידי משיח
 צדקנו. עקר ביאת המשיח הוא לגלות האמת בעולם, פי
 עכשו האמת בגלות גדול וכל אחד אומר שאצלו האמת,
 ועקר האמת יתגלה על-ידי משיח.

השקר הוא סמרא דמותא ואמת היא סמא דחיי, ועל-
 כן ברור האמת מתוך השקר הוא בחינת תחית
 המתים. (האמת הוא בחינת כסדר, הינו שאומרים הדברים כמות
 שהוא, שזה בחינת כסדר. אבל השקר הוא בחינת שלא כסדר,
 מאחר שמשנה הענין והספור מסדרו האמתי). עקר מצות גר
 חנכה הוא להדליק ולהאיר אור האמת בעולם, שיזכו
 הכל לידע היכן האמת שמדליק ומאיר כל נפשות ישראל
 באורו של משיח בכל מיני חשך ואפלה ומבטל כל
 החשכות וכל אהבות הנפולין, ומצילים משטף מים רבים
 המתגברים בכל פעם להחריב את העולם להשכיחם
 התורה.

ה' יתברך ברחמיו נוהג בחסדו בכל דור על-ידי הצדיק
 הגדול האמתי ואנשיו הפשרים האמתיים, שיש
 לפעמים שחוטפין אנשים ומוציאין אותם ממקומות
 רחוקים ומלכלכים מאד ומתחילין לטהר אותם ולקררם

לה' יתברך ומאירים בהם אורות גדולים בהארה גדולה, אף-על-פי שיש הרבה שנופלים אחר-כך ממדרגתם רחמנא ליצלו, אף-על-פי כן הם משתדלין לקרב בכל פעם יותר, "כי אתה מרום לעולם ה', לעולם ידך על העליונה", עד אשר סוף כל סוף יתקן הכל בשלמות.

עכשו בגדל עצם החשך, שהאמת נעדרת וסור מרע משתולל ויראי חטא נמאסין, ועל-פי רב אנשי אמת הם נרדפים מאד מחמת הקטגור שעל הצדיק האמת, ועקר התקון הוא לבלי לכנס בחקירות וקשיות ותרוצים כלל, רק להסתפל על האמת לאמתו, ולשמור את עצמו לבלי להלכד ברשת הרודפים, בחלקלקות לשונם ובחכמתם וליצנותם, אשר כל זה קשה מהרדיפה בגשמיות כי מניעת המוח קשה מהכל.

מי שרוצה לכנס בים החכמה, אי אפשר לכנס בו כי אם על-ידי מנהיג אמתי שידע כל הדרכים והנתיבות שבים החכמה, ויעשה אגיות בחכמה ואומנות נפלא לעבור ולשוט עליהם בים החכמה. כי מי שאינו מקבל מהרבי האמת שהוא בחינת משה את בחינת צמצום ומחצות השכל שלא יכנס להשיג יותר מדי ובמפלא ממנו, ולא יכנס בחקירות וקשיות ותרוצים וכו' רק יסמך על אמונה, וירצה לכנס בים החכמה - בודאי ישקע

וַיַּטְבַּע בְּתוֹךְ הַיָּם בְּרוּחַנִיּוֹת וַגְּשָׁמִיּוֹת. וְזֶה הָיָה עֵקֶר הַיָּם
 שֶׁל קְרִיעַת יַם סוּף שֶׁנִּבְקַע לָהֶם בְּכַח וּזְכוּת מִשֶּׁה רַבְּנֵנוּ
 עָלָיו הַשְּׁלוֹם יַם הַחֲכָמָה בְּרוּחַנִיּוֹת וְזָכוּ לְעֵבֶר בּוֹ בְּשָׁלוֹם,
 וְכִמוֹ כֵּן נִבְקַע לָהֶם הַיָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת "וַיַּעֲבְרוּ בִּיבֶשֶׁה בְּתוֹךְ
 הַיָּם". וְהָעֵקֶר הָיָה עַל־יְדֵי שְׁהַאִיר עֲלֵיהֶם בְּחִינַת שְׁתִּיקָה,
 לְכָלִי לְהִרְהוֹר אַחַר מְדוּתָיו יִתְבָּרֵךְ, בְּחִינַת "ה' יִלְחֶם לָכֶם,
 וְאַתֶּם תַּחֲרִישוּן".

הַמַּתְגַּעְגַּע לְהַתְרָאוֹת בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה בְּלֵב אִמָּת
 יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדְעֶסֶר

ס

ב"ה, י"א שבט תשכ"ב.

עֲצָמֵי וּבִשְׂרֵי, מֵר. ז. שׁוֹר, הַקְּשׁוֹר בְּקִשְׂרִים חֲזָקִים בְּהַאִילָן
 הַנִּפְלָא הַקְּדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, שֶׁהוּא הַצַּדִּיק הָאִמָּת הַעוֹמֵד
 לָנוּ לְמַחֲסָה וּלְמִגֵּן לְדוֹר דוֹר, וּמְחִיָּה וּמְחִיָּק אֶת נַפְשֵׁנוּ
 בְּכָל מִינֵי רִיחִין וּבּוֹסְמִין שֶׁל נוֹרָאוֹת תּוֹרָתוֹ. אֲשֶׁרִיךְ
 שְׁזִכִּיתָ לַיִּדַע מִבְּעַל הַנִּפְלָאוֹת, שֶׁכָּל דְּבָרָיו נִפְלָאוֹת פְּלָאֵי
 פְּלָאוֹת עַד אֵין חֶקֶר לְבַעַר וּלְכַטֵּל כָּל הַכְּפִירוֹת וְאִמּוֹנוֹת
 כְּזָבוֹת וְלַהֲמִשִּׁיד וּלְקַרֵּב כָּל הָעוֹלָם לַה' יִתְבָּרֵךְ.

עֵקֶר הַתְּכָלִית וְהַשְּׁלֵמוֹת הוּא רַק לְעֵבֶד ה' בְּתַמִּימוֹת
 גְּמוּר בְּלֵי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלָל. כִּי יֵשׁ מַחְקָרִים
 שְׂאוּמְרִים שֶׁעֵקֶר הַתְּכָלִית הוּא עַל־יְדֵי חֲקִירוֹת וְחֲכָמוֹת
 חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁלָּהֶם, וְהֵם מְבַלִּים יְמֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה לְחֶקֶר

וּלְהַשִּׁיג הַמְשַׁפְּלוֹת וְזֶהוּ הַתְּכֵלִית אֲצֵלָם, אֲבָל בְּאֵמַת עֶקֶר
הַשְּׁגַת הַתְּכֵלִית וְהַעוֹלָם הַבָּא הוּא רַק עַל־יְדֵי אֲמוּנָה
וּמִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, לְעֵבֶד ה' בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁימוֹת גְּמוּרָה,
וְעַל־יְדֵי זֶה בְּעֶצְמוֹ זֹכִינַן לְמָה שְׂזוֹכִינַן (עֵין לֹא רְאֵתָה וְכוּ').

הַתְּפִלָּה מְשַׁנָּה הַטָּבַע וְנִתְבַּטְּלִין הַחֲכָמוֹת וְהַחֲקִירוֹת שֶׁהֵם
הוֹלְכִים עַל־פִּי הַטָּבַע.

הַמְחַקְרִים וְהַכּוֹפְרִים מְפָרְשִׁים כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה עַל־
פִּי חֲכָמוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת שְׁלָהֶם, וְאֶפְלוּ
מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת מְפָרְשִׁים הַכֹּל עַל־פִּי צוּרָה וְשִׁכְלִיּוֹת
שְׁלָהֶם, וְכּוֹפְרִים בְּעֵשִׂית הַמִּצְוֹת. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ יוֹדַע
מֵהֶם כְּלָל. וְעֶקֶר הַכְּנַעְתָּם עַל־יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֵמַת הַגָּדוֹל
בְּמַעֲלָה מְפַלְגֵת מְאֹד, שֶׁעֶקֶר עֲנִינוֹ הוּא תְּפִלָּה, כִּי תְּפִלָּה
מְשַׁנָּה הַטָּבַע.

הַמְתַּפְּלֵל תָּמִיד עַל שְׁלוֹמוֹ וַיִּשׁוּעָתוֹ, הַמְתַּנַּעֲנַע
לְהַתְּרָאוֹת בְּשִׂמְחָה.

יִשְׂרָאֵל דָּב אוֹדְעֶסָר

סא

ב"ה, ר"ח ניסן תשכ"ב, תל-אביב.

מחמד עיני ולבי' מר זלמן שזר, הנעים והנחמד לכל, ה'
עוזו וגבור יתיה מעוזך ויחזק לביך בכל עז ותעצומות
לזרו מאד לדלג על מה שצריך לדלג כפי שתוכל
להמשיך על מחד וחכמתך הארה מהנגון והשיר של
נפלאות למעלה מן הטבע, היוצא מהכנור של ע"ב נימין

שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת שִׁתְּנֶלֶה לְעֵתִיד בְּעַת קֵץ הָאֲחֵרוֹן עַל־
יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ שְׁעַל־יְדֵי זֶה יִבְעַר וַיִּבְטַל הַמִּינּוֹת
וְאִמּוֹנוֹת כּוֹזְבוֹת מִן הָעוֹלָם, וַיַּחְזִיר כָּלֵם אֶל הָאֵמֶת
וַיִּקְרָבֵם לֵה' וַתִּבְרָךְ וַתּוֹרַתוֹ, וַיִּמְלֵא כָּל הָאָרֶץ דַּעַה לְדַעַת
כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים. שְׁלוֹם וְכָל טוֹב לְאֶרֶץ יָמִים.

אָחֵי יְקִירֵי וַחֲבִיבֵי, מַה מְאֹד גִּדְּלָה שְׂמֵחַתִּי שְׂזוּכִיתִי
לְרֵאוֹת כְּתָב יְדֶךָ הַחֲזוּקָה הַמְּלֵא יְדִידוֹת וּבִרְכוֹת
נְאֻמָּנוֹת הַיְקָרוֹת לִי מֵאֲלֵפֵי זָהָב וְכֶסֶף. אֲנִי יוֹדֵעַ בְּנַפְשִׁי
הָאֵמֶת, כִּי בּוֹדָאֵי אֵינְנִי רְאוּי וּכְדָאֵי לְקַבֵּל כְּבוֹד כְּזֶה.

בְּכַנְשֵׁתִי מִמֶּךָ יְקִירֵי לַחֲזוֹר עַל הַדְּבָרִים שֶׁפְּתַכְתִּי לָךְ עַד
הַנְּהָ, וְלִהְיוֹת תָּמִיד עַל רַעְיוֹנֶךָ סְפָרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל
וְלִהְיוֹת בָּהֶם וּלְדַקְדֵּק בָּהֶם, כִּי בְּטַח תִּמְצָא בְּכָל דְּבֹר
וּדְבֹר כָּל מִינֵי מְתִיקוֹת, וּבּוֹדָאֵי תוּכַל לְהַחְיוֹת עֲצָמְךָ
תָּמִיד בָּהֶם אֲפֹלוּ בְּעֵמֶק הַחֲשֵׁךְ בְּכָל מִינֵי צָרוֹת הַנֶּפֶשׁ.

אֵל יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל אֲשֶׁר לֹא פְתַכְתִּי לָךְ אֲגֵרַת זֶה זְמַן
רַב, כִּי ה' יוֹדֵעַ אֶת לִבִּי, כִּי מַעֲצָם אֶהְבַּתְךָ הָאֵמֶתִית
הַקְּשׁוּרָה וַחֲקוּקָה בְּעֵמְקֵי לִבִּי יוֹמָם וּלְיָלָה נִכְסָף נִכְסַפְתִּי
בְּכֹלוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהִרְחִיב הַדְּבֹר וּלְטַיֵּל עִמָּךְ בְּגֹן עַדֵּן הָעֲלִיזוֹן
שֶׁל הַצְּדִיק יוֹם יוֹם, אֵךְ אֵינִי דַעְתִּי צְלוּלָה מַחֲמַת בְּגִידוֹת
הַזְּמַן אֲשֶׁר סִבְּבוּנִי כִּידוּעַ לָךְ קֶצֶת, וְאִם יִרְצֶה ה' כִּי יִרְחִיב
ה' אֶת דַּעְתִּי, אֲזוּ בּוֹדָאֵי אֶתְגַּבֵּר וְאֶתְאַמֵּץ בְּכָל נַפְשִׁי
לְהוֹדִיעַךָ בְּכָל פֶּעַם חֲדָשׁוֹת נוֹרְאוֹת מֵהַיְשׁוּעוֹת וְהַחֲסָדִים

העצומים שעשה ה' עמנו באחרית הימים האלה, בסוף הגלות האחרון והמר הזה על ידי הצדיק האמת שהוא מבצר תקונתנו האחרון, עד שגם עכשו אחר כל המרירות והקלקולים הרבים שקלקלנו - עקר נחמתנו ותקונתנו הוא החסדים החדשים הנפלאים שהם בחינת שכליות גבוהים ונעלמים מאד, שרשי התורה שהם למעלה מהתורה, ששמשיך עלינו הנחל נובע מקור חכמה להחיות כל הנפשות הנפולות אשר רבו כמו רבו בדורות הללו.

עלינו לשמח ולרקוד בלב שלם בשמחה גדולה שזכינו לידע מהעוסק בתקוננו לניצח בכל דור, ואוי ואבוי להם להחולקים והמתנגדים על העוסק בתקון נפשיהם בכל עת. ואף-על-פי שהם חולקים כמו שחולקים ומתלוצצים כמו שמתלוצצים, אף-על-פי כן סוף כל סוף יתגלה האמת לעין כל, עד שכל חלקת הכבוד יהיה אצל האמת, ואז בודאי הכל ירוצו לעבד את ה' באמת ולהתקרב לצדיק האמת שהוא עקר שלמות האמת.

המעתיק והמסדר, הדורש שלומו וישועתו בכל עת בזה ובבא, מברכו בברכות מאלפות וחג בשר ושמח על גאלתנו ופדות נפשנו. המחכה ומצפה לראותו היום ולשמח אתנו יחד על שמחתנו.

ישראל דב אודסר

סב

כ"ה, כ"ה ניסן תשכ"ב, תל-אביב.

לְבִי יְקִירִי, מֵר זְלַמֵּן שׁוֹר, הַחוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת וְתַחְבּוּלוֹת
 לְהוֹדִיעַ וּלְהָאִיר אֹר הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא אֹר הַצְּדִיק
 הָאֵמֶת אֹר הָאוֹרוֹת בְּחֵינַת אֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הַמָּאִיר עֲלֵינוּ
 אֹר הַתְּגָלוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ גַּם בְּמַחְשָׁבִים מְרִים
 וּמְרוֹרִים אֲשֶׁר בְּדוֹר הַחֹשֶׁךְ הַזֶּה, וּמְשַׁבֵּר וּמְכַנְיַע וּמְשַׁפֵּיל
 וּמְכַפֵּל מִן הָעוֹלָם כָּל סִפְרֵי הַמִּינִים וְהַמְּחַקְרִים הַנּוֹטִים
 לְצַד מִינוֹת וּכְפִירוֹת, וְכָל הַגְּאוּהַ וְהַמְּמַשְׁלָה שֶׁל
 הַמַּנְהִיגִים שֶׁל שְׁקֵר שְׁמַטִּילִים שֶׁנֶּאֱהָ וְאִיבָה בֵּין יִשְׂרָאֵל
 לְאֲבִיהֶם שְׂבַשְׁמִים וְעוֹקְרִים אֶת הָעוֹסֵק בָּהֶם מְשַׁנֵּי
 עוֹלְמוֹת. יְצוּ ה' אֲתָדָּךְ אֶת הַבְּרָכָה וְהַחַיִּים.

יְמִי זְקֵנָה וְשִׁיבָה קִפְצוּ עֲלֵינוּ, וְכַחֲנוּ חֲלַשׁ וְדָל, וְשׁוֹנְאֵי
 נַפְשֵׁנוּ שֶׁהוּא אִשׁ הַתְּאוּזוֹת רַבּוֹ וְגִבְרוֹ מִכָּל הַצְּדִדִים
 כְּמַעֵט בְּלִי שְׁעוֹר, וְנַפְשֵׁנוּ מְטוֹרֶפֶת בְּמַצְלוֹת טֵיט עֲכִירַת
 תְּאוּזוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ כְּאֶכֶן הַנְּתוּן בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע,
 וְאָנוּ הוֹלְכִים בְּעוֹלָם נֶעַ וְנָד מְבַלְבֵּל וּמְטוֹרֶף מְאֹד יוֹתֵר
 מִסְּפִינָה הַתּוֹעָה בְּלִב יָם וְהַרוּחַ סְעָרָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר בְּלִי
 שׁוּם מְנוּחָה וְהַשְׁקֵט, וְאִין שׁוּם מְשָׁל וְדַמְיוֹן לְכַנּוֹת
 וְלַהֲדַמּוֹת עֵצִם הַרְחַמְנוֹת שְׁעֲלֵינוּ, וְאֶנְן יְתִמִּי דִיתִמִּי בְּדוֹר
 הַיְתוּם הַזֶּה, וְאִין לָנוּ שׁוּם עֲצָה וְתַחְבּוּלָה רַק לָנוּם וְלַפְרָח
 לְהַצְּדִיק, לְהַתְּגוּלָּל בְּרַפְּשׁ וְטֵיט וְלַרְחֵשׁ עַל הַיְדִים וְרַגְלִים
 בֵּין נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים עַד שְׁנוּכָה לְשֹׂאב מְרוּחַ הַקִּדְּשׁ שֶׁל
 הַצְּדִיק אֲשֶׁר עַל-יְדוֹ אִין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, וּבְכָל

מקום ובכל זמן ובכל המדרגות למעלה ולמטה, אפלו הרחוקים שנתרחקו לגמרי מקדשת ישראל, אף-על-פי כן אין שום יאוש כלל. כי בעצם כח חכמתו הגדול והנורא הוא מהפך עצם הרע לטוב, משמד לרצון.

עקר כל הכפירות והאפיקורסות של חכמי הטבע שנתעו למקום שנתעו, הוא על-ידי פגם אמונת חדוש העולם, שעל-ידי פגם זה באים לכל מיני טעותים. ועקר הכנעתם ובטול דעתם הוא על-ידי הצדיק האמת הגדול במעלה מאד בחינת משה משיח, שממשיך תורה כדי להאיר ולגלות אמונת חדוש העולם, ולבטל ולעקר דעות חכמי הטבע שבופרים בחדוש העולם.

עצם נוראות גבורתו וכחו של הצדיק האמת הפעל כח הוא בחינת מטה עז שעומד בחזק ותקף בתוך בית הבליעה של הסטרא אחרא, בתוך הרוח שטות, עד שמכרחת להקיא הקאות בכל פעם עד שגם אלו הרחוקים והגרועים ביותר שכבר הזקינו ברשעתם ונתעבו ונתגשמו מאד ונבלעו בתוך בטן הסטרא אחרא שכמעט כמעט אבדה תקותם ותוחלתם, באים ומתקרבים לה' יתברך ונתוספים שכנים רבים להקבוץ הקדוש של הצדיק, ועל-ידי זה דיקא נעשה תקון נפלא בכל פעם עד שסוף כל סוף יתקן הכל.

בהוקרה ואהבה וגעגועים. המעתיק ישראל דב אודעסר

סג

ב"ה, כ"ו איר תשב"כ, תל אביב.

לפי יקירי, שזכה לטעם נעימת האמת הפרור והנדך והתעורר באש הבוער בלבו, והלהיב את נשמתו ומחשבתו לחשב מחשבות עמוקות ועצות ותחבולות רבות להגדיל ולפרסם את שם הצדיק האמת הממשיך עלינו אורו של משיח, ומשבר ומבטל בכטול גמור הטינופות וזהמת המינות ואמונות פזביות המחשיכים עיני ישראל, ומעלימים ומסתירים אור הצדיק האמת ומפרידים הרגלים מן הראש, הינו שעושים פרוד בין כלל ישראל שהם בחינת רגליו, ובין הצדיק שהוא הראש, ראש בני ישראל, שעל-ידי זה נתגבר חכמת הפילוסופיא בעולם ונתרבו ספרי מינות וכפירות שטטילים שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים. שלום וחיים וכל טוב.

בעצם שפלותנו בדור היתום הזה, שגברה ההסתרה שבתוך הסתרה עד אין קץ, ובגדל עמק תכלית תכלית הירידה בפפירות ואמונות פזביות, וכלנו פצאן תעינו עד שבאנו אצל הקצה והסוף של ישראל, שישאל עומדים במקום שגבול ישראל כלה, ששם מסים קדשת ישראל, שמשם ולהלאה אין מתפשט קדשת ישראל, אף-על-פי כן אסור להרהר אחר מדותיו ותברך פי "מאד עמקו מחשבותיו", כי כבר הקדים ונתן לנו הצדיק שהוא יגמור הכל פרצונו ויביא הכל אל התכלית הטוב האמתי

הנצחוי. ואף-על-פי ש"מקולות מים רבים אדירים משפרי ים", אף-על-פי כן "אדיר במרום ה'". כי אף-על-פי שהמים רבים אדירים משפרי ים ומתגברים על כל אדם כל-כף, אף-על-פי כן מכלם אדיר במרום ה', וכבר חמל ה' יתברך על עולמו ובאהבתו ובחמלתו הקדים ונתן לנו את הצדיק שהוא בכחינת משה שמעורר אותנו בכל עת לשוב לה' יתברך איך שהוא, אפלו אם עבר על כל התורה אלפים פעמים, כי רבים רחמיו מאד ויש תקוה לכל, תמיד, כל ימי חייו.

עבדו ואוהבו הנאמן, הקשור תמיד במחי ולבי ומתפלל על שלומו ועל ישועתו בזה ובבא.
 ישראל דב אודעסר

סד

ב"ה, אור ליום ד' אלול תשב"כ.

עצמי ובשרי, מר זלמן שזר, שיש לו לב חזק ותקוף ללבש רוח גבורה ללחם מלחמת ה' להכניע זהמת השקר של המינות ואמונות כזביות, ולהגדיל ולפאר ולפרסם שם הצדיק האמת ההולך לפנינו ובכחו הגדול והנורא מאד יתקן גם אותי גם אותך גם את כל העולם כמו שהוא עתה. שלום וחיים וכתיבה וחתומה טובה.

הקנא אשר בינינו, וכל מה ששמעת ממני מסוד נוראות גדולת הצדיק האמת לא דבר קטן

הוא, כי הוא מעשה גדולה עמקה ונוראה שאי אפשר לשער במוח, ואם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא. לכן אחי, חזק ואמץ, וראה והבן וחכם וזכר היטב כל הדברים ששמעת מפכר, ותזכר בכל פעם עצם גדלתו ונוראות כחו של זקן שבזקנים דקדשה שאנו חוסים בו, שפעצם כחו יתקן הכל ויתהפך הכל לטובה בעזרת ה' יתברך. ואני עיני צופיות ומיחלות לה' שיצמח על ידי זה ישועתך הנצחית להתקרב לה' יתברך באמת בתוך כלל ישראל.

בבר עברה השנה ופרחה במהירות רבה, ומתקרבים לימי ראש השנה, ותתחיל לברך במחשבתך שהחינו והגיענו וקימנו לזמן הזה שהוא ראש השנה הקדוש, שנזכה אז להתועד יחד בתוך הקבוץ הקדוש של הצדיק שיודע ענין ראש השנה לעמקא, וכח החסד הנפלא והנורא של ראש השנה שממשיך הצדיק יגן ויעזר לך ולביתך, שלום וחיים וכל טוב.

אם אמנם אין דעתי צלולה ואין עמי דברים מחמת היסורים הקשים והמרים העוברים עלי, לא עליך, אך מעצם אהבתך אשר בלבי הכרחתי עצמי לדבר עמוך למוכתך הנצחית, כי אני יודע שלבך בפנימיות נכסף מאד להתקרב לה' יתברך באמת, וה' יתברך ישים מלים בפי באפן שאפעל למען ייטב לך לעד.

כָּל אֶחָד עַל־יְדֵי חַטָּאֵיו גּוֹרֵם הַסְתַּלְקוֹת אֹר אֱלֻקוֹתוֹ
 יִתְבַּרֵךְ, שְׁעַל־יְדֵי זֶה אֵין יְכוּלִים לֵידַע מֵה' יִתְבַּרֵךְ
 חַס וְשָׁלוֹם. וְעַקֵּר הַתְקוּן שְׁלָנוּ וְשֶׁל חַטָּאֵי כָּל הַדּוֹרוֹת הוּא
 רַק עַל־יְדֵי הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הַרוּעָה שְׁלָנוּ הָאֲמִתִּי שְׁמֻקְרָב כָּל
 הַרְחוּקִים וְהַנִּדְחִים, שְׁפָלָם יָשׁוּבוּ לֵה' יִתְבַּרֵךְ בְּאֲמִתּוֹ,
 וַיַּעֲמֵדוּ עַל עַמְדָם, שְׁלֹא יִפְלוּ בְדַעְתָּם מִכָּל מַה שְׁעֵבֵר
 עֲלֵיהֶם יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה. רַק לְהַתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ,
 בְּכַח הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁהַמְשִׁיךְ הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם.

עַקֵּר הַתְגַּלּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ וּמַלְכוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם
 הוּא עַל־יְדֵי בְחִינַת זְכָרוֹן, שְׁצַרִּיכִים לְשִׁמּוֹר אֶת
 הַזְכָּרוֹן מְאֹד, וְעַקֵּר הַזְכָּרוֹן הוּא לְהַתְגַּבֵּר מְאֹד לְקִשֵּׁר
 הַיָּטִב בְּמַחוֹ וּבְדַעְתּוֹ אֹר הַזְרִיחָה הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא שְׁמֵאִיר
 הַצַּדִּיק לְכָל אֶחָד בְּכָל עֵת. וְכָל זְמַן שְׁלֹא נִמְשָׁךְ דַּעַת
 הַצַּדִּיק לְתוֹךְ הַלֵּב הַיָּטִב עַד שְׁלֹא נִשְׁכַּח אֹתוֹ לְעוֹלָם אֲזִי
 עֲדוֹן אֵין יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל.

עֲלֵינוּ לְשִׁמּוֹחַ בְּכָל עֵת בְּכָל עֵז שֶׁהַבְּדִילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
 הַחוֹלְקִים עָלָיו בְּגֵאוּהָ וְכוּזוֹ. ה' יִתְבַּרֵךְ בְּרַחֲמָיו
 יִתֵּן בְּלִבֵּנוּ לְהַתְחַזֵּק לְהַכִּיֵּן עֲצֻמְנוּ עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה הַקְדוּשׁ,
 וְנוֹכַח לְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה, לְחַיִּים טוֹבִים אֲרָפִים
 וְלִשְׁלוֹם. הַמְעַתִּיק הַמְצַפֶּה לִישׁוּעַתְךָ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת.
 יִשְׂרָאֵל דִּב אֹדְסֵר

סה

ב"ה, ה' תשרי תשכ"ג עיר הקדש ירושלים.
 עֲצָמֵי וּבְשָׂרֵי, מֵרֵז. שׁוֹר, הָאוֹחוֹ עֲצָמוֹ בְּהַצְדִּיק הָאֵמֶת
 שְׁהוּא רוֹפֵא מִמַּחֲהָ וְנֶאֱמָן, שְׂיִוְדַע כָּל הַחֲסֵרוֹנוֹת
 וְהַחֲלָאִים שֶׁל כָּל אֶחָד, וְיִוְדַע אִיךָ לַעֲסֵק בְּרִפּוּאֹתוֹ
 בְּשִׁלְמוֹת. שְׁלוֹם רַב וְגִמְרַת חֲתִימָה טוֹבָה.

מכתבך מיום כ"ח אלול תשכ"ב קבלתי בצרוף צ"ק
 על סך מאה ל"י. רב תודות ותשואות חן חן
 מעמקי לבבי. מה מאד מתק לנפשי הטוב והחסד
 שהגדלת לעשות עמדי, בראותי בזה שדברי רבנו ז"ל
 עושים רשם בלבך, כי כבד וקשה מאד לקבל דבריו
 מחמת רבוי המספים המבדילים, והחכמות של שטות
 והכל שמשפכים ומעקמים הלב מאד. מי יתן שיפנסו
 בלבנו ובלב כל ישראל ויעשו פעלתם פראוי לבוא למה
 שאנו צריכים לבוא בזה העולם אשר לך נוצרנו.

על-ידי צדקה וחסד להצדיק האמת ועניים הגונים -
 על-ידי זה משלימים השכל ונתרומם המוחין
 וזוכין לראות אור הצדיק, ועל-ידי זה זוכה להכניע הגוף
 לגבי הנפש, החמר לגבי הצורה, הסכלות לגבי השכל.
 ויוצא מחשך לאור, מבהמה לאדם, ונתבטלין החכמות
 חיצוניות וזוכין להשגות אלקות, ומבטל הדין והחשך
 וממשיך חסדים בעולם.

הַמַּעֲתִיר בַּעֲדוֹ תָּמִיד בְּכָל עֵת וּמִצְפָּה לְיִשׁוּעָתוֹ
וּמוֹכְתוֹ בְּזוֹה וּבַבָּא, וְאַחֻלִּים לְבָבֵיִם לְשִׁנָּה הַחֲדָשָׁה לְךָ
וּלְבֵיתְךָ לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעָר

סו

ב"ה, אור ליום ג' ט"ז חשון תשכ"ג, ירושלים הקדושה.
עצמי ובשרי החביב לי באמת יותר מנפשי, מר ז. שזר,
שהעיר את רוחו והקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו
הברוכים והכנים עצמו בכל כחו בהשתדלות גדולה
ויתרה ביותר לגדל ולפרסם בכל העולמות את שם
הצדיק האמת היחיד בעולם שעולה לעילא ולעילא על
כל הצדיקים האמתיים המבחרים והנוראים, יחיד
הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו גם עכשו בתוך כל מיני
חשכות והתרחקות אשר באחרית הימים האלה. אשריך
אחי אשריך אלפים פעמים שפנימיות לבבך מבין
ומרגיש אור האמת האמתי שמאיר עכשו בכל העולמות
מראש ועד סוף. שלום רב.

מעצם עיפות נפשי מחמת הצרות והתלאות

והמרירות אשר סבבוני מפל הצדדים לא

עליך, אין דעתי צלולה לכתב ואין לי דבורים, אך למען

נעם אהבתך החרות על לוח לבי, לא יכולתי להתאפק

לעשות חובתי המוטל עלי וכתבתי בכל כחי.

ה' יודע ועד, וגם לבבך רואה ומרגיש פי נפשך קשורה
 בנפשי תמיד בכל יום ובכל עת, ובפרט בחצות
 לילה בעת ההתבודדות והשיחה עם ה' יתברך, כל
 מעיני בך. לאשר נפשי יודעת מאד כי נפשך בשרשה
 גבוה ויקרה מאד מאד, ובפנימיות לבבך משרש נקדת
 האמונה הקדושה בה' ובתורתו, ולבך בוער ביקוד אש
 להתחבר בכל מיני חבור להצדיק האמת בחיר מבחירי
 צדיקיא ולאנשיו הנאמנים הכשרים האמתיים שבדור,
 אשר במעינות חכמת תורתו מאיר בנו אמונה אמתית
 דאמתית, שזאת האמונה היא שרש ומקור החכמה,
 שעל-ידיה באים להשגות אלקות, לראות עין בעין
 אלקותו ומלכותו וממשלתו.

אבל כנגד זה משתפחים מניעות ועפובים בלי שעור,
 כי הבעל-דבר אורב על האדם תמיד והעקר על
 אחריתו וסופו בפרט בדורותינו אלה, וזאת מחמת
 שהאדם כל מה שמזקין יותר הוא צריך להתקרב לשרשו
 ותקונו יותר, ועל-כך מתגבר עליו מלחמת היצר ביותר,
 ואי אפשר לדלג ולקפץ על הגיהנם שהוא זה העולם כי
 אם על-ידי גדל כח הצדיק האמת וספריו הקדושים
 ועצותיו העמקות והתמימות והפשטות מאד לכל אחד
 ואחד בכל מקום ובכל זמן, לקשר נפשותינו לה' יתברך
 בחותם על לבו. כמו שאמר רבנו זצ"ל בזה הלשון: "אני

אין לי מה לעשות בזה העולם כלל, פי בשבילי איני צריך לעשות כלל, רק באתי להעולם לקרב נפשות ישראל לה' יתברך".

לכן הנני פונה אליך מעמק לבי להעמידך על החוב הקדוש המוטל עליך, לחשב מחשבות עמקות ותחבולות עצומות בתשובה גדולה עד כלות הנפש, להתגבר ולהתאמץ ברצון חזק מאד לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע בכלות הנפש להגות בספריו הקדושים בכל יום ויום, לראות אורות החדשות הנוראות שבהם, עד שיכנס הריחות טובות מהדבורים הקדושים בלבבך לקיום ולמעשה, שזהו זה העקר והתכלית.

בששני ישראלים האוהבים זה את זה מתקבצים ומתועדים יחד באהבה ובשלווה, ושמים בראותם זה את זה, אזי מברכים שהחינו וקימנו וכו', פי זה עקר החיות והקיום של כל העולמות.

צריכים לחפש ולמצא בכל אחד מישראל איזה זכות טוב כדי לאהב אותו פנפשו, פי כל אחד מישראל - כל זמן ששם ישראל נקרא עליו, אי אפשר שאין בו איזה צד טוב וזכות, וצריכים לקשר את עצמו עם הטוב שבהם ולכלל עמהם יחד באהבה ואחדות.

כל מה שהקבוצה של הצדיק האמת נתרבה יותר, נתגדל כבוד ה' יתברך ביותר ונכללין יותר באחדותו יתברך.

מעלת הקבוצה הקדושה האוחזים עצמם בהצדיק האמת באהבה ואחדות גדול ובתכלית השלום האמתי ונוהרים בכבוד חבריהם ולשמור את עצמם מפל מיני מחלקת ומבטלין כבוד עצמן לגמרי נגד כבוד רבם האמתי שהוא כבוד שמים, ומקשרין עצמם עם כל נקדת יהדותם רק להצדיק האמת וממשיכים על עצמם בכל עת הארת הדעת הקדושה שלו, ומתקבצים ומתועדים בכל עת לדבר זה עם זה מיראת שמים ומהארת הדעת הקדושה שעוסק הצדיק להאיר בהם - הקבוצה הקדושה הזו יקר ונעלה מאד, ועל-ידי זה יכול הצדיק הרועה שלהם להאיר ביותר להדרי מעלה והדרי מטה, ולחזק את כל הנופלים והירודים והרחוקים ביותר שגם הם ידעו האמת כי עדין ה' אתם ואצלם וסמוך להם מאד, עד שגם הם ישובו אל ה' יתברך. ועל-ידי זה הקבוצה הקדושה תהיה הגאלה ויבוא משיח ויתקן הכל בשלמות.

באהבה ואחדות בשלמות, וברצונות וכסופים לעסק באור הדעת של הצדיק.

ישראל דב אודעסר

ב"ה, י"ב שבט תשכ"ג.

עצמי ובשרי, מר ו. שזר, הקשור בהאילן הנפלא הקדוש ונורא מאד שהוא הצדיק האמת העומד לנו למחסה ולמגן לדור דור, ומחיה ומשיב את נפשנו בכל מיני ריחין ובוסמין של תורתו הנוראה, אפלו בתכלית החשך וההתרחקות. אשריך שזכית לידע מפעל הנפלאות שכל דבריו נפלאות פלאי פלאות עד אין חקר, לבער ולבטל האמונות פזביות והכפירות, ולהמשיך ולקרב כל העולם לה' יתברך. פעל הרחמים ימשיך עליך רפואה וחיים ארפים חיים נצחיים.

אהובי אחי, אשר אהבת אמת אהבתך ואתה עומד בלבי ובמחי בכל יום תמיד, בפרט בעת שאני זוכה לשבר את לבי ולשפך שיחי לפני ה' יתברך, וידעתי כי גם אהבתך שלמה עמו, ולבך חזק באמונה בנקדת ראש מבחר האמת שבו תלוי גאלתנו ופדות נפשנו, ואתה משתוקק ובוער לשמע הדבורים הטובים מעוזו נוראות הצדיק האמת שהוא עקר יסוד יהדותנו והוא כל נחמתנו ותקותנו הנצחי לדורות עולם. ומרב אהבתך אשר בלבי אני מדבר עמך לטובתך הנצחי. אחי, אחי, נפשי ולבבי, מתי תקום ותחדש ימיד להתקרב להצדיק ביתר שאת ויתר עז. שים לבך וישב דעתך היטב היטב, וחום וחמל עליך, וזרו עצמך לרוץ על ידיך ורגליך להתאחו בכנפי

הצדיק למען תהיה תקוה לאחרי־ך והיתה לשלל נפשך. הלא בדרך בישועת ה' ספר התפלות והשיחות הקדושות וספורי מעשיות הנזראות וכל ספריו הקדושים המלאים עצות ודרכים ונתיבות לכל אדם שפעולם ובכל מיני ירידות שפעולם. אחז בהם והפך והפך בהם, שאין לך מדה טובה מהם. פקח עיניך ולבך והבט בהם בעין האמת ובתמימות לשמור ולקיים, ואל תדחה עצמך מיום אל יום, כי מי יודע מה ילד יום.

כל הנפשות שמתקרבים להצדיק, צריך לעסק כל אחד לקרב עוד נפשות לה' יתברך כל אחד לפי בחינתו, שלא יהיו עצים יבשים חס ושלום. כי יש אילן וענפים, וענפים לענפים וכו', והצדיק הוא גופא דאילנא, והנפשות שמתקרבים אליו הם בחינת ענפים, וצריך שיצאו מהם עוד ענפים וכו', עד שיצמחו מהם עוד כמה וכמה אילנות עד שתתמלא פני תבל תנובה, בבחינת "ויזרעו שדות ויטעו פרמים ויעשו פרי תבואה ויברכם וירבו מאד", עד שדבורי הצדיק ילכו ויתפשטו בעולם והיו נשמעים למרחקים מאד עד שכל העולם יחזרו וישובו עלידי זה לה' יתברך.

בשהרע מתגבר על האדם כל־כך עד ששוכח שרש מעלת נפשו היקרה, והטוב שיש בו נתעלם

לְגַמְרֵי עַד שְׁאִין יוֹדַע אִיךָ לְהִתְעוֹרֵר עֲצֻמוֹ לָשׁוּב לַה' יִתְבָּרַךְ, אֲזִי עָקַר הַתְּקוּן הוּא רַק עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, כִּי עַל-יְדֵי שְׂזוּכִין לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק אֲזִי הָרַע נִתְפַּטֵּל וְנִתְפַּלְפֵּל לְגַמְרֵי כְּנֶגֶד קִדְשַׁת הַצַּדִּיק, וְהַטּוֹב נִתְגַּלָּה אֶפְלוֹ מֵעַמְקֵי עַמְקֵי הַקְּלָפוֹת, כִּי הַצַּדִּיק יָכוֹל לְגַלוֹת הַטּוֹב מִכָּל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם אֶפְלוֹ אִם הוּא בְּמָקוֹם שֶׁהוּא, וְעַל-יְדֵי זֶה נִתְעוֹרֵר הַטּוֹב הַנֶּעְלָם אֶצְלוֹ מְאֹד וְחוֹזֵר לְמַעְלָתוֹ.

דְּבָרֵי הַמַּעֲתִיק, הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבֶתְךָ מִקְרֵב יָב עִמָּךְ, וּמִתְפַּלֵּל לַה' שְׂיִצְלִיחַ דְּרַכֶּיךָ וְיִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע וְיִבְרַךְ צֵאתְךָ וּבּוֹאֶךָ בְּשָׁלוֹם.

יִשְׂרָאֵל דָּב אוֹדְעֶסְךָ

סח

ב"ה, כ"ג ניסן תשכ"ג, ירושלים הקדושה.
עֲצֻמֵי וּבִשְׂרֵי, מֵר ז. שׁוֹר, שֶׁחִדַּד אֶת אֲזוּנָיו וּלְכַבּוֹ לִשְׁמַע נִפְלְאוֹת נוֹרְאוֹת הַשִּׁיר וְהַנְּגוֹן הָעֲלִיּוֹן וְרֵאשׁ לְכָל הַשִּׁירִים שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁעַל-יְדֵיו הוּא מוֹצִיא מִלְּבָנוֹ כֹּל מִיְּנֵי חִיצִים אֲרֻסִּים שֶׁהֵם הַטְּעִיּוֹת וְהַמְּכּוּכּוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֶמּוּנוֹת כְּזָבוֹת, וְרֹפֵא אוֹתָנוּ בְּשָׁלְמוֹת. מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִנְגֵן זֶה הַנְּגוֹן וְעַל-יְדֵי זֶה יִקְרַב כָּל הָעוֹלָם לַה' יִתְבָּרַךְ וַיִּמְלֵא אֶת כָּל הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה'. "יִבְקַע כְּשַׁחַר אוֹרֶךְ וְאִרוּכְתָךְ מִהֲרָה תִצְמַח".

קַבְּלֵתִי אֶת בְּרַכְתְּךָ הַלְּבָבִי עִם צִיּוּק עַל סֵךְ מֵאָה ל"י מִיּוֹם ז' נִיסָן תשכ"ג, הַחַיִּית אֶת נַפְשִׁי מְאֹד,

וּשְׁשׁ אֲנֹכִי בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַד בְּלִי קֶץ בְּרֵאוֹתַי תְּשׁוּקֶתְךָ
 הַחֲזָקָה לַחֲתוּר לְמֵצֵא הַפְּיּוּם עֲמָקִים, שֶׁהֵם עֲצוֹת עֲמָקוֹת,
 עֲצוֹת אֲמִתִּיּוֹת שֶׁמֵּהֶם גִּדְּלָה הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. תְּשׁוּאוֹת
 חֵן חֵן לְךָ, יְהִי ה' עִמָּךְ וַיִּתֵּן לְךָ חַיִּים אֲרָכִים, חַיִּים טוֹבִים,
 חַיִּים שֶׁל אֱמוּנָה אֲמִתִּית, שֶׁזֶּהוּ עֵקֶר הַחַיִּים בְּזֶה וּבָכָא.

מִלְכִי וְאֱלֹהֵי, אֱלֹהֵי אֶתְפַּלֵּל, אֱלֹהֵי אֲשׁוּעַ, אֱלֹהֵי אֲזַעֵק,
 אֱלֹהֵי אֶתְחַנֵּן, אֱלֹהֵי שְׂמַחְתִּי אֶת כַּפִּי, פִּרְשִׁיתִי יָדַי
 כָּל הַיּוֹם, לְכִי יִצְעַק אֵל ה', מַעֲוֹמָקָא דְלִבָּא אֲנִי קוֹרָא
 אֱלֹהֵי, מַעֲמָקֵי עֲמָקִים אֲנִי מְצַפְצַף לְרַחֲמֶיךָ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ
 הָאֲמִתִּיּוֹת, כְּאִיל תַּעֲרֹג עַל אֶפְיָי מִיּוֹם בֶּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג
 אֱלֹהֵי אֱלֹהִים, כְּיוֹנִים הוֹמוֹת מְתוֹפְפוֹת עַל לְבַבְיָהוּן בֶּן
 יְהִימָה לְבָבִי לְהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ. כֹּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאֲרִיָּה
 וְהַכֶּפִּיר עַל מַרְפוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא עָלָיו מְלֵא רֹעִים, מְקוֹלָם לֹא
 יַחַת וּמֵהַמּוֹנִם לֹא יַעֲנֶה, בֶּן אֲשָׁאג וְאֲזַעֵק וְאֲצַעֵק וְאֲשׁוּעַ
 וְאֶנְהֵם וְאֲצַפְצַף וְאֶקְנֶה וְאֶיַּחַל וְאֲצַפֶּה וְאֶחַכֶּה לְרַחֲמֶיךָ
 וַיִּשְׁעֶתְךָ, לֹא אַחֲרִישׁ וְלֹא אֲשַׁקֵּט מִלְקֵרָא תְּמִיד אֱלֹהֵי ה'
 אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, קִרְאתִי שְׁמֶךָ ה' מִבּוֹר תַּחֲתִיּוֹת, שָׁמַע
 ה' קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנִנִי וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו וְזַכְּנוּ לְאֱמוּנָה
 שְׁלֵמָה כְּאֲמַת. הֲצִילְנוּ נָא אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים מִפְּגַם אֱמוּנָה,
 שְׁמַרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהֲצִילְנוּ מִמִּפְּלוֹת הַמִּפְּלְאוֹת הַבָּאִים
 חֵם וְשִׁלוּם עַל פְּגַם הָאֱמוּנָה שְׁאִין מוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דְּבָר,
 לֹא רְפוּאוֹת וְלֹא תַפְּלָה וְלֹא זְכוּת אֲבוֹת, וְאֶפְלוּ כָּל

הקולות של אח ואבוי ונגיחות ואנחות גם־כן אין מועיל להם, כי הכל נפגם ונתקלקל על־ידי פגם האמונה הקדושה אשר היא יסוד כל התורה כלה ויסוד כל העולמות כלם עם כל אשר בהם, שהכל תלויים ועומדים ומתקיימים רק על האמונה הקדושה.

אנא נורא קדוש מלא רחמים רבים, זכינו לצעק אליך באמת מעמק הלב, מעמקי עמקים, באשר אנחנו צריכים לצעק אליך עתה, באשר נגלה לפניך אדון כל את כל נגעי לבבנו. עזרנו לצעק אליך מן הלב בקול עמק באמת בקול דממה דקה, באפן שנוכח לעזרר עלינו פלאי רחמיך וחסדיך וחנינותיך והצלותיך הנפלאות והנוראות מאד, עד שנוכח לעזרר ולגלות עצות אמתיות עצות עמקות מתוך עמק החשך ואפלה הזאת שנלכדנו בו מאד בעוונותינו הרבים, כי אתה עושה נפלאות גדולות לבדך, עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר, ואתה גולה עמקות מני חשך ומוציא לאור צלמות, הוציאנו מאפלה לאורה. עשה עמנו פלאות ותשפיע עלינו ותגלה לנו עצות מרחוק באפן שנוכח לגדל האמונה הקדושה על־ידי זה, ורחם עלינו ברחמיך הרבים וחננו מאתך חכמה בינה ודעת דקדשה באפן שנוכח לחתור ולגלות הפנים שמהם גדלה האמונה הקדושה שהם מים עמקים עצה בלב איש, שנוכח לגלות ולהאיר עצות

עמקות מתוך עמק החשך, ותשפיע ברחמיך עצות טובות בעולם, עצות שלמות, עצות אמתיות כרצונך הטוב באפן שנוכח להצליח הצלחה האמתית והנצחית בזה העולם העובר, לילך בדרכיך הטובים ולהתקרב אליך באמת ובלב שלם, ונוכח לקיים עצותיך האמתיות והנכונות.

רבוננו של עולם מלא רחמים, עושה פלא, אשר אתה עושה נפלאות בכל עת וכבר עשית עם ישראל נסים ונפלאות גדולות ונוראות בכל דור ודור, רחם עלינו בדור הזה בצוק העתים הללו אשר האמונה הקדושה נפגמה מאד בעונותינו הרבים, ורבים מבני עמך ישראל נכשלו. עשה עמנו פלאות וזכנו לחתר ולגלות המים עמקים שמהם גדלה האמונה הקדושה ונוכח לחפש את עצמנו תמיד בכל עת איך אנו אוחזים באמונה הקדושה, ולהתחזק באמונה יתרה בכל עת בתם לכב באמת, ונוכח להעלות האמונה הנפולה ולתקן כל פגמי האמונה, ותתגדל ותתחזק האמונה הקדושה בכל עז ותעצומות, ונוכח להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמונה חזקה ונכונה, באמונה שלמה וקדושה, זכה ונכונה, צחה וישרה וברורה בלי שום בלבולים ומחשבות חיצוניות כלל. ונוכח להמשיך רפואה שלמה לכל חולי עמך בית ישראל (ובפרט לפלוני בן פלוני), אל נא רפא נא לו רפואת הנפש ורפואת הגוף, והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואיו ולכל מכאוביו,

וּתְכַפֵּל וְתַסִּיר כָּל הַמִּכּוֹת הַמִּפְּלְאוֹת וְחִלָּאִים רָעִים
 וְנַאֲמָנִים מַעֲלִיו וּמַעַל כָּל חוֹלֵי עַמּוּד יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁלַח לוֹ
 רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְלִכְּל אוֹתָן הַנִּפְשׁוֹת אֲשֶׁר כָּבַר
 הַפְּלֵאתָ אֶת מִכּוֹתֶם וּבָאוּ עֲלֵיהֶם הַמִּפְּלְאוֹת שְׁאִין
 מוֹעִיל לָהֶם שׁוּם רְפוּאָה בְּעוֹלָם וְלֹא תִפְּלֶה וּזְכוֹת אָבוֹת
 וְלֹא שׁוּם צְעָקָה וְאַנְחָה, אֲשֶׁר כָּל זֶה נִמְשָׁד מִפָּנֵם
 הָאֵמוּנָה. אֲנֵא ה', רַחֵם עָלָיו לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים וַעֲשֵׂה עִמּוֹ פְּלָאֵי פְּלָאוֹת כַּגְּדֹל נִפְלְאוֹתֶיךָ
 הַנּוֹרְאוֹת וְתַסִּיר הַמַּחֲלָה מִקְרָבוֹ וְתִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה
 בְּתוֹךְ כָּל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵל מְלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן
 אֶתָּה.

הַמְּלַקֵּט וְהַמְּסַדֵּר, הַמּוֹכִירֵךְ תָּמִיד לְטוֹבָה.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדְעֶסְר

סט

ב"ה, כ"ח אֵיר, תשכ"ג.

לְכַבוֹד נְשִׂיא מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, מֵר ז. שׁוֹר, הַמְּצַנֵּן בְּגִדְלַת
 יִקְרַת נִפְשׁוֹ הָאֲצִילָה שְׁנַחֲצָבָה מִמְּקוֹר קֹדֶשׁ מְגִדּוּלֵי
 יִשְׂרָאֵל עִמּוּדֵי הַתּוֹרָה וְצ"ל, שֶׁהִטָּה דַעַתוֹ וּלְכַבּוֹ לְשִׁמְעַ
 בְּקוֹל ה' הַקּוֹרֵא אוֹתוֹ בְּקוֹל גְּדוֹל כְּכֹל יוֹם שִׁמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ
 בְּנִרְיֻזוֹת גְּדוֹל אֶל הַצְּדִיק הָאֲמִתִּי שִׁישׁ לוֹ בַּח הַמּוֹשֵׁד
 לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַרֵּב כָּל הָעוֹלָם לַה' וְתַבְרַךְ. שְׁלוֹם רַב.

בְּשֵׁאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בָּא לוֹ כְּבוֹד חֲדָשׁ וּמַלְכוּת, אֲזַי
 צָרִיךְ יִגְעֶה גְדוּלָה וּמַלְחָמָה גְדוּלָה לְהַתְגַּבֵּר
 בְּכָל עֵז וּגְבוּרָה כְּגִבּוֹר חֲזָק וְאִמְיָן לְבַטֵּל כְּבוֹדוֹ כְּאִין
 וּכְאִפֶּס מִמֶּשׁ נֶגֶד כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵךְ, וְלֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ עִם
 הַכְּבוֹד לְצַרְכוֹ וְלִהְנִאת עֲצָמוֹ, וְלֹא יִקַּח לְעַצְמוֹ כָּלֵל מִן
 הַכְּבוֹד, שְׂלֵא יִהְיֶה הַמַּלְכוּת אֶצְלוֹ כְּעֶבֶד לְמַלְאוֹת תְּאוֹתוֹ
 חֵם וְשְׁלוֹם, רַק לְהַעֲלוֹת הַכְּבוֹד וְהַמַּלְכוּת שֵׁישׁ לוֹ לֵה'
 יִתְפָּרֵךְ וְלְצַדִּיק הָאֵמֶת, כְּדֵי שְׁעַל־יָדָי זֶה הַכְּבוֹד וְהַמַּלְכוּת
 יִתְגַּדֵּל וְיִתְעַלֶּה כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵךְ וּכְבוֹד הַצַּדִּיק הָאֵמֶת
 הַמְּנַהֵיג הָאֵמֶת שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר, נֶחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
 חֲכָמָה, שֶׁמְקַרֵּב הַכָּל לֵה' יִתְפָּרֵךְ, אֶפְלוּ הֶרְחוּקִים וְהַנִּדְחִים
 וְהַנֶּאֱכָדִים שֶׁנִּפְלוּ לְשֵׁאוֹל תַּחְתִּיּוֹת וּמַתְחַתּוֹ עַד אִין קִין
 וְאִין תְּכָלִית, הוּא מַעֲלָה וּמְקַשֵּׁר אוֹתָם מֵעַמְקֵי תְהוֹם רַבָּה
 - לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה גְבוּהַ כְּהַרְרֵי אֵל, שְׁעַל־יָדָי זֶה דִּיקָא
 נִתְיַקֵּר וְנִתְעַלֶּה כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵךְ בְּיוֹתֵר בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

שְׁוֹשֵׁי אֲשֵׁישׁ בִּישׁוּעַת ה' וַחֲסָדָיו הָעֲצוּמִים שֶׁגִּלְגְּלוּ וְסָבַב
 כָּרֵב רַחֲמָיו הַנִּפְלְאִים, שֶׁנִּבְחַרְתָּ לְנִשְׂיָא הַמְּדִינָה.
 אַחֲרֵי עֵבֶר חֲמִשָּׁה שָׁנִים שְׁזִכִּיתָ לְהַתְחַדֵּשׁ וְלַצְמַח בְּגִן
 הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, אוֹר הַחֲדָשׁ
 הַגָּנוּז וְצָפוֹן וְנִעְלָם מְאֹד שֶׁהוּא עֶקֶר הַחַיִּים, שֶׁחֲדָשׁ
 חֲדָשׁוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת, פְּלֵאֵי פְלֵאוֹת עַד אִין חֶקֶר שְׂלֵא
 נִתְגַּלּוּ עַדִּין מַעוֹלָם, כְּדֵי לְחַיּוֹתְנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה גַּם בְּתַכְלִית

תְּכַלִּית הַחֶשֶׁד הַגָּמור אֲשֶׁר בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה בְּסוֹף הַגְּלוּת
הָאַחֲרוֹן הַמֵּר הַזֶּה, שְׂיִשְׂרָאֵל תּוֹעִים עֲכָשׁוּ מְאֹד אַחֲרֵי
הַהֶבֶל תַּעֲתוּעִים שֶׁל הַחֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם שְׁנַסְּגוּ אַחֹר מֵה'
יִתְבָּרַךְ וְתוֹרַתוֹ הַקְּדוֹשָׁה עַל־יְדֵי זְהֵמַת וְטִמְאַת הַשֶּׁקֶר שֶׁל
בְּפִירוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

מִי שְׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה לְהַצְדִּיק, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
נוֹתֵן לוֹ בַּח לְזֶה.

אָחִי, אָחִי, לְבִי וּבִשְׂרִי, עֲתָה עֲתָה כָּבֵר הִגִּיעַ הַעֵת
וְהַשְׁעָה שְׁתַּעֲמִיק מִחֲשַׁבְתְּךָ לַחֲשֵׁב וְלַחֲשֹׁק
לְהוֹצִיא לַפְּעַל תִּבְעֶרַת לְבָב הַטּוֹב הַבוֹעֵר כְּאִשׁ עַד לֵב
הַשָּׁמַיִם לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמָנוֹת הָאֱמֹתִי הַגְּדוֹל מִכָּל
מִינֵי רַחֲמָנוֹת, לְהֵאִיר בְּלִבָּם אוֹר הַצְּדִיק הַמְּאִיר מִסּוֹף
הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְלַהֲדִיעַ וּלְפָרְסֵם בְּעוֹלָם שְׁנִמְצָא עֲכָשׁוּ
אֶצְלָנוּ חֲכָם אֱמֶת נוֹרָא וְנִשְׁגָּב שְׁעֵדִין לֹא הָיָה כְּמוֹהוּ
מִעוֹלָם, שְׁגָלָה מְעִינֹת שֶׁל עֲצוֹת וְתַקּוּנִים וְחֲסָדִים נִפְלְאִים
וְנִעְלָמִים עַד אֵין קֶץ וְתַכְלִית, שְׁעֵדִין לֹא נִתְגַּלוּ מִימֹת
עוֹלָם, שְׁמַטְהָרִים מִכָּל הַלְּכָלוּכִים וּמִכָּל הַזְּהֵמוֹת וְהַטְּמְאוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם, שְׂיֻכְלוּ כָּל הָעוֹלָם לְבוֹא נְקִיִּים לְהִיכַל הַמְּלֶךְ
וְלִקְבֵל הָאוֹצְרוֹת מִתְּנַת חָנָם אֲשֶׁר יִכִּין לָהֶם הַמְּלֶךְ. אֲשֶׁרִי
הַיּוֹכָה לָהֶם.

מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִמְשִׁיךְ וַיִּגְלֶה בְּעוֹלָם אֹרֵךְ הַדַּעַת שֶׁל
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת בְּהַתְגַּלוֹת נִפְלָא וּבְשִׁכּוֹל נִפְלָא
וְאֵמֶת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְעַל-יְדֵי זֶה יִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם נִפְלָא
אֶפְלוֹ עִם אַמּוֹת הָעוֹלָם, עַד שֶׁעַל-יְדֵי רַבּוֹי הַשְּׁלוֹם יִפְּרֹוּ
וַיִּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִים גְּדֻלַּת וַחֲשִׁיבוֹת יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה,
וַיִּתְּפְכוּ בָּלֵם לְאֵמוֹנֵת יִשְׂרָאֵל וַיִּכְבְּעוּ עֲצָמָם אֵלֵינוּ,
וַיִּשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים בָּהֶם מְרֻצּוֹנִים.

דְּבַרֵי הַמַּעֲתִיק, הַמַּתְפַּלֵּל תָּמִיד לְשָׁלוֹמוֹ וְהַצִּלְחָתוֹ
לְאַרְךָ יָמִים.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעָסָר

ע

ב"ה י' תמוז תשכ"ג.

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, מֵר ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר לְמִשׁ שְׁכָלוֹ
וְחִכְמָתוֹ לְהַכִּיר וּלְהַשִּׁיג הָאֵמֶת הָאֱמִתִּי הַנֶּדֶךְ הַצַּח
וְהַמְצַחֵץ וּמוֹסֵר עֲצָמוֹ לְמִיתָה עַל הָאֱהָבָה וְהַהֲתַקְשְׁרוֹת
לְהַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שְׁמֹמְרֵק וּמְצַחֵץ הָעֵינַיִם לְרֵאוֹת
הַפְּתָחִים אִיךְ לְצִאת מֵהִיכָלוֹת הַטְּמָאָה וְהַחֲשָׁךְ שֶׁל
הַמִּינוֹת וְאֵמוֹנוֹת כּוֹבִיזוֹת שְׁמֵסִמָּאִים הָעֵינַיִם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
מִלְרֵאוֹת אֹרֵךְ הַצַּדִּיק שְׁמֹנְגָה וּמוֹדִיעַ אֹרֵךְ יְדִיעַת אֱלֻקוֹתוֹ
וּמְלֻכוֹתוֹ לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, אֶפְלוֹ לְהַרְחֹקִים וְהַעֲבוּ"ם,
שְׁכָלָם יִדְעוּ שִׁישׁ אֱלֻקִּים שְׁלִיט וּמוֹשֵׁל וַיִּתְגַּבְּרוּ וַיִּשׁוּבוּ
אֵלָיו יִתְפַּרֵּד. ה' יִאֲרִיךְ יָמָיו עַל מַמְלַכְתּוֹ בְּאַפֵּן שִׁיתְגַּדֵּל
עַל-יְדֵי כְבוֹד ה' יִתְפַּרֵּד.

עכשו, בגדל עצם החשך אשר בדורותינו אלו האחרונים בסוף הגלות, אין לנו שום תקנה ושום תקוה בשום פנים, רק על ידי התקשרות והתדבקות בהצדיק המנהיג האמת, החכם האמת מושיען של ישראל לדור דור לנצח, ושהוא עקר חיותנו ותקוננו וקיומנו והחיות ושרש כל הבריאה. אבל לעמת זה השקר מתגבר ומחשיך כל־כף עד שאין רואים האמת כלל, כאלו לא היה בעולם. אך בודאי הצדיק הפעל פח גדול יגמור את שלו, כי לא ישקט האיש עד אשר פלה הדבר אשר דבר לגאלינו ולרפאינו מתחלואינו העצומים.

אחי, אחי, לפי ובשרי, הריני כותב בלב מלא דמעות מתוך רב שמחה שאין לה קץ על הנסים והחסדים הנפלאים, ועל הסבוכים הנוראים שפסב עמנו בעל הרחמים, בעל החמלה והחנינה, שהאיר עינינו ופתח לבנו להשתוקק ולכסוף ולהתגעגע לדבק עצמנו בהצדיק החכם האמת שיש לו פח להרים ולהגביה אותנו מעמק ירידתנו מכל מקום שאנו שם ולהפך כל מיני ירידות לתכלית העליה. עדין אין אנו רואים עד היכן מגיע החסד הנפלא הזה. בודאי ראוי לך שתתגבר בכל כחך בכל העסקים וטרדות רבות שיש לך עכשו לחטף ולגזל לעצמך איזה שעה בכל יום לעיין בדברי הצדיק, ותשים לבך ועיניך היטב להבין נפלאות אורם הצח והנפלא,

ועצם העמקות והמתיקות שנעלם ונסתר בהם, כי זה העקר - לזכות להרגיש המתיקות והנעימות שיש בהם, ועל-ידי זה יכול לראות נפלאות. וזה זוכין על-ידי תקון הכבוד, שלא יקבל שום כבוד להנאת עצמו חס ושלום, רק כל הכבוד והמלכות שיש לו יעלה להמלך שהכבוד שלו, בבחינת "והיתה להשם המלוכה".

על-ידי שמרגישים מתיקות דברי הצדיק נצולין מלהיות אלמן. מי שחננו ה' להבין ולהשיג איזה דבר אמת - הישר מחייב שיגלה ויכניס זאת ההבנה לעם סגלה ויטיב מטובו לאחרים.

צריך לסלק הדעת לגמרי ולהוריד עצמו לבחינת אמונה, שהיא בחינת ארץ ישראל, ועל-ידי זה זוכים לדעת גבוה מאד. ועקר האמונה האמתית הוא שה' יתברך מקבל תענוג ושעשועים מפני-אדם התחתונים דיקא, אפלו מהרחוקים והנמוכים ביותר. ולזכות לזה בשלמות הוא רק על-ידי הצדיק הגדול שזכה לענוה של משה, ומגדל ענותנותו הוא מוריד את עצמו לכל אדם שפעולם, אפלו אם עבר כל עברות שפתורה אלפים ורכבות פעמים אין מספר, ומעלה ומקשר כלם לה' יתברך. המעתיק המתפלל על שלומו וישועתו בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

ישראל דב אודערסר

עא

ב"ה, אור ליום כ"ו תמוז תשכ"ג.

לכבוד נשיא ישראל, מר ז. שזר, הזוכר בכל מקום שהוא שם את גדל יקר מעלת נפשו, שבפעם שרשו הוא בא ממקום קדוש ועליון מאד ומחמת זה נכנס האמת בלבו כאש בוערת ונתעורר לקשר עצמו בהצדיק האמת, והכנים כל מחו ונשמתו להבין ולהשכיל נפלאות נוראות תורתו הגנוזה שהמשיך ממקום גבוה ועליון נורא ונשגב מאד מאד שלא קבל ממנו שום אדם מעולם, שעל-ידו הפל נכנסים לה' יתברך ומכירים אותו. ה' ירבה ימיו על ממלכתו למען יפתח אור הצדיק האמת בעולם עד שכל הרחוקים יתגירו וישובו לה' יתברך, ויזכה לבוא יחד עם כל ישראל אל המנוחה והנחלה, ועיר האלקים על תלה בגויה.

דע אחי, פי רבנו ז"ל הוא מנהיג אמתו לכל, מרום המעלות עד תכלית נפשות העשוקות, בקטן בגדול להועילו.

נפשנו חבתה מאד נעם אמרותיו,
חשקה נפשנו מאורות נוראות תורותיו,
מה נמלצו חביבת נעימות פלאותיו,
נאמנים מאמריו חשוקים נחמדים לעד לכל בני ישראל לדורותיו.

אמר רבנו ז"ל, איך אפשר שלא יחלקו עלי מאחר שאני הולך בדרך חדש שעדין לא הלך בו אדם מעולם, וגם הבעל-שם-טוב לא, ושום בריאה לא. אף-על-פי שהוא דרך ישן מאד, אף-על-פי בן הוא חדש לגמרי.

רבנו ז"ל ספר התפארות נפלא מענין החיים שלו, ובענין גנות החיים של העולם שאינם חושבים על תכליתם. והכלל שעקר החיים הוא חיים אמתיים שהוא חכמה אמיתית, ועקר החכמה - להשתדל לידע ולהפיר את ה' יתברך שהוא חי החיים, וכל אחד כפי קרובו לזה פן חייו חיים, ולהפך - להפך, פי חוץ מזה הכל הבל ואין שום חיים כלל. אבל חיים שזכה הוא ז"ל היה במעלה עליונה ונפלאה מאד, שעדין לא טעמו שום אדם מעולם. אשרי מי שיזכה להרגיש מעט התנוצצות מנעימות החיים שלו שהיה חי חיים ארבים חיים טובים באמת, וכמוכן בהמעשה של השבעה בעטלירם, עין שם.

בשמגרשין את האדם מהגן-עדן, הינו שכל מה שרוצה לעשות איזה דבר שבקדשה שהוא בחינת בניסה לגן-עדן - מגרשין אותו ומכלכלין אותו, אזי עקר תקנתו שיעמיד עצמו אצל אמונה, שאף-על-פי בן יאמין שה' יתברך מושל בכל וידו על העליונה, וסוף כל סוף יגמר הכל כרצונו, כי יש תשובה בעולם.

וְאֶף־עַל־פִּי שֶׁהוּא רְחוּק עֵתָה מִתְּשׁוּבָה מְאֹד, אֲדַרְבָּא
 מִתְּגָרִין בּוּ עַד שְׁפוּגִים חֶס וְשָׁלוֹם בְּכָל יוֹם יוֹתֵר חֶס
 וְשָׁלוֹם, אֶף־עַל־פִּי כֵן עַל כָּל פָּנִים הוּא מֵאֲמִין שֵׁישׁ צַדִּיק
 בְּזֶה בְּעוֹלָם שֵׁישׁ לוֹ בַּח לְתַקֵּן הַכֹּל בְּעֲצוֹתָיו הַעֲמֻקּוֹת בְּלִי
 גְּבוּל כָּלָל, וְעַל־כֵּן צָרִיךְ לְהַעֲמִיד עֲצֻמוֹ אֵצֶל הַצַּדִּיק
 שְׂמֻנְגָלָה וּמִצְחֵצַח הָאֵמוּנָה.

הַמְעַתִּיק וּמְסַדֵּר, הַמְזַכֵּיר תְּמִיד לְטוֹבָה וּמִצְפָּה
 לִישׁוּעָתוֹ וְהַצְּלַחְתּוֹ בְּזֶה וּבְכָא, וּמְעַתִּיר בְּעַדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ.
 אוֹהֵבוֹ מֵעֲמָקָא דְּלַבָּאֵי.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְעֶסְר

"כַּפַּיִם הַפָּנִים לַפָּנִים, בֵּן יָב הָאָדָם לָאָדָם", קַל וְחֹמֶר
 בְּשֶׁהַצַּדִּיק מִסְפִּיר פָּנִים יְפוֹת וּמִקְרַב אוֹתָנוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַד אֵין סוּף, בְּוֹדָאֵי אֲנַחְנוּ חֵיבִים
 לְאַהֵב אוֹתוֹ וּלְשִׁבְחוֹ וּלְפָאֲרוֹ וּלְהוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם שְׁמוֹ
 בְּעוֹלָם וּלְעַסֵּק בְּעִנְיָנוּ וּלְהַפְיֵץ מְעִינּוֹתָיו חוּצָה לְכָל
 מְקוֹמוֹת הַרְחוּקִים הַחִיצוֹנִים מִהַקְדָּשָׁה, כְּדִי לְהִיטִיב לְכָל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.

עב

ב"ה, ח' אלול תשכ"ג.

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, עֵינֵי וְלִבִּי, מֵר ז. שׁוֹר, הַמְתִּיחֵם אֵל
 הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְתִלְמִידוֹ בְּחֶבֶה בְּהַעֲרֵצָה וּבְאַהֲבָה
 עֲצוּמָה בְּלִי קֶץ וְסוּף, וּמִתְאַמֵּץ בְּכָל כּוֹחַ וּבְכָל יְכָלָתוֹ
 לְהַרְבוֹת לְפָרְסֵם וּלְהוֹדִיעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת אֵת שֵׁם הַצַּדִּיק

הַאֲמַת שְׁעַל־יָדוֹ תָּבוֹא הַגְּאֻלָּה לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל וְלְכָל
הָעוֹלָם כְּלוּ. כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה לְחַיִּים טוֹבִים אַרְבֵּים
וּלְשָׁלוֹם אֵין קֵץ.

צָרִיךְ לְזַכֵּר תְּמִיד הַיֵּטֵב גְּדוֹל מַעֲלַת אֲצִילוֹת נַפְשׁוֹ
הַעֲדִינָה וּגְבוּהָהּ מְאֹד בְּשִׁרְשָׁהּ הָעֲלִיּוֹן, וְאֶלְפֵי
אֲלָפִים רַבֵּי רַבְבוֹת שֶׁל עוֹלָמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר תְּלוּיִים בָּהּ,
וְצָרִיךְ לְהִתְעוֹרֵר בְּרַחֲמִים רַבִּים לְרַחֵם עָלֶיהָ לְקַשְׂמָה
וּלְיִפּוֹתָהּ וּלְצַחֲצַחָהּ בְּצַחֲצַחוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת הַנּוֹרְאוֹת מְאֹד
שֶׁל הַצְּדִיק, לְהַצִּילָה מִפַּח יוֹקָשִׁים שֶׁל הָעֶשֶׂק וְהִיכְלִי
הַתְּמוֹרוֹת שֶׁמַּחֲלִיפִים וּמְקַלְקְלִים מְאֹד וְאוֹרְבִים עָלָיו,
שְׂרוּצִים לְגוֹל וְלַעֲשֵׂק הַטּוֹב שֶׁל נַפְשׁוֹ. וְלְהִתְנַהֵג בְּנִימוֹם
הַמְּלוּכָה דְקִדְשָׁה שֶׁל בֶּן הַמֶּלֶךְ הַאֲמַת שֶׁנַּחֲלָף שֶׁהוּא
הַמֶּלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.

כִּכֵּר הַגִּיעוּ יָמֵי אֵלּוּל הַקְּדוּשִׁים, יָמֵי הַרְחָמִים
וְהַסְּלִיחוֹת, וְצָרִיךְ עֵתָה לְחִזּוֹר וּלְהִתְחִיל מִחֻדָּשׁ
לְהִתְנַעֲנַע וּלְכַסּוֹף בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים לְשֹׂאֵר קְבוּעַ בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ בְּתוֹךְ הַקְּבוּיִן הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַצְּדִיק הַאֲמַת,
וְלֹא יִפְרִיד עֲצָמוֹ מֵהֶם כָּל יָמֵי חַיָּו. כִּי כָּל זְמַן שֶׁהוּא בְּתוֹךְ
כָּלֵל הַקְּבוּיִן שֶׁמְקַבֵּץ הַרוּעָה הַאֲמַתִּי יֵשׁ לוֹ תַקְנָה לְעוֹלָם
אִפְלוּ אִם יַעֲבֹר מֵה שְׂיַעֲבֹר חֵם וְשָׁלוֹם.

בְּשִׂאֲדָם רוּצָה לְהִתְקַרֵּב לָהּ יִתְבַּרַךְ וּלְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה,
צָרִיךְ שְׂיַעֲבְרוּ עָלָיו אֲלָפִים וּרַבְבוֹת יְרִידוֹת

בְּלִי שְׁעוֹר וְצָרִיךְ שְׂיִהְיֶה גְבוּר חֲזָק לְחֻזַּק לְבָבוּ בְּכָל פַּעַם
 לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ מִשּׁוּם יְרִידָה שְׁפָעוֹלָם יִהְיֶה אִיךְ
 שְׂיִהְיֶה. וְזֶהוּ הָעֵקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהַכֹּל תָּלוּי בוֹ, לְבָלִי לְפַל
 בְּדַעְתּוֹ לְעוֹלָם, אִף אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה, וּלְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ
 תָּמִיד אִף אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, לְהֶאֱמִין בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה
 שְׂאִין שׁוֹם יְרִידָה בְּעוֹלָם, כִּי בְּכָל מְקוֹם יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת
 ה' יִתְבָּרֵךְ, וְאַפְלוֹ כְּשֶׁנּוֹפֵל לְשֹׂאֵל תַּחֲתִיּוֹת רַחֲמָנָא לְיִצְלָן,
 אִף-עַל-פִּי כֵן צָרִיךְ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד וְלְבָלִי לְיֵאֵשׁ אֶת
 עֲצָמוֹ לְעוֹלָם, כִּי גַם שֵׁם ה' יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא, בְּבַחֲיִנַת
 "וְאַצִּיעָה שְׂאֵל הַנֶּדֶךְ".

הַיִּצְרָר הָרַע אֹרֵב עַל נֶפֶשׁ הָאָדָם תָּמִיד לְטַמֵּא מִחוּ
 בְּעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּפְגָמִים גְּדוֹלִים, וְצָרִיךְ רַחֲמִים
 רַבִּים וְהַתְּנַבְּרוֹת גְּדוֹל לְמַלֵּט נֶפֶשׁוֹ מִיַּד שְׂאֵל עַד שֶׁתָּשׁוּב
 נֶפֶשׁוֹ לְמְקוֹמָהּ וְלִמְנוּחָתָהּ.

עֵקֶר הַרַחֲמָנוֹת שְׁצָרִיכִים לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל הוּא
 לְהַכְנִים בָּהֶם אֹרֵחַ הַצְּדִיק וְלְהוֹצִיאֵם עַל-יְדֵי זֶה
 מְעוֹנוֹת וּלְקַרְבָּם לַה' יִתְבָּרֵךְ.

הַמַּתְפַּלֵּל תָּמִיד לְשְׁלוֹמוֹ וְהַצְּלָחָתוֹ, וּמֵאַחַל לוֹ
 וּלְבֵיתוֹ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שְׁנַת גְּאֻלָּה וַיִּשׁוּעָה.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעָר

עג

ב"ה, מוצאי שבת ויום הכפורים הקדושים תשכ"ד.
 לכבוד נשיא ישראל, בת-עיני ולבי, מר ש. ז. שור, החפץ
 באמת הפרור וזך וצח, וחכם ומבין האמת האמתי היכן
 שורה, ונשא את לבו ומחו אל הצדיק, וסלק מעצמו
 חכמתו ושכלו נגד הצדיק החכם האמת אשר לפניו
 ולאחריו לא קם כמוהו, שבגדל עצם כחו שורף ומבטל
 כל מיני מעיות ומבוכות וכפירות ואמונות של שקר,
 ומכנים האמת בעולם, ומאיר ידיעת אלקותו יתברך לכל
 באי עולם, ומתפך רשעים גמורים לצדיקים גמורים,
 ומתקן כל העולם בתכלית השלמות. ה' ברחמיו יוליכך
 בדרך הישר אל נקדת האמת שהוא עקר המנוחה
 והנחלה בלי קץ וגבול.

אשריך וטוב לך שזכית לישועה רבה לנצח להיות
 בחלקו של רבנו הנורא והנשגב מאד וכו',
 וזכית גם השנה לתחב את ראשך בתוך הקבוץ הקדוש
 שלו מתוך מסירת נפשך וכבודך שזהו עולה על הכל,
 ואין דבר גדול מזה.

נא אחי, חמדת לבי, זכר היטב את כל הדברים
 והסבות הנפלאות ונוראות שראית בעיניך בענין
 התגלות סוד גדלת נוראות הצדיק האמת אור החדש
 הגנוז וצפון ונעלם מפל העולמות. חזק ואמץ מאד לגזל
 לך איזה עת לעין בדברי רבנו זצ"ל, שכל דבור ודבור
 הוא כמו אגרת הנכתב לחברו ותלמידו ויש בהם כל

מיני עצות וישועות שצריכים בכל יום ובכל עת, ולהשתדל בכל כחך לבנות עניניו ובפרט להפיץ מעינותיו חוצה. היום קצר והמלאכה מרבה, ואם לא עבשו אימתי. כי הזמן הולך והומה, וימינו כצל עובר, ולא ישאר לך רק מה שתחטף אמת בלבך. ואם האמת משלך ארצה ואסור לגלות דבורים פאלה למי שלבו חלק מזה, בזה יש לנו לשמח ביותר בכל עת בכל אשר עובר עלינו, אשר חמל ה' עלינו והבדילנו מן התועים החולקים על אמת כזה.

בברכת גמר חתימה טובה וחסג שמחה, ומתפלל תמיד על שלומך והצלחתך בזה ובבא.
המעתיק ישראל דב אודער

עד

ב"ה, הושענא רבא תשכ"ד.

לכבוד נשיא ישראל, מר ש. ז. שור, הצופה ומסתכל על האמת הצרופה והמוזקק ורואה מרחוק אמתת האמת בראיה גמורה וברה בחמה, וכוסף ובוער בחשק נמרץ ורצון חזק לפרע בנריוות החוב המוטל עליו, לרחם על עם ה' ועל כל מקומות החיצונים והרחוקים והננדיים מאד, להכניס כל הלבבות תחת פנפי הצדיק האמת שר העולם, החופף וסוכך עליהם תמיד לשמרם מכל רע ולהקימם מנפילתם שנפלו פלאים לעמקי עמקי תהום תחתיות,

שהוא שטות הפירות ואמונות של שקר והכל שבהכל, ולהעלותם מעלה מעלה אל הקדושה, לתכלית העליה, ולהפך ודונות לזכיות, ומפירה לאמונה קדושה פרוה וישרה, עד שיבוא העולם לידי תקונו בשלמות. חיים ארפים חיים טובים אמתיים.

השגתי התרומה בסך מאה ל"י, רב תודות וברכות וחו חן מקרב לב עמק. שמח לפי ותגל נפשי בישועת נפשך שעשה ה' עמך פלאי פלאות כאלה, חסדים טובים נפלאים כאלה בהתקשרות שנתקשרת בקשרי קשרים באהבה עזה ועצומה אל הצדיק האמת ואנשיו האמתיים הכשרים שבדור, עד אשר כל מימות שבעולם לא יוכלו לכבותה. אשרי חלקך אשרי גורלך מה טוב חלק חלקך ומה נעים גורלך.

העולם ראוי שיתמהו על האהבה שפינינו.

מבמה סבות הכרחתי לסיים, בשלום וחיים ושמחת החג הקדוש הקורא ומכריז על חדוש העולם שהבורא ברא את העולם מאין ליש, שיש אלקים שליט ומושל בשמים ממעל ועל הארץ מתחת.

המעתיק, אוהבו לנצח ומתפלל בעדו תמיד, בכל עת ובכל שעה.

ישראל דב אודעסר

עה

ב"ה, ה' פסלו תשכ"ד.

לכבוד נשיא ישראל, לבי ובשרי, מר ש. ז. שור, המוכן לבוא באש ובמים על האמת האמתית האהוב עליו בעבודות אהבה ללא קץ וגבול, וזכה להיות עבד נאמן אצל הצדיק המלך האמת על כל ישראל לדורות עולם, שגלה חדשות נפלאות ונוראות מאד מאד אשר אין לשון בעולם שיוכל לספר תקף רום נשגבות מעלתם ונגבתם וקדושתם וכחם, שעל-ידם הוא מקפץ ומכניס גם כל הרחוקים ורשעים גמורים לה' יתברך, וממשיך ומגלה אלקותו ומלכותו עין בעין לכל באי עולם. מה טוב ומה נעים חלקך, שלום וכל טוב.

לְרַגְלֵךְ מְלֵאת לְךָ שְׁנַת הַשְּׁבָעִים וְאַרְבַּע, הֲרִינִי שׁוֹלַח לְךָ בְּזֶה אֶת בְּרַכְתִּי וּמִתְנַת לְבִי, הַחַיִּים אַרְפִּים שֶׁל הַבְּעִטָּלָה הַעוֹר לְגַמְרֵי מֵהָעוֹלָם, וְאִין לוֹ שׁוֹם הַסְּתַכְּלוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל וְכָלֵל, כִּי כָּל הָעוֹלָם אֵינוֹ עוֹלָה אֶצְלוֹ כְּהַרְף עֵין וְכוּ'. וְהַחַיִּים טוֹבִים שֶׁל הַבְּעִטָּלָה הַחֲרָשׁ שֶׁהַתְּפָאָר בְּגִדְל רְחוֹק מֵהָעוֹלָם הַזֶּה בְּתַכְלִית, וְהוּא חֲרָשׁ לְגַמְרֵי מִלְשֻׁמֶע קוֹלוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם שֶׁכֵּלֶם חֲסֵרוֹנוֹת, כִּי כָּל הָעוֹלָם אֵינוֹ עוֹלָה אֶצְלוֹ לְשֻׁמֶע קוֹל הַחֲסֵרוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם וְכוּ'. עֵין הַיָּטִב בְּהַמְעֵשֶׂה הַנּוֹרָאָה שֶׁל הַשְּׁבָעָה בְּעַמְלֵיָרִים וְתַעֲמֹד מְרַעִיד וּמְשִׁתּוֹמֵם לְרֵאוֹת אֹר הַזֶּה.

רַבֵּנוּ ז"ל דָּבַר הַרְבֵּה מֵעֵינַן הַחַיִּים, שֶׁהַכֹּל נִקְרָא חַיִּים
 אֲצֵל הָעוֹלָם, אֲבָל בְּאֵמַת עֵקֶר הַחַיִּים כְּשֶׁזּוֹכֵין
 לְחֵדֶשׁ יָמָיו לְהִתְחִיל לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרַךְ, לְעַבֵּד אֶת ה'
 בְּכֹל פֶּעַם מִחֻדָּשׁ, וְלֹא יִפֹּל לְזִקְנָה שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא
 כְּאֵלוֹ כְּבָר גִּזְקוֹן בְּחַטָּאֵיו וּמַעֲשָׂיו שֶׁרָגִיל בָּהֶם עַד שֶׁאֵי
 אֶפְשָׁר לוֹ לְצִאת מֵהֶם, רַק יִתְחַזֵּק לְהִתְחִיל לְחַיּוֹת בְּכֹל
 פֶּעַם מִחֻדָּשׁ בְּעִבּוּדַת ה' וְלֹא יִפֹּל מִשּׁוֹם דְּבָר וְלֹא תִקְצַר
 רוּחוֹ מִשּׁוֹם בְּלִבּוּלִים וְחִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת כְּאֵלוֹ אִפְסַת תִּקְוָה
 חֵם וְשָׁלוֹם מִחֻמַּת הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים שֶׁעָשָׂה עַד הֵנָּה. כִּי
 צָרִיךְ לְבָלִי לְהִסְתַּבֵּל עַל כָּל זֶה כְּלָל, כִּי אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ
 בְּעוֹלָם כְּלָל, וְאֵיךְ שֶׁהוּא, אֶפְלוֹ שֶׁכְּבָר נָפַל בְּלִי שְׁעוֹר, אֶף־
 עַל־כֵּי כֵן אֵין יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כְּלָל.

הַמְתַּפְּלֵל תָּמִיד עַל יְשׁוּעַתְךָ וְטוֹבְתְךָ בְּזֶה וּבְכָא.
 יִשְׂרָאֵל דַּב אֲוֹרְסָר

עו

ב"ה, כ"ד שבט תשכ"ד.

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, אִישׁ בְּרִיתִי, לְבִי וּבִשְׂרִי, מֵר ש. ז.
 שׁוֹר, שֶׁבָּא מִמְּקוֹם קְדוּשׁ וְעֵלְיוֹן מְאֹד, וְשׁוֹאֵב אֲדָיִם
 וְאוֹרִיִּים מֵיָם הַחֲכֵמָה הַיּוֹצֵא מִמּוֹחַ הַקְּדוּשׁ וְהַגּוֹרָא שֶׁל
 הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַחֲכֵם הָאֵמֶת אֲשֶׁר מִסּוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפוֹ
 לֹא קָם כְּמוֹהוֹ, הַשׁוֹרֵף וּמְבַטֵּל הַשֶּׁקֶר וְהַהֲכַל וְהַשְׁטוֹת
 וְהַטְּעוֹת שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאִמוֹנוֹת כּוֹזְבוֹת הַמִּתְנַבְּרִים וְרוֹעֲשִׁים
 לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם, חֵם וְשָׁלוֹם. יָסִיר ה' מִמֶּךָ

כֹּל מִינֵי חֲלֵי וְכֹל מִינֵי מַדּוּהָ, וַיִּתֵּן לָךְ הַחַיִּים אֲרָכִים חַיִּים
טוֹבִים שֶׁבָּרְכוּ הַבְּעַמְלִירִים אֶת הַזּוּג הַקָּדוֹשׁ. בְּיָמֶיךָ תִּוָּשַׁע
יְהוּדָא וִירוּשָׁלַם.

דַּע אַחִי, כִּי הַנְּאוּם הַנִּפְלֵא בְּסִיּוּם הַפְּסוּק "יִלְכוּ אִישׁ
בְּשֵׁם אֱלֹקָיו וַאֲנַחְנוּ נִלְךְ בְּשֵׁם ה' אֱלֹקֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד", אֲשֶׁר יֵצֵא בְּחֻמָּה עִמָּךָ מִפִּיךָ וּלְבָבְךָ הַחֵם
בְּחַמִּימוֹת וְהַתְּלַחבוֹת עֲצוּם, זָכָה לְהַעֲרֹכָה וְהוֹקֵרָה וְעִשָּׂה
רָשָׁם וְרַעַשׁ גָּדוֹל בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וְכֻלָּם מַעֲרִיצִים וּמוֹקִירִים
אוֹתוֹ עַד בְּלִי דִי.

רֵאָה אַחִי, עֲצָמִי וּבִשְׂרִי, מֵאֲהָבָה עֲצוּמָה וְחֻזְקָה אֲשֶׁר
בְּלִבִּי אֵלֶיךָ, נִתְּתִי לְפָנֶיךָ אֶת הַחַיִּים הַטּוֹבִים שֶׁל
הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא הַבְּעַל תְּפִלָּה, הוּא כִּלְלוּת כָּל
הַשְּׁבָעָה בְּעַמְלִירִים הַנּוֹרְאִים, וּבְחֻרַת בְּחַיִּים לְמַעַן תַּחֲיֶה
וְהֵאֲרַכְתָּ יָמִים עַל מַמְלַכְתְּךָ, בְּאַרְץ אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ ה' בְּיַד
חֻזְקָה וּבְאוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּמִצְרַיִם וִירְדֵן וְסוּרְיָה וְכֹל
הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבְבוּנוּ גַם סָבְבוּנוּ מִכָּל הַצְּדָדִים לְהַשְׁמִידֵנוּ
חֵם וְשָׁלוֹם.

עִשָּׂה זֹאת אִפּוֹא אַחִי וְהַנְּצֵל כְּצִפּוֹר מִיַּד פַּח יְקוּשׁ,
הַכְּנִיעַ עֲצָמְךָ וּכְבוֹדְךָ בְּאַסְקוּפָה הַנְּדַרְסַת לְגַבִּי
הַצְּדִיק הָאֵמֶת, וְנִדְד שְׁנָה מַעֲיִינֶיךָ וְתַנּוּמָה מַעֲפַעְפִּיךָ לְחַפְשׁ
וּלְבַקֵּשׁ בְּכֹל תְּמִצִּית כְּחֵד, וּלְהַרְבוֹת תְּפִלָּה וְתַחֲנוּגִים לְפָנֶי
ה' יִתְפַּרֵּךְ שְׂיַחּוּם וַיַּחֲמַל עָלֵינוּ לְמִצָּא מְהֵרָה הַצְּדִיק

הַמְנַהֵיג הָאֲמַת הַגְּדוֹל בַּמַּעֲלָה מְאֹד בְּחִינַת מְשֵׁה מְשִׁיחַ,
 שְׂיֵשׁ לוֹ כַּח לְרִפְאוֹת חוֹלִים אֲנוּשִׁים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹרוֹתֵינוּ
 אֲלֵה שֶׁהוּא סוֹף הַגְּלוּת, וְעוֹסֵק בְּתַקוּן נַפְשֵׁנוּ וּמֵאִיר בְּנוֹ
 הַשְּׂגוֹת אִלְקוֹת לְהַבְיִאֵנוּ אֶל הַתְּכֵלִית הַטּוֹב אֲשֶׁר לְכַד
 נוֹצְרֵנוּ.

הַזֹּכֵר אוֹתָךְ תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּמִתְפַּלֵּל
 בְּעַד שְׁלוֹמְךָ וּרְפוּאָתְךָ בְּגוֹף וּבְנַפְשׁ.

הַמַּעֲתִיק יִשְׂרָאֵל דָּב אוֹדְעֶסְךָ

עז

ב"ה, י"ב אדר תשכ"ד.

לְכַבֹּד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, בַּת־עֵינִי וְלִבִּי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, שְׂזוּכָה
 בְּרַחֲמִים וְנִסִּים גְּדוֹלִים מֵאֵת ה' לְהַרְגִּישׁ הַרְגֵּשָׁה חֲדָה
 וְלְהֶאֱמִין בְּהַצְדִּיק הָאֲמַת אֵב הַחֲכָמִים וְרֹאשׁ לְכָל בְּחִירֵי
 צְדִיקָא יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת, וְחוֹתֵר בִּיגִיעוֹת עֲצוּמוֹת בְּלֵב
 בּוֹעֶרֶת וְיוֹקֶדֶת כְּנַחֲלַת אִשׁ לְגַדֵּל וּלְפָרְסֵם בְּכָל הָעוֹלָם אֶת
 שֵׁם הַצְדִּיק הַבַּעַל הַבֵּית שֶׁל הָעוֹלָם וְהַחַן וְהַפֶּאֶר וְהַהַדּוּר
 וְהַיְפִי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, שְׂמַנְגָּה וּמֵאִיר אִלְקוֹתוֹ לְכָל בְּאֵי
 הָעוֹלָם, וְעַל־יְדוֹ יִהְיֶה תַקוּן הָעוֹלָם בְּשְׁלָמוֹת (וְעַקֵּר תַקוּן
 הָעוֹלָם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר הוּא רַק עַל־יְדוֹ). ה' יְגַמֵּר מַה
 שֶׁהִתְחִיל לְהַפְלִיא וְלְהַפְלִיא עִמָּךְ פְּלִאֵי פְּלִאוֹת כְּאֵלֶּה עַד
 שְׂתִזְכָּה לְחַזוֹת בְּנַעַם ה'.

הַבֵּל יוֹדְעִים שְׂאִין שׁוֹם קְבִיעוֹת בְּזוֹה הָעוֹלָם, וּבְהַכְרַח
 לְזוּז מִכָּאן בְּהַעֲבַרֵת רְגַע קָלָה, כִּי כָּל הַזְּמַן אִינוּ

נחשב אפלו לרגע למי שמשים לבו ודעתו היטב אל פריחת הזמן יותר מעוף הפורח, וצריכים להתגבר מאד לבלי לשבח את עצמו. הזהר והזהר ושמו נפשך מאד שלא תשפח בכל עת עצם החסד והרחמים שחמל עליך ה' ותברך לקרבך אל הצדיק האמת אשר לא יספיקו כל ימינו להודות ולהלל על זה.

השומר לך והתחזק שלא תשפח את עצמך, והתחזק בכל הטרדות והעסקים לחטף בהם חיי עולם חיי אמת. חטף ואכל חטף ואכל המאכלים של הצדיק האמת בכל יום ויום כל מה דאפשר, גם בכל העסקים והטרדות רבות שיש לך.

קלפת הזמן עמלק רוצה להתגבר בכל דור בפפירות ואפיקורסות עלידי הקשיות והחקירות שאי אפשר לישבן עכשו בשום אפן, אבל ה' יתברך לוחם עמו בכל דור ומכניע אותו עלידי הצדיק האמת בחינת משה ומרדכי שזכה למדרגה גבוהה כל-כך עד שיכול להמשיך אחדותו יתברך גם למקומות הרחוקים מאד מאד, לתוך תקף התגברות הפפירות והחכמות חיצוניות של הכל המתעוררים והמתחדשים בכל דור.

המתפלל תמיד על ישועתך ומזכותך בזה ובכא.

ישראל דב אודסר

עה

ב"ה, ח"י אדר תשכ"ד.

לכבוד נשיא ישראל, חמדת לפי ועיני, מר ש. ז. שור, יאר
ה' בלבד אור הדעת של הצדיק שיתגלה לעתיד בשלמות
על-ידי מלך המשיח, ויפקח עיניו בתורתו ויוליכך בדרכי
עצותיו, ותזכה במהרה להשקות כל העולם במימי
חכמתו, שעל-ידי זה יתקן העולם לגמרי.

עכשו כל עקר תקוננו הוא רק על-ידי הצדיק הגדול
שיכול לירד לעמק הנפילה והירידה של כל
אחד ולהעלותו בחכמתו הנפלאה לתכלית תכלית העליה,
ואם היה כל העולם מתבטלים אליו אזי כבר היה הכל
מתקן לגמרי. אבל בעוונותינו לא די שאינם מתבטלים
אליו, רק אדרבא, הפעלי גאוה השקרנים ועזי פנים
חולקים ומדברים חרופים וגדופים ושקרים וליצנות ולשון
הרע על הצדיק האמת ואנשיו כשרי הדור האמתיים, עד
אשר נשלך האמת ארצה, ועל-ידי זה נעשה כל הקלקולים
שבעולם, ומזה עקר אריכת הגלות. ועתה כל תקוננו
שיתקן הכל על-ידי משיח צדקנו שיגלה אור הדעת של
הצדיק האמת בכל העולם, ויבטל המחלקת ויעשה שלום
נפלא בעולם.

לזכות לבטול השקר והתגלות האמת הוא על-ידי
שמבטל את עצמו ואת כבודו מפל וכל

בְּתַכְלִית הַפְּטוּל עַד שֶׁהוּא בְּבַחֲיַת עֶפְר מִמֶּשׁ, וְאִזּוּ יִזְכֶּה
לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק וְלַחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים אֲמֵתִיִּים וְטוֹבִים.

כל מי שרוצה לילך בדרך האמת וחס על חייו
האמתיים באמת, אזי הוא צריך להיות חזק ואמיץ
וגבור חיל מאד לעמד בעמוד ברזל כנגד המונעים, ולא
יסתכל כלל על בני העולם ולא על אביו וחותנו ואשתו
ושאר המונעים הרוצים להרחיקו מהצדיק האמת.

אוהבך ועבדך הנאמן המסור לך בכל לב ונפש.

המעתיק ישראל דב אודסר

עט

ב"ה, כ"ו אדר תשכ"ד.

לכבוד נשיא ישראל, עיני ולבי, מר ש. ז. שזר, העומד
בראש המאמינים בהצדיק האמת שהוא השליט ומושל
על כל ישראל לדור דור, הנובע ושופך עליהם מימי
חכמתו שהם רפואות ותחבולות נוראות יקרות ונפלאות
שלא נתגלו עדין מעולם (ועתיד להתגלות בשלמות
על-ידי מלך המשיח), וחותר במסירות בכל מיני עצות
וביגיעות ותחבולות רבות לפרסם ולפאר ולכבד ולגדל
את שם הצדיק האמת בכל העולמות. אשריד שזכית
לכה, לברח ולהמלט מכפירות והתנגדות וחקירות וקשיות
על הצדיק, שכל זה נמשך מהפעלי כבוד וגאווה הצבועים
והשקרנים ועני פנים המתנגדים וחולקים ומדברים שקרים
על הצדיק בגאווה ובזו, וכל עסקם ומגמתם להרחיק את
ישראל מהצדיק האמת בחינת משה משיח, שעל-ידי זה

הם מחריבים ומאבדים את העולם שנברא רק בשביל הצדיק שיכול לקרב את כל העולם לה' יתברך ותורתו בתכלית השלמות (ועל־ידם התגברות הכפירות ואפיקורסות וכל הגזרות והצרה והשואה של היטלר עמלק ימח שמו). שלום וחיים ארכים וכל טוב.

הבורא יתברך ואני ואתה יודעים פנימיות שאיפות לבד הטוב והישר הכוסף וחושק ומתגעגע לבטל ולסלק מוחד ודעת עצמד לגמרי ולהמשיך עליך ועל כל ישראל רוח חכמה רוח נבואה של הצדיק האמת היחיד בעולם, היורד עד עמקי תהום להעלות נפשות משם ומעלה אותם למעלה משמי השמים. מי יערך שבחו, מי יספר נוראות גדלתו, אין דגמתו.

ההתעוררות והשתוקקות אל עצם האמת הפטמון וצפון בעמקי לבד המבין ומרחיק ראות, זה גרם לעורר בלבי תקף תשוקת אהבתי אליך עד אין קץ וגבול. אהבה אמיתית כזאת (בל תמוט לעולם) שאין עוד דגמתה בעולם. אהבה קדושה צחה נקיה וטהורה בלי שום פניה של כבוד או ממון ולא שום דבר של עסקי עולם הזה כלל וכלל. ומעצם האהבה הנפלאה אינד זו ממחשבותי ומלבי אפלו שעה אחת ותמיד אני מצפה ומחכה ומשתוקק ומתגעגע ומתפלל לישועת נפשך, והעקר להכניס ולהאיר בלבד אור הצדיק האמת שהוא

עַקֵּר הַיְשׁוּעָה בְּשִׁלְמוֹת וְהִרְפוּאָה לְכָל, בְּגוֹף וּבְנַפֶּשׁ בְּזֶה
וּבְכָּא לְנִצָּח.

בְּשִׁמְעֵינִים וּמְדַבְּרִים בְּהַחְדוּשִׁים שֶׁחֲדָשׁ הַחֲכָם
הָאֵמֶת אֲזִי נִתְעוֹרֵר וְנִתְגַּלֶּה יַם הַחֲכָמָה
שֶׁהוּא מְקוֹר הִירָאָה, וְאֲזִי נוֹפֵל יִרְאֵת ה' עַל זֶה שֶׁמְדַבֵּר
וּמְעִין בְּהַחְדוּשׁ.

עַל-יְדֵי רוּחַ נְבוּאָה וְרוּחַ הַקִּדְּשׁ שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת
זוֹכִין לְאֵמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, וְנִתְבַּטֵּל הַנְּהַגַּת
חֲכָמַת הַטַּבֵּעַ, וּמִתְנַהֵג הָעוֹלָם עַל-יְדֵי הַשְּׁגָחָה וְנִפְלְאוֹת.
אוֹהֵבוּ לְנִצָּח וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹ תָּמִיד, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.
יִשְׂרָאֵל דַּב אֲוֹדָסָר

פ

ב"ה, אוֹר לְיוֹם ט"ו אִיר תשכ"ד.

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, חֲמֻדַּת לְבִי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, הַמְּשִׁתַּקֵּק
וּמִתְגַּעְגַּע אַחֵר הַבְּעַמְלֵר הַנּוֹרָא בְּעַל כְּתָפִים רַחֲבִים
הַנּוֹשֵׂא אוֹתָנוּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלְגוּ בָּהֶם לְבַחֲיַנַּת
לְמַעַלָּה מִן הַמְּקוֹם. אֲשֶׁרִיד שְׂזָכִית לָּךְ בְּנִסִּים וּרְחֻמִּים
גְּדוֹלִים. בְּרַכָּה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.

דַּע אַחִי, כִּי הַצִּדִּיק הָאֵמֶת הַגְּדוֹל בְּמַעַלָּה עֲצוּמָה
וְגִבּוֹהָה מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הַמַּעַלָּה שֶׁאֵין מַעַלָּה
אַחֲרָיו, יְכוּל לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד וּלְהַגְבִּיחַ אֶפְלוֹ
אֶת הָרְחוּקִים בְּתַכְלִית הָרְחוּק הַמוֹנַחֲחִים בְּשִׁפְלַת הַמְּדַרְגָּה

התחתונה ביותר עד שירדו לבחינת מיתה ממש, וזהו עקר שלמות מעלתו הגבוהה, כי אי אפשר לעלות למעלה למעלה פי אם כשיכולים לירד למטה למטה להעלות ולקבץ גם כל הנדחים והרחוקים ביותר, ולקשר גם אותם לה' יתברך בשלמות.

עכשו בדורותינו אלה שהגיעו ישראל לתכלית הירידה וההסתרה עד שירדנו למקומות רחוקים כאלה שלא ירדו ישראל לתוכם מעולם, כל זה נמשך מקלפת עמלק שהוא המלך זקן וכסיל אבי אבות הטמאה של אפיקורסות וכפירות ואמונות כזביות של אלופי השקר הרודפים אחר כבוד והתנשאות, ולוחמים בחצפא ועזות מצח להרחיק ולהפריד נפשות ישראל מהצדיק האמת שהוא עקר מקור ושרש חיותם וישועתם לדורי דורות לנצח, שזהו עוון פלילי מאד יותר מכל עברות החמורות שבתורה. כי רק על-ידי זה הם גרמו כל האפיקורסות והכפירות, וכל הצרות והחרפנות שבא על ישראל בגשמיות ורוחניות, והם מעכבים את הגאולה האחרונה השלמה שתלויה אך ורק בהתקרבות ישראל אל הצדיק האמת שמכנים בנו אמונה קדושה ונפלאה כזאת שעל-ידה זוכין להשגת אלקות גם כל הרחוקים והנדחים לגמרי. פי כל עקר הגאולה השלמה תלויה אך ורק בזה שיתגלה ויזרח אור הצדיק האמת בכל הארץ, ולהרים את

דגל הצדיק בכל העולמות עד שיתקרבו ויתקשרו אל הצדיק כל נפשות ישראל, כי בהתקרבות אמתיו אל הצדיק האמת מאירים כל האורות הנפלאות אשר עתידים להאיר בעולם על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו.

אוהבך ועבדך הנאמן המשרתך במסירות נפש ממש, מתפלל תמיד בעד שלומך וישועת נפשך בזה ובכא.

המעתיק ישראל דב אודסר

פא

ב"ה, כ"ג איר תשכ"ד.

לכבוד נשיא ישראל, מחמד לבי, מר ש. ז. שור, המלפיש ומעמיק עיני שכלו להבחין ולהבין האמת האמתית הפהיר והפרור כדי לרפא ולתקן שכרי נפשו ונפשות ישראל המתגוללים בחוץ בתוך שטף מים הזדונים, ואין איש מאסף אותם הפיתה. אשריד שזכית למעם נעם האמת, ואשריד שנפלת בגורל הצדיק הפלא הנורא הזה שעושה עמך פלאות גדולות ונוראות לחיותך ולקרבתך לה' ותברך. שלום וחסים אמתיים חדשים ורעננים.

דע, כי מי שמדבר ומסית את חברו ליראת שמים, כל הדבורים שמדבר עם חברו נעשה ממנו ספר.

על ידי התקרבות לצדיק האמת יבוא ליראת שמים, ועל ידי זה אינו נופל מגדלתו והולך וגדל, ושונאיו יהיו נכשלים ונופלים תחתיו.

בזכות שמוש הצדיק אדם נצול ממיתה.

מי שרוצה לעשות טובה להצדיק הקדוש ברוך הוא נותן לו בח לזה.

מי שמביא דורון להצדיק הקדוש ברוך הוא עושה לו נחת רוח.

לפעמים על ידי נחת רוח אחד ומעט שעושים להצדיק זוכין לעולם הבא.

מהות האדם נפר על ידי התקרבותו, בשרואין למי הוא מקרב.

השבח שמשבחין את הצדיק כאלו משבחין את הקדוש ברוך הוא.

מה שהחולקים דוברים על הצדיק הוא כבוד גדול להצדיק.

כל הגביות שאמות העולם גובין מישראל אין זה אלא בשביל הפגם שפגמו בכבוד הצדיק.

בש הצדיק אומר איזה דבור, כל זמן שהדבור לא נתקיים, שעדין לא בא זמנו, הדבור הזה

חקוק בעולם העליון אבל אין מאיר בבהירות, וכשמגיע הזמן שמתקיים אזי הדבור מתחיל להאיר בבהירות.

לעולם תצדד להציל את הנרדפים.

בעל מריבה אף-על-פי שהוא למדן אל תכבד אותו.

במקום מריבה שם השטן.

על ידי מחלקת שחולקין על הצדיק נתעוררים מלחמות.
לפעמים על ידי שפלות שאדם משפיל את עצמו או
אחרים משפילים אותו, על ידי זה מבטלין מעליו גזרת
מיתה.

על ידי ענוה מאריך ימים.

על ידי ענוה בא חן.

על ידי ענוה מוסיפין לו גדלה על גדלתו.

על ידי ענוה אין מדקדקין אחר מעשיו.

המזכירו לטוב תמיד ומעתיר לשלומו והצלחתו.
המעתיק ישראל דב אודסר

פב

ב"ה, כ"ח סיון תשכ"ד.

לכבוד נשיא ישראל, נעימת חיותי, מר ש. ז. שזר, אשר
נשאו ה' והעלהו לשמי מרום כדי לזכותו לתכלית
המעלה הרמה שאין למעלה הימנה, שינשא ויגדיל
ויאדיר את שם הצדיק המלך האמת, שיכבש כל העולם
בלי מלחמה כלל, רק על ידי ים החכמה שמגלה
בקולמוס שלו, שעל ידי זה הוא מגלה ומאיר אלקותו
יתברך לעיני כל באי עולם עד שכל הרחוקים ואמות
העולם יבואו ויתגירו ויקבלו על מלכותו לעבדו שכם
אחד. שלום וכל טוב.

אַחֲרֵי אֲשֶׁר עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מַעֲשֵׂי ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא
 אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּךְ גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת לְאֵין שְׁעוֹר,
 שְׂוִיבִית לְשִׁמְעַע וְלַהֲבִין וְלַמַּעַם דְּבָרֵי אִמַּת כְּאֵלֶּה הַגְּנוּזִים
 וְצַפּוּנִים כָּל־כֶּךָ מַעֲיֵנֵי הָעוֹלָם, חֲלִילָה לָךְ מִחֲדַל מְלַהוּדֵיע
 וּלְפָרְסֵם בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת עַד לֵב הַשָּׁמַיִם אִמַּתֵּת הַצַּדִּיק
 הָאִמַּת לְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְהַלְהִיב וּלְחַמֵּם לְבַבְּם בְּתַכְעֲרַת
 אִשׁ הַקֹּדֶשׁ שְׁלוֹ, עַד שֶׁכֵּלֵם יִפְּירוּ וַיִּדְעוּ נִפְלְאוֹת גְּבוּרַת
 כַּחַו וְתַקְפוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הַחֲכָם הָאִמַּת שֶׁהוּא עֶקֶר
 מִקּוֹר וְשָׂרֵשׁ חַיּוֹתֵם וְתַקְנוֹתֵם וְגוֹאֲלֵם לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנִצְחָ!

דַּע אַחֲרֵי, כִּי הַצַּדִּיק אֵינוֹ צָרִיךְ כָּלֵל לְהַעוֹלָם בְּשִׁבִיל
 עֲצֻמוֹ, כִּי אֲדַרְבֵּא מִמֶּנּוּ כָּל הַהֲשַׁפְּעוֹת וְכָל
 הָעֲשִׂירוֹת, וְעַל־כֵּן כָּל מַה שְּׁנוֹתְנִים לוֹ - מְקַבְּלִין מִמֶּנּוּ
 אֲלֵפֵי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת יוֹתֵר בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
 וְעַל־כֵּן גַּם כָּל מִי שֶׁטּוֹרַח בְּגוֹפוֹ לְשִׁמְשׁוֹ וְלַהֲתַקְרַב אֵלָיו
 גַּם זֶה נִקְרָא צַדִּיקָה, כִּי הַצַּדִּיק מִתְעַלֶּה וּמִתְגַּדֵּל מְאֹד עַל־
 יְדֵי הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל הַטּוֹרְחִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו וְנַחֲשֵׁב
 לָהֶם צַדִּיקָה!

הָאָדָם כָּל מַה שֶּׁמְזַקֵּין צָרִיךְ שְׂיִתּוּסֵף עָלָיו דַּעַת גְּבוּהָ
 יוֹתֵר, כִּי כָּל מַה שֶּׁמְזַקֵּין יוֹתֵר הוּא צָרִיךְ
 לְהִתְקַרֵּב לְשָׂרֵשׁוֹ וְתַקּוּנוֹ יוֹתֵר שֶׁהוּא הַשִּׁגָּת הַחֲכָמָה
 הַגְּבוּהָה שֶׁעַל־יְדֵיהָ בָּאִים לְהַשִּׁגָּת אֵלֶּקוֹת שֶׁהִיא שָׂרֵשׁ הַכֹּל.

וְכַל זְמַן שֶׁהָאָדָם בַּחַיִּים יֵשׁ עָלָיו מְלַחֶמֶת הַיָּצָר כִּי זֶה לְעַמֵּת זֶה עֹשֶׂה אֱלֹקִים, וְכַל מָה שֶׁצָּרִיךְ לָבוֹא לַחֲכָמָה יִתְרָה - כְּמוֹ כֵּן צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר עַל יָצְרוֹ.

עֵקֶר שֵׁם תְּלִמִיד חָכָם הוּא מִי שֶׁמְקַרֵּב לְהַחֲכֵם וְהַצְדִּיק הָאֵמֶת, כִּי הוּא תְּלִמִיד שֶׁל הַחֲכָם וְהַצְדִּיק הָאֵמֶת. וְלְהַפְדֵּי, מִי שֶׁאֵינוֹ מְקַרֵּב לְהַחֲכֵם וְהַצְדִּיק הָאֵמֶת הוּא בְּכֻלָּל עִם הָאָרֶץ, כִּי אֵין לוֹ כַּח לְקַבֵּל חֲכָמָה שֶׁהוּא הַשְּׁגָת אֱלֹקוֹת, אִפְלוּ אִם הוּא לְמַדָּן וְחָכָם וְאִפְלוּ אִם יֵשׁ לוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים, כִּי אֵל הַתְּכֵלִית הַנִּצְחִי שֶׁהוּא הַשְּׁגָת אֱלֹקוֹת אֵי אִפְשָׁר לָבוֹא כִּי אִם עַל-יְדֵי הַצְדִּיק הָאֵמֶת וְתְּלִמִּידוֹ וְתְּלִמִּידוֹ וְכּו'.

אוֹהֶבְךָ וְעֹבֵדְךָ הַנְּאֻמָּן, הַמֵּתְפַלֵּל תְּמִיד עַל יְשׁוּעַתְךָ וְטוֹבֵתְךָ בְּזֶה וּבְכָא.

הַמַּעֲתִיק יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְסָר

פג

ב"ה, ר"ח תמוז תשכ"ד.

לְכָבוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, לְבִי וְחַיּוֹתַי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר מָסַר אֶת לְבוֹ אֵל הַצְדִּיק הַרוּעָה נְאֻמָּן וְרַחֲמָן שֶׁמְקַבֵּץ כָּל הַנִּדְחִים וְהָאֲבוּדִים שֶׁתְּעוּ כְּשֶׁה אֹבֵד בְּמַדְבָּר שְׁמֵם וּמְחֻזְרִים לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים, בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וְכַל טוֹב לְאֶרֶץ יָמִים.

את המענק בסך מאה ל"י קבלתי ונהייתי מאד מאהבתך וחסדך הגדול עלי שהרבית להיטיב עמדי כל-כף, ואני עיני אל ה' תלויזות ומבקש ומתחנן שברחמי וחסדיו המרבים יהיה בעזרך ויתן לך מתנה מאוצר מתנת חנם, החיים הארפים של הפעמלר הזקן שפזקנים דקדשה, ויגמר ישועתך הגדולה והנפלאה אשר התחיל להפליא עמך לקרבך לנקדת האמת, לא בשביל שום פניה וכבוד של עולם הזה, רק למען האמת לאמתו, ושהיה לך חלק גדול בכנין בית המקדש שבונה הצדיק, שהוא התגלות דעתו הקדוש בעולם, שמביא לידי קיום התורה ומבטל מצח הנחש שרש חכמת הטבע, ומחזק אמונת הרצון, שידעו כלם שהכל מתנהג רק ברצון הבורא, ועל-ידי זה ממילא מתחזק הרצון של אדם שירצה ויכסף רק לעשות רצון ה' יתברך. מי יתן שנוכח להגיע מהרה אל התכלית הטוב אשר הצדיק רוצה להביאנו אליו, אשר רק בשביל זה באנו לעולם.

אם יתדבק עצמו לדברי התורה היוצאים מפי הצדיק, תמה אני איך אפשר אחר-כך לסבל ולחפץ חיי העולם הזה, וזהו "כל הנהנה מדברי תורה, נוטל חיו מן העולם", והבן היטב.

אזהבך באמת לנצח, המצפה תמיד לישועתך והצלחתך. המעתיק ישראל דב אודסר

אנא אֲדוֹן יָחִיד, הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, רַחֵם
עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ וְנִפְנֵי לְהַתְדַבֵּק בְּתוֹרַתְךָ
הַקְדוֹשָׁה, וְתַפְתַּח אֶת לְבִי וְדַעְתִּי עַד שְׂאֻזָּה לְשִׁמְעַ
וְלַהֲבִין הַיָּטֵב בְּלִבִּי אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה
וְהַטְהוֹרָה וְהַתְּמִימָה הַמְּשִׁיבַת נַפְשׁ וּמַחְכִּימַת פְּתֵי
וּמְשַׁמַּחַת לֵב וּמְאִירַת עֵינַיִם וְעוֹמְדַת לְעַד, וְאֻזָּה
לְהַרְגִישׁ הַיָּטֵב נִפְלְאוֹת גְּעִימַת עֲרֶבֶת מְתִיקַת חֲדוּשֵׁי
הַתּוֹרָה הַקְדוֹשִׁים וְהַנּוֹרְאִים מְאֹד, תּוֹרַת ה' מִמֶּשׁ שְׁגִלָּה
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַמְּחִיץ כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאֻזָּה לְהַגִּיט
וְלַהֲתַעֲנַג בְּדְבָרֵי תּוֹרָתוֹ הַקְדוֹשָׁה עַד אֲשֶׁר אֶקְוֶה וְאֶמְאֵם
בְּחַיֵּי עוֹלָם הַזֶּה וּבְתַאוּוֹתָיו וְהַבְּלִיּוֹ, וְיִתְפַּטְּלוּ כָּל חַיֵּי עוֹלָם
הַזֶּה אֶצְלִי לְגַמְרֵי עַל-יְדֵי עֶצֶם הַהֲנָאָה וְהַתְּעוּגָה וְהַשְּׁעִשׂוּעַ
שְׂאֻזָּה לְהַגִּיט וְלַהֲתַעֲנַג מִדְּבָרֵי תּוֹרָתוֹ הַקְדוֹשָׁה וְהַנּוֹרְאָה
אֲשֶׁר כָּל דְּבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים נְאֻמָּנִים וְנַחֲמָדִים לְעַד,
וְנַחֲמָדִים מְזֻהָב וּמְפֹזֵר רַב וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּת צוֹפִים. כִּי
בְּאֵמֶת מִרְחוֹק נִרְאָה לִי בְּדַעְתִּי גְעִימַת עֲמָקוֹת דְּבָרֵי
תּוֹרָתוֹ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹלָה עַד אֵין סוֹף וְיוֹרֵד עַד
אֵין תַּכְלִית וּמְקַשֵּׁר וּמְחַבֵּר וְכוּלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת יַחַד, וְנוֹתֵן
עֲצוֹת נִפְלְאוֹת לְכָל דָּרִי מַעְלָה וְדָרִי מִטָּה אֵיךְ לְזַכּוֹת
לְהַכִּיר אוֹתְךָ תַּתְּבַרְךָ וְלַהֲתַדַּבֵּק בְּךָ בְּאֵמֶת. מַה גָּדְלוֹ
מִעֲשִׂיךָ ה' מְאֹד עִמָּקוֹ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ, וְאִם הֵינּוּ זוֹכִים לְשִׁמְעַ
וְלַהֲפֹת אֲזַנֵּינוּ וְלִבֵּנוּ הַיָּטֵב לְדְבוּר אֶחָד מִתּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה

אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת בְּחִינַת מֹשֶׁה, הֵינּוּ
 מִתְּפִלִּים לְגַמְרֵי. אַךְ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הֶרְפִּים אִין אָנוּ זוֹכִים
 לְהַכְנִים הַדַּעַת בְּלֵב וּלְכַטֵּל תְּאוֹת הַלֵּב עַל-יְדֵי זֶה, כִּי לִבְנוּ
 מֵלֵא מַחְשְׁבוֹת חוּץ, תְּאוֹת וּבְלִבוֹלִים וְהִרְהוּרִים
 וְעַקְמִימִיּוֹת שְׂפֵלֵב, עַד אֲשֶׁר לִבְנוּ רְחוֹק מְאֹד מִדְּבָרֵי
 תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, עַל-כֵּן אִין אָנוּ מְרַגְזִים נְעִימוֹת מְתִיקוֹת
 אֲמֵרוֹתֶיהָ הַפְּהוּרִים.

רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכֵּנוּ לְהַתְּדַבֵּק בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 הַקְּדוֹשִׁים לְעוֹלָם וָעֶד, לְחַזוֹת בְּנַעֲם ה' וּלְבַקֵּר
 בְּהִיכָלוֹ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

פד

ב"ה, ח"י תמוז תשכ"ד.

לְכַבוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, נְעִים לְבִי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, הַמְּשַׁפֵּיל
 עֲצָמוֹ וּמַשְׁלִיךְ כְּבוֹדוֹ מִנֶּגֶד לְכָל דְּבַר קְדוֹשׁ הַנוֹגֵעַ לְטוֹבַת
 בְּנֵינִי וְעַסְקֵי הַצַּדִּיק הַמְּנַהֵיג הָאֲמֵת הַגָּבוּר וּבַעַל כַּחַ
 גְּדוֹל, שֵׁישׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁךְ לְמִשְׁךְ וּלְקֶרֶב כָּל הָעוֹלָם לְה'
 יִתְבָּרֵךְ, שְׁלוֹם רַב.

אֶהְיֶה אֲחִי נַפְשִׁי וְלִבִּי, אֵל תְּתַרְשֵׁל בְּהַמְצוּהָ אֲשֶׁר
 שְׁלַח ה' לְךָ לְטוֹבַתְךָ וְתַהֲיֶה זְרִיו לְעֲשׂוֹתָהּ
 לְשֵׁם שְׁמַיִם בְּלִי אַחֹר. הַתְּחַזֵּק לְבַקֵּשׁ חֲכָמָה מֵהַחֲכָם
 הָאֲמֵת הַפֶּלֵא הַגְּדוֹל שְׂפֵכֵל הַדּוֹרוֹת וּשְׁמַע וְהֶאֱזֵן דְּבָרָיו
 וְעֲצוֹתָיו. יוֹמָם וְלַיְלָה זְכְרוּ מִמֶּךָ לֹא יִמוּשׁ, וְתִשְׁוֶהוּ תָמִיד

לנגד עיניך. אל תתעצל להיות חבר טוב ליראי ה'
האמתיים, התחבר בחברתם תמיד, בפרט בראש השנה
הקדוש הממשמש ובא. פלס מעגל רגליך לישר אותם
בדרך האמת, ומדרך שקר תברח ותתרחק.

כל הדברים הם על הארץ, כמו שאנו רואים בחוש
שהכל גדל מן הארץ, וכל הדברים והפריות הולכים
ומונחים על הארץ, ואי אפשר שיפסקו ויתרחקו מהארץ
אם לא עלידי פח המכריח, הינו שיש מי שמכריח הדבר
וגופלו ממקומו מהארץ ומרחיקו ממנה, וכפי פח המכריח
כן נתרחק הדבר מהארץ, ואחר-כך פשנפסק פח המכריח
חוזר הדבר להארץ. כגון אם זורק אדם דבר למעלה אזי
עלידי פחו מכריח הדבר ומפסיקו מהארץ, וכפי פחו
מכריח הדבר וזורקו למעלה יותר, ואחר-כך פשנפסק פחו
שהוא פח המכריח - חוזר הדבר וגופל להארץ, כי הארץ
יש לה פח המושך וממשכת כל הדברים לעצמה, כי אם
לאו לא היו יכולים להתקים עליה, כי היה ראוי לפל
ממנה מחמת שהיא פדורית, וכל בני העולם עומדים
סביבה, אך שיש לה פח המושך. ועל-כן פשנפסק פח
המכריח וחוזר הדבר וגופל למטה להארץ, כל מה
שמתקרב להפח המושך של הארץ ביותר הוא פורח
וגופל למטה במהירות יותר.

והצדיק האמת הוא בחינת עפר, וכל הדברים
 עומדים עליו, ויש לו כח המושיף להמשיך
 כל הדברים אליו, כי זה הצדיק הוא רק יחיד בעולם
 שהוא יסוד עולם שכל הדברים נמשכים ממנו, כי זה
 הצדיק היחיד בעולם הוא ענו ושפל ומשים עצמו כעפר
 בבחינת "ואנכי עפר ואפר", ועל-כן הוא יסוד עולם, הינו
 בחינת עפר שכל הדברים הם עליו. והנה היה ראוי
 שימשכו כל בני-אדם לזה הצדיק שהוא בחינת עפר שיש
 לו כח המושיף, אך על-ידי כח המכריח מפסיקו
 ומרחיקים ממנו, הינו שיש בני-אדם שעל-ידי דבורם
 ומעשיהם הם מכריחים את בני-אדם להפסיקם מלהיות
 נמשך אחר הצדיק האמת שהוא בחינת עפר בחינת כח
 המושיף, ולפי כח המכריח בן מרחיק מהצדיק, ואחר-כך
 כשיפסיק כח המכריח - יחזר וימשיך עצמו האדם וישוב
 להעפר להצדיק שיש לו כח המושיף.

כל הכבוד שיש לכל אדם שבעולם מקטן ועד גדול הם
 מקבלים רק מזה הצדיק שהוא בחינת עפר שממנו
 נמשך הכל, כי כל הכבוד והגדלה הוא רק אצל זה הצדיק,
 וכלם מקבלים ממנו, כי במקום השפלות והקטנות - שם
 שורה כל הכבוד והגדלה, כמו שכתוב "אשכן את דבא".
 אוהבך ועבדך הנאמן המשרתך בכל לב ונפש,
 ומעתיר בעדך תמיד. המעתיק ישראל דב אודסר

פה

ב"ה, ערב שבת קדש, ה' תשרי תשכ"ה.
 לכבוד נשיא ישראל, מחמד עיני, מר ש. ז. שור, שאינו
 רעב ללחם ולא צמא למים, רק לשמע קול החכם האמת
 אב החכמים הפלא היחידי שבכל יחידה הדורות אשר
 שלחו ה' לדורותינו האחרונים לגאלנו גאלה שלמה
 שאין אחריה גלות. עושה חדשות יחדש עליך ועל ביתך
 שנה טובה ומתוקה בגוף ובנפש.

קבלתי את ברכתך הלבבית בצרוף צ'ק על סך מאה
 ל"י והיו לי לנחת ושמחה רבה, מעמק לבי
 אביע לך רב תודות וברכות. בעל הרחמים בעל הישועות
 יאיר עליך אור הצדיק ותזכה מחדש להתחבר ולהתקשר
 בכל עז עם הצדיק ואנשיו הפשרים האמתיים, פי כחו
 גדול ונורא מאד להושיע לנצח לכל החוסים בו.

אשריך אשר ברצונך ותשוקתך החזקה התגברת
 בעקשנות גדול על כל המניעות וחומות
 ברזל ובאת גם השנה על ראש השנה אל הצדיק
 שהודיע לנו שאין דבר גדול מזה. מתנה גדולה היא לך
 מאת ה', תקבלנה באהבה ובשמחה בכל שנה ושנה כל
 ימי חייד. ה' יתברך יזכנו להכין עצמנו כבר מעתה לבוא
 אל הצדיק על ראש השנה הפא. הגופות רחוקים אבל
 הלבבות קרובים מאד, וה' יודע האמת פי אתה נמצא

בְּעֵמְקֵי לְבָבִי תִמְיֵד בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עֵת בְּלִי הַפֶּסֶק בְּתַפְלָה
וְגַעְגּוּעִים לְיִשׁוּעַתְךָ וְהַצְלַחְתְּךָ הַנִּצְחֵי בָּזֶה וּבַבָּא.

אוֹהֶבְךָ בְּאַמֶּת בְּכֹל לֵב וּנְפֶשׁ.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדְסָר

פו

ב"ה, ר"ח כסלו תשכ"ה.

לְכַבּוֹד גְּשׂוּיָא יִשְׂרָאֵל, עֵינֵי וְלִבִּי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, הַחֹזֵן
וּמְכַבֵּד בְּכֹל מִיְּנֵי חַן וּפְאָר אֶת נְטוּרֵי קֶרְתָּא הָאֲמֵתִיִּים
הַחֹבְבִים אוֹתוֹ בְּחֶבֶד גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה עַל אֲשֶׁר בְּגִדְל יְקָר
אֲצִילוֹת נִפְשׁוֹ זָכָה לְהַבְחִין וּלְהַבִּין הָאֲמֵת הָאֲמֵתִי, שֶׁהוּא
נֶשֶׁק סוּדֵי חֲדָשׁ שְׁמַנְצַח וּמְשַׁמֵּד אֶת הַשְּׂקָר וְאֲבֵי אֲבוֹת
הַטְּמֵאָה שֶׁל אֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת
שְׁמִשְׁחִיתִים וּמַחְרִיבִים אֶת הָעוֹלָם בְּמִיּוֹת וּכְפִירוֹת
וּמְבִיאִים לְכֹל הַצְּרוֹת וְהַרְעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַחֲמָנָא לְצַלָּן.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב.

לְבִי יְקִירִי, זֶה זְמַן רַב שְׁמָאֵד הִיָּה קָשָׁה לִי מְלֶאכֶת
הַפְּתִיבָה, כִּי מַחֲלַת הַזְּקֵנָה גְּבָרָה עָלַי בְּיוֹתֵר, עֵינֵי
כְּהוּ יוֹדֵעַ רְפוּ וּבְרַכְבִּי כְּשֶׁלּוֹ וּכְחֵי תֵּשׁ וּמְתַמוּטָט מִיוֹם לְיוֹם.
ה' יוֹדֵעַ וְעַד שְׁאַתָּה שׁוֹכֵן בְּלִבִּי תִמְיֵד וְלִבִּי שְׁבוֹר וְרָצוּן
וּמְלֵא מְרִירוֹת עַל שְׂאֵינִי זוֹכָה לְהַחֲיוֹתְךָ וּלְשַׁמַּח נִפְשְׁךָ
בְּדַבְרֵי הַחֶכֶם הַמְּנַהֵיג הָאֲמֵת שְׁמַנְחֵם וּמְשַׁמַּח וּמְחַיֶּה נִפְשׁ
כָּל חַי לְדוֹרוֹת עוֹלָם.

בְּכָל לְבִי וְנַפְשִׁי אֲבִיעַ וְאֶעֱרֹךְ לְפָנֶיךָ אֶת בְּרַבְּתִי
הַנְּאֻמָּנָה, בְּרַבַּת בְּרוּךְ הַבָּא לְאַחִיךָ הַיָּקָר וְנִכְבָּד
מְאֹד, אֲשֶׁר הִגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ וְזָכְהוּ לָבוֹא וּלְדַרְךָ עַל
אֲדַמַּת קִדְשׁ בְּאַרְצָן אֲבוֹתֵנוּ, בְּאַרְצָן חֲמֻדַּתְנוּ וְחַיּוּתֵנוּ
מְנוּחַתְנוּ וְתַקּוּנֵנוּ, מְקוֹם הָאֵמוּנָה וְהַחֲכֵמָה דְקַדְשָׁה, מְקוֹם
מוֹכֵן לְהִתְחַכֵּם וּלְהַפְדִּיר הָאֵמֶת, מְקוֹם שְׁמִמְנוּ תִצַּא אוֹר
הָאֵמֶת לְכָל הָעוֹלָם, מְקוֹם אֲשֶׁר עֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל נִשְׂאוֹת
אֵלָיו. יֵשָׂא בְּרַכָּה מֵאֵת ה' וַיִּגְמַר עִמּוֹ בְּנִפְלְאוֹת חֲסִדָּיו
לְטוֹבָתוֹ הַנִּצְחָי.

בְּרַבַּת מִזֵּל טוֹב לְיוֹם הַלְדָּתְךָ, יוֹסִיף ה' עֲלֶיךָ וְעַל
בֵּיתְךָ חַיִּים טוֹבִים וְאַרְבִּים, חַיִּים חֲדָשִׁים
נְאֻמָּנִים וְרַעֲנָנִים, חַיִּים שֶׁל בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל אֲשֶׁר
תִּשְׁלַח יָדְךָ לְטוֹבַת עַמְּנוּ וְאַרְצֵנוּ, חַיִּים שְׁתוֹפָה לְשִׁבְרַת כָּל
הַהִסְתָּרוֹת וּמְנִיעוֹת וְטִרְדוֹת וְעִבּוּבִים מִלְּהִתְקַרֵּב אֶל
הָאֵמֶת, חַיִּים שְׁתוֹפָה לְהַכְנִים בְּלִבְךָ וּבְלִב כָּל הָעָם אוֹר
הַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֵקֶר הַחַיּוּת וְקִיּוּם הָעוֹלָם, שְׁעַל-יָדוֹ
יִהְיֶה הָעוֹלָם חֲדָשׁ לְגַמְרֵי, כִּי יִהְיֶה כָּל הָעוֹלָם מְשֻׁקֵּר
לְאֵמֶת, מִכְּפִירָה גְמוּרָה לְאֵמוּנָה שְׁלֵמָה, מִחֲשֶׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

בְּרַבַּת אוֹהֶבְךָ וְעֹבֵדְךָ הַנְּאֻמָּן וְהַמְּסוּר בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ

בְּאֵמֶת.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדְסָר

פז

ב"ה, י"ד אדר א' תשכ"ה.

לכבוד נשיא ישראל, לבי וחיותי, מר ש. ז. שור, אשר כל ישראל מפארים ומפליאים בשבחיו בכל מיני חן ואהבה על אשר לבש את עצמו בעז ורוח גבורה כגבור מלחמה לגדל ולקדש שם ה' בכל העולמות ולהרים כבוד שבת קדשו וכבוד עמו ישראל לעיני כל הגוים, אשרי חלקו שזכה לכך. חיים ארפים ובריאים ושלום וכל טוב.

לגדל ההתקשרות והאהבה הנפלאה האהבה האמתית בלי שום תערובת סיג ופסלת כלל וכלל, אהבה שהיא יחידה בעולם, אשר עשה ה' ביני ובינך בנסים ורחמים גדולים, לבי קרוב אליך מאד ונמשך אחרך בתשוקה גדולה ונענועים נמרצים, עד שאני רואה אותך תמיד בכל יום ובכל עת. פי מחמת האהבה החזקה אינני יכול לנתק עצמי ממך ולפרד מחשבותי מאתך, ואיני יכול לסבל כלל שלא אראה אותך תמיד. ואני מחבק אותך באמרי פי בתפלות ותחנונות מתוך חמימות ועמקות נשמתית שיתן לך ה' חיים חדשים טובים וארפים, ויתן לך עצות טובות אמתיות ויצליחך בכל אשר תפנה, והעקר שתצליח הצלחה נצחית, שתקשר עצמך באמת ברצון חזק במסירת נפש לראש מבחר האמת הנמצא עכשו בעולם עד שתזכה שעליך יתפרסם ויתגלה האמת בכל העולם, שרק בזה תלוי תקון העולם בשלמות.

ה' יתברך בתחלה הוא משפיע הארת האמת ללב הגדול והראש שיש לו דעת רחבה ונפש חכמה, ואחר-כך מתפשט האור עד שמגיע לכל האברים, הינו ללב כל ישראל ולכל העולם.

אור הצדיק האמת שהוא בחינת משה משיח, הוא צומח וגדל תמיד בכל יום ויום בכל דור ודור ואינו עומד כלל, רק הוא ציץ ופורח ועולה מדרגא לדרגא ומוציא פרח ויציץ ציץ עד שסוף סוף יגמר את שלו להחזיר כל העולם למוטב עד שידעו כלם את ה'. ועקר שלמות התגלות אור הצדיק האמת בכל העולם יהיה נגמר על-ידי מלך המשיח, שעל-ידי זה יתקן העולם בתכלית השלמות.

אזהבך ועבדך הנאמן, המצפה תמיד לישועתך בזה ובבא.

המעתיק ישראל דב אודסר

פח

ב"ה, ט' ניסן תשכ"ה.

לכבוד עצמי ובשרי, נשיא ישראל, מר ש. ז. שזר, היחיד בדרורו אשר צלחה עליו רוח חכמה וגבורה מאת הצדיק החכם האמת הגבור ובעל כח גדול, להבקיע את חומת הפרזל לעלות לראש ההר בתקיפות ועוזת גדול, להראות לכל העמים והשרים את יפי קדשת השבת שהוא אור ליהודים. כל ישראל מפליגים ומרננים בשבחיו ועומרים לראשו עטרת פז ואומרים אשרי חלקו, ואשרי האם שיש

לֹה בֵּן כּוֹזֵה אֲשֶׁר נָתַן נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ לְגַדְל וּלְקַדְשׁ ה' בְּכֹל
הָעוֹלָמוֹת. בְּרִכָּה וְשָׁלוֹם וְחַיִּים אֲמִתִּיִּים לְאֶרֶץ יָמִים.

הַיּוֹם זְכוּיָתִי לְהִתְעַנֵּג וּלְשָׂמֵחַ בְּבִרְכַּת לְבָבְךָ הַחֵם, בְּצִירוֹף
גְּדִיבַת לְבָבְךָ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר עַל סֵף מְאֵה וַחֲמֻשִׁים
ל"י מִיּוֹם ו' נִיסָן תַּשְׁכ"ה. יְשָׁלֵם ה' פְּעָלֶךָ הַטּוֹב וַיּוֹסִיף
עָלֶיךָ וְעַל בֵּיתְךָ שְׁנַיִם הַרְבֵּה טוֹבִים וּבְרִיאִים בְּכֹל רַמ"ח
אֲבָרִים וְשֵׁס"ה גִּידִים, וְגַר הַצִּלְחַתְךָ יַעֲלֶה לְעִילָא וּלְעִילָא
וְתוֹפָה לְקִשְׁר וּלְדַבֵּק עֲצֻמְךָ בְּאֵמֶת בְּמִסִּירַת נַפְשׁ בְּהַצְדִּיק
הָאֵמֶת וְאֲנָשׁוּי הַכְּשָׁרִים הָאֲמִתִּיִּים, שֶׁהוּא חַיִּינוּ וְאֶרֶץ יָמִינוּ
לְדוֹר דוֹר.

הַחַיִּיתָ אֶת נַפְשִׁי מְאֹד, שְׂאֲנִי רוֹאֶה כּוֹזֵה שֶׁהִדְבּוּרִים
הַטּוֹבִים הַנוֹבְעִים מֵהַנְּחָל נוֹבְעַ מִתְּנוּצָצִים
וּמִשְׂרָשִׁים בְּעַמֶּק לְבָבְךָ וְנִשְׁמַתְךָ הַגְּבוּהָה מְאֹד מְאֹד
בְּשִׂרְשָׁה, אֲשֶׁר זֹאת הִיא עֵקֶר יְסוּד יְהוּדוּתֵנוּ וַיְסוּד כָּל
הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת. חֲזוּק נָא אַחֵי חֲבִיבֵי נַפְשִׁי וּלְבָבֵי, חֲזוּק
וְאֲמִין בְּאֵמוּנָה הַיִּשְׁרָה וּבְכַטְחוֹן חֲזוּק שְׁלֵא יַעֲזֹבְךָ ה' לְעוֹלָם
בְּגִשְׁמֵי וְרוּחֵנִי בְּזִכּוֹת אוֹר חַיִּינוּ רַבְּנוּ גַּנְחָ נַחֲמָ נַחֲמָן
מֵאוֹמָן ז"ל.

מַחֲמַת טְרֵדוֹת הַחַג הַקְּדוֹשׁ הַהִכְרַח לְסִיִּם, בְּבִרְכַּת
חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה, אוֹהֲבֶךָ הָאֲמִתִּי וְעַבְדְּךָ הַנֶּאֱמָן הַמִּפְקִיר
אֶת עֲצֻמוֹ בְּשִׁבִּיל טוֹבְתְךָ וַיִּשׁוּעֶתְךָ.

יִשְׂרָאֵל דִּב אֲוֶדְסָר

פט

ב"ה, כ"ב תמוז תשכ"ה.

לכבוד עמרת ראשי, נשיא ישראל, מר ש. ז. שור, החביב
בעיני ה' פאשה לבעלה, בגלל גדל תקף תארתו
ותשוקתו לדבק עצמו בהמלך החכם האמת הקים לצנח
ומגן על ישראל לדור דור, להעלותם מבטן שאול מעמקי
עמקי הירידה, מתכלית הגשמיות דגשמיות, לעילא
ולעילא מכל הרוחניות. יהי ה' מגן בעדך וירפא ויבריא
אותך ואת ביתך בשלמות.

עקר כבוד וגדלת המלכות הוא עלידי ענוה דיקא,
וכל מה שיש להמלך ענוה ביותר מתפשט
מלכותו ביותר, כי כן דרך המלכות בכל פעם שצריך
שיקדים ענוה לכבודו וגדלתו, כמו שבכל יום בשעה שקם
ממטתו שאזי עדין הוא בקטנות, שמלכש במלבושים
פשוטים וגם פניו אינו בצחות וזכות עדין קדם הרחיצה,
ואחר כך מיפה עצמו ומתלבש בכגדי כבוד ומתפשט
בגדלתו כדרך המלך. במקום גדלתך שם אני מוצא
ענותותך לבוא ולדבר לפניך את אשר ישים ה' תחת
הקולמוס.

דע אחי והאמן מאד, כי מעת תחלת הויתך בבטן אמןך
נגזר עליך מאת הבורא שתהיה וכו'... בדור היתום
הזה כדי שתרחם על עם ה' ברחמנות האמתית, ובגדל
שכלך הישר ולשונך הצח והמפאר תודיע ותלמד העם

את האמת הנזרא היחיד בעולם אשר הופיע ה' לנגד עיניך בכמה סבות וגלגולים נפלאים, ותפתח עיניהם ולבם של ישראל שכלם יראו ויבינו ויכירו האמת האמתית הגנוז וצפון ונעלם מעין כל, הצדיק האמת שהוא עקר חיות וקיום כל הבריאה וממנו תצמח בקרוב הגאולה האחרונה לעם ישראל ולכל העולם כלו, שכלם ידעו ויכירו את ה' ויבואו ויתגירו ויתנו לו פתח מלוכה.

בכר דברנו קצת מעגן האחדות והאהבה אשר עשה ה' בינינו, אשר באמת לא נמצא בכל העולם אנשים אחים נאמנים אמתיים כמותנו, מאת ה' היתה זאת מן השמים, כדי שנוכח להודיע ולפרסם שם הצדיק האמת בעולם אשר בזה תלוי עקר חיותנו ותקותנו. אנחנו צריכים לשמר עצמנו מאד שלא תפגם האהבה אצלנו, חס ושלום, אפלו כחוט השערה, אדרבא ראוי לנו לאחוז עצמנו בהאמת באהבה נפלאה ביותר שאת ויתר עז בכל עת תמיד, מחמת שזכינו שיהיה לנו איזה חלק בפרסום והתגלות שם הצדיק האמת בעולם אשר בזה תלוי עקר גאולתנו השלמה ותקון כל העולם.

ברוך מחיה מתים ברחמים רבים, אספר לך בקצור הגם הנפלא שעשה ה' עמדי בחסדו הגדול. לפני שבועים חלתה אשתי חלי גדול לא ישער ומחלתה נכרה

מֵאֵד מִיּוֹם לְיוֹם, וְהִרְוֵא הַגְּדוֹל אָמַר שְׁמִצְבָּה קָשָׁה מְאֹד
וְהִיא זְקוּקָה לְבֵית חוֹלִים תִּכְף וּמִידָה. וְלִקְחָנוּ אוֹתָהּ לְבֵית
חוֹלִים הַדְּסָה, וְהִרְוֵאִים אָמְרוּ נוֹאֵשׁ כִּי אֵין שׁוֹם תִּקְוָה
לְחַיִּיהָ, כִּי הִיְתָה גּוֹסְסֶת בְּלִי שׁוֹם הַרְגֵשׁ וְחוֹשִׁים כָּלֵל,
וְהוֹדַעְנוּ לְכָל הַיְלָדִים וְהַקְּרוּבִים שְׁיִבֹאוּ וְיִהְיוּ עַל־יַד
מִטָּתָהּ, וְכֻלָּנוּ בְּכִינוּ וְזָלְגוּ עֵינֵינוּ דְמָעוֹת רוֹתְחוֹת בְּלִי
הַפּוֹגֵנוֹת. אוּלַם בְּכָל זֹאת אֲנֹכִי הַתְּגַבְּרֹתִי בְּמַחְשָׁבָה חֲזָקָה
בְּאִמוּנָה וּבִטְחוֹן בַּה' שְׁאֵפְלוּ חָרֵב חֲדָה מִנַּחַת עַל צְוֹאֲרוֹ
שֶׁל אָדָם, אֵל יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים, וְאֵפְלוּ עֲכָשׁוּ בְּמַצֵּב
כְּזֶה יָכוֹל ה' יִתְבָּרַךְ לְהַחְיֹתָהּ וּלְרַפְּאוֹתָהּ, וְהַתְּחַזְּקֵתִי מְאֹד
בְּתַפְּלָה וּתְשׁוּבָה עַל־יַד מִטָּתָהּ כְּמַעַט כָּל יוֹם שְׁשִׁי. וּבְלִיל
שֶׁבֶת קֹדֶשׁ נִתְעוֹרְרָה וּפְתַחָה עֵינֶיהָ קֶצֶת וּיִמָּאז הַתְּחִיל
אֵיזָה שְׁנוּי לְטוֹבָה וּלְאֵט לְאֵט הַשְׁתַּפֵּר מִצְבָּה קֶצֶת, אֵד
עַדִּין הִיְתָה בְּסַפְּנָה גְדוֹלָה עַד יוֹם חֲמִישִׁי שְׁעֵבֵר, וְעַכְשָׁו
מִצְבָּה הוֹלֵךְ וְטוֹב מִיּוֹם אֵל יוֹם, וְהִרְוֵאִים אוֹמְרִים גַּם
גְּדוֹל הִיָּה כָּאֵן לְמַעֲלָה מְגֹדֵר הַטָּבַע.

מַעֲמָקֵי לְבָבִי אֲנִי נוֹתֵן תּוֹדָה וְהַלֵּל לְאֵל הַהוֹדָאוֹת
רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן שֶׁהַחֲזִיר לָהּ נִשְׁמַתָּה
בְּרַחֲמֵי הַגְּדוֹלִים, וְהַפְּלִיא חֲסִדוֹ עַמְדֵי וְנָתַן לִי מִתְּנָה
מֵאוֹצֵר מִתְּנַת חַנּוּם בְּנַפְסִים וּנְפִלְאוֹת גְּדוֹלוֹת בְּזִכּוֹת רַבְּנוּ
הַקְּדוֹשׁ ג.נ.מ.ח. (נחל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה) ז"ל, וּבְזִכּוֹת תְּפִלָּתְךָ
וְהַשְׁתַּתְּפוֹתְךָ בְּצַעְרֵי בְּכָל לַבָּד וּנְפִשָׁךְ, שֶׁהַרְגַּשְׁתִּי זֹאת

הַיֵּטֵב בְּלִבִּי. כֵּן גַּם אֲנִי עוֹמֵד עַל הַמְשָׁמֵר וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד
עַל שְׁלוֹמְךָ וְשָׁלוֹם רַעֲיִתְךָ הַיְקָרָה וְאַחֻתְךָ הָאֲצִילָה שְׂיִרְפָּא
אֶתְכֶם בְּשָׁלְמוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וַיִּתֵּן לָכֶם חַיִּים אַרְבָּעִים חַיִּים
טוֹבִים, בְּזָכוֹת רַבֵּנוּ נַחַל גּוֹבֵעַ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

הַמַּעֲתִיק, אוֹהֵבְךָ הַנְּאֻמָּן הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וּמוֹבְתְךָ
וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל בְּרִיאֻתְךָ וְהַצְּלַחַתְךָ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ לְאַרְבָּע
יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדְסָר

ז

ב"ה, כ"ב אלול תשכ"ה.

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, לְבִי וּבְשָׂרִי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר
נִשְׂאוֹ לְבוֹ לְדַבֵּק עִצְמוֹ בְּהַמְלֶכֶת הָאֵמֶת הַחֶכֶם הָאֵמֶת הַחַי
וְקַיִם וּמִגֵּן עַל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת עוֹלָם, לְהַעֲלוֹת כָּל־
מַעֲמָקֵי תְהוֹם, וּבּוֹנֵה בְּנֵינִים נִפְלְאִים לְהַכְנִים בָּהֶם כָּל
הַנְּדָחִים הַמִּתְגּוֹלְלִים בְּתוֹךְ שִׁטְף מֵי־הַיְדוּזִיִּם, מֵי־
עֲכוּרִים וְסִרוּחִים, וּמַחְזִירִם לֵה' יִתְפַּרֵּךְ. יַחֲדָשׁ ה' עָלֶיךָ
וְעַל בֵּיתְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה בְּחַיִּים טוֹבִים וְאַרְבָּעִים,
בְּרִיאִים וְנַעֲמִים.

נְהַפֵּךְ לְבִי בְּקִרְבִי וּנְחַרֵּב וּנְתַקְלַקֵּל וְנַהַרְס עַד הַיְסוּד
וְנִשְׁפֹּר לְשִׁבְרֵי שְׁבָרִים עַד אֵין שְׁעוֹר, לֹא עָלֶיךָ,
וְאֲנִי נֹאנַח וּבוֹכָה בְּדַמְעוֹת רוֹתְחוֹת בְּלִי הַפּוּגוֹת עַל
הָאֲבֵרָה הַגְּדוּלָּה שְׁאֲבַדְתִּי עִם פְּטִירַת אִשְׁתִּי הַצְּדִקָּה

הקדושה עליה השלום, אסתר בר"פ הכהן, תהיה נשמתה צרורה בצרור החיים. אין בפי מלים לספר בשבחה ולתאר את גדלת אצילות נשמתה הקדושה. אני מנחם עצמי רק בצדקתה הנפלאה ומעשיה היפים והטובים אשר זכתה לעשות כל ימי חייה במסירת נפש עצום מתוך עניות ודחקות ותלאות רבות ומרות שאין דגמתם בעולם, וכל מגמתה וחפצה היתה לקדש שם ה' ושם הצדיק, פאשר ידוע לך קצת מזה.

ה' ברב מצפוני סתרי דרכיו והנהגותיו הסתומים ונעלמים מפל רעיון ומכל חקר, המטיר על הארץ גשם שוטף וזרם מים כבירים של כפירות ואפיקורסות מארבות השמים באחרית הימים האלה, עד אשר נתפסו כל ההרים הגבוהים, שהם הנכבדים ואנשי השם. וכרב חמלתו הקדים רפואה והצלה, ושלח לנו איש כלבבו אשר מצא חן בעיניו ויקרא שמו נחמן, לאמר זה ינחמנו ממשעינו ומעצבון ידינו, וצוה לו לבנות תבת האמת והאמונה, אשר כל מי שרוצה להנצל - בוא יבוא בחדריו ויסגר בדתותיו ויחבא בצל חכמתו הנוראה. פי מי יהלל ומי ימלל עצם נשגבות גבורותיו אשר הפליא בפלאות נפלאותיו להכין ולהזמין מזון וחיית לאנשי ביתו ולכל נפשות ישראל לכל דור, שיתענגו ויתעדנו בהדר תפארת געימת תורותיו ומעשיותיו הנוראים הנלקחים

משֹׁדֵה הַחֲכֵמָה עֲלָאָה דְעֲלָאָה אֲשֶׁר לֹא נִתְגַּלָּה עֲדִין
מֵעוֹלָם, הַקְּיָמוּם וְנֶאֱמָנוּם וּמוֹעִילִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנַקֵּם נִקְמַת עֲמוֹ מֵאוֹתָם
נְבִיאֵי הַשֶּׁקֶר שְׁמִמְלָאִים בְּטָנָם בְּכַבּוּד וְגֵאוֹת,
וּמְרִאִים עֲצָמָם בְּצַדִּיקֵי הַדּוֹר, וְצוֹדִים נִפְשׁוֹת יְקָרוֹת
וְדוֹרְסִים וְטוֹרְפִים אוֹתָם בְּרִגְלֵי גֵאוֹה וְשֶׁקֶר, וּמְעוֹרְרִים
עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִלְּרֵאוֹת אוֹר הַמִּנְהִיג הָאֵמֶת שְׁמִגְלָה
וּמֵאִיר אוֹר ה' לְכֹל בְּאֵי עוֹלָם לְדוֹר דוֹר לְנֹצֵחַ.

אֲחֵי יְקִירֵי נַפְשֵׁי וְלִבֵּי, בְּטַח תְּדַיְנֵנִי לְכַף זְכוּת וְתִסְלַח לִי
בְּלֵב שָׁלֵם עַל שְׂלֵא זְכוּתִי לְעֲנוֹת לְךָ עַל מִכְתָּבְךָ
הַיָּקָר אֲצִלִּי מִפֹּז וּמִפְּנִינִים שְׁפָלוּ דְבָרִים קְדוֹשִׁים אֲמַתִּיִּים,
שֶׁנִּכְתַּב מֵעַמְקֵי לְבָב הַחֵם הַבוֹעֵר בְּגַחְלֵי אִשׁ לְהִתְקַרֵּב לְה'
יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁרִיד שְׁזִכִּיתָ לְכָבֵד.

עֲבָדְךָ הַנְּאֻמָּן הַמְּשֻׁרְתָךְ בְּכֹל לֵב וְנַפֶּשׁ, וְעוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל
תָּמִיד מֵאֵת ה' שְׂיִרְחֵם עַל עֲמוֹ וִירְפֵא וַיְבָרֵא
אוֹתְךָ מֵהֲרָה בְּכֹל רַמ"ח אֵיבָרִים וּשְׁס"ה גִּידִים, וַיֶּאֱרִיד
יְמִיד וּשְׁנוֹתֶיךָ בְּטוֹב וּבְנֻעָמִים, בְּזְכוּת הַצַּדִּיק גַּן גַּח נַחֵם
נַחֵמָן מֵאוֹמָן.

הַמַּעֲתִיק יִשְׂרָאֵל דִּב אֲוֶדְסָר

צא

ב"ה, י"ב כסלו תשכ"ו.

לכבוד נשיא ישראל, לבי ובשרי, מר ש. ז. שור, שיש לו
נשמה גדולה גזורה ממקום גבוה מאד, והיא יקרה מאד
בעיני ה', ונתן לה לחפש בגנוי החכמה עלאה דעלאה
בתכלית המעלה שגלה הצדיק החכם האמת להחזיר כל
העולם למוטב. ברכה ושלוש וחיים ארפים.

אל תשפח לקיים המצוה הגדולה להיות בשמחה תמיד
ולהודות ולהלל לה' על כל החסדים ונפים
ונפלאות שעשה עמך, אשר נשא אותך על פני נשרים
והביא אותך לאמת פלא נורא פנה שלא נתגלה כמותו
מיום בריאת העולם, והרים קרנך על כל העם ובחר בך
וכו'... בדור עני פנה, שעלידי זה אתה פלול מכל
ישראל, וכלם תלויים בך בעבר במעי אמו, כי הגוף
קשור ודבוק עם הראש ונמשך והולך אחריו בכל מקום.
ובכן יש עליך אחריות גדול, וחל עליך חוב גדול וקדוש
לרחם על ישראל, להפקיר את חייך ולבטל כבודך
בתכלית תכלית הפטול, ולסבל כל מיני בזיונות וחרפות
בשביל טובת וישועת ישראל, להשתדל בכל הכח אשר
בידך להודיע, לפאר ולפרסם, בכל העולם גדל עצם
נוראות כחו ותקפו של החכם המנהיג האמת החי וקיים
לעד, שהוא מלך אחד יחיד ומיוחד על כל ישראל
לדורות עולם, והוא הלב של העולם שבו תלוי חיות

וקיום כל הבריאה כלה, וכל העולם לא נברא אלא בשבילו שימלא כל העולם אור החכמה והמדע לדעת ולהפיר את ה' ולעבדו שכם אחד.

עתיד הקדוש פרוץ הוא לנקם נקמת עמו מאותם נביאי השקר המנחשים וקוסמים, שמחציפים פניהם בכלבים פנגד הצדיק האמת וממלאים בטנם בכבוד וגאות וכל התאוות רעות, ומראים עצמם כצדיקי ומנהיגי הדור, ודורסים וטורפים נפשות ישראל היקרים ברגל גאווה ושקר, ומהם נמשכים כל הכפירות של המחקרים והפילוסופים התועים ונוטים אחר חכמות חיצוניות חכמות שקר, ומביאים לכפירות ואפיקורסות, ומעוררים עיניהם של ישראל מלראות אור הצדיק האמת שמאיר ומגלה ידיעת אלקותו יתברך בהתגלות נפלא ונורא.

שבע מדורים יש בניהנם, וכל מדור יש בו שבע אלפים חור, וכל חור שבע אלפים סדקים, וכל סדק שבע אלפים עקרבים, וכל עקרב שבע אלפים חליות, וכל חליה שבע אלפים פדים של רעל תלויים בה, וכלם מזמנים לרשעים והשקרנים הדוברים על הצדיק בגאווה ובוז ומתלווצצים ומבזים ספריו ותלמידיו הקדושים.

אֲמוֹנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג בְּשׁוֹם שְׁכָל
וּמוֹפֵת שְׁכָלִי שֶׁל הַגִּיּוֹן, כִּי אִם עַל־יְדֵי רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת.

עֲבֹדֶךָ הַנְּאֻמָּן הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּעֵד שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבֶתְךָ.
הַמַּעֲתִיק יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדֶסֶר

צב

ב"ה, ג' ניסן תשכ"ו.

לְכָבוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, מִחֲמַד עֵינַי, מִר ש. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר
לְגִדְל גְּדֻלַּת רוּמָמוֹת נִשְׁמָתוֹ זָכָה לְבַטֵּל דַּעְתּוֹ נֶגֶד דַּעַת
הַצַּדִּיק הַחֲכָם הָאֲמֵת שֶׁהוּא אֲרָשׁ נִשְׁמַת מְשִׁיחַ, שְׁמִשְׁבֵּר
וּמַבְטֵל הַדַּעַת שֶׁל חֲכָמַת הַטַּבַּע, וּמַגְלֶה וּמְאִיר הַדַּעַת
שֶׁל אֲמוֹנַת הַהַשְׁגָּחָה, לְמַעַלָּה מִן הַטַּבַּע. שְׁלוֹם וּבִרְכָּה
וּבְרִיאוֹת לְאַרְךָ יָמִים.

קוֹלוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁל שְׂבָחִים אֲנֹכִי שׁוֹמֵעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
עַל שְׂזוּכָה לְמִסֵּר נַפְשׁוֹ עַל קִדְשַׁת ה' וּלְרוֹמָם
דְּגַל הַתּוֹרָה לְעֵינַי כָּל הָעוֹלָם בְּכָל פֶּעַם בְּכָל נִסְיֵוֹתָיו
וּפְגִישׁוֹתָיו עִם מַלְכֵי וּגְדוּלֵי הָאֲמוֹת.

בִּיָּאת נִשְׁמָתְךָ לְזֶה הָעוֹלָם הִיְתָה רַק לְצַרְךָ טוֹבַת
הָעוֹלָם, שְׁעַל־יְדֶךָ יִתְפָּאֵר וְיִתְפָּרַס שֵׁם הַצַּדִּיק
הָאֲמֵת שְׁבוּנָה קוֹמְתָה שֶׁל הָאֲמוּנָה בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלָּה מְעַט
מְעַט, עַד שִׁישְׁתַּלֵּם שַׁעוֹר קוֹמְתָה בְּשִׁלְמוֹת, שְׁכָל בָּאֵי
עוֹלָם יִרְאוּ וְיִדְעוּ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים הַשְּׁלֵיט וּמוֹשֵׁל

ומנהיג הכל ברצונו. גם העקר מה שזכית להיות וכו'... הוא גם-כן אך ורק בשביל זה לבד, כדי שיהיה לך פח ביותר לשמש את הצדיק המלך האמת, לגלות ולהודיע בעולם שנמצא עכשו בזמננו אלה אור חדש פלא נורא כזה אשר בחכמתו הנוראה יהפך כל העולם מרע לטוב ויתקן הכל בשלמות.

אנתנו צריכים לשמר עצמנו מאד מפגם וקלקול האהבה ומפרוד לכבות חס ושלום, רק אדרבה להשתדל להוסיף ולהרבות אהבה ואחדות זה לזה פגוף אחד ממש שנוכל להתחבר ולהצטרף יחד תמיד, כדי שעל-ידינו יתגדל ויתרבה מאד מאד בלי קץ בניני הפתים הנפלאים שבונה הצדיק האמת עד שכל ישראל יתקבצו ויתאספו יחד לכנס בהם, ואפלו השוכבים בחוץ ואפלו אמות העולם יתקבצו ויכנסו לתוכם.

זה זמן רב שאני מתגעגע ומשתדל וחותר לבוא לפני הדרת פניך הנעים ויש לי קשיים גדולים כי לא נותנים לי רשות לזה, אני סובל צער ועגמת נפש מזה לאין שעור, כי זהו נזק והפסד גדול.

עבדך ואוהבך הנאמן, המעתיר תמיד בעד בריאותך והצלחתך ובעד משפחתך היקרה והנכבדה מאד.

ישראל דב אודסר

צג

ב"ה, כ"ב ניסן תשכ"ו.

לְכַבֹּד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, לְבִי וּבְשָׂרִי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, הַצּוֹפֶה
 וּמִבֵּיט וּמִסְתַּכֵּל לְרֵאוֹת הָאֵמֶת הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא פֶּלֶא
 פְּלֵאוֹת נִפְלְאוֹת עַל נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְנִזְרָאוֹת עַד אֵין סוּף
 וְאֵין תְּכֵלִית, שֶׁיִּכְבֹּשׁ כָּל הָעוֹלָם וְיִכְנִים בְּלִבָּם אֲמוּנָה
 שְׁלֵמָה זָכָה צָחָה וּבְרוּרָה, עַד שֶׁיִּתְבַּטְּלוּ כָּל הָאֲמוּנוֹת
 פְּזוּבוֹת וְכָל הַכְּפִירוֹת, וְעַמִּי הָאָרֶץ יִהְיוּ מִתְהַדְּדִים
 וּמִתְגִּירִים וַיֹּאמְרוּ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
 מְשֻׁלָּה. שְׁלוֹם רַב.

לְבִי בְּקִרְבִּי יִשְׁמַח וַיִּתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים גְּדוּלוֹת עַל בְּרִכְתְּךָ
 הַנְּאֻמָּנָה וְעַל אֲהַבַת לְבָבְךָ וְעַל גְּדֹל חֶסֶדְךָ שֶׁהוּסַפְּתָה
 עָלַי כֹּל-כֶּף בְּהַסֵּךְ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת ל"י מִיּוֹם ח' בְּנִיסָן,
 תְּשׁוּאוֹת חֵן חֵן לְךָ, יִשְׁלַם ה' פְּעֻלָּתְךָ הַטּוֹב. עֵינַי וְלִבִּי אֶל
 אֲבִינִי שֶׁבְּשָׂמִים נִשְׁוֹאוֹת בְּתַפְּלָה וּבִקְשָׁה שֶׁיִּחַנְּנֶךָ וַיִּצְלִיחֶךָ
 וַיִּשְׁמַר וַיִּנְצֵר וַיִּצִיל אוֹתְךָ וְאֵת בֵּיתְךָ מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים
 וְגִזְרוֹת קָשׁוֹת, וַיְבָרֵא וַיִּרְפָּא אֶתְכֶם בְּגוֹף וּבְנַפְשׁ לְאַרְבֵּי
 יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים וּבְרִיאִים, אָמֵן.

כָּל עֵקֶר יְצִיאַת מִצְרַיִם, וְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים
 הַנּוֹרְאִים אֲשֶׁר עָשָׂה ה' יִתְפָּרֵךְ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ
 מִיּוֹם יְצִיאַת מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, הַכֹּל
 בְּשִׁבִיל הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדִי לְזִכּוֹת לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהִיא
 עֵקֶר הַכֹּל וְזֶה עֵקֶר עֲבוֹדַת הָאָדָם כָּל יְמֵי חַיָּיו, וּבְשִׁבִיל זֶה

בֹּא הָאָדָם לְעוֹלָם הַזֶּה, כְּדֵי לְהַפִּיר אֶת ה', שְׁזָהוּ הַתְּכֵלִית מִכָּל הַתְּכֵלִיתִין.

הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּעַד שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתְךָ.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֲדַסְר

צד

ב"ה, כ"ט תשרי תשכ"ז.

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, שְׂמֵחַת לְבִי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר שׁוֹר וְדָבֵק עֲצָמוֹ בְּאַמֶּת לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת בַּעַל הַנִּפְלְאוֹת פְּלִאֵי פְּלִאוֹת עַד אֵין סוֹף לְרַפְאוֹת וּלְהַחְיֹת אוֹתָנוּ בְּכָל עֵת בְּכָל יוֹר וְדוֹר לְנֶצַח, בְּזִכְרוֹתָו וְכַחוֹ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ ה' רַפּוּאָה בְּשִׁלְמוֹת וַיִּתֵּן לָכֶם חַיִּים כְּרִיאִים וְנַעֲמִים חַיִּים אֲרָפִים חַיִּים אֲמִתִּיִּים.

בְּגִדְל עֲנֹתָנוֹתָךְ בְּטַחְתִּי לְפִתּוֹחַ פִּי וּלְדַבֵּר לְפָנֶיךָ דְּבָרֵי אֵמֶת שְׁבִלְבִי. אֶהוּבִי אַחִי נַפְשִׁי וּלְבָבִי, מֵעַצְם נַעַם אֶהְבֶּתְךָ הַמְשַׁרְשׁ בְּלִבִּי תָמִיד בְּכָל עֵת, עֲמַדְתִּי מְרַעֵד וּמְשִׁתּוֹמֵם וְצִירִים וְחִבְלֵי לַיְדָה אֲחֻזּוֹנִי מֵהַשְּׂמוּעָה לֹא טוֹבָה שְׂאֵתָה שׁוֹכֵב בְּבֵית הַחוּלָיִם. הוֹמָה לְבִי עַל צַעֲרְךָ וּכְאַבְיָךְ, צַר לִי מְאֹד עָלֶיךָ אַחִי חֲבִיבִי כְּנַפְשִׁי. לְבִי כְּטוֹחַ בְּגִדְל חֲסָדֶי ה' וְנִפְלְאוֹתָיו כִּי בּוֹדְאֵי יִרְחֵם עָלֶיךָ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּרְפָּא אוֹתְךָ מֵהִרָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשְּׂמִים, כִּי לֹא יִשָּׁשׁ ה' אֶת עַמּוֹ בְּעִבּוֹר הַצְּדִיק הָאֵמֶת שְׂאֲנוּ חוֹסִים בְּצִלוֹ הַקְּדוֹשׁ. כַּחוֹ הַגְּדוֹל הַנְּשֹׁבֵב וְהַנּוֹרָא שֶׁל רַבְּנוּ גַּנְחַ נַחֲמָ

נחמן מאומן יעמד לך ולביתך ולכל נפשות בית ישראל למחסה ולמגן לנצח.

הנחל נובע אשר זכית לשאב ממנו חכמה שעל-ידה זוכין להפיר ולידע את ה', לא תחליפנו ולא תמיר אותו חס ושלוש. נא אחי, זכר היטב גדל רחמנות ואהבת רבנו אלינו, שלקח אותנו ממקום שלקח והוציאנו ממקום שהוציא וקרבנו להפירא יתברך בהתקרבות גדול. לכן ראוי לנו לחשב מחשבות עמקות להתגבר על כל המניעות ולהתקרב לאור הצדיק האמת מעתה מחדש, ללמד ספריו הקדושים ולומר בכל יום ספר לקוטי תפלות' כמה שאפשר, מעט או הרבה, ועל-ידי זה ימתקו מעליך כל הדינים והיסורים ויתבטלו כל הגזרות ממך.

המתפלל תמיד בכל לב על שלומך ורפואתך בגוף ובנפש.

ישראל דב אודסר

צה

ב"ה, י"ז חשון תשכ"ז.

לכבוד נשיא ישראל, מחמד עיני, מר ש. ז. שזר, אשר נתן לו ה' לב חכם להחכים להבדיל בין אמת הנד המאיר בכל העולמות, ובין האמת המזיף שהוא מקור השקר המחשיף עיני ישראל, אשרי חלקך וגורלך הנעים. שלום וחסים בריאים.

שְׁמַחְתִּי מֵאֵד עַל כָּל הַחֲרָדָה שֶׁהַחֲרָדָתְךָ עָלַי וְהַכְּבוֹד
הַגָּדוֹל שֶׁכִּבְדִּיתָנִי לְהֵיטִיב עִמִּי בְּתַרוּמַת
וְאַהֲבַת לִבְךָ הַחֵם בְּהַפְסֵךְ מֵאַה לִּי, אֹדָה לְךָ מֵאֵד בְּכָל
לְבִי וְנַפְשִׁי עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר מֵאֵד הִרְבִּיתָ
לַעֲשׂוֹת עִמָּדִי. נָא אָחִי, אַל תַּעֲצֵב וְאַל תִּדְאָג בְּלָל, הֲלֹא
תִרְאֶה כִּי ה' עִמָּךְ וְאַצְלָךְ וְקָרוֹב לְךָ בְּכָל עֵת בְּכָל מְקוֹם,
וְהַאִיר עֲלֶיךָ אֹרֶחַ הָאֱמֶת הַזֶּה הַנִּעְלָם מִכָּל הָעוֹלָם שֶׁהוּא
כָּל חֶשֶׁק וְאַהֲבַת לִבְךָ. בּוֹדְאֵי לֹא יִסִּיר חֲסֵדוֹ וְטוֹבוֹ מֵאַתָּךְ
עַד עוֹלָם, וִירְפָא וַיְבָרִיא אוֹתְךָ וְאֵת בֵּיתְךָ בְּשָׁלְמוֹת וַיַּאֲרִיךְ
יְמֵיכֶם וּשְׁנוֹתֵיכֶם בְּטוֹב וּבְנֻעִימוֹת נִצְחִי.

אוֹהֲבְךָ הַנְּאֻמָּן הָאֱמֶתִי הַמִּתְפַּלֵּל תְּמִיד לְשִׁלּוּמְךָ
וְהַצְלַחְתְּךָ וְשׁוֹקֵק מֵאֵד לְחֻזוֹת בְּנַעַם טוֹבְתְךָ וְרַפּוּאַתְךָ
בְּגוֹף וְנַפְשׁוֹ.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְעֶסְךָ

צו

ב"ה, כ"ב טבת תשכ"ו.

לְבִי וּבְשָׂרִי וְכָל חַיּוֹתַי, ש. אֶפְרָתִי, הַכּוֹסֵף וְשׁוֹקֵק לְשִׁמְעַ
דְּבַר ה' מִהַמְּנַהִיג הָאֱמֶת הַמְּבַחֵר הַיְחִידִי שֶׁל כָּל
הַמְּנַהִיגִים הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהָיוּ בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא הַמְּנַהִיג דוֹרְנוּ
וְכָל הַדּוֹרוֹת לְנִצְחָה שִׁיתְקַן אוֹתָנוּ וְכָל הַנְּדָחִים וְהָאֲבוּדִים
שֶׁנִּתְרַחְקוּ לְגַמְרֵי וַיִּצְאוּ מִכָּלל קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל, וְכָל הַגּוֹיִים,
בְּתַכְלִית הַתְקוּן בְּשָׁלְמוֹת וַיַּעֲלֶה בָלָם לְתַכְלִית תַּכְלִית
הַמַּעֲלָה הָעֲלִיוֹנָה. אֲשֶׁרִינוּ שֶׁאַנְחָנוּ חַיִּים בְּזִמְנֵי הַזֶּה,
שֶׁנִּמְצָא בְּעוֹלָם אֱמֶת חֲדָשׁ גּוֹרָא וְנִפְלָא כּוֹה שֶׁעֲדִין לֹא

היה מיום פריאת העולם. ברכה וחיים טובים פריאים
נעימים ורעננים לארץ ימים.

לְשִׂמְחָה ולמשיב נפש היה לי מכתבך הקדוש
שקבלתי היום, מה מאד נעים לי מכתבך
היקר, מה מאד יקרים בעיני כל דבריך הנעימים מלשון
מדברת אמת מעמק האמת שבלב, אנילה ואשמחה בהם
מכל הון יקר ונעים. תאמין לי אחי יקירי לבי ועיני,
שקראתי דבריך הקדושים האמתיים בשמחה גדולה
ועצומה בלי שעור, כמה פעמים, בדמעות רותחות מעמק
נשמתו מגדל רב שמחה שהיה לי מכל דבור, בראותי עצם
נוראות גבורת לבך הנעים שאיך שעובר מה שעובר בכל
עת, אף-על-פי כן אתה מתחזק ומתגבר לאחו עצמך היטב
בגדל פחו הנורא של הצדיק האמת, אשריך שזכית לכך.
המתפלל תמיד בעד שלומך וטובתך.

ישראל דב אודסר

צו

ב"ה, י"ג שבט תשכ"ז.

לכבוד פת עיני ולבי, נשיא ישראל, מר ש. ז. שזר, אשר
לב נכון ונבון נתן לו הבורא להבין ולראות אור הצדיק
האמת הנעלם ונסתר כל-כך מעיני העולם, ולהרגיש
בלבו קצת מצפוני רמזיו וסודותיו ועצותיו העמקות
והתמימות אשר בהם יתקן אותנו ואת כל ישראל ויחזיר
כל העולם למוטב. שלום רב.

אם אַמָּנָם לְגִדְל עֵצִים אֶהְבֵּתְנוּ הַפְּלִיאָה, אֶהְבֵּת דָּוִד וַיְהוֹנָתָן מִמָּוֶשׁ, אֵינְךָ יוֹצֵא מִלְּבִי תָּמִיד כָּל הַיָּמִים, כַּאֲשֶׁר אֲדוֹנִי בְּעֵצְמוֹ וּבְכַבּוֹדוֹ וּחְכָמְתוֹ הָרַם מִפִּיר וַיֹּדַע הַיֵּטֵב בְּכִרּוֹר דְּבָרֵי אֱמֶת אֱלֹוִי. אוֹלָם ה' יוֹדַע דְּאֲבוֹן וְכֵאֵב לְבִי שְׂיֵשׁ לִי מִזֶּה שְׂאִינִי זוֹכָה לְכָתֹב לְךָ דְּבוּרִים גְּעִימִים הַגְּנוּזִים בְּאוֹצַר הַצְּדִיק אֲשֶׁר כָּל חַיּוֹתָנוּ וְנַחְמָתָנוּ תְּלוּיִים בְּזֶה, אִךְ הָעֶקֶר הוּא מַחְמַת חֲלִישַׁת גּוֹפֵי וְאוֹר עֵינֵי אֵין אִתִּי בְּמַקְדָּם, וְגַם לְגִדְל צְעָרֵי מִכַּמָּה הַרְפַּתְקָאוֹת וְתִלְאוֹת בְּלִי שְׁעוֹר אֲשֶׁר סִבְבוּנִי מִכָּל הַצְּדָדִים אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְבַאֵר, אֵין דַּעְתִּי צְלוּל לְזֶה. אֲבָל בְּכָל זֹאת מֵאַחַר שְׂאִינִי שׁוֹקֵק וּמִגְעָגַע כָּל־כַּף יוֹמָם וְלַיְלָה בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ לְטוֹבָתְךָ וּרְפוּאָתְךָ שְׂוָה נוֹגַע לְטוֹבַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, שְׁלַח ה' בְּמַחֲשַׁבְתִּי מַחֲשֶׁבָה חֲזָקָה לְהִתְאַמֵּץ בְּכָל עוֹ בְּכָל תְּמִצִּית כַּחֲסִי בְּמַסִּירַת נֶפֶשׁ לְכָתֹב לְעֵתִים תְּכוּפוֹת דְּבוּרִים מְאִירִים מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ וְתִלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא מְאֹד, שְׂיִכּוּלִים לְהָאִיר אוֹר הָאֵלֶקוֹת בְּכָל הָעוֹלָם וְלַהֲחִיּוֹת פְּגָרִים מֵתִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה.

עֵינֵין הַקָּשֶׁר שֶׁלָּנוּ הוּא פְּלֵא גָדוֹל, וְהוּא טוֹבָה נִפְלְאוּה לָנוּ וּלְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבְכֵן אֶבְקֵשׁ שְׂתַתֵּן סִיּוּעַ וְחֻזֵק וְכַח לְזֶה, לְאֲשֶׁר לִי קִבְלָה עַל כָּל מִכְתָּב שְׂיִגִיעַ. אֵין לִי בְּזֶה שׁוּם מַחֲשֶׁבָה חִיצוֹנָה שֶׁל כְּבוֹד וְהַתְּפָאֵרוֹת

שֶׁל הַכֵּל חַס וְשָׁלוֹם, רַק בְּאֵמַת לְשֵׁם שָׁמַיִם בְּלִבְד פִּידוּע
 לָךְ זֶה מִכְּבָר. גַּם רְאוּי לָנוּ לְהִתְנַעֵנַע לְהִתְרְאוּת.

אוֹתְבָךְ הַנְּאֻמָּן הַמֵּתִפֵּלל תָּמִיד בְּעַד שְׁלוֹמְךָ
 וְטוֹבְתְךָ.
 יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְסָר

צח

ב"ה, י"א אדר א' תשכ"ז.

לְכַבֵּד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, חֲמִדַת לְבִי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר
 הָעֵמִיק בְּרוֹמְמוֹת חֲכָמָתוֹ וּבִינָתוֹ לְדַעַת וּלְהִתְבּוֹנֵן הֵיכֵן
 הַמְּנַהֵיג הָאֵמַת לְהִתְאַחֵז וּלְהִתְאַחֵד בּוֹ בְּאֵמַת, וְחֹמֶד
 וְחֹתֵר לְהַמְשִׁיךְ כֹּל יִשְׂרָאֵל אֶל הַמְּנַהֵיג הַזֶּה שֶׁיִּכּוֹל
 לְהַאִיר יְדִיעַת וְהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ אֶפְלוּ בְּנוֹ בְּגִדֵל עֵצִים
 הַחֲשֵׁף שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה. שְׁלוֹם וּבְרִיאוֹת וְכָל טוֹב.

אֶתְמוּל זְכִיתִי לְבַקֵּר אֶת אַחֻזְתְּךָ הַיְקָרָה הָאֲצִילָה, ה'
 יִרְפָּא וַיְבִרְיא אוֹתָהּ מִהֶרָה בְּזָכוֹת רַבָּנוּ
 הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא. וְהִנֵּה הִיָּה בֵּינֵינוּ שְׂמִיחָה גְדוֹלָה כְּנַהוּג,
 וְלִכְבוּדֵי אֲכֵלָה כֹּל הַמַּאֲכָלִים שֶׁל אַרוּחַת צְהָרִים.

אֲנִי חֲלוּשׁ כַּח מְאֹד וְאֵינְנִי בְּקוֹ הַבְּרִיאוֹת, וּבְעֵבוֹר זֶה
 עוֹד לֹא סִדַּרְתִּי אֶת הַהַקְדָּמָה לְהַסְפֵּר הַקְּדוֹשׁ, וְעֵינַי
 תְּלוּיּוֹת וּמְצַפּוֹת לְה' יִתְבָּרַךְ שֶׁיִּזְכְּנִי לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל
 הַמְּכַשְׁוִלִים בְּקָרוֹב, וּלְהִתְחִיל וּלְגַמֵּר הַדְּבָר בְּכִי טוֹב כְּרִצוֹן
 לְבוֹ.

ענין הקשר שלנו שהוא פלו רק אמת נד וצח בלי שום מחשבה פגומה של כבוד והתפארות או כסף וכדומה, חס ושלום, רק באמת לשם שמים בלבד, לרחם על ישראל ברחמנות אמת לפרסם ולהודיע לכלם מי הוא מלך הכבוד מי הוא המנהיג האמת שבדור הזה שהוא עקר כל חיותנו ותקותנו, הוא נחמתנו וגואלנו לדור דור לנצח.

אזהבך הנאמן המתגעגע יומם ולילה בכלות הנפש לבריאותך וטובתך, ומתפלל תמיד על רפואתך השלמה בגוף ונפש שזהו טובת עם ישראל.

ישראל דב אודרך
מחבר 'אבי הנחל'

צט

ב"ה, ט' ניסן תשכ"ז.

לכבוד נשיא ישראל, חמדת לבי, מר ש. ז. שור, רב תבונה ועמק מחשבה לחתור ולמצא הפנים שמהם תצמח האמונה הקדושה בדורותנו אלה לכל באי עולם, אמונה חזקה נכונה וישרה, אמונה שלמה זכה צחה וברורה בלי שום דפי, ויעשו כלם אגדה אחת לדעת את ה' ולעבדו שכם אחד בלב שלם באמת ובתמימות. שלום רב.

זה היום קבלתי את ברכתו הלבבי, אגילה ואשמחה בכל לבי אשר מצאתי חן וחסד יתרה בלבך הטוב והנעים ותגדל טובתך וחסדך עמדי כל-כף. מעמקי לבבי

אביע לכבוד מעלת נפשך הרם תשואות חן חן ורב תודות
 וברכות על פלאות אהבתך אלי. עיני ולבי פרושות לה'
 בתפלה ותחנונים שיחננך בחן וחסד וימהר ויחיש
 לישועתך, וירפאך רפואה שלמה מהרה, וישמר ויציל
 אותך מפל מיני מחלה וכאב חס ושלום, ויגדיל שלומך
 ושלום ביתך לחיים טובים ארבים בריאים ורעננים בזכות
 הנחל הנובע מקור חכמה מאומן, אמן פן יהי רצון.

בעזונות הרבים שלח ה' עלי לטובה יסורים וכאבים
 עצומים ברגלי ובמעי לא עליך, אני שוכב
 במטה ובוכה לפני ה' על בטול תורה ותפלה, גם איני
 זוכה לילך לבית הכנסת ולמקוה בדרפי למבל בכל יום
 במקוה. אבקשך מאד להתחזק להתפלל שירחם ה' עלי
 וישלח לי מהרה רפואה שלמה מן השמים, וימתקו כל
 הדינים מעלינו ומעל ישראל. צריכים להאמין כי גם אנחנו
 נרשמים בלבן של הצדיק האמת והוא יודע מכאובינו
 ועוסק ברפואתנו וישועתנו לדור דור ליצח.

במטה בה' ותתפלל אליו, ולהתחזק מאד בשמחת הרגל
 שבו עשה ה' עמנו נסים ונפלאות נוראות, להפך
 מן הטבע, כי עתה אנחנו צריכים להתחזק יותר בשמחה
 שהוא רפואה לכל המכות ולכל החלשות, בפרט בחג
 הקדוש הזה, כי בליל הסדר של פסח נתעוררין אז כל

הַעֲשֶׂרָה מִיַּי נִגּוֹן וְיִשִּׁיר שְׁמֵהֶם כָּל הַרְפּוּאוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ
לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

בְּבִרְכַת חֵג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה.

יִשְׂרָאֵל בְּרַ אֹדְסֶר

ק

ב"ה, עֶרֶב פֶּסַח תַּשְׁכ"ו.

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, עֵינֵי וְלִבִּי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, הַחֹשֶׁשׁ
וְחוֹמֵד לְדָרֵשׁ וְלַחֲפֹשׁ וְלִבְקֶשׁ לְתוֹר וְלַחֲתוֹר לְגִלּוֹת הַפּוֹיִם
עַמְקִים שְׁמֵרְפָאִים כָּל מִיַּי חֲלָאִים רָעִים וּמְרִים שֶׁל
הַכְּפִירוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת, וּמַגְדִּלִים הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
אַמוּנָה חֲזָקָה וְנִכּוֹנָה, אֲמוּנָה יִשְׂרָה וְכָה צָחָה וְכִירוּרָה, עַד
שִׁיבִירוֹ וְיַדְעוּ כָּל הָעוֹלָם אֵת ה', וְיִשְׁלִיכוּ כָּלֶם אֵלַי
כְּסֶפֶס וְתַאֲוָתָם וְיִתְּנוּ לוֹ כְּתָר מְלוֹכָה. מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת ה'
וּנְפִלְאוֹתָיו וְחֲסָדָיו הָעֲצוּמִים שְׁזָכִינוּ בְּדוֹר הָעֵנִי הַזֶּה מֵה
שְׁלֵא זָכוּ לָזֶה כָּל הַדּוֹרוֹת הַקְּדָמוֹנִים מִיּוֹם בְּרִיאַת
הָעוֹלָם. חַיִּים אֲרָכִים חַיִּים טוֹבִים חַיִּים אֲמִתִּיִּים וְנִצְחִיִּים
בְּהַתְּגַלוֹת הָאֵמֶת.

יְשִׁמַּח לְבָבִי עַל שֶׁהוֹסַפְתָּ עָלַי חֲסָדְךָ וְטוֹבֶתְךָ וְקִבַּלְתָּי

עוֹד פֶּעַם תְּרוּמָה עַל סֶד מֵאָה ל"י, יְשִׁלֵּם ה'

פְּעֻלְךָ הַטוֹב וְתֵהִי מִשְׁכִּרְתְּךָ שְׁלֵמָה מֵאֵת ה' הַשׁוֹכֵן בְּצִיּוֹן

וִירוּשָׁלַם, שִׁירִים קִרְנָד וּמִזְלָד וְתִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ בְּכָל אֲשֶׁר

תִּפְנֶה, וְהַעֲקֹר שְׁתִּזְכֶּה לַחֲשֵׁב תַּחְבוּלוֹת וְלִבְקֶשׁ עֲצוֹת

לְמִצָּא הַצְּדִיק הָאֵמֶת שְׁאֲצִלוּ כָּל הַיְשׁוּעוֹת וְכָל הַרְפּוּאוֹת,

וּלְהַכְנִימוּ בְּלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל שֶׁזֶהוּ עֵקֶר תְּשׁוּעַתֵּם לְדוֹר דוֹר
וְתִקְוַתֵּם לְנֹצֶחַ. אֲשֶׁרֵינוּ שׁוֹכְנֵינוּ לַחֲסוֹת בְּצֵל כְּנָפָיו הַקְּדוֹשׁ,
לֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בוֹ.

בְּבִרְכַת חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה, עֲבָדְךָ וְאוֹהֲבֶיךָ בְּאַמֶּת בְּכָל
לֵב וּנְפֶשׁ.
יִשְׂרָאֵל בְּעַר אוֹדִיָּם.

קא

ב"ה, ו' אִיר תשכ"ז.

לְכַבֹּד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, לְבִי וּבִשְׂרִי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, הַחֹתֶר
וְחוֹפֵר לְגִלּוֹת הַמַּיִם חַיִּים שְׂמֵחִים פְּגָרִים מַתִּים כְּמוֹנוּ
הַיּוֹם בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ, שֶׁיִּרְדְּנוּ לְתַכְלִית תַּכְלִית הַיְרִידָה,
וְהֵם עֲתִידִים לְהַתְגַּלּוֹת בְּשִׁלְמוֹת עַל־יְדֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ,
אֲשֶׁר בְּגִדְל עֵצִם צְדָקְתוֹ וְחֻכְמָתוֹ הַנּוֹרְאָה יִגְלֶה וְיִודָע
לְכָל הָעוֹלָם סוֹד נוֹרְאוֹת הַצְּדִיק הָאֶמֶת, וְעַל־יְדֵי יִתְקַן
הָעוֹלָם. בְּרַכָּה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.

עֲלֵינוּ לְשׁוֹשׁ וְלְשִׂמְחָה לְשִׁיר לְרַנֵּן וְלִזְמוֹר, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
וְלְשַׁבַּח לְאֲדוֹן עוֹלָם עַל יוֹם הָעֲצֻמָּאוֹת, יוֹם
הַנְּסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרְאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה ה' עִמָּנוּ,
נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה,
וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַגְּבוּרוֹת הַנּוֹרְאוֹת שֶׁעוֹשָׂה
עִמָּנוּ לְעֵינֵי כָּל הָעַמִּים מֵעַת שׁוֹכְנֵינוּ בִּישׁוּעַת ה' לְכַבֵּשׁ
חֻלְקֵנוּ וְנַחֲלָתֵנוּ מִיַּד הַגּוֹלְגָנִים הַפְּרָאִים, וּבִיּוֹתֵר מֵה שֶׁכְּבוֹד
מֵעֲלָתוֹ הָרַם מְרַגֵּשׁ וְיִודָע וְרוֹאֶה בְּכָל פְּעַם נְסִים נְגִלִים

למעלה מגדר הטבע, אך לעת עתה הם עדין מכסים ומלכשים בדרך הטבע. הרחמן הוא יגמר גאלתנו גאלה שלמה ויחזיר לנו בית המקדש, בית חיינו בית תפארתנו, במהרה בימינו אמן, ויתפלאו ויאמרו כל הגוים, הגדיל ה' לעשות עם היהודים עם הקדוש עם הנבחר בארץ הנבחרת.

אהבתי ולבי ונפשי נאמנו לך במאד מאד, ועיני תזלנה דמעות בתפילתי ובקשתי לפני ה' שיצליחך בדרך הזה שאתה הולך בו, בכל מדינה ומדינה ובכל מקום ומקום אשר תלך ותדרך כף רגלך שם, יתן לך ה' חן ושכל טוב בעיני העמים והשרים לטובת עמנו וארצנו אשר רק זה כל עקר מגמתך ורצונך וכונתך בנסיעתך והלוכך וטלטולך ועבודתך הקשה. ה' ישמר צאתך ובואך לחיים ולשמחה ולשלום עד עולם.

בצאתך לדרך אל תשכח לקחת אתך האוצר והמתנה טובה אשר נתן לך ה' ברב רחמיו, הלוא הוא הספר הקטן והישן 'קצור לקוטי מזהר'ן' משנת תקצ"ה, כמנהגך הטוב תמיד. הוא בודאי יגן עליך בדרך וימשיך ויאיר עליך אור קדשת האמונה ביחודו ואחדותו יתברך ובהשגחתו הפרטית, שכל זה כלול בכל דבור ודבור הכתוב שם.

אֲשֶׁרֵינוּ, אֲשֶׁרֵי חֲלַקְנוּ הַנָּעִים שְׁזַכֵּינוּ לִידַע קֶצֶת
מִגְדֵּלֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת, הוּא יִנְחַמְנוּ מֵעֲצָבוֹן
מֵעֲשִׂינוּ, הוּא חֵיטֵינוּ הוּא נְחַמְתֵּנוּ וְתִקְוַתֵּנוּ. אֲשֶׁרֵינוּ,
אֲשֶׁרֵינוּ אֵלָפִים פְּעָמִים עַל כָּל דְּבוּר שְׁאֵנוּ זֹכִים לְקַבֵּל
מִמֶּנּוּ.

אוֹהֶבְךָ וְעֹבֵדְךָ הַנְּאֻמָּן הַמְּשֻׁרָדֵךְ תָּמִיד בְּכָל יָב
וּנְפֶשׁ וּמִצְפָּה וּמִתְגַּעְגַּע מִתִּי יִגִּיעַ הָעֵת שְׁאֻזְפָּה לְרֵאוֹתֶךָ
בְּכָל פְּעַם בְּשִׁבְעַת שְׁמַחוֹת וְלִתֵּת לְךָ מִתְּנוֹת טוֹבוֹת
וּנְצִחִיּוֹת הַגְּנוּזוֹת בְּאוֹצַר הַנֶּחֱל נוֹבֵעַ.

יִשְׂרָאֵל כִּרְ אוֹדִיסָר

קב

ב"ה, עֶרֶב יוֹם הַכְּפוּרִים תִּשְׁכ"ח.

לְכַבוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, מִחֲמַד עֵינֵי וְלִבִּי, הַמְהַלֵּל וּמְשׁוֹבַח
בְּפֶה כָּל יִשְׁנֵרָאֵל, מִר ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר לְגִדֵּל גְּדֵלֶת אֲצִילוֹת
נְשָׁמָתוֹ הַגְּבוּהָה וְעֲלִיזָה מְאֹד זָכָה לְכַנֵּס וּלְטַיֵּל בְּהִיכַל
הַחֲקֻמָּה וְהַמְדַע שֶׁל הַנֶּחֱל נוֹבֵעַ שְׁאֵינוּ נִפְסַק לְעוֹלָם,
וּמִגֹּן עַל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר לְנִצְחָה, וּמֵאִיר עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
בְּאֵי עוֹלָם אוֹר הַדַּעַת לְדַעַת וְלִהְבִּיר אֶת ה'. שְׁנֵה טוֹבָה
וּמְתוֹקָה, מְבוֹרְכַת בְּחַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים בְּרִיאִים
וְרַעֲנָנִים, חַיִּים אֱמֶתִיִּים.

בְּלִב שְׁמִיחַ וְנַחַת רוּחַ גְּדוֹל קִבְּלִתִּי אֶת בְּרַכְתּוֹ הַלְּבָבִית
בְּצִרוּף תְּרוּמָה עַל סֵךְ מֵאָה ל"י מִיּוֹם כ"ח אֵלוֹל
תִּשְׁכ"ח. מֵעֵמֶק לְבִי אֲבִיעַ לְמַעַלְתֶּךָ הָרַם רַב תּוֹדוֹת

וברכות ותשואות חן על חסדך הגדול עלי, ישלם ה' פעלך הטוב ויתן לך ולביתך חיים ושלוש וברכה והצלחה ורפואת הנפש והגוף.

ה' יודע את לבי שאני משתוקק וכוסף ומתגעגע בכלות הנפש לכתב דברי אמת ממקור חיינו רבנו הקדוש ותלמידיו הקדושים וצ"ל, אך לדאבוני תשש פחי ושמים לבי ודעתי מרב צער וכאב שיש לי ממחלתי לא עליך, בפרט עכשיו שגברה עלי ביותר. ה' ירחם עלינו וישלח דברו וירפאנו מהרה בכח וזכות הנחל נובע מקור חיינו, רבנו הקדוש נח נחמ נחמן מאומן, ויצליחך בכל. זכות הצדקה תעמד לימינך וימהר להושיעך בכל הישועות והצלחות.

המתפלל על שלומו וישועתו בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

ישראל דב אודעסר

קג

ב"ה, כ"ו אדר תשכ"ח.

לכבוד נשיא ישראל, פת עיני ולבי, מר ש. ז. שזר, אשר שזר ודבק עצמו בהצדיק האמת בהתרגשות יתרה בכל לבו ונפשו, וזכה לבטל ולהפקיר את כבודו הרם לגבי המלך האמת החי וקיים, ולהשליך שכלו וחכמתו לגמרי, להאמין בהאמת הפרור והצה, שהוא גואלנו ורפואתנו בגוף ובנפש לדור דור. ברכה ושלוש ומזל טוב לאורך ימים, אמן.

הַתְּנַיִל נִפְשֵׁי וְתַשְׁוִישׁ בִּישׁוּעַת ה' עַל עֲצָם נִפְלְאוֹת חֶסֶדוֹ
 אֲשֶׁר הִפְלִיא עִמָּנוּ בַיָּמִים הַלְלוּ יְמֵי אֲדָר וְנִסְוֹ,
 שָׁפָּהֶם יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל וּמִפְלֵת הַמָּן עִמְלָק וּמִפְלֵת מִצְרַיִם
 בְּכָל דּוֹר, וְשִׁנְכַחֲרַת בְּאַהֲבָה וּבְהַעֲרָצָה עֲזָה לְהִיּוֹת וְכוּ'...
 אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיךְ וּמְבַרְךְ אוֹתְךָ וְאֵת בֵּיתְךָ בְּבִרְכַת מִזֵּל
 טוֹב. ה' בְּרַחֲמָיו יֹאֲרִיךְ יְמֵיכֶם, יֹאִיר מִזֵּלְךָ לְטוֹבָה בְּשִׁמְשׁ
 בְּצִהְרִים וּכְלִבְנָה בְּחֲצֵי הַחֹדֶשׁ בְּמִלּוּאָה, וַיְצַלִּיחְךָ בְּכָל
 דְּרָכֶיךָ וּבְכָל מַעֲשֶׂיךָ, וַיִּפְתַּח לְךָ שַׁעֲרֵי חַן וְחֶסֶד מִפְתַּחֵי
 הַחַן וְהַחֶסֶד בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֵיךָ, וַיְהִי דְבַרְיְךָ מְתוּקִים מְדַבֵּשׁ
 וְנֹפֶת צוֹפִים בְּאֲזְנֵי כָּל שׁוֹמֵעַ נְעִימַת מְתִיקַת לְשׁוֹנֵךְ הַצַּח,
 וְתֹאֲרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתְּךָ. בְּיַמֶּיךָ תִּשְׁעַע יְהוּדָא וִירוּשָׁלַיִם
 בְּהַתְנַלּוֹת אוֹר הָאֱמֶת לְבַנְּנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וַיְהִי לְךָ חֵלֶק
 גְּדוֹל בְּהַצְדִּיק הַגָּנוּז שְׁעוֹסֵק לְהַחְזִיר כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטָב,
 לְעוֹרָרָם וּלְהַקְיָצָם, לְתוֹמְכֶם וּלְסַעְדָם, לְרַפְאוֹתָם לְהַחְיוֹתָם
 וּלְשִׁמְחָם וּלְהַאֲוִיר בָּהֶם אוֹר חֲכָמְתוֹ וְתוֹרָתוֹ הַנִּפְלְאָה
 וְנוֹרָאָה, לְהַפִּיר וּלְיַדַע בִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים.

אוֹהֲבְךָ הַנְּאֻמָּן, הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּעַד שְׁלוֹמְךָ
 וּטוֹבְתְךָ.

יִשְׂרָאֵל דִּב אֲוֹדָסָר

קד

ב"ה, ז' ניסן תשכ"ט.

לכבוד נשיא ישראל, לבי ובשרי, מר ש. ז. שור, אשר מצא חן בעיני כל ישראל וכלם מתפבדים ומתברכים בו ומשבחין אותו בשבחים גדולים על אשר זכה לשנות מימי החכמה של הצדיק מלך ישראל וגואלם לדור דור. אשריך שזכית לכה, כי בגלל הדבר הזה עשה ה' עמנו נסים ונפלאות גדולות ונוראות במלחמת ששת הימים עד היום הזה, אשר כל העמים תמהים ומתפלאים ואומרים "אצבע אלקים היא". אשריך שעל-ידיך נתגדל ונתיקר שם ה' ושם ישראל בכל העולם. חיים ארכים, חיים טובים נעימים ורעננים לך ולביתך בזכות הנחל נובע מקור חכמה.

עצם אהבתנו הגדולה והחזקה היא פלא גדול וחדוש נורא, כי היא רק אמת לבד בלי שום תערובות כלל, אהבת אמת כזה אין כמוה בעולם. עיני ולבי אצלך תמיד יומם ולילה כוסף ומשתוקק בכלות הנפש טובתך וישועתך בגוף ובנפש.

עתה אחי חביבי, תתענג ותשיש בישועת ה', וחזק ואמץ ובטח בה' כי לא יעזב אותך ואת עמו ישראל לעולם, ובכל ענייניך יהיה חסדו עמך תמיד לתמךך ולסעדך ולאמצך, ויהיה בעורך שתזכה לגלות ולהודיע לכל ישראל שנמצא עכשו בדור העני הזה אור חדש חדוש שבהדושים, פלא שבכל הפלאות של הבורא

יתברך, שהוא כל חיותנו ותקותנו ונחמתנו, הוא גואלנו ויוציאנו מאפלה לאורה, ויקים בך ובכל ישראל ובקשו את ה' אלהיהם ואת הצדיק המנהיג האמת החי וקים מזהר"ן מברסלב ז"ל, המאיר אור ה' לכל העולם. בימך תושע יהודא וירושלם, וישראל ישפן במח על אדמתו אדמת קדש בשקט ושאנן בקדשת התורה ומצוות.

אחי חביבי, לבני ונשמתי, חוסה עליך ועל עם ישראל ותכנים בלבך הטוב והנעים נעימת התורות והתפלות והמעשיות והשיחות הנוראות, אל יזוז דעתך ומחשבתך מהם ותחיה את נפשך בהם כל ימי חיך לארץ ימים. תן תודה והלל לה' אשר חננך בכלים נאים ונעימים פאלה, שכל ישר לב נעים, א זים הארץ, א זים לשון צח ונעים (לב מתק, לשון מתק צח ונעים), תכבד לה' בכל זה לעסק בהם בכל יום ואז טוב לך לנצח בזה ובפא.

עבדך ואוהבך הנאמן, מברכך בחג פשר ושמת, מצפה לראותך מהרה באהבה ובשמחה רבה.

ישראל דב אודסר

קה

ב"ה, כ"ה אלול תשכ"ט.

לכבוד נשיא ישראל, החביב וחשוב מאד בעיני ה' ובעיני פל ישראל, מר ש. ז. שזר, אשר שזר עצמו בכל לבו

בהצדיק האמת משיח ה', המנחם ומשמח הכל ומהפך כל הירידות לעליות בפלאות חכמתו הנורא. עושה חדשות יחדש עליך ועל ביתך שנה טובה, חיים ארפים חיים טובים של הפעמלירם הנוראים.

חֹזֵק וְחֹזֵק, אָחִי חֲבִיבִי, וְתִגִּיל וְתִשְׂמַח וְתִשְׂמַח נַפְשְׁךָ בְּהַמְתָּנָה טוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ ה' בְּגִדְלֵי אֱהָבָתוֹ וְחִמְלָתוֹ עֲלֶיךָ, מֵה שְׁזָכִיתָ לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיא לְאוֹר הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ 'אבִי הַנַּחֲל', אֲשֶׁר כְּמַעַט כִּלּוֹ הוּא דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁיִּכּוֹל לְהַפְּךָ כָּל הָעוֹלָם מֵרַע לְטוֹב, מִחֲשָׁד לְאוֹר. סֵפֶר זֶה כְּבָר עוֹשֶׂה פְּעֻלּוֹת גְּדוּלוֹת בְּעוֹלָם וְהוּא הַמְתַּקֶּה וְיִשׁוּעָה גְּדוּלָה לְיִשְׂרָאֵל, וּמַפְּלֶה גְּדוּלָה לְכָל שׁוֹנְאֵינוּ. בְּדוֹרוֹת הַבָּאִים יִסְפְּרוּ הַרְבֵּה עַל זֶה הַסֵּפֶר.

הַתִּיצֵב וְרָאָה הַדְּבָר הַגָּדוֹל נוֹרָא וְנִשְׁגָּב הִזָּה אֲשֶׁר הַפְּלִיא ה' עִמָּךְ פֶּלֶא פֶּלֶא פְּלָאוֹת וְטַעַם טַעַמַת נְעִימַת דְּבִשׁ הַחֲכָמָה שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמֵת נַחַל נוֹבֵעַ שֶׁכָּל גְּאֻלְתָּנוּ תִּלְוִי בָּזֶה. הַשְּׂמֵר לְךָ וְשִׁמֹּר נַפְשְׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֵי שְׂכֻלְךָ וְאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אוֹזְנֶיךָ מִיּוֹם שְׁזָכִינוּ לְהַתְקַשֵּׁר בְּאַהֲבָה בְּהַצְּדִיק הָאֱמֵת עַד הַיּוֹם הַזֶּה. אֲשֶׁרִינוּ שְׁזָכִינוּ לִידַע מְעַט דְּמַעַט מִחֲדוּשׁ שְׂבַחְדוּשִׁים, פֶּלֶא נוֹרָא נִשְׁגָּב כְּזֶה שְׁלֵא הִיָּה לְעוֹלָמִים, שֶׁהוּא נַחְמָה וּרְפוּאָה עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ שֶׁהוּא סוּף הַגְּלוּת. אֲשֶׁרִינוּ שְׁאֵנַחְנוּ יוֹדְעִים מִהָעוֹסֵק

בְּתִקּוֹן נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפָשׁוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר. ה' יוֹשִׁיעַ
 לָנוּ לְהַתְחִיל מֵעַתָּה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְדַבֵּק
 בְּהַצְדִּיק הָאֱמֶת בְּלֵב שָׁלֵם עַד שְׁנוֹפָה לְהַבִּין גְּדֻלְתּוֹ
 הַנּוֹרָאָה וּלְהַכְנִיסוֹ בְּלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כָּלֵם אֲגִדָּה אַחַת
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵב שָׁלֵם.

הַנְּה כָּל הָעוֹלָם יוֹדֵעַ כִּי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִתְּנָה מֵאֵת ה'
 לְעַם יִשְׂרָאֵל, וּבַתְּחִלָּה הִיְתָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּיַדֵּינוּ
 וּרְשׁוֹתֵנוּ, וּבְיָמֵינוּ אֵלֶּה עָשָׂה ה' תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה לְיִשְׂרָאֵל
 וְנָתַן לָנוּ אֶת הָאֶרֶץ וְאֶת יְרוּשָׁלַיִם הַשְּׁלֵמָה הַקְּדוּשָׁה
 בְּשֵׁשֶׁת יָמִים בְּנִסִּים וּמוֹפְתִים גְּדוֹלִים וְנּוֹרָאִים. וַיַּךְ אֶת
 הָאֲרִי הַגָּדוֹל רוֹסִיָּה מִכָּה גְּדוֹלָה, וְאֶת סוּרְיָה וַיִּרְדֵּן וּמִצְרַיִם
 וַיִּשְׁאַר מְדִינוֹת עֲרַבִיּוֹת אֲשֶׁר סָבְבוּנוּ מִכָּל צֶד לְכַלּוֹתֵינוּ
 וּלְהַשְׁמִידֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם.

וְעַתָּה, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשָׂה ה'
 עִם יִשְׂרָאֵל, כָּל הַגּוֹיִים וְאֶפְלוּ הָאֲמוֹת שְׁמֵרָאִים
 עִצְמָם כְּאוֹהֲבִים וַיִּדְיִדִים, מְקַנְטְרִים וּמְקַטְרָגִים עָלֵינוּ
 וְחוֹשְׁבִים רַעֲתָנוּ, חֲרָקוּ שָׁנָם עָלֵינוּ וְשָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נַחֲשׁ
 וְאוֹמְרִים לָנוּ גּוֹלְנִים אַתֶּם שְׁכַבְשֶׁתֶם אֶת הָאֶרֶץ וְאֶת עִיר
 הַקְּדֵשׁ יְרוּשָׁלַיִם הַשְּׁלֵמָה עִיר הַבִּירָה שְׁלָנוּ, מִיַּד חוֹסֵיִן
 וְנֹאצֵר, יַמַּח שְׁמָם, הַרוֹצִים לְהַשְׁמִידֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם.
 יִשְׁמִידֵם ה' עַדֵי עַד, וַיְבֹאֲשׁוּ וַיַּכְּלִמוּ מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁנוּ, יִמָּר

עליהם איש מן השמים עד פלותם, ויכרת מן הארץ זכרם, ויבירו וידעו כי דבר ה' לעולם תעמד.

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זוכין לצאת מטובעיות, ולידע ולהאמין שהכל בהשגחה לבד, ועל־ידי זה נצולין מכל הצרות.

אֲנִירָא דארץ ישראל מחכים, כי שם שומעים את כל הדבורים של הצדיק החכם האמת, שעל־ידי דבריו נתחכם האדם בחכמה אמתית לשוב אל ה' ולדעת ולהכיר את מי שאמר והיה העולם, שזה עקר החכמה. אסים בכרפת שנה טובה, שנת שלום ישועה וגאלה בדרישה לבבית.

ישראל דב אודיסר

קו

ב"ה, אור ליום כ"א כסלו תש"ל, טבריא.

נשיא ישראל, מר ש. ז. שזר, החכם ומבין מה העולם חסר ומה תקונו, לכן חגר חגורת גבורה והקעיר והלהיב לבו פאש להכה להתקבץ יחד עם כל ישראל אל הפנהיג האמת נחל הנובע, רפואות חדשות, נוראות ונפלאות פלאי פלאות שעדין לא נתגלו מיום שברא ה' עולמו, שמועילים לכל, אפלו לחולים אבודים כמונו היום בדורות הללו, והם כל עקר יסוד ושרש חיותנו וקיומנו ותקותנו לדור דור, אשריך שזכית לזה. ברכה ושלוש וחסים אין קץ.

אני בותב את זה בחצות לילה אחרי ההתבודדות והשיחה ושפרכת לבי לפני ה' בבית הפנסת רבי מאיר בעלהינם, המקום הקדוש אשר בו זכינו להתחבר ולהתקשר באהבה ואחווה באמת בהנחל נובע, אהבה חזקה ונשגבה ונוראה שאין כמוה בעולם, ועיני יורדות דמעות מתוך שמחה בזכרי כי במקום קדוש זה נכתבו רב האגרות במסירת נפש לפני שלש עשרה שנה. אני מעלה במחשבותי כמה ענינים פלאיים שפכתתי אז שהם טובה גדולה לכלל ישראל וחלק מהם כבר נדפס בפספס 'אבי הנחל' שעושה פעולות גדולות בעולם בידוע לכל.

אני מבלה רב היום והלילה בהתבודדות על ההרים שעל הציון הקדוש רבי מאיר בעלהינם, דע אחי והאמן לי, שאתה עומד לנגד עיני תמיד ואיני שוכח אותך להתפלל בערך ובעד ביתך ובעד כלל ישראל הנתונים בצער גדול וצריכים לרחמים וישועות גדולות במהרה.

אני וחתני ורעייתך העדינה ראינו בעינינו הישועה הגדולה אשר עשה ה' עמך נוראות, ונתן לך לב חדש וחיים חדשים בדרך גם ופלא בכח וזכות הנחל נובע, בעת שהיית בבית חולים וכל הפרופסורים אמרו נושא חס ושלום, ומאד נשבר לבי בקרפי מרב צער, ואז

שְׁלַחְתִּי מִכְתָּב לְכַבּוֹד וְהִזְכַּרְתִּי שֵׁם בְּתוֹךְ בְּרַכְתִּי וּתְפִלְתִּי
 זְכוֹת רַבְּנֵי הַנּוֹרָא גַּח נַחַם נַחֲמֵן מְאוּמָן. וְאַחֲרֵי שֶׁקִּבַּלְתָּ
 אֶת מִכְתָּבִי יֵצֵאתָ מִבֵּית הַחֹלִים הַבֵּיתָה בְּלֵי רְשׁוֹת
 הַרֹפְאִים וְנִגַּד דַּעְתָּם, כִּי אָמְרוּ שֶׁהוּ סַפְּנָה גְדוֹלָה, וְה'
 בְּחֶסֶדוֹ הַגְּדוֹל גָּתַן לָךְ רְפוּאָה מִן הַשָּׁמַיִם בְּבִיתְךָ. כֵּן יוֹסִיף
 ה' חֶסֶדוֹ עָלֶיךָ תָּמִיד וַיִּתֵּן לָךְ כַּח וּבְרִיאוֹת וַחַיִּים טוֹבִים
 וְאַרְכִּים וְשָׁלוֹם.

עבדך ואוהבך הנאמן, המשרתך במסירת נפש.
 ישראל פער אודיסר

קז

ב"ה, ר"ח ניסן תש"ל, טבריא.

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, אֲהוּב וְנַחֲמָד בְּעֵינֵי ה', מֵר ש. ז.
 שׁוֹר, אֲשֶׁר בּוֹ בָּחַר ה' מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְנָתַן לוֹ מִתְּנֵה חֲמוּדָה
 טְמוּנָה וְטְמוּרָה אֶת הַצְּדִיק נַחַל גּוֹבַע, וְרוֹדֵף וְרִץ וּפּוֹרֵחַ
 בְּמַהֲרֹת בְּזָרִיזוֹת לְשֵׁאֵב מִימֵי חֲכָמָתוֹ עֲלָאָה מִכָּל עֲלָאִין
 לְהִשְׁקוֹת לְכָל יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיב נַפְשָׁם, כִּי רַק הוּא לְבַד
 יָכוֹל לְהַעֲלוֹת וּלְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִשְׁטָף מַיִם הַיַּדּוֹנִים, מַיִם
 עֲכוּרִים, מַיִם סְרוּחִים וּמְטַנְפִים שֶׁנִּלְכְּדָנוּ בָּהֶם. כִּי עֲכָשׁוּ
 בַּעֲצֵם תְּגַבְּרַת הַהִסְתָּרָה וְהוֹרִידָה הַעֲמָקָה, כָּל יִשְׂרָאֵל
 רַעֲבִים וְצָמְאִים וְתֹאבִים וּמִשְׁתַּוֹּקְקִים בְּפִגְמִיּוֹת לְבָם
 בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ לְמַצָּא מְנַהִיג אִמְתִּי שִׁיּוּצִיאָם מִחֶשֶׁד
 וְצִלְמוֹת הַנּוֹרָא מְאֹד. שָׁלוֹם לָךְ, אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת, ה'
 עֲמָד וְאַצְלֵךְ וְקָרוּב לָךְ.

אנן בחביבותא תליא בחפורא חדא בגופא ונשמתא
 חדא, אין עוד אהבה בעולם כמו אהבה שלנו, כי
 היא פלה רק אמת לבד, אמת ברור צח וצלול בלי פסלת
 ופנייות עצמית, רק לשם ה', ואמת ה' היא לעולם ולעולמי
 עולמים. אנחנו צריכים להזהר מאד מאד להלהיב ולחדש
 את האהבה בכל פעם ביתר שאת ויתר עז, כי היא טובת
 כלל ישראל לדורות.

דע אחי, עצמי ונשמתי, אשר עיני ולבי אצלך תמיד כל
 הימים לרבות הלילות בעת ההתבודדות והשיחות
 ותחנונות ובקשות ביני לבין קוני, כי מן היום הראשון אשר
 נתת את לבך לכנס בהיכל המלך משיח ה' החי וקים נחל
 גובע, חפץ בך ה' לתת לך את כסא ממלכתך לאורך ימים
 ושנים טובים נעימים ובריאים. רק יהיו אזניך ועיניך
 פתוחות ללכת בדרךיו ולקיים באמת בלבב שלם את
 הדברים אשר צוה אותנו בספריו הנוראים, למען דעת כי
 ה' הוא האלקים. ודע והאמן באמונה חזקה ונכונה כי רק
 בעבור זה זכינו לכל הנסים הנפלאים ונוראים אשר עשה
 ה' עמנו בחסדו הגדול לעיני כל העמים, עד שנתעלה
 ונתגדל ונתיקר בכל העולם כבוד ה' וכבוד עמו ישראל עם
 הנבחר וכבוד ארץ ישראל הנבחרת מכל הארצות. אלו היו
 ישראל יודעים רק מעט מן המעט מזה, היו כלם פורעים
 ומשתטחים לפני הדרת ממלכתו ומנשקים כפות רגליו.

בְּרַב עָנַג וְשִׁמְחַת לֵב קִבְּלֹתִי מִתַּנַּת פּוֹרִים הַקְדוֹשׁ הַסֶּף
 מֵאֵה ל"י, יִשְׁלַם ה' פְּעֻלָּךְ הַטּוֹב אֲשֶׁר תִּשְׁוֹקֶתָךְ
 חֲזַק תָּמִיד לְתַמְכְּנִי בְּכָל לַבָּךְ. ה' הַטּוֹב יִלְבִּישֶׁךְ בְּגָדֵי יִשַׁע
 וּמַעֲיֵל צְדָקָה וְחֶסֶד וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, וַיֹּאצִּיל עֲלֶיךָ וְעַל
 בֵּיתְךָ בְּרֻכָּה וְשָׁלוֹם וְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים, שְׁתִּזְכֶּה לְהַתְנַבֵּר
 לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה אִיךְ שֶׁהוּא, בְּגִדְל חֲסֵדֵי ה'
 וְנִפְלְאוֹתָיו שְׁנַתֵּן לְךָ מִתַּנַּת חַנּוּם כְּזֹאת, וּלְהַתְחַזֵּק בְּכַסּוּפִים
 וּגְעֻגוּעִים וּרְצוֹנוֹת חֲזָקִים לְחַזוֹת בְּנַעַם ה' שֶׁהִמְשִׁיךְ הַנַּחַל
 נוֹבַע בְּפִלְאֵי נִפְלְאוֹתָיו, תּוֹרוֹתָיו, תְּפִלוֹתָיו, מַעֲשֵׂיוֹתָיו,
 שִׁיחוֹתָיו הַנּוֹרָאוֹת, הַסְּתוּמוֹת וְנַעֲלָמוֹת מִכָּל הָעוֹלָמוֹת
 שְׁלֹא נִתְגַּלוּ עַדְיוֹן מַעַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם, שֶׁעַל־יָדָם תִּפְרַח
 וְתִצְמַח גְּאֻלְתָּנוּ הַקְּרוּבָה מְאֹד.

אִם אָמְנָם הָיָה לִי צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ מֵהַכְּבוֹד הַגָּדוֹל
 אֲשֶׁר כִּבְדָּנִי בְּפוֹרִים הַקְדוֹשׁ הַזֶּה בְּטַבְרִיא, כִּי
 בְּאִמַּת אָנִי יוֹדַע בְּנִפְשִׁי כִּי לִפִּי מַעֲשֵׂי וּפְשָׁעֵי וְעוֹנוֹתֵי
 הָעֲצוּמִים אֵינֶנִּי רְאוּי לְכְבוֹד כָּלֵל וּכְלָל, וְאֵנִי מְחִיב
 בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ לְכַרַח וּלְהַתְרַחֵק מִן הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית תַּכְלִית
 הַרְחוּק. אוֹלָם לְמִרוֹת כָּל זֹאת גְּדֻלָּה שִׁמְחָתִי בְּלִי שְׁעוֹר
 בְּרִאוֹתֵי בְּזוּה גְדֹל אֶהְבְּתוּ וְאִמוּנָתוּ בְּהַצְדִּיק הָאִמַּת וְאִנְשָׁיו
 הַכְּשָׁרִים וְתַקְּפוּ תִשְׁוֹקְתוּ לְשִׁמְעַ עוֹד נוֹרָאוֹת גְּדֻלָּתוֹ אֲשֶׁר
 אֵין עֶרוֹךְ לוֹ, עַד אֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה לְךָ רַב טוֹבוֹ הַצָּפוֹן וְטָמוּן.
 הַסֶּתֶפֶל וְהַסֶּתֶפֶל וְשִׁים לַבָּךְ הַיֵּטֵב עַל הַרְמְזִים אֲשֶׁר ה'

יִתְבַּרַךְ מְרִמּוֹ לְךָ בְּכָל פַּעַם לְהִתְקַשֵּׁר עִם הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
 חֲכָמָה בְּקִשְׁר אַמִּיץ וְחֹזֵק בַּל יִמוּט לְעוֹלָם בְּזֶה וּבַבָּא, כִּי
 הוּא חַיִּיד וְאַרְךָ יָמָיךְ, וּבִימִיד תִּנְשַׁע יְהוּדָא וִירוּשָׁלַיִם
 בְּהַתְגַּלּוֹת אֹר הַצַּדִּיק הַמְּאִיר עֲכָשׁוּ בְדוֹרוֹת אֵלֶּה. אֲנִי
 מִתְפַּלֵּל וּמִצְפֶּה לֵה' יִתְבַּרַךְ שְׂעִזְרֵנִי וְיִזְכְּנִי לְדַלֵּג עַל כָּל
 הַמְּכַשׁוֹלִים לְבֹא בְּפִתּוּכִים מֵעַתָּה לְעַתִּים תְּכּוּפּוֹת, כִּי
 הוּא זְכוֹת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת שְׂאִין עוֹד כְּמוֹהוּ.

בְּבִרְכַת חֹג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה, מֵאֵת עֲבָדְךָ הַנֶּאֱמָן
 וְהַמְסוּר בְּכָל לֵב וְנַפְשׁ, הַמְעַתִּיר וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל
 שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ.
 יִשְׂרָאֵל בְּעַר אוֹדִיסָר

קח

ב"ה, ח' ניסן תש"ל, ירושלים עיה"ק.

לכבוד נשיא ישראל, חמדת לבי, מר ש. ז. שזר, אשר
 בחר בחיים אמתיים הנזראים מאד שגלה הנחל נובע
 מקור חיים, שהוא שרש חיותינו, הוא ינחמנו ממעשינו
 ומעצבון לבנו. בכל דבור ודבור שיצא מפיו הקדוש כלול
 בו כל התקונים והישועות מה שצריך לכל אחד בכל יום
 ובכל רגע בכל דור. חיים וברכה ושלוש וחג פשר ושמן.

בְּשִׁמְחָה וְחֵדוּהָ עֲצוּמָה קִבְּלֵתִי זֶה עֲכָשׁוּ הַתְּרוּמָה
 לְחַג הַקְּדוּשׁ הַבָּא עֲלֵינוּ עַל סֵד מֵאָה ל"ג,
 רב תודות ותשואות חן מעמקי הלב על כל החסד והטוב
 שגומל עמדי תמיד בכל לב ונפש, ישלם ה' פעלו הטוב

וַיֵּאָרֶךְ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו בַּטּוֹב וּבְנַעֲיָמִים וּבְנַחַת רַב וַיִּזְכֶּה
 לְהַכְנִים רֵאשִׁי בְּתוֹרָתוֹ שֶׁל הַנַּחַל גּוֹבֵעַ שֶׁהוּא עֶקֶר
 רְפוּאָתָנוּ וַיִּשְׁוּעַתָּנוּ וְתַקּוּתָנוּ בְּגוֹף וּבְנַפֶּשׁ לָנוּ וּלְדוֹרוֹתֵינוּ
 וּלְכָל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל לְנֹצֵחַ, וַיִּזְכֶּה לְזַרְזוֹ וּלְמַהֵר לְהוֹדִיעַ
 וּלְפָרְסֵם וּלְגַלּוֹת הַסּוּד הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא מִי הוּא הָרוּעָה
 יִשְׂרָאֵל הָאֲמִתִּי שְׁנִמְצָא עִכְשׁוֹ בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא יִתְקַן הָעוֹלָם
 בְּשִׁלְמוֹת וַיִּמְלֵא כָּל הָאָרֶץ דַּעַה אֵת ה'.

כל מה שנעשה בתקף חשבת אפלטנו באחרית הימים
 האלה שהוא סוף הגלות, הוא רק בשביל שנבקש
 ונחפש את המנהיג החכם האמת שהוא החיות והקיום
 של ישראל, והוא יעלה את ישראל לעליה גדולה בתכלית
 העליה ויגלה ויכניס האמונה בשלמות בכל באי עולם.

הצדיק המנהיג האמת בחינת משה משיח הוא עוסק
 תמיד, וביותר אחר הסתלקותו בתקון נפשות
 ישראל לעוררם משנתם עלידי הנקדות טובות שמוצא
 בכל אחד, ומאיר בלב כל אחד מישראל לחפש ולבקש
 ולמצא בעצמו נקדות טובות תמיד איך שהוא, כדי
 להתעורר משנתו ונפילתו. והעקר בעת שכמעט כמעט
 יפל לגמרי חס ושלום, אז דיקא יאיר בו בחסדו להצילו
 ולהחיותו.

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת כָּלֹל מִכָּל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְהוּא שָׂרֵשׁ
 כָּלֵם, וְעַל־יְדֵי תוֹרָתוֹ מַגִּיעַ הָאָרֶז לְכָל אֶחָד
 מִשָּׂרֵשׁ גְּשָׁמָתוֹ, עַד שְׁעַל־יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה בְּעַלֵי תְּשׁוּבָה
 וְגֵרִים.

עבדו ואוהבו הנאמן לעד ולנצח, המתפלל תמיד
 על שלומו וטובתו, פותב מתוך יסורים וכאבים במעים
 לא עליך. ה' ירחם עלי וירפאני מהרה בזכות הצדיק
 שהוא רופא נאמן ורחמן של כל ישראל, אמן.

ישראל בער אודיסר

קט

ב"ה, חול המועד פה"ס תש"ל.

לכבוד נשיא ישראל, אשר כל ישראל אוהבים וחובבים
 אותו, ומפליגים ומפליאים נעם עדינות ואצילות נפשו
 הנהדרה וגבוהה מאד, שנחצבה ממקור העליון קדוש
 וגורא, מר ש. ז. שזר, הפואב נפשו על עם ישראל ומוסר
 נפשו עליהם להכניסם בהיכלא דמלכא משיחא נחל
 נובע, ישועות ונפלאות פלאי פלאי פלאות עד אין סוף,
 אשר בהם הוא רופא כל הננעים והצרעת של הדור הזה
 וכל הדורות הבאים, אשרי חלקך שזכית לכך. ה'
 ישמרהו ויחיהו לנצח.

עלינו לברך ברפת שהחינו בשמחה רבה ונעימה בלי
 שעור, ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם
 שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה. אשר זכה להוציא

לפועל תְּשׁוּקָתוֹ וְתַאֲוָתוֹ הַגְּדוֹלָה, לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל
 בְּהַדְפַּסַּת הַסֵּפֶר 'אבִי הַנַּחַל', שְׁנוּלָד מֵהָאֵהָבָה וְהַחֲבוּר
 וְהַקָּשֶׁר הָאֲמִתִּי אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בֵּינֵינוּ בְּנִים וּפְלֵא נִפְלָא
 וְנוֹרָא, בְּהַשְׁגָּחָתוֹ וְחֻמְלָתוֹ לְטוֹבַתְנוּ וְלְטוֹבַת כָּל יִשְׂרָאֵל,
 לְהַצִּילֵם מִפַּח מוֹקָשִׁים, מִמַּעַמְקֵי מַיִם, מִמְּצָלוֹת יָם, מִיּוֹן
 מִצְלָה וְאִין מַעְמָד.

דַּע, כִּי הַקָּשֶׁר שְׁלָנוּ וְהַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ 'אבִי הַנַּחַל' עוֹשִׂים
 פְּעֻלוֹת גְּדוֹלוֹת בְּעוֹלָם, כִּי עַל-יְדֵי זֶה הִרְבָּה נִפְשׁוֹת
 נִתְקַרְבוּ לְהַנַּחַל נוֹבֵעַ וְעָשָׂה אוֹתָם לְאֲנָשִׁים כְּשָׂרִים
 אֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁרֵי לָהֶם.

אוֹתְהֶבְךָ הַנְּאֻמָּן הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבַתְךָ הַמְּצַפֶּה
 תָּמִיד לְיִשׁוּעַתְךָ בְּזֶה וּבְכָא.
 יִשְׂרָאֵל דִּב אֹדְסֶר

קי

ב"ה, כ"ו אלול תש"ל.

לכבוד נשיא ישראל, מר ש. ז. שזר, המושל בגנזי המדע
 והחקמה עלאה דעלאה שגלה החכם האמת נחל נובע,
 אשר בחקמתו יכבש כל העולם ויוציאם מהחשך ויאיר
 בלבם נעם אור ה'. פתיכה וחתומה טובה וחיים טובים
 וארפים.

ימי הַזְקָנָה קִפְצוּ עָלַי בְּחֹזֶק יָד וְכַחֲזִי וּמַחֲזִי חֵלֶשׁ וְדַל,
 וְתַחֲלוּאוֹת וְתַלְאוֹת עַל תַּלְאוֹת וּכְאֵבִים וְצָרוֹת

צָרוּרוֹת בְּלִי שְׁעוֹר אֲשֶׁר סִבְבוּנִי, לֹא יִתְנוּנִי לָבֵא בַּפְּתוּבִים
כְּמוֹ שָׂרְאוּי לָנוּ. וְאִם אָמַנְם הַגּוֹפִים רְחוּקִים אֲבָל הַנֶּפְשׁוֹת
קְרוּבִים מְאֹד, כִּי אֲנַחְנוּ קְשׁוּרִים יַחַד בְּיַחְדָּא חֲדָא בְּשֶׁרֶשׁ
נִשְׁמַת הַמְּנַהֵיג הָאֵמֶת נַחַל נוֹבֵעַ שֶׁהוּא שֶׁרֶשׁ יִהְיוּתֵנוּ וְכָל
חַיּוּתֵנוּ נַחְמַתֵנוּ וְתַקּוּתֵנוּ וְתַקּוּת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר
לְנִצְחָה. הוּא פּוֹדֵינוּ וְגוֹאֲלֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מִכָּל שׁוֹנְאֵינוּ לְדוֹר דּוֹר
לְנִצְחָה.

אֵשׁ אֶהְבְּתֵנוּ לֹא תִכְבֶּה וְלֹא תִמוּשׁ לְעוֹלָם וּלְנִצְחָה נְצָחִים
וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. ה' יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת לִבִּי כִּי אֵשׁ
אֶהְבְּתִי אֵלַיךְ תּוֹקֵד בְּלִפְנֵי עַד אֵין סוּף, וַיּוֹם וְלִילָה כָּל
מַחְשְׁבוֹתַי עָלֶיךָ עַל טוֹבֶתְךָ וַיִּשְׁוַעְתְּךָ בְּגוֹף וּבִנְפֶשׁ,
וּמִתְפִּיל תְּמִיד שִׁיאִיר ה' בְּלִבְךָ אֹרֶחַ הָאֵמֶת אֹרֶחַ הַחֲדָשׁ
פְּלֵא הַפְּלְאוֹת אֹרֶחַ הָאוֹרוֹת הַנּוֹרָא מְאֹד נַחַל נוֹבֵעַ, אֲשֶׁר
אֶתָּה חֲפִץ בּוֹ וּמִשְׁתַּוְּקֵק וְחוֹמֵד בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ שִׁיתַּנְּלָה
וַיִּתְפָּרֶסֶם בְּכָל הָעוֹלָם, כִּי תִקּוֹן הָעוֹלָם תְּלוּי רַק בְּזָה.

אֶהְבָּה הַפְּלִיאָה שֶׁעָשָׂה ה' בֵּינֵינוּ נוֹלָדָה בְּטַבְּרִיָּה בְּיוֹם
ט"ו בְּשַׁבַּט תְּשִׁי"ו, מֵאֶהְבָּה וְהִיחֹדֵד הַקְּדוּשׁ
הַזֶּה נוֹלַד לָנוּ בֵּן לְמֹזֵל טוֹב וְקָרְאֵת שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל 'אֲבִי
הַנַּחַל', עַל שֵׁם הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה. הַבֵּן הַיָּקָר הַזֶּה
הוּא חָשׁוּב וְחָכִיב מְאֹד בְּעֵינֵי אֱלֹקִים וְאָדָם. מֵהַבֵּן הַזֶּה
נוֹלַד הַמְּתַקּוֹת וַיִּשְׁוַעוֹת גְּדוּלוֹת לְכָלל יִשְׂרָאֵל, כִּי־דוֹעַ לָךְ

קצת פמה וכמה חביב וחמוד הבן שלנו אצל גדולי התורה והיראה, אשר משבחים ומפליאים אותו בלי שעור כי הוא מרבה ומגדל כבוד ה' בעולם, וכלם מתפללים על ענין הקשר שלנו שעלידו נתגדל ונתקדש כבוד ה' למעלה ולמטה ואומרים "אצבע אלקים הוא".

אחי חביבי, חמדת לבבי, הוד לבי ונפשי, אינני יכול להזיז אהבתי ותשוקתי וגעגועי מאתך אפלו שעה אחת, כי תלוי בזה דברים עליונים נעלמים ונוראים מאד, שעלידי זה נתגדל ונתקדש כבוד ה' ושם הצדיק האמת בכל העולמות.

דע, כי כל דבור ודבור שיצא מפי רבנו ז"ל עולים עד אין סוף ויורדים עד תהום רבה, להרים ולהגביה כל העולם לה' יתברך, אפלו הרחוקים שנתרחקו מקדשת התורה לגמרי וירדו פלאים לתכלית הירידה שאין ירידה למטה ממנה, גם עליהם הגיעו רחמיו בדור העני הזה לעוררם ולהקיצם לתמכם ולסעדם, להחלימם ולרפאותם ולהעלותם לתכלית העליה. אשרינו שזכינו בדורותינו אלה יותר מכל הדורות הקודמים שהיו מעת שברא ה' את עולמו. אשרי אונקד ואשרי עיניך אשר ראית ושמעת והבנת את כל זה, ויותר מזה נזכה לידע לעתיד בעת שאמת מארץ תצמח.

מאת ה' היתה זאת, לכתב לך דבורים קדושים אלו
שלא עלה על דעתי בתחלת הפתיכה לכתבם.

זה עכשו בא אלי מכתבו וברכתו הלכבי ונתוסף לי
שמחה על שמחתי שיש מפתיבת דבורים קדושים
באלו שהם נעלמים ונסתרים פל-פך מהעולם. שנה טובה
ומאשרה לו ולביתו, ויזכו לראות התגלות האמת בעולם,
ויאריכו ימים ושנים על ממלכתו ברב טוב.

דברי עבדו ואוהבו הנאמן המשרתו במסירות בכל
לב ונפש.

ישראל בער אודיסר

קיא

ב"ה, ח"י אלול תשל"א.

לכבוד נשיא ישראל, מחמד עיני, השוכן בלבי תמיד, מר
ש. ז. שזר, הנושא את נפשו אל נתיבי החכמה של
החכם האמת אב לכל החכמים יחידי הדורות, הנחל
נובע, אשר בחקמתו הנוראה מאיר עיני ישראל איך
ליצאת מהחשך ומשטף מימי המבול של כפירות
ואמונות של שטות וטעות ושוא ושקר. בעבור זה בחר
בו ה' וסבב סבות רבות ופלאות גדולות עד שנתפסם
ונתפסם החבור והיחוד הקדוש שלנו, אשר מזה נולד
לנו ילד פלא הנקרא 'אבי הנחל', שהכל מתפלאים
משתאים ומשתוממים עליו ומקבלין אותו בחבה וחדוה
רבה, כי הוא משקה את ישראל מימי אמת הנובעים
מהנחל נובע שמהם תצמח הגאולה בקרוב. ה' יכתב

וַיַּחֲתֹם אוֹתָךְ בְּשֵׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וַיַּחֲפֹד וַיִּקְשְׁרֶךְ
וַיַּיַחֲדֶךְ בְּהַמְנַהֵיג הָאֲמַת נַחַל נוֹבֵעַ לַחֲיִים טוֹבִים אֲרָפִים
בְּרִיאִים וְרַעֲנָנִים, אָמֵן.

בְּרוּךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב, בְּרוּךְ הַגּוֹמֵל חֲסֵדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לָהּ עַל כָּל
הַטוֹב אֲשֶׁר גָּמַל עִמָּךְ וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר שָׂם נַפְשְׁךָ
בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֶיךָ. ה' יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת לֵב, הוּא
יוֹדֵעַ כַּמָּה וְכַמָּה אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעְרְךָ, וְאֵת הַתְּפִלוֹת
וְהַבְּכִיּוֹת אֲשֶׁר אֲנִי שׁוֹפֵךְ עֲלֶיךָ לִפְנֵי בַּעַל הַרְחָמִים שְׂיַחֲסֵם
וַיִּרְחַם עֲלֶיךָ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֶךָ וַיְבַרֵּאֶךָ
בְּשָׁלְמוֹת לַחַיִּים טוֹבִים אֲרָפִים, חַיִּים אֲמֵתָיִים, חַיִּים שֶׁל
אֲמוּנָה וַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, בְּכַח וּזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים וּבְרֵאשֵׁם
הַמְנַהֵיג הָאֲמַת שֶׁל הַדּוֹר הַזֶּה וְכָל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים, הוּא
רַבְּנוּ הַנּוֹרָא הַפֶּלֶא הָעֲלִיּוֹן עַל כָּל עֲלֹאִין, נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, רַבְּנוּ רַבֵּי נַחְ נַחְ נַחְ נַחְ נַחְ נַחְ מְאֹמֵן.

אֲנִי סוֹמֵךְ עֲצָמֵי עַל מַדַּת טוֹבָךְ וְרַחֲמֵי לִבְךָ הַטוֹב
לְבַקֵּשׁ חַנּוּנָה וּסְלִיחָה עַל שְׁלֹא כְּתַבְתִּי עַד הַנְּהָ, כִּי
אֲנִי חוֹלָה וְסוֹבֵל פְּאִיכִים וַיִּסְוֶרֶם עֲצוּמִים וְקָשִׁים וּמְרִים
מְאֹד, וְאֲנִי סָגוּר בְּבֵיתִי וְאִין לִי שׁוּם קָשֶׁר עִם הָעוֹלָם, ה'
יִרְחַם וַיֵּאמֶר לְצַרוֹתֵינוּ דֵי. גַּם אוֹלֵי עֲשִׂיתִי אֵיזָה דְּבַר שְׁלֹא
בַּהֲגֵן וּפְגַמְתִּי בְּכַבוֹדְךָ חֵם וְשָׁלוֹם בְּבִלִי דַעַת, נָא וְנָא
שְׂיִסְלַח לִי בְּלֵב שָׁלֵם.

צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר בְּכֹל הַכּוּחַ לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְלִהְיוֹת
אֵךְ שְׂמִיחַ תָּמִיד בְּזוֹה שְׂזוּכָה לִידַע מִסּוּד גְּדֻלַּת
רַבְּנוֹ אֹר הָאוֹרוֹת, הַפְּלֵא הַנּוֹרָא הַגָּנוּז וְנִעְלָם מִכָּל
הָעוֹלָמוֹת, נַחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, שֶׁהוּא רְפוּאָה לְכָל מִינֵי
חוֹלָאֵת בְּגוֹף וּבְנַפֶּשׁ.

אֲנִי מִתְגַּעְגַּע בְּכֹלוֹת הַנֶּפֶשׁ לְרֹאוֹת נוֹעַם פְּנֵיו,
וּבְפִרְט בְּעֶרְב רֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּמִנְהֲגֵי בְּכֹל שָׁנָה. דְּבָרֵי עֲבָדְךָ
וְאוֹתְךָ בְּכֹל יָב הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל שְׁלוֹמְךָ וּבְרִיאוֹתֶךָ
וְטוֹבְתֶךָ בְּזוֹה וּבְכָפֵא.
יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדֶסֶר

קיב

ב"ה, כ"ג אלול תשל"א.

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, חֲמֻדַּת לְבִי וְעֻמְרַת רֹאשִׁי, מֵר ש. ז.
שׁוֹר, הַנּוֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ אֶל הַחֲכָמָה הַנּוֹרָאָה הַגָּנוּזָה שֶׁל
הַנַּחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה אֲשֶׁר הַבְּטִיחַ לָנוּ שֶׁעַל־יְדוֹ לֹא
תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל. שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה בְּחַיִּים
טוֹבִים וְאַרְכִּים.

אֵהוּבִי אַחִי, לְבִי וְנִשְׁמָתִי, חֲזַק וְאַיִמֵץ וְשִׂמְחַת תִּשְׂמַח
בְּכֹל עֵז וְשִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ קִץ בְּגִדְלַת חֲסָדֶי ה'!
אֲשֶׁר גָּמַל עָלֶיךָ, שְׂזוּכִית לְמִתְנָה טוֹבָה כְּזֹאת לִידַע
וְלִהְיוֹת אֲמִין בְּהַמְנַהֵיג הָאֵמֶת נַחַל נוֹבֵעַ אֲשֶׁר בְּזִכּוֹתוֹ וְכַחוֹ
הַנּוֹרָא מְאֹד בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב ה' אוֹתְךָ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא
בְּעֹלָמָא דְאַתִּי, כִּי הוּא הוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר קִדְּם

הסתלקותו, אז איך גיי פאר אייך ואם האט איר זו זארג'ן
 (מאחר ואני הולך לפניכם, מה לכם לדאג). אשרינו, מה טוב
 חלקנו שפאנו לעולם בעת כזאת שנתגלה בו אור האורות
 צח הצחצחות, פלא פלאות כזה שהוא כל עקר יסוד
 ושרש חיותנו ותקותנו ונחמתנו כזה ובכא.

חֲרָדָה וחלחלה אחזתני עד מאד מרב צער, ומרירות
 לפי עד לב השמים יגיע, בראותי כי אחרי כל
 הטובות ופלאות גדולות ונוראות אשר הפליא עמנו אדון
 הנפלאות להודיענו מאור חדש כזה, נחל נובע, שהוא
 פלא נורא עלאה דעלאה העולה על כל הפלאות של כל
 הדורות שהיו מיום בריאת העולם, אף-על-פי כן אחרי כל
 זה חדר לתוך תחומנו רוח סערה וענן גדול, שהוא הוא
 השטן שר הטבחים שחותר ואורכ לטבח ולשחט את
 האדם משני העולמות, ורוצה להפריד ברית אהבתנו
 ולקלקל ולבטל חס ושלום קשר חזק ונצחי כזה, אשר שם
 ה' בינינו (למובתנו ולטובת כל ישראל בכל מקום שהם). כי
 הוא לוטש עיניו וחורק שניו על כל מי שרוצה להפגם
 בהיכלא דמלכא מלך ישראל וגואלו לדור דור נחל נובע.
 ודע אחי, שאנחנו צריכים רחמים רבים שנופך לעמד על
 נפשינו ללחם עם השטן המקמרג בכח וגבורה גדולה,
 להכניעו לשפרו ולבטלו בתכלית הפשוט. מי יתן עיני
 מקור דמעה ואכבה יומם וליילה על עוונותינו ופשעינו

הַרְבֵּים וְהַעֲצוּמִים שֶׁגִּרְמוּ הַצָּרָה הַמְּרָה הַזֹּאת הַנּוֹגֵעַ לָנוּ
וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁיִתְּהֶפְכוּ עוֹנוֹתֵינוּ לְזִכּוֹת בְּכַח רַבְּנוּ
הַנִּחַל נוֹבֵעַ, וְנִזְכֶּה לְהִתְחַדֵּשׁ לְהִתְאַחֵז וּלְהִתְאַחֵד יַחַד
בְּאַהֲבָה בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם בְּהַמְנַהֵיג הָאֲמֶת הַגָּנוּז וְצָפוּן.

דְּבָרֵי עֲבָדוֹ וְאוֹהָבוֹ הַנְּאֻמָּן הַמְּשֻׁרְתוֹ בְּמִסִּירוֹת בְּכָל
לֵב וְנַפֶּשׁ.

יִשְׂרָאֵל בְּעַר אוֹדִיסָר

קיג

ב"ה, ז' ניסן תשל"ב ירושלים.

לְכַבוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, עֲטֶרֶת רֵאשִׁי, וְעֲטֶרֶת הָאֲמֶת עֲמַר
לְרֵאשׁוֹ, מֵר ש. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר בּוֹ בָּחַר ה' מִכָּל יִשְׂרָאֵל
וְהַעִיר אֶת רוּחוֹ וְהַבְּעִיר אֶת לְבָבוֹ כְּאִשׁ בּוֹעֶרֶת לְהַבְּעִיר
וּלְהַדְלִיק לֵב יִשְׂרָאֵל אֶל הַנִּחַל נוֹבֵעַ, אֲשֶׁר בְּגִדְל בָּחוּז כָּל
יִשְׂרָאֵל יִתְקַנּוּ בְּשָׁלְמוֹת וְיִתְהַפְּכוּ כָּלֵם לַה' יִתְבָּרַךְ, אֲפֵלוּ
הַרְחוֹקִים לְגַמְרֵי יָדְעוּ אֶת ה' וְיִתְּנוּ לוֹ כְּתָר מְלוֹכָה. בְּרָכָה
וְשָׁלוֹם וְחַיִּים אֵין קֵץ.

כָּל יְמֵי חַיֵּי לֹא יִסְפִּיקוּ לְרַגֵּן בְּרַנּוּגִים וּלְזַמֵּר לְפָנָי ה' כָּל
הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה וּלְהַלֵּל לַה' עַל גִּדְל נּוֹרָאוֹת חֲסֵדוֹ
וּנְפִלְאוֹתָיו שֶׁעָשָׂה עִמָּדִי, אֲשֶׁר נָתַן לִי חַן אֲמֶת וְאַהֲבַת
אֲמֶת וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּלִבּוֹ הַחֵם וְהַנְּעִים לַעֲמֹד בְּעוֹרֵי
וּלְלַחֵם בְּעַדִי בְּחֵרוֹף נַפֶּשׁ מְלַחֲמָה חֲזָקָה שְׂיִהְיֶה לִי מְקוֹם
מְקַדֵּשׁ לַעֲבֹד בּוֹ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוֹת

ושיחה ביני לבין קוני וכו'. ועתה אחרי כל הטוב והחסד הנזרר הזה אשר עשית עמדי, אשיחה ואעלצה לבשרך בשורה טובה ומזל טוב מהישועה החדשה והפליאה מאד שנולדה לנו במבריא בליל פורים לפני קריאת המגלה, פי הרב הראשי מבבריא עשה בקשתו ורצונו בשלמות וכלב שמח, הוא הזמין אותי לביתו וכבד אותי ביותר ואמר לי, דע שאני גותן לך מתנה לכל ימי חיך חדר הכי נאה ויפה בקומה ג' בבנין החדש של הישיבה על ציון התנא רבי מאיר בעל הנס. גם מטה ומזרן חדש וכסא וארון ספרים. והוא ברוך אותך בהתעוררות והתלהבות גדול על שזכה אותו בדבר גדול כזה, ואמר ברתת הפסוק "אשרי העם שפכה לו", שיש איש חסד כזה בעל נשמה נעימה וחסידה כזאת, והוא מכון את זה בכל פעם שפוגע להפסוק "אשרי העם שפכה לו".

מי יוכל למלל ולבאר גדל הפלגת ערך מצוה אצילה ונחמדה זו שעל-ידיה נתגדל ונתיקר כבוד ה', ונעשה ממנה שעשועים נוראים ונחת גדול לה' יתברך בכל העולמות. אלמלא לא באת לעלמא אלא בשביל זה לבד - די. מה טוב חלקך ומה נעים גורלך כזה וכבא, אשריך שזכית לכה. הדבר הפלא הזה נתודע ונתפרסם ועשה רעש גדול בכל העיר טבריא וכלם מההללים ומפליאים ומברכים את כבודו בכל לבכם ונפשם.

תְּשׁוּאָת חַן חַן הַרְבֵּה וְרַב תּוֹדוֹת וּבְרָכוֹת מְעַמְקָא דְלָבָא
עַל הַחֶסֶד הַזֶּה וְעַל כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים הַרְבִּים הַגּוֹמֵל
עִמִּי בְּכָל כַּחוֹ בְּכָל פַּעַם בְּכָל עֵת, יְשַׁלֵּם ה' פְּעֻלוֹ הַטּוֹב
וַיִּמְשִׁיךְ עָלָיו וְעַל בֵּיתוֹ יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְשָׁלוֹם וְחַיִּים
טוֹבִים אֲרַפִּים שֶׁל הַבְּעַטְלִירִם הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹרְאִים מְאֹד.
אִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מְעַט מִזְעִיר כַּמָּה וְכַמָּה הַחַיִּית אֹתִי עִם
הַבְּתִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלוֹ אֲשֶׁר יַגְעֵת וְטַרְחַת עֲלֵיהֶם כָּל־כַּף
כְּדֵי שְׂאוּכַל לַעֲבֹד ה' בְּאַמַּת בָּלֵב שָׁלֵם, בְּוֹדָאֵי הָיִיתָ
שָׂמַח וְחֹק לְרוּיִן בְּכָל כַּחֲדָ אֶל הַמְּנַהִיג הָאַמַּת נַחַל נוֹבֵעַ,
שֶׁהוּא מְשֵׁה מְשִׁיחַ שְׁעוֹסֵק גַּם עִבְשׁוֹ לְהַעֲלוֹתֵנוּ אֶפְלוֹ
מִשְׁמַד לְרִצּוֹן. וְה' יִתְבָּרַךְ יִתֵּן לָכֶם פֶּסַח כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה,
וְנִגְיָלָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ.

עֲבָדוֹ וְאוֹהָבוֹ הַנְּאִמָּן, הַקָּשׁוֹר בְּלָבוֹ בְּקִשׁוּרָא
וְיַחֲוֵדָא חֲדָא בְּרַחֲמֵימוֹתָא וְחַבִּיבוֹתָא סְגִי (בְּקִשָּׁר וְחַבּוּר
אַחַד בְּאַהֲבָה וְחַבִּיבוֹת רַבָּה) לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, הַזּוֹכְרוֹ
וּמִזְכִּירוֹ תָּמִיד לְפָנָי ה' לְבִרְכָה וְשָׁלוֹם וְחַיִּים אִין קִין.
יִשְׂרָאֵל בְּעַד אוֹדִיסָר

קיד

ב"ה, כ"ד סיון תשל"ב.

לאהובי אחי יקירי וחביבי לפי ונשמתי, אשר ה' משתעשע בו ומתפאר בו בכל העולמות, כבוד מורי, שמשון אפרתי, שיחיה לארץ ימים טובים אמן. ה' ישמרהו מפל רע, מפל מחלה וכאב, וירפא אותו ואת ביתו מהרה בשלמות לארץ ימים ושנים טובים אמתיים, אמן.

נא ונא לדון אותי לבקף זכות ולא יהיה לך עלי קפידא וטינא כלל על זה שלא השבתי לך על כל מכתביך היקרים והנעימים לי מאוד בלי שעור. והנה אחרי חג הפסח העבר באתי לביתי ומצאתי שני מכתביך היקרים לי מפל הון, וקראתי אותם באהבה ובשמחה רבה ועצומה, ותכף התפללתי עליך ועל ביתך שירחם ה' עליכם וימתיק ויבטל מכם כל הצער והיסורים העוברים עליכם ויתן לכם רפואה וישועה בכל הענינים בגוף ובנפש. ודע אחי חביבי, פי יש לי נחת גדול בכל פעם שאני זוכה לראות כתב ידך פי כל דבוריך יוצאים מלבך באמת, ואני רואה בהם פי ה' יתברך חנן אותך ונתן לך לב מבין דבר מתוך דבר וכלים יפים יקרים מפז, כדי שתוכל לקבל בהם האור הגנוז והצפון שנמצא עכשו בימינו בעולם העולה על כל האורות הפלאות שהיו מעת בריאת העולם, הוא רבנו הנזרא נחל נובע שהודיע לנו פי

הוא המנהיג האמתי בדורנו זה ובכל הדורות הבאים, והוא יכול להוציאנו ולהעלות כל העולם מכל הירידות והחשכות והטמאות והזהמות ולתקן כל העולם ולהחזיר כלם לה' ולתורתו, אפלו הרחוקים לגמרי מקדשת התורה ואפלו אמות העולם, שידעו כלם את ה' ולעבדו שכם אחד.

כל דבור ודבור שיצא מפי רבנו הנורא יורדים למטה למטה עד עמקי תהום תחתית, ומעלה הכל למעלה למעלה משמי השמים. מי יערך שבחם, מי יספר נוראות גדלתם, אין דגמתם.

המתפלל על שלומו וישועתו בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

ישראל דב אודעסר

קטו

ב"ה, ו' אדר א', תשל"ג.

לכבוד נשיא ישראל, בת עיני ולבי, מר ש. ז. שזר, אשר לב נבון נתן לו ה' להבין סוד נוראות גדלת הנחל נובע שגלה חדשות פלאות גדולות עד אין חקר, אשר בהם יוציאנו מתוך עמק הירידה וההסתרה ויתקן הכל בשלמות. ישא ברכה וישועה מאת ה', אמן.

אש אהבתי אליך הבורע בלבי תמיד תוקד ולא תכבה לעולם. מים רבים אדירים לא יוכלו לכבותה חס

וְשָׁלוֹם. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּיַחַד אֶפְלוּ כְּשֶׁאֵין אָנוּ רוֹאִים זֶה אֶת זֶה, כִּי הַגּוֹפִים רְחוּקִים אֲבָל הַנְּפָשׁוֹת קְרוּבִים מְאֹד, כִּי אֲנַחְנוּ קְשׁוּרִים יַחַד בְּהֶאֱמַת הָאֲמִתִּי הַנְּחַל גּוֹבֵעַ, שֶׁהוּא כָּל תְּקוּנָתָנוּ וְחַיּוּתָנוּ לְדוֹר דוֹר לְנִצְחָה.

מַה מְאֹד צָר לִי עֲלֶיךָ אָחִי חֲבִיבִי עַל גִּדּוֹל צַעֲרֶךָ מִמַּחְלַת אֲשֶׁתְּךָ הַיְקָרָה, שֶׁתַּחֲיָהּ. אֲנִי מְרַגֵּשׁ צַעֲרֶךָ בְּעִמְקֵי לִבִּי כִּי צַרְתָּךְ הִיא צַרְתִּי. אֲנִי מִתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּכָל תְּפִלָּה וּבְכָל עֵת רְצוֹן עַל שְׁלוֹמְכֶם וְטוֹבַתְכֶם בְּגוֹף וּבְנַפְשׁ, וּבִפְרָט עִבְשׁוּ מִיּוֹם שֶׁשָּׁמַעְתִּי מַחְלַת אֲשֶׁתְּךָ הַיְקָרָה, אֲנִי מִתְאַמֵּץ בְּכָל כּוֹחִי לְהִתְפַּלֵּל עַל רַפּוּאֲתָהּ בְּמַהֲרָה. בְּעַל הַרְחָמִים הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי וְיִרְחַם עָלַי וְיִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּא אוֹתָהּ מְהֵרָה וְיוֹסִיף עֲלֵיכֶם שְׁנוֹת חַיִּים טוֹבִים וּבְרִיאִים, וְתִזְכּוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת הַתְּנַלּוֹת אוֹר הָאֱמֶת אוֹר הַחֲדָשׁ נַחַל גּוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, הָעוֹלָה עַל כָּל הָאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים שֶׁהֵיוּ וְשִׁיְהִיו, וְשֶׁהוּא יִגְמַר לְתַקֵּן הָעוֹלָם וְיַחְזִיר כָּלֵם לְמוֹטָב.

בְּחֲדָשׁ חֲשׁוֹן נִכְנַסְתִּי לְבֵית חוֹלִים הַדְּפָה וְעִבְרַתִּי שָׁלֵשׁ נְתוּחִים וְהֵייתִי בְּסַכְּנָה גְּדוֹלָה, וּבְגִדּוֹל חֲסָדֵי ה' בְּנִים וּפְלֵא יִצְאֲתִי בְּשָׁלוֹם. שְׁמוֹר בְּלִבִּי כָּל הַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר הִטַּבְתָּ עִמָּדִי מֵאִזּוֹ וּמִקֶּדֶם עַד הַנַּה, וְשְׁמוֹר וְחַתוּם בְּאוֹצַר הַמַּלְאָךְ לְנִצְחָה נְצַחִים. אֲלֵפֵי תוֹדוֹת וְתִשׁוּאוֹת חֵן מִעִמְקֵי

לְבָבִי, יְשַׁלֵּם ה' פְּעָלוֹ הַטּוֹב וַיִּתְּנֵהוּ לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְפָנָיו
תָּמִיד, וַיִּמְלֵא כָּל חֶפְצוֹ לְטוֹבָה, וַיִּרְחֵם וַיִּתֵּן מִהֲרָה רְפוּאָה
שְׁלֵמָה לְרַעֲיָתוֹ הַיְקָרָה, אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

הַרְבֵּה עוֹלָמוֹת רוּעֵשִׁים וּמִזְדַּעְזְעִין מִפְּעֻלָּתוֹ הַפְּלִיאָה
בְּהוֹצָאתוֹ הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ 'אֲבִי הַנְּחָל'. גְּדוּלֵי
תוֹרָה מְצִינִים נִתְקַרְבוּ עַל־יְדוֹ וַעֲשָׂה בְּעַלֵי תְשׁוּבָה אֲמִתִּים
הַרְבֵּה. יֵשׁ לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּזֶה, אֲשֶׁרִיד וְאֲשֶׁרִי חֲלָקִיד
שְׂזֻכִית לְכָד.

אוֹהֲבִיד הַנְּאִמָּן הַמְתַּפְּלֵל תָּמִיד עַל שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ
בְּזֶה וּבְבֵא.
יִשְׂרָאֵל בְּעַר אוֹדִיסֵר

קטז

ב"ה, יום א' כ"ו אלול תשל"ג.

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל הַשְּׁלִישִׁי, מִחֲמַד עֵינֵי וּלְבָבִי, מֵר ש. ז.
שׁוֹר, אֲשֶׁר זָכָה לְהַבִּין וּלְמַעֵם נַעַם סוֹד נוֹרְאוֹת גְּדוּלַת
אֲדוֹנָנוּ נַחַל נוֹבַע הַהוֹלִיד לְפָנֵינוּ לְהַצִּילֵנוּ מִפַּח יוֹקָשִׁים
וּלְתַקֵּן וּלְרַפְּאוֹת נַפְשֵׁנוּ בְּשִׁלְמוֹת. שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה
מִמְקוֹר הַבְּרָכָה בְּכֹל הַיְשׁוּעוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, לְחַיִּים טוֹבִים
אֲרָפִים וּלְשָׁלוֹם אִין קַץ.

מִן הַמִּיצַר הַרִימוֹתֵי קוֹלִי וְאֶקְרָא אֵלֶיךָ מֵעַמְקֵי לֵב נַמֵּס
וְנִשְׁבֵּר, וְכֹל עֲצֵמוֹתַי צוֹעְקִים אֵלֶיךָ. אֲנִי אַחִי,
עוֹרְרָה נָא מִחֲדָשׁ אֶהְבֵּתְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר אֶהְבֵּתָנִי בְּאֵמַת

בְּכֹל חֶבֶה וְאַחֻהָ, וְעָשִׂיתָ עִמָּדֵי חֲסָדִים נִפְלְאִים בְּמִסִּירַת נַפְשׁ עֲצוּם בְּלִי שְׁעוֹר וּבְלִי גְבוּל. וּבְכֵן אֶבְקֶשׁ וְאֶתְחַנֵּן מִכְבוֹד מַעֲלֹתוֹ הָרֶם שִׁיתְנַהֵג עִמִּי גַם עֲכָשׁוּ בְּמַדַּת טוֹבוֹ וְעִנּוּתָנֹתוֹ לִפְנֵים מִשׁוֹרֵת הַדִּין וַיְדִין אוֹתִי לְכַף זְכוּת וַיִּמְחַל וַיִּסְלַח לִי מִחִילָה גְמוּרָה עַל כָּל אֲשַׁמּוֹתַי, וְלֹא יָרַע בְּעֵינָיו וְלֹא יַחֲרֶה אִפּוֹ עָלַי כִּלְלַל עַל שׁוֹם דְּבַר אֲשַׁמָּה, רַק לְקַיָּם בִּי בְּרַגְזוֹ רַחֵם תִּזְכְּרֵה, כִּי אֵין אָדָם נִתְפָּס עַל צַעֲרוֹ, כִּי מַעַת שְׁעִבְרַתִּי הַנְּתוּחַ אֲנִי חוֹלָה גְדוֹל בְּיוֹתֵר בְּכֹל גּוֹפֵי בְּכֹל אֵיבְרִי, וּמִיֶּסֶר בְּיִסּוּרִים וּכְאֲבִים קָשִׁים וּמְרִים בְּלִי שְׁעוֹר, לֹא עָלִיד. אֲנִי שׁוֹכֵב כְּמַעַט תְּמִיד בְּמַטָּה וַאֲיִן לִי שׁוֹם קָשֶׁר עִם הָעוֹלָם, רַק אֲנִי שׁוֹפֵךְ אֶת לְבַי לִפְנֵי ה' יִתְפָּרֵךְ בְּהַתְּפוֹדוֹת בְּדַבּוּרִים חַמִּים שְׂיִרְחֵם עָלֵינוּ וַיּוֹשִׁיעֵנו בְּתוֹךְ כִּלְלַל יִשְׂרָאֵל.

נא וְנֹא הַתְּגַבֵּר בְּכַח חֲכָמְתְּךָ וְשִׁכְלְךָ הַיֵּשֶׁר לְלַחֵם וְלִהְבִּיַע הַשְּׁטָן הַמְּקַטְרֵג, שְׁלֹא יוּכַל לְקַטְרֵג וּלְמַשֵּׁל עָלֵינוּ, לְהַפְרִיד בֵּינֵינוּ חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי זֶה נִזְק גְּדוֹל לָנוּ וְכוּ', כִּי כָּל תְּקוּנָנוּ וְתִקּוּנָנוּ וְתִקּוֹן הַרְּבִה נִפְשׁוֹת תְּלוּי בְּזֶה.

דְּבָרֵי עֲבָדוֹ וְאוֹהָבּוֹ הַנְּאֻמָּן הַמְּשִׁרְתּוֹ בְּמִסִּירוֹת בְּכֹל לֵב וְנַפְשׁ.

יִשְׂרָאֵל בְּעַר אוֹדִיֶסֶר

קיז

ב"ה, יום ב' פְּרִשֶׁת תְּבוּא על ראש השָׁנָה אֶל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר בָּחַר ה' לָעַם סִגְלָתוֹ.

לְכַבֹּד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, בַּת עֵינֵי וְלִבִּי, מֶר ש. ז. שׁוֹר,
שֶׁהִשְׁקִיעַ כָּל מַחֲוֹ וְלִבּוֹ בְּיָם הַחֲכֵמָה שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת
הַמְּנַחֵם וּמְחַזֵּק וּמְעוֹרֵר וּמְקִיץ אוֹתָנוּ בְּקוֹל ה' חוֹצֵב
לְהַבּוֹת אֵשׁ, וּמְנַגֵּה וּמְאִיר לָנוּ אוֹר הַדַּעַת לִידַע כִּי עֲדִין
ה' עִמָּנוּ וְאַצְלָנוּ וְקָרוֹב לָנוּ מְאֹד בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא. שָׁנָה
טוֹבָה וּמְבֹרָכָה בְּחַיִּים טוֹבִים אֲמִתִּיִּים וְנִצְחָיִים לְךָ
וּלְבֵיתְךָ.

לְבִי יְקִירִי, חוּם וַחֲמַל עַל נַפְשֶׁךָ הַיְקָרָה וְעַל רַבּוֹת
רַבּוֹת עוֹלָמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר הַתְּלוּיִים בְּנַפְשֶׁךָ, וְאַל
תִּשְׁמַע לְשׁוֹם דְּחִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם שְׂרוּצִים לְהַפְרִידְךָ מֵהַקְּבוּץ
הַקְּדוֹשׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רַק תַּחֲזֹק יָדְךָ בְּעֲזֶרֶת ה' וְתַעֲמֹד עַל
רַגְלֶיךָ בְּכָל עֵז וְתִשְׁלֶיךָ כָּל כְּבוֹדְךָ וְכָל נַפְשֶׁךָ לְגַמְרִי,
וְתֵאָחַז עֲצָמְךָ בְּכָל כַּחַד בְּהַקְּבוּץ שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת כָּל יְמֵי
חַיֶּיךָ, כִּי כָּל חַיֶּיךָ תִּלּוּי בְּוָה, וְעַל-יְדֵי זֶה לֹא תִמוּט לְעוֹלָם.

עֵקֶר הַתְּקוּן הַנִּפְלֵא שְׂזוֹכִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא עַל-יְדֵי
שְׂמִצְמֵרְפִין אֶל הַקְּבוּץ שֶׁל הַצְּדִיק, שֶׁהוּא עֵקֶר
הַרוּעָה הָאֵמֶתִי שָׁבוּ כְּלוּלִים כָּל הַרוּעִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהִיוּ
בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שְׁעוֹסֵק עִכְשׁוֹ בְּיוֹתֵר לְקַבֵּץ אֶת יִשְׂרָאֵל
בְּרוּעָה עֲדָרוֹ, וְהוּא רַחֲמָן אֲמִתִּי שְׂמֻקְבֵץ כָּל הַנְּדָחִים
וְהָאֲבוּדִים שֶׁהֵם הַרְשָׁעִים גְּמוּרִים הַרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד מֵה'

וּתְבַרְךָ, לְהַשִּׁיבֶם אֶל הַקִּדְשָׁה. וּמֵאִיר בְּלֵב כָּל אֶחָד וְאֶחָד
בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא אֵיךְ לָשׁוּב מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת רָעִים שְׂרוּצִים
לְדַחֲתוֹ לְשֵׁם, וּמִכְּנִים בָּהֶם קִיּוֹם הַתּוֹרָה כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם
בְּכָל מָה שְׁיַעֲבֹר עֲלֵיהֶם, שְׂזַהּוּ עֵקֶר הַרְחֻמָּנוּת עַל יִשְׂרָאֵל.

בְּעֵתִיד הַקְּרוֹב יָבֹוא עַת שְׂיִתְנַלֶּה וַיֵּאִיר אֹר הַצְּדִיק
הָאֵמֶת גַּם בְּכָל הַגּוֹיִים וְהַעַמִּים וַיִּקְהֵלוּ
וַיִּתְקַבְּצוּ כָּל הַצְּדִיק לִשְׁמַע דְּבַר ה', וְאִז כָּל הַיָּדְעוּ
אֶת ה' וַיִּקְרְאוּ כָּל הַיָּדְעוּ בְּשֵׁם ה'.

מִי שְׂרוּצָה לְקָרֵב רְשָׁעִים וּמְרַחֲקִים בְּיֹתֵר לֵה' יִתְבַּרְךָ יִשׁ
עָלֵיו סְפָנוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד בְּלֵי שְׁעוֹר, וְצָרִיד לָזַה כַּמָּה
תַּחֲבֹלוֹת בְּלֵי שְׁעוֹר עַד שְׂיִזְכָּה לַפְּעַל פְּעֻלָּתוֹ בְּשָׁלְמוֹת.

עֲבָדוּ הַנְּאֻמָּן הַמְּסוֹר בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ, הַעוֹמֵד
בַּתְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים בְּעַד שְׁלוֹמוֹ וַיִּשׁוּעַתוֹ תָּמִיד בְּכָל עַת.
הַמַּעֲתִיק יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעָסָר

קיח

מִחֲמַד עֵינַי, מִר ז. שְׂזַר, הַמְּתַאֲבֵק וּמִתְיַגַע לְרִבְשׁ הַחַיִּים
הַטּוֹבִים שֶׁל הַצְּדִיק הַמְּעוֹרָר מִהַשְׁנָה אֶת כָּל בְּנֵי־אָדָם
שְׂשִׁישִׁים אֶת יְמֵיהֶם, עַל־יְדֵי מַעֲשִׂיּוֹת מְשֻׁנָּים קַדְמוֹנִיּוֹת
שֶׁכָּל הַשְּׂבָעִים פָּנִים שֶׁל תּוֹרָה נִמְשָׁכִים מִשֵּׁם. אֲשֶׁרִי
חֲלָקוֹ שְׂזָכָה לָזַה. שְׁלוֹם וְחַיִּים טוֹבִים.

יש צדיק אמתו שזוכה לחיות חיים טובים שאין בהם שום חסרון, והוא דיקא נראה פחדש מחמת שאינו שומע כלל שום קול של זה העולם. כי כל הקולות של זה העולם כלם הם רק מן חסרונות, כי כל אחד ואחד צועק על חסרונו, ואפלו כל השמחות שבעולם הוא רק מחמת החסרון שהיה חסר לו ונתמלא לו, ועל-כן הוא נקרא חרש כי אצלו אינו עולה זה העולם כלל שישמע החסרון שלהם. וחיים טובים שלו הם לחם ומים, אבל בהלחם ומים שלו יכולים להרגיש כל הטעמים וכל הריחות וכל המראות שבעולם וכל מיני ענג שבעולם, עד שיחיו על-ידם חיים טובים באמת בלי שום חסרון.

יש גן בזה שגדלים בו פרות וגדולים נפלאים שיש בהם כל הטעמים וכל הריחות וכל המראות שבעולם, והיה כל העולם יכולים לחיות חיים טובים אמתיים על-ידי זה הגן, ועל הגן הזה יש גנני שקורין אנגראדניק, הינו צדיק קדוש ועליון בזה שהוא ממנה עליו ומשתדל תמיד בכל תקוני הגן. ולפעמים בעוון הדור נאבד הגנני, הינו שנעלם ונתכסה אורו של זה הצדיק ואין העולם זוכין לידע ממנו שהוא זה הגנני שעל-ידו היו יכולים כלם לחיות חיים טובים אמתיים על-ידי הגן. והגנני הזה, אפי' על-פי שהולך ואומר שהוא הגנני, אבל העולם מחזיקים אותו למשגע חם ושלוש וזרקון אחריו אבנים ומגרשין

אותו וממילא אינו יכול להשתדל בתקוני הגן, ועל־ידי זה כל מה שיש באותו הגן בודאי מכרח להיות פלה ונפסק מאחר שאין שם הממנה, הינו הגנני.

והנה, אף־על־פי שבודאי יש צדיקים מפלגים כאלו שיש להם עשירות גדול ואוצרות גדולים ברוחניות שהם מתפארים גם־כן שהם חיים חיים טובים, אף־על־פי כן יכולים הקלקולים מפגמי העולם לקלקל גם אצלם הטעם והריח ושאר דברים הנ"ל, ומכל שפן שאין להם כח לתקן העולם ולהחזיר להם החיים טובים שהיו יכולים לחיות על־ידי הגן הקדוש הנ"ל. ועל־כן בשנתקלקל גם אצלם החיים הטובים שלהם, אז כל תקונם על־ידי הצדיק הגדול במעלה שהוא בחינת חרש שהוא חי חיים טובים שאין בהם שום חסרון כלל, והוא נותן להם לטעם מהלחם ומים שילו ומרגישין בהם כל הטעמים וכו', וגם על־ידי זה נתקן מה שנתקלקל אצלם. והצדיק הזה יכול לתקן גם החיים טובים של כל העולם, והוא מודיע שעקר קלקול החיים טובים שלהם פא להם מהמדות רעות שהכנים הפעל־דבר בהם, דהינו על־ידי שאין בהם אמת ומטין דין ונושאין פנים ולוקחין שחד, על־ידי זה נתקלקל אצלם המראה. ועל־ידי נבול פה נתקלקל אצלם הטעם, שכל הטעמים הם טעם נבלה. ועל־ידי נאוף ממש חם ושלום, נתקלקל אצלם הריח.

ומזהיר אותם מאד לטהר עצמם מאלו העברות, ואז לא די שנתקן אצלם הטעם והמראה והריח, אף גם שזוכין על-ידי זה למצא הננני שנאבד. ואז הצדיקים הנ"ל הם מודים על האמת ומודיעים להעולם שכל התקון של הצדיקים הנ"ל בעצמם, וכן התקון של כל העולם תלוי רק בהצדיק החרש.

המתפלל תמיד לשלומו והצלחתו באמת.
 אוהבך הנאמן הדורש שלומך ומובתך המצפה
 תמיד לישועתך בזה ובבא.
 ישראל דב אודעסר

קיט

נאהר מיין זאך איז תפלה

(כל הענין שלי הוא רק תפלה).

לכבוד נשיא ישראל, מחמד עיני, מר ש. ז. שור, החודר
 בלהב אש אל עמק ים החכמה של הפעל תפלה,
 המעלה מים המינות והכפירה אל האמונה העליונה. ה'
 יוליבד אל נקדת האמת, ורגליך יתחזקו, ילכו ולא יעפו,
 ירוצו אל הצדיק האמת שיוכל לתקן הכל.

שׁוֹשׁ תשיש בחלקך הטוב שזכית למה שזכית,
 שהאמת מתנוצץ קצת בדעתך ומחשבותיך
 משתוקקים להתדבק אל הפעל-תפלה, ואתה בכלל
 הקבוץ הקדוש ונצלת מלהיות בכלל המתנגדים עליו.
 ותהלה לאל, יש לך רצונות וכסופים טובים וחזקים מאד,

וְאֵתָהּ פּוֹעֵל בָּהֶם הֲרֵבָה לְמוֹכֵת עֶסְקֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת
 שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ כָּל הַצְּדִיקִים הָאֵמֶתִים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת וְעוֹלָה
 עַל כָּלָם, שְׂגָלָה גִּפְּלָאוֹת חֲדָשׁוֹת שֶׁלֹּא נִשְׁמְעוּ מֵעוֹלָם,
 שְׁעַל-יָדָם נִמְשָׁךְ קִיּוֹם הַתּוֹרָה וְנִתְגַּלָּה אֱלֻקוֹתָו יִתְבָּרַךְ לְכָל
 בְּאֵי עוֹלָם בְּכָל דּוֹר.

הַמַּעֲשִׂיּוֹת הַנּוֹרְאוֹת - הַגֵּם כִּי אִין לָנוּ שׁוֹם הַשְּׂגָה
 וְשׁוֹם הַתְּנוּצָצוֹת הַדַּעַת בָּהֶם, אֶף-עַל-פִּי
 כֵּן מוֹבֵן וְגָלוּי לְעֵין הַכֹּל בְּחוּשׁ מִמֶּשׁ כִּי כָּלֶם דְּבָרִים
 גִּפְּלָאִים וְנּוֹרְאִים מְאֹד. פִּקַּח עֵינֶיךָ וּלְפָךְ הֵיטֵב וְהִבַּט בָּהֶם
 בְּעֵין הָאֵמֶת וּבִתְמִימוֹת לְהִבִּין מַחְמְדֵי אוֹצְרוֹתָיו הַגְּנוּזִים
 בָּהֶם שֶׁהֵם כָּל תְּקוּנָתָנוּ וְקִיּוּמָנוּ לְנִצְחָה.

וְהִנֵּה הַבַּעַל תְּפִלָּה שֶׁהִיָּה עוֹסֵק תָּמִיד בַּתְּפִלוֹת וְשִׁירוֹת
 וְתִשְׁבָּחוֹת לַה' יִתְבָּרַךְ הִיָּה יוֹשֵׁב חוּץ לְיִשׁוּב, רַק
 שֶׁהִיָּה רָגִיל לְכַנֵּס לְיִשׁוּב בְּשִׁבִיל לְפָתוֹת בְּנֵי-אָדָם לְעִבּוּדָתָהּ
 ה' יִתְבָּרַךְ לֵילֶךְ בְּדַרְכּוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְרַצָּה עִמּוֹ הוֹלִיכּוֹ תִּכְרֶה חוּץ
 לְיִשׁוּב, כִּי רַב יִשׁוּב הָעוֹלָם הֵם רְחוּקִים מְאֹד מִהַתְּכַלִּית
 הָאֵמֶת וְנִמְשָׁכִים אַחַר הַבְּלִי עוֹלָם וְתַעֲנוּגָיו וְתַאוּוֹתָיו. וְכָל
 הַנְּהַגוֹתָיו שֶׁל הַבַּעַל תְּפִלָּה וְאֲנָשָׁיו הִיָּה לְהַפּוּךְ מִמְּנַהֵג
 יִשׁוּב הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן הִיָּה מְכַרַח הַבַּעַל תְּפִלָּה עִם אֲנָשָׁיו
 לְיִשׁוּב חוּץ לְיִשׁוּב. וְהַבַּעַל-תְּפִלָּה הִיָּה עוֹסֵק בְּעַנְיָן זֶה תָּמִיד
 וְהִיָּה מְקַרֵב בְּכָל פֶּעַם אֲנָשִׁים וּמוֹצִיאָם מִן הַיִּשׁוּב, עַד

שְׁנַעֲשֵׂה רָשָׁם בְּעוֹלָם וְהַתְּחִיל הַדְּבָר לְהַתְּפָרֵסם, כִּי פְתָאם
 נְמַלְטוּ אִיזוּה אַנְשִׁים מִן הַמְּדִינָה וְלֹא נֹדַע אֵינִם, וְכֵן נִזְדַּמְּן
 שְׁפִתָּאום נֶאֱבַד אֶצֶל אַחַד בְּנֵי וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, וְלֹא נֹדַע אִיפֹה
 הֵם, וְהָיוּ בְּנֵי הַיְשׁוּב אֹרְכִים עַל הַבַּעַל־תְּפִלָּה לְתַפְסּוֹ. וְזֶה
 מַחֲמַת שְׁנַתְּפַלְּבַל הָעוֹלָם וְנִתְּעוּ בְּדַעוֹת מְשַׁבְּשׁוֹת שְׁלָהֶם
 כְּל־כְּךָ, עַד שְׁמִי שֶׁהוּא מְקַרֵּב אֶל הַתְּכָלִית הָאֵמֶת וּמְדַבֵּר
 בְּגִיד סְבֻרוֹתֵיהֶם הַמְּטַעוֹת וְעוֹסֵק לְקַרֵּב בְּנֵי־אָדָם לְעִבּוּדַת
 ה' יִתְּפָרֵךְ, מִתְּעוֹרְרִים עָלָיו בְּגִידוֹ בְּשִׁנְאָה וּמְלַחֲמָה גְדוֹלָה
 וְאוֹרְכִים עָלָיו לְלַכְדוֹ וְלְתַפְסּוֹ, עַל־כֵּן צָרִיךְ לְהַתְּנַהֵג בְּזֶה
 בְּחֻכְמָה גְדוֹלָה.

רב בְּנֵי הַיְשׁוּב לְהוֹמִים כְּל־כְּךָ אַחַר הַמָּמוֹן וּמְשַׁקְעִים
 בְּזֶה בְּיוֹתֵר עַד שְׁכַל הַמַּעֲלָה וְהַחֲשִׁיבוֹת אֶצְלָם רַק
 כְּפִי הַמָּמוֹן, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ רַק מָמוֹן מַעֲט, וּבְכַפְרֵט מִי שֶׁהוּא
 עָנִי לְגַמְרֵי אִינוֹ כָּלֵל בְּגִידֵר אָדָם, כְּפִי שְׁטוֹת דַּעְתָּם, וְנַחֲשָׁב
 בְּיַנְיָהֶם רַק כְּמוֹ חֵיהַ וְעוֹף. וְכֵן מִי שֵׁישׁ לוֹ מָמוֹן הַרְבֵּה
 הוּא בְּעִינֵיהֶם כְּמוֹ לְמַעֲלָה מַגִּידֵר הָאָדָם, רַק בְּבַחֲיַת כּוֹכֵב
 אוֹ מִזֵּל אוֹ מְלֶאכֶד, עַד שֵׁישׁ שֵׁישׁ לָהֶם כְּל־כְּךָ מָמוֹן הַרְבֵּה
 בְּיוֹתֵר עַד שְׁנַחֲשָׁבִים אֶצְלָם כְּמַעֲט כְּמוֹ אֵלֶקוֹת גְּמוֹר
 וְעִבּוּדָה זָרָה, חֵם וְשִׁלּוּם. וְכְל־כְּךָ נִכְנְסוּ בְּנֵי הָעוֹלָם
 בְּשְׁטוֹת וְטַעוֹת הַזֶּה שֶׁל מָמוֹן, עַד שֶׁהַעֲנִיִּים וְחֲסֵרֵי הַמָּמוֹן
 נִפְלוּ בְּעִינֵי עֲצָמָם וּבְדַעְתָּם כְּל־כְּךָ נִגַּד הָעֲשִׁירִים וּבְעֵלֵי
 הַמָּמוֹן, עַד שְׁכַמְעַט שְׁמַקְרִיבִים עֲצָמָן לְקַרְבַּן אֵלֵיהֶם,

מחמת ההתבטלות שיש להם בפני רבוי הממון שלהם. ובאמת לא כן הוא, כי גם העני בכלל בני־אדם יחשב כמו העשיר. וגם העשירים הם רק בני־אדם, וכמו חציר ימלו. ואין מליון לאדם לא כסף ולא זהב וכו'.

הצדיק האמת שהוא הבעל תפלה, יש לו מאכלים כאלו שפשוזוכים לאכל ולטעם מאלו המאכלים, משליכים תכף תאות ממון ומרגישים גדל הסרחון של ממון שהוא מסריח בצואה ממש, עד שמתבישים מאד עם הממון והממון הוא הבושה הגדולה מכל הבושות וכל מי שיש לו יותר ממון הוא מתביש ביותר. וגם הקטנים במעלה וחסרי הממון מתבישים בעצמם גם־כן על שהיו קטנים כל־כך בעיני עצמם מחמת חסרון הממון, כי עתה נתגלה להם שאדרבא הממון הוא עקר הבושה. ועל־כן העשירים מתבישים עוד ביותר וטומנים עצמם במחלות עפר מגדל הבושה שמתבישים אחד מחברו עד שאינם יכולים להרים פניהם כלל מפני הבושה. כי מאכלים אלו של הבעל תפלה יש להם סגלה זו שעל־ידם ממאסין בממון בתכלית המאוס ומשליכים אליו כספם ואלילי זהבם, כמו שיהיה לעתיד!

הקשור בנפשך תמיד באהבה אמתית, ומתפלל בעד שלומך ובריאות גופך ונפשך לארץ ימים. ישראל בער, המרגל ומפתה אל התכלית האמת

הַשְּׁמִטָּה

צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד
 אֵיךְ שֶׁהוּא אֵיךְ שֶׁהוּא בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא, כִּי
 שִׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל הַחוֹלְאֹת, וּבִרְוֵךְ הַשֵּׁם אָנוּ יֵשׁ לָנוּ
 תָּמִיד הַרְבֵּה בְּמָה לְשִׁמְחָה, יֵשׁ וְיֵשׁ בְּכַח רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ
 וְהַנּוֹרָא זי"ע שְׁאָמַר דּוֹפֵט אוֹיֵף מִיּוֹן כַּח (סִמְכוּ עַל כַּח).
 וּבְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁגָלָה לָנוּ צָרִיכִין לְרַקֵּד בְּרַחוּבוֹת
 וּבְשִׁוּקִים מִחֲמַת שִׁמְחָה, וּכְדָאֵי וּכְדָאֵי לְסַבֵּל כָּל הַיְסוּרִים
 וְהַרְפַּתְקָאוֹת שְׁאָנוּ סוֹכְלִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַפּוֹרֵחַ כְּצֵל עוֹבֵר
 וּכְעֵנָן כְּלָה וּכְרוּחַ נוֹשֶׁבֶת בְּשִׁבִיל דְּבוּר אֶחָד שְׁזָכִינוּ לְשִׁמְעַ
 וְלִרְאוֹת בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים. וְה' יִתְבָּרֵךְ יְרַחֵם עָלֵינוּ שְׁנֹכַח
 לְהַרְגִּישׁ בְּלֵב גְּעִימַת מְתִיקַת חֶלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ. אֲשֶׁרִינוּ
 אֲשֶׁרִינוּ, בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכַבוֹדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן
 הַתּוֹעִים בְּכָל הַבְּחִינּוֹת.

חֲזֵק נָא אַחֵי חֲבִיבֵי נַפְשֵׁי וּלְבָבֵי, חֲזֵק וְאַמֵּץ בְּאַמוּנָה
 הַיְשָׁרָה וּבְכַטְחוֹן חֲזֵק שְׁלֵא יַעֲזֹבֶךָ ה' לְעוֹלָם בְּגִשְׁמֵי
 וְרוּחָנוּ בְּזִכּוֹת אוֹר חֲיֵינוּ רַבְּנוּ נַח נַחְמָ נַחְמָן מֵאוּמָן ז"ל.

נ נח נחמ נחמז מאומז

ספר
אב"י הנחל

חלק ב'

ישראל בער אודסר

הנחל

ואלה מוסיף על הראשונים,
מכתבים וכתבי יד נדירים,
שנמצאו ולקטו מחדש.

הוצאת

משרד פרסום

נ נח נחמ נחמז מאומז

לרפואת

איילה בת חנה, דינה תהילה בת יונה אהובה
נחמה ענבל בת זהבה, משה בן רבקה
גדעון בן סנדרה, טוהר אברהם בן סיגלית
שי בן דניס, לאה בת ורדה, עדינה חן בת שרה
ישי גישה בת חמסה, פנחס בן רחל
נטע גני'ה בת הדסה ואורי בן שושנה

להצלחה, ישועה ותשובה שלמה של:
אליהו בן יעל
גאיה בת שגית ואור מאיר בן שגית

לע"נ גבריאל בן יוסף ז"ל
לע"נ אליהו בן פרץ ז"ל
לע"נ יוסף בן יעקב ז"ל
לע"נ פרחת בת יוסף ז"ל
לע"נ דן בן משולם ז"ל
לע"נ אורה בת יחיא יוסף ז"ל
לע"נ עמית בן אריה ז"ל
לע"נ אסתר בת יהושע ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

א

לְכַבֹּד יְדֵי שְׂמַחַת לְבִי, מִר ש. ז. שׁוֹר, שְׁאוֹר אֲזוֹר
בְּמַתְנֵי לְחֹגֵר אֶת עֲצָמוֹ בְּהַצְדִּיק שֵׁשׁ לוֹ כִּחַ לְהַמְשִׁיךְ
כָּל הָעוֹלָם לֵה' יִתְבָּרֵךְ.

מֵאֲמֵרוֹת רַבְּנוּ זצ"ל:

לְעֵתִיד יִהְיֶה כָּל הָעוֹלָם אֲנָשִׁי בְּרַסְלָב.

הָאִשׁ שְׁלִי תוֹקֵד עַד בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ.

אֲנִי אֵין לִי מָה לַעֲשׂוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל, כִּי בְּשִׁבְלִי
אֵינִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּלֵל, רַק בָּאתִי לְהָעוֹלָם לְקָרֵב
נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לֵה' יִתְבָּרֵךְ, לְהַמְשִׁיךְ לְהָאִיר אֹרֹן שֶׁל
מְשִׁיחַ עַל יִשְׂרָאֵל, לְקָרְבָם לֵה' יִתְבָּרֵךְ.

הַצְדִּיק הָאֵמֶת יְכוּל לְקַשֵּׁר וּלְהַמְשִׁיךְ כָּל הָעוֹלָם לֵה'
יִתְבָּרֵךְ אֲפִלּוֹ הֶרְחֹקִים מִן הַקְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד.

הַצְדִּיק הָאֵמֶת גָּלָה דְבָרִים הַמְּחַיִּין אֶת כָּל הַנַּפְשׁוֹת
מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, מֵרוֹם כָּל דְּרָגִין עַד תַּכְלִית
מְדֻרְגָה הַתַּחְתּוֹנָה. הֵט אֲזוּנִיךְ וּשְׁמַע, פִּקַּח עֵינַי שֶׁכָּלֵךְ
וְרָאָה וְהִבֵּן וְהִבֵּט הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ. הֵסֵר מִמֶּךָ עֲקֻשׁוֹת לֵב,
וְחֻכְמוֹת שֶׁל הֶבֶל הֶרְחַק מִמֶּךָ. חוּסָה עַל נַפְשֶׁךָ וְהִטָּה
דַּעְתְּךָ אֶל הָאֵמֶת הָאֵמֶת.

הַתְּרַגְּלִיל עֲצֵמְךָ לַעֲמֹד אֲצֵל הַחֲכָם הָאֵמֶת וּשְׁמַע וְהֵאזֵן
דְּבָרָיו.

אל תתעצל לבקש חכמה מהחכם האמת שפורנו
 ושבכל הדורות, ושמע והאזן דבריו הנפלאים וכו'. יומם
 ולילה זכרו ממך לא ימוש ותשוהו תמיד לנגד עיניך, ואל
 תשמע דברים שאין בהם תועלת.

אל תפרד מהגיון חכמה ומוסר, והתאבק בעפר רגלי
 חכמים אמתיים ותתחכם.

אל תניח דרך האמת אף-על-פי שמלעיגים עליך, ואל
 תבוש לדבר מצוה.

אל תתירשל במצוה אם באה לידך, ותעשינה לשם שמים
 בלי אחור.

אל תאמר על מצוה אעשה אותה למחר, פן לא תפנה
 לעשותה.

אל תתעצל להיות חבר טוב ליראי ה' האמתיים, התחבר
 בחברתם, ומחברת פועלי שקר הרחק.

אל תרף ירך לקנות לך חבר נאמן, ושמר אותו ואל
 תאבדהו.

פלים מעגל רגליך לישר אותם בדרך האמת, ומדרך
 שקר תברח ותרחק.

מדרך שקר תרחק, ודרך אחר השלום.

עֵינַיִם בֵּין עֵינַיִךְ יוֹם הַמּוֹת תָּמִיד, וּמֵאֲכָלִים קְדוֹשִׁים שֶׁל הַצַּדִּיק לְדָרֶךְ הַכּוֹן, שִׁיְהִיו מְזֻמְנִים לְךָ לְיוֹם הַפְּרוּד.

קִבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה קֹדֶם הַשְּׂכִיבָה.

שְׂמַח בְּשִׂמְעֶךָ תּוֹכַחַת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב.
אֵל תִּסְמָךְ בְּלִבְבְּךָ, וְשִׁמְעַ עֲצָה וְקַבֵּל מוֹסֵר, וְתִהְיֶה זְרִיז לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְּׂמוּטָל עֲלֶיךָ לַעֲשׂוֹת.

אֵל תַּעֲזוּ מִצַּח שְׂלֵא לְקַבֵּל עֲלֶיךָ עַל הַצַּדִּיק וְחֻכְמָתוֹ.
כָּל מַה שֶּׁהַשְּׂקֵר מְתַנַּבֵּר בְּיוֹתֵר עַל־יְדֵי רַבּוּי נִכְלָו וְעַרְמִימוֹתוֹ בְּלִי שְׁעוֹר וּמִסְפָּר, עַל־יְדֵי כָּל זֶה דִּיקָא נִכְרַ הָאֵמֶת, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מִי שֶׁחֲפִץ בְּאֵמֶת רוֹאֶה הָאֵמֶת דִּיקָא עַל־יְדֵי זֶה. וְיוֹתֵר מִזֶּה מְבֹאֵר הָעֲנִין לְהַחֲכֵם הַמְּבִין וְהַחֲפִץ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ.

אֵמֶת וְשִׁקְרָהּ הֵם בְּחִינַת אֹר וְחֻשְׁךְ. עֵקֶר בִּיאַת הָאָדָם לְזֶה הָעוֹלָם הוּא לְבַרֵּר הָאֵמֶת מִן הַשְּׂקֵר דִּיקָא, כִּי זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הָאֵמֶת כְּשֶׁמְבַרְרִין אוֹתוֹ מִתּוֹךְ חֻשְׁכַת הַשְּׂקֵר. סוֹף כָּל סוֹף יִתְנַלָּה הָאֵמֶת לְעֵינַיִם כָּל עַד שֶׁכָּל חֻלְקַת הַכְּבוֹד יִהְיֶה אֵצֶל הָאֵמֶת, כִּי "שְׁפַת אֵמֶת תִּכּוֹן לְעַד", וְאִזּוּ בְּנֻדָּאֵי הַכָּל יִרְוּצוּ לְעַבְדֵי אֵת ה' בְּאֵמֶת וּלְהַתְקַרֵּב לַצַּדִּיק הָאֵמֶת.

עַבְרָה הַתְּגִלוֹת הָאֵמֶת, שִׁירָאוּ וַיִּדְעוּ מֵאוֹר הָאוֹרוֹת
הַחֲדָשׁ שֶׁנִּגְלָה חֲדוּשִׁים חֲדָשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים
עַד אֵין חֶקֶר.

כָּל הַדְּבָרִים הֵם עַל הָאָרֶץ, כְּמוֹ שֶׁאָנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ
שֶׁהַכֹּל גָּדֵל מִן הָאָרֶץ, וְכֹל הַדְּבָרִים וְהַפְּרִיזוֹת הַזֹּלָכִים
וּמוֹנָחִים עַל הָאָרֶץ, וְאֵי אֶפְשֶׁר שִׁיפְסְקוּ וַיִּתְרַחֲקוּ מֵהָאָרֶץ
אִם לֹא עַל־יְדֵי כַח הַמְּכַרִּיחַ, הֵינּוּ שֵׁישׁ מִי שֶׁמְכַרִּיחַ הַדְּבָרִ
וְנוֹטְלוֹ מִמְּקוֹמוֹ מֵהָאָרֶץ וּמְרַחֲקוֹ מִמֶּנָּה, וְכַפִּי כַח הַמְּכַרִּיחַ
כֵּן נִתְרַחַק הַדְּבָרִ מֵהָאָרֶץ. וְאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁנִּפְסַק כַּח הַמְּכַרִּיחַ
- חוֹזֵר הַדְּבָרִ לְהָאָרֶץ. כִּגוֹן אִם זוֹרֵק אָדָם דְּבָרִ לְמַעֲלָה אֲזִי
עַל־יְדֵי כַחוֹ מְכַרִּיחַ הַדְּבָרִ וּמִפְּסִיקוֹ מֵהָאָרֶץ, וְכַפִּי כַחוֹ כֵּן
מְכַרִּיחַ הַדְּבָרִ וְזוֹרְקוֹ לְמַעֲלָה יוֹתֵר, וְאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁנִּפְסַק כַּחוֹ
שֶׁהוּא כַח הַמְּכַרִּיחַ, וְחוֹזֵר הַדְּבָרִ וְנוֹפֵל לְהָאָרֶץ, כִּי הָאָרֶץ
יֵשׁ לָהּ כַח הַמּוֹשֵׁךְ וּמִמְּשַׁכֶּת כָּל הַדְּבָרִים לְעַצְמָהּ. כִּי אִם
לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַיֵּם עָלֶיהָ, כִּי הָיָה רָאוּי לְפַל
מִמֶּנָּה מַחֲמַת שֶׁהִיא בְּדוּרִית וְכֹל בְּנֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים
סְבִיבָהּ בִּידוּעַ, אֵךְ שֵׁישׁ לָהּ כַח הַמּוֹשֵׁךְ כִּנ"ל. וְעַל־כֵּן
כְּשֶׁנִּפְסַק כַּח הַמְּכַרִּיחַ חוֹזֵר הַדְּבָרִ וְנוֹפֵל לְמַטָּה לְהָאָרֶץ,
וְכֹל מֵה שֶׁמִּתְקַרֵּב יוֹתֵר לְמַטָּה הוּא פוֹרֵחַ וְנוֹפֵל לְמַטָּה
בְּמַהִירוֹת יוֹתֵר, וְזֶה מַחֲמַת שֶׁמִּתְקַרֵּב לְהַכַּח הַמּוֹשֵׁךְ שֶׁל
הָאָרֶץ, עַל־כֵּן נוֹפֵל בְּמַהִירוֹת יוֹתֵר לְמַטָּה.

והצדיק האמת הוא בחינת עפר וכל הדברים
עומדים עליו, ויש לו פח המושך להמשיך
כל הדברים אליו, כי זה הצדיק הוא רק יחיד בעולם
שהוא יסוד עולם שכל הדברים נמשכים ממנו, כי זה
הצדיק הוא ענו ושפל ומשים עצמו כעפר בבחינת
"ואנכי עפר ואפר" ועל־כן הוא יסוד עולם, הינו בחינת
עפר שכל הדברים הם עליו. והנה היה ראוי שימשכו כל
בני־אדם לזה הצדיק שהוא בחינת עפר שיש לו פח
המושך, אך על־ידי פח המכריח מפסיקין ומרחיקין ממנו,
הינו שיש בני־אדם בעלי מחלקת שעל־ידי דבורם
ומעשיהם, שהם מרבים בדברי חכמות של הכל בכמה
מיני לשונות של שקר וערמימות ומתלבשים עצמם
במצוות וחסידות כאלו הם רוצים בתקנתו, על־ידי זה
הם מונעים ומפסיקים בכמה וכמה מיני מניעות
מלהתקרב להצדיק האמת ולהתורה ולדרך האמת. ואי
אפשר לבאר עצם רבוי דרכי דבריהם הרעים אשר באים
בשליחות הבעל־דבר להכריח ולמנע ולהפסיק ולהרחיק
לגמרי את ההולך ישר מלהתקרב לה' יתברך ותורתו,
ומלהיות נמשך אחר הצדיק האמת שהוא בחינת עפר.
ואולם הפח המכריח המפסיק הזה בהכרח שיפסק
ויתבטל, ואז בסור המכריח, ישוב ויתקרב במהירות גדול

אל הצדיק האמת שיש לו כח המושך להמשיך אלקותו
 יתברך למטה ולהמשיך כל ישראל וכל העולם
 והעולמות לה' יתברך.

כח המכריח המפסיק הוא בחינת ביהמה, העדר הדעת.
 ועקר המתקתו הוא על-ידי זה בעצמו, שידע האדם
 על כל פנים שאין לו שום דעת ויעשה עצמו בבימה. פי
 עקר כחם של המונעים והחולקים שהם בחינת כח
 המכריח הוא על-ידי חכמות של הכל שהכסיל רוצה
 להתחכם, שנדמים בעיניהם כאלו הם חכמים גדולים
 ויודעים דרכים בעבודת הבורא יתברך ורוצים בחכמות
 של שקר למנע מהצדיק האמת ומדרך האמת. ועל-כן על-
 ידי שנוזפה לידע האמת, שאין לנו שום דעת - בבימה,
 ונבטל עצמנו לגמרי ונפיר שפלותנו באמת, אז נוזפה
 להכיר גדלת הצדיק האמת ולהתקרב ולהמשיך אליו על-
 ידי כח המושך.

וכפי כח המכריח כן מרחיק מהצדיק, ואחר-כך
 כשיפסיק כח המכריח יחזר וימשיך עצמו
 האדם ויתקרב להצדיק שהוא בחינת עפר בחינת משה
 שהוא ענו מכל, כי כשיפסיק כח המכריח ישוב להעפר,
 להצדיק שיש לו כח המושך. ועל-כן יש בני-אדם שהם
 רחוקים מאד מהצדיק מחמת שהם עדין בכח המכריח

המרחיק אותם, אבל אחר-כך בשיפסק פח המכרית, יחזרו ויתקרבו אליו, אל הצדיק שהוא בחינת עפר בחינת פח המושף.

הכל נברא בשביל הצדיק, וכל החיות של כל העולמות מראש ועד סוף הכל נמשך רק על-ידי הצדיק האמת שהוא עקר ושרש הכל.

כל מה שהחשף גדול ביותר צריכים להמשיך חסד גדול ביותר להמתיקו ולבטלו, וגדל התגברות החשף של דורותינו אלה אי אפשר לבטל רק על-ידי רבוי החסד הנמשך על-ידי מעין החכמה של הצדיק האמת, כי כל החיות של כל העולמות מראש ועד סוף הכל נמשך רק על-ידי הצדיק האמת דיקא שהוא עקר ושרש הכל.

הצדיק שהוא למעלה מבח המושף שבעפר, העלה אותו לשמי מרום כדי שיגדיל ויאדיר בקול רעש גדול בכל העולם שם הצדיק הגדול ביותר, החכם האמת הגבור ובעל פח גדול שיכבש כל העולם בלי מלחמה כלל, רק על-ידי גדל ים חכמתו הנוראה שמגלה בקולמוס שלו.

עקר התשובה על כל החטאים הוא ענוה ושפלות, לשוב מגדלות ולהשפיל עצמו, שישים עצמו כעפר לדוש וירגיש שפלותו ורחוקו מה' יתברך וישבר

לבו לפני ה' יתברך שעלידי זה מוחל לו ה' יתברך, כמו שכתוב "לב נשבר ונדפה אלקים לא תבוה". כי עלידי העגנה והשפלות ועושה עצמו פאין וכאפס, עלידי זה נתבטלין כל הדינים שהם בחינת החטאים.

יזרז עצמו לברח ולדבק עצמו בהצדיק המבחר שיש לו כח המושך נפלא מאד מאד להמשיך ולקרב כל העולם לה' יתברך.

ראה לקבל הכבוד ולהעלותו רק למלך הכבוד, לה' צבאות שהוא מלך הכבוד.

דרישת שלום לבבית לו והנלוים אליו, וברכת בריאות בגוף ונפש.

ישראל דב אודסר

ב

לבי יקירי, מר ש. ז. שור, החס על הוד נפשו היקרה והגבוהה מאד בשרשה העליון, לנקותה ולצחצחה לקשטה וליפותה, והעמיק מחשבתו והלהיב את לבו ושכלו וחכמתו להיטיב אחריתו, ופנימיות לבו בושר ולוהט פלהב אש להתקשר ולהתדבק בהצדיק האמת שמחזק ומעורר לבנו, ומאיר בלבנו הארה נפלאה כי עדין ה' אתנו עמנו ואצלנו וקרוב מאד ואין שום יאוש בעולם כלל בשום אפן אפלו איד שאנחנו, ומקיץ ומעורר אותנו בכל פעם שלא נתיאש בשום אפן בעולם כלל.

כל זמן שמקרב עצמו להצדיק, אזי הצדיק אוהו בידו ומודיעו בכל פעם פי עדין ה' אתו ואצלו וכו' ומקיץ ומעורר אותו בכל פעם שלא יתיאש בשום אפן בעולם, בבחינת "הקיצו ורננו שוכני עפר" וכו'. וכל אחד ואחד בפני קרובו להצדיק, פן מקבל על עצמו ההארה הזאת שלא יפל ולא יתרחק לעולם, אפלו אם יעבר עליו מה.

עתה בגלות, בחשך המר הזה, כל תקותנו וכל גאולתנו ופדות נפשנו שאנו מקוים ועוסקים להמשיך עלינו בכל יום, הכל הוא בכח הצדיק האמת הזה שהוא בחינת משה משיח, והוא גם עתה בגלותנו עמנו בכל דור ודור ומאיר בנו פי עדין ה' עמנו, עם כל אחד ואחד בפרטיות איך שהוא. אבל אסור לכנוס בקשיות ותרוצים, בפרט כל אחד ואחד בתחלת התקרבותו וכו', וכל זמן שהוא אצלו בחינת התחלה, פי אחר שחזר וקלקל בפני מה שיודע בנפשו, על-פן בודאי הוא צריך עתה לחזר ולהתחיל מחדש וכו', כמבאר בדברינו הרבה בזה. על-פן בפני מדרגתו השפלה בודאי אי אפשר לו לידע כל זה, רק שמאירין לו באפן שיוכל להתחזק באמונה פי עדין ה' אתו. אבל חלילה שיכנס בקשיות ותרוצים שהם לפי בחינתו למעלה מהזמן שאין הזמן מספיק לבאר הקשיות והתרוצים שיש שם.

דַע אָחִי, כִּי בַּאֲמַת עַל פִּי חֲכָמוֹת בּוֹדֵאי אִי אֶפְשֶׁר
 לְהַשִּׁיג אֶת ה' יִתְבָּרַךְ וְלִידַע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי
 יוֹכַל לְתַעוֹת בְּחֲכָמָתוֹ מְאֹד כְּמוֹ שֶׁתַּעוּ וְנִבְּכוּ הַמְּחַקְרִים
 וְהַפִּילוֹסוֹפִים עַד שֶׁבָּאוּ לְאַפִּיקוֹרְסוֹת גָּמוּר עַל־יַדֵּי טָעוֹת
 חֲכָמָתָם הַנְּבֻכָה, וְעַל־כֵּן הָעֵקֶר הִיא הָאֱמוּנָה, לְצַמְצֵם אֶת
 הַמּוֹחַ לְבָלִי לְהַתְנַאֲוֹת לְהִיּוֹת אִישׁ חָכֵם בְּעֵינָיו שִׁירְצָה
 לְהַשִּׁיג יוֹתֵר מִשְׁכָּלוֹ, רַק יִצְמַצֵּם מִחוּ וַיִּשְׁפִּיל עֲצָמוֹ כְּאִזּוֹב
 וְתוֹלַעַת וַיִּסְמְךְ עֲצָמוֹ עַל אֱמוּנָה, כִּי הָאֱמוּנָה הִיא הַפֶּתַח
 וְהַשְּׁעָר לְכָנֶס עַל־יָדָהּ בְּהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ.

אֱמוּנָה הִיא בְּחִינַת כְּלִי לְקַבֵּל אֶת אוֹר הַחֲכָמָה
 בְּתוֹכָהּ, כִּי אוֹר ה' יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ כְּבִיכּוֹל אִי
 אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל מִחֲמַת רַבּוּי אוֹר, וְאִי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל כִּי אִם
 עַל־יַדֵּי כֶּמֶה וְכֶמֶה כְּלִים, וְעֵקֶר כָּלֵל כָּל הַכְּלִים שֶׁל
 הַקִּדְשָׁה נַעֲשִׂין רַק עַל־יַדֵּי אֱמוּנָה. כִּי עַל־יַדֵּי אֱמוּנָה,
 שְׂמֵאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּלִי שׁוֹם חֲכָמָה וְשִׁכְלֵי, עַל־יַדֵּי זֶה
 נַעֲשֶׂה כְּלִי. וְכִשְׂזוֹכָה לְהִיּוֹת חֲזָק וְתַקִּיף בְּאֱמוּנָתוֹ אִזּוֹכָה
 אַחֲרֵיכֶן שִׁיתְהוּהוּ מִבְּחִינַת הָאֱמוּנָה כְּלִי עַד שֶׁיִּקְבֵּל בְּתוֹכוֹ
 בְּחִינַת הָאוֹר עַד שֶׁיִּזְכָּה לְאִיזוּהַ הַשְּׁגָה, וְהַכֵּל כְּפִי תַקִּיף
 הָאֱמוּנָה שֶׁהִיָּה לוֹ, וְהָעֵקֶר הוּא אֱמוּנַת חֲכָמִים. כִּי מַעֲצָם
 גִּדְּלָתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ אִי אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת אֶפְלוֹ לְבְּחִינַת
 אֱמוּנָה כִּי אִם עַל־יַדֵּי הַחֲכָם וְהַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי שֶׁזִּכָּה עַל־יַדֵּי
 יִגְיעָתוֹ וְעִבּוּדוֹתוֹ וְאֱמוּנָתוֹ הַשְּׁלֵמָה לְהַשִּׁיג הַשְּׁגַת אֱלֻקוֹתוֹ

יתברך. וגם מהצדיקים האמתיים אי אפשר לקבל כי אם על ידי אמונה, דהינו אמונת חכמים, שצריכין להאמין בהם באמונה לבד, כי גם אור הצדיקים האמתיים רחוק וגבוה מאתנו מאד מאד ואין לנו שום השגה ותפיסה בהם, והם יכולים להמשיך לנו מאורו וטובו יתברך להכניס בנו אמונה הקדושה.

אי אפשר לנו להתקרב לה' יתברך כי אם על ידי אמונה לבד, כי צריכין במה וכמה פלים דקדשה לקבל בתוכם את אור הקדשה, ועקר הפלים נעשין על ידי אמונת חכמים בבחינת "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", כי אי אפשר להאמין בה' כי אם בשמאמינים במשה עבדו, דהינו בחינת אמונת חכמים, וזה עקר החלוק וההבדל שבין ישראל לעכו"ם, כי גם חכמי העכו"ם מאמינים בו יתברך, אבל וכו' כנ"ל.

התם אפלו בעת דחקו ושפלותו היה מלא שמחה וחדוה תמיד, והיה מסתפק במה שהיה לו ולא היה חסר לו כלום לעולם, ולבסוף זכה על ידי תמימותו וצדקתו לעלות במעלות גדולות ורמות מאד עד שעשאו המלך מיניסטער על כל המיניסטארין, וגם נעשה חכם גדול ומחכם מאד, ואף על פי כן גם אז לא עזב דרכי התמימות שלו, אבל אצל החכם היה כל זה להפך וכו'.

כל עקר תקון העולם תלוי בזה שיתבטלו כל דרכי החכמות הרעות והמשפשות שמהם נמשכים גם-כן כל מיני כפירות ואפיקורסות, ולהתקשר באמת אל הצדיק האמת, שעקר שלמות קדשת היהדות תלוי בזה.

צריך האדם להסתכל באמת ולהבין היטב שבוה העולם אין שום תענוג שלם כלל, כי כל תענוגי זה העולם הם בבחינת "ואחרית שמחה תונה", כי אי אפשר שיתנהג להאדם הכל כרצונו, על-כן אי אפשר לחיות בזה העולם חיים שיהיו נקראים חיים כי אם בשמסתפק במה שיש לו ושמח בחלקו אפלו אם אין לו רק לחם ומים בדחק ויודע כי אין שום צער ויסורים בעולם כי אם עוונות שהם המשאוי הכבד מכל המשאות של כל מיני יסורים שבעולם, ועל-כן הוא מרצה ושמח גם בחיי צער וכל מגמתו רק לעמל בדברי תורה ולכסף ולהשתוקק לה' ותברך לעשות רצונו ולהכליל בו, וזה האיש יש לו חיים אמתיים ואשרי לו בעולם הזה ובעולם הבא.

אור הצדיק גדול מאד אלפי אלפים ורבי רכבות פעמים בלי שעור כנגד העולם, ומהראוי היה שלא יוכל העולם להעלים ולהסתיר אור הגדול הזה מאחר שהעולם קמן מאד מאד כנגד האור הגדול הזה, אך מחמת

שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד בְּסִמוּךְ, לִפְנֵי הָעֵינַיִם, עַל־יְדֵי זֶה הָעוֹלָם
 חוֹצֵץ וְסוֹתֵם בְּפָנֵי הָעֵינַיִם מְלֵאֹת אֹר הַגְּדוֹל שֶׁל הַצְּדִיק.
 אֲבָל מִי שֶׁהוּא חָכֵם מְעַט וּמְטָה עֵינָיו קָצַת מִן הָעוֹלָם,
 תִּקְרָה וְיִכַּל לְהֵאִיר לוֹ אֹר הַנִּפְלָא שֶׁל הַצְּדִיק וְיִרְאֶה שֶׁכָּל
 הָעוֹלָם בְּאִפְסֵם וְאִין בְּנִגְדֵי אֹר הַנִּפְלָא הַזֶּה, כִּי אִין כַּח
 בְּהָעוֹלָם הַקָּטָן הַזֶּה לַחֲצִץ בְּפָנֵי הָאֹר הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה,
 כִּי אִם מִחֲמַת שְׁעוֹמֵד בְּסִמוּךְ לִפְנֵי הָעֵינַיִם.

הַמִּתְפַּלֵּל עָלָיו תָּמִיד בְּכָל לַיב וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ
 וְהַצְּלַחְתּוֹ בְּזֶה וּבְכָא.

ישראל דב אודעסר

ג

לְבִי וּבִשְׁרֵי וְכָל חַיּוֹתַי, נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, מֵר ש. ז. שׁוֹר, הַבּוֹסֶף
 וְשׁוֹקֵק לְשִׁמְעַ דְּבַר ה' מִהַמְנַהֵיג הַחֲכָם הָאֲמֵת הַמְּבַחֵר
 הַיְחִיד שֶׁבְּכָל הַמְנַהֵיגִים הָאֲמֵתִיִּים שֶׁהָיוּ בְּעוֹלָם, מְנַהֵיג
 דוֹרְנוּ וְכָל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים. דִּי לְנוּ מְנַהֵיג נְאֻמָּן וְרַחֲמָן
 שֶׁיִּכּוֹל לְהַנְהִיג וּלְתַקֵּן אוֹתָנוּ וְכָל הַרְחוּקִים לְגַמְרֵי, הַנְּדַחִים
 וְהָאֲבוּדִים וְכָל הַגּוֹיִים, לְתַכְלִית תַּכְלִית הַמַּעֲלָה הָעֲלִיוֹנָה.
 אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאַנְחָנוּ חַיִּים בְּזִמְנֵי הַזֶּה שְׁנִמְצָא בְּעוֹלָם אֹר אֲמֵת
 חֲדָשׁ נוֹרָא וְנִפְלָא בְּזֶה שְׁעֵדִין לֹא הָיָה מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם.

בְּרוּדְעֵר הַרְצִיגְעֵר, שְׁרַעַק זִיד גֵּיט (אָחִי לְבָבִי, אֵל

תַּתְּבַהֵל). לֹא יִתְבַּהֵל וְלֹא יִתְפַּלְּבֵל מִשׁוּם דְּבַר

שֶׁבְּעוֹלָם, יֵשׁ כְּבָר עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם רַבִּי אֲמֵת בְּזֶה שֵׁישׁ אֲצִלוּ
 חֲסָדִים נְעֵלְמִים עַד אִין קִץ וְתַכְלִית שְׁאִינֵם כְּלַיִם לְעוֹלָם

ושלא נתגלו מימות עולם, כי עדן לא עזב חסדו מאתנו, ושהוא יכול לתקן הכל ועלידו נתהפך הכל לטובה ואפלו עוונות נתהפכין לזכויות, והוא קורא וצועק אלינו "גיוואלד, זייט אייך ניט מיאש" (אהה, אל תיאשו עצמכם), אין שום יאוש בעולם כלל, "גאט איז מיט דיר, בייא דיר, לייעבין דיר" (ה' אתה, אצלך, לידך). והוא יכול להעלות ולגדל את האמונה הקדושה בעולם עד שאפלו מי שהוא מלכלך מאד ומטבל בשחת ומטבע ביון מצלה ומלבש בכגדים צואים חס ושלום, גם הוא יכול לנקות עצמו ולרחץ ולטהר עצמו במעינות עצותיו ותקוניו הקדושים של הצדיק, שמטהרין ומנקין מכל הלכלוכים שנכשלונו בהם עד הנה, כדי שיוכלו לבוא נקיים וטהורים להיכל המלך ולקבל רב טוב הצפון שהם כל האוצרות מתנת חנם אשר הכין להם המלך, אשרי הזוכה להם.

אלו הפגדים הצואים שיש לכל אדם כל זמן שלא תקן חטאיו ובפרט מי שנתלכלך כמו שנתלכלך רחמנא לצלן, שעלידי זה מתעוררין ומתגברין עליו הפניעות והמספים בכל פעם והם משתטחים לפניו ומפסיקין מאד מאד כמו נהר ממש, ומשם באים כל הנפילות וההתרחקות של הרבה בני אדם מה' יתברך, כי אפלו אם מתעורר לפעמים לשוב לה' יתברך, תקף משתטחים כנגדו הפגדים הצואים ואינם מניחים אותו להתקרב, וכן

בְּכֹל פְּעַם. וְעַל זֶה צָעַק דָּוִד: "טַבַּעְתִּי בֵּינוֹן מִצּוּלָה וְאִין מְעַמָּד" וְכוּ', "הֲצִילֵנִי מִטִּיט וְאֶל אִמְטַבְעָה" וְכוּ'. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְסַבֵּל יַגִּיעוֹת גְּדוּלוֹת עַד שִׁפְשִׁיט מֵעֲצָמוּ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים וְלַהֲלַבִּישׁ אֶת עֲצָמוּ בְּבָגָדִים נְקִיִּים. וּכְשֶׁהֲרַחֲוִקִים חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה אֵין הֵם מִפְּשִׁיטִים מֵעֲצָמָם בְּגָדִים הַצּוֹאִים וּמְלַבִּיִּשִׁים אֶת עֲצָמָם בְּכִסּוֹת נְקִיָּה, וְעַל־יְדֵי זֶה נִתְגַּדֵּל כְּבוֹד ה' מְאֹד.

הַצִּדִּיק הָאֵמֶת בְּגִדְל קִדְשָׁתוּ מוֹרִיד אֶת עֲצָמוּ לְעַמֵּק הַנְּפִילוֹת שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּכֹל דּוֹר וּמֵאִיר בְּלֵב כָּל אֶחָד שֶׁאֶפְלוּ בְּתַכְלִית הַחֲשָׁד הַגָּמוּר יִתְחַזַּק גַּם־בֵּן בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים וְכִסּוּפִים גְּדוּלִים לְשׁוֹב לַה' יִתְבָּרַךְ, וְאֶפְלוּ הַתְּעוֹרְרוֹת כָּל שֶׁהוּא כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה אֵינוֹ נֹאכֵד לְעוֹלָם, כִּי הַצִּדִּיק הָאֵמֶת מִשְׁגִּיחַ עַל זֶה וּמְלַקֵּט וּמְקַבֵּץ וּמְאַסֵּף כָּל הַרִצּוֹנוֹת הַטּוֹבִים וְהַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּהֶם וּבוֹנֶה מֵהֶם בְּנִינִים נִפְלְאִים.

הַצִּדִּיק מִשְׁתַּדֵּל לְמִצָּא בְּכָל הַרְחֻקִים מְאֹד מְאֹד אֵיזָה נְקֻדוֹת טוֹבוֹת לְהַמְשִׁיךְ לָהֶם אֹר קִדְשָׁת הַתּוֹרָה לְמְקוֹמָם, וְעַל־יְדֵי עֲצָם עֲנוּתָנוֹתוֹ וְחֻכְמָתוֹ הָעֵמְקָה כְּשֶׁרוֹאֶה בָּהֶם אֵיזָה נְקֻדָּה טוֹבָה כָּל שֶׁהִיא - אֶף־עַל־פִּי שֶׁהֵם רְחֻקִים מִקִּדְשָׁת הַתּוֹרָה מְאֹד, הוּא מוֹרִיד וּמְשַׁפִּיל עֲצָמוּ אֵלֵיהֶם לְמְקוֹמָם שֶׁהֵם שָׁם, לְעוֹרְרָם וּלְקַרְבָּם לַה'

יִתְפָּרֵךְ. וְעַל־יְדֵי זֶה הוּא מְקַרֵּב כָּל הַרְחֻקִים מְאֹד לֵה' יִתְפָּרֵךְ.

הַצַּדִּיק מְעוֹרֵר רַחֲמֵי ה' יִתְפָּרֵךְ שְׂיִסְתַּפֵּל רַק עַל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְתַּפֵּל עַל הָרַע שֶׁלָּנוּ כְּלָל, עַד שְׂיִכְנֹס בְּלִבֵּנוּ רַחֲמָיו הַעֲצוּמִים עַד שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ שְׂמַחָה עָלֵינוּ שְׂעַל־יְדֵי זֶה עָקֵר תִּקּוֹן הַתְּשׁוּבָה.

אֶפְלוּ כִּשְׂהָאֲדָם נִתְרַחַק מֵה' יִתְפָּרֵךְ כְּמוֹ שְׂנִתְרַחַק, צָרִיךְ אִזְ דִּיקָא לְזַכֵּר אֶת עֲצֻמוֹ אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה ה' יִתְפָּרֵךְ עִמּוֹ וְכוּ'. גַּם אִם נַעֲשֶׂה עִמָּנוּ מֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּדוֹרוֹת אֱלֹהֵי הָאֲחֵרוֹנִים, אֶף־עַל־פִּי כֵּן אֲשַׁרְיֵנוּ אֲשֶׁר פָּקַח עֵינֵינוּ לְרֹאוֹת אֲמִתּוֹת נִקְדַּת הָאֲמִתּוֹת. הַמְזַכֵּרֵךְ תָּמִיד לְטוֹבָה.

יִשְׂרָאֵל דִּב אֹדְעֵסֵךְ

ד

לְבִי יִקְרִי, נִשְׂיֵא יִשְׂרָאֵל, מֵר ש. ז. שׁוֹר, הַחֵס עַל הוֹד נִפְשׁוֹ הַעֲדִינָה שְׂנִמְשָׁכָה מִמְּקוֹם קְדוֹשׁ גְּבוּהָ וְעַלְיוֹן מְאֹד, לְקִשְׁטָהּ וּלְיִפּוֹתָהּ וּלְצַחְצַחָהּ מִצַּחְצַחוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת וְרִמּוֹת וְנִשְׁגָּבוֹת מְאֹד שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי שְׂעַל־יְדֵיו תִּבּוֹא הַגְּאֻלָּה לָנוּ לְכָל יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, זַכָּאָה חוּלְקֵךְ בְּזֶה וּבְכָא. שְׁלוֹם וְחַיִּים וְכָל טוֹב.

דע אחי, כי לא על חנם בחר בך רבנו הקדוש הנחל
 נובע לקרבך לה' יתברך, כי גדל מעלת נשמתך
 גבוהה מאד. ולכן חזק ואמץ לבבך אפלו איך שהוא,
 אפלו איך שנפלנו ונתרחקנו כל־כך מה' יתברך, ושמח
 תשמח בחלקך שזכית להיות בחלקו של הנחל נובע.

צריך לזכור היטב גדל מעלת אצילות נפשו היקרה
 ולהאמין שנפשו בשרשה היא גדולה ויקרה
 וגבוהה מאד מאד ואלפי אלפים ורבי רבבות עולמות בלי
 שעור תלויים בה, וצריך להתגבר בכל עז לרחם על עצמו
 לכל יאבד אוצרות יקרות וחמודות שבנפשו, ולהצילה מן
 העושק והיכלי התמורות שמחליפים ומקלקלים, ולהתנהג
 בנימוס המלכות דקדשה של בן המלך האמת שנחלה
 שהוא המלך על כל ישראל לדור דור לנצח.

טוב להודות לה' אשר תשוקתך ונחמתך הוא אור
 האמת המאיר לכל והוא הנחמה של הכל, ועל כל
 אלה העקר דעקר הוא גדל פח של זקן דקדשה סבא
 דסבין שאנו נשענים עליו. תהלה לאל יש לנו על מי
 לסמוך, חזק וחזק, כי ה' אתך ועמך אל תירא ואל תחת,
 לה' התקוה שהכל יתהפך לטובה, ה' יוליכו בדרך הישר
 והאמת תמיד.

צָרִיכִין לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אַחֲרֵי אֲבֹדוֹתָיו וְהָאֲבֹדוֹת
עַל־פִּי רַב בְּמָקוֹם מְדַבֵּר שְׁמָמָה, בְּמָקוֹם תּוֹהוּ
וּבוֹהוּ, וְצָרִיכִין לְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ מְאֹד כִּשְׁצָרִיכִין לְעַבֵּד
בְּמָקוֹמוֹת כְּאֵלוֹ לְבַקֵּשׁ אֲבֹדוֹת שֶׁנֶּאֱבְדוּ מִכֶּמֶה וּכְמֵה שְׁנַיִם,
וְקִשָּׁה לְהַמְלִיט שְׁפִתוֹךָ הַחֲפוּשׁ לֹא יֵאָבֵד עוֹד יוֹתֵר. עַל־כֵּן
כָּל מִי שֶׁרוֹצֶה לְחַוֵּס עַל נַפְשׁוֹ, כִּמְהָ וּכְמֵה הִתְחַזְּקוֹת הוּא
צָרִיךְ לְבָלִי לֵיאֵשׁ עַצְמוֹ מִן הַבְּקִשָּׁה וְהַחֲפוּשׁ לְעוֹלָם יִהְיֶה
אֵיךְ שֶׁיְהִי, אֶפְלוּ אִם נִדְמָה לוֹ שֶׁאֲבֹד חֵם וְשְׁלוֹם בְּכָל
פַּעַם יוֹתֵר, אֶף־עַל־פִּי כֵן הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ וַיִּחַפֵּשׂ יוֹתֵר
עִם רְצוֹן וְתִשׁוּקָה וְנִגְעוּגוּעִים, וְאֶף־עַל־פִּי שְׁאִינוּ מוֹצֵא כָּלֵל
- צָרִיךְ לְהֶאֱמִין שֶׁבּוֹדָאֵי מוֹצֵא הַרְבֵּה עַל־יְדֵי הַבְּקִשָּׁה
וְהַחֲפוּשׁ לְבַד, כִּי הִיגִיעָה וְהַחֲפוּשׁ לְבַד אֶפְלוּ כָּל זְמַן שְׁאִין
מוֹצֵאִין הוּא רוּחַ בְּלִי שְׁעוֹר יוֹתֵר מְכָל הוֹן דְּעִלְמָא, מְכָל
שְׁכֵן שְׁאֵנוּ בְּטוֹחִים שֶׁבּוֹדָאֵי נִזְכָּה לְמוֹצֵא הַכֵּל סוּף כָּל סוּף
אִם נִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ תָּמִיד.

צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהִשְׁתַּדֵּל לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת
אֲבֹדוֹתָיו, הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁנֶּאֱבְדוּ וְנִדְחוּ
לְמָקוֹם שֶׁנֶּאֱבְדוּ וְנִדְחוּ עַל־יְדֵי הַתְּאוּוֹת רָעוֹת, וְה' יִתְבָּרַךְ
בְּרַחֲמָיו מְסַבֵּב סְבוֹת בְּתַחֲבוּלוֹתָיו שֶׁעַל־יְדֵי כַח הַצְּדִיק
הָאֵמֶת וְהַכְּשָׁרִים הַנְּלוּיִם אֵלָיו שֶׁכָּל דוֹר, שֶׁעַל־יְדֵיהֶם
נִתְבָּרְרִים וְנִמְצָאִים בְּכָל עֵת אֲבֹדוֹת הַרְבֵּה מֵהָאֲבֹדוֹת
הַנִּזְכָּרִים.

רַבֵּנוּ ז"ל צָעַק בְּקוֹל עֵמֶק וְחֹזֵק: "אַלֵּט מְאֹהָר מְעַן נִיט זִינ"ן אֲסוּר לְהִיּוֹת זָקֵן, רַק לְהִתְחִיל בְּכָל פְּעַם מִחֲדָשׁ כְּאֵלוֹ הַיּוֹם נוֹלָד, כִּי אֵין קֵץ לְהִתְנַרְוֹת הַבַּעַל־דְּבָר שְׂרוּצָה לְהֶאֱכִיד וּלְעַקֵּר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי.

בְּכַח הַצְּדִיק יֵשׁ תְּקוּהָ לְכָל הַנוֹפְלִים וְאֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כְּלָל, כִּי אַף־עַל־פִּי שְׂנֵדמָה לוֹ שְׁמִירִידָה כְּזֹאת אִי אֶפְשָׁר לַעֲלוֹת חֵם וְחֲלִילָהּ, אַף־עַל־פִּי כֵּן יֵשׁ חֶסֶד כְּזֶה אֶצֶל ה' יִתְבָּרַךְ שְׂגָם מִשָּׁם יְכוּלִים לַעֲלוֹת. וְכֵן אֶפְלוּ אִם חֵם וְשָׁלוֹם נִפְל עוֹד כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר, אַף־עַל־פִּי כֵּן כָּל תְּנוּעָה שֶׁהוּא רוּצָה לְנִשְׂאוֹת עֲצָמוֹ בְּכָל פְּעַם לַעֲלוֹת מִנְפִילָתוֹ אֵינוֹ נֶאֱבָד לְעוֹלָם יִהְיֶה אִיד שְׂיִהְיֶה, כִּי ה' יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ הוּא אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית. וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא בְּכַח הַצְּדִיק הוּהוּ שֶׁהִשִּׁיג שְׂכָמוֹ שְׂאֵין עֲלֵיהָ לְעוֹלָם לְפִי גְדֻלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ "כִּי גְבוּהָ מֵעַל גְבוּהָ" וְכו' "וּגְבוּהֵים מֵעֲלֵיהֶם" וְכו', כְּמוֹ כֵּן אֵין יְרִידָה שְׂלֵא יוֹכְלוּ לַעֲלוֹת מִשָּׁם, כִּי כָּל מֶה שֶׁהַצְּדִיק עוֹלָה לְמִדְרָגָה גְבוּהָה יוֹתֵר הוּא מִשִּׁיג יוֹתֵר חֶסְדֵי ה' שְׂזוּהָ עַקֵּר גְדֻלָּת ה' יִתְבָּרַךְ. וְעַל־כֵּן הַצְּדִיק שְׂאֵינוֹ עוֹמֵד לְעוֹלָם, וְעוֹלָה בְּכָל פְּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר וּמִשִּׁיג בְּכָל פְּעַם בְּיוֹתֵר גְדֻלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ גְדֻלַּת חֶסְדֵי, עַל־יְדֵי זֶה זוֹכֵה לְהִשִּׁיג שְׂאֵין שׁוּם יְרִידָה וּנְפִילָה בְּעוֹלָם וְאֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כְּלָל, כִּי מִשִּׁיג בְּכָל פְּעַם חֶסְדִים כְּאֵלוֹ שֶׁהֵם עַקֵּר גְדֻלָּת

הבורא שעל-ידי זה הכל יכולין לעלות. על-פני צרכים
 דיקא צדיק הגדול בפעלה מאד מאד, כי כל מה שהחולה
 גדול ביותר הוא צריך רופא גדול ביותר, כי כל מה
 שהצדיק גדול ביותר הוא יכול להגביה ביותר אפלו
 הנופלים מאד, עד שפכח הצדיק הגדול אין שום נפילה
 וירידה שלא יוכלו לעלות משם בכחו אם יזכה להאמין
 ולהתקרב אליו ולהחזיק בעץ החיים העולה עד רום גבהי
 מרומים לעילא לעילא, בחינת רוחו של משיח הגדול
 בפעלה מאד מאד הנקרא רעיא מהימנא.

ה' יתברך יגמר את שלו בודאי ולעולם ידו על העליונה,
 וכל אלו הרהורי תשובה שפאו לאדם בימי חייו אינו
 נאכד שום אחד מהם אף-על-פי שאין זוכה עדין לתשובה
 כראוי, ואפלו אם הפעל-דבר מתגבר עליו אחר-כך ביותר
 ונופל למטה יותר ויותר חס ושלום, אף-על-פי כן כל מה
 שנתעורר לפעמים באיזה התעוררות מעט דמעט כחוט
 השערה - אינו נאכד לעולם וסוף כל סוף יהיה לו תקון
 על-ידי זה, על-ידי התקבצות ההרהורי תשובה שהיה לו
 לפעמים בימי חייו בכח הצדיק הגדול שמחזק ומחיה את
 הכל, דרי מעלה ודרי מטה, ומחיה כל אלו שירדו למטה
 מאד ומודיעם כי "מלא כל הארץ כבודו" שזה בחינת
 "הקיצו ורננו שוכני עפר".

הצדיק האמת הגדול במעלה שזכה לשמירת הברית בתכלית הקדשה העליונה מאד וכבש את יצרו ועמד בנסיונות רבים וזכה להיות נקי מן החטא לגמרי בתכלית השלמות עד שאין בו שום נדנוד פגם כל שהוא דק מן הדק אפלו פחוט השערה, פי זכה להכניע ולבטל את הרע לגמרי, הוא יכול לגלות החסד הנס הנעלם בכל מקום ואפלו בכל המקומות הרחוקים מקדשת ישראל, מן התורה.

הבעל-דבר אורב על האדם תמיד והעקר על אחריתו שהוא בחינת אחרית הימים, בשביל זה מתגרה עצמו הבעל-דבר בכל אחד מאד בתאוות וכפירות ואפיקורסות המתפשט עכשו בעולם מה שלא נשמע בזאת מימי קדם, וגם האנשים הפזרים קצת נפלו מאד, וכל זה מחמת שפכר סמוך אל הסוף ואל גמר תקון העולם בתכלית השלמות על-ידי משיח צדקנו שיבוא במהרה בימינו ויגאלנו גאלת עולם שאין אחריה גלות, על-כן מניח עצמו הבעל-דבר לארפו ולרחבו על-ידי המחלקת הגדול שעל הצדיק האמת, וצריך כל אחד להתחזק מאד עד אין תכלית, ואיך שהוא איך שהוא - יתגבר על כל פנים ברצונות טובים וחזקים אליו יתברך, פי מפל המקומות יכולים לשוב אליו יתברך. וכן יאמר לעצמו פי אף-על-פי כן אני רוצה

הָאֵמֶת, כִּי הַרְצוֹן חֲפָשִׁי תָמִיד וְעַל־יָדוֹ עָקַר הַתְּגַבְרוֹת
הַמְּלַחֲמָה.

הַמְצִיפָה לְרֵאוֹתוֹ בְּשִׂמְחָה, יוֹסֵף ה' עֲלֶיךָ הַרְבֵּה
שָׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם וַיְרוֹם קַרְנְךָ לְמַעְלָה מֵעֲלָה בְּהַתְקַרְבוֹת
אֶל הַנַּחַל נוֹבֵעַ.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְסָר

ה

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, חֲמֻדַּת לְבִי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר
לְגַדְל גְּדֻלַּת אֲצִילוֹת נִשְׁמָתוֹ הַגְּבוּהָה מְאֹד זָכָה לְכַנּוּם
בְּהֵיכַל הַחֲכֻמָּה וְהַמְדַע שֶׁל הַנַּחַל נוֹבֵעַ שְׂאִינּוֹ נִפְסַק לְדוֹר
דוֹר לְנִצָּחַת, לְהַשְׁקוֹת לְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת מִימֵי חֲכָמָתוֹ
הַמְטַהֲרִים מִכָּל הַטְּמָאוֹת וּמַעְלִים הַכָּל מִכָּל הַיְרִירוֹת
וְהַכְּפִירוֹת - לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה, לְתַכְלִית הָאֱמוּנָה
בְּשִׁלְמוֹת, וּמֵאִיר וּמְנַלָּה לְכָל הָעוֹלָם אוֹר הַדַּעַת שֶׁל
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, לְדַעַת וּלְהַפִּיר אֶת ה', שְׁנֵה עָקַר הַנְּאֻלָּה
הַשְּׁלֵמָה שְׂאֵנוֹ מְחַכִּים לָהּ. שְׁנֵה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה בְּחַיִּים
טוֹבִים וְאַרְפִּים.

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת מְנַלָּה וּמֵאִיר עֲצוֹת עֲמֻקוֹת גַּם בְּתוֹךְ
עֲמֻק הַחֲשָׁךְ שֶׁל הַמִּינּוֹת הַכְּפִירוֹת וְאֱמוּנוֹת
כְּזִבּוֹת כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַתְקַרֵּב לָהּ יִתְבָּרַךְ, וּבּוֹנֵה קוֹמָתָהּ
שֶׁל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עַד שֶׁכָּל הָעוֹלָם יִפִּירוּ וַיִּדְעוּ כִּי ה'
אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מְלֹךְ וּמְנַהִיג הַכָּל בְּרָצוֹנוֹ.

עֵבֶר הַגְּאֵלָה הָאֲחֵרוֹנָה שְׁאֵנוּ מְצַפִּים אֵלֶיהָ הוּא רַק עַל־
 יְדֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּחִינַת מֹשֶׁה מְשִׁיחַ, שְׁמִמְשִׁיךְ
 אֹר הַדַּעַת לְכָל אָדָם אֲפֹלוּ אִם עֵבֶר כָּל הָעֵבְרוֹת שְׁבִתוֹרָה
 אֲלָפִים פְּעָמִים חֵם וְשָׁלוֹם, לִידַע וְלַהֲפִיר וְלַהֲאֲמִין בַּה'
 יִתְבָּרַךְ וְלָשׁוּב אֵלָיו וְלַתְּקֵן פָּגָם כָּל הָעוֹוֹנוֹת בְּשָׁלְמוֹת, אֲבָל
 הוּא נִתְעַלֵּם וְנִסְתָּר מְאֹד בְּכַמָּה הַסְּתָרוֹת שְׁבִתוֹךְ
 הַסְּתָרוֹת.

מֵלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִמְשִׁיךְ וַיִּגְלֶה בְּכָל הָעוֹלָם אֹר הַדַּעַת שֶׁל
 הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּהַתְּגַלּוֹת נִפְלָא וּבִשְׁכָּל נִפְלָא
 וְאֵמֶת בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, שְׁעַל־יְדֵי זֶה יִלְכוּ כָּל־בְּדַרְכֵי
 הַתְּשׁוּבָה וַיִּשׁוּבוּ לַה' יִתְבָּרַךְ, וְאֲפֹלוּ כָּל הַמִּינִים וְכוֹפְרִים
 גְּמוּרִים שְׂיִצְאוּ מִכְּלַל קִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל לְגַמְרֵי יַחְזִרוּ לַה'
 יִתְבָּרַךְ וַיִּלְכוּ בְּחֻקוֹתָיו לְנִצְחָ.

כָּל תְּקוּנָנוּ הוּא רַק עַל־יְדֵי הַצְּדִיק הַגָּדוֹל הַפְּלֵא הַיְחִידִי
 שְׂיִכּוֹל לַיִרֵד לְעֵמֶק הַנְּפִילָה וְהַיְרִידָה שֶׁל כָּל אֶחָד
 וְלַהֲעֵלוֹתוֹ בְּחֻכְמָתוֹ הַנִּפְלְאָה לְתַכְלִית תַּכְלִית הָעֲלִיָּה, וְאִם
 הָיוּ כָּל הָעוֹלָם מִתְּבַטְּלִים אֵלָיו בְּשָׁלְמוֹת אֲזִי כָּבֵר הָיָה
 הַכָּל מְתָקֵן לְגַמְרֵי. אֲבָל לְדַאֲבוּנָנוּ לֹא דֵי שְׂאִינָם מִתְּבַטְּלִים
 אֵלָיו רַק אֲדַרְבָּא הֵם חוֹלְקִים עַל הַצְּדִיק וּמְדַבְּרִים חֲרוּפִים
 וְגִדּוּפִים וְלִיצְנוֹת וְלִשׁוֹן הָרַע וּשְׂקָרִים עַל הַצְּדִיק וּכְשָׂרֵי
 אֵמֶת עַד אֲשֶׁר נִשְׁלַךְ הָאֵמֶת אֲרֻצָּה וְעַל־יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים כָּל

הקלקולים של העולם ומזה עקר אריכת הגלות. ועתה כל תקוותנו הוא שיתקן הכל על-ידי משיח צדקנו שיגלה אור הצדיק האמת בעולם ועל-ידי זה יתקן הכל ויתבטל המחלקת ויהיה שלום נפלא בעולם.

אי אפשר להתקרב להצדיק האמת כי אם על-ידי שמבטל עצמו וכבודו ושמו נגד שם כבוד מלכותו יתברך בתכלית הפטול, ואז יזכה להפלל בשם הצדיק שיכול לקרבו לה' יתברך ולתורתו. וכפי מה שזוכה האדם לשפלות וענוה אמתית, כמו כן הוא זוכה להתקרב להצדיק ולחיות חיים טובים אמתיים וארפים.

כל מי שרוצה לילך בדרך האמת וחס על חייו האמתיים באמת, אזי הוא צריך להיות חזק וגבור חיל מאד לעמוד פעמוד ברזל בנגד המונעים החולקים על הצדיק הגדול, הרוצים להרחיקו מהצדיק האמת שיכול לירד לעמק הנפילה והירידה של כל אחד ולהעלותו משם בחכמתו הנפלאה לתכלית העליה.

ישא ברכה מאת ה' לכתבהו בספרן של צדיקים לחיים טובים וארפים.

ישראל דב אודסר

ו

לְכַבֹּד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, בַּת עֵינֵי וְלִבִּי, מִר ש. ז. שׁוֹר,
 שֶׁהִשְׁקִיעַ כָּל כַּחוֹ מַחוֹ וְלִבּוֹ וְזָכָה לְדַבֵּק עִצְמוֹ בְּהַצְדִּיק
 הָאֲמֵת שֵׁישׁ לוֹ בַּח לִירֵד לְמַטָּה לְמַטָּה לְעַמְקֵי עַמְקִים,
 לְמִקְוֹמוֹת הַנְּמוּכִים וְהַרְחוּקִים בְּיוֹתֵר, וְלִשְׁפֹר וְלִכְבֹּל כָּל
 הָרַע הַנֶּאֱחָז אֶפְלוֹ בְּהַמִּינִים וְכוּפְרִים גְּמוּרִים שִׁיצְאוּ מִכָּלֵל
 קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל לְגַמְרִי, וּמַחֲפֵשׁ וּמְלַקֵּט וּמְקַבֵּץ וּמְאַסֵּף כָּל
 הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּהֶם וּמְחַזֵּק וּמְעוֹרֵר אוֹתָם שְׂאִיד
 שֶׁהֵם וּבְמִקּוֹם שֶׁהֵם, אֶף־עַל־פִּי כֵן עֲדִין יַחֲפֹשׂוּ וּיִבְקֹשׂוּ אֶת
 ה', עַד אֲשֶׁר בִּכְחַז זֶה מַעֲלָה אוֹתָם מִשְׁמַד לְרִצּוֹן אֶל
 הַקִּדְשָׁה הָעֲלִיוֹנָה וּמְהַפֵּךְ לָהֶם עֵצֶם הִירִידָה לְתַכְלִית
 הָעֲלִיָּה. אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלַקְנוּ, יִבְקַע כִּשְׁחַר אוֹרֶךְ
 וְאוֹרִכְתָּךְ מְהֵרָה תִּצְמַח", בְּרַכָּה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם עַד הָעוֹלָם,
 בְּנַחַת רוּחַ וְשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַד בְּלִי קֵץ.

שֵׁישׁ אֲנֹכִי בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַד בְּלִי קֵץ בְּכָל הַדְּבוּרִים
 הַקְּדוּשִׁים שְׁכַתְּבָתְךָ, בְּרֹאוֹתַי כְּתַב יָדְךָ הַיָּקָר לִי
 מִזֶּהָב וּמִפָּז וְאֵת עֵצֶם תִּבְעֵרְתָּ לְבָךְ אֶל הָאֲמֵת, אֲשֶׁרֶיךָ
 שְׂזָכִיתָ לְשִׁבֵר הַמְּנִיעוֹת וְעַפּוּבִים וְכַתְּבָתָ לִי.

אֶהְיֶה אֲחִי נִפְשִׁי וְלִבִּי, אֲנַחְנוּ מְחִיבִים לְהוֹדוֹת
 וְלִהְלֵל לָהּ יִתְפַּרֵּךְ תְּמִיד עַל גְּדֹל הַחֶסֶד
 וְהִישׁוּעָה אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁסָּפַב בְּנִפְלְאוֹתָיו שְׂזָכִינוּ
 לְהִיּוֹת בְּחֻלְקוֹ שֶׁל הַנַּחַל נוֹבֵעַ רַבְּנוּ אוֹר הַחֲדָשׁ הַקְּדוּשׁ
 וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁגֵב וְכו' וְכו' שְׁעַל־יְדוֹ יִתְקַן כָּל הָעוֹלָם
 בְּשִׁלְמוֹת. וְצָרִיכִים אֲנַחְנוּ לְהַרְגִּיל עִצְמָנוּ בְּכָל יוֹם לְהַעֲמִיק

מחשבתנו באמת בעצם החסד והישועה הנפלאה
 והנוראה הזאת אשר הפליא ה' יתברך עמנו ועם כל
 ישראל לדורות עולם, ולהרחיב לבנו לפתח פינו ולפרש
 לפניו יתברך כל אשר עם לבבנו כבן המתחטא לפני אביו
 ממש, כי אנו רואים בעינינו בכל עת שאנו בנים לה'
 אלקינו ממש כי הוא גומל עמנו חסדים תמיד בכל יום
 ובכל עת ובכל שעה ברחם אב על בנים. אשרי אזנינו
 שזכינו לשמע נוראות כאלה, ואם היינו רוצים להביא
 תודה על דבור אחד לא יספיקו כל ימינו להודות ולהלל
 ולשבח ולפאר ולרומם ולהידר ולנצח לברך לעלה ולקלם
 למי שעשה לנו ולכל ישראל את כל הנסים האלו, שזכינו
 בדורות הללו לשמע התגלות נסתרות כאלה אשר אין לנו
 פה ובלים לספר שבח נוראות גדולת כל דבור ודבור
 מתורה אחת, מפל שפן וכל שפן שזכינו גם זכינו לשמע
 כפה וכמה תורות שיחות ומעשיות נוראות. כפה מעלות
 טובות למקום עלינו, אלמלא לא אתינא להאי עלמא אלא
 למשמע דא דיינו.

דע, שהעני פנים שפדור החולקים על הצדיק האמת
 הם נקראים פלבים ממש, בבחינת "והפלבים עני
 נפש", והם עוקרים את נפשם מן הקדשה ומכניסים
 עצמם להיות נקראים בשם פלבים ממש וגדול עוונם
 מנשוא.

הצדיק האמת הוא כִּלְיוֹת שֶׁל שְׁבֻעָה רוּעִים וְנִקְרָא רְעוּי מְהִימָנָא וְהוּא רוּעָה הָאִמוּנָה לְתַקְנָה וְלְהַשְׁלִימָה, וְעַקֵּר אִמוּנַת יִשְׂרָאֵל מִמְשִׁיךְ הוּא לְהַדוּר. וְאִי אִפְשָׁר לְבּוֹא לְזֶה הַצַּדִּיק אֶלָּא עַל־יְדֵי עֲזוֹת כְּמֵאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ ז"ל "הוּי עוֹ כְּנִמְר", כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "גַּהֲלַת בְּעֶזְךָ אֶל גִּוָּה קְדָשְׁךָ", הֵינּוּ עַל־יְדֵי עֲזוֹת נִכְנְסִין לְתוֹךְ הַקְּדָשָׁה. כִּי יֵשׁ רוּעִים שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהֵם מְפָרְסְמֵי הַדוּר שֶׁל שְׁקֵר וְקוֹפִים, וְעַקֵּר מַלְכוּתָם הוּא עַל־יְדֵי עֲזוֹת וְהֵם כְּכִלְכִּים בְּעֲזוֹתָם בְּבַחֲיִנַת "וְהַכְּלִים עֵי נֶפֶשׁ הַמָּה רוּעִים" וְהֵן "פְּנֵי הַדוּר כְּפְנֵי הַכֶּלֶב", וְעַל־כֵּן כְּדֵי לְהַנְצִל מֵהֵם מִתַּחַת מְמַשְׁלָתָם אִי אִפְשָׁר רַק עַל־יְדֵי עֲזוֹת, לְעֵמֹד נֶגֶד עֲזוֹתָם וְאִז נִכְנְסִין לְתוֹךְ הַקְּדָשָׁה.

עַקֵּר הַגְּאֻלָּה הוּא עַל־יְדֵי כְּפֹל דְעוֹת חֲכָמֵי הַטְּבַע, וְהַתְּגָלוֹת אוֹר הַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

בַּחֲשָׁךְ הַגְּדוֹל הַמֵּר הִזָּה אֲשֶׁר בּוֹמְנֵנוּ אֵלָה שֶׁהוּא סוּף הַגְּלוֹת הָאֲחֵרוֹן שֶׁהַתְּגַבְּרָה הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַבְּעַל־דְּבַר מְאֹד, עַקֵּר הַגְּלוֹת הוּא רַק מִחֲמַת שְׁתוּלִין בְּטַבַּע חַס וְשָׁלוֹם וְאִז הוּא בַּחֲיִנַת לִילָה וְחֲשָׁךְ, בַּחֲיִנַת הַסְתַּלְקוֹת הָאוֹר, כִּי עַקֵּר הָאוֹר הוּא אוֹר ה' יִתְבַּרֵּךְ, הֵינּוּ כְּשִׂיזְדְעִים שֶׁהַכֹּל מִתְּנַהֵג בְּהַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְזֶה עַקֵּר הָאוֹר.

אלו הנפשות הקדושות שנפלו להטעיות והמבוכות של חכמת הטבע, עקר גמר התקון והעליה של אלו הנפשות הקדושות הוא על-ידי הצדיק.

נתחזק ונתאזר בזריזות גדול לברח ולנוס אל הצדיק שבו תלוי שלמות תקון נפשינו וכל תקנת ישראל. המאיר בנו הארת הרצון בתקף גדול כל-כף עד שיאיר לעולם ולא יפסק בכל מיני חשך שעוברים על כל אדם כפי מה שהוא, שעל-ידי זה מעלה מבחינת שמד לרצון.

עקר התגלות הרצון והכנעת מצח הנחש שהוא שרש חכמת הטבע, הוא על ידי הצדיק.

בשמת חברים יחד נפשות ישראל באחדות ושלום ואהבה באיש אחד בלי שום פרוד על-ידי איזה שנאה ומחלוקת חס ושלום, על-ידי זה יש להם כח ביותר לקבל אור השגת אלקותו יתברך ונכללים בדרך אחת ורצון חזק לעשות רצון ה' יתברך.

עקר שלמות התקון הוא על-ידי הצדיק האמת שיכול לירד לשרש נפשנו, לעמקי עמקים, ולקבץ הטוב מכל הרחוקים מאוד ולהעלותם אל הקדשה העליונה.

הצדיק האמת בחינת משה משיח - אדון כל הנביאים והחכמים, שכל קיומנו עתה על-

ידו, מתקן כל העולם וממשיך האמונה הקדושה ומחזיר ומעלה הכל לשרשו ששם כלו אמת. פי הוא יורד עד תהום להעלות הכל למעלה, מבטן האדמה, מתהומות תחתיות, מתכלית תכלית הרחוק, מתכלית הגשמיות דגשמיות - עד למעלה למעלה מהמקום, עד למעלה למעלה מפל הרוחניות, שבשביל זה נברא האדם, עד שידעו את ה' ויתנו לו פתח המלוכה.

מי שבנתו אל האמת וחוגר עצמו למלחמה בשביל האמת הוא מניח תמיד.

אם יר לראש עצמו, רק לחפש אחר הפלטין של האמת הקדושה בכל עת, ואפלו אם נדמה לו שכפי מה שיודע בנפשו נגעי לכבו ומכאוביו רחוק מאד שישוג את הקדשה, אף-על-פי כן יעשה את שלו ויחפש אחריה בכל כחו. ואפלו אם נדמה לו שגם אחר החפוש זה כמה וכמה שנים לא מצא עדין ולא השיג עדין שום מדרגת קדשה כלל, אף-על-פי כן יחפש עוד ולא ייעף ולא יגע לעולם ולא יתבלבל משום דבר, עד שאם האדם חזק בזה באמת כל ימי חייו, ואינו שב לאחור ואינו זו ממקומו בשום אופן, ה' יתברך מרחם עליו ועוזר לו לעבור על הכל בשלום ולהוציא הקדשה מהקלפות ולגמור הדבר בשלמות.

בדורות האחרונים האלה שגברה ההסתרה שבתוך הסתרה עד אין קץ, עקר התקון הוא על ידי הצדיק הגדול שיכול לעורר הנקדות טובות שבבשרא, ואפלו בהגרועים המלאים עברות - גם בהם מחפש הצדיק ומוציא בהם נקדות טובות עד שמכניס בהם שגם הם ישמחו נפשותיהם, ועל ידי זה הוא מוציא אותם מעברות ומפגמים ומחזיר אותם בתשובה.

הצדיק האמת כל עסקו לקרב כל העולם אפלו הרחוקים מאד לה' יתברך על ידי שהוא זוכה להפיר דרכי רחמיו וטובו יתברך, והוא מודיע זאת לכל שיש לכלם תקנה להתקרב אליו יתברך פי עדין רחמיו וטובו עליהם. ומי שזוכה להתקרב לצדיק הזה שיש לו זה הפח - בודאי יזכה לכל טוב לנצח, אשרי לו, ואפלו אם קלקל ונתרחק מאד מאד, אף על פי כן הכל יתקן בודאי על ידי הצדיק האמת, כי יש לו פח לתקן כל מיני קלקולים שבעולם ולהחזיר הכל בתשובה ולכפר כל העוונות ולהפך כל העוונות לזכיות, כי הוא ממשיך אורות עליונים באלו שעל ידי זה נתקן הכל.

הנחל נובע הצדיק הגדול בפעלה מאד שהוא חדוש שבחדושים, חדוש נפלא ונורא מאד מאד, בעצם עמקות חכמתו הרמה מאד בעץ החיים העולה עד

רום גבְהֵי מְרוֹמִים לְעִילָא לְעִילָא, יְכוּל לְהָאִיר אַפְלוּ
בְּהֶרְחֹק וְהַגְרוּעַ מְאֹד הַשְּׁגַת אֱלֻקוֹתוֹ, אַפְלוּ אִם נֶפֶל
לְמָקוֹם שְׁנַפֵּל.

הַפְּעֵתִיק, הַמְתַּפְּלֵל תָּמִיד בְּעַד שְׁלוֹמוֹ וְטוֹבָתוֹ הַנְּצָחִי.
יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעֶסְר

ז

לִידִיד לְבִי, מֵר ז. שׁוֹר, שְׁזָכָה לְהַבְחִין וְלַהֲבִין וְלַהֲפִיר אֶת
הָאֵמֶת הָאֲמִתִּי הַיְחִידִי בְּעוֹלָם שֶׁהוּא עֶקֶר חַיּוֹת וְקִיּוּם כָּל
הַבְּרִיאָה וּמִמֶּנּוּ תִצְמַח הַגְּאֻלָּה לְעַם יִשְׂרָאֵל וְלְכָל הָעוֹלָם.

שׁוֹשׁ אָשִׁישׁ בְּגִבּוֹרוֹת ה' וְנִפְלְאוֹתָיו הַעֲצוּמִים, שְׁזָכִית
לְרֵאוֹת וְלַהֲפִיר וְלַהֲתַדְבֵּק בְּהַצְדִּיק הָאֵמֶת אֹר
הַחֲדָשׁ שְׁגָלָה אֹרוֹת חֲדָשׁוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין
חֶקֶר, לְלַמֵּד דַּעַת אֲמִתִּי לְכָל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם. כֵּן יוֹסִיף ה'
חֶסְדּוֹ לְהוֹשִׁיעַךְ לְנִצְחָה.

דַּע אַחִי, שְׁמִי שְׁחֹשֶׁק בְּאֵמֶת אֶל הָאֵמֶת בּוֹדְאֵי יוֹכָה
לְהַבִּין הָאֵמֶת, אַף־עַל־פִּי שֵׁישׁ לוֹ הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת
וְעַקְמוּמִיּוֹת וְכו'.

עֶקֶר מִצּוֹת גַּר חֲנֻפָּה הוּא לְהַדְלִיק וְלַהֲאִיר אֹר הָאֵמֶת
בְּעוֹלָם, שְׁיִזְכּוּ הַכֹּל לִידַע הַיְכוֹן הָאֵמֶת, וְעַל־כֵּן
צָרִיכִין לְכַוֵּן בְּהַדְלָקַת גַּר חֲנֻפָּה שְׁנוֹכָה עַל־יְדֵי זֶה לְהַמְשִׁיךְ
הָאֵרֶת הָאֵמֶת וְנוֹכָה לְהַתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא

מבחר האמת שפני הצדיקים האמתיים המבחרים יחידים הדורות, שמדליק ומאיר ומבטל כל החשכות וכל אהבות הנפולין ומקשר לב כל נפשות ישראל לה' יתברך באור גדול בכל מיני חשך ואפלה ומצילם משטף מים רבים המתגברים בכל פעם להחריב את העולם חס ושלום, ומההארה הזאת נדלק ומאיר נר חנפה הקדוש.

בחנפה ממשיך כל אחד בביתו קדשת נרות המנוחה שהם בחינת אור הצדיק האמת שהוא משה משיח, שמדליק ומאיר כל נפשות ישראל באור גדול גם בכל מיני חשך ואפלה, ומצילם משטף מימי המבול של כפירות ואמונות של שקר שמביאים העולם לתוהו ובוהו חס ושלום.

אנו צריכין לבון בהדלקת נר חנפה שנופה להמשיך עלינו אורו הגדול של הצדיק האמת שהוא בחינת שלמות הגאולה שתהיה עלידי משיח צדקנו.

ה' יתברך ברחמיו נוהג בחדו בכל דור עלידי הצדיק האמת הגדול המבחר ואנשיו הפשרים שבכל דור, שיש לפעמים שחוטפין אנשים ומוציאים אותם ממקומות רחוקים ומלכלכים מאד ומאירין בהם אורות גדולים בהארה גדולה לטהר אותם ולקרנם לה' יתברך, ואף-על-פי שיש הרבה שנופלים אחר-כך ממדרגתם רחמנא ליצלו,

אף־על־פי כן הם מִשְׁתַּדְּלִין לְקָרֵב בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר, כִּי אַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם ה' וְלְעוֹלָם יִדְּךָ עַל הָעֲלִיּוֹנָה, עַד אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף יִתְקַן הַכֹּל בְּשָׁלְמוֹת.

ה' יִתְבָּרַךְ יְרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמָיו הַגְּדוֹלִים לְהַתְחַזֵּק בְּכָל כַּח לְשֹׁמֵר עֲצֻמּוֹ מְאֹד מִהַשְׁקֵר וְהַזְהָמָא הַמְּשׁוֹמְטִים בְּעוֹלָם, שֶׁל אַמוּנוֹת כְּזָבוֹת, וְאַפְלוּ מִהַטְּעוּתִים הַמְּשׁוֹמְטִים בֵּין הַיְרָאִים וְהַמְּאֲמִינִים הַרְחוּקִים מִהַצְּדִיק הָאֵמֶת - מִהָאֵמֶת הָאֵמֶתִי, צְרִיכִים גַּם־כֵּן לְשֹׁמֵר עֲצֻמּוֹ מְאֹד, וּבִזְהָ יֵשׁ הַרְבֵּה לְדַבֵּר וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר מַחֲמַת כַּמָּה טַעֲמִים.

הַצְּדִיק מְמַשֵּׁיךְ עַל כָּל אֶחָד בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא הָאָרֶז מְשַׁרְשׁ נִשְׁמָתוֹ שְׁבִתוֹרָה לְהַחֲזִירוֹ לְמוֹטֵב וְלַהוֹרוֹת לוֹ דָּרֶךְ וְהַלּוֹךְ אִיךְ שְׂיִזְכֶּה לְצֵאת מִהָרַע שְׁלוֹ וְלַהֲתַקְרֵב לַה' יִתְבָּרַךְ, כִּי הַצְּדִיק עוֹשֶׂה פְתָחִים וּשְׁעָרִים חֲדָשִׁים וּפּוֹתַח הַשְּׁעָרִים הַיְשָׁנִים שְׁנַעֲשׂוּ עַל־יְדֵי הַצְּדִיקִים הַקּוֹדְמִים לְהַתְקַרֵּב עַל־יָדָם לַה' יִתְבָּרַךְ וְלַהֲשִׁיג אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עַד שְׁגַם כָּל הַרְחוּקִים וְכוֹפְרִים גְּמוּרִים יִתְקַרְבוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

עַל־יְדֵי הַהֲתַקְרְבוֹת לְהַצְּדִיק הָאֵמֶת זוֹכִים לְרֵאוֹת הַפְּתָחִים אִיךְ לְצֵאת מִכָּל מִינֵי חֲשָׁד, וְעַל־יְדֵי זֶה חוֹזְרִים לְמוֹטֵב.

התקרבנות להצדיק הוא תקון גדול ביותר מכל
 תקוני התשובה, כי עלידי הצדיק
 נתקנים כל מיני חטאים שפעולם בתכלית השלמות עד
 שנעשה מהם זכיות.

אשרי אזניך ועיניך ולבך השומעים והרואים את
 אור האמת אור החדש. המתגעגע להתראות באהבה
 ושמחה בלב אמת
 ישראל דב אודער

ח

לכבוד נשיא ישראל, עיני ולבי, מר ש. ז. שור, השואב
 ממי החכמה של הצדיק החכם האמת לרוות צמאון
 נפשו היקרה ולהשקות בהם נפשות ישראל היקרים
 המשלכים ומתגוללים בזהמת הרוח שטות וטעות של
 המינות ואמונות פזיזות, שהם בחינת מימי המבול
 המתגברים להחריב את העולם, והצדיק הוא עקר
 הרפואה וההצלה מזהמתם וטמאתם. שלום וחיים
 ארפים, חיים טובים, חיים אמתיים, חיים נצחיים.

בני יקירי, זכר היטב היטב את כל החסדים והנפלאות
 שעשה עמך ה' יתברך, בן יוסף ה' עמך אלה
 פעמים.

כל ישעו וכל חפצו וכל מגמתו של רבנו הקדוש זצ"ל,
 שנובה לילך עם דבריו, הינו לקימם בפשוטם
 ולהבין דבר מתוך דבר, ולמצא לעצמו עצות בכל יום

ויום תמיד בכל מה שעובר על האדם בכל עת וזמן, ביום ובלילה, בשכבו ובקומו ובלקתו בדרך, בימי נעוריו ובימים בחרותו ובימי זקנותו מתחלתו ועד סופו, הן בינו לבין עצמו הן בהנהגתו עם ביתו ואשתו ובניו.

בימי חנכה ופורים מאיר הארה נפלאה שהוא הארת הצדיק הגדול שיכול להאיר גם בהנופלים מאד והחולים ביותר.

בחנכה ממשיך כל אחד בביתו בחינת קדשת גרות המנורה שהם בחינת הארת תקף הרצון דקדשה, שנמשך על ידי הצדיק האמת בחינת משה שמדליק ומאיר כל נפשות ישראל באור גדול בכל מיני חשך ואפלה, ומצילם משטף מים רבים של כפירות ואמונות פזיזות שהם בחינת מימי המבול המתגברים להחריב את העולם.

עקר האור של כל האורות שבעולם נמשך מהצדיק הגדול שהוא בחינת משיח, שהוא עוסק בכל דור להעלות נפשות ישראל מהיכלי התמורות והקלפות, שעקר התגברותם על ידי עצבות. והצדיק הזה ממשיך השמחה ממקור השמחה גם על הנפשות החלושות והירודות ביותר, שזה בחינת הדלקת נר חנכה למטה מעשרה טפחים.

ימי חנכה הם ימי הודאה, בחינת שעשוע עולם הבא, ואז ממשיכין השמחה מקץ האחרון, מבחינת שלמות הגאולה שתהיה עלידי משיח צדקנו.

זכר היטב היטב את כל הטובות ונסים ונפלאות שעשה ה' יתברך עמנו בדור הזה בעצם שפלותנו, שזכינו לאחז עצימנו בקשרי אהבה בהצדיק האמת אשר באש התורה והדעת שמגלה ברשפי אש, בבחינת "הלא פה דברי פאש", הוא שורף ומכלה כל החושים והקוצים הסובבים את השושנה העליונה שהם בחינת האמונות פזביות של נביאי השקר וכל הפפירות והקשיות והמבוכות שמכניסים הפופרים על ה' יתברך ועל תורתו וצדיקיו האמתיים שמשם עקר אריכת הגלות.

עקר אריכת הגלות עלידי המחלקת ושנאת חנם, פי המחלקת שחולקים על הצדיק האמת זאת היתה בעברנו יותר מכל העוונות. פי אף-על-פי שיש הרבה עוונות, בפרט עכשו כמו שמצוי בימינו אלה ביותר, ה' יתברך יציל להבא, אף-על-פי כן הכל היה נתקן עלידי הצדיק האמת שמאיר בישראל דרכים קדושים חדשים לגמרי, להשיבם מדרכיהם הרעים ולתקנם כלם. אף הבעל-דבר מתפשט לארכו ולרחבו להרחיק מאד מהצדיק האמת שיש לו כח הזה, ומשתדל בתחבולותיו למנע

מִלֵּהֲתִקְרַב לְצַדִּיק הָאֲמֵת שָׁבוּ תְלוּי עֵקֶר שְׁלֵמוֹת תִּקּוֹן
נִפְשׁוֹ וְכָל תִּקְוֹת יִשְׂרָאֵל. וְכָל מֵה שֶׁהָאָדָם גָּדוֹל בְּמַעֲלָה
בְּיוֹתֵר וַיֵּשׁ בוֹ מִדְּרָגָה וּבַחִינָה גְבוּהָהּ יוֹתֵר, מִתְגַּבֵּר עָלָיו
בְּיוֹתֵר לְמוֹנְעוֹ מִלֵּהֲתִקְרַב לְצַדִּיק, כִּי אִם הִיָּה הוּא מִתְקַרֵּב
מִי יוֹדֵעַ מֵה הִיָּה נִצְמַח מִזֶּה טוֹבָה וְתִקּוֹן לְכֻלָּל יִשְׂרָאֵל
וּלְכָל הָעוֹלָמוֹת.

בְּאַהֲבָה וְגִעְגּוּעִים וּבְרַכַּת שְׁלוֹם וְחַיִּים אֲמֵתִיִּים.
יִשְׂרָאֵל דָּב אוֹדְעֶסְר

ט

לְכָבוֹד נְשׂוּיָא יִשְׂרָאֵל, בַּת עֵינֵי וְלִבִּי, מִר ש. ז. שׁוֹר, שְׁנַתֵּן
כָּל חַיּוֹתָיו וּמַחֲוֹ וְלִבּוֹ לְהַבִּין וּלְהַפִּיר הָאֲמֵת הָאֲמֵתִי,
וּלְקַשֵּׁר וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַצַּדִּיק הָאֲמֵת הַגָּנוּז וְצָפוֹן מֵעֵין
כָּל, שְׁמַעְלָה כָּל הַנִּפְשׁוֹת מִתְכַּלִּית תְּכַלִּית גְּשָׁמִיּוֹת
דְּגִשְׁמִיּוֹת, מִבְּטָן שְׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת, לְעֵילָא וּלְעֵילָא מִכָּל
הַרוּחָנִיּוֹת, וּבְחֻקְתָּמוֹ מִכְּנִים הַכֹּל אֶל הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
וּמִגֵּן עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דְּוֹר לְנִצְחָ.

אָחִי חֲבִיבִי, זְכוֹר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת
שֶׁעָשָׂה ה' יִתְבַּרְךְ עִמָּנוּ בְּדוֹר הַזֶּה בְּעֲצָם שְׁפִלוּתֵנוּ,
שָׁנָם אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְהַמְנוֹת עִם הַנִּפְשׁוֹת הָאוֹחֲזִים עִצָּמָם
בְּצַדִּיק הָאֲמֵת שֶׁעַל־יָדוֹ נִתְבַּטַּל הַשִּׁקָּר שֶׁל הַחֲלוּף, וְתַחֲזוֹר
הַמְּלוּכָה לְמִקּוּמָהּ בְּחִינַת "וְהִיתָה לָּהּ הַמְּלוּכָה".

הַדְּלָקָת נר חֲנֻכָּה הוא בְּחִינַת הַמְּשַׁכֵּת הַשְּׁנֵת אֱלֻקוֹת
 עַל־יְדֵי צְמֻצוֹם שְׁמִשָּׁם עַקֵּר הַדְּלָקָת כָּל
 הָאוֹרוֹת וְהַנְּרוֹת דְּקִדְשָׁה, וְזֶה שְׂאֵנו מְדַלְקִין נר חֲנֻכָּה כָּל
 אֶחָד בְּבֵיתוֹ לְמַטָּה מֵעֶשְׂרֵה טַפָּחִים, כִּי הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל
 מְמַשֵּׁיךְ תְּקוּנִים נִפְלְאִים כְּאֵלֶּה עַד שְׂמַאִיר בְּחִינַת הַשְּׁנֵת
 אֱלֻקוֹת עַל־יְדֵי הַצְּמֻצוּמִים גַּם לְמַטָּה בְּדִיוֹטָא הַתַּחְתּוֹנָה
 מְאֹד שֶׁהוּא בְּחִינַת לְמַטָּה מֵעֶשְׂרֵה טַפָּחִים שְׁמַעוֹלָם לֹא
 יֵרְדֶה הַשְּׂכִינָה לְשָׁם, כִּי בְּגִדְל כַּחוֹ יִכּוֹל לְהֵאִיר אֶפְלוֹ
 בְּהֶרְחֻקִים וְהַגְּרוּעִים מְאֹד - אִם הֵם רוֹצִים לְקַבֵּל, בְּבְחִינַת
 "כִּי אֵשׁ בַּחֲשֵׁךְ ה' אֹר לִי".

עַקֵּר מְצוּת נר חֲנֻכָּה הוּא לְהַדְּלִיק וּלְהֵאִיר אֶת אֹר
 הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, שְׂיִזְכּוּ הַכֹּל לִידַע הֵיכֵן הָאֵמֶת
 בְּחִינַת "שְׁלַח אֹרֶךְ וְאֵמֶתךָ", וּלְכַרֵּר גְּשֻׁמוֹתֵינוּ מִבְּחִינַת
 הַשְּׁקֵר שֶׁל הַיְכָלֵי הַתְּמוֹרוֹת שְׁמִשָּׁם כָּל הַבְּלָבוּלִים שֶׁל
 הָאָדָם, מֵה שְׁמִסְפֵּק עַל פִּי רַב וְאֵינוֹ יוֹדַע הֵיכֵן הָאֵמֶת
 מַחֲמַת גִּדְל הַתְּגַבְּרוֹת הַחֲלוּפִים וְהַתְּמוֹרוֹת הָאוֹמְרִים לְרַע
 טוֹב וְלַטּוֹב רַע, עַד שְׁחוֹלְקִין עַל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא
 מִבְּחַר נִקְדַּת הָאֵמֶת שְׁבִין הַצַּדִּיקִים. עַקֵּר הֵנָּם שֶׁל חֲנֻכָּה
 שְׁנִכְנַע מַלְכוּת הַרְשָׁעָה שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶבֶד, וְזֶה־מַת הַנְּחָשׁ,
 וְנִתְגַּבֵּר וְנִתְעַלָּה מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינַת
 בֶּן הַמֶּלֶךְ בְּחִינַת אֵמֶת.

אם אתה קָטַן בְּעֵינֶיךָ וְנִדְמָה לְךָ שְׂאֵתָה רְחוּק מְאֹד מֵה' יִתְפָּרֵךְ עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂיךָ, אֲדַרְבָּא, רְאוּי לְךָ לְשַׁמֵּחַ עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂאֵף-עַל-פִּי כֵן זַכְּנֵי ה' יִתְפָּרֵךְ לְהַשְׁעֵן עַל צַדִּיק קְדוֹשׁ כְּזֶה אֲשֶׁר גָּלָה גִּזְרֹת כַּאֲלֵה.

הַסְטָרָא אַחֲרָא מִתְקַנָּאת מְאֹד בְּהִתְפַּאֲרוֹת שְׁה' יִתְפָּרֵךְ מִתְפָּאֵר בְּנוֹ עַל-יְדֵי קִיּוֹם הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת, וְעַל-כֵּן מִתְגַּבְּרִים בְּכָל דּוֹר לְבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה חֵס וְשָׁלוֹם, לְהַשְׁפִּיחֵם תּוֹרַתְךָ, בְּכַדֵּי שְׁעַל-יְדֵי זֶה מִמּוּלָא יִתְבַּטֵּל הַהִתְפַּאֲרוֹת הַנ"ל, רַק הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הָעוֹסֵק בְּכָל דּוֹר לְקַרֵּב אֶת יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים וְלַהַגְדִּיל וְלַהוֹסִיף בְּכָל פַּעַם אֹר הַהִתְפַּאֲרוֹת הַזֹּאת, הוּא עוֹמֵד כְּנֶגֶד הַסְטָרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעַ אוֹתָהּ, וְעַל-יְדֵי הַתְגַּלוֹת הַהִתְפַּאֲרוֹת נִדְלָקִין וּמְאִירִין כָּל הַנְּרוֹת וְהָאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים וּמִשָּׁם אָנוּ מְמַשִּׁיכִין אֹר הַנֵּר שֶׁל חֲנֻכָּה. וּמִחֲמַת שְׁעַקֵר הַהִתְפַּאֲרוֹת שֶׁל ה' יִתְפָּרֵךְ הוּא עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת הֶרְחוּקִים, שְׁמַתְחִילִים לְהַתְחַנֵּךְ בְּעִבּוֹדַת ה', עַל-כֵּן נִקְרָא חֲנֻכָּה דִּיקָא, מִלְּשׁוֹן חֲנוּךְ.

אֶפְלוּ בְּתַכְלִית הַזְּקֵנָה צְרִיכִים לְהִיּוֹת עֲדִין יָנִיק לְגַמְרֵי כַּאֲלוּ לֹא הַתְּחִיל עֲדִין לְחַיּוֹת כָּלָל. אֶפְלוּ אִם עָבַר הָאָדָם מֵה שְׁעֵבֵר, אֶפְלוּ אִם עָבַר עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה אֲלָפִים פְּעָמִים רַחֲמָנָא לִיצְלוֹ, אֶף-עַל-פִּי כֵן אֵין שׁוּם יְאוּשׁ

בעולם כלל, וצריך להתחיל בכל פעם מחדש להתחזק לשוב לה' יתברך ולשמוח, כי זהו עקר גדלתו יתברך בשִׁהְרָחוּקִים מֵאֵד מִתְקַרְבִּים אֵלָיו וּמוֹדִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּמִתְחַזְקִים בְּאֱמוּנָה. וְעַקֵּר בְּרִיאַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ הָיוּ רַק בְּשִׁבִיל זֶה, שִׁיתְחִיל הָאָדָם בְּכָל פֶּעַם מִרְאשִׁית כְּאֵלֹו נֹולָד הַיּוֹם וּכְאֵלֹו הַיּוֹם הוּא רְאשִׁית הַתְּחִלָּתוֹ, שֶׁזֶה בְּחִינַת "בְּרִאשִׁית בְּרָא אֱלֹקִים וְכוּ'", בְּרִאשִׁית דִּיקָא, בְּשִׁבִיל רְאשִׁית הַנִּל. וְכֵן עַד עַתָּה ה' יִתְבָּרַךְ מְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית וְהַכֵּל רַק בְּשִׁבִיל זֶה, בְּשִׁבִיל הַהִתְחַדְּשׁוֹת הַנִּל, שְׁכָל אֶחָד בְּפִי מְדַרְגָּתוֹ יִתְחִיל בְּכָל יוֹם מְחַדֵּשׁ לְכַנוּם בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא דִיקָא צָרִיךְ לְשִׁמּוּחַ בְּמַעַט דְּמַעַט הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ עֲדִין.

הַכֵּל וְהַעֵקֶר הוּא הַהִתְחַזְקוֹת. לְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ תָּמִיד אַף אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, לְהֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁאִין שׁוּם יְרִידָה שְׁפַעוֹלָם כִּי בְּכָל מְקוֹם אֶפְלוּ בְּתַכְלִית תַּכְלִית הַיְרִידָה וְהַנְּפִילָה שְׁאִין לְמַטָּה מִמֶּנָּה יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת ה' יִתְבָּרַךְ. וְאֶפְלוּ כְּשֶׁנֹּפֵל לְשִׁאוֹל תַּחְתִּיּוֹת, אַף-עַל-פִּי כֵן צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ תָּמִיד וְלִבְלִי לֵיאֵשׁ עַצְמוֹ לְעוֹלָם, כִּי גַם שֵׁם ה' יִתְבָּרַךְ נִמְצָא, בְּחִינַת "וְאֶצִּיעָה שְׁאוֹל הַנֶּגֶד". וְזֶה עֵקֶר הַכֵּל וְהַיְסוּד בְּעִבּוּדַת ה' שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בּוֹ, לִבְלִי לִפְלֵ בְּדַעְתּוֹ לְעוֹלָם אַף אִם יַעֲבֹר עָלָיו מֶה שֵׁיַעֲבֹר.

בְּשֵׁהָאָדָם בְּבַחֲיַת יְרִידָה בְּבַחֲיַת נְפִיקָה, שְׂיֵצֵא מִגְּבוּל
הַקִּדְשָׁה לְגַמְרֵי, אִזְ דִּיקָא נְעָלָם וְנִסְתָּר שָׁם
קִדְשָׁה גְבוּהָהּ מְאֹד, וּכְשׁוֹזֵכָה אִזְ לְבַקֵּשׁ אֶת ה' יִתְבָּרַךְ
וּלְמוֹצְאוֹ שָׁם, אִזְי זֹכָה אִזְ דִּיקָא לְבַחֲיַת קִדְשָׁה גְבוּהָהּ
מְאֹד שְׂשׁוּמֵר וּמִגֵּן תְּמִיד עַל הָאָדָם בְּכָל עַת סַפְנָה
שְׂצָרִיכִים שְׂמִירָה.

בְּשֵׁהוֹלָכִים בְּמִדְבָּר בְּמִקְוֹמוֹת הַחִיצוֹנִים וּמַחְפְּשִׁים
וּמוֹצְאִים שָׁם אֶת ה' יִתְבָּרַךְ, אִזְ דִּיקָא
ה' יִתְבָּרַךְ חוּפֵף וְסוֹכֵף עַל הָאָדָם לְשִׁמְרוֹ וּלְהַצִּילוֹ לְבָל
יִפֹּל שָׁם חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וְעוֹזֵר אוֹתוֹ שְׂיִוִּכַל לְהַכְנִיעַ שָׁם
הַסְּטֵרָא אַחֲרָא וּלְבַרֵּר מִשָּׁם דִּיקָא אֶת הַקִּדְשָׁה וְזֹכָה
לְעֵלְיָה גְדוּלָה מְאֹד, בְּחִיַת יְרִידָה תְּכַלִּית הָעֲלִיָּה.

הַצְּדִיק הָאֵמֶת יָכוֹל לְהַחֲזִיר לְמוֹטֵב אִפְלוּ פּוֹשְׁעֵי
יִשְׂרָאֵל שְׂאִין בָּהֶם לֹא תוֹרָה וְלֹא מִצְוֹת,
וּלְהַקִּים וּלְהַעֲלוֹת כְּלָם מִנְּפִילְתָּם אֶל הַקִּדְשָׁה וּלְקַשֵּׁר
אוֹתָם אֶל ה' יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ.

הַזֹּכֵרוּ תְּמִיד בְּלֵי שׁוּם הַפֶּסֶק, הַכּוֹסֵף וּמִתְנַעֲנֵעַ
לְהַתְּרָאוֹת בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה בְּלֵב אֵמֶת, דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ
וּמַעֲתִיר בְּעַד שְׁלוֹמוֹ וְיִשׁוּעָתוֹ וְהַצְּלַחְתּוֹ לְנֶצַח.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעֵסָר

,

לכבוד נשיא ישראל, מחמד עיני, מר ש. ז. שור,
שהתנוצץ בלב רוח חכמה ובינה להבין האמת הקים
לנצח להחזיר הפל למוטב, וכל תקון העולם בשלמות
תלוי בו. חתימה טובה לחיים ולברכה ולשלום עד אין
קץ.

התרומה ששלחת לי קבלתי במועדו ובזמנו ונתתי
לצדקה עבורך והתפללתי לה' יתברך
שיצליח דרכך שהלכת במסירת נפש עבור טובת
ישראל. ישלם ה' פעלך הטוב חיים בריאים חיים
חדשים עד העולם, ברוך הגומל חסדים טובים ברוך
הטוב והמיטיב ברוך רופא חולים, אברך את ה' אשר שם
נפשך בחיים ולא נתן למוט רגליך. ה' יתברך יודע שכל
פונתי וגם פונתך בענין הקשר והעסק שלנו הוא רק לשם
ה' באמת, שנוכח להגיע אל התכלית הטוב שרוצה רבנו
ז"ל להביאנו אליו עד שנוכח לשפר כל המגיעות לחזות
בנעם ה'.

הריני בזה מוכן למלאת עצם תשוקתך לשמע דברי
אמת הנובעים מהנחל נובע שמביא לידי מעשה
אשר אין למעלה הימנו.

על-ידי צדקה וחסד מכניעין חכמות חיצוניות וזוכין
להשגת אלקות.

עַל-יְדֵי צְדָקָה זֹכָה לְהַכְנִיעַ הַגּוֹף לְגַבֵּי הַנַּפֶּשׁ, הַחֲמֹר לְגַבֵּי הַצּוֹרֵה, הַסְּכָלוֹת לְגַבֵּי הַשִּׁכְלָה, וְיוֹצֵא מִחֲשָׁף לְאוֹר, מְמוֹת לְחַיִּים, מְבַהֵמָה לְאָדָם, וְנִתְפַּטְּלִין חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְכָל הַחֲכָמוֹת שֶׁל הַבַּל וְשֶׁקֶר לְגַבֵּי חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהִיא הַחֲכָמָה הָאֱמֵתִית, וְנִתְפַּטְּלֵהּ הַשִּׁכְחָה וְזֹכָה לְזִכְרוֹן וּמְבַטֵּל הַדִּין וְהַחֲשָׁף, וּמְמַשִּׁיד חֲסָדִים בְּעוֹלָם.

הַצְּדָקָה שְׁנוֹתָנִים לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים גְּדוֹלָה וְיִקְרָה מְאֹד, וְאִין עֲבָרָה יְכוּלָה לְכַבּוֹתָהּ.

צְדָקָה מְצִילָה מִהַרְהוּרֵי נְאוּף בְּחִינַת סְטָרָא דְמוֹתָא.

צְדָקָה הִיא תְּקוּן לְפָנִים הַפְּרִית.

צְדָקָה לְעֵנִיִּים הַגּוֹנִים הוּא תְּקוּן גְּדוֹל מְאֹד לְפָנִים הַפְּרִית.

צְדָקָה מְצִיל מִעֲבָרוֹת.

עַל-יְדֵי צְדָקָה נִמְשָׁךְ דַּעַת.

צָרִיף שְׂיִהְיֶה לוֹ רַחֲמָנוֹת הַרְבֵּה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד, וְעַל-יְדֵי זֶה מְעוֹרֵר לְמַעֲלָה כָּל הַי"ג מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים,

וְעַל-יְדֵי זֶה מְכַנִּיעַ וּמְבַטֵּל הַמְּחַבְּלִים שֶׁנַּעֲשׂוּ עַל-יְדֵי עוֹזְנוֹתָיו, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל עוֹזְנוֹתָיו עַל-יְדֵי זֶה וּמְעַבְרִים רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן.

על-ידי צדקה לצדיקים אמתיים ולעניים הגונים, על-ידי זה נעשין גרים ובעל-יתשובה, ועל-ידי זה משלימין השכל וזוכין לראות אור הצדיק, ועל-ידי זה זוכין ליראה ואהבה.

על-ידי צדקה נתרומם המוחין.

האמת עד לעצמו, ובודאי החפץ באמת לאמתו ומבטל כבוד עצמו לגמרי ואינו רוצה להטעות את עצמו או יכול לידע ולהבין האמת היטב.

החפץ באמת מוסרין לו מלאך של אמת ואז זוכה לידע האמת.

ישׂראל עם קדוש, צריכין מנהיג אמתו שיהיה לו רחמנות גדול עליהם, ועקר הרחמנות הוא להאיר בהם הדעת ולהוציאם מעוונות הפאים על-ידי הרוח שטות, כי זה עקר הרחמנות. ואפלו פשהנשמה מסתלקת למעלה למעלה עקר שלמותה שתהיה למטה גם-כן, ועל-כן צריך להשתדל להשאיר דעתו אחריו בעולם הזה שיאיר בהם דעתו, וצריך שיהיה לו בחינת בל, שיוכל להאיר הארת הדעת בדרי מעלה ודרי מטה. כי צריך להראות להגדולים, בחינת דרי מעלה, שעדין אינם יודעים כלל בידיעתו ותפודה, בחינת איה מקום כבודו, ולהפך, לדרי מטה שהם בחינת בני-אדם

השוכנים בשפלה המדרגה התחתונה, בתכלית ההסתרה מאד חס ושלום, צריכין לעוררם ולהקיצם שלא יתיאשו חס ושלום ולגלות להם פי ה' יתברך בכל מקום עמם ואצלם וקרוב להם מאד, פי גם שם נמצא ה' יתברך פי מלא כל הארץ כבודו.

עקר שמחתו ותענוגיו יתברך, כשמחזירין בתשובה את הרחוקים מאד, והצדיק האמת עוסק בזה תמיד לעורר בני־אדם משנתם ולהחזירם בתשובה. וכיותר עוסק בתקון זה לאחר הסתלקותו, להמשיך עלינו השכל העליון העמק והגבוה מאד של הצדיק האמת שיכול לרפאות החולה והרחוק ביותר.

ה' יתברך הקדים רפואה למכה, ולמחיה שלח אלקים לפנינו את הצדיק האמת הגדול במעלה מאד שעל־ידו כל החיות והקיום של ישראל עכשו.

דע אחי, שכל דברי רבנו ז"ל הם מעיני הישועה, כמו מעין שאינו נפסק לעולם, כן דבריו חיים וקיימים נחמדים ונאמנים לעד ולעולמי עולמים ועצותיו וישועותיו אינם פלים לעולם, ותמיד תוכל לחזק עצמך בדבריו הנוראים איך שהוא, פי הוא מאיר בנו גדלת הבורא יתברך וחסדיו ורחמיו הגדולים והמרבים אשר בהם נגילה ונשמחה מכל המקומות שאנחנו שם. ואדרבה, כל מה

שָׁאֲנִי יוֹדַע מְגִרֵעוֹתַי יוֹתֵר, גְּדֹלָה וְשֹׁגְבָה הַשְּׂמֵחָה בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׁגָרוּעַ כְּזֶה יוֹדַע מְקַדְשָׁה כְּזֹאת מְנַעֲיִמוֹת כְּזֶה מְנַפְּלָאוֹת כְּאֵלֶּה, כִּי לֹא דָבָר רִיק הוּא מֵה שֶׁה' יִתְבָּרַךְ הַפְּלִיא עִמָּנוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה עַל־יְדֵי הַצְּדִיק הָאֲמֵת, מֵה שְׂאֵי אֲפֻשֶׁר לְשַׁעַר וּלְבֵאֵר, כִּי מְאֹד עִמָּךְ עִמָּךְ הָעֵסֶק הַזֶּה, וּבְזֶה אֲנִי רוֹאֶה חֲסֵדוֹ וְיִשׁוּעָתוֹ גַּם עָלַי בְּעֵצָם פְּחִיתוֹתַי, כִּי הֲלֹא הִיָּה יָכוֹל לִהְיוֹת לִפְנֵי גְרִיעוֹתַי שְׂגָם אֲנֹכִי הַיִּיתִי חֵם וְשָׁלוֹם עוֹסֵק לְקַרְעַת וּלְבַזוֹת סְפָרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְעַתָּה אֲנִי עוֹסֵק לְלַמֵּד אוֹתָם וְלִידַע מְנַעֲיִמוֹת כְּזֹאת הַמְּחִיָּה גַם אוֹתִי בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר אֲנִי שָׂם. וּבְדַרְכָּךְ זֶה יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֵצְמוֹ וּלְשַׂמַּח אֶת עֵצְמוֹ בְּכָל עֵת אֲפִלּוֹ אִם יַעֲבֹר עָלָיו מֵה חֵם וְשָׁלוֹם.

ה' יִתְבָּרַךְ יַעֲלֶה וְיִרְוִמֵם מִזֶּלְךְ וְהַצְּלַחְתְּךָ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה בְּזֶה וּבְכָא. הַמְּזַכֵּירְךָ תָּמִיד לְטוֹבָה.

יִשְׂרָאֵל דָּב אוֹדָסָר

יא

בֵּת עֵינֵי וּלְבָבִי, מֵר זְלָמָן שׁוֹר, הַחֲפִיץ בְּאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ וְחָכֵם וּמְבִין הָאֲמֵת הָאֲמֵתִי הֵיכֵן שׁוֹרָה, וְנִשְׂא אֶת לְבוֹ וּמַחוֹ אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת הַפְּרוֹר וְזוֹךְ וְצַח, וְסִלַּק מֵעֵצְמוֹ כֹּל חֲכָמָתוֹ וְשִׁכְלוֹ נִגְדַּר אוֹר הַצְּדִיק הַחֲכָם הָאֲמֵת אֲשֶׁר לְפָנָיו וְאַחֲרָיו לֹא קָם כְּמוֹהוּ, שְׁעוֹסֵק לְתַשֵּׁן כֹּל הָעוֹלָם בְּשָׁלְמוֹת, וּבְעֵצָם גְּדֹלַת חֲכָמָתוֹ מְבַעַר וּמְכַפֵּל לְגַמְרֵי כֹל מִינֵי טְעִיּוֹת וּמְבֻכּוֹת וּכְפִירוֹת וְאִמוּנוֹת שֶׁל שֶׁקֶר וּמְאִיר

ומכנים אור האמת בעולם, ומתפך רשעים גמורים
לצדיקים גמורים.

היום השגתי ברפת לבבך החם בצרוף צ'ק על סף
מאה ל"י, רב תודות ותשואת חן חן לך מקרב
לב עמק. ישמח לבי ותגל נפשי בישועת ה' שעשה עם
נפשך פלאי פלאות כאלה, שנתקשרת בקשרי קשרים
באהבה עזה ועצומה בלי קץ וגבול אל הצדיק האמת
ואנשיו הכשרים האמתיים שבדור, שזהו עקר חיותנו
ותקותנו בדור הזה.

הצדקה היא מצוה גדולה מאד מאד והיא שקולה
בכל התורה וכל המצוות, ועלידה כל נהירו
וכל שלימו וכל חידו אשתפת, ונמתקין כל הדינים
ונתפסלין ונמשכין חסדים גדולים בחינת צדקה וחסד.

הצדיק והצדקה יפרשו בנפיהם עליך להצילך מכל
רע, חן חן ורב תודות וברכות.

כמה וכמה צריך זה האדם העלוב לסבל בזה העולם
כל ימי חייו, אין רגע בלי פגע. כמה וכמה מיני
יסורים ודחקות ודאגות רבות שונות בלי שעור עוברים
על כל אחד בכל יום, וכן מתנהג מעולם, כי אדם לעמל
יולד קצר ימים ושבע רגז. אך צריכין להאמין ומעט
יכולים לראות כי מדה טובה מרבה, כי אין שעור

לְהַשְׁנוּיִים הַנַּעֲשִׂים בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁנָה וּבְכָל חֹדֶשׁ וּבְכָל עֵת, וְהוֹ יִתְפָּרֵד עוֹשֵׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עֲצוּמוֹת עַד אֵין מִסְפָּר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרְךָ.

כָּל אָדָם אָפְלוֹ אִם עָבַר כָּל עֲבֵרוֹת שְׁפִתוֹרָה חֵם וְשָׁלוֹם, הוּא גַם־כֵּן יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ קִדְשֵׁת אֹרֶז הַדַּעַת לִידַע וּלְהַפְיִיר וּלְהֶאֱמִין בְּהוֹ יִתְפָּרֵד וּלְשׁוֹב אֵלָיו יִתְפָּרֵד וּלְתַקֵּן פָּגַם כָּל הָעוֹוֹנוֹת בְּשָׁלְמוֹת, כִּי הַצְּדִיק הָאֱמֶת מִגֵּן גַּם עִתָּה עַל כָּל חוֹטֵא חֵם וְשָׁלוֹם.

הַתְּאֵמִין וְתִדַּע בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל מְקוֹם, שֵׁישׁ לָנוּ כַּח עֲדִין אֵיךְ שֶׁהוּא לְהַתְגַּבֵּר עַל מַה שֶּׁצָּרִיךְ

בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם וְהַמְּקוֹם דִּיקָא. יֵשׁ יְמֵי הַיְלָדוֹת וְהַבְּחָרוֹת, יְמֵי עֲלִיָּה וְיְמֵי עֲמִידָה שֶׁהֵם יְמֵי הַזְּקֵנָה וְהַשִּׁיבָה, וּבְהַכְרַח שֶׁיַּעֲבֹר עַל הָאָדָם בְּכָל יְמֵי חַיָּו הַרְּבִיָּה הַרְּבִיָּה מִיְנֵי עֵתִים שׁוֹנִים, עֵתִים לְטוֹבָה עֵתִים לְרָעָה, פְּעָמִים הוּא בְּבַחֲיִנַת עֲלִיָּה וּפְעָמִים הוּא בְּבַחֲיִנַת יְרִידָה, וְהַצְּדִיק הָאֱמֶת מִמְּשִׁיךְ אֹרֶז שֶׁל מְשִׁיחַ עַל יִשְׂרָאֵל וּמְאִיר בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד שְׁיֻכַּל לְהַתְחַזֵּק וּלְשָׂאֵר עַל עַמּוּדוֹ בְּכָל הַזְּמַנִּים וְהָעֵתִים הָעוֹבְרִים עָלָיו בְּאִפְסָן שְׁלֵא יִפֹּל וְלֹא יִתְרַחַק מֵהוֹ יִתְפָּרֵד לְעוֹלָם. וּמִי שְׁאוּחַז אֶת עֲצֻמוֹ בְּכַח הַצְּדִיק - אֵין שׁוֹם מִיַּצֵּר שְׁיִרְחִיקוּ מֵהוֹ יִתְפָּרֵד, כִּי מִכְּלָם יֵשׁוּב אֵלָיו יִתְפָּרֵד.

הַפְּעֵתִיר וּמִתְפַּלֵּל תְּמִיד עַל שְׁלוֹמוֹ וְהַצְּלָחָתוֹ יִשְׂרָאֵל אֹדְעֶסָר

יב

לכבוד נשיא ישראל, לבי ובשרי, מר ש. ז. שזר, שזכה להיות עבד נאמן אצל הצדיק האמת שמגלה אלקותו עז בענין לכל פאי עולם, ושואב מימי חכמתו לרוות צמאוננו ולבו כוסף ובוטר פגחלי איש להשקות בהם נפשות ישראל המתגוללים בראש כל חוצות ואין איש מאסף אותם הביתה, פי הצדיק האמת הוא עקר הרפואה וההצלה מכל מיני החצים וסמים ארסיים של המינות ואמונות כזביות.

צָרִיף כָּל אָדָם לְרַחֵם מְאֹד עַל בֶּשֶׁר הַגּוֹף, לְהִרְאוֹת לוֹ מִכָּל הָאָרֶז וּמִכָּל הַשָּׁגָה שֶׁהַנֶּשְׁמָה מְשַׁנֶּת, שֶׁהַגּוֹף גַּם־כֵּן יֵדַע מִזֹּאת הַהֲשָׁגָה, בְּבַחֲיִנַת "וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם", מִבְּשָׂרְךָ דִּיקָא, שְׁלֹא תִעְלִים עֵינֶיךָ מִלְּרַחֵם עַל בְּשָׂרְךָ, הֵינּוּ בֶּשֶׁר גּוֹפֵךְ, כִּי צָרִיכִים לְרַחֵם מְאֹד עַל הַגּוֹף לְרִאוֹת לְזַכּוֹ כִּדֵּי שְׂיוּכַל לְהוֹדִיעַ לוֹ מִכָּל הַהָאָרוֹת וְהַהֲשָׁגוֹת שֶׁהַנֶּשְׁמָה מְשַׁנֶּת, כִּי הַנֶּשְׁמָה שֶׁל כָּל אָדָם הִיא רוֹאָה וּמְשַׁנֶּת תְּמִיד דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד, אֲבָל הַגּוֹף אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵהֶם. עַל־כֵּן צָרִיף כָּל אָדָם לְרַחֵם מְאֹד עַל בֶּשֶׁר הַגּוֹף, לְרִאוֹת לְזַכּוֹ הַגּוֹף, עַד שֶׁתּוּכַל הַנֶּשְׁמָה לְהוֹדִיעַ לוֹ מִכָּל מֵה שֶׁהִיא רוֹאָה וּמְשַׁנֶּת תְּמִיד עַד שְׁגוֹפוֹ יִרְאָה וַיַּחֲזֶה הַשָּׁגוֹת עֲלִיוֹנוֹת שֶׁהַנֶּשְׁמָה מְשַׁנֶּת תְּמִיד. וְזֶה בְּחִינַת "מִבְּשָׂרִי אֲחִזָּה אֱלוֹק", מִבְּשָׂרִי דִּיקָא, הֵינּוּ עַל־יְדֵי בֶּשֶׁר הַגּוֹף, אֲחִזָּה אֱלוֹק, הֵינּוּ הַשָּׁגוֹת אֱלֻקוֹת, הֵינּוּ שֶׁהָאָדָם

בגופו יראה ויחזה השגות עליונות שהנשמה משגת תמיד. אבל פשיש לגוף עזות, בחינת "והכלבים עני נפש" שהוא עז וחזק בהתאוות, אין הנשמה יכולה לסמך עצמה ולהתקרב להגוף להודיע לו מההשגות שלה. וצריך לזה עזות דקדשה, הינו קולות דקדשה. וכל הקולות, הן של צעקה הן של אנחה הן קול שופר הן קול זמרה, הם בחינת עזות, בבחינת "הן יתן בקולו קול עז". וזה בחינת "מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי", עצמי היא הנשמה שהיא עצם האדם, כי עקר עצמיות האדם מה שנקרא אצל האדם 'אני', הוא הנשמה שהוא עצם הקים לעד, אבל מחמת עזות הגוף בתאוותיו אזי הנשמה שהיא עצם האדם רחוקה מבשרו וגופו, ועל-ידי קול אנחה שהוא בחינת עזות דקדשה, על-ידי זה נשבר עזות גופו ואז מתקרבת ומתדבקת העצם להבשר, הינו הנשמה להגוף, וזה "מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי".

וכן בכלליות בני-אדם יש בחינת עצם ובשר, הינו שהחכם האמת שהוא בחינת הנשמה להעם שהם למטה ממנו, והעם הם נגדו בחינת בשר. וכשהם בשר כמו בשר הגוף בעצם האדם, הם שומעים הקול אנחה, הינו קולו של החכם, ושוכרת גופם בבחינת "אנחה שוכרת גופו של אדם", ועל-ידי זה יוכל לסמך להתקרב אליהם שהם בחינת בשר, בבחינת "מקול אנחתי דבקה

עצמי לבשרי". אך בפשיאנם בבחינת בשר, אינם שומעים כלל קול האנחה הנזכר לעיל, ואפלו אם שומעים קולו, אינם שומעים הקול בעצמו כי אם קול הברה. כי בשנתעורר קול דקדשה נתעורר פנגדו קול דסטרא אחרא והוא קול הברה שנתעוררים העוונות וצועקים בקטרוגם, חס ושלום. כי מגדל רחוקו אינו שומע רק קול הברה ואינו זוכה לשבר עזות גופו על ידי זה, וכן אין נשבר עזות העם על ידי קול אנחה ותוכחה של החכם האמת כי אין שומעין כי אם קול הברה.

ולבוא לבחינת בשר הוא על ידי השמוש, על ידי שמשמש את החכם נעשה בחינת בשר להחכם, וכן על ידי שמשמש הגוף להנשמה בעשית מצוות מעשיות נעשה הגוף בחינת בשר להנשמה, וכשהבשר בבחינה הזאת אזי זוכין לבוא לאמונה שהוא בלליות הקדשה שמקבלין מהצדיק האמת, שאי אפשר להתקרב אליו כי אם על ידי עזות דקדשה שהיא בחינת כל הקולות דקדשה שעל ידי זה משברים עזות דסטרא אחרא שהוא בחינת עזות הגוף בתאוותיו, וזוכין להתקרב ולהדבק אליו ועל ידי זה זוכין לאמונה שלמה.

בזכות שמוש הצדיק אדם נצול ממיתה.

קרבת הצדיק טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

בְּשֵׁהֲצַדִּיק אומר איזה דבור, כל זמן שהדבור לא נתקיים, שעדין לא בא זמנו, הדבור חקוק בעולם העליון אבל אין מאיר בבְּהירות, וכשמגיע הזמן שמתקיים אזי הדבור מתחיל להאיר בבְּהירות.

טוב לבלות זמן רב בשביל שעה אחת שיתקרב לצדיק. **דְּבָרֵי הַצַּדִּיק** החכם חביבים מדברי תורה ומדברי נביאים וצריך לשמע ולצית אותו אף-על-פי שאין מראה לך שום מופת.

מֵהוֹת הָאָדָם נפר על-ידי התקרבותו, כשרואין למי הוא מקרב.

לְפַעֲמִים על-ידי נחת רוח אחד ומעט שעושים להצדיק על-ידי זה זוכין לעולם הבא.

מי שרוצה לעשות טובה להצדיק הקדוש ברוך הוא נותן לו בַח לְזֶה.

כל הגבויות שאמות העולם גובין מישראל אין זה אלא בשביל הפגם שפגמו בכבוד הצדיק.

מה שדוברים וחולקים על הצדיק הוא כבוד גדול להצדיק.

הצדיק הוא מלמד את הקדוש ברוך הוא בתורתו איך יתנהג עמו.

השֵׁבַח שְׁמִשְׁבַּחַיִן אֶת הַצְּדִיק, כְּאֵלֹ מִשְׁבַּחַיִן אֶת הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא.

בֵּיאת הַמָּשִׁיחַ תְּלוּי בְּקִרְבַּת הַצְּדִיק.

עַל־יְדֵי שֶׁבַח שְׁמִשְׁבַּחַיִן אֶת הַצְּדִיק מִפְּלִים אֶת הַחוֹלְקִים
נְפִילָה גְּדוּלָּה.

מִי שֶׁמְבִיא דוֹרוֹן לְהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ
נַחַת רוּחַ וּמְבַטֵּל אֶת הַרוּחַ רָעָה שֶׁשׁוֹרָה עַל הָאָדָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְיִשׁוּעָתוֹ בְּכָל עֵת בְּכָל לַב בְּאַמַּת.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעֶסְר

יג

לְקִירֵי וְחִבִּיבֵי, מֵר זְלָמָן שׁוֹר, הַחוֹשֵׁק וְחוֹמֵד וְכוּסֵף
לְדַרְשׁ לַחֲפֵשׂ וּלְבַקֵּשׁ, לְתוֹר וּלְחֹתֵר וּלְמִצָּא תַעֲלוּמַת
וְהַחֲתֵרַת הַמַּיִם עִמָּקִים הַמַּחֲיִים וּמִקְשָׁרִים נִפְשׁוֹתֵינוּ
וּנְפִשׁוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל לְשֶׁרֶשׁ, וּמִרְפָּאִים כָּל תַּחֲלוּאֵי
הָרַעוֹת וְהַמְּרוֹת שְׁלָנוּ וְשֶׁל הַדּוֹר הַזֶּה וְשֶׁל הַדּוֹרוֹת
הַבָּאִים לְנִצָּחַ, שְׂאִין לָהֶם רְפוּאָה רַק עַל־יְדֵי הַמַּיִם חַיִּים
אֵלֹ שְׁנַתְּגַלּוּ מַחֲדָשׁ כְּעוֹלָם שֶׁהֵם כָּל נַחְמָתֵנוּ וְתַקּוּנֵנוּ
וְכָל חַיּוֹתֵנוּ לְדוֹר דוֹר לְנִצָּחַ.

יִשְׂרָאֵל שְׁמִשְׁקַעִים כָּל־כֶּף בְּתַאֲוֹתֵיהֶם עַד שֶׁעוֹשִׂין מַעֲשֵׂה
בְּהֵמָה מִמַּשׁ, וְאַף־עַל־פִּי כֵן הֵם רוֹצִים לְהַתְּחַכֵּם
וְהֵם חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגְדַּ פְּנִיָּהֶם נְבוֹנִים, וְרוֹצִים לְחַקֵּר
חֲקִירוֹת בִּידֵיעַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל־פִּי חֲכָמוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת

חס ושלום. גם בין הפשרים קצת שעדון לא יצאו בשלמות ממעשה בהמה נמשך ונשתלשל פגם וטעות זה, עד אשר ברבוי זהמת תאוותיהם רוצים להמציא חדשות ואומרים דעות זרות וחכמות של שקר בדרכי עבודת ה'.

צריכים יגיעות גדולות לברר ולזכך את הנפש מזהמת הנחש, מעצת רשעים המסתירים האמת בחכמות חיצוניות ואפיקורסות של חכמי הפטע, ולזכות לתכלית הארת האמת והאמונה בתכלית השלמות, לדעת אמתת אלקותו יתברך.

אנחנו בני ישראל מזהרים מלקבל עצות מהמנהיגים מפרסמים של שקר שהם בחינת מנחשים וקוסמים שמסריחים ומבלבלים את המוח, ושעלידם נפגמת כל התורה, רק להיות תמים עם ה' ולקבל כל העצות מהחכם האמת ותלמידיו הקדושים, כי עקר שלמות התורה הוא על-ידי החכם האמת.

זה צריכין לדע, שבשביל לזכות לעצה אמתית שעל-ידה יזכה להצליח לנצח, צריכין לישוב עצמו הרבה ולבקש ולהתחנן הרבה הרבה לה' יתברך שיזכה לעצות שלמות שיזכה על-ידם לאחרית טוב.

עקר תקון העצה הוא פשגומרין עם העצה מה שצריכין. כי מה שבא על עצה במלחמה ומצליח

על־יְדֵהָ לְפִי שָׁעָה וְאַחֲר־כֵּךְ נִתְהַפֵּךְ הַגְּלָגָל וְנוֹפֵל עַל־יָדַי
 זֶה בְּנֻדְאֵי אֵין זֹו עֵצָה טוֹבָה. וְעַקֵּר הָעֵצָה הַטּוֹבָה הִיא
 כְּשׁוֹזוּכָה עַל־יְדֵהָ לְאַחֲרִית טוֹב. וְעַל־כֵּן כָּל עֵצוֹת הָעוֹבְדֵי
 כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת הֵם עֵצוֹת נִבְעָרוֹת עֵצוֹת הַפּוֹכוֹת מִן
 הָאֱמֶת, כִּי אַף־עַל־פִּי שְׂמֻצְלִיחִים עַל־יְדֵהָ לְפִי שָׁעָה
 וּמוֹשְׁלִים עַל יִשְׂרָאֵל, אֲבָל אַחֲרִיתָם עֲדֵי אוֹכֵד וְעַל־יְהִים
 נֶאֱמַר "ה' הַפִּיר עֵצַת גּוֹיִים הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים", בְּחִינַת
 "עוֹצוּ עֵצָה וְתוֹפְרוּ" וְכוּ'. כִּי הֵם מִתְיַעֲצִים בְּכָל פַּעַם
 לְכַלּוֹת יִשְׂרָאֵל לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב "עַל עַמְּךָ
 יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיַעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ, אֲמָרוּ לָכֹו וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי
 וְלֹא יִזְכַּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד", אֲבָל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִצְלִינוּ מִיָּדָם וְלֹא יִנְיָחֵם לְגַמֵּר עֵצָתָם.

עַקֵּר הַיְשׁוּעָה הוּא שְׁלֵמוֹת הָעֵצָה, כְּשֶׁה' יִתְבַּרְךָ מֵאִיר
 עֵינֵי הָאָדָם וְנוֹתֵן לוֹ עֵצָה אֵיךְ לְהִנָּצֵל מִמָּה שְׂצָרֶיךָ
 לְהִנָּצֵל בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב "וְתִשׁוּעָה בְּרַב יוֹעֵץ", וְכֵן
 בְּסִפְרֵי קַבְּלָה נִקְרְאִים הָעֵצוֹת יְשׁוּעוֹת.

דַּע, כִּי כָּל עַקֵּר הַגְּאֻלָּה תְלוּיָה רַק בְּזֶה שְׂיִתְגַּלֶּה וְיִזְרַח
 אוֹר רַבְּנוּ וּלְהָרִים אֶת דְּגַל רַבְּנוּ בְּעוֹלָם, שְׂיִתְדוּע
 לְכָל שְׂבִהַתְקַרְבוֹת אֵלָיו ז"ל מֵאִירִים כָּל הָאוֹרוֹת אֲשֶׁר
 צְרִיכִים לְהָאִיר עַל־יָדַי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ.

על-ידי הספרים הקדושים של הצדיק זוכין לעצות שלמות, שכל אחד יכול לתת עצה לנפשו בכל מקום אשר הוא שם.

בבר דברתי עמך הרבה בעזרת ה' יתברך מהנחל נובע וכן כל ספריו הקדושים לפניה, מי יתן שתעסק בהם תמיד ותלך בדרכיו הקדושים בכל עת, ואנו צריכים לומר אלפים אלפים פעמים אשרינו על כל תורה ותורה ועל כל חדוש וחדוש שזכינו לקבל ממנו, לולא תורתו ששעשועינו - לא היינו יכולים להתקיים עתה באחרית הימים האלה בצוק העתים האלה אשר באו מים עד נפש לכל אחד, ותהלה לאל בחדו הגדול הפליא לעשות עמנו לגלות תורות באלה ועצות עמקות באלה על כל דבר ודבר בדרכים נפלאים מאד, בדרך תמימות ופשיטות גמור השוים לכל נפש, ואף-על-פי כן הכל נמשך ממעיני הישועה ממים עמקים עצה וכו', עמקים עמקים מאד מאד אשר אפלו מי שבא במעמקי מים ושבילת שטפתהו יכול למצא גם שם את ה' יתברך ולהתקרב אליו מכל מקום שהוא, ולמען ה' לבל יתישנו בעיניך חס ושלום חס ושלום דברינו, כי הם מתחדשים בכל יום. אשרי המשים לב להם "מיר האבין זיך מער גיט מחיה צוויין נאר מיט דעם וואס מיר ווייסן פון אזוי אַ אַמתען רבי זכותו יגן עלינו" (אין לנו עוד בפה להחיות את עצמנו כי אם בפה שאנו

יודעים מרבי כזה אמתו זכותו יגן עלינו) ועל פחו אנו נשענים
 כי לעולם לא נבוש. ותדע מחדש כי זכינו להיות מזרע
 ישראל, ובחסדו הנפלא נפשינו בצפור נמלטה מפח
 יוקשים מהעלמת והסתרת נקדת האמת המאיר עתה בכל
 העולמות, מפל שפן בעולם הזה, כי מעצם חשכת
 המעשים וכסילות השכל נחשף האור ונעלם מאד עד
 שרבים לא די שאינם נהנים מאורו הגדול אף גם הם
 חולקים ומתנגדים עליו מאד, ואני מזוהר ומזרז שתזכר
 זאת בכל יום ויום היטב היטב בכל מה שעובר עליך.
 ברוד ה' אשר עזרנו עד הנה רחמיו להיות נקרא על שמו
 הגדול, בן יוסיף חסדו עמנו כזה ובפא להיות נכלל עמו
 ונפשנו תהיה נכללת לנצח בתוך כלל כל הנפשות
 הנקראים על שמו ז"ל.

אוהבך הנאמן, המעתיר בעדך תמיד.

ישראל דב אודסר

יד

לכבוד חמדת לבי, מר זלמן שור, השומע לעצת הצדיק
 החביב עליו המורה לו דרך ישרה, והטה כל רצונו
 לעשות ולקיים ככל אשר יגיד לו. שלום רב.

עקר קץ הגאולה תלוי בעצות עמקות וגדולות ביותר
 של החכם האמת, שהן עמקות מאד מאד ואי
 אפשר לעמד עליהן שום נביא וחווה, רק הצדיק האמת.

עקר העצה צריכין בעת החשך בעת שאין יודעין לתת עצה לנפשו, או צריכין לבקש הרבה מה' יתברך שיתקנהו בעצה טובה מלפניו, דהינו שלא תהיה עצתו חלוקה לשתיים, אם לעשות כך או להפך, רק יזכה לאמתיות העצה איך יתנהג. שיזכה לדחות חשכת העצה, חלוקת העצה, דהינו החלק של העצה שאינו אמת שהוא מחשיך העצה האמתית, ויתגלה ויאיר לו האמת (שהיה נדחה צד העצה של שקר, וידע הצד האמת של העצה איך יתנהג).

חשבת לילה הוא בחינת חשכת העצה, ואור יום זה בחינת מגלה עמקות מיני חשך, בחינת התגלות עמקות העצה, פי עקר העצה צריכין בעת החשך בעת שאין יודעים לתת עצה לנפשו, או צריכין לבקש הרבה מה' יתברך שיתקנהו בעצה טובה מלפניו. **כל** מה שהמדרגה נמוכה ביותר וכל מה שנזופלים במקומות רחוקים יותר, שם צריכים עצות עמקות יותר וגדולות יותר לצאת משם, כדי שישובו ממקומות מגנים פאלה.

מי שרוצה לחוס על עצמו באמת צריך לבקש מאד בתחנונים רבים את ה' יתברך ואת הצדיק האמת שישומו לבם היטב על מה שנעשה עמו באפן שיתנו לו

עצה אמתית ונצחית שייצליח עלידה לניצח באמת, עד שיוזכה בכל פעם לעצה שלמה הנמשכת מהצדיק האמת, שיוכל לעמוד עלידה כנגד כל מיני עצות מקלקלות שהבעל־דבר מסבב בלבו בכל יום ובכל עת.

זה עקר תקון התשובה, שיתגבר לשוב לה' ויתברך מפל מקום אשר הוא שם אפלו אם נדמה לו שנתעה מאד מאד בעוונותיו הרבים, כי אין מקום בעולם שאין שם עצה ותקוה לצאת משם, רק שנעלם ממנו העצה על־ידי קלקוליו הרבים, אבל על־ידי אמונת חכמים בהצדיק הגדול יש עצה בכל מקום שבעולם.

העקר הוא תקון אמונת חכמים אמתיים שעצתם בחינת מים עמקים עצה בלב איש, שאי אפשר לקלקל אותם בשום אופן כי הם עומדים כנגד כל מיני קלקול העצה של כל אחד, כי מאד עמקו מחשבותיו, כי עצתו של הצדיק היא עצת ה' אשר לעולם תעמוד "כי אתה מרום לעולם ה'".

דע אחי, זה עקר נפלאות מעשה הצדיק, כי נורא הוא, כי יודע ומחזק כל אדם כפי מה שהוא בכל מקום שהוא בכל יום ויום בעצות עמקות אמתיות שאי אפשר לקלקל אותם בשום אופן שבעולם, שהם מכונים ממש כפי קלקול העצה שרוצה השטן להתגבר עליו בתחבולותיו

וערמימיותו.

העקר הוא לקבל עצות מהצדיק האמת באופן שיוכל לעמוד על-ידם בכל פעם כנגד קלקול ובבלבול העצות של הסטרא אחרא שמתגבר בערמימיותו, ולשוב ולהתחזק לשאר על עמודו, לחזק עצמו בהצדיק שעל-ידו עקר העצה השלמה.

הצדיק האמת ממשיך עצות עמקות כאלה לכל המדרגות התחתונות מאד בעולם, עד שיחזיר הכל בתשובה על-ידם.

עקר ההתגרות של הבעל-דבר הוא להעלים ולהסתיר את אור הצדיק האמת, ואין לנו שום עצה ותחבולה - רק שנתגבר ונתאמץ בכל כחנו לנוס ולפרח להצדיק שדולה ומגלה העצות העמקות שעליהם גדלה האמונה.

אנחנו בני ישראל מזהרים מלקבל עצות מהמנחשים והקוסמים שהם המפרסמים של שקר, רק להיות תמים עם ה' ולקבל כל העצות מהחכם האמת נחל נובע.

על-ידי שאתה נוטל עצה מהצדיק על-ידי זה תזכה לתשועה.

כְּשֶׁאַתָּה עוֹזֵר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹעִיל לְךָ עֲצָה.

הַהוֹלֵךְ אַחַר עֲצַת אִשְׁתּוֹ נוֹפֵל בְּגֵיהֶנָּם.

כְּשֶׁרוֹאִים שְׁהֶעוֹלָם מְעִיֵּן פְּנֵיהֶם כַּנְּגַד הַצַּדִּיק יִדְעוּ
שֶׁבּוֹדָאֵי מְלַחְמוֹת גְּדוֹלוֹת יִתְעוֹרְרוּ עַל מְדִינָה זֹאת.

עַקֵּר הַתְּקוּן וְהָעֲצָה הוּא אֵמֶת.

בְּאַרְיֵן יִשְׂרָאֵל שְׁשֵׁם הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ וְקֻדְשׁ הַקְּדוּשִׁים,
שֵׁם עַקֵּר תְּקוּן הָעֲצָה.

עַקֵּר הַתְּקוּן שֶׁל הָעֲצָה הוּא עַל־יְדֵי הַהִתְחַבְּרוֹת
וְהַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה, וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכִין לְשְׁלֹמוֹת
הָעֲצָה שְׁעַל־יְדֵי זֶה נִתְגַּלָּה עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק
שֶׁנִּמְשָׁכִים עַד הַרְגְּלִין לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת הַתְּחַתּוֹנוֹת מְאֹד,
וְעַל־יְדֵי זֶה יִשׁוּבוּ יִשְׂרָאֵל לֵה' יִתְבָּרַךְ.

עַקֵּר הַתְּקוּן הוּא עַל־יְדֵי הַשְּׁלוֹם שֶׁהוּא תְּקוּן הַמַּחְלָקָת
שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּקוּן פָּנִים אֵמוּנַת חֻכְמִים.

מִי שְׂרוּצָה בְּאֵמֶת לַחֲשֹׁב עַל תְּכֵלִיתוֹ הַנִּצְחִי שְׁלֹא יֵאבֵד
בְּחַמְטָאֵיו וְכו', כְּמוֹ שְׂיֻדַּע בְּנִפְשׁוֹ מֵהַ שְׁנַעֲשֶׂה עִמּוֹ,
אֵין לוֹ תַּחְבּוּלָה וְעֲצָה - רַק עַל־יְדֵי חֻכְם הָאֵמֶת שְׂיֻדַּע
עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת לְהוֹצִיאֻו.

עַקֵּר קִץ הַגְּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה שְׂאֵין אַחֲרֶיהָ גְּלוֹת תְּלוּי
בְּעֲצוֹת עֲמֻקּוֹת שֶׁל הַנְּחַל נוֹבֵעַ שֶׁהֵם עֲמֻקִּים מְאֹד

מאד, שיתגלו עלידי משיח שנקרא פלא יועץ, שעליהם נאמר "ה' צבאות יעץ ומי יפר", שעלידו יבוא הקץ.

בַּנְדָּאִי מי שאינו חפץ כלל לשוב לה' ואינו מתעורר

כלל לחשב על אחריתו ותכליתו הנצחית, בַּנְדָּאִי

לא יועילו לו שום עצה ותחבולה. אבל מי שיש לו מח

בקדקדו ומשים אל לבו קצת מה שעשה ונעשה בעולם

ואיך הוא חולף ועובר ביגון ואנחה וצער וכעס ומכאובות

וכו' וסופו לעפר ישוב, ומה יעשה ליום פקדה וכו', רק

שנדמה לו שאי אפשר לו עוד לשוב פי יצרו תקפו

והמגיעות מהפרנסה ומהחולקים והמלעיגים ומאשתו

ובניו וכו' רבו מאד מאד - אליהם תטוף מלתי, אליהם

דברינו, ועמהם אנו עוסקים לדבר באמת ובתמים, שעקר

העצה היא שיאמין שהבקשה והחפוש בעצמו יקר מאד

מאד אצל ה' יתברך, דהינו מה שרואה בעצמו גדל רחוקו

שנתרחק כלכך מקדשת ישראל למקומות הרחוקים

הנקראים מקומות המטנפים, ששם כביכול אי אפשר

למצא כבודו יתברך בבחינת "וכבודי לא אחר לא אתן",

אבל אף-על-פי כן הוא שואל ומבקש ומחפש איה מקום

כבודו, ועלידי זה הוא עולה בתכלית העליה.

זה עקר העצה האמתית, שיודה על חטאו ולא יבוש

ויבקש תמיד מה' יתברך רחמים ותחנונים שימחל לו

ויתקנהו בעצה טובה איך לשוב אליו יתברך.

ה' ירחם עליך ויפנסו דברי הצדיק באזנך ובלבך היטב
 היטב פי שמיעה בלבא תליא (השמיעה תלויה בלב),
 ותשים לבך היטב היטב מה שנעשה עמנו בזה העולם,
 ויתן לנו עצה פראוי לכל אחד ואחד באפן שנוכל להציל
 עצמנו ממה שצריך להנצל שלא תאבד תקותנו חלילה.

המעתיר לשלמו וטובתו באמת

ישראל דב אודער

טו

לכבוד נשיא ישראל, עצמי ובשרי, מר ש. ז. שור, אשר
 חנן אותו ה' ונתן לו לב חכם ומבין להבין ולהפיר האמת
 האמתית היחידית בעולם הגנוז וצפון ונעלם מעין כל,
 שמוריד עצמו למטה למטה עד התהום ומעלה כל
 העולם, כל הנפשות. מעמקי תהומות תחתיות, מתכלית
 תכלית הרחוק, מתכלית הגשמיים דגשמיים, עד למעלה
 מן המקום. מבטן שאל תחתיות - למעלה מכל
 הרוחניות.

אם אמנם פעת אין דעתי צלולה ואין עמי דברים
 מחמת היסורים העצומים הקשים העוברים עלי,
 לא עליך, אך מעצם תשוקתך וכסופיך הטובים
 להתקרב ולהתקשר להצדיק האמת בשביל שיקרב
 אותך לה' יתברך ולתורתו, פי הוא ענין גדול ועצום
 ונשגב, אני נכסף ומשתוקק מאד מאד למלאות רצונך
 לכתב לך דבורים אמתיים, על-פני זרותי עצמי למלאות

רצונך ולכתב לך דבורים אמתיים, דברי אמת נפלאים ותמימים.

לא דבר קטן הוא מה שפתי עתה פי הוא נפלאות נוראות, עיני מצפות בכל עת להתקשר אתך, בטח בה' פי לא יעזב אותך. יהי ה' עמך ויחזק את לבבך שתוסיף בכל יום לחקק בלבך אור החסד הנם שמאיר עכשו בעולם, פי חוץ מזה הכל הכל. הזהר לזכר בכל עת שיש לנו פתפים רחבים לסמך עליהם, פי מה היינו עושים אם לא היה לנו פח פנה ועצות פאלו, היה בלתי אפשרי לסבל מרירותא דעלמא מר ממנות שאי אפשר להמתיקו פי אם עלידי הצדיק האמת. מה נשיב לה' אשר אנו זוכים לידע מהצדיק האמת יסוד העולם שהוא ממתיק המרירות של כל העולם פלו, ובודאי החוסים בצלו ומתקרבים אליו - נמתק מהם המרירות הרבה יותר. אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו לזה, ובזה תגיל ותשיש בכל יום ובכל עת.

מה מאד עצמו נפלאותיו יתברך שדיקא עתה, ברבוי חשבת אפלתנו, אנו רואים צמיחת קרן ישועה, והיה פי יבצע ה' את כל מעשהו, נספר תהלות ה' ועוזו ונפלאותיו אשר עשה עמנו לחיותנו לנצח. אני מצפה בכל עת לישועתך הגדולה ובהכרח שיעבר פמה מיני מניעות

ויסורים על כל מי שרוצה ליגע ולהריח בריח דברי ספרי הצדיק.

צריכים להמשיך מהצדיק חכמה והתבוננות גדול עד שיזכה לשאר על עמדו תמיד כל ימי חייו ולא יניח להפיל את עצמו לעולם, כי אף-על-פי שהעקר הוא תמימות ופשיטות גמור, אף-על-פי כן זה התמימות האמתי אי אפשר לקבל כי אם על-ידי שישקד הרבה הרבה על דלתי הבית מדרש של הצדיק האמת שהוא חכם ונבון גדול.

בשרואה אדם שיש לו עקמומיות בלב, בפרט בש"ש לו עקמומיות הרבה בלב, אזי הוא צריך לשים עצמו בבהמה לסלק דעתו לגמרי כאלו אין לו שום דעת כלל ויסמך רק על אמונה וילך רק בתמימות ופשיטות לבר, ואזי זוכה אחר-כך לדעת גדול מאד ולפישט עקמומיות שבלבו.

ה' ישמה נפשך ויחזק רגלך שילכו בדרכי הצדיק האמת, ילכו ולא ייעפו ירוצו לעבודת ה' ולא יגעו. המתפלל תמיד לשלומו והצלחתו בזה ובכא.

ישראל דב אודעסר

טז

לְכַבֹּד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, לְפִי וּבִשְׂרִי, מִר ש. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר
תִּפְאֲרָתוֹ וְשִׁבְחוֹ הוֹלֵךְ וְגָדַל מִיּוֹם לְיוֹם וְאוֹמְרִים "אֵין נְבוֹן
וְחָכֵם כְּמוֹהוּ", עַל אֲשֶׁר שָׂם אֶת לְבוֹ וְכָל חַיּוֹתוֹ לְבוֹא
לְמַטְמוֹן הָאֵמֶת, וְכָל תְּאוֹתוֹ וּתְשׁוּקָתוֹ לְהַכְנִים הָאֵמֶת
הַזֶּה בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַנְּאֻלָּה. מִמֶּדָּ תְּאִיר אוֹר
הָאֵמֶת לְכָל הָאָרֶץ וּתְשַׁלֵּם נְדָרֶיךָ לַה' בְּחַיִּיד. בְּרַכָּה
וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.

אָחִי יְקִירִי, כְּתִבְתִּי כְּבָר כְּמֹה פְּעָמִים מְגֻדֵל הַהֶתְקַשְׁרוֹת
וְהָאֲהָבָה הָאֵמֶתִית אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בֵּינִי וּבֵינְךָ, לְפִי
קְרוֹב אֱלֹהִים מְאֹד וְנִמְשָׁךְ אַחֲרֶיךָ בְּתִשׁוּקָה גְּדוֹלָה וְנִגְעָנוּעִים
נִמְרָצִים עַד שֶׁאֵינִי רוֹאֶה אוֹתְךָ תָּמִיד, כִּי מַחְמַת הָאֲהָבָה
הַחֻזְקָה הַנְּפֻלָּאָה אֵינִי יָכוֹל לְנַתֵּק עֲצָמִי מִמֶּדָּ וּלְפָרֵד
מִחֲשַׁבְתִּי מֵאֲתֶךָ, כִּי בְּאֵמֶת לֹא נִמְצָא בְּכָל הָעוֹלָם אֲנָשִׁים
אֲחִים אוֹהֲבִים נְאֻמָּנִים אֲמֶתִיִּים כְּמוֹתֵנוּ. מֵאֵת ה' הִיְתָה
זֹאת מִן הַשְּׂמִים, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשָׁמֹר עֲצָמֵנוּ מְאֹד שֶׁלֹּא
תִּפְגַּם הָאֲהָבָה חֵם וְשְׁלוֹם אֶפְלוּ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, כִּי רָאוּ
לָנוּ לְאֹהֵב עֲצָמֵנוּ בִּיְתֵר שְׂאֵת וְיֵתֵר עֵז, מַחְמַת שְׂזוּכֵינוּ
לִידַע מְאֹד אֵמֶת נוֹרָא כְּזֶה יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם, וַיֵּשׁ לָנוּ
חֵלֶק בְּפָרְסוֹם וְהַתְּגַלּוֹת הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וַיִּתְּנוּ לּוֹ
כְּתֵר מְלוֹכָה.

אֲנִי מְחַבֵּק אוֹתְךָ תָּמִיד בְּאֲמִרֵי כִּי בְּתַפְלוֹת וּתְחִנּוֹת
חַמוֹת מִתּוֹךְ חֲמִימוֹת וְעִמְקוֹת נִשְׁמָתִי שְׂיִתֵּן לְךָ ה'

חיים טובים וארבים ויעלה נר הצלחתך לעילא ולעילא
 בכל אשר תפנה, והעקר שתקשר עצמך באמת לראש
 מבחר האמת.

הצדיק בחינת משה מאיר בכל ישראל ואפלו
 בהירודים והרחוקים מאד פי "מלא כל
 הארץ כבודו" וכו', ומחזקם תמיד עד שמזכרם. אשרי
 שיאחו בו באמת.

אור הצדיק האמת הוא פורח וצומח וגדל תמיד בכל
 יום ויום בכל דור ודור ואינו עומד כלל על מדרגה
 אחת, רק הוא ציץ ופורח ועולה מדרגה לדרגה, ויוצא
 פרח ויציץ ציץ וכו', עד שסוף סוף יגמר את שלו ויתגלה
 האמת בשלמות לעיני כל באי עולם עד שכלם ידעו את
 ה', ויקים "וידע כל פעול פי אתה פעלתו". עקר שלמות
 התגלות אור הצדיק האמת יהיה נגמר על ידי מלך
 המשיח שיוציא את כלם מעוונות הנמשכים מהשקר
 ויבטל כח יצר הרע שיניקתו מהשקר, ויוציא את כלם
 משטות וטעות של חכמות חיצוניות וכפירות הנמשכים
 ויונקים מאמונות של שקר והבל, ועל ידי זה ישובו
 ישראל לה' יתברך ותבוא הגאולה האחרונה השלמה שאין
 אחריה גלות.

אוהבך, המצפה תמיד לישועתך בזה ובבא.

ישראל דב אודסר

יקירי חביבי, מר זלמן שור, החשוב וחכיב בעיני ה' כבן יחיד בן יקיר, על שנתן דעתו ולבו להבין ולהפיר האמת האמתית היחיד בעולם הקים לנצח ומגן על ישראל לדור דור, המעלה כל הנפשות מעמקי עמקי הירידה מכמון שאול, וממלא כל העולם אור הדעת ובונה בנגינים נפלאים להכנים בהם כל הנדחים והאוכזרים המתגוללים בחוצות בתוך שטף המים הזדונים, ומחזירם לה' יתברך, שכלם ידעו את ה' ויעשו רצונו בלב שלם. בעל הרחמים יחזק כחך ובריאותך ויוסיף לך וביתך חיים ואריכות ימים ושנים טובים.

יקירי חביבי, אין אתה יוצא ממחשבתך ותמיד אני מתגעגע לישועתך והצלחתך האמתית, ותמיד אני מעורר רחמים מבעל הרחמים שיחוס עליך וישמח נפשך בישועתו עד שיתהפך הכל לטובה.

נא אחי, זכור אל תשכח בכל עת עצם החסדים והרחמים הנפלאים שחמל עלינו ה' יתברך, אשר לא יספיקו כל ימינו להודות ולהלל על זה שכל תשוקתנו ונחמתנו הוא אור הצדיק המאיר לכל והנחמה של הכל.

אני רואה שדברינו מרבנו ז"ל מועילים לך הרבה ומחיינ ומשיבין נפשך מאד, על-כן אזור נא כגבור חלצוך אחי חביבי, וחגר בעז מתניך ובטח בכחו של זקן דקדשה, זקן שבזקנים, כי הוא הולך לפנינו בכל עת בזה

ובבא. למען ה' ברודער האלט זיך, לאז ריך גיט אפ (אחי, אחו עצמך, אל תתן לעצמך לפל) תהלה לאל יש לך על מי להשען בחסדו הגדול יתברך.

אפלו בתוך מעוף צוקה וצרה אני מחיה עצמי רק בזה, בהחסד הנפלא שעשה ה' יתברך עמך שאינך מתנגד חס ושלום, והקדים לך ולכלנו לנפשנו האנושה מאד רפואה גדולה לניצח, מה שזכינו לידע מאור בזה ומתורות ושיחות קדושות ונוראות כאלה. ואף-על-פי שאני כמו שאני, אף-על-פי כן חסדו גבר עלי כל-כך שאני יודע ממנו ז"ל ואיני מתנגד עליו וגם אני זוכה להיות נכלל וגמנה בין אנשי היקרים בפרט בראש השנה, כי הקבוצ שאלנו יקר מאד מאד בעיניו יתברך, כי עם כלם ה' יתברך מתפאר הרבה, וגם עמך בודאי ה' יתברך מתפאר הרבה, בתוך כלליות הקבוצ הקדוש.

אני צריך לעורר ולחזק אותך בכל פחי בדברי אמת כדי שתזכה להכנים ראשך בראש השנה בתוך הקבוצ הקדוש של הצדיק.

עקר התקון שזוכין בראש השנה הוא על-ידי שמצטרפין אל הקבוצ של הצדיק האמת הנפלא שהוא עקר הרועה האמתי שבו כלולים כל הרועים האמתיים שהיו בכל הדורות, העוסק תמיד לקבץ את

ישראל כְּרוּעָה עֲדְרוּ וְהוּא רַחֲמָן אֲמָתִי שְׁמֻקְבֵּץ אֶת גְּדַחֵי
 יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם הַרְשָׁעִים גְּמוּרִים הַרְחֻקִים מְאֹד מְאֹד מֵאֵל
 יִתְבָּרַךְ, לְהַשִּׁיבֵם אֶל הַקְּדוּשָׁה, וּמֵאִיר בְּלֵב כָּל אֶחָד בְּכָל
 מְקוֹם שֶׁהוּא שְׂוִיתֶחֱזֶק אִיךָ שֶׁהוּא לָשׁוּב מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת
 רָעִים שְׂרוּצִים לְדַחֲתוֹ לְשֵׁם וּלְהַצִּילוֹ מֵעוֹנוֹת, וּלְהַכְנִים בּוֹ
 קִיּוֹם הַתּוֹרָה כָּל יְמֵי חַיָּו בְּכָל מָה שִׁיעֵבֵר עָלָיו, שְׁוֵהוּ עֵקֶר
 הַרְחַמְנוֹת עַל יִשְׂרָאֵל.

כָּל הַגְּלוּיִם לְהַצְדִּיק הָאֲמֶת הַיּוֹשֵׁב עַל הַמְּשֻׁפֵּט בְּרֹאשׁ
 הַשְּׁנָה, בּוֹדְאֵי יַעֲלֶה אוֹתָם הַצְדִּיק אֶל הַדַּעַת
 וְקְדוּשָׁה לְחַיֵּי עוֹלָם, אֲפֹלוּ אִם יֵשׁ בָּהֶם פְּגָמִים וְקַלְקוּלִים
 רַבִּים חֵם וְשָׁלוֹם, עִם כָּל זֶה מֵאַחַר שְׂמֵתֶזַעֲנָעִים וְחוֹתְרִים
 לָשׁוּב אֶל ה' יִתְבָּרַךְ וּלְהִתְקַרֵּב אֶל הָאֲמֶת וּדְבָקִים
 וּמִתְקַרְבִּים לְצַדִּיק הָאֲמֶת, עַל־כֵּן גַּם הֵם בְּכֻלָּל צְדִיקִים, כִּי
 הַדְּבִיק לְטָהוֹר טָהוֹר. כִּי עֵקֶר עֵסֶק הַצְדִּיק הָאֲמֶת הוּא
 לְקַרֵּב הַרְחֻקִים וְרְשָׁעִים גְּמוּרִים בְּפָרֵט בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה
 הַקְּדוּשָׁה, עַל־כֵּן עֵקֶר סְמִיכַתְנוּ הוּא רַק עַל הַצְדִּיק הַגָּדוֹל
 הַיּוֹדֵעַ לְעֵסֶק בְּזֶה בְּרֹאוּי.

עֵקֶר זְמַן הָאִסְפָּה וְהַקְּבוּץ שֶׁל הַצְדִּיק הָאֲמֶת הוּא
 בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה, שְׂמֵתֶקְבָּצִים וּבָאִים אֶצְלוֹ בְּכָדֵי
 לְהַפְּלֵל בְּכֻלָּל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹסְקִין בְּהַלְמוּד הַקְּדוּשָׁה
 שֶׁל אֱמוּנָה, שְׁוֵה עֵקֶר יְסוּד קִיּוֹם כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה.

צָרִיכִים לְהֵכִין עֲצֻמְנוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ הָאֵים
וְהַנּוֹרָא מְאֹד. יְמֵי אֵלּוּל כְּכֹר הַתְּחִילוֹ, הַיָּמִים
הַנּוֹרָאִים הַקְּדוּשִׁים מְמַשְׁמְשִׁים לְבוֹא, וְצָרִיכִים לְפַשְׁשׁ
בְּמַעֲשָׂיו וּלְדַרְשׁ וּלְחַתֵּר דְּרָךְ לְתַשׁוּבָה כָּל אֶחָד מִמְּקוֹם
אֲשֶׁר הוּא שָׁם. וְהַעֲקָר, צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּרִצּוֹנוֹת וְכַסּוּפִים
טוֹבִים בְּהִתְחַזְּקוֹת גָּדוֹל וּבְעַקְשָׁנוֹת גָּדוֹל בְּהִרְצוֹן וּלְהֶאֱמִין
בְּעֲצֻמוֹ שֶׁעֲדִין הַטּוֹב שָׁבוּ חֹזֵק מְאֹד מְאֹד, וְאַף־עַל־פִּי
שֶׁפָּגַמְנוּ כְּמוֹ שֶׁפָּגַמְנוּ, אַף־עַל־פִּי כֵּן מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ
לְשַׁטֵּף אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁזָּכִינוּ לְחַטֵּף בְּזֶה הַצֵּל עוֹבֵר,
כִּי הַכֹּל גָּנוּז וְצָפוֹן חֲתוּם וּמְשֻׁמֵּר אֵצֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת
וּבְכַחוֹ הַגָּדוֹל עֲדִין יֵשׁ לָנוּ תַקְוָה לְכָל טוֹב אֱמֵתִי.

צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל לִילֵךְ וּלְבוֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל הַקְּבוּץ
הַקְּדוּשׁ שֶׁל כְּשָׂרִים וִירָאִים אֱמֵתִים הַמְּקַשְּׂרִים
אֶל הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל הָאֱמֵתִי שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה שָׁבוּ תְלוּי
הַגְּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה, שֵׁישׁ בַּח בְּקוֹלוֹ לְעוֹרֵר וּלְהַחְזִיר אֶת כָּל
הָעוֹלָם לְמוֹטֵב בְּתַשׁוּבָה.

כָּל יְמֵי חַיָּו צָרִיךְ לָשִׁים לְבוֹ הַיֵּטֵב לְהִרְמֹזִים שִׁיתְחַזֵּק
לְשֹׂאֵר קְבוּעַ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁל
הַצַּדִּיק וְלֹא יִפְרִיד עֲצֻמוֹ מֵהֶם לְעוֹלָם כָּל יְמֵי חַיָּו, כִּי כָּל
זְמַן שֶׁהוּא בְּתוֹךְ כָּלֵל הַקְּבוּץ שֶׁמְקַבֵּץ הַרְוּעָה הָאֱמֵתִי - יֵשׁ
לוֹ תַקְוָה לְעוֹלָם.

אָתִי חֲבִיבִי, יְקִירִי אֱהוּבִי, לְבִי וּבְשָׂרִי, אֵל תִּשְׁמַע לְשׁוֹם
 דְּחִתָּהּ שְׁבַע עוֹלָם שְׂרוּצִים לְהַפְרִידָךְ מֵהַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ
 בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רַק תַּחֲזֹק יָדְךָ בְּה' וְתַעֲמֹד עַל רַגְלֶיךָ בְּכֹל
 עֵז וְתֵאחֶז עֲצֻמָּךְ בְּכֹל כַּחַד וְתִשְׁלִיךְ נַפְשְׁךָ מִנֶּגֶד בְּהַקְּבוּץ
 הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, וְהַעֲקֹר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי כָּל
 חֵיךְ תִּלְוִי בָּזָה וְעַל־יְדֵי זֶה לֹא תִּמּוּט לְעוֹלָם.

רַב בְּנֵי הָאָדָם שְׂאִינָם גְּבוּרֵי כַח כְּרֹאֵי קָשָׁה לָהֶם מְאֹד
 לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, כִּי מֵאַחֵר שְׁפָכְרָה הַתְּנַבֵּר עֲלֵיהֶם
 יִצְרָם וְלֹא הַתְּנַבְּרוּ לִכְבֹּשׁ אוֹתוֹ, עַל־כֵּן מֵאַחֵר שְׁפָכְרָה
 גִּלְפָדוֹ בְּמָה שֶׁנִּלְכְּדוּ, בְּוִדְאֵי קָשָׁה לָהֶם לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה,
 וּבִפְרֹט שִׁישׁ שִׁירְדוּ וְנִפְּלוּ וְנִתְרַחֲקוּ מְאֹד עַד שֶׁלָּבָם
 בְּכַחֲנִית "לְבִי סַחֲרָר", שֶׁהַקְּלָפָה שֶׁנִּדְבַק בָּהֶם
 בַּעֲוֹנוֹתֵיהֶם מְעַקְמָת וּמְסַכְכָת הַלֵּב בַּעֲקוּמִים וְסַפּוּבִים
 וּבְלִבּוּלִים הִרְבָּה. עַל־כֵּן עֲצַתְם וְתַקּוּנָם לְבָלוֹת יָמָיו לְדַרְשׁ
 וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחֵר הִרְבִּי הָאֱמֵתִי וְחִבְרֵי אֱמֵתִי שִׁיּוּרְהוּ
 וּלְמַדְהוּ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא דְרָכִים וְעֲצוֹת אֱמֵתוֹת עֲצוֹת
 עֲמָקוֹת אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב לֵה' יִתְבַּרַךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, מִכָּל
 מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים שֶׁנִּפְּלוּ. וְהַעֲקֹר דְרֹךְ הַתְּשׁוּבָה, שְׂאִי־
 עַל־פִּי שֶׁנִּפְּלוּ לְמְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים שֶׁשֵּׁם נֶעְלַם כְּבוֹדוֹ מְאֹד,
 אִי־עַל־פִּי כֵּן יַחֲפְשׁוּ וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' יִתְבַּרַךְ תָּמִיד וַיִּשְׁאַלּוּ
 וַיְדַרְשׁוּ בְּכֹל עֵת "אֵיִה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ" וְכוּ, בְּכַחֲנִית
 "וַיִּבְקְשֶׁתֶם מִשָּׁם אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ וּמִצֹּאתָ" וְכוּ, מִשָּׁם דִּיקָא,

מִפֶּל מְקוֹם שְׂיָרֵד וְנִפֹּל לְשָׁם, אֶפְלוּ לְבַחֲיַת מְקוֹמוֹת
 הַמְטַנְנִים, מִשֵּׁם דִּיקָא צְרִיכִין לְבַקֵּשׁ בְּכָל לְבָבוֹ וּבְכָל נַפְשׁוֹ
 אֶת ה' יִתְפָּרֵד, וְעַל־יְדֵי זֶה בְּוֹדָאֵי סוּף פֶּל סוּף יִזְכוּ לְמִצָּא
 אוֹתוֹ יִתְפָּרֵד וְתַתְּהַפֵּךְ הִירִידָה הַגְּדוּלָה לְעַלְיָה, בְּבַחֲיַת
 יְרִידָה תַכְלִית הָעַלְיָה.

חֲזֵק וְחֲזַק וְשִׂמַח וְנִפְשָׁךְ בְּכָל עֵת בְּמָה שְׁאַתָּה חֲפִיץ
 לְהִיּוֹת נִמְנָה עִמָּנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאִים וְהַגּוֹרָא
 מְאֹד, הֵבָא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה. גָּמַר חֲתִימָה טוֹבָה וְחַיִּים אַרְבָּים
 בְּבְרִיאוֹת וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדְסָר

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זָכְנוּ לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל הַקְּבוּיָן הַקְּדוּשׁ
 שְׁמֵתִקְבָּצִין בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת
 עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׂאֵז עַקֵּר זְמַן הַקְּבוּיָן, וְנִזְכָּה עַל־יְדֵי זֶה
 לְהִתְחִיל לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְשַׁבֵּר אֶת לְבָנוּ וּלְהַכְנִיעַ
 אֶת עַצְמָנוּ בְּאֵמֶת לְפָנֵי ה' יִתְפָּרֵד וּלְשׁוֹב עַל כָּל הַחַטָּאִים
 וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשׁוּגַג וּבְמִזִּיד. רְבוֹנוֹ
 שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ הַרְחַמְנוֹת שְׁעָלֵי אֲשֶׁר בָּאתִי בְיָמִים
 וְעַדִּין לֹא הִתְחַלַּתִּי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת אֶפְלוּ בְיָמִים
 גּוֹרָאִים יְמֵי הַתְּשׁוּבָה.

תפלה, מתוך השמעות לספר 'לקומי תפלות', שנמצאו בכתב ידו של רב מענדיל ממשערזנוביץ.

רבוננו של עולם, מלא רחמים, זכנו לשמע קול שופר בראש השנה הקדוש מתוקעים הגונים ויראים וחרדים לדבר ה'. וקול השופר הקדוש יפגע בהמוחזן שָלָנו, והקול הזה יהיה בחינת רעמים, עד שעלידי זה תפל עלינו אימה ופחד גדול מפחד ה' ומהדר גאֹנו, ונזכה שיתפשט עלידי זה כל מיני עקמומיות שבלבנו, ונזכה לישרות לב ולשמחה גדולה דקדשה, כמו שנאמר "ולישרי לב שמחה", וקים בנו מקרא שכתוב "אשרי העם יודעי תרועה, ה' באור פניך יהלכון, בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירמו". ועלידי שמיעת קול שופר בראש השנה מאיש ירא וחרד תשמרנו ותצילנו בכל השנה מפל מיני פחדים ומפל מיני הזקות הבאים לפעמים עלידי ברקים ורעמים חס ושלום, כמו שנאמר "בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת".

יח

לכבוד נשיא ישראל, בת עיני ולבי, מר ש. ז. שור, שהשקיע את כל כחו וכל נפשו לפרח ולשוט ולעופף בתוך מימי הדעת של הצדיק האמת הנושא אותנו באשר ישא האומן את היונק, ומציל אותנו מפל החצים שהם הטעותים והמבוכות של כפירות ואמונות פזביות, ומגלה ומאיר עלינו האמונה הקדושה בשלמות בדת

גדול ונפלא ומגלה לנו השגות אלקות ועל-ידי זה באים גם הרחוקים מאד מאד ומתקרבים לה'.

גבולי ארץ ישראל יכולים להתפשט, וימתח ויתרחב וייתגדל הרבה מאד על-ידי הצדיק האמת.

הצדיק האמת יש לו פח להרחיב ולגדל גבולי ארץ ישראל שיהיו נמתחין ונתרחבים לארץ ולרחב הרבה מאד בבחינת "הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי", "כי ימין ושמאל תפרוצי", "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה", בחינת נחלה בלי מצרים וגבולים, כי בכל המקומות ממשלתו והכל שלנו, כי הצדיק מהפך כל מקומות החיצונים והרחוקים מאד אל הקדשה.

הרבי הצדיק האמת מסתפל בכל עת בצער גדול בכל מקום שנפלנו לשם פדי להעלותנו משם ולתקננו.

הצדיק האמת, אור האורות החדש, צח הצחצחות, פותח שערים של השגות אלקותו עד שמגלה אלקותו ומלכותו יתברך לכל ברואי עולם אפלו להרחוקים מאד מאד, שזה עקר גדלתו של הקדוש ברוך הוא, שגם הרחוקים מאד מאד ואפלו העובדי פוכבים ומזלות ידעו שיש אלקים שליט ומושל.

הַצְדִּיק הָאֵמֶת הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד יֵשׁ לוֹ כַּח
 לְרִפְאוֹת חוֹלִים מְדַכְּאִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹרוֹת
 הַלְלוּ, וְצָרִיכִים לְהַכְנִיעַ אֶת עֲצַמְנוּ כְּאֶסְקוּפָה הַנְּדֹרֶסֶת
 וְנִרְפָּסֶת לְבִקֵּשׁ בְּכָל תְּמֻצִית כַּחוֹ אֶת הַצְדִּיק הַמְּנַהִיג
 הָאֵמֶת, וּלְגַדֵּד שָׁנָה מֵעֵינָיו וּמֵעַפְעָפָיו תְּנוּמָה, לְשׁוֹמֵט
 לְבִקֵּשׁ וּלְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים שְׂיִזְכֶּה לְמִצָּא אֶת
 הַצְדִּיק הָאֵמֶת הַזֶּה שְׂיִכּוֹל לְרַפְּאוֹתוֹ וּלְהַכְנִים בּוֹ הַשְּׁגוֹת
 אֱלֻקוֹת בְּדִי לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת.

כָּל מִי שֶׁחָסַם עַל נַפְשׁוֹ צָרִיךְ לְצַעֵק מְאֹד שְׂיִזְכֶּה גַם עִתָּה
 לְמִצָּא רַבִּי וּמְנַהִיג אִמְתִּי שְׂיִוְכַל לְהַכְנִים בּוֹ יְדִיעַת
 אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁעַל-יְדֵי זֶה יִתְמַלְאוּ כָּל הַחֶסְרוֹנוֹת
 וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַצָּרוֹת וְיִתְקַן הַכֹּל.

הַצְדִּיק הָאֵמֶת מְחִיָּה אוֹתָנוּ וּמְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְתִשׁוּבָה,
 וּמְגַלֶּה וּמְאִיר לָנוּ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ גַּם בְּתַקְרָה
 הַתְּגַבְּרוֹת הַחֲשָׁף הַמֵּר שֶׁל עֲכָשׁוּ, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר "אִיךָ הָאֵב
 אוֹיִם גִּיפִירֵט אוֹן וְוַעֲל אוֹיִם פִּירֵן" (כְּבַר גְּמַרְתִּי וְאֶגְמֹר).

הָעֶקֶר שֶׁתַּחֲזִק עֲצַמְךָ בְּאִמוּנַת הַהִשְׁגָּחָה וּבְכַחוֹן בַּה'
 יִתְבָּרַךְ בְּכָל הָעֲנִינִים, וּלְהִסְתַּפֵּל תָּמִיד עַל
 הַהֲרַחְבוֹת וְהַטּוֹבוֹת שְׁעוֹשָׂה ה' עִמָּכֶם בְּכָל יוֹם וּבְכָל
 שָׁעָה, וּלְהִרְחִיק מִגְּבוּלְךָ הָעֲצֻבוֹת וְהַדְּאָגוֹת בְּכָל מִינֵי
 הֲרַחְקוֹת לְבָלֵי לְהִסְתַּפֵּל עַל הַחֶסְרוֹנוֹת, כִּי חֶסְרוֹנוֹת

ומרירות עוברים על כל בני העולם ואינם יודעים במה להחיות עצמם וחייהם אינם חיים כלל, פי העשירות והתאוות של זה העולם הם מרים מאד, מרים ממות וממדרים חיי בעליהם, אבל אמונה ובטחון אמתי הם מבטלים את המרירות וממשיכים חיי מנוחה וחיי שלווה תמיד.

העולם מלא צעקות וגניחות ואנחות גדולות ומרות בלי שעור וכלם צועקים "ממון", וכל אחד ואחד צועק בקולות משנות כאלו לו חסר יותר מכל העולם, עד שכמעט יוצאת נפשם מעמק מרירותם, ואין להם במה להחיות את עצמם. ועקר החיות וההמתקה הוא הצדיק יסוד עולם המתק בכל עת בכל דור מרירותא דעלמא, ובודאי כל אחד כפי קרובו להצדיק וכפי אמונתו בו - כמו כן נמתק מרירותו יותר.

אם היו לוקחים בעל תאוות ממון שפמונו חביב עליו וחס עליו יותר מגופו והיו מראין לפניו הנגון של הצדיק האמת, היה נתבטל אצלו כל תאוותו אל הממון. **על-ידי** הרוח נבואה של הצדיק האמת זוכין לאמונת חדוש העולם.

עקר קיום העולם שלא יתמוגג ולא יחרב ולא יהיה תוהו ובוהו שהם כפירות ואמונות כזביות, זה

תלוי רק ברוח נבואה ורוח הקדש של הצדיק האמת שעל-ידו נתברר המדמה וזוכין לאמונת חדוש העולם, פי הוא עקר יסוד העולם וקיומו.

צריכים לחפש מאד ולהתפלל לה' יתברך הרבה מאד שיוזכה להתקרב להצדיק האמת שיש לו רוח נבואה כדי שיתברר המדמה שלו כדי שיוזכה לאמונה שלמה, ואז זוכין לאמונת חדוש העולם, להאמין ש'ה' יתברך ברא את העולם יש מאין המחלט שזה אי אפשר להשיג בשום שכל פי אם על-ידי אמונה לבר.

הדורש שלומו ומברכו בחיים טובים, חיים של אמת ואמונה ברורה טהורה וקדושה, חיים של שמחה אמתית. בימך תושע יהודה וירושלים ועיר האלקים על תלה בנויה.

ישראל דב אודסר

יט

לכבוד נשיא ישראל, מחמד עיני עצמי ובשרי, מר ש. ז. שזר, המושף עצמו אל הצדיק שהוא הלב של העולם, ושחיד את אזניו לשמע נפלאות נוראות השיר והנגון מכל העשרה מיני נגינה של הצדיק האמת שעל-ידו שורף ומבער ומכלה שרש זהמת השקר של המינות ואמונות כזבות, ועל-ידי זה רופא את הבת מלכה שהיא כלליות נפשות ישראל. לעתיד בעת קץ האחרון יבוא המשיח לגאל את ישראל ויעורר וינגן את זה הנגון

הנורא בעולם ועל־ידו יגלה לעין כל אלקותו ומלכותו
וממשלתו, ויגאל את ישראל ויתקן כל העולם ויקרב
כלם לה' יתברך ותורתו.

אחי יקירי, ידעתי כי אהבתך שלמה עמי, וכן אנכי איני
זו מחבבו ונפשי קשורה בנפשך בכל עת בכל יום
ובכל שעה ובכרית אהבתנו ושלומנו לא תופר לעולם.

ידעתי כי נפשך פלטה לדברי, על־כן שים לבך וזכר
היטב את כל השיחות והדבורים שנדברנו
בינינו מסוד גדלת נוראות הצדיק הגנוז והצפון שהוא
חינו ותקותנו. אשריך שזכית למה שזכית, לידע
מנפלאות נוראות הצדיק הנשגב מאד המוליד אותנו
בדרך האמת, והעקר, שתתחזק בכל עז לקיים מה שכבר
דברנו באריכות.

בדורות הללו, שנפלנו למטה נפילה עמקה מאד מאד
עד עמקי תהומות עמקים מאד מאד, עד
שהגענו שיתער השיר של חסד של הצדיק האמת שהוא
מקור החיות והחיים של כל העולם וישראל.

ה' עזוז וגבור יהיה מעוזך ויחזק לך בכל עז ותעצומות
לדלג ולקפץ על הכל, כדי להמשיך על ראשך הארה
מהגנוז והשיר של פלאות למעלה מן הטבע של הצדיק
האמת שיתער לעתיד על־ידי משיח צדקנו בעת הקץ

האחרון, שעלידו יוציא את ישראל מעוונות ויביאם להשגות אלקות שזה עקר התכלית, עקר שעשוע עולם הבא.

זהמת קלפת הזמן עמלק, שהוא מדת הגאות, ומשם נמשך מדת הגאות שבעולם, הוא מתגבר ביותר להרחיק מהצדיק האמת ורוצה להפריד בין נפשות ישראל ובין הצדיק האמת.

הצדיק האמת מכניע ומבטל בתכלית הפטול שרש הרע והקלפה החזקה וקשה מאד בחינת הזמן עמלק שהוא הפירות ואמונות פזביות, שמביאים את העולם לתוהו ובהו, חס וחלילה, חס ושלום.

אנן יתמי דיתמי, אנו צריכין להתגולל ברפש וטיט ולרחש על הארץ בין נחשים ועקרבים עד שנוזקה לשאב מרוח הקדש של הצדיק המגלה ומגדל האמונה הקדושה בעולם.

ה' הטוב יפדה אותך מכל רע וימשיך עליך ברכה וחסד ושלום רב, יבקע פשחר שלומי, וארוכתו מהרה תצמח, ובודאי הפל לטובה אפלו כל מה שנעשה בדורות הללו באחרית הימים האלה שישאל נתונים בצרה גדולה בכלליות ובפרטיות, וכל חיותנו הוא על חסדיו המרבים "חסדי ה' פי לא תמנו" וכו'. פי בחינת עמלק התגבר

בְּתַקְףָּ גְדוֹל לְכִלּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל וְאִי אֶפְשָׁר לַעֲמֹד כְּנִגְדּוֹ כִּי
 אִם בְּכַח הַצְּדִיק הָאֵמֶת שְׁכָל עֶסְקוֹ לְהַעֲלוֹת מִשְׁמַד לְרִצּוֹן,
 הֵינּוּ לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל הַדְּעוֹת הָרְעוֹת וְהַכְּפִירוֹת שֶׁל חַכְמֵי
 הַטֹּבֵעַ שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁמַד מִמֶּשׁ, וְלְהָאִיר אֱמוּנַת הַרִצּוֹן
 בְּעוֹלָם, לִידַע שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ בְּלִי חַיּוּב
 הַטֹּבֵעַ כָּלָל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְהַצְלַחְתּוֹ בְּזֶה וּבְכֹא לְנִצְחָה.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְעֶסְר

ב

לְבִי יְקִירִי, מֵר זְלַמֵּן שׁוֹר, הַחֵם עַל אֲצִילוֹת נַפְשׁוֹ הַעֲדִינָה
 שְׁנַחֲצָבָה וְנִמְשָׁכָה מִמְּקוֹם קְדוֹשׁ וְעֲלִיּוֹן מְאֹד, לְקִשְׁטָהּ
 וּלְיַפּוֹתָהּ וּלְצַחֲצַחָהּ בְּהַצְחָצַחוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת וְרִמּוֹת
 וְגִבּוֹהוֹת מְאֹד, וְהִלְהִיב אֶת לְבֹו בְּהַתְלַהֲבוֹת גְּדוֹל
 כְּלַהֲב אֵשׁ לְקִשֶׁר וּלְרִבְק עֲצֻמוֹ בְּהַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁעֲלִי־דוֹ
 תָּבוֹא הַגְּאֻלָּה לְיִשְׂרָאֵל וּלְכֹל הָעוֹלָם כָּלוּ. זַכָּאָה חוּלְקֶךָ
 בְּזֶה וּבְכֹא.

כָּל עֶקֶר יְצִיאַת מִצְרַיִם וּמִתַּן תּוֹרָה וְכָל הָאוֹתוֹת
 וְהַמּוֹפְתִים הַנּוֹרְאִים אֲשֶׁר עָשָׂה ה' יִתְבַּרְךָ עִם
 אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ מִיּוֹם יְצִיאַת מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּכָל דּוֹר
 וְדוֹר, הַכֹּל בְּשִׁבִיל לְפָרְסֵם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ
 וּלְהוֹדֵעַ שֶׁהוּא הַשְּׁלִיט, הוּא הַיּוֹצֵר, הוּא הַבּוֹרֵא יִתְבַּרְךָ
 וַיִּתְעַלֶּה שְׁמוֹ לְנִצְחָה, שְׁנִזְכָּה לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת בְּהַצְּדִיק
 הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֶקֶרָן שֶׁל כָּל הַצְּדִיקֵי אֵמֶת.

שָׂרֵשׁ כָּל הַפְּרִיָּאָה הוּא הַכְּבוֹד, כִּי כָּל מֶה שֶׁפָּרָא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בָּרָאוּ אֵלָּא
לְכַבוֹדוֹ, וְעַל־כֵּן בְּשֵׁפֶא כְּבוֹד חֲדָשׁ לְאָדָם צָרִיךְ לְהוֹהֵר
וּלְהַעֲלוֹתוֹ לַה' צְבָאוֹת שֶׁהוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וּלְמַעַן הַצְּדִיק
הָאֵמֶת שֶׁיְהִי לּוֹ כָּל הַכְּבוֹד וְהַגְּדֻלָּה, שְׂיִבֹאוּ כָּל יִשְׂרָאֵל
לְכַבְּדוֹ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּדִי שְׂיִוְכַל לְהַדְרִיךְ אֶת יִשְׂרָאֵל
בְּדַרְךְ הַקְּדוֹשָׁה וּלְהָאִיר הַדַּעַת בְּעוֹלָם, שְׂיִדְעוּ כָּלֶם אֶת
ה', וְזֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת וְתִקּוֹן הַכְּבוֹד, וּבְזֶה תְּלוּי עֵקֶר הַגְּאֻלָּה
- לְעוֹרְרֵם וּלְהַמְשִׁיכֶם לַה' יִתְבָּרַךְ.

עֵקֶר עֲלִית הַכְּבוֹד הוּא עַל־יְדֵי שְׂמֻקְרִבֵּינ גְּרוּם וּבְעֲלֵי
תְּשׁוּבָה, אֶת מִי שֶׁרָאוּי לְקַרֵּב.

לְפִי הַכְּבוֹד שְׂמֻכְבֵּד אֶת הַצְּדִיק כֵּן עוֹלָה הַכְּבוֹד
לְשֶׁרֵשׁוֹ, וְעֵקֶר הַדְּבָר שְׂיִכְבֵּד יִרְאִי ה' בְּלֵב שְׁלָם.

צָרִיךְ לְהִתְיַרָא וּלְפַחֵד מִן הַכְּבוֹד כִּי כְּבוֹד הוּא סִפְנָה
גְּדוֹלָה סִפְנַת נַפְשׁוֹת, עַל־כֵּן בְּשִׂמְגִיעַ כְּבוֹד
לְהָאָדָם צָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד לְקַבְּלוֹ בְּרָאוּי בְּשִׁבִיל ה' יִתְבָּרַךְ
לְבַד, כִּי אִם חֵם וְשְׁלָוִם יִפְגַּם בְּהַכְּבוֹד כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה וְלֹא
יִקְבְּלוּ בְּרָאוּי יוֹכַל לְהִסְתַּלַּק חֵם וְשְׁלָוִם עַל־יְדֵי זֶה.

צָרִיךְ כָּל אָדָם לְמַעַט בְּכְבוֹד עֲצֻמוֹ וּלְהִרְפּוֹת בְּכְבוֹד
הַמְּקוֹם, וְלֹא יְהִי רוֹדֵף אַחַר הַכְּבוֹד רַק יִבְרַח מִן
הַכְּבוֹד, וְאִזִּי הוּא זוֹכֶה לְכְבוֹד אֱלֹקֵי.

בְּשֵׁאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בָּא לוֹ כְּבוֹד חֲדָשׁ אֲזִי צָרִיךְ
 לְהִתְאָוֵר בְּעֵז בְּכַח וּגְבוּרָה כְּגִבּוֹר חֵיל חֲזָק
 וְאִמִּין לְעִמּוּד בְּזוּה, לְבָלִי לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכְּבוֹד לְצָרְכוֹ
 וּלְהִנָּאת עֲצֻמוֹ, שְׁלֵא יִהְיֶה הַכְּבוֹד אֶצְלוֹ כְּעֶבֶד לְמַלְאוֹת
 תְּאֵוֹתוֹ, וְלֹא יִקַּח לְעֲצֻמוֹ כָּלֵל מִן הַכְּבוֹד, רַק לְהַעֲלוֹת כָּל
 הַכְּבוֹד כְּלוֹ שֵׁישׁ לוֹ לְשִׁרְשׁוֹ, לֵה' יִתְפָּרֵךְ בְּכַחֲנִית "וְהִיִּתָּה
 לֵה' הַמְּלוּכָה", וְלִהְצַדִּיק הָאֵמֶת שְׁמִקְרַב כָּל הַרְחוּקִים
 בְּיוֹתֵר לֵה' יִתְפָּרֵךְ, כְּדֵי שְׁעַל־יָדָי זֶה הַכְּבוֹד שֵׁישׁ לוֹ יִתְגַּדֵּל
 וְיִתְעַלֶּה כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵךְ וּכְבוֹד הַצַּדִּיק הָאֵמֶת.

שׁוֹשֵׁי אֲשֵׁישׁ בִּישׁוּעַת ה' וַחֲסָדָיו הַעֲצוּמִים שֶׁנִּתְּתָ אֶת
 נַפְשְׁךָ לְקִשְׁר וּלְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאוֹר הַצַּדִּיק
 הָאֵמֶת, אוֹר הַחֲדָשׁ שֶׁנִּגְלָה חֲדָשׁוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת עַד
 אֵין חֶקֶר שְׁלֵא נִתְּנָלוֹ מֵעוֹלָם, לְהַחְיֹתֵנוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹה
 בְּתַכְלִית הַחֲשֵׁךְ הַגָּמוּר, בְּתַכְלִית תַּכְלִית שְׁפְלוּתֵנוּ אֲשֶׁר
 יִרְדְּנוּ פְּלָאִים, בְּסוּף הַגְּלוּת הָאַחֲרוֹן שֶׁל כָּל הַנְּסוּגִים אַחֲזֹר
 מֵה' יִתְפָּרֵךְ וְתוֹרָתוֹ עַל־יָדָי כְּפִירוֹת וְאִמוּנֹת כְּזָבוֹת. כִּי
 אוֹרוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת מְאִיר מְקַצֶּה וְעַד קִצֵּה בְּלִי גְבוּל
 כָּלֵל, כִּי בְּכָל מְקוֹם אֶפְלוֹ בְּאוֹר הַטָּמֵא מְאֹד מְאִיר הָאֵמֶת
 שְׁלוֹ לְצֵאת מִשָּׁם.

עֵתָה, עֵתָה הַגִּיעַ הָעֵת שֶׁתְּחִזֹּק לְכַבֵּד הַחֵם וְתַחְדֵּד
 וְתַעֲמִיק דַּעְתְּךָ וּמַחֲשַׁבְתְּךָ לַחֲשֵׁב וּלְחַשֵּׁק לְרַחֵם

על עם ישראל ברחמנות האמת, להודיע ולפרסם בכל העולמות שם הצדיק האמת הנמצא עכשו בעולם, שבוה תלוי כל עקר גאולתנו, כי הוא עוסק להחזיר כל העולם למוטב וממשיך שלום נפלא אפלו עם אמות העולם עד שעל-ידי רבוי השלום יתהפכו כלם לאמונת ישראל ויבניעו עצמם אלינו מרצונם.

שים לבך היטב לכל דבור ודבור מדברי הצדיק שכל התורה וכל תקון העולמות תלוי בו. מלך המשיח ימשיך בעולם הדעת של הצדיק האמת בהתגלות נפלא ובשכל נפלא ואמת בתכלית השלמות, שעל-ידי זה ילכו כלם בדרכי התשובה וישובו לה' יתברך, אפלו הרחוקים בתכלית הרחוק.

המתפלל תמיד לשלומו והצלחתו לארץ ימים.

ישראל דב אודער

כא

לכבוד נשיא מדינת ישראל, עטרת ראשי, החביב בעיני ה' באשה לבעלה, מר ש. ז. שור, בגלל גדל תקף תאותו שמתאוה בכל לבו אל המנהיג החכם האמת המשפיל גאים ומגביה שפלים ומאסף ומקבץ כל האובדים והנדחים ומחזירם לה' ולתורתו, שכלם יכירו וידעו את ה' ויתנו לו כתר מלוכה. יהי ה' מגן בעדך בגין הצדיק שמשמיד עליך חסדים ורחמים גדולים חדשים לגמרי, להאריך ימים ושנותיך בלי שום מחסור.

בגדל עננתנותך בַּטַּחְתִּי לְבוֹא וּלְדַבֵּר לְפָנֶיךָ אֶת אֲשֶׁר
יְשִׁים ה' תַּחַת הַקּוֹלְמוֹם.

על-ידי שְׁנוּהָר וְשׁוֹמֵר כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵךְ שְׂיִהְיֶה
בְּשִׁלְמוֹת, שֶׁהוּא "נְבוּזָה בְּעֵינָיו נִמְאָס",
וּכְבוֹדוֹ לְאִין נִגַּד כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵךְ, עַל-יְדֵי זֶה זֹכָה
לְדַבּוּרִים שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהֵם מְאִירִים לוֹ לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
וְעַל-יְדֵי זֶה זֹכָה לְתַבּוּנוֹת הַתּוֹרָה לְעִמְקָהּ.

בְּעֵינַי הָעֲנֹה יֵשׁ מִשְׁקַל גָּדוֹל וְדַק מְאֹד, כִּי צְרִיכִין
לְהִיּוֹת עָנוּ בְּתַכְלִית הָעֲנֹה, לְהִיּוֹת אִין מִמָּשׁ בְּלִי
שׁוֹם טְעוֹת וּפְגִינָה כָּלֵל, וְאַף-עַל-פִּי כֵן יִהְיֶה גְבוּר חֲזָק
וְאִמִּין מְאֹד וּלְבָלִי לְהַנִּיחַ לְהַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּשׁוֹם דְּבַר
וְכוֹ', וְצְרִיכִין לְהַתְּפַלֵּל הַרְּבֵה לַה' יִתְפָּרֵךְ שֶׁהוּא בְּרַחֲמָיו
יִזְרְהוּ הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ.

אִין זֶה דְּרָךְ הָעֲנֹה הָאֱמֶתִית לְהַחְזִיק עֲצָמוֹ לְרִשְׁעֵי גְמוּר
חֵם וְשָׁלוֹם וּלְהַקְטִין מַעֲלַת נַפְשׁוֹ הַקְּדוּשָׁה, רַק
אֲדַרְבָּהּ, צְרִיךְ לְהַגְבִּיחַ לְבוֹ וְדַעַתוֹ בְּדַרְכֵי ה', לֹאֹמֵר בְּנַפְשׁוֹ
שְׂאִין נָאָה לוֹ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים כְּאַלָּה, מַעֲשֵׂי בַּהֲמָה, כִּי
נַפְשׁוֹ גְבוּהָהּ מְאֹד.

צְרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל זְכוֹת וְטוֹב.
תְּהִלִּים פְּרָקִים: עו', צה', קה'.

מי ששומע חרפתו ושותק על-ידי זה נתבטל ממנו רבות
רעות שהיו ראויין לבוא עליו.

בשאדם בא לאיזה נסיון ידע פשיעמד בזה הנסיון הקדוש
ברוך הוא יעשה לו גם.

לפעמים על-ידי שפלות שאדם משפיל את עצמו או
אחרים משפילין אותו, על-ידי זה מבטלין מעליו גזרת
מיתה.

על-ידי ענוה לא יהיה לך פחד.

על-ידי אמת יזכה לענוה.

על-ידי ענוה תפלתך נשמעת וכמו הקריב כל הקרבנות.

על-ידי ענוה מוסיפין לו גדלה על גדלתו.

על ידי ענוה בא כבוד.

על-ידי ענוה מאריך ימים.

על-ידי ענוה אין מדקדקין אחר מעשיו.

על-ידי ענוה נתבטל פחד האויבים.

על-ידי ענוה נתבטל המחלקת והיסורין.

על-ידי ענוה הכל עמו בשלום.

על-ידי ענוה בא חן.

על-ידי ענוה נתגדל, גם אינו נופל ממדרגתו.

על־ידי עֲנוּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֹכֵר אוֹתוֹ.

על־ידי עֲנוּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ תַאֲוֹתוֹ.

אֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֶלָּא עַל מִי שְׁמֵשִׁים עֲצֻמוֹ כְּאֵין.

קוֹלוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁל שְׂבָחִים אֲנֹכִי שׁוֹמֵעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת

עַל שְׂזוּכָה לְקַדֵּשׁ אֶת ה' לְעֵינַי כָּל הָעוֹלָם בְּכָל

פַּעַם בְּכָל נִסְיֵעוֹתָיו וּפְגִישׁוֹתָיו. וְדַע וְהֵאֱמֹן, כִּי בִיאַת

נִשְׁמַתְךָ לְזוֹה הָעוֹלָם הִיְתָה רַק בְּדִי לְפָאֵר וּלְפָרְסֵם בְּעוֹלָם

אֶת הַצְּדִיק הָאֱמֵת שָׁבוּ תְלוּי הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה, שְׁמַכְנִיעַ

וּמַכְבִּיל הַדַּעַת שֶׁל חֲכָמֵי הַטְּבַע שְׁמִשְׁם נִמְשָׁךְ כָּל הַכְּפִירוֹת

וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת, וּמְגַלָּה וּמְאִיר הַדַּעַת הַקְדוּשׁ שֶׁל אֱמוּנַת

הַהִשְׁגָּחָה לְמַעֲלָה מִן הַטְּבַע וּבוֹנָה קוֹמַתָּה שֶׁל הָאֱמוּנָה עַד

שִׁישְׁלִים שְׁעוֹר קוֹמַתָּה בְּשְׁלֵמוֹת, שְׁכָל בְּאֵי עוֹלָם יֵרְאוּ

וַיִּדְעוּ אֶת ה', כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים הַשְּׁלִיט וּמוֹשֵׁל וּמְנַהִיג

הַכָּל בְּרִצּוֹנוֹ, שֶׁהַכָּל בְּהִשְׁגָּחָתוֹ לְבַד.

גַּם הָעֶקֶר מַה שְׂזוּכִיתָ לְהִיּוֹת וְכוּ'... הוּא רַק לְטוֹבַת

הָעוֹלָם, בְּדִי שִׁיְהִיָּה לְךָ כַּח בְּיוֹתֵר לְשִׁמּוֹשׁ אֶת הַצְּדִיק

הָאֱמֵת שֶׁהוּא מְלֻךְ יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר הַחַי וְקַיִם לְגִצְחָה,

לְגַלוֹת וּלְהוֹדִיעַ גְּדֻלַּת נִפְלְאוֹת כַּחוֹ הַנּוֹרָא וּחְכָמָתוֹ הַנּוֹרָאָה,

שְׁעַל־יְדֵי זֶה יָבוֹא הָעוֹלָם לְיַדִּי תַקּוּנוֹ בְּשְׁלֵמוֹת.

אֲחֵי יְקִירֵי, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשַׁמֵּר עֲצֻמְנוֹ מְאֹד מִקְלָקוּל

הָאֲהָבָה וּמִפְּרוּד לְכַבּוֹת חַס וְשְׁלוֹם, רַק לְהוֹסִיף

וּלְהִרְבוֹת אֶהְבֶּה וְאֶחָדוֹת זֶה לְזֶה כְּגוֹף אֶחָד, שְׁנוּכָל
 לְהִתְחַבֵּר וְלִהְצַטְרֵף יַחַד תָּמִיד כְּדֵי שְׁעַל־יְדִינוּ יִתְגַּדֵּל
 וְיִתְרַבֶּה מְאֹד מְאֹד עַד אֵין מִסְפָּר בְּנֵינֵי הַבְּתִים הַנִּפְלְאִים
 שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, עַד שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל יִתְקַבְּצוּ וְיִתְאַסְפוּ יַחַד
 לְכָנֶס בָּהֶם, וְאִפְלוּ הַשׁוֹכְכִים בַּחוּץ יִתְקַבְּצוּ, וְאִפְלוּ אַמּוֹת
 הָעוֹלָם יִתְקַבְּצוּ וְיִכְנָסוּ לְתוֹךְ הַבְּתִים שְׁלוֹ, שְׁבֻזָּה תִּלְוִי כָּל
 הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה שְׂאִין אַחֲרֶיהָ גְּלוּת.

כָּרוֹךְ הַטּוֹב וְהַמְיֻטִּיב כְּרוֹךְ רוּפֵא חוֹלִים, אוֹדָה ה' בְּכָל
 לְבָי, אֲנַחְנוּ חִיבִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לֵה' עַל כָּל
 הַטּוֹב אֲשֶׁר גָּמַל עִמָּךְ אֲשֶׁר שָׁם נִפְשֶׁךָ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן
 לְמוֹט רַגְלֶיךָ.

לְבִי יְקִירִי, עֵינֵי וּלְבִי פְרוּשׁוֹת לֵה' בְּכָל עֵת בְּתַפְלָה
 וְתַחֲנוּנִים שְׂיַחַנְנֶךָ בַּחֵן וְחֶסֶד וְתִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ בְּכָל
 דְּרֶךְ בְּזֶה וּבְבֵא, וַיִּמְהַר וַיַּחֲיֵשׁ יְשׁוּעָתְךָ וּרְפוּאָתְךָ בְּשָׁלְמוֹת,
 וַיִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ וַיַּגְדִּיל שְׁלוֹמְךָ וּשְׁלוֹם בֵּיתְךָ לְחַיִּים טוֹבִים
 אַרְבָּים בְּרִיאִים וְרַעֲנָנִים.

אוֹהֶבְךָ הַנְּאֻמָּן הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ וּמְתַפְּלָל
 תָּמִיד עַל בְּרִיאוֹתְךָ וְהַצְּלַחְתְּךָ כְּגוֹף וְנַפְשׁ לְאַרְךָ יָמִים
 וְשָׁנִים טוֹבִים.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְסֵר

כב

יקירי חביבי געגועי, מר ז. שזר, המתאבק בעפר רגלי
הצדיק להנות מנעם זיוו, ולדשן נפשו בצחצחות אור
תורתו לשאב משם חיים נצחיים. ה' יאריך שנותיו ברכ
טוב אמתי ונצחי.

דע אחי, פי לא על חנם בחר בך ה' לקרבך מקדם
לרבנו הנזרא נחל נובע, ולהודיעך מסוד נזראות
גדלתו הסתום וחתום מכל העולמות מעין כל, אלא לגדל
מעלת נשמתך הגבוהה מאד. ולכן חזק ואמץ לבבך ושמח
תשמח תמיד בשמחה שאין לה קץ שזכות להיות בחלקו.
הזהר לשמח נפשך בזה שאתה יודע שפאיר אור כזה
בעולם שמתיק ומתקן הכל ועל-ידו יש תקווה לאחריתנו,
כמו שאמר רבנו הקדוש ז"ל קדם הסתלקותו: "אז איך
גייע פאר אייך וואס האט איהר צו זארגין" (היות ואני הולך
לפניכם, מה יש לכם לדאג).

תראה לשמח נפשך מאד בכל יום במה שזכות לידע
מאור האמת כזה, אלמלא לא אתינא לעלמא
אלא לשמע דבור אחד - דיינו, מכל שכן כל תורה ותורה
וכל מעשה ומעשה אשר על-ידו יגמר ה' יתברך עמנו
ברצונו, כמו שאמר: "גמרתיו ואגמר נצחתי ואנצח", עד
אשר נשוב בלנו אל ה' יתברך באמת פי הכל יתהפך
למוכה פי גדול ה' ולגדלתו אין חקר.

הַתּוֹכַר הַיָּטִב הַיָּטִב בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁבָּאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם בְּזֶה הַזְּמַן שֶׁיִּתְגַּלֶּה בּוֹ חֲדוּשׁ שֶׁבְּחֲדוּשִׁים בְּזֶה שְׁלֹא הָיָה מֵעוֹלָם, וְאַנְחֵנוּ נִקְרָאִים עַל שְׁמוֹ ז"ל, נְבוֹזִים וְדוּוּיִים בֵּין יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ בְּעִצְמוֹן כָּל־כָּף כָּל־כָּף.

כָּבֵר דְּבַרְתִּי עִמָּךְ דְּבָרֵי אִמַּת הַרְבֵּה בְּעִזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ, וּמֵהֶם תּוֹכֵל לְהַבִּין דְּבָרִים הַרְבֵּה בְּפִרוּשׁ וּבְרָמֶז, וְכֵן כָּבֵר שֶׁמֵּעַתָּה וְרֵאִיתָ בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים וּבִמָּה שֶׁחֲדָשְׁנוּ בְּהֵם הַרְבֵּה, אֲךָ הַתְּנָרוֹת הַבְּעַל־דָּבָר אֵין לְשַׁעַר. אֲבָל כָּל תְּקוּתָנוּ עַל כַּחוֹ שֶׁל זְקֵן דְּקִדְשָׁה שֶׁעוֹלָה עַל הַכֹּל וְאִי אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר בְּזֶה וְכו', חֲזַק וְאַמֵּץ וְשִׂמַּח נִפְשֶׁךְ בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ עִם מֵה שֶׁזְּכִינוּ, שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכַבּוֹדוֹ וְהַבְּדִילָנוּ מִן הַתּוֹעִים בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, כִּי מִגְּדֹל הַרְעֵשׁ וְהַמְּנִיעוֹת לַעַבְדּוֹ מְבִינִים כִּמָּה וְכִמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלֵינוּ שֶׁנִּצְלָנוּ מֵהַתְּנַגְדוֹת וְלִיצְנוֹת שְׁלֵהֶם. אֱלוֹ קִרְבָּנוּ אֱלֹו וְלִכְבְּלֵי לְהַתְּנַגֵּד עַל אֹר בְּזֶה וְכו' וְלֹא קִבְּלָנוּ שׁוּם חֲדוּשׁ מִמָּנוּ - דֵּיִינוּ. וְעַל כָּל חֲדוּשׁ וְדַבּוּר וְשִׁיחָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִמָּנוּ צְרִיכִים לֹאמַר אֲלֵמָּלֵא לֹא אֲתִינֵן לְעֵלְמָא אֱלֹא לְשִׁמְעַ דָּא - דֵּיִינוּ. עַל אַחַת בְּמָה וְכִמָּה וְכו' וְכו'. הַזְּהַר לְשִׂמַּח נִפְשֶׁךְ בְּמָה שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁמֵּאִיר אֹר בְּזֶה בְּעוֹלָם וְהוּא נֶעְלָם וְנִסְתָּר כָּל־כָּף מִכֶּלֶם וְלָנוּ מִתְּנוּצֵץ בְּחִסְדּוֹ, וְעַל כָּל פְּנִים אֵין אָנוּ מִתְּנַגְדִּים וְכו'.

אֲשֶׁר־יִנּוּ אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים עַד אֵין מִסְפָּר שְׁזָכְנוּ
 לִידַע מֵאוֹר קְדוֹשׁ גּוֹרָא כְּזֶה, מִתּוֹרוֹת וְשִׁיחוֹת
 וּמַעֲשֵׂי־זוֹת גּוֹרָאוֹת הַמַּחֲיִין וְהַמְּשִׁיבִין אֶת כָּל הַנְּפָשׁוֹת
 בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם, וּבּוֹדָאי תּוֹכֵל לְהַחֲיֹת עֲצָמָךְ בָּהֶם
 תָּמִיד אֶפְלוּ בְּכֹל מִיַּי צְרוֹת הַנְּפֶשׁ.

דַּע, כִּי כָל עֵקֶר גְּאֻלַּת נַפְשֵׁנוּ בְּפִרְטֵי־זוֹת וּגְאֻלַּת כָּל־לֵוִיֹּת
 נְפָשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, תְּלוּי אֶךְ וְרַק בְּזֶה שְׁיִתְגַּלֶּה וַיִּזְרַח
 אוֹר הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּכָל הָאָרֶץ, וּלְהָרִים אֶת דָּגַל הַצְּדִיק
 בְּעוֹלָם, עַד שְׁיִתּוֹדַע לְכֻלָּם שְׁעַל־יְדֵי הַהִתְקַרְבוֹת אֶל
 הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּאֵמֶת מְאִירִים עַל הָאָדָם כָּל הָאוֹרוֹת
 הַנְּפִלְאוֹת אֲשֶׁר עֲתִידִים לְהָאִיר עַל־יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ.

עֲבֹשׂוּ, בְּסוֹף הַגְּלוּת, שְׁאֲנוּ נָעִים וְנָדִים וּמְטַלְטְלִים
 בַּחֲשֶׁבֶת אֶפְלָתְנוּ, עֵקֶר חַיּוֹתְנוּ וְתַקּוּתְנוּ וְעֵקֶר
 קִיּוּמְנוּ הוּא רַק עַל־יְדֵי הַצְּדִיק שֶׁהוּא הַרוּעָה שְׁלָנוּ הָאֵמֶתִי
 שְׁמַחֲיָה וּמִתְקֵן וּמְקַרֵּב כָּל הַרְחוּקִים וְהַנִּדְחִים שְׁפַעוֹלָם,
 שְׁכֻלָּם יָשׁוּבוּ לָהּ יִתְבַּרַךְ בְּאֵמֶת וַיַּעֲמֵדוּ עַל עַמְדָם, שְׁלֵא
 יִפְלוּ בְּדַעְתָּם מִכָּל מָה שְׁעֵבֵר עֲלֵיהֶם יִהְיֶה אִיךְ שְׁיִהְיֶה, רַק
 יִתְחִילוּ בְּכֹל פֶּעַם מִחֻדָּשׁ וַיַּחֲיוּ אֶת עֲצָמָם בְּהַחֲסֵד חָנָם
 שֶׁהַמְּשִׁיחַ הַצְּדִיק בְּעוֹלָם.

הַצְּדִיק הָאֵמֶת מוֹדִיעַ וּמְגַלֶּה אֱלֻקוֹתוֹ וּמְלֻכוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ
 לְכֹל בְּאֵי עוֹלָם, אֶפְלוּ לְהַרְחוּקִים וְהַעוֹבְדֵי

בוכבים ומזלות, שידעו כלם גדלת הבורא ותפרא, שיש
אלקים שליט ומושל ויתקרבו אליו.

עקר תקון התשובה, שיתגבר לשוב לה' יתברך מפל
מקום אשר הוא שם אפלו אם נדמה לו שנתעה
מאד מאד בעוונותיו הרבים, כי אין מקום בעולם שאין
שם עצה ותקוה לצאת משם, רק שנעלם ממנו העצה על-
ידי קלקוליו הרבים, אבל על-ידי אמונת חכמים בהצדיק
הגדול יש עצה בכל מקום שבעולם. גדולים מעשי ה'
גדולים חסדי ה' מה שהפליא עמנו בדורותינו, לולא ה'
שהיה לנו ששלח לנו מושיע ורב אמת כזה - כבר אבדנו
בענינו. חסדך גדול עלינו והצלת נפשנו משאול וכו'.

חשב דרכיך ותשוב רגליך אל דברי הצדיק הנלקחים
ממקום שנלקחים דלית מחשבה תפיסא תמן,
המחזק ומקים ומשיב את כל הנפשות אפלו הירודים מאד
מאד בתכלית הירידה בכמה מיני לשונות עמקים
ותמימים, הפך בהם והפך בהם וסיב ובלה בהם ומהם
לא תזוע, שאין לך מדה טובה מהם.

מי שזכה להתקרב להצדיק האמת בודאי צריך לשמח
מאד כל ימיו לעולם, כי בכחו עדין יש לנו תקוה
לכל הטובות ולכל הישועות ולמחילת עוונות.

רצונך החזק ותשוקתך הגדולה, הכל גרשם למעלה
 לטובה, ולית רעותא טבא דאיתאביד (ואין רצון
 טוב נאכד). בזה יגיל וישיש לבי, כי אני רואה שיש עוד
 תקוה להשיג דרך החיים, דרך האמת האמתית, וה' יצליח
 דרכנו בהצלחה האמתית והנצחית בזה ובכא לנצח.
 בדרישת שלום לבבי מעמקא דלבא ובתורות
 וברכות רבות.

ישראל דב אודעסר

רבנו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה
 ובלב כל הצדיקים האמתיים לבל יסתירו פניהם
 ממני, ויעמדו בעדי למליצי ישר להפך בזכותי ולבקש
 ולמצא בי נקודת טובות, ומליצו טוב בעדי שתקרבני
 אליך ברחמים. ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי,
 שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת ובלב
 שלם. אי שמים הפגינו בעדי, כל פעלי רחמים וחסלה
 חמלו עלי, כל שזכני עפר העתירו בעד מטבע ביון מצולה
 ואין מעמד כמוני.

כג

לכבוד גשיא מדינת ישראל, חמדת לבי ועטרת ראשי,
 מר ש. ז. שזר, הנושא את נפשו אל החכמה הנוראה, אל
 המעשיות והתורות והתפלות של הנחל נובע מקור
 חכמה שהבטיח לנו שעל-ידו לא תשתפח התורה

מישראל. יברכה ה' מציון בשנה טובה ומברכה בתיים טובים, ארבים, פריאים ונעימים.

אני בותב לך בבית הפנסת רבי מאיר בעל הנס, אני בותב ועיני זולגות דמעות מתוך רב שמחה שזכינו להתחבר ולהתקשר בהנחל נובע. במקום קדוש זה נכתבו רב המכתבים וישנם כמה ענינים נפלאים שכתבתי שהם טובה גדולה לכלל ישראל.

אדרה כל שנותי על מרירת נפשי שאני מקלקל כל-כף ורחוק מקדשת התורה כל-כף ונפלתי למקומות מגנים וסרוחים כל-כף, ואף-על-פי כן נפשי תגיל בה' תשיש בישועתו וחסדו הגדול והנורא אשר נפשנו כצפור נמלטה ממחלוקות והתנגדות על האמת האמתית, הצדיק האמת נחל נובע אשר על-ידו יש תקנה לאחריתנו ובכחו הגדול הוא ממתק כל המרירות ומתקן הכל, ויכולים לרלג ולקפץ על הכל ולרקד בשמחה בכל יום, מלאכי צבאות ידון ידון. ורפנו ו"ל אמר לפני הסתלקותו הנוראה: "כשאני הולך לפניכם, מה יש לכם לדאג".

חיל וחלחלה ורעדה אחזתני ונדפיתי עד מאד מרב צער וכאב לבי המר והמרור ביסורים קשים ועצומים, בראותי כי אחרי כל הטובות והנפלאות הנוראות אשר עשה ה' עמנו בגדל חסדו וחמלתו עלינו,

חדר לתוך תחומנו רוח סערה וענן גדול שהוא הוא
 השטן המקטרג שר הטפחים, שחותר ואורב לטבח
 ולשחט את האדם משני העולמות חס ושלום, ורוצה
 להפריד בין הדבקים בהאמת האמת, בהמנהיג האמת
 נחל נובע, ולקלקל ולבטל חס ושלום קשר חזק ונצחי
 כזה שאין כמוהו בעולם, שכלם משתאים ומשתוממים
 על דבר פלא כזה. ואנחנו צריכים רחמים רבים
 והתעוררות גדול שנוזפה להנצל ממנו ולעמוד על נפשנו
 וללחם עם השטן בכל כחנו להכניעו לשברו ולבטלו
 ולחדש ולחזק הקשר הברית שבינינו ביתר שאת ויתר
 עז. מי יתן עיני מקור דמעה ואבכה תמיד בקול יללה על
 עוונותינו ופשעינו הרבים שגרמו גדל הצרה המרה הזאת
 הנוגע לנו ולכל ישראל עד שיתהפכו עוונותינו לזכיות
 וההתרחקות יהיה תכלית ההתקרבות והחשך יהיה סבת
 האור, וה' יהיה בעזרנו שנוזפה מחדש להתאחז ולהתאחד
 יחד באהבה בלב שלם בהמנהיג האמת נחל נובע.

עבדך ואוהבך אהבת אמת, המתפלל בעד שלומך
 וטובתך תמיד כזה ובבא, בכרפת שנה טובה ומאשרה.
 ישראל בער אודיסר

כד

לְכַבֹּד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, חֲמֻדַּת לְבַי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, שְׂוֹכָה
 לְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ אֶל הַצְּדִיק הָאֲמִתִּי שֵׁישׁ לוֹ פֶּחַ לִירֵד לְמִטָּה
 לְמִטָּה לְעַמְקֵי עַמְקִים לְמִקְוֹמוֹת הַנְּמוּכִים וְהַרְחֻקִים
 בְּיוֹתֵר, וְלִשְׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הָרַע הַנֶּאֱחָז אֶפְלוֹ בְּהַמֵּינִים
 וְכוֹפְרִים גְּמוּרִים שֶׁנִּפְלוּ לְעַמְקֵי עַמְקֵי הַתְּהוֹם תַּחְתִּיּוֹת,
 וְלַהּוֹצִיאֵם מִשָּׁם וְלַהֲעֵלוֹתָם אֶל הַקֶּדְשָׁה וְלַהֲפִךְ לָהֶם כָּל
 הִירִידוֹת לְתַכְלִית הָעֲלִיּוֹת. וְכֵן הוּא מְבַרֵּר וּמְלַקֵּט וּמְקַבֵּץ
 כָּל הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּהֶם וּמְכַנֵּים בָּהֶם הַרְהוּרֵי
 תְּשׁוּבָה וּמְחַנֵּק וּמַעֲוֵרֵר אוֹתָם שְׂאִיד שֶׁהֵם וּבְמִקְוֹם שֶׁהֵם,
 אַף־עַל־פִּי כֵן עֲדֵנוּ יַחֲפְשׂוּ וַיִּבְקְשׂוּ אֶת ה' יִתְבַּרְךָ עַד אֲשֶׁר
 בָּכַח זֶה יִהְפֹּךְ לָהֶם כָּל הִירִידוֹת לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

בְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ, וְהַיּוֹם קֶצֶר וְהַמְּלֶאכֶה מְרַבָּה וְאִם
 לֹא עֲבָשׂוּ אִימָתִי.

צָרִידֶךָ הָאָדָם כָּל יְמֵי חַיָּו לַחֲשֹׁב עַל עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם
 וּלְזַכֵּר הַיָּטִב בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שֵׁימְיוֹ מְנוּיִים וּסְפוּרִים
 וּקְצוּבִים בְּמִסְפָּר וּבְחֻשְׁבוֹן כְּדֵי שִׁיזְדַּרְזוּ וַיִּמְהַר מְאֹד לְהַמְלִיט
 עַל נַפְשׁוֹ, אֲבָל הַבַּעַל־דְּבָר מִתְגַּבֵּר כִּנְגִידוֹ וְרוֹצֵה לְסַתֵּר יְמֵי
 סְפִירָתוֹ, לֹאמֹר לוֹ, מַה לָּךְ וּמַה בְּצַע שֶׁתִּסְפֹּר אֶת יְמֶיךָ
 בְּכָל עֵת וְתַחֲשֹׁב עַל אַחֲרִיתְךָ בְּכָל יוֹם מֵאַחַר שֶׁאַתָּה
 רוֹאֶה שְׁעָם כָּל זֶה אֵינוֹ עוֹלָה בְּיָדְךָ לְהִיּוֹת כִּרְצוֹן ה'
 יִתְבַּרְךָ בְּאֵמֶת. אֲבָל אִם מִשְׁבִּיל עַל הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, יֹאמֵר
 וַיִּשִׁיב אֶל לְבוֹ, וְכִי מִשׁוּם הָא אֶחָדֵל לְגַמְרֵי חֵם וְשְׁלוֹם
 לְסִפּוֹר אֶת יְמֵי, הֲלֹא אַף־עַל־פִּי כֵן יָבוֹא קֶצִי וְאַהֲיָה מְכַרָּח

לתן דין וחשבון מכל יום ויום, על־פּן אף אם יעבר עלי
 מה, אני על משמרתִי אעמד לשמר ולעשות ולצפות
 ולהמתין לישועת ה' ובתוך כך אֶחַטף טוב כל מה שאוכל
 בכל יום ויום מעט או הרבה. וכשיהיה חזק ואמין בדרך
 זה, שימנה ויספר את ימיו אף־על־פי שנדמה לו שאינו
 יוצא חובת היום, ואפלו אם האמת הוא כך, אף־על־פי בן
 לא יסתור ספירתו בשביל זה, כי־אף־על פי בן יאמר ימי
 מגויים וספורים ועל־פּן אני מחייב לשום כל לבי ומגמתי
 ותקנתי להמתין ולצפות לישועת ה', כי מי שהוא שומר
 ונוצר וממתין לישועת ה' בודאי יש לו יום, כי סוף כל
 סוף יגיע היום שהוא מצפה שיזכה להתקרב אליו יתברך
 באמת.

האדם צריך לשום אל לבו בכל יום שהיום יפנה
 והשמש יבוא ויפנה, וכן כל ימיו הם כצל
 עובר, ובפרט בשרואה ומבין בעצמו מה שנעשה עמו
 ורואה שהדעת שהוא בחינת אור השמש מסתלק ממנו
 עלידי רבוי עוונותיו וכו', בטרם יפנה היום עד אשר לא
 תחשף השמש בשהיום מתחיל לערב ולהסתלק, צריך
 למהר ולזרו עצמו בתכלית הזריזות לשוב לה' יתברך.

צריכים לקבע בלב היטב זכרון יום המיתה ויום
 הקבורה שמוכנים ועומדים לזה בכל עת

וְרַגַע, וְכָל הַיָּמִים שֶׁל הָאָדָם מְנוּיִים וְסְפוּרִים וְקְצוּבִים
 בְּמִסְפָּר אֶצֶל ה' יִתְבָּרַךְ, וְכָל שְׁעָה שְׂיִתְבַּטַּל בְּקִנְיַת
 הַסְּחוּרָה הַטּוֹבָה הִיא אֲבֵדָה הַנְּצָחִית, אֲבֵדָה שְׂאִינָה
 חוֹזֶרֶת, אֲבֵדָה וְהַפְסֵד רוּחַ נִפְלָא וְנוֹרָא "עֵין לֹא רָאֵתָה"
 וְכו' שֶׁהִיא מְרוֹיַח בְּהַשְׁעוֹת הָאֵלֶּה.

כָּל מִי שֶׁחָס עַל נַפְשׁוֹ וְרוּצָה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, צָרִיךְ
 שְׂיִזְרֶזְרוּ עִצְמוֹ לְבָרַח אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת שְׂיִכּוּל לְתַקְנֵנוּ
 וּלְהַשִּׁיבֵנו.

אֶף-עַל-פִּי שְׂבִאֵמַת צָרִיךְ אָדָם לָזְרוּ וּלְמַהֵר מְאֹד
 מְאֹד לְהַמְלִיט עַל נַפְשׁוֹ, כִּי צָרִיךְ לִידַע
 שֶׁכָּל יָמָיו מְנוּיִים וְסְפוּרִים וְקְצוּבִים בְּמִסְפָּר וּבְחֻשְׁבוֹן
 וַיִּצְטָרֵךְ לִיתֵן דִּין וְחֻשְׁבוֹן מִכָּל יוֹם וּמִכָּל שְׁעָה. וְעַל-כֵּן
 בְּיַדֵּי צָרִיךְ הָאָדָם לְהִיּוֹת זְרִיז גְּדוֹל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
 לְהִתְגַּבֵּר לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרַךְ, לָשׁוּב לַה' יִתְבָּרַךְ כְּכָל
 אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדוֹ בְּכַחוֹ לַעֲשׂוֹת, וּבְפִרְט מִי שֶׁפָּכַר נִכְשָׁל
 וְנִלְכַּד בְּמָה שֶׁנִּלְכַּד רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, אֶף-עַל-פִּי כֵּן אִי
 אֶפְשָׁר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה וְצָרִיךְ לְזַהֵר בְּנַפְשׁוֹ שְׁלֹא יִגְרַם
 לוֹ הַזְרִיוֹת חוּץ מִהַמְּדָה הַרִיסָה לְגַמְרֵי חַס וְשָׁלוֹם,
 וְצָרִיכִין לְהִמָּתִין וּלְהִמָּתִין הַרְבֵּה לִישׁוּעַת ה' בְּשָׁלְמוֹת עַד
 יִשְׁקִיף וַיִּרְא ה' מִשְׁמַיִם אֶף אִם עוֹבֵר עָלָיו מַה שֶׁעוֹבֵר.
 אֲבָל אֶף-עַל-פִּי כֵּן גַּם בְּתוֹךְ זְמַן הַהִמָּתְנָה וְהַשְׁהִיָּה אֶסוּר

לְשַׁבַּח וּלְהַסִּיחַ הַדַּעַת מִזֶּה, רַק לְיַחַל וּלְקוּוֹת וּלְצַפּוֹת
 וּלְסַפֵּר הַיָּמִים, וּלְכַסֵּף וּלְהַשְׁתַּוְּקַק בְּכָל עַת מְתֵי יוֹכָה
 לְיוֹם יִשׁוּעַת נַפְשׁוֹ בְּשִׁלְמוֹת, כְּמוֹ מִי שֶׁמִּתְנַעֵנֵעַ וְחוֹשֵׁק
 לְאִיזָה דָבָר אֲזִי הַדְּרֵךְ שֶׁסּוֹפֵר הַיָּמִים עַד שֶׁיִּשְׁוֶיג תְּשׁוּקָתוֹ,
 עַד שֶׁיִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ בְּחִינַת קְדוּשַׁת הַתּוֹרָה. אֲבָל
 לֹא כָּל אָדָם זוֹכֵה לָזֶה, לְהִיּוֹת חֲזָק בְּדַעְתּוֹ כְּלִכְפֹּךְ
 וּלְהִמָּתִין וּלְצַפּוֹת לְיִשׁוּעַת ה'.

אי אֲפָשֶׁר לְקַפֵּץ בְּפַעַם אֶחָד אֶל הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת, כִּי
 צָרִיךְ לְהִמָּתִין הַרְבֵּה כָּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינוֹ עַד שֶׁיִּזְכָּה
 לָשׁוּב לַה' יִתְבָּרַךְ כְּרָאוּי. אֲבָל מִי שֶׁחָפֵץ לְחוּס עַל חַיָּו
 הָאִמְתִּיִּים בְּאִמָּתוֹ, צָרִיךְ לְקוּוֹת וּלְשָׁמֵר וּלְצַפּוֹת לַה' תָּמִיד
 בְּקוּוֹי אַחֵר קוּוֹי בְּלִי שְׁעוֹר "כִּי עִם ה' הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עֲמוּ
 פְּדוּת", כִּי יֵשׁ עֲמוּ יִתְבָּרַךְ כַּמָּה מִיָּנִי פְּדוּת שֶׁבּוֹדָאֵי יִפְדֶּה
 אוֹתָנוּ מִכָּל עוֹנוֹתֵינוּ, רַק שֶׁצָּרִיכִין לְקוּוֹת וּלְשָׁמֵר וּלְצַפּוֹת
 קוּוֹי אַחֵר קוּוֹי בְּלִי שְׁעוֹר עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא ה' מִשְׁמַיִם.

את-על-פִּי שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לְזַהֵר מְאֹד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
 לְצִיאַת חוֹבַת הַיּוֹם בְּכָל מַה דְּאֶפְשֶׁר, כִּי
 צָרִיךְ לִידַע שֶׁכָּל יָמָיו מְנוּיִים וְסִפּוּרִים וַיִּצְטָרֵךְ לְתַן דִּין
 וְחֶשְׁבוֹן מִכָּל יוֹם וּמִכָּל שְׁעָה וְאִין לוֹ בְּעוֹלָמוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ
 הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשְּׁעָה, וְעַל-כֵּן בּוֹדָאֵי צָרִיךְ הָאָדָם לְהִיּוֹת זְרִיז
 גְּדוֹל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְהִתְחַזֵּק לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרַךְ בְּכָל

אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדוֹ בְּכַחוֹ לַעֲשׂוֹת, אֶף־עַל־פִּי כֵן צָרִיךְ לִזְהַר
 בְּנַפְשׁוֹ שְׁלֹא יִגְרַם לוֹ הַזְרִיזוֹת חוּץ מִהַמְּדָה הַרִיסָה לְגַמְרֵי
 חֵם וְשָׁלוֹם. כִּי זֶה כָּלֵל גְּדוֹל, שֶׁכָּכֵל דְּבַר וּבְכָל מְדָה יֵשׁ בּוֹ
 טוֹב וָרַע, וְהַפְּעֵל־דְּבַר אֹרֵב עַל הָאָדָם תָּמִיד לְלוֹכְדוֹ
 בְּמַצּוֹדָתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם בְּכָל מִינֵי תַחֲבֹלוֹת וְעֶרְמִימִיּוֹת
 שֶׁפְּעוֹלָם מַה שְּׂאִין הֵפֶה יְכוּל לְדַבֵּר וְהַלֵּב לַחֲשֹׁב. עַל־כֵּן
 צָרִיךְ הָאָדָם לְהִסְתַּפֵּל הַיָּטֵב עַל דְּרָכָיו בְּכָל עֵת בְּכִדֵּי שְׁלֹא
 יִלְכַד בְּרֶשֶׁת הַפְּעֵל־דְּבַר חֵם וְשָׁלוֹם, הֵינּוּ, כִּי בּוֹדֵאֵי
 בַתְּחִלָּה מִתְגַּבֵּר הַפְּעֵל־דְּבַר לְמַנַּע אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי מִדְּרָךְ
 הַחַיִּים וּלְהַטּוֹתוֹ אֶל דְּרָכֵי מוֹת לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם, אֵךְ
 כְּשֶׁרוֹאֶה שֶׁהָאָדָם מִתְעוֹרֵר קִצֵּת וְרוֹצֵה לָשׁוּב אֶל ה' וְכוּ',
 אָז הוּא מִתְפַּשֵּׁט כְּנִגְדּוֹ וּמוֹנְעוֹ בְּכַמָּה מְנִיעוֹת וַחֲלִישׁוֹת
 וּבִלְבוּלִים בְּלִי שְׁעוֹר.

קדם קבלת התורה הזהירו את ישראל "פן יהרסו
 לעלות אל ה'", כִּי צָרִיכִין לְתַקֵּן הַצְּמִצּוּם שֶׁל
 הַמַּחִין שְׁלֹא יֵצֵא הַמּוֹחַ חוּץ לְגִבּוֹל הַקִּדְשָׁה, שְׁלֹא יַחֲשֹׁב
 מַחֲשָׁבוֹת רְעוֹת וַחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכָל מִינֵי
 מַחֲשָׁבוֹת שֶׁהֵם חוּץ לְגִבּוֹל הַקִּדְשָׁה, וְגַם בְּקִדְשָׁה לֹא יֵצֵא
 הַמּוֹחַ חוּץ לְגִבּוֹל, בְּחִינַת "בְּמַפְלֵא מִמֶּךָ אֵל תִּדְרָשׁ".

עקר נצחון המלחמה הארבה שצריך כל אדם ללחם
 בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא עַל־יְדֵי הַדַּעַת הַקְּדוּשׁ שְׂמֵאִיר

הצדיק האמת גם אחר הסתלקותו בכל הדורות, שעל-ידי זה הוא מציל את ישראל מעוונות, ועקר הדעת הזה אי אפשר להאיר בהם כי אם על-ידי רמזים.

צריכין לשמר את הזכרון בכל יום דיקא ולא לדחות מיום לחברו חס ושלום, כי זה עקר שלמות הזכרון להזכיר עצמו בכל יום דיקא בעלמא דאתי, כי בכל יום יש בו רמזים מיוחדים להתקרב לעבודתו יתברך, רמזים המלבשים במחשבה דבור ומעשה שבאותו היום דיקא.

אין יום דומה לחברו ובכל יום יצרו של אדם מתחדש עליו, אבל מדה טובה מרבה כי "חסדי ה' כי לא תמנו" וכו' והם מתחדשים בכל בקר, ועל-ידי זה ה' יתברך לא יעזבנו בידו. על-פנ צריכין בכל יום מחדש להתחזק ולקוות ולחכות לה' יתברך שיעזרו ויושיעו מחדש ממש בכל עניני התלאות והמצוקות והבלבולים והמניעות וכו' העוברין על כל האדם, אף שנדמה לו בכל יום ובכל עת שעת כזה עוד לא עבר עליו, ולפעמים הוא אמת קצת אבל אין לו דעת להבין שהחסדים המתחדשים עתה הם מרבים יותר, "אם אמרתי מטה רגלי חסדך ה' יסעדני".

אף-על-פי שצריכין לבכות הרבה לפני ה' יתברך בכל יום על נפשו שינאלנה מהרה מתאוות עולם הזה והבליו, אף-על-פי כן פשרואה שמתמהמה הדבר הרבה צריך להמתין ולהוחיל הרבה זמנים אחר זמנים לישועת ה', אולי ירא ה' בעניו. ואף-על-פי שבאמת המניעה מצדנו, מחמת שאין אנו הגונים במעשינו פראוי, ואפלו אם האדם הוא כמו שהוא, אף-על-פי כן כל זמן שתולה עיניו למרום ושומר וממתין ומצפה לישועתו יתברך, יש לו תקנה שעל-ידי זה בעצמו יחוס ויחמל עליו ה' יתברך ויקרבהו לעבודתו באמת ויתהפך הכל לטובה על-ידי הצדיק יסוד עולם שבו תלוי הכל ועל-ידו עקר קיום הארץ.

'לקוטי תפלות', רצון וכסופים: לא, סו, ק, קג, חלק ב':
ד, ז.

צריך כל אדם להטות לבו לשמע בקול ה' הקורא בקול גדול בלב האדם בכל יום ויום ובכל עת שישוב אליו, ועל כל פנים יהיו לו רצונות חזקים וכסופים גדולים לה' יתברך שזה יקר מאוד.

צריכים להיות עקשן גדול בהרצון והשתוקקות והכסופים, לחפץ ולהשתוקק ברצון חזק תמיד לה' יתברך ולתורתו, יהיה איך שיהיה ויעבר עלי

מה, אף-על-פי כן אני חפץ באמת לאמתו שהוא ה' ותברך ותורתו שהוא עצם האמת.

אפלו מי שהוא רחוק לגמרי מה' ותברך, אף-על-פי כן צריך להתחזק ולהמתין ולצפות לישועתו ולהחיות עצמו בתוך כך בכל מה שיוכל, בפרט ברצון וכסופין והשתוקקות לה' ותברך, שזה העקר.

הזכר היטב היטב חסדי ה' ונפלאותיו אשר עשה עמנו כי אין אנו יודעים עד היכן צריכין להתחזק, כמו שצעק רבנו ז"ל בקול עמוק וחזק מאד "גיוואלד זייט אייך ניט מיאש, קיין יאוש איז גאהר ניט פאר האנדין" (אהה, אל תתיאשו, אין שום יאוש בעולם כלל).

הצרה הגדולה מהכל היא מה שיש שנפלו בדעתם מאד ביאוש גמור עד שאי אפשר להם עוד לחשב על התכלית, ואי אפשר להגביהם מכמה טעמים, והעקר מחמת המחלקת הגדולה אשר עלינו וכו', שמחמת זה אינם יכולים לקבל ולינק מצוף דבש תורתו הנוראה של הצדיק האמת שמחיה ומשיב כל הנפשות הנפולות.

דברי רבנו ז"ל יורדים עד עמקי תהום להעלות נפשות מבאר שחת, ועולה מעלה משמי השמים. מי יערוך שבחם מי יספר נוראות גדלתם, אין דגמתם.

הַצְדִּיק הָאֵמֶת מְכַנִּים אֶל הַקְדָּשָׁה גַם אֶת כָּל הַנְּפָשׁוֹת
הַרְחוּקִים לְגַמְרֵי, שֶׁהֵיוּ מְשֻׁלָּכִים בְּחוּץ בְּרֹאשׁ
כָּל חוּצוֹת.

יש הַרְבֵּה רְחוּקִים שְׂזוּכִים עַל־יְדֵי כַח הַצְדִּיק לְהַתְעוֹרֵר
בְּאִיזָה הַתְעוֹרְרוֹת עַד שְׁמַת־חִילִין לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, וְאִזּוֹ
הַצְדִּיק מְאִיר בְּהַרְחוּקִים שְׂאִיךְ שֶׁהֵם עֲדִין - יַחְפְּשׁוּ
וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל־יְדֵי זֶה הוּא מַעֲלֶה אוֹתָם
מֵעֲמָקֵי עֲמָקֵי הַקְּלָפוֹת בְּבַחֲיַנַּת יְרִידָה תְּכֻלִּית הַעֲלִיָּה,
וְהַכֵּל בְּכַחוֹ וּבְכַח תּוֹרָתוֹ וְעֲצוּזוֹתָיו וּרְמֻזוֹ הַקְּדוּשִׁים
הָעֲמָקִים וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד מְאֹד עַד אֵין סוּף וְתְכֻלִּית, וְאֲשֶׁרֵי
שְׂיֵאָחוּזוּ בוֹ.

הַמְּתַלְקֵת שֵׁישׁ עַל הַצְדִּיק הָאֵמֶת זֶה עֶקֶר בְּחִינַת
מְלַחְמַת עֲמָלֵק, וְעֶקֶר הַתְּקוּן לְזֶה לְהַתְנַהֵּג
בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת וּבְאֵמֶת, וְלִזְעַק מְאֹד לַה' יִתְבַּרֵּךְ
שְׂיִזְרְהוּ הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ וְכוּ'. וְהַחֲפִץ בְּאֵמֶת מוֹסְרִין לוֹ
מְלֶאֶךְ שֶׁל אֵמֶת וְאִזּוֹ זוֹכֶה לִידַע הָאֵמֶת.

הַצְדִּיק מְפִיל וּמְבַטֵּל אֶת הַנְּאֻוֹת שֶׁל הַשְּׂקָרָנִים
הַחוּלְקִים, שֶׁהוּא הוּא בְּחִינַת קְלַפַּת הַמֶּן
עֲמָלֵק.

עֶקֶר הַתְּרַחֲקוֹת יִשְׂרָאֵל מֵאֲבִיהֶם שְׂבִשְׂמִים וְעֶקֶר כָּלֵל
כָּל הַפְּגָמִים וְכָל הַחֲרַפְנוֹת וְאֲרִיכַת הַגְּלוּת, הַכֵּל

על־ידי ההעלמה הגדולה שנתעלם אור הצדיק האמת שהוא בחינת הראש בית שבשבילו היתה כל הבריאה בלה ועל־ידו קיום כל הבריאה, ועל־ידו יהיה עקר גמר התקון והגאולה האחרונה בשלמות.

המצפה לראות במוכתד האמתי.

ישׂאל דב אודעסר

רבוננו של עולם, בעל הרחמים בעל החמלה והחנינה, רחם עלי ותן לי עצה שלמה שאזכה לקימה באפן שאתחיל מעתה להכין עצמי על הדרך הרחוק שאני צריך לילך בו בלי ספק שהוא דרך כל הארץ אשר אין איש נמלט ממנו והדרך רחוק ומספן מאד ועדן לא התחלתי להכין את עצמי. אוי מה אעשה, לא די שאין לי צדה לדרך רחוק וגורא ומאים כזה, אף גם אני בעל חוב גדול באותו הדרך, חובות רבים ועצומים מאד, והנוגשים אצים שם ועומדים מוכנים בכל עת לתבע ולנגש אותי, ועל כל המעשה שם אצטרך לתן דין וחשבון, על כל עת ורגע, על כל דבר קטן וגדול, על כל מחשבה דבור ומעשה. אוי מה אעשה, מי יעמד בעדי ומי יקום בפני, אוי אוי, מה אמר ומה אדבר מה אעשה כי יקם אל מה אשיבנו. ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים שתהיה בעזרי ותושיעני שאזכה מעתה על כל פנים להיטיב את מעשי

ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ולהתקרב אליך
 בהתקרבות גדול באמת לאמתו עד שאזכה בעת שיגיע
 קצי וזמני להפטר מן העולם להשיב נפשי ורוחי ונשמת
 אליך בקדשה ובטהרה גדולה בלי שום סיג ופגם, ואתן
 בחיי כל אשר פגמתי ושחתתי בעוונותי הרבים ובפשעי
 העצומים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי
 וגואלי.

כה

לכבוד נשיא ישראל, עצמי ובשרי, מר ש. ז. שור, שיש
 לו כנפים חזקים לפרח ולשוט בתוך מימי הדעת של
 הצדיק האמת, וחדד את אזניו לשמע נפלאות נוראות
 השיר והנגון של הצדיק האמת שעל-ידו הוא רופא את
 הבת מלכה, הינו כלליות נפשות ישראל, ומגן ומציל
 מפל החצים דסמרא אחרא של המינות ואמונות פוזיות
 פשריון, ומגלה לכל אחד דעת גדול ונפלא בגדלת
 הבורא יתברך.

בשהאדם רואה גדל רחוקו, שרחוק מאד מאד מה'
 יתברך ומעשיו מכערין מאד, אזי הבעל-

דבר רוצה להפילו בדעתו לגמרי, שמוזכיר אותו מפל
 מקום שהוא רבוי עוונותיו ופשעיו העצומים ואיך הוא
 מלא פגמים וקלקולים בכל עת ואיך שנתרחק כל-כך מה'
 יתברך עד שנדמה לו שאפס תקוה, ומראה לו בכל פעם
 באלו אפס תקוה חס ושלום, ועל-פן מונע את עצמו

מלכתור עוד חתירות לשוב לה' יתברך חס ושלום. וכל זה מעשה הפעל-דבר, כי אין זה דרך ענוה כלל, רק הפעל-דבר שמתנפל עליו להפילו לגמרי חס ושלום, ומגדל החשך קשה לו מאד למצא בעצמו הנקדות טובות שבו להחיות עצמו, ועל-פן צריכין יגיעה גדולה ועצומה לברר הטוב, דהינו להזכיר את עצמו בכל נקדה ונקדה טובה שמוצא בעצמו מקדשת ישראל, בפרט להזכיר את עצמו הלא אף-על-פי בן אני מורע ישראל, שלא עשני גוי וכו', ואני עושה לפעמים איזה מצוה, ואם היא כמו שהיא הלא על כל פנים יש בה איזה נקדה טובה, אשר נקדה אחת של מצוה קלה של הקל שבקלים אין כל העולם כדאי לה, ואז זוכה לשמח תמיד ומתקרב לה' יתברך.

הטוב שלנו עתה בעתים הללו בחשך הזה הוא ממש כתרנגול המנקה באשפה, שמתוך האשפה הוא מוציא איזה חצי גרעין של שעורים או חטים וכיוצא בזה, וחוזר ומחפש כל היום עד שמוצא בכל פעם איזה חלק מפרור לחם המוטל באשפה וכוזה מחיה עצמו. וה' יתברך ברחמיו העצומים מבקש מישראל עם קרובו שעל כל פנים יחיה עצמו במעט הטוב שהוא, רק כתרנגול המנקה באשפה, שגם זה יקר בעיניו יתברך והוא מצרפו לחשבון גדול.

הַיִצָּר הָרַע מְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם בְּכָל פַּעַם לְשִׁמּוֹתָיו
וְהִבְלִיּוּ בְּאֵלוּ הֵם חֲדָשִׁים עֲכָשׁוּ, וְעֲצוֹת הַתּוֹרָה
הַנִּפְלְאִים הוּא רוֹצֵה שְׂתִי־יִשְׁנֹנוּ בְּאֵלוּ הֵם יִשְׁנִים חִס וְשָׁלוֹם,
וּבִאֲמַת הוּא לְהַפְדֵּי, כִּי הַתְּאוֹוֹת וְהַשְּׁמׁוֹתִים וְהַבְּלוּלִים הֵם
יִשְׁנִים מִכְּבָר, כִּי אֵין כָּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמַשׁ, אֲבָל לְמַעַלָּה
מֵהַשָּׁמַשׁ שֶׁהוּא הַתּוֹרָה, שָׁם יֵשׁ חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי בְּכָל עֵת,
כִּי עֲצוֹת הַתּוֹרָה עֲמָקִים מְאֹד וְהֵם מֵתַחֲדָשִׁים בְּכָל פַּעַם.
וְעַל־כֵּן צְרִיכִין לְהַתְּחַזֵּק מִחֲדָשׁ בְּכָל פַּעַם, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם
יְהִי בְּעֵינֶיךָ בְּחֲדָשִׁים, וְכָל זֶה זוֹכִין עַל־יְדֵי הַצְּדִיק הָאֲמַת.
הַרְיָנִי מִסִּיתוֹ וּמְזוֹרוֹ וּמְחַזְקוֹ לְהַתְּגַבֵּר וּלְהַתְּקַרֵּב
וּלְהַתְּקַשֵּׁר לְאוֹר הַצְּדִיק וּלְקַבֵּל דְּבָרָיו הַחַיִּים
וּקְיָמִים לְעַד טָרַם שְׂיִפְרַח הַיּוֹם וְנִסּוּ הַצְּלָלִים.

בְּמָה וְכַמָּה מְרַחֵק גַּשְׁמִיּוֹת הָאָדָם וְהָעוֹלָם מִקְדָּשׁוֹת
נוֹרָאוֹת בְּאֵלוּ, אוֹלָם עִם כָּל זֶה עָלִינוּ לְשִׁמּוֹחַ
וּלְרַקֵּד בְּלֵב שָׁלֵם בְּשִׁמְחָה רַבָּה שְׂזוֹכִינוּ לִידַע מִזֶּה שְׂאִינוּ
זוֹכֵר כְּלוֹם וְהוּא זָקֵן וְיָגִיק.

מֵה גָּדְלוֹ חֲסָדֵי ה' שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּדוֹרוֹת אֱלֹהֵי עַל־יְדֵי
הַנִּחַל נוֹבֵעַ, שֶׁמִּמְשִׁיךְ תְּקוּנִים נוֹרָאִים בְּאֱלֹהֵי
לְרַפְּאוֹת אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת, כִּי הוּא עוֹסֵק בְּתִקּוּן כָּל
נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל. בְּוַדָּאי רָאוּי לוֹ לְשִׁמּוֹחַ כָּל יָמָיו בְּכָל עֵת
וְרַגַע בְּשִׁזְפוּרֵי אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשָׂה ה' יִתְבָּרַךְ

עמו על־ידי הנחל גובע. תזכר ותדע ותאמין בגדל פחו של הזקן דקדשה סבא דסבין עתיק דעתיקין שממשיך חסדים נפלאים חדשים בכל עת.

זכר היטב כל מה שדברנו, שצריכים להחיות את עצמו בכל נקדה ונקדה טובה, וביותר במה שזכינו להתקרב להצדיק האמת והצילנו מהתנגדות על עצם האמת וכו', כי הכל אינם דברים בעלמא. ותאמין ותבטח שפמו שהחל ה' יתברך להראות חסדו עמו, בן יגמר בעדה, ובנימין תושע יהודה וירושלים ויאיר אור הצדיק בכל העולם.

חוב מוטל עליך להרגיל עצמך להרבות בשמחה בכל מקום שהוא. אתה צריך להרגיל עצמך להרבות בשמחה מאד בכל הנקודות טובות שלך, וכלם יקרים מאד מאד יצל ה' יתברך ואתה יכול להחיות עצמך בהם תמיד.

העקר הוא שצריך להתגבר מאד להמשיך שמחה על עצמו לשמח כל ימיו בכל עת ורגע וכו', כי ראוי לנו לגיל ולשוש בחסדו יתברך.

העקר להתחזק בתפלה ושיחה בינו לבין קונו, ולבלי לפל משום דבר שבעולם יהיה איך שיהיה, רק להתחזק ולהתחדש בכל עת תמיד, כי בכח הנחל גובע

יְתֵהֶפֶד הַכֹּל לְמוֹכָה וְזִדּוֹנוֹת יִתְהַפְּכוּ לְזִכִּיּוֹת. וְהִזְהַר וְהִזְהַר
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד וְאַל תִּנְיַח הָעֲצָבוֹת לְתוֹךְ לְפָדַי בְּשׁוֹם
אָפוֹ, וְהֶעֱקַר עַל-יְדֵי שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גּוֹי.

עֵקֶר הַרְפוּאָה הוּא עַל-יְדֵי הַשִּׁמְחָה, כִּי שִׁמְחָה צָרִיכִין
מֵרֵאשׁ וְעַד סוּף. שְׁתַּכְּף בְּשִׂאֲדָם רוּצָה לְשׁוֹב הוּא
עֵבֶרָה גְדוּלָה בְּשֵׁישׁ לוֹ עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחֹרָה חֶסֶם וְשָׁלוֹם,
וְצָרִיךְ לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עֵת בְּמָה שְׁלֵא
עֲשֵׂנִי גּוֹי וְכוּ', וְהֶעֱקַר לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחֲרֵי הַרְבֵּי הָאֱמִתִּי
וְחִבְרֵי אֱמִתִּי שִׁיזְרְהוּ וְיִלְמְדוּהוּ דְרָכִים וְעֲצוֹת אֱמִתִּיוֹת,
עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת דְרָכֵי הַתְּשׁוּבָה אִיךְ לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְפַּרֵּד,
וְאִזּוּ בּוֹדְאֵי יוֹכָה לְאַחֲרִית טוֹב.

הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה גְדוּלָה לְכֹל מִינֵי חוֹלָאֵת בְּגוֹף
וּבְנַפֶּשׁ.

עַל-יְדֵי עֲצָבוֹת אָדָם נַחֲלֵשׁ.

מִי שֵׁישׁ לוֹ עֲצָבוֹת יִתֵּן מַתָּנָה לְצַדִּיק תְּדִיר.

עַל-יְדֵי עֲצָבוֹת נִתְבַּזְּהָה.

מִי שֶׁאֵין לוֹ עֲצָבוֹת וְהוּא תָּמִיד בְּשִׁמְחָה בּוֹדְאֵי יִתְנַשֵּׂא.

עַל-יְדֵי עֲצָבוֹת בָּא בְּזִיוֹן.

קִרְבַּת הַצַּדִּיק מְשִׁמַּח אֶת הַלֵּב.

בְּשִׂאֲדָם מִתְאַוֶּה לְדַבְרִים שֶׁהֵם נְגִדִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

על־ידי זה בא לו אַנְחָה.

מי שִׁישׁ לוֹ עֲצוֹת מְבִיא עַל עֲצָמוֹ יִסְוֶינָה.

על־ידי קְלָקוֹל הַשְּׂמֵחָה בָּא חֲלָאִים עָלָיו.

אֲשֶׁרִיךְ אָחִי יִקְרִי, שְׁבִתוֹךְ מְרִירוֹת צַעֲקוֹתֶיךָ אֶתָּה

מִזְכִּיר עֲצֻמְךָ בְּנוֹרָאוֹת שֶׁלֹּא נִשְׁמְעוּ מֵעוֹלָם,

וּבִמָּה שֶׁאַתָּה מְחַיֶּה עֲצֻמְךָ בְּהַבְחָ שֶׁל הַזְּקֵן שֶׁיִּכּוֹל לְהוֹצִיא

כָּל הַחַצִּים אֲפֵלוֹ לְאַחַר שְׁנוֹרְקוֹ וְכוּ', וּבִכְחַ שֶׁל הָעֲשָׂרָה

מִיָּנִי נְגִינָה וְכוּ', הֵן בְּאֵלֶּה חֲפֻצָּתִי, כִּי זֶה כָּל יִשְׁעוֹ וְכָל

חֲפָצוֹ שֶׁדְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יִכְנָסוּ אֶל הַלֵּב כְּחַצִּים בְּיַד גְּבוּרָה,

לְהַחְיֹת עֲצָמוֹ בָּהֶם מִתּוֹךְ עֲמֻק הַחֲשָׁךְ וְאַפְלָה, לְהַפְּךָ

הַיְגוֹן וְאַנְחָה לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׂמְחָה. תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ וְיֵשׁ לָנוּ עַל

מִי לְסִמּוֹךְ יְהִיֶּה אִיךְ שִׁיְהִיֶּה כִּי חֲסִדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ מְאֹד, מַה

שְׁזוּכֵינוּ לְהַנְצִל מִלְּחָלֶק עָלָיו חֶסֶם וְשְׁלוֹם. מַעֲתָה תְּהִיֶּה רְגִיל

לְשִׁקֹּד עַל הַסְּפָרִים שֶׁהָעֵבֶרְתִּי לָךְ וּבִפְרָט בְּסִפְרֵי 'לְקוּמֵי

הַלְּכוֹת', וְתִסְתַּפֵּל בָּהֶם בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת, וְלֹה' הַתְּקוּהָ

שִׁיִּזְעִילוֹ לָךְ הַרְבֵּה. כָּבֵד דְּבָרָנוּ וְסִפְרָנוּ הַרְבֵּה מִגְּדוֹל כְּחוֹ

שֶׁל הַזְּקֵן דְּקִדְשָׁה שֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ אָמַר שֶׁאֲפֵלוֹ אִם הָיָה

עוֹבֵר עֲבָרָה הַגְּדוֹלָה שְׁבִתוֹרָה לֹא הָיָה נוֹפֵל כָּלָל וְהָיָה

אַחֲר־כֵּךְ אִישׁ כָּשֵׁר כְּבִתְחִלָּה, רַק אַחֲר־כֵּךְ הָיָה עוֹשֶׂה

תְּשׁוּבָה. מַה יִּקְרַח חֲסִדְךָ ה' שֶׁשְׁמַעְנוּ הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל זֶה שִׁישׁ

לוֹ כַח בְּיַדְיוֹ לְרַפְּאוֹת הַבַּת מִלְּפָה וְלְהוֹצִיא מִמֶּנָּה כָּל

החצים וכו' וכל רפואתה הוא שמחה שבא עלידו, על-
ידי עשרה מיני נגינה, אשריך שאין אתה מתנגד על פלא
פזה וכו'.

הצדיק האמת יש לו פח בידיו להוציא כל העשרה
מיני חצים שנזרקו מעשר פתרון דמסאבותא
שהם שטות הפפירות ואמונות פזביות של שקר, ולרפא
בשלמות בעשרה מיני נגינה.

אם תעין בעין השכל האמת הנפלאות נוראות גדולות
המעשיות הקדושות, תעמד מרעיד ומשתומם
מגדלת הבורא יתברך ומגדלת הצדיק האמתי הזקן
שבזקנים הגדול במעלה עליונה על כל בחירי הצדיקים,
שהתפאר שהוא זקן מאד ועדין הוא יניק מאד ולא
התחיל עדין לחיות כלל וכו'.

אחי יקירי, תתחזק הרבה לשמח נפשך בכל עת
בבטחון חזק בה' יתברך כי עם ה' החסד והרבה
עמו פדות. נא ונא לבלי לשכח את הנפלאות הנוראות
אשר עשה ה' עמנו בימינו אלה שזכינו לידע מסוד גדלת
רבנו הקדוש והנורא העוסק בתקוננו ותקון כל העולם,
אור החדש הגנוז והצפון שיכול להוציא כל העשרה מיני
חצים ולרפאות הכל.

אֲשֶׁר־יָדָאָחִי, שְׁזִכִּיתָ לַיְדַע מִפְּעַל הַנְּפִלְאוֹת אֲשֶׁר כָּל
 דְּבָרָיו וּדְרָכָיו הַתְּמִימִים וְהַעֲמֻקִּים כְּלָם
 נִפְלְאִים פְּלְאֵי פְּלְאוֹת עַד אִין חֶקֶר, הַמְּחִיִּים אוֹתָנוּ וְאֵת
 כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם לְדוֹר דּוֹר.

ה' יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, חַיִּים אַרְפִּים טוֹבִים
 וּבְרִיאִים, וַיִּרִיק לְךָ בְּרָכָה מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת,
 וְחַכְמָה וּבִינָה מִמְּקוֹר הַחֲכָמָה וְהַבְּרָכָה. בִּידִידוֹת וְאֶהְבָּה
 נְאֻמָּנָה לְנִצַּח מִמְּקוֹר הַחֲכָמָה.

ישראל אודעסר

בו

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, עֲצָמֵי וּבִשְׂרֵי, מֵר ש. ז. שְׁזֹר,
 שְׁהִקְדִּישׁ אֵת כָּל חַיָּו וְאֵת לְבָבוֹ הֶרְחַב וּכְשָׁרוֹנוֹתָיו
 הַבְּרוּכִים, וְחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת עֲמֻקּוֹת וְתַחֲבֹלוֹת עֲצוּמוֹת
 לְגַדֵּל וּלְהַדְרִיךְ וּלְפָרְסֵם אֵת שֵׁם הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַיְחִיד
 בְּעוֹלָם הָעוֹלָה לְעִילָא וּלְעִילָא עַל כָּל הַצְּדִיקִים הָאֵמֶתִיִּים
 הַמְּבַחְרִים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת, שֶׁהוּא מַחֲסֶה וּמְגַן לָנוּ בְּכָל יוֹם
 וּבְכָל עַת לְדוֹרוֹת עוֹלָם לְנִצַּח, אֲפֹלוּ בְּתוֹךְ כָּל מִינֵי חֲשָׁךְ
 חֲשָׁכוֹת וְהַתְּרַחֲקוֹת הָעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם
 וּבְכָל עַת בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי הָאֲחֵרוֹנִים. אֲשֶׁר־יָדָאָחִי,
 אֲשֶׁר־יָדָאָלְפִים פְּעָמִים שְׁפָנִימִיּוֹת לְכַבֵּד מִכִּין וּמִרְגִּישׁ
 הָאֵמֶת הָאֵמֶתִי הַמְּאִיר עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם.

ישׁ בְּלִבִּי הַרְבֵּה לְכַתֵּב לְךָ, רַק מִחֲמַת רַב עֵיפוֹת וַחֲלִישׁת
 נַפְשִׁי מֵהַתְּלָאוֹת הַמְּרוֹת אֲשֶׁר סְבָבוּנִי מִכָּל הַצְּדָדִים

לא עָלִיד, אִין לִי דַעַת וְאִין לִי דְבוּרִים וְלֹא אוּכַל לְכַתֵּב
 בְּלִבִּי, אִדְךָ לְמַעַן נַעַם אֶהְבֶּתְךָ הַתְּקוּעַ בְּעַמֶּק לְבָבִי לֹא
 יִכְלָתִי לְהִתְאַפֵּק מִלְכֶתְבְךָ, וְכִתְבֹתִי עַל כָּל פָּנִים בְּכָל בַּחֲוִי.
 כִּי ה' יוֹדַע וְעֵד, וְגַם לְבַבְךָ יוֹדַע וּמְרַגֵּשׁ הַיֵּטֵב שְׁנַפְשֶׁךָ
 קְשׁוּרָה בְּנַפְשִׁי תָמִיד, וְאִינִי מְסִיחַ דַּעְתִּי מִמְּךָ בְּכָל יוֹם
 וּבְכָל עַת תָּמִיד.

ה' יִתְבָּרַךְ וְאִנִּי וְאַתָּה יוֹדְעִים פְּנִימִיּוֹת שְׂאִיפוֹת נַפְשֶׁךָ
 וַיִּשְׁרוֹת לְבָבְךָ הַטּוֹב הַכּוֹסֵף וּמְשִׁתּוֹקֵק וּמִתְגַּעְגַּע
 בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ לְבַטֵּל וּלְסַלֵּק מִחֶדְךָ וְדַעַת עֲצֻמְךָ לְגַמְרִי
 בְּתַכְלִית הַבְּטוּל, וְלִהְיוֹת עָלֶיךָ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אוֹר
 הַדַּעַת שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּחִינַת מֹשֶׁה מְשִׁיחַ הָעוֹסֵק לְתַקֵּן
 נַפְשׁוֹ וּמְגַלֶּה אֱלֻקוֹתוֹ וְאַחֲדוּתוֹ וּמְמַשְׁלֵתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעֵין כָּל.
 וּבַעֲבוּר זֶה נִבְרָה אֶהְבֶּתִי אֵלֶיךָ אֶהְבַּת אֵמֶת בְּלִי גְבוּל,
 אֶהְבֶּה אֱמֶתִית כְּזֹאת שְׂאִין דְּגַמְתָּהּ בְּעוֹלָם, כִּי בְּאֵמֶת אֵינְךָ
 זֶז מִלְּבִי וּמִמְחֻשְׁבֹתִי אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת, וְתָמִיד בְּכָל עַת אֲנִי
 מִתְגַּעְגַּע בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ לִישׁוּעַת נַפְשֶׁךָ בְּזִכּוֹת וְכַח הַצְּדִיק
 הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֹקֵר הַגְּאֻלָּה וְהִישׁוּעָה.

פְּנִימִיּוֹת לְבַבְךָ וּלְבָבִי יוֹדְעִים וּמְרַגֵּשִׁים הַזִּכְיָה אֲשֶׁר
 זְכִינוּ לְהִתְקַשֵּׁר לְאוֹר הָאוֹרוֹת צַח הַצְּחָצְחוֹת
 בְּחִיר מִבְּחִירֵי צְדִיקָיָא נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, אֲשֶׁר
 בְּמַעְיָנוֹת חֲכָמַת תּוֹרָתוֹ מְאִיר בְּנוֹ אֱמוּנָה אֱמֶתִית דְּאֱמֶתִית

קדושה וישרה שהיא מקור החכמה שעלידה באים להשגות אלקות. לכן הנני מסיתו לטוב, ולחשב מחשבות עמקות ברצון חזק להתגבר להגות בספריו תמיד בכל יום, לראות ולשמע האורות החדשות שבהם עד שיפנים הריחות הקדושות מהדבורים הקדושים בלבבנו לקיום ולמעשה, כי הפעל-דבר אורב על האדם תמיד והעקר על אחריתו בפרט עתה בדורות הללו, ואי אפשר לדלג ולקפץ על הגיהנם שהוא זה העולם כי אם על-ידי פח הצדיק האמת ועצותיו הקדושות העמקות והתמימות והפשומות מאוד לכל אחד ואחד בכל מקום ובכל זמן יהיה איך שיהיה.

יש לנו אב זקן, זקן שבזקנים, אשר פחו גדול וגורא מאוד עד אין סוף ואין תכלית, ואיך שיהיה, ואיך שיהיה יתקן אותך רבנו ז"ל בתקון נפלא, רק חזק ואמץ לקיים דבריו ותכריח עצמך הרבה ללמד ספריו בכל יום מעט או הרבה, על כל פנים לא יעבר עליך שום יום בלי למוד ספריו ואני מקווה שאחריהך ישגה מאד, והעקר - שלא תהיה התכלית הקריאה לבד.

עין על נפשך והשתדל בכל כחך לרדף אחרי דעת הצדיק ולהשיגו, בודאי יהיה לטובה אמתית ונצחית כל רגע ורגע שתלמד בספריו הקדושים. ה' יאיר עינינו

וְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל שְׂיִכְנְסוּ דְבָרַי הַצְדִּיק בְּלִפְנֵי, כִּי הֵם
דְּבָרִים נִפְלְאִים מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר.

עֵבֶר יְסוּד תִּקּוּן הָעֵצָה שְׁעַל־יָדוֹ יָבֹא הַקֶּץ הוּא אַחַדוֹת
וְאַהֲבָה וְשָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל, שְׂיִתְקַבְּצוּ בְּחִבּוּבוֹתָא
יַחַד אֶל הַנְחָל נוֹבֵעַ, וְכַפֵּי הַשָּׁלוֹם וְהַאֲחֻדוֹת - כְּמוֹ כֵּן יִזְבּוּ
לְשָׁלְמוֹת הָעֵצָה.

כְּשִׂישְׂרָאֵל בְּאַחַדוֹת הָאֲמוֹת מְתַפְחָדִים מֵהֶם.
פַּחַד בָּא עַל־יְדֵי חֲנֻפָה.

כְּשִׂשׁוּכָחִים אֶת ה' יִתְבָּרַךְ וְאֵינָם נִשְׁעָנִים עָלָיו עַל־יְדֵי זֶה
מְתַפְחָדִים מֵאֲמוֹת.

בְּלִילָה שֵׁישׁ לָךְ פַּחַד בְּשַׁעַת שְׁנָה אֵל תֵּלֵךְ בְּדַרְךְ
בַּיּוֹם.

עַל־יְדֵי אַהֲבָה שֵׁישׁ בֵּין נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁכָל אֶחָד
אוֹהֵב אֶת חֲבֵרוֹ כְּנַפְשׁוֹ, עַל־יְדֵי זֶה נִכְלָלִים
יַחַד בְּהַצְדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא הַשְּׁכָל הַפּוֹלֵל, חֲכָמָה עֲלָאָה,
שְׁעַל־יָדוֹ שְׂרֵשׁ הַמְּתַקֵּת כָּל הַצְּמֻצוּמִים וְהַדֵּינִים.

אַבְקָשׁ סְלִיחָתְךָ עַל שְׂלֵא כְּתַבְתִּי לָךְ כְּלַכְךָ זְמַן כִּי
הָיִיתִי חוֹלָה עַל שַׁפְּעַת חֲזָקָה וְסִבְלַתִּי כְּאֲבִים
גְּדוּלִים בְּלִבִּי וּבִקְיָבָה וּבְכָל הַגּוּף. אֲנִי חָלוּשׁ כֹּחַ וְסוֹבֵל
מִכְּפָמָה מִחֲלוֹת לֹא עָלִיכֶם, וְה' יִתְבָּרַךְ בְּעֲזָרִי וְנָתַן לִיעָרְךָ כֹּחַ

לְעַבְדוֹ בְּכָל לִבְבִי וּבְכָל נַפְשִׁי שֶׁזֶהוּ כָּל חַיּוּתִי וּמִגִּמְתִּי כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי חַי.

הַגּוֹפִים רְחוּקִים וְהַנְּפֹשׁוֹת קְרוּבִים וְאֲנַחְנוּ קְשׁוּרִים יַחַד בְּשֶׁרֶשׁ נַפְשֵׁינוּ בְּהַצְדִּיק הָאֵמֶת, וְזֶה כָּל תְּקוּנָתֵנוּ לְנִצְחָה. יְהִי ה' עִמָּנוּ שְׁנוּבָה מֵעַתָּה לְהַתְּאֲחִיז וּלְהַתְּאֲחֵד יַחַד בְּאֵמֶת בְּאַהֲבָה כָּל חַיֵּינוּ וְלַעֲד וְלַנְּצַח נְצַחִים, וְלַהֲכַנִּים בְּלַבְנוּ תּוֹרָתוֹ שֶׁל הַנְּחַל נוֹבֵעַ שֶׁזֶה כָּל עֵקֶר תְּקוּנָתֵנוּ וְתִקּוּן נַפְשֵׁנוּ וְתִקּוּן כָּל הָעוֹלָם.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעֶסְר

כז

אֶהוּבִי יְקִירִי, מֵר ז. שׁוֹר, הַזּוֹכֵר גְּדֻלַּת מַעֲלַת נַפְשׁוֹ, שֶׁפְּעֻצָם שָׂרְשׁוֹ הוּא בְּאֵ מְמָקוֹם קְדוֹשׁ וְעֲלִיּוֹן מְאֹד, וּמְחַמֵּת זֶה הַכֵּנִים כָּל מַחוּ וְלָבוּ בְּתוֹךְ מַעַן הַחֲכָמָה, בַּיָּם הַחֲכָמָה שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת, לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל נַפְלְאוֹת נוֹרְאוֹת הַתְּגִלּוֹת חֲכָמָתוֹ וְתוֹרָתוֹ הַגְּנוּזָה, וְשַׁעֲלִידוֹ נִכְנָסִין לָהּ יַתְכַּרְךָ וּמְפִירִין אוֹתוֹ.

הַד קוֹל הַסֵּפֶר הַיָּקָר 'אבִי הַנְּחַל' בּוֹקֵעַ רְקִיעִים וְנִשְׁמָע בְּעוֹלָם כְּמוֹ קוֹל רְעָמִים. הוּא רְשׁוּם עֵמֶק עֵמֶק בְּלֵב אֲלָפֵי בְּחִירֵי חֶמֶד יְקָרִים מְפֻלְגִים בְּתוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמִים, הֵם קוֹרְאִים בּוּ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת וְהַתְּלַבּוֹת כְּלֵב אִשׁ, וְאֶפְלוּ קְנָאִים גְּדוֹלִים מְפָאָרִים וּמְפֻלְאִים אוֹתוֹ מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְהֵם שְׁשִׁים וּשְׁמֵחִים וְאוֹמְרִים אֲשֶׁרֵינוּ אֲשֶׁרֵינוּ שִׁישׁ לָנוּ

אוהב נאמן ורחמן בזה הפוסף וחומד ורוצה לשדך את ישראל עם הצדיק האמת הנחל נובע שיש לו פח להחזיר כל באי עולם לה' יתברך ולתקן כלם בשלמות איך שיהם איך שיהם. השדכן הזה בשלמות יהיה המלך המשיח שהוא ישדך ויקשר את עם ישראל עם ה' יתברך בקשר חזק ואמיץ כל ימוט לעולם, ובכח זה ימלא כל הארץ, כל יושבי תבל, דעה את ה'. פדורות הפאים, גם אחרי ביאת המשיח, ידברו הרבה מספר זה ויספרו על הקשר הנשגב אשר שם ה' בינינו שהוא זכות הרבים לדורות עולם.

נא בני חביבי פנפשי, זכר היטב את כל הדברים והסבות והחסדים שראית בעיניך בענין התגלות גדלת הצדיק אור החדש. חזק ואמיץ בכל פחותיך לבחר לך איזה עת בכל יום לעין היטב בכל פעם בדברי רבנו הנורא ז"ל ולהשתדל לעסק בכל עז בעניניו הקדושים, ואם לא עכשו אימתי, כי הזמן הולך והזמה וימינו כצל עובר ולא ישאר לך רק מה שתחטף אמת בלבך. ואם אמנם האמת משלך ארצה, אל תפל בדעתך משום דבר שבעולם. חזק ואמיץ לשמח נפשך בכל מה דאפשר ובטח בה' כי לא יעזב אותך ורחמי ה' יתברך מגיעים גם עליך בכל עת. ה' יתברך עושה נפלאות חדשות, פלאי פלאות בכל עת, ויש צדיק נורא שעלידו נתהפך הכל לטובה. ואם אין אתה יכול להבין זאת על כל פנים תאמין בזה,

ומעט אתה יודע והשאר תאמין באמונה שלמה, שהוא לנו זכות וישועה רבה לניצח מה שזכינו להיות בחלקו של רבנו הנורא והנשגב מאד מאד וכו'. וברוך אלקינו שבהבדילנו מן התועים החולקים על נקדת האמת כזה, זאת נחמתנו בענינו, זאת שמחתנו, וכזה יש לך במה לשמח נפשך בכל אשר עובר עליך. וכבר הבטיחנו בלילה קדם הסתלקותו הנורא שהוא הולך לפנינו ואין לנו לדאג. שים לבך היטב ותסתכל ותתבונן היטב היטב בכל דבור ודבור של רבנו ז"ל כי הם כמו אגרת הנכתב לחברו ותלמידו. אני מקווה לכתב לך בכל פעם דברי אמת, מה שזימין ה' בידי, כי כל דברי נובעים מרבנו ז"ל הקדוש.

דע אחי, שאנחנו רואים בעינינו שפכר הגיע הזמן שקצף גדול יקצף ה' על שונאינו הרוצים להשמידנו ועומדים עלינו לבלותנו, ויעשה בהם נקמות גדולות לאבד זכרם מן הארץ.

בכת הצדיק עתידים ישראל להיות למעלה מכל האמות ולהכניע כלם תחת רגלינו ויתנו הדין והמשפט על כל האמות כפי מה שאנו רוצים, ולשפט אותם ולדון אותם פרצוננו.

יבוא עת שיתגלה ויאיר אור הדעת האמתית של הצדיק האמת גם בכל הגוים והעמים, ויקהלו ויתקבצו

בלם אל הצדיק האמת לשמע דבר ה', ואז בלם ידעו את ה' ויקראו בלם בשם ה'.

עמרת חזן וכבוד וגדלה ונצחון יתן ה' לצה"ל ההולכים בתמים בכל לב פאש ובמים ומוסרים את נפשם ואת ביתם על עם ישראל וארץ ישראל, אשר ה' יתברך מתפאר בהם ואוהב אותם בכל איבר ואיבר שלהם ומצילם ועושה בשבילם נסים. הראם ה' חסדך וישעך תתן להם להצילם מיד אויביהם.

כל הנסים והמופתים הנוראים שעשה ה' עמנו בששת הימים במצרים וירדן וסוריה ורוסיא וכו', הכל היה בזכותו ומעשיו הטובים.

אסים בכרפת שנה טובה, שנת שלום ישועה וגאלה בדרישת שלום לבבית.

ישראל דב אודיסר

כי הנה אויבינו יהמיון ושונאינו נשאו ראש, נועצו לב יחדו על עמך יערימו סוד ויתעצמו עלינו להשמידנו, אמרו לכו ונכחידם מן הארץ ולא יזכר שם ישראל עוד. למה ה' תזנח נפשנו תסתיר פניך ממנו, סבוגי פמים, הקיפו עלי יחד, עמך ה' ידכאו ונחלתך יענו, לא ישש ה' עמו ונחלתו לא יעזב, יהי ה' לנו למשגב וכו', אל תרחק ממנו לעזרתנו חושה, יבושו יכלו שוטגני נפשנו יעמו

חֲרָפָה וּכְלִימָה מְבַקְשֵׁי רַעְתָּנוּ וְכו'. עֲשֵׂה לָהֶם כְּקֶשׁ לִפְנֵי
רוּחַ, כְּלֶהֱבֶה תְּלַהֵט הָרִים, כֵּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרְךָ וּבְגִבּוֹרֶתְךָ
תִּבְהַלֵּם, מֵלֹא פְּנִיָּהֶם קִלּוֹן וַיִּבּוֹשׂוּ וַיִּבְהִלּוּ וַיֵּאבְדוּ מֵהֲרָה
עַד יָדֵי עַד, וַיִּפְּרוּ וַיִּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִים כִּי אַתָּה ה' לְבִדְךָ עָלֵינוּ
עַל כָּל הָאָרֶץ.

עַד מָתִי ה' יִחַרְפוּ לָנוּ צָרֵינוּ וּמִנְאַצֵּינוּ אוֹיְבֵינוּ, לָמָּה ה'
זָנַחְתָּ צֶאֱזָן מְרַעִיתְךָ, קוֹמָה ה' רִיבָה רִיבָנוּ וְכָל קַרְנֵי
שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל הָרוֹצִים לְכַלּוֹתֵנוּ וּלְהַשְׁמִדֵנוּ תִגְדַּע, וּתְרוֹמֵם
קַרְנֵי יִשְׂרָאֵל. תִּשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפְּךָ עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה וְכו'
תֵּאבֵד מִפְּנֵינוּ צָרֵינוּ, יִפְּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ לְעוֹלָם, הֲשִׁב לְשַׁכְּנֵינוּ
חֲרָפְתָם אֲשֶׁר חֲרָפוּ אוֹתֵנוּ, חֲרַפְתָּ עוֹלָם תִּתֵּן לָהֶם, שְׂפָךְ
חַמְתְּךָ עַל הַגּוֹיִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ עַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר
בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ. אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ
רַחֲמֶיךָ כִּי בְּצָרָה גְּדוֹלָה אֲנַחְנוּ, הֲשִׁב לְשַׁכְּנֵינוּ אֵל חֵיקֶם
חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרָפוּ אוֹתֵנוּ כִּי אֲנַחְנוּ עִמָּךְ אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בָנוּ
מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַתָּ לָנוּ אֶת תּוֹרַתְךָ. ה', אֵל דְּמִי לָךְ, אֵל
תַּחֲרִשׁ וְאֵל תִּשְׁקַט, עוֹרְרָה לִפְנֵינוּ אֶת גְּבוּרַתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים וּבְכַרְט לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ
הַנַּחֲל נוֹבֵעַ, הָאֵר לָנוּ פְּנִיךָ וְנִשְׁעָה מִהֲרָה. הִבַּט מִשְׁמַיִם
וְרָאָה וּפְקוֹד אוֹתֵנוּ, וְנוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדוֹר נִסְפָּר
תְּהַלֵּתְךָ. דוֹרוֹת אַחֲרוֹנִים יִסְפְּרוּ תְּהִלּוֹת ה' וְעִזּוֹ
וְנַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ לְעֵינֵי כָּל הָעַמִּים.

כח

לְכַבֹּד עֲטֶרֶת רֹאשִׁי, מִרְזֵלְמֵן שׁוֹר, שְׁעֲטֶרֶת הָאֵמֶת עִמָּר
 לְרֹאשׁוֹ וְכִרְתַּת עִמּוֹ בְּרִית עוֹלָם בַּל יִנָּתֵק. אֲשֶׁר נִפְשׁוֹ
 בּוֹעֶרֶת וְלוֹהֶטֶת בְּשִׁלְהֶבֶת לְשִׁתּוֹת מִימֵי הַחֲכֻמָּה שֶׁל
 הַמִּנְהִיג הָאֵמֶת מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ, שֶׁהוּא חַיּוּתֵנוּ
 וְתִקְוַתֵנוּ לְדוֹר דוֹר, נִחַל נֹכַח, לְהִשְׁקוֹת אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל
 מִימֵי חֲכָמָתוֹ שְׁעַל־יָדָיו זֶה יִהְיֶה תִּקְוַת עוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת,
 וּבְיָדָיו יָבֹא הַיּוֹם אֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה אִרְוֵי הַגִּנּוּזִים עַל כָּל הָעוֹלָם
 וְאִפְלוּ כָּל הָאֵמוֹת יִתְקַנּוּ עַל־יָדוֹ וְיִדְעוּ אֶת ה' וְיִקְבְּלוּ עַל
 מְלֻכּוּתוֹ עֲלֵיהֶם וְיֹאמְרוּ ה' מֶלֶךְ הָעוֹלָם, וְיִהְיֶה ה' לְמֶלֶךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

לְבִי וּבְשָׂרֵי יִרְנְנוּ לַה' בְּתוֹדָה וְזִמְרָה, בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה
 וְחֵדוּהָ רַבָּה וְעֲצוּמָה, עַל גְּדֹל נִזְרָאוֹת חֲסִדּוֹ
 וְנִפְלְאוֹתָיו הָעֲצוּמִים שֶׁהִפְלִיא וְשִׁעֲשָׂה עִמָּדֵי, אֲשֶׁר נָתַן לִי
 עֲטֶרֶת חַן שֶׁל אֵמֶת וְאַהֲבַת אֵמֶת וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּלִבּוֹ
 הַחַס, וְנָתַן נִפְשׁוֹ בְּעַדִּי לְעַמּוּד בְּעִזְרִי וְלִלְחָם בְּחִירוֹף נִפְשׁ
 מְלַחֲמָה חֲזָקָה וְקִשָּׁה, שְׁיִהְיֶה לִי בֵּית מִקְדָּשׁ לְעַבְדּוֹ בּוֹ
 עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ תּוֹרָה וְתַפְלָה וְהַתְּבוּדָה וְשִׂיחָה בֵּינִי לְבֵין
 קוֹנֵי. בּוֹדָאֵי יֵשׁ לוֹ חֵלֶק גְּדוֹל בְּכָל הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים שְׂאֵנִי
 זוֹכֶה לְעַסֵּק בְּבֵית הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה. אֱלוֹלֵא לֹא בָאתָ לְעֵלְמָא
 אֱלֵא בְּשִׁבִיל זֶה - דִּי. מִי יוֹכַל לְמַלְלַל וְלְבַאֵר גְּדֹל הַפְּלִגַּת
 עֲרֵךְ מִצְוֶה נְעִימָה וְנִחְמָדָה כְּזֹאת הָעֲצוּמָה בְּלִי שְׁעוֹר
 וְעֲרֵךְ, וּמִי יוֹכַל לְשַׁעַר מַה שְׁנַעֲשָׂה מִזֶּה שְׁעִשׂוּעִים נִזְרָאִים
 בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. אֲנִי מוֹדָה לְכַבֹּד מְעֻלְתוֹ הָרַם מְעַמְקָא

דְּלִיבָאֵי עַל זֶה, וְעַל כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים שְׂגוּמֵל עִמִּי
 בְּכָל כַּחוֹ בְּכָל פַּעַם וּבְכָל עֵת. יִשְׁלַם ה' פְּעֻלוֹ הַטּוֹב, וּבֵן
 יוֹסִיף וַיּוֹסִיף לְהַגְדִּיל טוֹבְתוֹ עִמִּי וְעַם כָּל נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל
 לְרַחֵם עֲלֵיהֶם לְהוֹדִיעֵן מִסּוּד גְּדֻלַּת נִזְרָאוֹת הַנַּחַל נוֹבֵעַ
 שֶׁהוּא כָּל עֵקֶר חַיּוֹתָם וְתַקְוָתָם וְתַקְוֹנָם, וְרַק הוּא יִכּוֹל
 לְתַקְּנָם וּלְהַעֲלוֹתָם בְּלֵם מִכָּל הִירִידוֹת וְהַחֲשִׁכוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
 וּלְתַקְּנָם בְּשִׁלְמוֹת, שִׁיְדַעוּ בְּלֵם אֵת ה', אֲפֹלוֹ אַמּוֹת
 הָעוֹלָם, וְלַעֲבֹדוֹ בְּאַמֶּת בְּכָל לְבָבָם.

אוֹהֲבוֹ הַנְּאֻמָּן, הַזּוֹכְרוֹ וּמִזְכִּירוֹ תָּמִיד לְפָנַי ה'
 לְבִרְכָה וְשִׁלוֹם וְחַיִּים אִין קִין.

יִשְׂרָאֵל בְּעַר אוֹדִיסָר

כט

לְכַבּוֹד יְקִירִי וְחִבִּיבִי כְּנַפְשִׁי, מֵר ז. שׁוֹר, ה' יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיַּחֲיֵהוּ חַיִּים אֲרָפִים בְּכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

עֵקֶר הַתְּקוּן הוּא עַל־יְדֵי הַצְּדִיק הָאֲמֵת שִׁיּוֹדַע שְׂרָשִׁי
 כָּל הַנַּפְשׁוֹת וַיּוֹדַע אִיךְ לַעֲסֹק עִם כָּל אֶחָד בְּחַיָּיו
 וּבְמוֹתוֹ, אִיךְ לְתַקְּנוֹ וּלְהַבְיִאוֹ לְהַשְׁגוֹת אֵלְקוֹת שְׁזֵה עֵקֶר
 הַתְּכֵלִית עֵקֶר שֶׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, עַל־כֵּן הָעֵקֶר כְּשׁוֹזְכִין
 לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ.

עֵקֶר תְּקוּן הָאָדָם בְּחַיָּיו וּלְאַחַר מִיתָתוֹ הוּא רַק עַל־יְדֵי
 שְׂאוּחוֹ עֲצָמוֹ בְּהַצְּדִיק, וּלְעֵתִיד יִשְׁבוּ כָּל יִשְׂרָאֵל

בְּאֵלֵי הַצִּדִּיק הָאֵמֶת וְאֲנָשָׁיו הָאֵמֶתִים וַיִּתְקַרְבוּ אֵלֵיהֶם,
שְׁזֶה עֵקֶר תְּקוּן הָאָדָם.

אֲשֶׁרֵינוּ אֲשֶׁרֵינוּ אֲלָפִים וּרְבָבוֹת פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר
שְׁפָאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם בְּזֶה הַזְּמַן שֶׁיֵּשׁ לָנוּ אוֹר
חֲדָשׁ בְּזֶה, אוֹר הָאוֹרוֹת חֲדוּשׁ שֶׁפִּתְחוּשִׁים בְּזֶה וְכוּ', שְׁגִלָּה
תּוֹרוֹת שִׁיחוֹת וּמַעֲשִׂיּוֹת נוֹרָאוֹת כְּאֵלֶּה אֲשֶׁר אֵין דְּגַמְתָּם.
אֲשֶׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּכֹל יוֹם בְּתוֹרוֹתָיו וּתְפִלוֹתָיו.

ה' יִהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ לְבִלּוֹת יְמֵינוּ בְּאֵלוֹ הַתּוֹרוֹת וְהַתְּפִלוֹת
הַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר כְּמוֹהֶם לֹא הָיָה בְּעוֹלָם, שֶׁיִּכְוָלִים
לְהַחֲיוֹת כָּל הַחֹלָיִים וְהַחֲלוּשִׁים בְּחֵלֵי הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, וְלְהוֹצִיא
אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעוֹנוֹנוֹת, שְׁזֵהוּ עֵקֶר הַרְחֻמְנוֹת עַל יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר אֵין נֶאֱדָה לָהֶם שׁוֹם ע׃וֹן כָּלֵל לְפִי רוּחֲנִיּוֹתָם וְדְקוֹתָם.
בְּאַהֲבָה רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם.

הַמַּעֲתִיר תָּמִיד בְּעַד יְשׁוּעָתוֹ וְהַצִּלְחָתוֹ בְּזֶה וּבְכָא.
יִשְׂרָאֵל דִּב אֹדֶסֶר

ל

נִפְשֵׁי וְלִפֵּי הַנְּעִים, הַשּׁוֹאֵב מִיּוֹם חַיִּים מִהַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה שֶׁהוּא עֵקֶר הַרְפוּאָה וְהַחֲצֵלָה לְהַנְּפְשׁוֹת מִכָּל
הַחֲצִים וְסָמִים אֲרֻסִּים שֶׁל מִיּוֹנוֹת וְאַמוֹנוֹת שֶׁל שֶׁקֶר
וְכֹזֵב, וְלָבוּ בּוֹעֵר בְּקֶרְבוֹ וְנִכְסָף וּמִשְׁתּוֹקֵק לְהַשְׁקוֹת בָּהֶם

נפשות ישראל שעל-ידי זה נעשה שלום בין ישראל
לאביהם שבשמים ונתבטל הכפירות והאפיקורסות מלב
ישראל.

ראוי לנו להבין כי לא דבר ריק הוא מה שזכינו בדור
הזה לאור כזה.

עלינו להזכיר עצמנו בכל פעם את כל החסדים
והטובות הנפלאות אשר הפליא ה' לעשות
עמנו, וחיבים אנחנו להודות ולהלל לה' תמיד שזכינו
לישא ולתן בדברים כאלה העומדים ברום רומו של עולם
עד אין סוף המחיים את נפשנו בדור החשך הזה, בדור
היתום הזה, בשפלה מצבנו כזה.

כל הערבוניא שבעולם שאין יודעים היכן הצדיק
האמת, הוא מחמת שמתרבה ומתגדל השקר
בעולם עד שמכנים דעות זרות וכפירות הרבה בעולם,
ומקים מהם אנשים שאומרים שרוצים בתקנת ישראל.

עקר התקון למחלקת שיש על הצדיק האמת ואנשיו
בכל דור ודור שזה עקר בחינת מלחמת עמלק,
עקר התקון לזה הוא להתנהג בתמימות ובפשיטות
ובאמת, ולזעק מאד לה' יתברך שיורהו האמת לאמתו.
והחפץ באמת מוסרין לו מלאך של אמת עם הצדיק
שהוא מבחר האמת שבין הצדיקים האמתיים המבחרים

יחידיו הדורות שגלה אמת בזה בעולם שאי אפשר לקלקלו בשום אופן.

העקר הוא לעורר העם שישובו על פנים המחלקת שעל הצדיק האמת נחל נובע, שעלידי זה נתרחקים מכל התורה ונפגמת כל התורה.

עקר שלמות קיום התורה הוא עלידי הנחל נובע.

איך לנו שום נחמה על הגלות והחשך שעובר עלינו כי אם בזכות וכח תורתו ושיחתו הקדושה של רבנו הקדוש והנורא זכר צדיק לכרכה, "זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו וכו'". גדולים מעשי ה' אשר עשה עמנו בדור הזה, שזכינו להיות בחלקו הקדוש, לבלי להתנגד עליו חס ושלום. חלילה לנו מלשפח חסדיו הנאמנים שעשה עמנו, עצות עמקות ונפלאות באלה, התגלות התורה בזה, אשרי האזנים השומעות מזה, כי לא נשמע בזאת מעולם וכו'.

כל המחלקת שחולקים על הצדיק האמת, הכל הוא עלידי גאות של המנהיגים המפרסמים של שקר, ועלידי זה הם מרחיקים נפשות ישראל מלהתקרב לצדיק האמת, שעלידי זה נמלה המלכות והממשלה מישראל ונתנה לעבו"ם והרשעים שמקבלים המלכות ומושלים עלינו חס ושלום. כל זה נמשך עלידי המחלקת על

הצדיק האמת שעלידי זה פוגמים בכבודו שעלידי זה עקר הגלות. אבל ה' לא יעזבנו בידם, אדרבא עלידי זה דיקא מכניע אותם לגמרי ומוציא את ישראל מרשותם, כי כל מה שהקלפה קשה וחזקה ביותר - בהכרח שתתרו הקדשה הגבוהה לשם יותר ויותר ותהיה שם בגלות יותר, עד שתתגבר בגדל פחה עלידי זה דיקא ותכניע אותה ותשפילה, כמו שהפילה אסתר את המן הרשע וסיעתו דיקא עלידי זה שנלקחה לבית אחשוורוש, שזה בחינת "עת אשר שלט האדם באדם לרע לו".

עקר התגברות היצר הרע הוא עלידי מחלקת, וזה עקר עסקם והשתדלותם של השדין יהודאין, לכלבל ולעקם לב ישראל, להרבות מחלקת, ולהתלבש עצמן במצוות הרבה שלהם, שמכניסין בלב כל הנוטה אחריהם, שחברו נטה מהאמת ושהוא שונא לו ועל-כן מצוה גדולה להדפו ולרדפו עד הנפש, וכיוצא באלו הטעיות והסברות המזיפות שלהם. והעקר מתגברין עצמן השדין יהודאין, הלומדים ותלמידי חכמים שאינם שלמים, עד שנתעקם לבם על הכשרים האמתיים ומתירים ומצוים להדפם ולרדפם, כי חותרים למצא בהם חסרונות ופגמים וכו' עד שנעשה אצלם מצוה לרדפם חנם, וזה "למי מדנים למי שי"ח", ראשי תבות חכם שד יהודי, שממנו כל המדנים והריב והמחלקת.

בְּשֵׁאֲדָם נוֹפֵל לְמָקוֹם שְׁנוּפֵל, אֶפְלוּ אִם נוֹפֵל לְדַבְרִים
מְגִנִּים מְאֹד שֶׁהֵם בְּחִינַת מְקוֹמוֹת הַמְטַנְּפִים,
וְאֶפְלוּ מִי שְׁנוּפֵל חֵם וְשָׁלוֹם לְסַפְּקוֹת וְהִרְהוּרִים וּמִהֲרִיחַ
אֲחֵר ה' יִתְּבַרֵךְ, אֶף-עַל-פִּי כֵן אֵין שׁוֹם יֹאִוֶשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל.
אֶף-עַל-פִּי שְׁנִדְמָה לוֹ שֶׁבְּמָקוֹמוֹ אֵין נִמְצָא שֵׁם ה' יִתְּבַרֵךְ
כָּלָל חֵם וְשָׁלוֹם, מִחֲמַת שְׁנַפֵּל לְמְקוֹמוֹת מְטַנְּפִים כִּי אֵלוֹ
רַחֲמָנָא לִיְצִלְנָ, אֶף-עַל-פִּי כֵן יִחֻק וְיִתְאַמֵּץ וְיִתְגַּבֵּר מְאֹד
לְדַרְשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אֲחֵר כְּבוֹד ה' יִתְּבַרֵךְ. וּכְשֵׁשׂוֹאֵל
וְדוֹרֵשׁ וּמְבַקֵּשׁ אֲחֵר כְּבוֹד ה' יִתְּבַרֵךְ, וּמְצַטְעֵר וּמְתַגַּעְגַּע
וְצוֹעֵק לֵה' יִתְּבַרֵךְ וְנִכְסֵף לְחֹזֵר אֵלָיו, אֶף-עַל-פִּי שְׁאֵינוֹ
יֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ וְנִתִּיב וְעֵצָה וְתַחֲבוּלָה אֵיךְ אֶפְשֵׁר לַעֲלוֹת
וְלַחֲזוֹר מִמְּקוֹמוֹת כִּי אֵלוֹ הֲרַחוּקִים מֵה' יִתְּבַרֵךְ כָּל-כֶּךָ, אֶף-
עַל-פִּי כֵן עַל-יְדֵי הַבְּקֵשָׁה וְהַחֲפוּשׁ בְּעֵצְמוֹ שֶׁמְחַפֵּשׁ
וּמְבַקֵּשׁ אֵת ה' יִתְּבַרֵךְ אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, עַל-יְדֵי זֶה בְּעֵצְמוֹ
עוֹלָה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה בְּבְחִינַת יְרִידָה תְּכִלִּית הָעֲלִיָּה, וְזֶהוּ
בְּעֵצְמוֹ תְּשׁוּבָתוֹ וְתִקּוּנוֹ. כִּי עַל-יְדֵי הִירִידָה שֵׁישׁ לוֹ, עַל-
יְדֵי זֶה הוּא מְחַפֵּשׁ וּמְבַקֵּשׁ אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, וְעַל-יְדֵי זֶה
כְּשׁוֹכֵחַ לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ הַיִּטֵּב, אִזּוֹ זֹכֵחַ לַעֲלוֹת בְּתַכְלִית
הָעֲלִיָּה לְבְּחִינַת 'אֵיךְ', שֶׁהוּא שְׂרָשׁ הַכּל וּמְמַשִּׁיךְ מִשֵּׁם
חַיּוֹת חֲדָשׁ. וְכֵן זֶה בְּכַחוֹ שֶׁל הַצְּדִיק הַאֲמֵת, כִּי לוֹלֵא כַחוֹ
הַגְּדוֹל לֹא הָיָה לָנוּ כַח אֶפְלוֹ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ כָּלָל, וְחֵם
וְשָׁלוֹם הָיִינוּ נִמְטָעִין.

בְּכָר הוֹדִיעַ הַצְדִּיק שְׂאִין שׁוּם יַאוּשׁ בְּעוֹלָם, כִּי ה' יתְּבַרַךְ מְלֵא רַחֲמִים וְחַפְזָן בְּתִשׁוּבַתְּךָ שֶׁל כָּל הַרְשָׁעִים תָּמִיד וְהוּא חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ גְדָה, וְעַל־כֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מַעֲשָׂיו שֶׁעָשָׂה וַיִּרַד וְנִתְּעָה לְמָקוֹם שֶׁיִּרַד וְנִתְּעָה, אִזִּי ה' יתְּבַרַךְ מְצַמְצֵם עֲצָמוֹ וּמְרַמֵּז לוֹ רְמִזִּים כְּפִי הָרְאוּי לוֹ עֲכָשׁוּ בְּמָקוֹמוֹ וְשַׁעֲתוֹ, וּמִי שְׂאִין לוֹ שֶׁכָּל לְהַעֲמִיק בְּזֶה בְּדַעְתּוֹ צְרִיף עַל כָּל פְּנִים לְהֶאֱמִין בְּזֶה בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה וְאִזִּי יוּכַל לְזַכֵּר אֶת ה' בְּכָל מָקוֹם וּבְכָל זְמַן וּבְכָל הַמַּדְרָגוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, לְמַעַלָּה אוֹ לְמַטָּה חֵם וְשִׁלּוּם, כִּי ה' יתְּבַרַךְ מְצַמְצֵם עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם בְּכָל מָקוֹם וּמְרַמֵּז רְמִזִּים וְכו'.

הַצְדִּיק הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצֵרוֹ וְאֶפְלוֹ בְּמָה שֶׁהוֹתֵר לוֹ הוּא אוֹחִז אֶת תְּאוֹתוֹ בְּיָדוֹ. בְּיָדָאֵי זֶה אֵין מֵת, אֶלָּא תָּמִיד חַי אֶפְלוֹ לְאַחַר מִיתָה, וְאֵין חֲלוּק אֶצְלוֹ בֵּין מִיתָה לְחַיִּים, כִּי תָּמִיד הוּא עוֹבֵד ה'.

כָּל אֶחָד עַל־יְדֵי חֲטָאֵיו גּוֹרֵם לְהִסְתַּלְקוֹת אוֹר אֶלְקוֹתוֹ יתְּבַרַךְ שֶׁעַל־יְדֵי זֶה אֵין יְכוּלִים לִידַע מַה' יתְּבַרַךְ חֵם וְשִׁלּוּם, וְעַקֵּר הַתְּקוּן שֶׁלָּנוּ וְשֶׁל חֲטָאֵי כָּל הַדּוֹרוֹת הוּא עַל־יְדֵי הַצְדִּיק הָאֵמֶת אֲשֶׁר הוּא סוֹתֵם עֵינָיו מִחִיזוֹ דְהָאֵי עֲלָמָא לְגַמְרֵי וְאֵין לוֹ שׁוּם הִסְתַּכְּלוּת כְּלָל בְּזֶה הָעוֹלָם. וְלֹא רַק זֹאת, אֶלָּא שֶׁהוּא גַם מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ כָּל הָעֲנוּיִים

וְכָל הַיְסוּרִים קָשִׁים בְּשָׂבִיל ה' יִתְבַּרַךְ וּבְשָׂבִיל תְּקוּן נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל עַד שְׁזוּכָה לְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֶל הַתְּכֵלִית בְּתַכְלִית הַבְּטוּל בְּמַדְרָגָה גְבוּהָה מְאֹד מְאֹד, עַד שְׁזוּכָה לְהַמְשִׁיךְ תְּקוּנִים מִשָּׁם לְגִלּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ לְעֵין כָּל, עַד שְׁיַעֲוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה גַם אֶת כָּל הָרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד. וְעַקֵּר נַפְלְאוֹת עֲבוּדָתוֹ הַקְּדוּשָׁה הַנִּפְלְאָה וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד שֶׁל רַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ הוּא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כְּאֲשֶׁר שִׁמְעֵנוּ מִפִּי הַקְּדוּשׁ שֶׁאָמַר שֶׁכָּל עֲנִינּוֹ וְעַסְקוֹ הוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

עֵקֶר כְּבוֹד ה' יִתְבַּרַךְ הוּא כְּשֶׁהֲרַחוּקִים בְּיוֹתֵר מִקְרָבִים אֶת עֲצָמָם לֵה' יִתְבַּרַךְ כִּי אִזּוֹ נִתְיַקֵּר וְנִתְגַּדֵּל כְּבוֹדוֹ יִתְבַּרַךְ מְאֹד. גַּם אֵין לְאָדָם לֹאמֹר אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לְהִתְקַרֵּב לֵה' יִתְבַּרַךְ וְאֲנִי רְחוּק כָּל־כֶּךָ עַל־יְדֵי רַבּוּי מַעֲשֵׂי הָרַעִים, כִּי אֲדַרְבָּא, כָּל מֶה שֶׁהוּא רְחוּק בְּיוֹתֵר יִתְגַּדֵּל עַל־יְדֵי כְּבוֹד ה' יִתְבַּרַךְ בְּיוֹתֵר כְּשִׁישְׁתִּדֵּל לְשׁוּב וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, כִּי זֶה עֵקֶר כְּבוֹדוֹ יִתְבַּרַךְ.

עֵקֶר שְׂמֻחָתוֹ וְתַעֲנוּגָיו יִתְבַּרַךְ כְּשֶׁמְחִזְרִים בְּתִשׁוּבָה אֶת הָרְחוּקִים מְאֹד, וְעַקֵּר הַתְּקַרְבוֹת הָרְחוּקִים הוּא עַל־יְדֵי הַצְדִּיק הָאֵמֶת וְתִלְמִידוֹ שֶׁעוֹסְקִים בְּזֶה תָּמִיד, לְעוֹרֵר בְּנֵי־אָדָם מִשְׁנָתָם וּלְהַחְזִירָם בְּתִשׁוּבָה. וּבְיוֹתֵר עוֹסֵק בְּתַקּוּן זֶה לְאַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ.

הַצְדִּיק הָאֵמֶת בְּרַחֲמָיו הוּא מְקַרֵּב כָּל הַרְחוּקִים, גַּם
מְרַחֵקִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, לְהַעֲלוֹתָם אֶל הַקִּדְשָׁה
לֵה' יִתְבָּרַךְ וּמִגְלָה אֱלֻקוֹתוֹ עֵין בְּעֵין לְכָל בְּאֵי עוֹלָם.

הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּכָל יוֹם בְּעַד שְׁלוֹמוֹ וְטוֹבָתוֹ בְּכָל
לֵב בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְשְׁלוֹם הַנְּלוּיִם אֵלָיו.
יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְעֶסָר

לא

לְכַבוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, עֵינֵי וּלְבָב, מֵר ש. ז. שׁוֹר, הַמְעַדָּן
וּמַעֲנֵג אֶת נַפְשׁוֹ בְּאִזְרוֹת הַצַּחְצָחוֹת הַחֲדָשׁוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת
וְנוֹרָאוֹת מְאֹד בְּמַעֲלָה שְׁאִין לְמַעֲלָה מֵהֶם, הַמְחִים
וּמְרַפְּאִים אֶת גּוֹפוֹ וְנַפְשׁוֹ וּמְטַהְרִים מֵאֲבֵי אֲבוֹת הַטְּמָאָה
שֶׁל הַמִּיּוֹנוֹת וְאִמּוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל הַשִּׁקְנִיִּים בְּעֲלֵי כְבוֹד
וְגִאּוּהַ, וְרוֹדְפִים אַחֵר כְּבוֹד עֲצָמוֹ, וְלוֹחְמִים בְּעִזּוֹת מִצַּח
לְהַרְחִיק וּלְהַפְרִיד אֶת יִשְׂרָאֵל מֵהַצְדִּיק הָאֵמֶת הַרוּעָה
הָאֵמֶתִי שֶׁהוּא עֶקֶר מְקוֹר וְשֵׁרֵשׁ חַיּוֹתָם לְדוֹרֵי דוֹרוֹת
לְנֶצַח, וְעַל־יְדֵי זֶה הֵם מַעֲפָבִים וְגוֹרְמִים כָּל הַכְּפִירוֹת וְכָל
הַצָּרוֹת וְהַחֲרָבָנוֹת שֶׁבָּא עַל יִשְׂרָאֵל, אֲבָל סוּף כָּל סוּף
יִגְמַר הַצְדִּיק אֶת שְׁלוֹ מַה שֶׁהִתְחִיל לְתַקֵּן הָעוֹלָם
בְּשִׁלְמוֹת, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ וְאָמַר: "הֲאֵנִי לֹא גְמַרְתִּי? גְּמַרְתִּי
וְאִגְמַר נִצַּחְתִּי וְאִנְצַח".

דְּבוּרֵי לְשׁוֹן הָרַע שְׁעַל־יָדָם נִתְרַבָּה מִחֻלְקַת וְשִׁנְאָה
וְקִנְטוֹר בְּעוֹלָם, הֵם בְּחִינַת רוּחַ סְעָרָה, שְׁעַל־יְדֵי
זֶה נִתְבַּלְבַּל הָאֵוִיר וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַשְׁמִיעַ קוֹל דְּבַר הַצְדִּיק
הָאֵמֶת הַהוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ לְתוֹר לָנוּ דְרָךְ כְּבוֹשָׁה לְשׁוֹב לֵה'

יתברך אֶפְלוּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת הַרְחֻקִים מְאֹד מֵהַתּוֹרָה. וְשָׁלוֹם הוּא בְּחִינַת אֹוִיר הַנֶּחַ וְהַנָּח, שְׁעַל־יְדֵי זֶה נִשְׁמַע דְּבוּר הַצְּדִיק לְמַרְחוֹק בְּכָל הָעוֹלָם עַד שְׁיַפְרַח הַדְּבֹוֹר הַקְּדוֹשׁ לְהַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בֵּין הַסְּטָרָא אַחְרָא כְּמוֹ חֵץ מֵהַקְּשֵׁת, עַד שְׁיִשְׁמַע הַטּוֹב וַיִּפְלַח חֵץ כְּבִדּוֹ שֶׁל הַסְּטָרָא אַחְרָא וַיֵּצֵא הַטּוֹב מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם.

אַנְשֵׁי ה' אַנְשֵׁי הַכְּבוֹד, כָּלָם גְּדוֹלִים, כָּלָם בְּרוּרִים, כָּלָם קְדוֹשִׁים וְכָלָם עוֹשִׁים בְּאִימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנָם בְּקִדְשָׁה וּמְהֵרָה, וְכָלָם עֲנוּיִם כְּעַפְרָא וְאַפְרָא מִמֶּשׁ.

"אַמֶּת" מֵאַרְצֵי תְּצַמַח, מֵאוֹתָם הַכְּשָׁרִים הָאֱמֶתִיִּים שְׁמוֹנָחִים עַד הָאָרֶץ, מֵהֶם דִּיקָא וַצַּמַּח הָאֱמֶת לְכָל בְּאֵי עוֹלָם.

הַכְּשָׁרִים הָאֱמֶתִיִּים שְׁבִדּוֹר הַמְּקַרְבִּים לְצְדִיק הָאֱמֶת וְהוֹלְכִים בְּדַרְכּוֹ, הֵם שְׁפָלִים קְטַנִּים וְנִבְזִים בְּעֵינֵי עַצְמָם כְּתוֹלַעַת מִמֶּשׁ, בְּבַחֲינַת "וְאֵנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֲרַפְתָּ אָדָם וּבֹוֹי עִם", בְּחִינַת "כָּל רוֹאֵי יִלְעִינוּ לִי" וְכוּ', וְאַף־עַל־פִּי כֵן הֵן עֲזִים וְחֻזְקִים בְּדַעְתָּם מְאֹד מְאֹד כְּעִמּוּד בְּרוֹזַל וּכְחֹמֶת נְחֹשֶׁת כְּנֶגֶד הַחוֹלְקִים הַשִּׁקְרָנִים וְעֵזֵי פָּנִים הַחוֹלְקִים עַל הַצְּדִיק הָאֱמֶת וְאַנְשֵׁי בְּגָאוּהַ וּבֹוֹ, הַרוֹצִים לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אוֹר הַצְּדִיק הָאֱמֶת מֵעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וְרוֹצִים לְמַנַּע מִלְּהִתְקַרֵּב אֶל הָאֱמֶת. כִּי צְרִיכִים

שלא לשמע כלל לשום בלפול וליצנות שלהם ולבלי להתייש מהם כלל, ומי שפונים בזה ואין לו עזות דקדשה ואינו עז פנמר נגד החולקים המלעיגים ומונעים מלהתקרב אל האמת, שעקר התקיפות שלהם הוא על-ידי עזות ושקר, על-ידי זה אינו זוכה להתקרב למנהיג האמת ואינו זוכה לקבל ממנו השגות אלקיות, ונפגמה אצלו האמונה עד שבא לידי כפירה גמורה חס ושלו.

בשמדבריך לשון הרע על הצדיק והנלוים אליו חס ושלו, על-ידי זה מפרידין בין כלל ישראל שהם בחינת נקדה התחתונה, ובין הצדיק שהוא בחינת נקדה העליונה, שיכול לקרב הפל לה' יתברך, אפלו את הרחוקים ביותר, וזה בחינת "נרגז מפריד אלוף" וענשו גדול מאד.

לפעמים יכול האדם לפל חס ושלו על-ידי האמת דיקא, כי יודע בנפשו שבאמת קללל ופגם הרבה וגם עתה הוא כמו שהוא, ועל-כן מסיתו הבעל-דבר בהאמת שלו לדחותו לגמרי חס ושלו. אבל כבר גלה לנו הצדיק האמת שהאמת לאמתו אינו כן, כי אפלו בשאל תחתיות סמוכין לה' יתברך ואין שום יאוש בעולם, ואף-על-פי שבודאי צריכין לשמר עצמו מן החטא ואפלו מפגם כל שהוא, אף-על-פי כן אפלו אם נכשל כמו

שְׁנֹכְשֵׁל אֶפְלוּ אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים, אֶף־עַל־פִּי כֵן בְּכָל עַת וְרָגַע חֲסְדֵי ה' לֹא תִמְנֹו וְכוּ' וַיְכוּלִים בְּכָל עַת לְקָרֵב עֲצֻמוֹ לַה' יִתְבַּרַךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא "כִּי גָדוֹל ה' מְאֹד וְלֹגְדָלְתוֹ אִין חֶקֶר" וַיֵּשׁ עֲנִין שְׁיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וְזֶה עֶקֶר הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ. גַּם כָּל הַמַּחְלָקֶת עַל הַצְדִּיק, הֵן הַמַּחְלָקֶת שֶׁל הַנְּקֻרָאִים חֲסִידִים וְכַשְׁרִים, וּבִפְרָט הַמַּחְלָקֶת שֶׁל כְּתוֹת הַמַּחְקָרִים הַנוֹשִׁים לְדַרְכֵי הַכְּפִירוֹת וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת, הַכֹּל הוּא עַל־יְדֵי הָאֱמֶת שְׁלָהֶם, כִּי הָאֱמֶת נַעֲשֶׂה עֲדָרִים עֲדָרִים וְכָל אֶחָד אוֹמֵר שְׁאֲצֻלוֹ הָאֱמֶת, וְעַל־כֵּן מִי שֶׁמְבִיט לַפְּעָמִים בְּסִפְרֵיהֶם שֶׁל הַמַּחְקָרִים יֵרָאֶה שֶׁהַדְּבֹר "אֱמֶת" אִינוֹ זֶו מִפְּיָהֶם וְצוֹעְקִים רַק "אֱמֶת". אוֹי לָהֶם וְלִהְאֱמֶת הַמְזִיף שְׁלָהֶם! וְעַל־כֵּן צְרִיךְ הָאֱמֶת בְּעֲצֻמוֹ שְׁמִירָה, וְהַכֹּל בְּכַח הַצְדִּיק הָאֱמֶת וְתִלְמִידָיו שֶׁהֵם בְּחִינַת יְהוֹשֻׁעַ שְׁעַל־יָדָם עֶקֶר הַכְּנָסַת קִיּוֹם הַתּוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל וְעַל־יָדָם הַמְּשַׁכַּת דַּרְכֵי הַתְּשׁוּבָה.

כָּל עֶקֶר הַגְּלוּת שְׁנִמְשָׁךְ וְנִתְאַרְךָ הוּא רַק מַחְמַת הַמַּחְלָקֶת וְשִׁנְאוֹת חָנָם שְׁעַל הַצְדִּיק הָאֱמֶת וְאִנְשָׁיו, שְׁזֶה גְרוּעַ מִכָּל הָעֵבְרוֹת. וְעֵצָם וְתִקְוָה הַהִתְגַּבְּרוֹת הַזֶּה גָּדוֹל וְנִשְׁגָב כָּל־כָּךְ בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָה, עַד שֶׁגַּם הַצְדִּיקִים וְהַכַּשְׁרִים אֲשֶׁר הָטוּ שְׁכַמָּם לְסִבֵּל עַל תּוֹרָה וּשְׁבִירַת תְּאוֹת, גַּם בָּהֶם נִפְלָה שְׁלֵהֶבֶת הַקְּנָאָה וְהַמַּחְלָקֶת וְקַבְּלַת

לשון הרע ושנאת חנם. וזה הדבר היה בעברנו להרחיק מהאמת יותר מהכל, ועדין השטן מרקד בינן להגדיל המחלקת והפרוד. ונלכדו כל-כף, עד שלא יוכלו המון יריעות לבאר ענין זה.

כל עקר המחלקת והקטגוריא הגדולה שעל הצדיק האמת הוא מחמת זה שרבנו הגדול זצ"ל עוסק להחיות מתים ופגרים ממש שנפלו בדעתם מרבוי עוונותיהם העצומים, ובכחו הגדול הוא עוסק בתקונם ובהצלתם. אבל מה לנו בזה, ילך כל אחד בדרבו, ואנחנו בחסדו הגדול והנפלא נקים "אחזתיו ולא ארפנו" עד וכו'.

על-ידי כל מיני פגם הברית קדש באים לידי כפירות גדולות ולאמונות כזביות, כי מי שפוגם בחטא זה, על-ידי זה נפגם דעתו, ונשבר ונתקלקל האמונה מחמת פגם הברית, פגם טיפי המוח והדעת, ומחמת זה באים לידי כפירות בה' יתברך ובהצדיק האמת ונדמה להם שהם חכמים גדולים ואינם רוצים להשליך שכלם העכור והפגום המלכלך בזהמת תאות נאוף, ומקשים חס ושלום על ה' יתברך או על הצדיק האמת והכשרים האמתיים, וכל זה מחמת פגם הברית, ומזה באים כל האפיקורסים והכופרים וכן כל החולקים על הצדיק האמת, וכל מי שרוצה לחוס על נפשו להציל

נִפְּשׁוּ מִן הַשְּׂאוּל תַּחֲתֵיזוֹת וּמִתַּחֲתֵי עֵקֶר תִּקְוֵנוּ שְׁיִשְׁלִיךְ
וְיִסְלַק שְׂכָלוֹ לְגַמְרֵי כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׂכָל וְדַעַת כְּלָל
וְיִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּה' יִתְבַּרַךְ וּבְצַדִּיק הָאֱמֶת
בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי חֲכָמוֹת כְּלָל, וְאִזּוּ בּוֹדָאֵי יוֹפֵה
לְתַקֵּן כָּל פְּגָמָיו וְיִזְכֶּה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

י"ז כִּמָּה בְּנֵי־אָדָם שְׂמֻשְׁקָעִים כְּלַכְךָ בְּתַאוּתֵיהֶם כְּאֲשֶׁר
הֵם יוֹדְעִים בְּעֵצְמוֹן, אֲשֶׁר בְּרַבּוּי זְהִמַּת תַּאוּוֹתֵיהֶם הֵם
גְּרוּעִים מִבְּהִמּוֹת וְעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה בְּהִמָּה מִמָּשׁ, וְאֶף־עַל־פִּי
כֵּן הֵם חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגְדַּ פְּנֵיהֶם נְבוֹנִים וְכו', וְרוֹצִים
לְחַקֵּר חֲקִירוֹת בִּידִיעַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ עַל־פִּי חֲכָמוֹת
חִיצוֹנִיּוֹת. גַּם בֵּין הַכְּשָׁרִים קִצַּת יֵשׁ מִפְּרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר
שְׁעָרִין לֹא יֵצְאוּ לְגַמְרֵי כְּלָל מִמַּעֲשֵׂה בְּהִמָּה וְאֶף־עַל־פִּי כֵּן
הֵם חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְרוֹצִים לְהִנְהִיג אֶת הָעוֹלָם וְאֶת
יִשְׂרָאֵל בְּדַעוֹת זְרוֹת וְחֲכָמוֹת שֶׁל שְׂמוֹת הַכָּל וְשְׁקָר,
וּמִתְלַבְּשִׁים עֵצְמָם בְּמִצּוֹת וּמַעֲקָמִים לֵב הַרְבֵּה מִיִּשְׂרָאֵל
וּמְרַחֲקִים אוֹתָם מִהַצַּדִּיק הָאֱמֶת, וְקוֹרִין אֶת הַכְּשָׁרִים
וְהִירָאִים אֲמִתִּיִּם שְׂבֻדוֹר בְּשֵׁם כְּסִילִים וּפְתָאִים וְכו'.
וּבְאֱמֶת כָּלֵם הִמָּה מֵהַכָּל יַחַד מַחֲמַת שְׂמֵהֶפְכִּין הָאֱמֶת
וְעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה בְּהִמָּה וְאֶף־עַל־פִּי כֵּן רוֹצִים לִידַע חֲכָמוֹת
וְהַמְצָאוֹת, וְעַל־יְדֵי זֶה אֵין יְכוּלִים לְקַבֵּל הַמּוֹחַ וְהַדַּעַת
הָאֱמֶתִי עַד שְׁנַתְעִים וְנִבְּוִכִים בְּחֲכָמוֹת שֶׁל שְׂמוֹת וְהַכָּל.
עַל־יְדֵי מַחֲלַקַּת עַל הַצַּדִּיק שׁוֹכְחִין אֶת הַתּוֹרָה.

אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה לֵה' עַל שְׂאֵתָה עֹמֵד בְּעֹזְרִי, שְׂזִכִּיתִי
 גַּם הַפֶּעַם לְהַצִּילֵנִי מִיַּד הַמוֹפְתֵי הַיְרוּשָׁלַּיִם
 חוֹסֵינִי הַמֶּן עִמָּלְק, רוֹצֵחַ אֲכֹזְרִי, שֶׁפֶל שְׁבַשְׁפָּלִים בְּתַכְלִית
 הַשְּׁפָלוֹת, הַיְדוּעַ וּמִפְרָסֶם בְּשֵׁם... שְׁעֵמֵד עָלַי לְרַצְחֵנִי
 וְלֵהֲשִׁמִּידֵנִי, וְה' לֹא עֲזָבֵנִי בַיָּדוּ, וְנָתַן בְּלִבָּךְ רַחֲמִים לְרַחֵם
 עָלַי, לְהַצִּילֵנִי מִתַּחַת יָדוֹ הַטְּמֵאָה וְהַמְזוּהָה.

שְׁנָה רָעָה וְאִירוּרָה בְּכָל הַקְּלָלוֹת וְהַחֲרָמוֹת וּמִפּוֹת
 וּמַחְלוֹת רְעוֹת וּמְרוֹת לְכָל הַרְשָׁעִים הַגְּרוּעִים מִכָּל
 הַרְשָׁעִים הַגְּמוּרִים הַנִּמְצָאִים בְּעוֹלָם וְרוֹצְחִים הַשְּׁפָלִים
 וְאִירוּרִים, שְׁחוּלָקִים וְחוּטָאִים וּמַחְטִיאִים, שְׁמִבְזִים
 וּמַחְרָפִים וּמְבִישִׁים בְּרַבִּים וּמַחְלָלִים שֵׁם ה' יִתְבַּרַךְ
 וְהַצְדִּיק הָאֵמֶת וְאֲנָשָׁיו הָאֵמֶתִיִּים, וּמַדְבְּרִים לְשׁוֹן הָרַע
 וְשֵׁם רַע שֶׁל שְׁקֵר גָּמוּר עַל צְדִיקִים יְרָאִים וּכְשָׁרִים
 אֵמֶתִיִּים. וְהַעֲקֹר הַרְשָׁע הַגָּדוֹל שֶׁבָּהֶם שֶׁהוּא... שְׂאִין עוֹד
 רְשָׁע טְמֵא מִתְעַב וְשֶׁפֶל כְּמוֹהוּ, אִישׁ דָּמִים וּמְרָמָה, שְׁקָרָן
 רַמָּאִי וְצָבוּעַ, חוֹנֵף וְגוֹנֵב דַּעַת, מְנַאֵף וְכוֹפֵר וְכו', וְרוֹצֵחַ
 לְהַתְגַּדֵּל וְלֵהֲשַׁתֵּרֵר וְלִמְלֹךְ כְּמוֹ הַמֶּן הַרְשָׁע. וְהַרְשָׁע
 הַמְטַנֵּף הַזֶּה הוּא אָבִי אַבּוֹת הַטְּמֵאָה, וְכָל מִי שֶׁנּוֹגַע בּוֹ
 הוּא גַם־כֵּן אָבִי אַבּוֹת הַטְּמֵאָה, וּבּוֹדָאִי לֹא יִקּוּמוּ בְּתַחֲתֵית
 הַמֵּתִים. יְכִרַת ה' מְהֵרָה כָּל שְׁפָתֵי שְׁקֵר שֶׁל הַרְשָׁעִים
 הָאִירוּרִים, מְחַלְלֵי שֵׁם ה' הַחוּטָאִים וּמַחְטִיאִים הָאֵלֶּה,
 יִמְחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וַיִּמַח שְׁמֵם וְזִכְרָם מִן הָעוֹלָם לְעוֹלָם וָעֶד.

הַחֹמְאִים הָאֵלֶּה הַרְשָׁעִים אָבִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה יִמַּח
שְׁמֵם וְזָכְרָם מִהֶרֶה, בְּיָדַי לֹא יִהְיֶה לָהֶם
חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְלֹא מוֹעִיל לָהֶם שׁוּם תְּשׁוּבָה וְאִין לָהֶם
כְּפָרָה עוֹלָמִית. כַּמָּה וְכַמָּה מֵהֶם כָּבֵר קִבְּלוּ קִצַּת עֲנָשִׁם,
מֵאַחַד לָקַח ה' אֶת אִשְׁתּוֹ נְעוּרָיו בְּפִתְעַת פְּתָאוֹם, הִיא הִיְתָה
בְּרִיאָה וְשִׁלְמָה בְּלִי שׁוּם מַחְלָה וְלֹא הָיָה לָּהּ שׁוּם מַחְלָה
מֵעוֹלָם, פְּתָאוֹם הִרְגִּישָׁה בְּרַע וּנְפָלָה לְמִשְׁכָּב וְתַכְּף וּמִיד
נִפְטְרָה בְּאִיזָה יוֹם וְהִשְׁאִירָה הַרְבֵּה יְתוּמִים, יוֹתֵר מֵעֵשֶׂר.
וְעוֹד אֶחָד, נִפְטֵר פְּתָאוֹם בְּאִמְצַע הַרְחוּב וְלֹא הָיָה לוֹ שׁוּם
מַחְלָה מֵעוֹלָם, בְּיָדוּעַ לְכֹל. עוֹד שְׁנַי אֲנָשִׁים נִפְטְרוּ פְּתָאוֹם
עַל עוֹוֹן זֶה גַם-כֵּן, וְכֵן הָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁנִּעְנְשׁוּ וּנִפְטְרוּ אַחֲרַי
שֶׁסָּבְלוּ מְאֹד מְאֹד מִמַּחְלוֹת. אֲנִי בְּטוֹחַ בְּגֹדֶל פַּח הַצְּדִיק
וְצ"ל, שֶׁכָּל הַרְשָׁעִים שֵׁישׁ לָהֶם אִיזָה חֵלֶק בְּזֶה, בְּעוֹוֹן שֶׁקָּר
הָזָה, בְּעֲגִינַת הַשֶּׁקֶר הָזָה, בְּעוֹוֹן הַגְּדוּל הָזָה הַגְּדוּל מְכֹל, יִהְיֶה
סוּפָם רַע וּמֵר כְּקֶרֶחַ וְעֵדְתוֹ, כִּי ה' יִתְבָּרַךְ מִקְפִּיד עַל כְּבוֹדוֹן
שֶׁל צְדִיקִים יוֹתֵר מֵעַל לְכְבוֹדוֹ, וַיְבוֹשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד לְעֵין כֹּל.
שְׁנָה רְעָה וּמְרוּרָה וְלַמְלִשְׁנִים אֵל תְּהִי תְקוּהָ וְלֹא
תְקוּמָה וְלֹא שׁוּם תְּקֵנָה לְנִצָּח נִצְחִים. וְכֹל
הַכּוֹפְרִים מִהֶרֶה יִפְרָתוּ, וְהַדְרִם וּמַלְכוּת זְרוֹן מִהֶרֶה
תִּעַקֵּר וְתִשְׁכַּר וְתִמְגַּר וְתִכְלֵם וְתִשְׁפִּילֵם וְתִכְנִיעֵם וְתִבְעֵרֵם
מִן הָעוֹלָם בְּמִהֶרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ה' שׁוֹבֵר אוֹיְבִים
וּמְכַנֵּיעַ יָדַיִם, אָמֵן.

יְבִרַת ה' מְהֵרָה שְׁפִתֵי שָׁקֶר שֶׁל רְשָׁעִים אֵלּוּ, הַשְׁקֵרָנִים רַמָּאִים וְצְבוּעִים וְחוֹנְפִים וְכוּפְרִים הָאֵלּוּ שֶׁהֵם קִלְפַת הַמֶּן עַמְלָק, יִפּוּחַ שָׁמֶם וְזִכְרָם לְדוֹר דוֹר לְנִצְחָה. הֵם וְכֹל אֲשֶׁר לָהֶם יִפְחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים מְהֵרָה. יִמְהַר ה' לְשַׁלֵּם לָהֶם אֶת גְּמוּלָם וְיִתֵּן לָהֶם מְהֵרָה עֲנָשׁ הַקָּשָׁה וְהַפֶּר כְּמוֹ שְׂמִינִיעַ לָהֶם, לְמַעַן כְּבוֹד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ, לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט בְּאָרֶץ, וְעַל־יְדֵי זֶה יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ כְּבוֹד ה' בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת.

אֲנִי מְקוּנָה וּמְיֻחַל לַה', כִּי כְּבָר הִגִּיעַ זְמַן מִפְּלִתָם שֶׁל הַרְשָׁעִים הַלְלוּ, לְהַכְרִית שָׁמֶם מֵאָרֶץ וְזִכְרָם מִן הָעוֹלָם, לְהַשְׁמִידֵם עַד־י עַד מְשֻׁנֵי עוֹלָמוֹת. כִּי אַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם ה', וּלְעוֹלָם יָדָךְ עַל הָעֲלִיזוֹנָה.

אִסִּים וְאָמַר שְׁלוֹם מֵעַמְּךָ הַלֵּב.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעֶסָר

לב

לְכַבֹּד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, בַּת עֵינֵי וְלִבִּי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר מָחוּ וְלִבּוֹ נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי הַבְּעַטָּלָה הַנּוֹרָא שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּתַפְתִּים רַחֲבִים וְנֹשֵׂא אוֹתָנוּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלְנוּ אֶל בְּחִינַת לְמַעַלָּה מִתְּמָקוֹם. אֲשֶׁר־יךְ שֶׁנִּצְלַת מְרַשְׁתוֹת וּמְכַמּוֹרוֹת שֶׁל חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמִינּוֹת וְאִמוּנוֹת בְּזִבּוּת שֶׁל הַבְּעֵלִי כְּבוֹד וְנִאֻוָּה הַלּוֹחֲמִים בְּעִזּוֹת מִצַּח כְּנֶגֶד הַצְּדִיק הָאֲמִתִּי מוֹשִׁיעֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנִצְחָה שֶׁהַבְּמִיחַ וְאָמַר:

"גִּמְרָתִי וְאָגְמֵר, נִצְחָתִי וְאַנְצַח", וְסוּף כָּל סוּף יִתְקַן כָּל
הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת וְיִקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עַל מַלְכוּתוֹ יִתְבַּרַךְ
עֲלֵיהֶם וְיִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

ה' יִתְבַּרַךְ בְּעֶצְמוֹ כְּבִיכּוֹל מְצַמֵּם עֶצְמוֹ מֵאִין סוּף עַד
אִין תְּכֵלִית וּמְרִמֵּז לֹא רְמִזִּים כְּפִי הָרְאוּי לֹא בְּמִקּוֹמוֹ
וְשִׁעְתוֹ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו. וּמִכָּל זֶה יוּכַל לְהִבִּין רְמִזִּים לְבַל
יִבְהַלְוֵהוּ רַעֲיוֹנָיו מִכָּל הַדְּבָרִים שְׁעוֹבֵר עָלָיו, רַק מִכָּלֶם
יִזְכֵּר בַּה' יִתְבַּרַךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא אֵיךְ שֶׁהוּא, כִּי גַם
בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת יְכוּלִים לְהִיּוֹת סְמוּךְ לֵה' יִתְבַּרַךְ בְּכַח
הַצְּדִיק. וְאֲנִי עֵינֵי צוֹפִיּוֹת וּמִיחֲלוֹת לֵה' שִׁיִּצְמִיחַ עַל-יְדֵי זֶה
יִשׁוּעָתְךָ וְטוֹבֶתְךָ הַנִּצְחִית בְּתוֹךְ כָּלֶל יִשְׂרָאֵל.

אף-על-פי שָׁאֲנוּ בְּעֶצְמָנוּ חִיבִים, אֶף-עַל-פִּי כֵּן
חֲסִדוֹ יִתְבַּרַךְ גָּדוֹל מְאֹד עַד אִין חֲקֵר
וְאִין מִסְפָּר וּבְחֲסִדוֹ יִתְבַּרַךְ לֹא יַעֲזֹבֵנוּ, וּמֵה גָּדְלוֹ חֲסִדֵי ה'
שִׁעֲשֵׂה עִמָּנוּ בְּדוֹר הַזֶּה עַל-יְדֵי הָאִישׁ תְּבוּנוֹת הָאֱמֶתִי
שֶׁהַמְּשִׁיךְ תְּקוּנִים נוֹרָאִים כְּאֵלֶּה לְהַחֲיוֹת כָּל הַנִּפְשׁוֹת
הַנְּפוּלוֹת אֲשֶׁר רַבּוּ כָּמוֹ רַבּוּ בְּדוֹרוֹת אֱלֹהֵי, אֵיךְ אוֹי לְהֵם
לְהַחֲלוֹקִים וְהַמְתַּנְּגֵדִים עַל הָעוֹסֵק בְּתִקּוּן נִפְשָׁם בְּכָל עֵת,
וְאֶף-עַל-פִּי שֶׁהֵם חוֹלְקִים כָּמוֹ שְׁחוֹלְקִים וּמִתְלוֹצְצִים כָּמוֹ
שְׁמִתְלוֹצְצִים, אֶף-עַל-פִּי כֵּן הוּא עוֹסֵק בְּתִקּוּנָם מִרְחוֹק, כִּי
הַמַּעֲיָן דִּנְפִיק מִשְׁקָה וּמְרִוֵּה אֶת הָאָרֶץ גַּם בְּמִקּוֹם שֶׁהוּלֵךְ
מִתַּחַת לְאָרֶץ בְּמַעַמְקִים. וּמֵה טוֹב חֲלָקְנוּ שְׁזִכֵּינוּ בְּחֲסִדֵי

ה' וישועתו הנפלאה לידע באמת מהעוסק בתקוננו לניצח בכל דור.

אחרי אשר ה' יתברך בחדיו פקח עינינו והודיענו קצת אמת גדלתו, והיטיב עמנו כל־כך להשמיענו באלה ובאלה חדושי תורה אשר לא נשמעו מעולם המחין את כל הנפשות מגדול ועד קטן, בודאי בשביל תנועה קלה להתקרב אל הנחל נובע מפל שפן ללמד ספריו הקדושים ולקים איזה דבור אמתו מדבריו, בודאי בשביל נקדה אחת כדאי וכדאי לסבל הפל ולשפר כל המניעות שבעולם בדורותינו אלה. על־כן, יחזק לבבו בכל עז ותעצומות וימסר נפשו לשפר כל המניעות וימית עצמו בשביל שיתקרב ויהיה דבוק באהל הצדיק הגדול שיכול לתקן ולרפאות הפל בגדל הארת שכלו, כי בכח הצדיק יכולים לדלג ולקפץ על כל מיני מניעות ועכובים ששמעכבים מלהתקרב לה' יתברך.

העלילות והתואנות שהפעל־דבר מוציא לכל אדם לפרש מאחרי המקום חס ושלום רבו מספר כי אין מספר, ולכל אחד מוציא עלילות מיחדות, רבם על־ידי מרדת הפרנסה והממון ומניעות המונעים וכו'.

כל אדם שרוצה ליצאת מטמאתו וזהמתו צריך לילך בדרך הזה, לחשב תמיד שהוא רק יחידי בעולם ולא יסתכל על שום מונע ומעכב ומבלבל וכו', וכמו שמוכא בהמעשה של החכם והתם (ספורי מעשיות משנים קדמוניות, מעשה ט'), מבאר שם שהתם היה רצען וכו' ולא היה יכול המלאכה כראוי, והנעל שלו שגמר בכמה ימים ביגיעה גדולה היה מלא חסרונות והיה בשלשה קצוות וכו' והוא היה מתפאר בו מאד, כמה נאה ויפה המנעל הזה, כמה מתוק, כמה מתוק כמה ספר המנעל הזה, וואס פאר הים, וואס פאר סופרדיק שיחאלי דאס איז וכו', והיתה שואלת לו אשתו אם פן מדוע ומפני מה שארי בעלי מלאכות נוטלים שלשה זהובים בעד זוג מנעלים ואתה אינך לוקח פי אם זהוב וחצי? השיב לה, מה לי בזה זה מעשה שלו וזה מעשה שלי, דאם איז יענעמם מעשה און דאם איז מיין מעשה, והבן.

הרבה עליות וירידות צריכין לעבר על כל אחד ואחד מה שאי אפשר לבאר בכתב, בפרט מי שכבר נכשל כמו שנכשל, על-פן אם רוצה לחוס על חיינו להיטיב אחריתו צריך לילך על ידיו ורגליו להצדיק האמת ותלמידיו ותלמידי תלמידיו וכו'.

הַצְדִּיק הַאֲמֵת הוּא עֶקֶר מְקוֹר הַחַיּוֹת וְהַקְּיוּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְהָעוֹלָם, וְאִפְלוּ מִי שֶׁיִּרְדַּךְ כְּמוֹ שֶׁיִּרְדַּךְ וְנִתְעָה בַּתְּאוּוֹתָיו וּמִדּוֹתָיו כְּמוֹ שֶׁנִּתְעָה חֵם וְשָׁלוֹם, אִין שׁוּם מְקַלְקֵל וּפְגוּם וְחוּטֵא בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִמְצֵא תִקְוָה וְתִקּוּן לְנִצַּח עַל־יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְהַצְדִּיק הַאֲמֵת בְּאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ.

הַצְדִּיק הַאֲמֵתִי יְכוּל לִירֵד לְמַטָּה מַטָּה לְעַמְקֵי עַמְקִים לְמְקוֹמוֹת הַנְּמוּכִים וְהַרְחוּקִים בְּיוֹתֵר וּלְקַבֵּץ הַטּוֹב מִכָּל הַרְחוּקִים מְאֹד וּלְהַעֲלוֹתָם אֶל הַקִּדְשָׁה בַּתְּכֵלִית הָעֲלִיָּה.

אִפְלוּ כָּל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא, אִפְלוּ הַרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד, גַּם לְשֵׁם מְגִיעַ הַתִּקּוּן, דִּיקָא מַחְמַת שֶׁיִּרְדַּךְ לְמְקוֹמוֹת נְמוּכִים וְרְחוּקִים מְאֹד, וְכָל מֵה שֶׁיִּרְדַּךְ וְנִתְרַחַק בְּיוֹתֵר - כְּשׁוֹזְכִין לְהַתְנַבֵּר בְּכַח הַצְדִּיק הַאֲמֵת לְעֵלוֹת מְשֵׁם נְתַקְנִים כִּלִּים נְפִלְאִים יוֹתֵר לְקַבֵּל אוֹר חֲדָשׁ נְפִלְאָ וְנוֹרָא בְּיוֹתֵר, כִּי הַצְדִּיק הַאֲמֵת הַגְּדוֹל הַנוֹרָא שְׁלֵא טַעַם טַעַם שׁוּם חֲטָא חֵם וְשָׁלוֹם מֵעוֹלָם כָּלֵל וּכְלָל הוּא יוֹרֵד בְּכּוֹנֵה לְמְקוֹמוֹת הַרְחוּקִים וְנְמוּכִים מְאֹד מְאֹד בְּשִׁבִיל לְהַעֲלוֹת הַנְּפִשׁוֹת מְשֵׁם לְהַחְזִירָם בַּתְּשׁוּבָה, וּבְכַח זֶה הַצְדִּיק יֵשׁ תִּקְוָה לְכָל מִי שִׁיאֲחִזּוּ בוֹ שִׁיעֲלָה מֵעַמְקֵי יְרִידָתוֹ לְעֲלִיָּה גְדוֹלָה וְכוּ'.

זכר היטב מה שְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל קִדְּם הַסְתַּלְקוֹתוֹ
הַקְדוֹשׁ: "אִזְ אֵיךְ גַּי פָּאָר אֵייךְ וְוֹאֵם הָאֵט אֵיהֶר צוֹ
זֶאָרְגִין" (הֵיֹת וְאֵי הוֹלֶךְ לַפְּנֵיכֶם מֵה יֵשׁ לָכֶם לְדֹאג), וְאֶף־עַל־
פִּי שְאֵינִי מְקַלְקֵל כָּל־כֶּךְ אֶף־עַל־פִּי כֵּן אֵינִי מִתְנַגֵּד עַל זֶה,
שְׁוֵה כָּל הָאָדָם וְשִׁפְלַת תְּקוּתוֹ וְתִקּוּנוֹ עַל־יְדוֹ. אֵלֶּה בְּרִכָּב
וְאֵלֶּה בְּסוּסִים וְכוּ', וְנִפְשָׁנוּ תְּגִיל בְּה' תְּשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ,
נִפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִמַּחְלַקַת כְּזֶה עַל נִקְדַת הָאֵמֶת.

אוֹהֵבוּ הַקְּשׁוֹר בְּלָבוּ בְּכָל יוֹם תְּמִיד, הַמְעַתִּיר
לְשִׁלוּמוֹ וְטוֹבָתוֹ בְּאֵמֶת

יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדְעֶסָר

לג

לְכָבוֹד נְשִׂיא וְיִשְׂרָאֵל, חֲמֻדַת לְבִי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, הַחוֹדֵר
אֶל עֵמֶק יַם הַחֲכָמָה שֶׁל הַצַּדִּיק הַבַּעַל תְּפִלָּה הָעוֹסֵק
בְּתִקּוּנָנוּ וּבְתִקּוּן כָּל הָעוֹלָם וּמַעֲלֵה אוֹתָנוּ מִכָּל הַמַּיּוֹנוֹת
וְהַכְּפִירוֹת, לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה, וּמַהֲפֵךְ מִשְׁמַד לְרִצּוֹן הָעֲלִיּוֹן.

בְּרוּדְעָר, הַאֲלֵט זֵיךְ, לְאִז דִּיךְ נֵיט אָפּ, מְאָד זֵיךְ פְּרִישׁ

(אָחִי, אַחוֹ עֲצָמָךְ, אֵל תִּתֵּן לְעֲצָמָךְ לְפַל וְתַחְדָּשׁ

עֲצָמָךְ) כְּאֵלוֹ הַיּוֹם נוֹלְדָתָ. חֲזֵק וְאִמֵּץ וְתִשְׁמַח וְתִגִּיל וּבְטַח
בְּכַחוֹ שֶׁל זְקוֹן דִּקְדָּשָׁה זְקוֹן שְׁפִזְקָנִים, כִּי הוּא הוֹלֶךְ לַפְּנֵינֵנוּ
תְּמִיד בְּכָל עֵת לְנִצְחַת בְּזֶה וּבְבֵא. וְאִם אִמְנָם כְּבָר נִלְפַדְנוּ
כְּמוֹ שְׁנִלְפַדְנוּ וְנִכְשְׁלָנוּ כְּמוֹ שְׁנִכְשְׁלָנוּ, אֶף־עַל־פִּי שְׁאֵנוּ

בְּעֲצֻמְנוּ חַיִּים, אַף־עַל־פִּי כֵן אֲשַׁרְנוּ אֲשַׁרְנוּ אֲלָפִים
 וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר שְׁזָכִינוּ לְמָה שְׁזָכִינוּ, שְׁפָאנוּ
 לְזֶה הָעוֹלָם בְּזֶה הַזְּמַן שֵׁישׁ לָנוּ בְּעוֹלָם אֹר חֲדָשׁ כְּזֶה, אֹר
 הָאֹרוֹת כְּזֶה וְכו', חֲדוּשׁ שְׁבַח־דְּוִשִׁים כְּזֶה וְכו', תּוֹרוֹת
 שִׁיחוֹת וּמַעֲשִׂוֹת נוֹרָאוֹת כְּאֵלֶּה אֲשֶׁר אֵין דְּגַמְתָּם, וְאֵין לָנוּ
 פֶּה וְכֵלִים לְשִׁבַּח נוֹרָאוֹת גְּדֻלָּתָם וּלְבַאֵר קֶצֶת מִן הַקֶּצֶת
 וְחֵלֶק מִן הַחֵלֶק שֶׁל אֲלָף אֲלָפִים וּרְבֵי רְבֻבוֹת גְּדֻלָּה
 מַעֲלַת נִפְלְאוֹתָיו וְעַד לְהִיכֵן הַדְּבָרִים מַגִּיעִים בְּרוּם גְּבוּהֵי
 מְרוֹמִים וְכו', אִךְ גַּם בְּפִשְׁטוֹת הֵם מְחִינִין אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת
 בְּחַיֵּי עוֹלָם בְּכָל עֵת לְדוֹר דּוֹר לְנִצְחָה. הַפּוֹד בָּהֶם וְהַפּוֹד
 בָּהֶם בְּכָל תּוֹרָה וּבְכָל שִׁיחָה, בּוֹדְאֵי תוֹכֵל לְהַחֲיוֹת וּלְשַׁמַּח
 עֲצֻמָּה תָּמִיד וּלְהַחֲיוֹת גַּם אַחֲרֵים.

אַהֲוֵי אַחֵי, לְפִי וְחִיוֹתִי, אַחֲרֵי אֲשֶׁר עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת
 מַעֲשֵׂי ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּךְ
 גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת לְאֵין שְׁעוֹר, שְׁזָכִיתָ בְּגְדֻלַּת רַחֲמֵנוֹת וְחַנּוּנוֹת
 מֵהַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ לְשִׁמְעַע וּלְטַעֵם וּלְהַבִּין וּלְהַכְנִים בְּעַמְּךָ לְבָד
 הַחֵם דְּבָרֵי אֱמֶת נִפְלְאִים כְּאֵלֶּה הַמְּאִירִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת,
 וְאַף־עַל־פִּי כֵן הֵם גְּנוּזִים וְצְפוּנִים כָּל־כָּף מַעֲיֵנֵי הָעוֹלָם.
 חֲלִילָה לָךְ לְחַדֵּל מִלְּהוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת עַד לֵב
 הַשָּׁמַיִם אֱמֶתֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּלְהַלְהִיב
 וּלְחַמֵּם לְבָבָם בְּתַבְעֵרֶת אֵשׁ הַקֶּדֶשׁ שְׁלוֹ שְׁלֵא יִכְבֶּה לְנִצְחָה
 עַד שְׁפֹלָם יִפְּרוּ וְיִדְעוּ נִפְלְאוֹת גְּבוּרַת כַּחוֹ וְתִקְפוֹ

וּתְפַאֲרֶתוּ שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, שֶׁרַק הוּא דִּיְקָא עֵקֶר מְקוֹר
וְשֶׁרֶשׁ חַיּוֹתֵם וְתִקְוַתְּם וְגוֹאֲלֵם לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנִצְחָה.

כָּל עוֹד נִפְשֵׁךְ בְּךָ, כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשִׁמָּה בְּקַרְבְּךָ, אֶתָּה
מְחַיֵּב לְהָאִיר וּלְהוֹדִיעַ גְּדֹל מַעֲלַת אֵמֶתַת הַצְּדִיק
הָאֵמֶת לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְהִלְהִיב וּלְחַמֵּם לְבַב יִשְׂרָאֵל
בְּתִבְעֵרַת אֵשׁ הַקִּדְּשׁ שְׁלוֹ, עַד אֲשֶׁר יִתְחַמֵּם לְבָם
בְּחַמִּימוֹת וְהִתְלַהֲבוֹת גְּדוֹל לְשׁוֹב לַה' יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת.

הַצְּדִיק בְּעֵצְמוֹ אֵי אִפְשָׁר לְהַשְׁיִגּוֹ כִּי אֵין בּוֹ שׁוֹם
תְּפִיסָה, רַק עַל־יְדֵי אֲנָשָׁיו יְכוּלִין לְהִבִּין עֵצֶם
נּוֹרְאוֹת גְּדֻלָּתוֹ, כִּי עַל־יְדֵי שְׂרוּאֵין שְׂאֲנָשָׁיו הֵם אֲנָשֵׁי
מַעֲשֵׂה וְהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ ה' בְּאֵמֶת, עַל־יְדֵי זֶה יְכוּלִין לְהִבִּין
עֵצֶם גְּדֻלַּת הַצְּדִיק.

אִפְלוּ מִי שֶׁהוּא לְמִדָּן וְחָכֶם מִפְּלֶג וְאִפְלוּ אִם יֵשׁ לוֹ
מַעֲשִׂים טוֹבִים, אֵי אִפְשָׁר לָבוֹא אֶל הַתְּכַלִּית
הַנִּצְחָה כִּי אִם עַל־יְדֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת וְתַלְמִידָיו וְתַלְמִידֵי
תַלְמִידֵיהֶם וְכוּ'.

לוֹלֵא תַלְמִידוֹ הַמְּבַהֵק מוֹרְגוֹ וְרַבְּנּוֹ רַבִּי נִתָּן זְכוּרֹנוֹ
לְבִרְכָה, הִיָּה הָאוֹר הַחֲדָשׁ הַפְּלֵא הַזֶּה נַעֲלָם
וַנִּגְנֵז מִן הָעוֹלָם לְגַמְרֵי.

רַבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ אָמַר: "לְהִתְקַרֵּב אֵלַי הוּא דְבַר נִמְנַע
וְקִשָּׁה וְכִבְד מְאֹד. מִי שֶׁיִּתְקַרֵּב לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵי

ואפלו מי שרק יגע בהם, בודאי יהיה איש כשר באמת, ולא איש כשר בלבד כי אם אפלו צדיק גדול מאד יהיה מי שזיכה להתקרב לאנשים שלי".

עקר כבוד ה' יתברך הוא על-ידי הצדיק שמקרב כל הרחוקים לה' יתברך, כי זה עקר הגדלת כבודו בשלמות.

ענין זה לקרב נפשות לה' יתברך הוא דבר קשה וכבד מאד, אך אף-על-פי כן בהכרח לעסק בזה כי הוא חיוב על כל אחד מישראל לעסק בזה כפי מדרגתו, כי זה בחינת ישוב העולם, שיהיה העולם מישב מבני-אדם שהם בני דעה אמתית, לדעת את ה' ולהוציאם מעוונות וכו'. וזה העסק יקר וחשוב מאד מאד אצל ה' יתברך יותר מכל העבודות שפעולם, כי זה עקר גדלתו וכבודו של ה' יתברך פשהרחוקים ביותר נתקרבים אליו. אבל מי הוא זה שידע איך להתנהג בזה, את מי לקרב ואת מי שלא לקרב. על-כן צריכים לזה תפלה ותחנונים הרבה, וגם זה קשה לקים פראוי כי מי יודע לסדר תפלתו פראוי, בפרט על עסק גדול כזה שבו תלויים כל העולמות. על-כן עסקנו בזה הוא רק על-ידי פח הדעת של הצדיק האמת שעל-ידו דיקא מאיר ה' יתברך את עיני כל החפצים, איך לעסק בענין הקדוש הזה לקרב נפשות לה' יתברך באמת

שְׁוֵה מוּטָל עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הַרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב לָהּ
 יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת, שְׁכֻמוֹ שְׁחִיבוֹ עָלָיו לָשׁוּב לָהּ יִתְבָּרַךְ
 וְלִהְיֶתקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ - כָּמוֹ כֵּן הוּא חִיבוֹ עָלָיו לְדַבֵּר עִם
 חֲבֵרָיו וּלְקַרְבָּם אֶל הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ וּיִקְבְּלוּ דֵּין מִן דֵּין (זֶה
 מִזֶּה). אֲבָל אִי אֶפְשָׁר לְעַסֵּק בְּזֶה כִּי אִם עַל־יְדֵי הַצַּדִּיק
 וְעַל־יְדֵי יְכוּלִין לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ לִפְנֵי ה' יִתְבָּרַךְ שְׂוִישְׂעוֹ
 לִידַע בְּאֵמֶת אִיךָ לְנַהֵג בְּבִגְנֵן הַזֶּה, אִיךָ לְגַרֵּשׁ הָרַע מֵעֲצֻמוֹ
 וּמֵהַנְּפֹשׁוֹת הַמִּתְקַרְבִּים אֵלָיו.

מִי שְׂרוֹצֵה לְקַרֵּב רְשָׁעִים וּמְרַחֲקִים בְּיֹתֵר לָהּ יִתְבָּרַךְ
 יֵשׁ עָלָיו סַפְנוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר, וְצָרִיךְ לָזֶה
 כְּמָה תַּחֲבוּלוֹת בְּלִי שְׁעוֹר עַד שְׂוִיבָה לִפְעַל פְּעֻלָּתוֹ
 בְּשִׁלְמוֹת.

אוֹתָן הִרְחוּקִים וְהַגְּרוּעִים בְּיֹתֵר שְׁכָבֵר הַזְּקִינִי
 בְּרִשְׁעָתָם וְנִתְעַבּוּ וְנִתְגַּשְׁמוּ מְאֹד, אֲסוּר לְעַסֵּק
 בְּתַקּוּנָם מִי שְׂאִין כַּחוֹ חֲזָק וְגְדוֹל בְּיֹתֵר כִּי יוֹכְלוּ לְהַזִּיק לוֹ
 מְאֹד, רַק הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא הֶרְבֵּי וְהַמְּנַהֵיג הָאֵמֶת שֶׁל
 כָּל הַדּוֹרוֹת, שְׁפָחוּ אֲבִיר וְחֹזֵק מְאֹד מְאֹד יְכוּל לְתַקְּנָם
 וּלְהַעֲלוֹתָם וּלְהַבְיִאֵם אֶל הַתְּכֵלִית הַטּוֹב. כִּי זֶה הַצַּדִּיק
 מְקַשֵּׁר אֶת עֲצֻמוֹ אֶפְלוֹ עִם הַפְּחוֹת שְׁבַפְּחוּתִים וְהַקָּל
 שְׁבַפְּקָלִים, וּמְלַקֵּט וּמְכַרֵּר וּמַעֲלֶה וּמְקַבֵּץ הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת
 שְׂיֵשׁ בָּהֶם, מְכַל אֶחָד, וּמוֹצֵא זְכוֹת וְטוֹב אֶפְלוֹ בְּרִשְׁעָ

גמור, כי יש אלקות אפלו בדיומא התחתונה, ועל ידי זה מעלה הכל לכף זכות באמת ומתקנו ומחזירו בתשובה.

עקר עסק הצדיק האמתי הוא לקרב הרחוקים מאד, על כן עקר סמיכתנו הוא רק על הצדיק הגדול היודע לעסק בזה פראוי.

אי אפשר לידע ולהודיע ולהגדיל שם ה' כי אם על ידי הצדיק האמת.

על-ידי הצדיק באים הרחוקים מאד ומתקרבים לה' יתברך ועל-ידי זה נתרומם ונתעלה כבודו יתברך, כי זה עקר כבודו - שהרחוקים ביותר יתקרבו אליו.

על-ידי התורת חסד של הצדיק החכם האמת באים הרחוקים מאד ומתקרבים לה' יתברך.

החכמים בחכמות חיצוניות, כל חכמתם היא רק מחמת תאוות ומחמת רבוי תאוותם בכל התאוות ובפרט בתאוות ממון, מחמת זה אינם רוצים להודות על האמת על גדל נפלאות אמתת החכמה של הצדיק האמת. וכן הוא בכל החכמים ואפלו הפשרים קצת שלא קדשו את עצמן עדין בשלמות ואינם רוצים להכניע עצמן לחכם האמת, שכל סברותיהם וחכמותיהם בענין ההתנגדות והמחלקת על צדיק האמת, הכל נמשך

מחמת תאוות, מחמת שלא זככו עצמם מכל התאוות
ובפרט מתאוות ממון כבוד.

אנו שומעים ורואים שהכל חפצים ומתגעגעים לקדשת
ישראל סבא, ובפנימיות לבכם הכל צועקין במר
נפש מאד על גדל התרחקותם מהתכלית הנצחית, אך הם
בצפרים האחוזות בפח, והשטף מים רבים של כל
התאוות והמדות הרעות ובפרט מרדת הממון, הולך
ומתגבר בכל עת, ואם נתחיל לומר אלו וכו' דינו דינו, לא
יספיקו כל ימינו להודות לה' יתברך על אחת מני אלה
אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות וכו' שעשה
עמנו בימינו אלה. מה נדבר והוא אמר ועשה כחסדו
בטובו ברחמיו בנפלאותיו, לא כחטאינו עשה לנו. אשרינו
מה טוב חלקנו.

המזכירו לטוב תמיד ומעתיר לשלומו והצלחתו.
ישראל דב אודער

לד

לפי יקירי, מר ז. שור, המתיחד ומתענג בהאורות
הצחצחות החדשות העליונות במעלה שאין למעלה מהם
המחיים ומרפאים את גופו ונפשו, וזכה לטהר עצמו מאבי
אבות הטמאה של המינות ואמונות כזביות של השקרנים
הרודפים אחר כבוד עצמן ולוחמים בעזות מצח להרחיק
ולהפריד את ישראל מהצדיק הרועה האמתי שהוא עקר
מקור ושרש חיותם, ועלידי זה גורמים כל הכפירות

והצרות שבא על ישראל. אבל סוף סוף יגמר הצדיק את
שלו מה שהתחיל לתקן העולם בשלמות, כמו שהבטיח
ואמר: "גמרתי ואגמר, נצחתי ואנצח!"

ה' יתברך יודע תעלומות לבבי ויודע פמה וכמה איש
אהבתך תוקד בלבי תמיד יומם ולילה, ואני חושב
מחשבות ומתפלל ומתחנן על עקר תכלית טובתך
וישועתך בזה ובבא, ועקר הישועה היא שה' יאיר בלבך
אור האמת האמתי שאתה חפץ בו ומשתוקק לו כל-כך,
ותזכה להבין היטב דברי תורתו, עד שתדלג על כל
המניעות. ודע, כי אנחנו תמיד ביחד, כי הגופים רחוקים
אבל הנפשות קרובים, כי אנחנו קשורים יחד ביחודא
חדא בשרש נשמת הצדיק האמת, וזה כל תקותנו ותקות
כל ישראל.

אי אפשר לבאר כל אשר בלבבי בענין הקשר אשר
בינינו, וכל זה כדי שתוכל להוציא לפעל תשוקתך
החזקה להודיע ולפרסם בעולם את שם הצדיק האמת.

אתערו תא והשתוקקות אל הטוב הטמון בעמקי
לבך לשוב לה' יתברך ולהיות פרוצונו,

זה גרם לעורר בלבי תקף אהבתי הנאמנה אליך, אהבה
אמתית כזאת שאין דגמתה בעולם. כי באמת אינך זו
מלבי וממחשבותי ותמיד בכל עת אני מתגעגע לישועתך
והצלחתך האמתית, והעקר להאיר בלבך אור הצדיק

הַאֲמַת שֶׁהוּא עֶקֶר יִשׁוּעַתְנוּ וְתַקּוּתְנוּ וְתַקּוֹן נַפְשֵׁנוּ וְתַקּוֹן
כָּל הָעוֹלָם לְדוֹר דוֹר.

אם אַמְנָם אָנוּ בְּדִיּוּמָא הַתַּחְתּוֹנָה בְּשֹׁפֶל הַמַּדְרָגָה מְאֹד
וְכוּ', אֲבָל הַרְפּוּאוֹת שֶׁהַקְּדִים ה' יִתְפַּרֵּךְ בְּחֶסְדּוֹ הֵם
עוֹלִים עַל הַכֹּל, כִּי מֵעוֹלָם לֹא הָיוּ רְפּוּאוֹת הַנֶּפֶשׁ כְּאֵלֶּה
אֲפֹלוּ לְחוֹלִים אֲנוּשִׁים שְׁבַעֲתִים הִלְלוּ בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא,
וְדָבַר אֱלֹקֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם וּבּוֹדָאֵי יִגְמַר לְטוֹבָה גַּם עִמָּךְ
וְאֵל יַעֲזֹבְךָ וְאֵל יִטְשֶׁךָ, כִּי חֶסְדֵי ה' לֹא תִמְנוּ וְלֹא כָלוּ
רַחֲמָיו לְעוֹלָם.

בְּעֵצִים חֲשַׁכַת שְׁפִלוּתְנוּ בְּדוֹר הֵיטוֹם הַזֶּה, בְּדִיּוּמָא
הַתַּחְתּוֹנָה שְׁאָנוּ מוֹנַחִים כְּעַתָּה, וְגֹדֵל עִמָּךְ
תַּכְלִית תַּכְלִית הִירִידָה בְּכַפִּירוֹת וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁהֵם
עֵצִים קַלְפַת עֲמִלְק, אַף־עַל־פִּי כֵן סוּף כָּל סוּף יִתְגַּבֵּר כַּח
הַצְּדִיק לְהַעֲלוֹת וּלְהוֹצִיא גַּם אֶת כָּל הַנֶּפְשׁוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְתוֹךְ
הַזְּהֵמוֹת וְהַטְּמָאוֹת הָאֵלֶּה שֶׁהֵם הֵם עֵצִים קַלְפַת עֲמִלְק,
וְאַף־עַל־פִּי שְׁמַעְעִים הָאֶפִּיקוֹרְסוֹת וְהַחֲשָׁךְ וְאִפְּלָה כְּמַעֲט
עַד אֵין תַּכְלִית אֲשֶׁר בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה כְּמַעֲט שְׁלֹא יִדְעוּ עוֹד
כָּלֵל מֵהוּ הַאֲמַת, אֲבָל מִיֵּד בְּהִגִּיעַ הָעַתָּה וְהַשְּׁעָה שִׁיתְגַּלָּה
הַצְּדִיק הַאֲמַת שְׁלֹא הָיָה עוֹד כְּמוֹהוּ מֵעוֹלָם, אִזּוּ יִגְמַר הַכֹּל
כְּרָצוֹנוֹ וַיָּבִיא הַכֹּל אֶל הַתַּכְלִית הַטוֹב הַאֲמַתִּי הַנִּצְחִי.

הַשְּׁקֵר מְתַגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט עֲכָשׁוּ לְאַרְךָ וְלַרְחֵב מְאֹד בְּלִי
שְׁעוֹר לְהַטְעוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם חֵם וְשְׁלוֹם מֵה'
יִתְבַּרְךָ וּמִתּוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וּכְבֹר נִתְפָּסוּ רַבִּים וּנְלַכְדוּ בְּמַה
שְׁנִלְכְּדוּ עַל-יְדֵי הַשְּׁקֵר, אֲבָל אֶף-עַל-פִּי כֵן עֲדִין לֹא
הַשְּׁלִים הַשְּׁקֵר לְבּוֹא לְמַרְגּוּעוֹ וּמְנוּחָתוֹ וְעַל-כֵּן הוּא מְתַגַּבֵּר
וּמִתְפַּשֵּׁט בְּכָל פַּעַם בְּשִׁקְרִים וּרְמָאוֹיוֹת חֲדָשׁוֹת בְּלִי שְׁעוֹר,
כְּמוֹ שְׂאֲנוּ רוֹאִין שְׂפַת הָאֶפִיקוֹרְסִים וְהַמְתַּנְגְּדִים עַל נִקְדַּת
הָאֱמֶת חוֹתֵר תָּמִיד לְתַפֵּס הַכֹּל בְּכַמָּה וּכְמָה מִיְּנֵי פְתוּיִים
וְהַסְתּוֹת וְדַבְרֵי חֲלַקְלָקוֹת, כִּי קֹדֶם שֶׁבֵּא הַשְּׁקֵר לְתַכְלִית
שְׁלֵמוֹתוֹ אֵין לוֹ מַרְגּוּעַ וּמְנוּחַ וְעַל-כֵּן הוּא מְתַגַּבֵּר
וּמִתְפַּשֵּׁט בְּכָל פַּעַם בְּשִׁקְרִים וּרְמָאוֹת וּרְמָאוֹיוֹת חֲדָשׁוֹת
בְּלִי שְׁעוֹר וְהוּא חוֹתֵר תָּמִיד לְתַפֵּס הַכֹּל חֵם וְשְׁלוֹם
בְּשִׁקְרָיו בְּכַמָּה וּכְמָה מִיְּנֵי פְתוּיִים וְהַסְתּוֹת וְדַבְרֵי
חֲלַקְלָקוֹת עַד שְׁלֵמוֹתוֹ, אֲבָל עַל-יְדֵי הַתְּפַשְּׁמוֹת הַשְּׁקֵר
בְּיוֹתֵר, כְּשֵׁינִיגַע הָעֵת וְהַזְּמַן שִׁיתְּפַשֵּׁט הַשְּׁקֵר כְּלַכְּד
בְּמִלּוֹאוֹ עַד שֶׁהוּא סְמוּךְ לְמַרְגּוּעוֹ וּמְנוּחָתוֹ חֵם וְשְׁלוֹם,
שְׁכַמְעַט יִטְעוּ הַכֹּל בְּשִׁקְרָיו וּנְכַלִּי הַבְּלִי, אִזְ דִּיקָא יִתְגַּלֵּה
הָאֱמֶת וַיִּתְקַרְבוּ בָּלָם לֵה' יִתְבַּרְךָ בְּאֱמֶת "וַיִּשְׁפַּת אֱמֶת תְּכוֹן
לְעַד" וְכו'. כִּי דִיקָא עַל-יְדֵי רַבּוּי הַשְּׁקֵר כְּלַכְּד מְאֹד מְאֹד
יִתְהַפֵּךְ הַשְּׁקֵר אֶל הָאֱמֶת, שִׁיתְּהַפְּכוּ כָּל הָעַמִּים אֶל הָאֱמֶת
לְקֹרָא בְּשֵׁם ה', וְזֵהוּ "כִּי אִזְ אֶהְפֵּךְ אֶל כָּל הָעַמִּים" וְכו'.

אנשי אמת של הצדיק הם אוהבים זה לזה באמת, והעולם ראוי שיתמהו על האהבה שבינינו אשר כל מימות שבעולם לא יוכלו לכבותה.

בזמן שהצדיק בעיר הוא הודה הוא זיוה הוא הדרה. יצא הצדיק משם, פנה הודה פנה זיוה פנה הדרה. נפשנו בצפור נמלטה ממחלקת על נקדת האמת כזה העולה על הכל שלא היה כמוהו מעולם ושכל תקותנו ותקוננו על־ידו.

רבנו ז"ל אמר קדם הסתלקותו הקדושה: "אז איך גייע פאר אייך וואס האט איהר צו זארגן" (היות ואני הולך לפניכם, מה יש לכם לדאג), כפה וכמה מעלות טובות למקום עלינו שנצלנו מהתנגדות וליצנות וערבוביא כזה של החולקים והתועים.

אשריך שזכית לברח ולהמלט מפירות והתנגדות וחקירות וקשיות על הצדיק החכם האמת, שכל זה נמשך מהפעלי כבוד וגאווה הצבועים והשקרנים המחריבים ומאבדים העולם לגמרי, ומביאין לתוהו ובהו וחשך ואפלה, חס ושלום. ה' יצילנו מהם.

עקר התקון הוא להמשיך אור הדעת של הצדיק לתוך הלב, כי כל זמן שלא נמשך אור הצדיק לתוך הלב היטב עד שלא נשפח אותו לעולם אזי עדן אין

יודעים ממנו יתברך כלל, וכלנו כצאן תעינו נעים ונדים ומטלטלים ונשלכנו למקומות הרחוקים מן הקדושה מאד עד שהגענו להקצה והסוף של ישראל וכו'. אוי ואבוי, אוי מה היה לנו בדור היתום הזה בדור העני הזה, אוי לנו על שכרים מרים כאלה, אוי לנו כי שודדנו, להיכן גלף להיכן נפנה לעזרה, מי יעזר לנו, מי יעמד בעדנו, מי יחמל עלינו, מי יתקן נפשנו, מי יעזר אותנו משנתנו לשוב לה' יתברך באמת. אבל נגד כל זה חמל עלינו ה' יתברך ושלח לנו מקדם את הצדיק האמת מנהיג אמתו שהוא רחמן גדול באמת ויודע איך לרחם על כל אחד.

עכשו התנברות הסטרא אחרא כל-כף עד שאין כח לבטלו בשום דבר כי אם הצדיק שהוא בחינת משה רבנו בעצמו, שהוא הצדיק המנהיג האמת שבדורנו ושל כל הדורות העומדים לבוא, כי תקף בשנתגלה הצדיק - הוא מכניע ומשפר ומבטל את הכפירות ומחזק ומברר לישראל את האמונה הקדושה כפי היום והשעה של עכשו. ואף-על-פי שפבר וכו' ישראל לאמונה על-ידי משה רבנו ואחר כף על-ידי הצדיקים והנביאים שהיו בכל דור שעל-ידם נתבררה האמונה בכל פעם יותר ויותר, אף-על-פי כן אנו צריכים עכשו בדור הזה להתקרב לצדיק האמת כדי שיברר לנו האמונה כפי העת והזמן של עכשו, כי האמונה צריכים לברר בכל יום ויום מחדש.

צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת
 דִּיקָא, שְׁמַכְרֵר הָאֵמוּנָה בְּכָל עַת כְּפִי הַפְּרוּר
 שְׁצָרִיכִין בְּזֶה הַדּוֹר בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ, וְאִין דִּי
 בְּהַסְפָּרִים שֶׁל הַנְּבִיאִים וְהַצְדִּיקִים שְׁיֵשׁ מִכְּבָר, רַק צָרִיכִין
 לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו דִּיקָא. אִךְ הַבְּעַל־דְּבָר מִתְנַגֵּה בְּזֶה הַצְדִּיק
 מְאֹד וּמִתְנַגֵּר בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְרַחֵק אֶת הָעוֹלָם מִזֶּה הַצְדִּיק
 עַל־יְדֵי גִדּוֹל הַקְּשִׁיּוֹת וּמַחְלַקַת שְׁמֵרָבָה עָלָיו, אֲשֶׁר עַל־בֵּן
 צָרִיכִין לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת הַצְדִּיק הָאֵמֶת.

צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ מֵה' יִתְבָּרַךְ מְאֹד וּלְמַרְחֵ וּלְהַתְנוּעַ בְּכָל
 כּוּחוֹ לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת, כִּי הַצְדִּיק
 הָאֵמֶת יֵשׁ לוֹ רוּחַ נְבוּאָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שְׁעַל־יְדֵי זֶה עָקֵר
 פְּרוּר הַמְדַמָּה, שְׁעַל־יְדֵי זֶה עָקֵר הָאֵמוּנָה - שְׁתְלוּיָה
 בְּפְרוּר הַמְדַמָּה. אֲבָל אִין הַדְּבָר בָּא בְּנִקְל לְהִתְקַרֵּב
 לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת כִּי צָרִיכִין לְחַזֵּר אַחֲרָיו וּלְבַקֵּשׁוּ וּלְחַפֵּשׁוּ
 מְאֹד מְאֹד, כִּי כְּשֶׁמִתְקַרֵּב לַמְּנַהֵיג שְׁאִינוֹ אֵמֶת אִזִּי אֲדַרְבָּא
 נִתְקַלְקַל הַמְדַמָּה יוֹתֵר וַיִּכּוֹל לָבוֹא לְאֵמוּנוֹת כְּזָבוֹת
 וּלְכַפִּירוֹת.

כָּל עָקֵר הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת שֶׁל הַרְחוּקִים מֵה' יִתְבָּרַךְ
 הַכֹּל עַל־יְדֵי בְּלוּל הַמְדַמָּה. וְכֵן לְהַפְּדָ, עַל־יְדֵי פְרוּר
 וְתַקּוֹן הַמְדַמָּה עַל־יְדֵי זִכּוּן לְאֵמוּנָה שְׁלֵמָה וְלַעֲלוֹת עַל־יְדֵי
 זֶה אֵל פְּנִימִיּוֹת הַשֶּׁכֶל וְהַדְּעַת שֶׁהוּא עֵצֶם הַנְּשֻׁמָה וְעַל־יְדֵי

זה יזכה לרב טוב הצפון "עין לא ראתה" וכו'. על-ידי ההתקרבות לצדיק האמת זוכין לשלמות פרור המדמה ותקון האמונה הקדושה.

עקר התקון הוא על-ידי התקשרות לצדיק האמת שהוא בחינת הראש בית שהוא שרש וחיות הכל, ובכחו וזכותו יכול כל אחד מישראל להוציא ולברר הניצוצות הקדושים מעמקי הקלפות ממקומות החיצונים מהראש כל חוצות, בחינת "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", ולהכניסם בתוך הבית דקדשה שהוא בחינת רשות דקדשה של הצדיק האמת שהוא בחינת ראש בית.

עקר קבלת המחין והדעת שהוא גדר האדם ועקר בחינת קבלת התורה, הוא לזכות להסתפל היטב על אור השכל והחכמה שיש בכל דבר ולהתקרב על-ידי זה לה' יתברך ולהפיר אותו ולעבדו יתברך על-ידי כל הדברים שפעולם, ולהכניע ולכטל הפסילות והבהמיות של חכמות חיצוניות ופילוסופיא וכלל כל התאוות והמדות רעות שהם רוח שטות ושגגון ומעשה בהמה ממש הנמשך מבחינת מלכות הרשעה.

עקר כל הפירות והאפיקורסות של חכמי הטבע הוא על-ידי פגם אמונת חידוש העולם שעל-ידי פגם זה באים לכל מיני טעותים, ועקר התקון הוא על-ידי רבוי

כבוד ה' שנתרבה עלידי קבוץ כל הנפשות אל הצדיק האמת שעל־ידו זוכין לאמונת חדוש העולם, ולבטל ולעקר דעות חכמי הטבע שכוֹפְרִים בחדוש העולם.

עקר שלמות ישראל הוא שיהיו נכללין כלם יחד בתכלית האחדות בצדיק האמת שהוא השכל הכולל העליון שהוא הראש והחכם של כל ישראל, והוא מנשא ומגיד ראש ושכל של כל אחד, ונכללין כלם בשכל הכולל העליון ועל־ידי זה נמתקים כל הדינים שפעולם, איך שנמצא איזה דין וצמצום - הכל נמתק על־ידי זה, ונתבטל סטרא דמותא. פי שם, בשכל הכולל, בבחינת קדשי קדשים, שם צוה ה' את הברכה.

פלא מעגל רגליך לישר אותם בדרך האמת, ורדף אחר השלום.

מדרך שקר תרחק, ורדף אחר השלום.

עיני זולגות דמעות רותחות על אשר פעוונותי הרבים שלח ה' עלי לטובתי יסורים קשים וכאבים גדולים ברגלי ומעי, לא עליך, ואני שוכב במטה ובוכה לפני ה' על בטול תורה ותפלה. גם איני זוכה לילך לבית הכנסת ולמקוה בדרפי לטבל במקוה בכל יום. אבקשך מאד להתפלל עלי שישלח לי ה' רפואה שלמה מן השמים, והמרחם ירחם.

אֲשֶׁר־יָדָאָחִי, אֲשֶׁר־יָדָאֲלָפִים פְּעָמִים שְׁפָנִימִיּוֹת לְבָבְךָ
 מִבֵּין וּמִרְגִּישׁ הָאֲמֶת הָאֲמֶתִי הַמֵּאִיר עֲכָשׁוּ
 בְּעוֹלָם. ה' יַחֲזֶק לְבָבְךָ וַיַּגְדִּיל דַּעְתְּךָ לְחֶשֶׁב וּלְחַשֵּׁק לְרַחֵם
 עַל יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵנוֹת הָאֲמֶתִי לְהֵאִיר עֵינֵיהֶם בְּאוֹר הַצְּדִיק
 הָאֲמֶת, כִּי אָנוּ צָרִיכִים לִישׁוּעָה וְרַחֲמִים רַבִּים מְאֹד מְאֹד
 שְׁנוּבָה לְצֵאת מִמְצַלּוֹת יָם אֲשֶׁר מִתְּפַשֵּׁט בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ
 בְּסוּף הַגְּלוּת הָאֲחֵרוֹן. ה' יִרְחֵם שְׁנוּבָה לְהוֹסִיף תָּמִיד
 אֶהְבֶּה עַל אֶהְבְּתֵנוּ בְּלִי גָבוּל.

שְׁלוֹם וְחַיִּים אֲרַכִּים וְכֹל טוֹב, דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְטוֹבָתוֹ
 בְּאֲמֶת וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹם כָּל הַגְּלוּיִם אֵלָיו.
 יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְסֵר

לְקוּמִי תְּפִלּוֹת אוֹת מִנְהִיגוֹת, חֶלֶק א': י"ח, כ"ב, מ"ח,
 ס"א, ס"ז. חֶלֶק ב': א', ה', ז', ח', ט"ז, כ"ד.

רְבוֹנֵנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנוּ שְׂיֵהִיָּה נִמְשָׁךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל
 בְּעוֹלָם, וְתִבְטַל כָּל מִינֵי מַחֲלַקַת מִן הָעוֹלָם
 וְתִגְלֶה אֶת הַכְּבוֹד דְּקִדְשָׁה מְגֻלוֹתוֹ, וְלֹא יִרְדְּפוּ אַחַר
 הַכְּבוֹד, רַק כָּל אֶחָד יִבְרַח מִן הַכְּבוֹד, וַיִּכְפַּד כָּל אֶחָד אֶת
 חֵבְרוֹ בְּאֲמֶת בְּאֶהְבָּה וְאֶחָוָה וְשְׁלוֹם גְּדוֹל. וְנִזְבָּה אֲנַחְנוּ וְכֹל
 חֵבְרֵתֵנוּ וְכֹל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁוֹת דַּעְתֵּנוּ יַחַד, וְתִתֵּן
 לָנוּ לֵב אֶחָד וְדַרְךְ אֶחָד לִירְאָה אוֹתְךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמֶת לְאֲמֶתוֹ, וְתַעֲזֹר וְתִגַּן וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ וּלְכָל
 יִשְׂרָאֵל.

לה

לפי יקירי, מר ז. שזר, החושב מחשבות ותחבולות ועצות איד להגדיל ולפרסם בעולם שם הצדיק הגדול האמתי בחינת משה רבנו, המשפר ומכניע ומכלה ומכבד האמונות הכוזבות המחשיכים עיני העולם ומעלימים ומסתירים את הצדיק האמתי ומפרידים הרגלים מן הראש, הינו שעושים פרוד בין כלל ישראל שהם בחינת רגלים, ובין הצדיק שהוא ראש בני ישראל, שעל-ידי זה העולם מחסר אמונה, ועל-ידי זה נתגברו החקמות חיצוניות ונתרבו ספרי מינות וכפירות שמטילים שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים. ה' יאריך ימיו בטוב אמתי ובנעימות אמתי ונצחי.

בעצם שפלותנו בדור היתום הזה, שנברה ההסתרה שבתוך הסתרה עד אין קץ, וכלנו כצאן תעינו בין דבים ואריות וחיות רעות רבים מאד, ונשלכנו למקומות הרחוקים מאד, ואנחנו הולכים ומתרחקים מהקדשה, נעים ונדים ומטלטלים ונשלכנו למקומות הרחוקים מן הקדשה מאד, אבל נגד כל זה חמל עלינו ה' יתברך ועשה עמנו נפלאות ונסים גדולים ונוראים מאד לכל נמוט לעולם, ושלח לנו המנהיג האמת הנחל נובע מקור חכמה שלא היה עוד כמוהו מעולם, להצילנו ולאמצנו על-ידי התגלות התורות הנוראות שהמשיך לנו ממקום גבוה ועליון ונורא מאד וכו', שהם מעיני הישועה האמתיים החדשים לגמרי אשר כמוהם עדין לא היה בעולם.

הַמַּעֲתִיר בַּעֲדָךְ וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד שְׁתִּזְכֶּה לִיהֲנוֹת
מֵאוֹר הָאֵמֶת הַגָּנוּז, לְחַיּוֹת חַיִּיִּת אֲמִתִּי וְנִצְחִי, שְׁתִּזְכֶּה
לְשִׁמְעַת הַיָּטִב דְּבַרֵי אֵמֶת וְתַמִּים הָעַמֻּקִּים מְאֹד הַנוֹבְעִים
מִמַּעַיִן נִשְׁגָּב וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְעֶסְר

לו

לְכַבֹּד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, עֲמֻרַת רֵאשִׁי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר
פָּתַר הָאֵמֶת עַל רֵאשׁוֹ, הַגְּדוֹל וְחָשׁוּב מְאֹד בְּעֵינֵי ה' וְ
בַחֲבֵר בּוֹ מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְנָתַן לוֹ נִשְׁמָתָא קַדִּישָׁא וְחִכְמָה
עֲלָאָה לְהַבִּין בְּשִׁכְלוֹ הָאֵמֶת הָאֲמִתִּי, וְכֵרַת פְּרִית עוֹלָם
עִם הָאֵמֶת, וְחָגַר עֲצָמוֹ לְמִלְחָמָה בְּשִׁבִיל הָאֵמֶת. בַּעֲבוּר
זֶה עָשָׂה ה' פְּלָאוֹת גְּדוֹלוֹת וְסַבֵּב סְבוֹת רַבּוֹת עַד
שְׁנַתְפַּסֵּס וְנִתְפַּסֵּס הָאֵהָבָה וְהַיַּחֲדוּד הַקְּדוֹשׁ שְׁלָנוּ וְנוֹלַד
לָנוּ בֶן וְקָנִים, בֶּן אֵמֶת, בֶּן פְּלָא, בֶּן פִּז הַנִּקְרָא בְּשֵׁם קְדוֹשׁ
'אבִי הַנַּחַל', שֶׁהֵבֵל מִתְפַּלְאִים מִשְׁתָּאִים וּמִשְׁתּוֹמְמִים עַל
הַיָּלֵד פְּלָא הַזֶּה, וְכֹלָם מְקַבְּלִין אוֹתוֹ בְּאַנְפֵּין נְהִירִין,
בְּחֶבֶה וְחִדְרוֹה רַבָּה, כִּי הוּא זוֹרֵק עַל יִשְׂרָאֵל מִימֵי אֵמֶת
טְהוּרִים וְזָכִים וְצַחִים הַמְּטַהְרִים מִכָּל הַטְּמָאוֹת וְהַזְּהֻמוֹת,
הַיּוֹצֵאִים מִהַנַּחַל גּוֹבַע הַמְּמַשְׁיָד אֵמֶת בְּעוֹלָם וּמִשְׁפִּיל
וּמִשְׁבֵּר וּמִכַּטֵּל כָּל מִינֵי שְׁקֵר וְטַעוֹת וְשִׁמְמוֹנוֹ תַּצְמַח
הַגְּאֻלָּה הָאֲחֻרוֹנָה. ה' יִרְפָּאֵהוּ וְיִשְׁמְרֵהוּ מִכָּל רַע, מִכָּל
מַחֲלָה לְאַרְךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים אָמֵן וְאָמֵן.

ה' הַיּוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת הוּא יוֹדֵעַ בְּפֶה וּבִכְמָה אֲנִי מְצַטְעֵר
בְּצַעֲרֶךָ, וְאֵת הַתְּפִלוֹת וְהַבְּכִיּוֹת מֵעַמְקָא דְּלִבָּא אֲשֶׁר

אני שופך עליך לפני בעל הרחמים והפליחות שיחום וירחם עליך וישלח דברו וירפאך ויבריאך בשלמות לחיים טובים וארפכים, חיים אמתיים של אמונה ותשובה בלב שלם, בכח וזכות כל הקדושים יחידי הדורות ובראשם המנהיג האמת של דורותינו ושל כל הדורות הבאים, הוא רבנו הפלא עליון הנזרא מאד נחל גובע מקור חכמה, רבנו נ נח נחמ נחמן מאומן.

אל יחר אפוי בי שלא פתבתי עד הנה, פי זה זמן רב שהתגברו עלי מחלותי וכאבי בכל הגוף במעי וידי ורגלי וכו', לא עליך, וכחי הולך וחלוש מיום אל יום, והיה פי ירחיב לי ה' בחסדו הגדול והניח לי ממצוקותי, יהיו עיני ולבי תמיד לשמחו בהאוצרות שגלה לנו הנחל גובע.

צריך להתגבר בכל הפחות להרחיק העצבות ולהיות אך שמח תמיד במה שזכה לידע קצת מאור האורות הגנוז ונעלם כל־כך מכל העולם ושהוא רפואה לכל מיני חלאות, כי כל מיני חלאות באין מעצבות ומרה שחורה.

זה עכשו בעת עריכת מכתבי הגיע לי מכתבו בצרופ תרומה על סך מאה ל"י והיה לי מזה שמחה ונחת על שזכה להיות בעזרי לתומכני, והנני נותן לכבוד מעלתו

הָרַם תְּשׂוּאוֹת חַן וְרַב תּוֹדוֹת מֵעַמְקָא דְלַבְּאִי. יְשִׁלֵּם ה' פְּעֻלוֹ הַטּוֹב וַיִּתֵּן לוֹ רְפוּאָה וַיִּשׁוּעָה בַגּוֹף וּבנַפְשׁ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים וַיִּזְכֶּה לְרֵאוֹת הַתְּגַלּוֹת הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, שְׂיִכְרוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵיבֵל כִּי לֵה' הַמְּלוֹכָה וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה וַיַּעֲשׂוּ כָּלֵם אֶגְדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ בְּלִבְבֵי שָׁלֵם. דְּבַרֵי עַבְדְּךָ אוֹהֶבְךָ אֶהְבֵּת אֵמֶת, הַמְתַּפְּלֵל תָּמִיד בְּעַד שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ בְּזֶה וּבַבָּא, מַחֲכָה וּמְצַפָּה לְהַתְרֵאוֹת בְּיוֹם עָרֵב רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ בְּשִׂמְחָה, בְּכִרְפַת שָׁנָה טוֹבָה וּמְאֻשְׁרָה.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְסֵר

לו

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, לְכִי וּבִשְׂרִי, מַר ש. ז. שׁוֹר, שׁוֹשׁ לוֹ נְשִׁמָּה גְבוּהָה מְאֹד, וְהַכְּנִים וְחִדְד חֲכַמְתוֹ וְשִׁכְלוֹ לְהַשִּׁיג וּלְהַכִּין מְתִיקוֹת אוֹרוֹת הַצְּחָצְחוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת שֶׁהֵם עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת, עֲצוֹת חֲדָשׁוֹת, שְׁלֵמוֹת יִשְׁרוֹת וּבְרוּרוֹת, שְׁגִלָּה הַצְּדִיק הַרוּעָה הָאֵמֶתִי שְׁמֻקְבֵץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל וּמְכַנְיַע וּמְכַפֵּל הַרַע שְׁלֵהֵם וּמְקַרְבֵּם לֵה' יִתְפָּרֵד.

אָחִי יְקִירִי וְחַבִּיבִי, מַה מְאֹד נֶהְיִיתִי מְאֻשֵׁר כְּתַבְתָּ לִּי אֲשֶׁר אֶתָּה בְּשִׂמְחָה. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַתְגַּבֵּר וּלְהַתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה בְּיוֹתֵר אֲשֶׁר זָכִינוּ לְהַנְצִל מִלְּהוּיֹת בְּכָלֵל הַמְתַּנְגְּדִים אֶל נִקְדַּת הָאֵמֶת בְּזֶה, בְּרוּךְ ה' אֲשֶׁר הִבְדִּילָנוּ מִן הַטּוֹעִים הָאֵלֶּה וְהָאִיר לָנוּ הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ. כֵּן יִהְיֶה ה'

עָמְנוּ שְׁנוּכָה לְקִים דְּבַרְיוּ הַקְדוּשִׁים וְלִילֵךְ בְּדַרְכָּיו וְעִצּוֹתָיו
הַקְדוּשׁוֹת שֶׁהֵם עִצּוֹת ה' אֲשֶׁר לְעוֹלָם יַעֲמִדוּ.

קוֹלוֹת שֶׁל שְׂבָחִים אֲנֹכִי שׁוֹמֵעַ עַל שְׁנוּכָה לְקַדֵּשׁ שֵׁם
ה' לְעֵינַי כָּל הָעוֹלָם בְּכֹל נִסְיָנוֹתָיו וּפְגִישׁוֹתָיו
עִם גְּדוּלֵי וְשָׂרֵי וּמַלְכֵי הָאֲמוֹת. בִּיָּאת נִשְׁמַתְךָ לְעוֹלָם הַיְתָה
רַק לְהוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם אֵת שֵׁם הַצְּדִיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ
נִשְׁמַת מְשִׁיחַ בְּכֹל הָעוֹלָם, וְהוּא מוֹשִׁיעַן שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַד
סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

אֵינְךָ יוֹדֵעַ כַּמָּה גְּדוּלָה מַעֲלֵת נִשְׁמַתְךָ, אִם הָיִיתָ
מִרְגִּישׁ וְיוֹדֵעַ גְּדוֹל עַרְךָ נִשְׁמַתְךָ הָיִיתָ פּוֹרֵחַ בְּאֹוִיר
מִגְדָּל עֵצִים הַשְּׂמַחָה. גַּם הָעֶקֶר מֵה שְׁנוּכִית לְהִיּוֹת וְכוּ'...
הוּא רַק לְצַרְךָ זֶה, כְּדֵי שִׁיְהִי לְךָ כּוֹחַ בְּיוֹתֵר לְעֵסֶק בְּעִנְיָן
הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה שְׂאִין לְמַעֲלָה הַיְמָנוּ, כִּי עַל-יְדֵי זֶה
יִתְהַפְּכוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם מֵרַע לְטוֹב וְיָבוֹא הָעוֹלָם לְיַדֵי תְּקוּנָנוּ
בְּשָׁלְמוֹת, וְכֻלָּם יֵרָאוּ וְיִדְעוּ שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַת ה' יִתְבַּרְךָ
לְבַד.

אֲשַׁרְיָךְ שְׁנוּכִית לְטַעֵם נַעֵם הָאֲמֵת הָאֲמִתִּי וְלְהַנְצִיל
מֵאֲרָם הַטְּמָאָה וְהַשְּׂקָר שֶׁשָּׂרְשָׁם כְּפִירוֹת
וּמִינּוֹת וְאֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל נְבִיאֵי הַשְּׂקָר הַרוֹדְפִים אַחֲרַי
כְּבוֹד וְנִגְאוֹה וְלוֹחֲמִים בְּעִזּוֹת מִצַּח לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר
וְלְהַרְחִיק אוֹר הַצְּדִיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא מוֹשִׁיעַן שֶׁל יִשְׂרָאֵל

לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לַנִּצָּחַ, הוּא הַרוּעָה הָאֲמִתִּי שֶׁמִּקְבֵּץ כָּל
הַרְשָׁעִים הַרְחוּקִים וְהַנִּדְחִים. וְאוֹי וְאֲבוֹי לָהֶם, שֶׁעַל־יְדֵי זֶה
הֵם עוֹקְרִים הָאֲמִת וְאֵת עֲצָמָם וְאֵת יִשְׂרָאֵל מִמְקוֹר וְשִׁרְשׁ
חַיּוֹתָם, וְעַל־יְדֵי זֶה הֵם גּוֹרְמִים כָּל הַכְּפִירוֹת וְכָל הַצָּרוֹת
שֶׁבָּאִים עַל יִשְׂרָאֵל. ה' יִרְחַם עֲלֵיהֶם מֵעַתָּה שְׂיִכְרְחוּ מִן
הַשֶּׁקֶר וְיָשׁוּבוּ אֶל הָאֲמִת מְהֵרָה.

עֵבֶר קִיּוּם הָעוֹלָם שְׁלֹא יִתְמוּגַג וְלֹא יִחְרַב וְלֹא יִהְיֶה
תוֹהוּ וְבוֹהוּ שֶׁהֵם כְּפִירוֹת וְאֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת, זֶה
תְּלוּי רַק בְּהַצְדִּיק הָאֲמִת שֶׁמְגַלֶּה וּמְבַרֵר בְּעוֹלָם אֲמוּנַת
חַדוּשׁ הָעוֹלָם.

ה' יִשְׁמַח נַפְשׁוֹ בְּחַיִּים אֲרָכִים, בְּבִרְיָאוֹת וְהַצְלָחָה
וְשָׁלוֹם כָּל יְמֵי חַיּוֹ.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְסָר

לח

לְכַבֹּד מַחְמַד עֵינֵי, מַר ש. ז. שׁוֹר, הַנּוֹתֵן אֵת נַפְשׁוֹ וּמַחוּ
וְלָבוּ לְרַדֵּף בְּנִתְיָבֵי חֻכְמָה וְהַמְדַּע שֶׁל הַחֶכֶם הָאֲמִת
נַחַל נוֹבֵעַ שְׁגִלָּה חֻכְמָה חֲדָשָׁה עֲלָאָה דְעֲלָאָה עַל כָּל
עֲלָאִין לְהָאִיר עֵינֵי יִשְׂרָאֵל לְרֵאוֹת הַפְּתָחִים אִיד לְצֵאת מִן
הַחֲשָׁד וְהַשֶּׁקֶר וּמִשְׁטָף מִימֵי הַמְּבּוּל שֶׁל כְּפִירָה וְאֲמוּנָה
שֶׁל שְׂטוֹת וְטָעוֹת וְשׂוֹא וְשֶׁקֶר וְהַבֵּל שֶׁבְּהַבֵּל שֶׁל נְבִיאֵי
הַשֶּׁקֶר עֲזֵי פָּנִים כְּכֻלָּבִים הַמְּחַרְיָבִים וּמֵאֲבָדִים אֵת
הָעוֹלָם.

מעצם אהבתי ותשוקתי החזקה לגלות ולהודיע ולהאיר בלב החפץ ברפואת נפשו באמת, שמתי אל לבי לכתב לך גם בעצם רבוי מצוקתי אשר אי אפשר לבאר. בעת אין דעתי צלולה ואין עמי דברים מחמת היסורים הקשים העוברים עלי, אך מאהבתך אשר בלבי הכרחתי עצמי לדבר עמך לטובתך הנצחית, כי אני יודע שלבך בפנימיות נכסף מאוד להתקרב לה' יתברך באמת רק הבלי העולם מבדילים בינינו ובין הדרך האמת, ואני צריך לבקש הרבה מה' יתברך שישים מלים בפי באפן שאפעל למען ייטיב לך לעד.

ה' יתברך ברב מצפוני סתרי דרכיו והנהגותיו הנעלמים מכל רעיון ומכל חקר, המטיר על הארץ גשם שוטף וזרם מים של כפירות ואפיקורסות מארבות השמים אשר פתח בימים האלה, עד אשר נתכסו כל ההרים הגבוהים שהם הנכבדים ואנשי השם, ועל כל זה ברכ חמלתו הקדים רפואה למחלתנו ושלח לנו בדורותינו אלה את הצדיק האמת שהוא ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו, וצוה לו לבנות התבה של האמת והאמונה אשר כל מי שחפץ בחיים ורוצה להנצל מהמבול של האפיקורסות, מחבלו של משיח, בוא יבוא בחדריו ויסגר בדתותיו ויחבא ויחסה בצלו, בצל החכמה והדעת. מי יהלל, מי ימלא עצם נשגבות גבורותיו ונוראותיו אשר הפליא בפלאי

נפלאותיו ולהראות ולגלות בעולם הדר תפארת התגלות תורתו ומעשיותיו הנוראים השתולים ונטועים בגן ה' ונמשכים ונובעים משרשי התורה שבכתב ובעל-פה, ונלקחים משדה החכמה העליונה עלאה דעלאה דאורייתא נפקת מתמן, להכין ולהזמין טרף ומזון לכל נפשות ישראל, מזונא דנשמתא ורוחא ונפשא, שיתענגו ויתעדנו בנעימת החכמה והתבונה הרוחניות הרוחניות הנאמנים ומועילים לעד, להצמיח גאלתנו ופדות נפשנו.

הצדיק האמת מטהר אותנו מאבי אבות הטמאה של כפירות ומינות ואמונות כזביות של הצבועים השקרנים הרודפים אחר כבוד והתנשאות וחולקים על הצדיק האמת בגאווה ובוז, ולוחמים בחצפא ועזות מצח להרחיק ולהפריד נפשות ישראל מהצדיק שהוא עקר מקור ושרש חיותם וישועתם, שזהו עוון פלילי מאד יותר מכל עברות החמורות שבתורה, כי על-ידי זה הם גורמים כל הכפירות ואפיקורסות ומשחירים ומאבדים את העולם, ועל ידם כל הצרות והחרבנות שבא על ישראל.

עקר חטא העגל שהוא כחינת כפירות ואמונות כזביות הוא על-ידי שפגמו בכבוד הצדיק האמת שדבריו חיים וקיימים לעד וצריכים לקיים דברי תורתו לניצח תמיד, כי דבריו הם דברי ה' ממש אשר הם קיימים לעולם, כמו שכתוב: "ודבר אלקינו יקום לעולם".

אני בוטח וסומך עצמי על מדת טובך הגדול לבקש
 חנינה ומחילה, סליחה וכפרה, אולי עשיתי איזה
 דבר בשגגה נגד רצונך וגרמתי לך צער או שפגמתי חם
 ושלום בלי דעת בלי פגנה בכבודך, חמדת לבי ימחל לי
 על זה בלב שלם.

בעל הרחמים ישמח וירפא נפשך ויחזק כחך ובריאותך
 לאורך ימים בגשמיות ורוחניות, ויוסף לך חיים
 ואריכת ימים ושנים טובים לראות בטוב ה' ונעים זיוו.
 ישראל רב אודם

לט

לכבוד מחמד עיני ולבי, מר ז. שזר, אשר עשה מאמצים
 בפירים להיות רשום בתוך בני היכל המלך האמת
 שמאיר ידיעת אלקותו ותברך לכל באי עולם שזהו כל
 עקר יסוד היהדות ועולה על כל המצוות, ואי אפשר
 לבאר ולספר בשבח מצוה זו כי אין לך מצוה מכל
 מצוות התורה כמו מצוה זו של ההתדבקות והתקשרות
 בהצדיק האמת שיכול לקרב כל העולם לה' ותברך, כי
 בלי הצדיק האמת אין יהדות ואין אמונה וקיום התורה
 באמת.

הבעל-דבר אורב על האדם תמיד והעקר על
 אחריתו וסופו בפרט בדורותינו אלה,
 ואי אפשר לדלג ולקפץ על הגיהנם שהוא זה העולם כי
 אם על-ידי כח הצדיק האמת ועצותיו הקדושות העמקות

והתמימות ופשוטות מאד לכל אחד ואחד בכל מקום
 ובכל זמן ובכל דרגא, יהיה איך שיהיה, עד שיפנסו
 הריחות הקדושות מהדבורים הקדושים בלבבנו לקיום
 ולמעשה.

עקר הארת הדעת בחינת משה הוא להציל ולשמר
 ולהוציא את ישראל מן העברות הבאים עלידי
 רוח שטות, שזה עקר הרחמנות על ישראל עם קדוש למי
 שיודע מהיכן ישראל לקוחים, איך הם רחוקים לגמרי
 מעוונות רחמנא ליצלן. ולהאיר בדרי מעלה ובדרי מטה,
 שמודיע להדרי מטה שהם הירודים מאד בדיוטא
 התחתונה מאד מאד בשאול תחתיות וכו', שגם שם
 עדין ה' אתם ואצלם כי מלא כל הארץ כבודו, ומעוררם
 ומקיצם בבחינת הקיצו ורגנו שוכני עפר וכו'. ועלידי זה
 הוא מאיר בהם הדעת ומגרש מהם הרוח שטות בכל
 פעם. כי בודאי הוא מלאכה גדולה ואמנות נפלא מאד
 מאד להאיר הדעת באנשים כאלה שנכשלו בעוונות,
 בפרט שיש שנכשלו כמו שנכשלו רחמנא ליצלן במזידין
 גמורים בעוונות עצומים. והצדיק הוא רחמן כזה שאפלו
 להם הוא מאיר בטובו ורחמיו הדעת הקדוש, כי בכחו
 הגדול הוא מודיע להם כי עדין ה' אתם, כי לית אתר
 פנוי מיניה, ועלידי זה בעצמו הוא מגרש מהם הרוח
 שטות בכל פעם. כי אפלו אם האדם הוא כמו שהוא,

תִּכְרַף שְׁמוֹדִיעִים לוֹ כִּי גַם שָׁם נִמְצָא ה' יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב "הַשּׁוֹכֵן אִתְּם בְּתוֹךְ טַמְאָתָם", כִּי אֶפְלוּ בְּעֶשֶׂר כְּתָרִין דְּמִסְאָבוֹתָא נִמְצָא ה' יִתְבָּרַךְ, כִּי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְבַד כָּל חַיּוֹתָם וְכו' - אִזֵּי תִכְרַף בּוֹרַח הַרוּחַ שְׁטוֹת מִפְּנֵיו, כִּי מִי הוּא זֶה עָרַב אֶת לְבוֹ לְגִשְׁת אֱלֹו יִתְבָּרַךְ. כִּי בְּתוֹךְ רוּחַ שְׁטוֹת בְּעֶצְמוֹ נַעֲלָם חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְחַיֶּה אֶת בָּלָם, כִּי גַם בְּכָל הַמְּדַרְגּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּפְלוּ לְשָׁם כָּל הַנְּכַשְׁלִים וְהִירוּדִים בְּנ"ל, גַּם שָׁם בְּתוֹךְ עִמְק וְחֹזֶק הַזְּהֵמָא וְהַרוּחַ שְׁטוֹת בְּעֶצְמוֹ, נַעֲלָם וְנִמְצָא ה' יִתְבָּרַךְ, כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעַל-יְדֵי זֶה מְגַרְשִׁין הַרוּחַ שְׁטוֹת וְהַזְּהֵמָא.

אף-על-פי שֶׁהַמִּים רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם מִתְגַּבְּרִים עַל כָּל אָדָם כָּל-כַּף כָּל-כַּף, בְּחִינַת "כָּל מְשַׁבְּרֵיךְ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבֹרוּ", אֶף-עַל-פִּי בֵן מִכָּלם אֲדִיר בְּמָרוֹם ה' וְלַעֲוֹלָם יָדוֹ עַל הַעֲלִיזָנָה וְהוּא יִגְמַר הַכָּל כְּרִצּוֹנוֹ וְיָבִיא הַכָּל אֶל הַתְּכֵלִית הַטּוֹב הָאֱמִתִּי הַנִּצְחִי, כִּי כְּבַר הַקְּדִים וְנָתַן לְיִשְׂרָאֵל קִדְשַׁת אוֹר הַצַּדִּיק שְׁעַל-יָדוֹ יִתְגַּלֶּה אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעֵין כָּל וַיִּתְקַן הַכָּל.

כָּל מֵה שֶׁהֵדִין גָּדוֹל בְּיוֹתֵר צְרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ חֶסֶד גָּדוֹל בְּיוֹתֵר לְהַמְתִּיקוֹ וּלְבַטְלוֹ, וְגַדְל הַדִּינִים וְהַחֲשָׁךְ שֶׁל דוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה אֵי אֶפְשָׁר לְבַטֵּל כִּי אִם עַל-יְדֵי רַבּוּי הַחֶסֶד הַנִּמְשָׁךְ בְּכַח הַצַּדִּיק הָאֱמִתִּי.

אם רק מועמין טוב מעם ודעת של מעינות חכמות
 התורות הקדושות והנעימות מהצדיק החכם
 האמת, אזי שוב לא יכבה גרו אפלו בתוך כל מיני
 השף והתרחקות שעובר על כל אחד.

אחי יקירי וחביבי, ה' יודע את לבבי כי נכסף נכספתי
 בכל לבי ונפשי לטייל עמוך בגן עדן של הצדיק יום
 יום אך אין לי כח ואין דעתי גם צלולה מחמת הגלים
 הקשים והעצומים, ההרפתקאות והתלאות העובר עלי
 בכל יום ויום, אבל אף-על-פי כן בכל זאת אינני מסיח
 דעתי ממוך ואתה צמוד תמיד בעמקי לבבי ואני חושב
 ושוקד לישועתך הנצחית בידוע לך זה בברור גמור.

איש אהבתך תוקד בקרבי תמיד ואינני יכול להזיז
 אהבתי מאתך אפלו שעה אחת. אהבתי וחסדי
 מאתך לא יתקלקל ולא ימוש לעולם כי היא רק אמת,
 ואמת ה' לעולם תמיד, ועל-ידיה יתקנו כל התקונים
 בשלמות וכל הזדונות יתהפכו לזכיות בכח הצדיק האמת
 הנחל גובע.

יש בלבי הרבה לכתוב לך, רק מחמת עיפות נפשי לא
 אוכל לכתוב בלבבי, וגם זאת פתבתי בכל פחי למען
 נעם אהבתך התקוע בלבי. זאת נחמתי, אשר ידעתי
 שמשרש בפנימיות לכתוב נקדת אמת והאמונה הקדושה

בַּה' וּבְתוֹרָתוֹ וּבְהַצְדִּיק הָאֵמֶת בְּחִיר מִבְּחִירֵי צְדִיקָיָא
 שֶׁהוּא מַעֲנֵן כָּל הַיְשׁוּעוֹת, אֲשֶׁר נִבְּא לְדוֹרוֹת לְכָל אֶחָד כָּל
 מָה שְׂיַעֲבֹר עָלָיו, וּבְדַבְּרָיו יְכוּלִין לְהַתְּנַחֵם וּלְהַחִיּוֹת אֶת
 נַפְשֵׁנוּ תָמִיד, וְאֵין לְהַאֲרִיךְ לְנַבּוֹן וְנִלְכָּב כְּמוֹהוּ.

הַכּוֹתֵב בְּעֵיפּוֹת גְּדוֹל וּמִצְפָּה לַיְשׁוּעָה שְׁלֵמָה.
 יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְסָר

מ

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, מִחֲמַד לְבִי וְעֵינַי, מֵר ש. ז. שׁוֹר,
 הַשְּׁזוֹר וְקְלוֹעַ בְּחֻבְלֵי עֲבוֹתוֹת אֲהַבָּה אֶל הַצְדִּיק שֶׁהוּא
 חֲדוּשׁ פְּלֵא נוֹרָא כְּזֶה שְׁלֵא הָיָה וְלֹא יִהְיֶה כְּמוֹהוּ, שְׂיִישׁ
 לוֹ כַח בְּקוֹל תּוֹרָתוֹ לְהַפְּדֵי כָּל הָעוֹלָם מֵרַע לְטוֹב
 לְהַעֲלוֹתָם וּלְתַקְנָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְהוּא עֶקֶר הַחֲדוּשׁ
 וְהַפְּלֵא שֶׁל כָּל הַבְּרִיאָה, וְהוּא יְגַמֵּר הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ לְהַבְיֵא
 הַכֹּל אֶל הַתְּכֵלִית הַטוֹב הָאֵמֶתִי.

אַהֲוֵי, אַחֵי, נַפְשֵׁי וְלִבִּי, מִתְקַף אֲהַבְתִּי אֵלֶיךָ אֲהַבָּה
 אֵמֶתִית שְׂאִין לָהּ גְבוּל, אֵינְךָ זֶה מִמִּחְשַׁבְתִּי
 אֶפְלוֹ שָׁעָה אַחַת, וְתָמִיד אַתָּה נִשְׂרָשׁ בְּלִבִּי לְהַרְבּוֹת
 בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים עַל יְשׁוּעַת נַפְשֶׁךָ. לְאֲשֶׁר ה' יִתְבָּרֵךְ וְאֵנִי
 וְאַתָּה יוֹדְעִים פְּנִימִיּוֹת לְבָבְךָ הַטוֹב וְהַיֶּשֶׁר הַכּוֹסֵף וּמִשְׁתַּוְּקֵק
 וּמִתְגַּעְגַּע בְּכִלּוֹת הַנֶּפֶשׁ לְבַטֵּל וּלְסַלֵּק מִחוּ וּחְכָמְתוֹ לְגַמְרִי,
 וּלְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל רוּחַ חֲכָמָה, רוּחַ
 נְבוּאָה שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת הַמְּגַלֶּה אֱלֻקוֹתוֹ וְאַחֲדוֹתוֹ
 וּמְמַשְׁלֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְעֵין כָּל עֵין בְּעֵין.

אָחִי יְקִירִי, עַד עַכְשָׁו הָיִיתִי מְצַפֶּה לְבִיאָתְךָ, וּמֵאַלְיָךְ תִּבֵּן גְּדֹל הַצֶּעַר שֶׁהָיָה לִי עַל שְׁלֵא הַגַּעְתָּ, אֲךְ בּוֹדְאֵי הַכָּל לְטוֹבָה. אִם אַף שְׁמוֹנֵעִים אוֹתוֹ מְדַבְּרִים שֶׁבִקְדֻשָּׁה וְגַם אֶפְשָׁר שְׂאִינוֹ מִתְגַּבֵּר כְּרֹאוֹי בְּנֶגֶד הַמְּנִיעוֹת, אֶף־עַל־פִּי כִּן חֲלִילָה לְךָ אָחִי מִלִּפְּלֵ בְדַעְתְּךָ מִחֲמַת זֶה, כִּי דְרָכֵי ה' נִשְׁגָּבִים מְאֹד מְאֹד, וּכְבֹר הוֹדִיעַ לָנוּ הַצַּדִּיק בְּפִרוּשׁ שְׂאֵפְלוֹ כְּשֶׂאִין מוֹצִיאִין מִכַּח אֶל הַפּוֹעֵל מֵה שְׁחַפְצִים אִיזָה דְבַר שֶׁבִקְדֻשָּׁה, אֶף־עַל־פִּי כִּן הֶרְצוֹן בְּעֶצְמוֹ טוֹב מְאֹד, וְהִלְוִאי שְׁנֹאחֵז בְּזֶה, שִׁיְהִיָּה הֶרְצוֹן עַל כָּל פְּנִים חֲזֹק מְאֹד לֵה' יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ, כְּאֲשֶׁר כָּבֵר דִּבְרָנוּ בְּזֶה הַרְבֵּה. וְתִהְיֶה לְאֵל רְצוֹנְךָ טוֹב וְחֲזֹק מְאֹד לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק וְלִלְכֵת בְּדְרָכֵי עֲצוֹתָיו.

ה' יוֹדֵעַ הָאֱמֶת, שֶׁקִּשְׁוָה עָלַי מְאֹד עֲנִין הַכְּתִיבָה, אוֹלָם שְׁמַתִּי אֶת לְבִי לְכַתֵּב, בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר הִלְכְּבוֹת הוֹלְכִים וְנִתְמַעְטִים בְּעֶצֶם הַחֲשֶׁךְ הַזֶּה.

דַּע אָחִי, כִּי כָּל מֵה שֶׁהָיָה נַעֲשֶׂה עִמָּנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ וְכָל מֵה שְׁנַעֲשֶׂה בְּעוֹלָם, הַכָּל מְרָמוֹ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְכָל מִי שִׁישִׂים אֶת לְבוֹ לְזֶה יִשְׁתוּמֵם וְיִתְפַּלֵּא.

צַרִּיךְ לָשׂוּם לְבוֹ לְהִתְבּוֹנֵן עַל דְּרָכֵי ה' וְהִנְהַגוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת,

חֲסָדִים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת שְׁמוֹדִיעַ
וּמְגַלֶּה לָנוּ אֵלֻקוֹתוֹ יִתְפָּרֵךְ בְּחִדוּשֵׁי תוֹרָתוֹ שְׁמַחֲדֵשׁ
בְּדַרְכֵים נִפְלְאִים לְדוֹר דוֹר.

אִסוּר לִהְיוֹת עֶצֶל וּרְפָה יָדַיִם, רַק לִהְיוֹת אִישׁ חֵיל
וּמְזוּז וְחֹזֵק וְאִמִּין בְּדַעְתּוֹ, לְרֹאוֹת וּלְהִבִּין
הַרְמוּזִים שֶׁהַצְּדִיק מְרַמֵּז בְּלִבּוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת בְּרַמְזוֹ
הַקְּדוּשִׁים, כִּי עַדִּין ה' אֶתְנוּ וְעַמְנוּ וְאַצִּילֵנוּ וְכו', וּמְחִזֵּק
אוֹתָנוּ בְּהַתְחַזְּקוֹת נִפְלְאָ בְּלִי שְׁעוֹר שְׁלֵא נִירָא וְלֹא נַחַת
וְלֹא נִפְחָד כְּלָל, כִּי ה' אֶתְנוּ תָמִיד בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ,
לֹא יִשֵּׁשׁ ה' אֶת עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל.

צָרִיךְ לְהַגְדִּיל הַשֵּׁכֶל וּלְהַעֲמִיק מַחֲשַׁבְתּוֹ וּלְהִיּוֹת שְׂכֵלוֹ
שָׂט וּפּוֹרֵחַ וּמְעוֹפֵף בְּתוֹךְ קִדְשֵׁת הַדַּעַת שֶׁל
הַצְּדִיק שֶׁהוּא עֶקֶר הַתְּקוּן.

עֶקֶר קִבְּלַת הַמַּחֲזִין וְהַדַּעַת שֶׁהוּא גִּדְרַת הָאָדָם, הוּא
לְזוֹבוֹת לְהִסְתַּפֵּל הַיָּטִב עַל אוֹר הַשֵּׁכֶל וְהַחֲכָמָה
שִׁישׁ בְּכָל דְּבַר וּלְהַתְקַרֵּב עַל-יְדֵי זֶה לֵה' יִתְפָּרֵךְ וּלְהַפִּיר
אוֹתוֹ וּלְעַבְדוֹ יִתְפָּרֵךְ עַל-יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁפְּעוּלָם,
וּלְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל הַכְּסִילוֹת וְהַבְּהֻמָּיוֹת שֶׁל חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת
וּפִילוֹסוֹפִיָא וּכְלָל כָּל הַתְּאוּוֹת וְהַמְדוּת רְעוֹת שֶׁהֵם רוּחַ
שָׂטוֹת וְשִׁנְעוֹן וּמַעֲשֵׂה בְּהִמָּה מִמָּשׁ הַנִּמְשָׁךְ מִבְּחִינַת
מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.

לפַעַמִּים מִתְנַפֵּל הַבַּעַל־דָּבָר וְהַסְטָרָא אַחֲרָא וּמַעְקָם
 לְבוּ בְּבַחֲנֵינָת מַחֲזִין דְּקַטְנוֹת וְרוּצָה לְרַחֲקוּ
 עַל־יְדֵי זֶה מַה' יִתְפָּרֵךְ, דְּהֵינּוּ שְׂאוֹמֵר בְּלִבּוֹ, וְכִי רָאוּי אֲנִי
 שְׂיַעֲשֶׂה ה' יִתְפָּרֵךְ לִי נְסִים פְּאֵלָה, הֲלֵא אֲנִי יוֹדֵעַ חֲטָאֵי
 וּפְשָׁעֵי הַמְרַבִּים, וּמַחֲמַת זֶה אֵינּוּ מֵאֲמִין בְּדַבְרֵי הַצַּדִּיק
 הָרוּצָה לְגַאֲלוֹ וּלְהַשִּׁיבּוּ פְּאֻמַּת לַה' יִתְפָּרֵךְ. כְּמוֹ שְׂרָאֵינוּ
 בְּמָה וּבְמָה שְׁנַתְרַחֲקוּ עַל־יְדֵי זֶה, מַחֲמַת שְׁהֵם יוֹדְעִים
 לְכַלּוֹכֵם וְטַנוּפֵם בְּעוֹנוֹת, רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, וְאֵינֶם מֵאֲמִינִים
 בְּכַח הַצַּדִּיק שְׂאֲפֻשֵׁר לְגַאֲלָם, וּבְכַרְט כְּשֶׁפֶא עֲלֵיהֶם יְסוּרִים
 וּמְרִירוֹת בְּגַשְׂמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת הֵם אוֹמְרִים בְּנַפְשָׁם, הֲלֵא אֲנִי
 רוֹאֶה שְׂאִין ה' יִתְפָּרֵךְ רוּצָה לְקַרְבְּנִי, כִּי כּוּדְאֵי אֵי אֲפֻשֵׁר
 לְקַרֵב פְּגוּם כְּמוֹנִי.

כְּשֶׁה' יִתְפָּרֵךְ רוּצָה לְרַחֵם עַל הָאָדָם וּלְהוֹשִׁיעוֹ, עֶקֶר
 יְשׁוּעָתוֹ עַל־יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי הַגָּדוֹל בַּמַּעֲלָה
 מְאֹד שֶׁהוּא בְּחִינַת דָּוִד מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא מְמַתִּיק כָּל הַמַּחֲזִין
 דְּקַטְנוֹת וְתַכְלִית קַטְנוֹת דְּקַטְנוֹת עַד קֶצֶה הָאֲחֵרוֹן עַד אֵין
 תַּכְלִית, הַכֹּל הוּא מְמַתִּיק בְּשִׂרְשׁוֹ הָעֲלִיּוֹן הַגְּבוּהַ וְהַגּוֹרָא
 מְאֹד, מְשַׁרְשׁ הָעֲלִיּוֹן שֶׁל כָּל הַמַּחֲזִין שֶׁהוּא בְּחִינַת 'אֵין',
 שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִכָּל הַמַּחֲזִין דְּגַדְלוֹת וְקַטְנוֹת שְׂשֵׁם כְּלָא חַד
 וְהַכֹּל נִמְתָּק שֵׁם. וְהַצַּדִּיק הַזֶּה דִּיקָא הוּא יָכוֹל לַעְזוֹר
 וּלְהוֹשִׁיעַ אֶת כָּל הַדְּלִים וְהַשְּׁפָלִים שְׂבַעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂכַתּוּב:
 "יָחֵם עַל דָּל וְאֲבִיוֹן וּנְפֹשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ". וְעֶקֶר הָעֲנִיּוֹת

והדלות הוא העניות מדעת התורה והמצוות, שהוא רחוק
 מה' יתברך חס ושלום, וכשזה העני במעשים רואה
 פחיתותו ושללותו, בפרט פשמרגיש חובותיו שהוא חיב
 לה' יתברך על-ידי עוונותיו ופשעיו הרבים, כשהוא
 מתחיל להתמרמר לפני ה' יתברך בלב נשבר ונדפא מאד
 ומפרש צערו ושיחתו לפני ה', בודאי תפלתו יקרה
 וחשובה מאד מאד לפני ה' יתברך ופותחת כל תרעין
 וכו', אבל אף-על-פי כן עדין אין לה כח לפעל פעלתה
 בשלמות מחמת תקף הדינים שהוא בחינת מחין דקטנות,
 כי הוא עני מן הדעת, ועל-כן עקר ישועתו על-ידי הצדיק
 הגדול האמתי שהוא בחינת משיח שהוא משתף עצמו
 עם אלו העניים אף-על-פי שפגמו מאד ועשו מה שעשו,
 אף-על-פי כן רחמיו מתגברים עליהם והוא מוריד עצמו
 אליהם ועושה עצמו כמותם וגרוע מהם, כי הוא ענו מפל
 האדם אשר על פני האדמה ואף-על-פי כן אינו גופל
 למחין דקטנות חס ושלום, שזהו בחינת תכלית שלמות
 העונה של בחינת משה משיח שאין אנו יכולים להבין
 זאת.

הצדיק בתקף קדשתו וחקמתו הנשגבה והנוראה,
 הוא מסלק הכל ומתנהג עצמו בתמימות
 ופשיטות.

אָסוּר לְיָאֵשׁ עֲצָמוֹ, רַק לְחַפֵּשׂ אַחַר הַקְדָּשָׁה בְּכָל עֵת,
 וְאִפְלוּ אִם נִדְמָה לוֹ שְׂכָפִי מֵה שְׂיֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ
 נִגְעֵי לִבָּבוֹ וּמְכַאוּבָיו - רְחוּק מְאֹד שְׂיֵשִׁיג אֶת הַקְדָּשָׁה,
 אֶרְפֵּל-לִפִּי כֵן הוּא יַעֲשֶׂה אֶל שְׁלוֹ וַיַּחֲפֵשׂ אַחֲרֶיהָ בְּכָל כַּחוֹ.
 וְאִפְלוּ אִם נִדְמָה לוֹ שְׁגָם אַחַר הַחֲפוּשׁ זֶה כַּמָּה וְכַמָּה
 שָׁנִים וְלֹא מֵצָא עֲדִין וְלֹא הִשִּׁיג עֲדִין שׁוּם מִדְרַגַּת הַקְדָּשָׁה
 בְּלָל, אֶרְפֵּל-לִפִּי כֵן יַחֲפֵשׂ עוֹד וְעוֹד, עַד שְׂאֵם הָאָדָם חִזַּק
 בְּזֶה בְּאַמֶּת כָּל יְמֵי חַיָּיו, ה' יִתְבָּרַךְ מְרַחֵם עָלָיו וּמְסִיעַ
 וְעוֹזֵר לוֹ לְמַעַלְהָ מִדְרָגָה הַטְּבַע וְשִׁכַּל אֲנוּשֵׁי לְגַמְרֵי, עַד
 שְׂזוּכָה לְעֵבֵר עַל הַכֹּל בְּשָׁלוֹם וְלִגְמֹר הַדְּבָר לְהוֹצִיא
 הַקְדָּשָׁה מֵהַקְּלָפָה.

עֵקֶר הַדְרָגָה לְתִשׁוּבָה הוּא לִידַע וּלְהֵאֱמִין שֶׁה' יִתְבָּרַךְ
 בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל דְרָגָא אִפְלוּ בְּכָל הַטְּמָאוֹת
 וְהַזְהָמוֹת, בְּבַחֲיִנַת "וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּגֶד", אִפְלוּ בַתְּכִלִּית
 הַיְרִידָה וְהַהֲרַחֲקָה שְׂאִין יְרִידָה לְמַטָּה מִזֶּה - גַּם עֲלֵיהֶם
 הַגִּיעַ רַחֲמָיו בְּדוֹר הַזֶּה לְעוֹרְרֵם וּלְהַקִּיצֵם לְתַמְכֵּם
 וְלִסְעָדֵם, לְהַחֲלִימֵם וּלְרַפְּאוֹתֵם לְהַחֲיוֹתֵם וּלְשַׂמְחֵם.

הַצְדִּיק יֵשׁ לוֹ כַּח לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם מֵעֲבֻרוֹת,
 שְׂאִפְלוּ מִי שְׁנֹלְכָד בְּמָה שְׁנֹלְכָד רַחֲמָנָא לִיצְלָן,
 יְהִיָּה אִיךָ שְׂיִהְיָה, יִזְכָּה לְצִאת מִמַּעֲשָׂיו הָרָעִים עַל-יְדֵי גְדֹל
 כַּח הַצְדִּיק וְדַבְּרוּרֵי הַקְדוּשִׁים.

אֶפְלוּ מִי שֶׁנִּתְרַחַק לְקַצּוֹי אֶרֶץ וַיִּם רְחוֹקִים וַיֵּצֵא חוּץ
 לְתַחֲוֹם וּגְבוּל קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְהַתּוֹרָה לְגַמְרֵי,
 אֶרֶץ-עַל-פִּי כֵן תָּמִיד בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא, אִם יִרְצֶה יוֹכֵל
 לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּהַחֲדוּשֵׁי תּוֹרַת הַנִּפְלְאִים שֶׁנִּגְלָה לָנוּ
 הַנֶּחֱל גּוֹבֵעַ.

הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת רֹאשׁ בֵּית, הַבֶּעַל הַבַּיִת
 שֶׁל הָעוֹלָם, אֵינן לָנוּ שׁוֹם תְּפִיסָה בּוֹ וְאֵינן אָנוּ
 יְכוּלִים לִינֹק מִמֶּנּוּ וּלְשָׂאב חַיּוֹת מִמֶּחֹ הַקְּדוּשׁ כִּי אִם דֶּרֶךְ
 פְּתִיחֵי פִּי הַקְּדוּשׁ שֶׁדֶּרֶךְ שָׁם יוֹצֵא כְּמִפֶּה מִן הַיָּם
 מִפְּנִימִיּוֹת מִחוּ אֵילִינוּ, לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ נֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת
 גְּדוֹלוֹת עַד שֶׁנִּזְכָּה לְשַׁבַּע מְטוֹבוֹ.

אֶהְבֶּתְךָ וְתִשׁוּקְתְךָ לְשִׁמְעַ דְּבוּרִים אֲמִתִּיִּים אֲלֻצוּנֵי
 לְמִלְאוֹת רְצוֹנְךָ הַטּוֹב וְלִהְיוֹכִירְךָ וְלִזְרוֹךְ
 שֶׁתִּזְכֹּר הַיָּטִב בְּכָל יוֹם תָּמִיד לְעֵינַי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
 וְתִלְמִידֵי הַקְּדוּשִׁים הַתְּמִימִים בְּכָל מִינֵי תְּמִימוֹת, וְאֶרֶץ-עַל-
 פִּי כֵן הֵם עִמָּקִים עִמָּקִים מְאֹד, מְלֵאִים חֲכָמָה עִמָּקָה
 אֲמִתִּית, עִמָּקוֹת לְפָנִים עִמָּקוֹת, עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית,
 וְלָשׁוֹם יָב עֲלֵיהֶם. בְּנֹדָאֵי תְּמָצָא בְּהֵם כָּל מִינֵי מְטַעְמִים
 הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ וְעֵצוֹת אֲמִתִּיּוֹת לְהַחֲיוֹת וְלַחֲזֹק כָּל
 אֶחָד לְפִי עֶרְבוּ, נְעָרִים גַּם זְקֵנִים, בְּרִיאִים וְחַלְשִׁים, בְּכָל
 מִינֵי עֲזָרָה, הַכֹּל כֹּאֲשֶׁר לְכֹל יְכוּלִים לְמַצָּא בְּהֵם, טוֹב טַעַם

וְדַעַת אֲמֵתִית בְּאִפְנֵי שְׂיוֹכַל כָּל אֶחָד בְּכָל עֵת לְדַלֵּג וּלְקַפֵּץ
עַל כָּל הָעוֹמְדִים עָלָיו לְהַטְרִידוֹ מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת חַס וְשָׁלוֹם,
כִּי לֹא אֶחָד בְּלִבָּד עוֹמֵד עַל כָּל אָדָם בְּכָל יוֹם לְכַלּוֹתוֹ
לְגַמְרֵי חַס וְשָׁלוֹם כִּי אִם רַבִּים מְאֹד רַבִּים רַבִּים מְכַל צַד.

חֲזֹק וְאַמֵּץ יְקִירֵי חֲבִיבֵי נַפְשֵׁי וּלְבָבֵי לְדַבֵּק עֲצֻמָּךְ לַה'
יִתְפַּרֵּךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא בְּכָל מָה שֶׁתּוֹכַל, וְשִׁים
לְכַף הַיָּטֵב לְהַסְתַּכֵּל עַל כָּל הַרְמָזִים שֶׁה' יִתְפַּרֵּךְ מְרַמֵּז לָךְ
בְּכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו מִכָּל מְקוֹם וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהוּא.
דְּבַרֵי הַמְּזוּהָרֵךְ וּמְזוּרָךְ לְטוֹבְתְךָ הַנְּצַחִית.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעֶסְךָ

רְבוֹנֵנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְלֶכֶךְ הַשָּׁלוֹם שְׁלוֹ, אֶתְּךָ
יֹדַע, אֲשֶׁרֵיהֶם הַרְגָּלִים שֶׁהוֹלְכִים וְנוֹסְעִים
לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת וּלְהַנְלִיִּים אֵלָיו, כִּי הַהֲלִיכָה הִיא בְּרַגְלֵינוּ
וְעַל־יְדֵי זֶה מְגַבִּיהַ בְּחִינַת רַגְלֵינוּ שֶׁהוּא בְּחִינַת זֶה הָעוֹלָם
הַעֲשִׂיָה.

מא

לְכַבֹּד עֵינֵי וְלִבִּי, מַר ש. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר אֶהְבְּתוּ וְנִאֲמַנּוּתוֹ
לְעֵצֶם הָאֵמֶת שְׁאִין כְּמוֹהוּ מְקַצֵּה הָעוֹלָם וְעַד קִצְהוּ אֵינוֹ
זָקוּק לְדְבוּרִים, כִּי מַעֲשָׂיו וּפְעֻלָּיו הַנְּשַׁנְבִּים לְהַצְמִיחַ
וּלְגַדֵּל אֹר הַצְדִּיק הָאֵמֶת בְּלִב יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם צוֹעְקִים
עַל־כֶּךָ בְּקוֹל גְּדוֹל. אֲשֶׁרִיךְ שְׂזִכִּיתִי לְכַף שְׁנַפְלֵת בְּגוֹרֵל
הַצְדִּיק הָאֵמֶת, הַפְּלֵא הַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ פְּלֵאֵי
פְּלֵאוֹת גַּם עַכְשָׁיו יוֹתֵר מִבְּחִינּוֹ.

הַתְּעוֹרְרוֹת וְהַשְׁתַּוְּקוֹת לְבָרָא אֶל הָאֲמַת הָאֲמַתִּי, זֶה גֵרָם לִי לְעוֹרֵר תַּקְוָה אֶהְבְּתִי אֵלֶיךָ בְּלִי גְבוּל, כִּי הִיא אֶהְבֵּה אֲמַתִּית, אֶהְבֵּה נְקִיָּה וּמְהוּרָה בְּלִי פְסֻלַת וּפְנִיָּה שֶׁל כְּבוֹד וּמִמוֹן אוֹ שׁוֹם דְּבַר מַעֲסָקֵי עוֹלָם הִזָּה כָּלֵל. תֵּאֱמִין לִי, שְׂאִינְךָ זֶה מִמַּחֲשַׁבְתִּי וּמִלְבִּי וְתִמִּיד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק וּמִתְגַּעְגַּע אֵלֶיךָ וּמִתְפַּלֵּל עַל יִשׁוּעַת נַפְשְׁךָ שְׁתוֹפָה מְהֵרָה לְהַכְנִים בְּלַבָּךְ אוֹר הַמְּנַהֵיג הָאֲמַת, נַחַל גּוֹבֵעַ, בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עַת מִחֻדָּשׁ כִּי זֶהוּ עֵקֶר הַיִּשׁוּעָה וְהַרְפוּאָה בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת לַיְצָח.

בְּבִרְכָה נֶאֱמָנָה וְעִמְקָה לְרַפּוּאָה וַיִּשׁוּעָה שְׁלֵמָה,
אוֹהֲבוֹ אֶהְבֵּת אֲמַת זָפָה וְצָחָה.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְסֵר

מב

לְכַבּוֹד נְשִׂיא מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, עֲצָמֵי וּבְשָׂרֵי, מַר ש. ז. שׁוֹר,
שְׁחִדֵד אֶת אֲזִנָּיו וּלְבָבוֹ לְשִׁמְעַת גַּפְלֹאוֹת נוֹרָאוֹת הַשִּׁיר
וְהַנְּגִינָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמַת שְׁעֵל־יְדוֹ הוּא מוֹצִיא כָּל
הַנְּפֻשׁוֹת שֶׁנִּפְלְאוּ בְּטַעוֹתֵים וּמְבוּכוֹת וְקִשְׁיוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת
וּכְפִירוֹת גְּדוּלוֹת, וּבְהַשִּׁיר וְהַנְּגִינָה הִזָּה הוּא רֹפֵא אוֹתֵנוּ,
אֶת הַבַּת מִלְכָּה, שֶׁהוּא כְּלָלִיּוֹת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת. מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ יִנְגֵן זֶה הַנְּגִינָה לְעֵתִיד וְעֵל־יְדוֹ
יְגַלֵּה גּוֹבֵעַ אוֹר ה' לְכֹל בְּאֵי עוֹלָם וַיִּתְקַן כָּל הָעוֹלָם
בְּשְׁלֵמוֹת בְּתַכְלִית.

קבלתי אנרתך היקר לי מפל הון המלא דבורים
 קדושים ודברי ידידות ואהבה חזקה ואמתית,
 ואקנה פי בקרוב נזפה להתראות בשמחה בשבת אחים
 גם יחד ולקבל דין מן דין. זה עכשו בעת עריכת מכתבי
 הגיע לי תרומתו מאה ל"י והיה לי מזה שמחה ונחת גדול
 על שזכה להיות בעזרי לתומכני. והנני נותן לכבוד מעלתו
 הרם תשואות חן ורב תודות מעמקא דלפאי, ישלם ה'
 פעלו הטוב, רפואה וישועה בגוף ובנפש לארץ ימים
 ושנים טובים, ויזכה לראות התגלות האמת בעולם,
 שיכירו וידעו כל יושבי תבל כי לה' המלוכה ומושל
 בגוים, ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונו בלבב שלם.
אי אפשר להתקרב ולדעת מה' יתברך על ידי שום
 חכמה, כי אם על ידי אמונה שהוא השער והפתח
 להתקרב ולדעת מה' יתברך באמת.

מען מוז דעביווין דאס וואסר וואס פון דארט וואקסט
 אמונה (צריכין לחתר המים שמהם גדלה האמונה).
 האדם צריך עצות עמקות בכל יום, דהינו לצעק
 ממעמקים מעמקא דלפא עד אשר יחתר וימשיך עצות
 עמקות המתחדשות בכל יום ועת בבחינת "גולה עמקות
 מני חשך", שעל ידם נמשך אמונה.

רבונו של עולם, אתה יודע כל מה שעובר על כל העולם בענין האמונה הקדושה שהוא יסוד הכל, ובפרט מה שעובר על ישראל עם קדוש שהם כלם מאמינים בני מאמינים, אך אף-על-פי כן יש אלפים ורבבות מדרגות בענין האמונה הקדושה, וכל הצרות וכל הגליות שעוברים על ישראל הכל על-ידי פגם האמונה שהוא יסוד כל התורה כלה באשר גלית אוננו על-ידי חכמיו הקדושים (ובפרט מה שעובר עתה על ישראל אשר יצא הקצף מאתך ונגזרו כמה גזרות רעות על ישראל), או לנו על שברנו, נחלה מכותינו, אוי מה היה לנו, אוי מה היה לנו, אוי מי יעמד בעדנו בעת צרה מרה כזאת, אוי מה נעשה לנו, אוי אוי להיכן נברח, להיכן ננוס לעזרה, ובפרט שנשמע שרוצים להוציא עוד חס ושלום גזרות קשות ורעות מאד רחמנא לצלן, וכלם בנגד דת ישראל, אוי אוי ואבוי אוי ומר אוי ומר, וכל אלו הצרות כלם באים על-ידי פגם אמונה.

אחי יקירי וחביבי בנפשי, אין אתה יוצא מלבי ואיני מסיח דעתי ממך בכל עת, אחי חביבי, דע והאמן שאני מוכן להקריב את חיי על מזבח אהבתנו האמתית עד בלי גבול. ה' יודע את לבי, כי נכסף נכספתי מאד בכל נפשי לטייל עמך יום יום בגן עדן של הצדיק האמת ההולך לפנינו תמיד ועוסק עמנו בכל דור לתקננו ולקרננו

וּלְהַשִּׁיבֵנוּ לַה' יִתְבַרַךְ וּלְתוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה בְּאַמֶּת.

פְּתִיכָה וְחֲתִימָה טוֹבָה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם לְךָ וּלְבֵיתְךָ.

יִשְׂרָאֵל דָּב אוֹדְעֶסָר

מג

לְכַבּוֹד אִישׁ בְּרִיתִי לְבִי וּבִשְׂרִי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, הַשּׁוֹאֵב
רוּחַ חֲכָמָה הַיּוֹצֵא מִמּוֹחַ הַפְּלֵא הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁל הַצְּדִיק
הַחֲכָם הָאֵמֶת בְּחִיר מִבְּחִירֵי צְדִיקָיָא אֲשֶׁר מִסּוֹף הָעוֹלָם
וְעַד סוֹפוֹ לֹא קָם כְּמוֹהוּ, הַמְּבַעֵר וּמְבַטֵּל הַשֶּׁקֶר וְרוּחַ
שְׁטוּת וְטָעוּת שֶׁל הַמִּינּוּת וְאַמּוֹנוֹת פְּזִיזוֹת הַמִּתְנַבְּרִים
לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם. יָסִיר ה' מִמֶּךָ כָּל מִינֵי
חֵלִי וְיִגְוֶן וְאִנְחָה, וְיִהַפֵּךְ הַיְגוֹן וְאִנְחָה לְשִׂמְחָה, וְיִתֵּן לְךָ
הַחַיִּים אֲרָכִים חַיִּים טוֹבִים שֶׁפָּרְכוּ בְּעַמְלֵי־רֵם אֶת הַזּוּג
הַקְדוּשׁ, וּבִימִיד תִּשָּׁע יְהוּדָא וִירוּשָׁלַיִם.

עֵקֶר הַחַיּוֹת הוּא הַחֲכָמָה כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב "הַחֲכָמָה תַּחֲיָה"
וְכוּ', וְחַיּוֹת דְּקַדְשָׁה בְּחִינַת חַיּוֹת אָדָם הוּא בְּחִינַת
חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה, וְחַיּוֹת בְּהֵמוֹת וְכוּ' הֵם מִבְּחִינַת חֲכָמַת
הַטְּבַע.

חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת כְּנֶגֶד חֲכָמַת הַתּוֹרָה הֵם בְּחִינַת
בְּהֵמָה כְּנֶגֶד אָדָם, וְעַל־כֵּן יִשְׂרָאֵל הַדְּבּוּקִים
בַּתּוֹרָה קְרוּיִין אָדָם אֲבָל אֲמוֹת הָעוֹלָם שְׁעוֹסְקִין בְּחֲכָמוֹת
חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁהוּא חֲכָמַת הַטְּבַע הֵם קְרוּיִין בְּהֵמָה.

כָּל החיות ובהמות ועופות וכיוצא, שאין להם דעת אדם, כלם הם בבחינת חכמת הטבע שהוא בחינת בהמיות פסילות. כי גדר האדם הוא הדעת שהוא התורה, כי רק חכמת התורה היא חכמה ודעת אמתית וכל שאר החכמות חיצוניות של חכמי הטבע כלם הם פסילות גמור בחינת בהמיות פנגד חכמות התורה.

צְרִיכִים להכניע רוח הבהמיות שהוא בחינת חכמת הטבע, שהוא בחינת פסילות בחינת בהמה שאין לה דעת פנגד חכמת התורה שהוא עקר החכמה האמתית שהוא בחינת אדם.

צָרִיךְ האדם לזהר מאד שלא יעשה מעשה בהמה חס ושלום, כי הדעת שהוא גדר האדם הוא בהפך ממש מכל התאוות וכו' שהם בחינת פסילות ושמות ושגגון מעשה בהמה ממש. וכשזוכה על ידי הדעת לגרש התאוות ומדות רעות הבהמיות אזי נתחזק ונתרומם שכלו, וכפי הכנעת התאוות הבהמיות פן נתרומם שכלו. ואזי, פשמיניע אל השכל, אז צריך הוא לידע האמת שעדין הוא רחוק מחכמה, בבחינת "אמרתי אהבמה והיא רחוקה ממני", כי עקר החכמה שישפיל שרחוק ממנו החכמה, ואז צריך דיקא לעשות עצמו בבהמה וכאלו אין בו שום דעת כלל כמבאר על פסוק "אשר נתן אלקים

חכמה בְּהִמָּה" (בפְּרִשְׁת וַיִּקְהַל) שְׁהוּא חֲכָמָה גְּדוּלָה לַעֲשׂוֹת
 עֲצָמוּ בְּבִהְמָה. כִּי אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ בְּשִׁלְמוֹת
 הַדַּעַת וְהַמְחִין הָאֲמִתִּיִּים כִּי אִם עַל־יְדֵי צְמֻצוּם הַמֶּחֶ שְׁוֶה
 בְּחִינַת שְׁמִשִּׁים עֲצָמוּ בְּבִהְמָה, שְׁמֻצְמֻצִים דַּעְתוֹ כְּאֵלוֹ אֵינוֹ
 יוֹדֵעַ כָּלֵל, וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל "אֵין הַתּוֹרָה מִתְקַיֶּמֶת
 אֶלָּא בְּמֵי שְׁמִשִּׁים עֲצָמוּ כְּאֵינוֹ יוֹדֵעַ", וְאִז עַל־יְדֵי זֶה דִּיקָא
 זוֹכָה לְקַבֵּל אֶת הַשֶּׁכֶל וְהַמֶּחֶ בְּהַדְרָגָה וּבִמְדָה. וְגַם
 כְּשֶׁמְקַבֵּל אֵיזוֹה שֶׁכֶל וְדַעַת צָרִיךְ לִידַע בְּכָל פַּעַם שְׁעֵדִין
 אֵינוֹ יוֹדֵעַ כָּלֵל, וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכָה לְקַבֵּל מִחַ וְדַעַת חֲדָשׁ
 בְּכָל פַּעַם.

כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁיִצָּא מִפִּי רַבְּנּוּ ז"ל עוֹלִים עַד אֵין סוּף
 וַיּוֹרְדִים עַד אֵין תְּכֵלִית וַיּוֹתֵר מִזֶּה. עוֹד נִזְכָּה לִידַע
 לַעֲתִיד בַּעַת שְׁאֵמֶת מֵאַרְצָן תְּצַמַח וְתִתְנַלָּה בְּעוֹלָם לְכָל
 הָעוֹלָם.

חֲזַק וְאַמִּץ וְתִשְׁמַח וְתִגִּיל וּבְטַח בְּכַחוֹ שֶׁל זְקֵן דְּקִדְשָׁה,
 זְקֵן שְׁבִזְקָנִים, כִּי הוּא הוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ בְּכָל עֵת לְנֶצַח
 בְּזֶה וּבְכָּא.

חיים אַרְפִּים וּבְרָכָה וְכָל טוֹב.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְעָסְר

רבונו של עולם, אבי אבי, חמדת לבבי חיותי ותענוגי הנצחי, כל מיני קינות וכל מיני בכיות וזעקות גדולות ומרות לא יספיקו כלל לחמא ועברה אחת שהוא מר ומרור לנפש הישראלי אפלו יותר מכל מיני הרג ומות ומכל מיני גיהנם שבעולם.

מד

לכבוד נשיא ישראל, מחמד עיני ולבי, מר ש. ז. שזר, ה' עזוז וגבור יהיה מעונך ויחזק לך בך בכל עז ותעצומות למסר נפשך ולדלג על הכל, כדי שתוכל להמשיך על מחד וחכמתך ודעתך הארה מהנגון והשיר של חסד של הצדיק האמת שיתגלה לעתיד בעת קץ האחרון עלידי משיח צדקנו, שעלידו יהפך כל העולם מרע למוב ויגלה לכלם אלקותו יתברך.

העם של זה האדם העלוב בזה העולם עמק מאד מאד, עמק עמק מי ימצאנו. ימי חיינו הם הכל, והזמן הולך ומת בכל רגע ורגע כי השעה והרגע שהיה לא יהיו עוד, והאדם חושב בכל יום ובכל עת מה יעשה למחר ולאחר זמן, עד שעלידי זה נופל לעבדות גמור ומיגע ומטריח את עצמו ביגיעות גדולות ועבודות קשות בשביל עמל העולם הזה אשר כל הזמן של העולם הזה הוא הכל, כי הזמן רץ ופורח מאד בלי שום קביעות כלל ובכל רגע האדם מת.

חֹזֵק וְהִתְחַזַּק וּזְכֹר אֶת בּוֹרְאֶךָ בְּכֹל עֵת בְּכֹל מָה שְׁעוֹבֵר
 עָלֶיךָ וְלִדְבַק בְּהִתְכַלִּית הָאֱמֶת כִּי הַכֹּל הַכֹּל הַבָּלִים
 הַכֵּל גְּדַף. רֵאֵה כִּמָּה הִפְלִיא ה' יִתְפַּרֵּךְ חֲסִדוֹ הַגָּדוֹל עִמָּנוּ
 שֶׁהוֹדִיעָנוּ בְּרַחֲמָיו תּוֹרוֹת גּוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת וְנִשְׁגָּבוֹת כְּאֵלֶּה
 אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמְעוּ מֵעוֹלָם, שֶׁהֵם רְפוּאוֹת נִפְלְאוֹת לְמַכּוֹתֵינוּ
 הָאֲנוּשׁוֹת כְּאֵלֶּה גַם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּוּ.

צָרִיךְ לְזַכֵּר הַיָּטִב הַיָּטִב כֹּל יְמֵי חַיָּיו בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם גָּדֹל
 חֲסִדֵי הַמָּקוֹם וְנִסִּים וְנִפְלְאוֹת שְׁעָשָׂה עִמּוֹ,
 שֶׁהוֹצִיאָו וְקָרְבוֹ לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת שְׁמוֹדִיעַ לוֹ כִּי עֲדִין ה'
 עִמּוֹ וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִדוֹ מִמֶּנּוּ לְנִצָּחַ, וְאֶף-עַל-פִּי שְׁעוֹבֵר
 עָלָיו מַה שְׁעוֹבֵר, אֶף-עַל-פִּי כֵּן בּוֹדָאי הַחֲסִד וְהַטּוֹבָה
 שְׁעָשָׂה עִמּוֹ ה' יִתְפַּרֵּךְ בּוֹדָאי אֵינּוּ לָרִיק חֵם וְשָׁלוֹם, וְסוֹף
 כֹּל סוֹף יִגְמַר ה' יִתְפַּרֵּךְ אֶת שְׁלוֹ, וַיִּזְכֶּה לְשׁוֹב לְמַקּוֹרוֹ
 לְהִתְקַרֵּב לְעַבּוֹדָתוֹ יִתְפַּרֵּךְ וְלִמְצָא אֲבֹדוֹתָיו בְּשָׁלְמוֹת, כִּי
 דָּבַר אֱלֹקֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם.

חֹזֵק וְאַמֵּץ וּבִטָּח בְּה' כִּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי ה' אִתְּךָ
 וְאַצְלָךָ, אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת. אֲנַחְנוּ חַיִּבִּים לְחֹזֵק
 עֲצֻמָּנוּ וְלָשִׁים לִבְנוֹ הַיָּטִב לְכֹל הַחֲסִדִּים וְהַטּוֹבוֹת נִצְחִיּוֹת
 נִפְלְאוֹת וְגוֹרְאוֹת אֲשֶׁר גָּמַל עָלֵינוּ בְּרַחֲמָיו וְרַב חֲסִדּוֹ עַל-
 יְדֵי הַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה.

כָּל יְמֵינוּ פֹּרְחִים וְהוֹלְכִים כְּצֵל עוֹבֵר וּכְעָנָן כְּלֵה וְכוּ'.
נָא בְּנֵי חֻמְדַּת לְבִי, הַסְתַּכַּל הַיָּטֵב עַל תְּכִלְתְּךָ
וְהַחֲזֵק בְּתוֹרַת ה' לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְנִים אֶת כָּל דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה, וְתִזְכֹּר הַיָּטֵב אֶת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁל קִדְשַׁת הַתּוֹרָה
וּתְפִלָּה, נְגוּנִים וְרִקּוּדִים בְּשִׂמְחָה בְּפֶרֶט בְּשִׁבְתָּ וְיוֹם טוֹב
שָׂרְאִיתָ מִמֶּנִּי בְּבִיתִי, וְאִם לֹא עֲבָשׁוּ אִמָּתִי, כִּי יְמֵינוּ כְּצֵל
עוֹבֵר וְהַזְמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה וְלֹא יִשָּׂאֵר לָךְ רַק מֵה שֶׁתַּחַמֵּף
בְּכָל יוֹם נִקְדוֹת טוֹבוֹת שֶׁל תּוֹרָה וְתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.
אֵל תִּפַּל בְּרַעְתְּךָ מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, אִזּוּ תִצְלִיחַ אֶת
דְּרִכְךָ וְאִזּוּ תִשְׁכִּיל.

מִי שְׂרוּצָה לְחוּם עַל עֲצָמוֹ בְּשִׂרְוֹאָה עֲצָם מְרִירַת נַפְשׁוֹ
שֶׁהוּא כְּמוֹ תוֹעָה בַּמַּדְבָּר מִמָּשׁ בְּמִקּוֹם תוֹהוֹ וּבוֹהוֹ
וְחֶשֶׁךְ, כְּאִשֶּׁר יִכּוֹל כָּל אֶחָד לְהַבִּין בְּעֲצָמוֹ, כָּל זֶה אִי
אֶפְשָׁר לְתַקֵּן כִּי אִם עַל־יְדֵי הַצַּדִּיק יִסוּד עוֹלָם בְּחִינַת
מֹשֶׁה מְשִׁיחַ. חֲזֹק וְאַמִּץ בְּכָל כַּחַךְ לְאַחֲזוֹ עֲצָמְךָ בְּהַצַּדִּיק
הַיָּמֵת הַנִּחַל נוֹבֵעַ שֶׁהוּא חַיִּיד וְאַרְךָ יְמִיד בְּזֶה וּבְבֵּא, מֵה
טוֹב חֲלָקְךָ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

קְלִפַּת הַזֶּמֶן עֲמֵלֵק אֹרֵב לְעַקֵּר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי מִשְׁנֵי
עוֹלָמוֹת חֵם וְשָׁלוֹם חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל מַלְחָמָתוֹ
שֶׁל עֲמֵלֵק יִמַּח שְׁמוֹ הוּא שְׁמַנִּיחַ עֲצָמוֹ לְאַרְכּוֹ וּלְרַחְבּוֹ
בְּהַתְנַבְּרוֹת גְּדוֹל וּבְהַחְבּוֹלוֹת עֲצוּמוֹת לְהַרְבּוֹת מַחְלָקַת עַל

הצדיק האמת הגבור פח מאד, על־ידי שִׁמְכָנִים בְּלֹב קְשִׁיּוֹת הַרְבֵּה עָלָיו, עַד שֶׁעַל־יְדֵי זֶה נִתְרַחֵקִין מִמֶּנּוּ וְזֶה גְרוֹעַ מִן הַכֹּל.

עֵקֶר הַנֶּאֱלָה הַאֲחֵרוֹנָה שֶׁאֲנִי מְקוּיִם וּמְצַפִּים אֵלֶיהָ הוּא רַק עַל־יְדֵי הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה מְשִׁיחַ שִׁמְמִשִּׁיךְ הַדַּעַת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְדוֹרוֹת עוֹלָם, אָבֵל הוּא נִתְעַלֵּם וְנִסְתָּר בְּכַמָּה הַסְתָּרוֹת שְׁבִתוֹךְ הַסְתָּרוֹת, וְאֶף־עַל־פִּי שֶׁהַדַּעַת לְפָנָי הָעֵינָיִם, אֶף־עַל־פִּי כֵן אֵין רוֹאִים אוֹתוֹ מִרְבוּי הַהַסְתָּרוֹת וְהַהֶעְלָמוֹת וְהַעֲקָר עַל־יְדֵי עֵצֶם הַמַּחֲלָקֶת וְהַקְטָגוֹרִיא שֶׁעַל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת וְאֲנָשָׁיו הַכְּשָׁרִים הָאֱמֵתִיִּים שְׁבִדוֹר. כִּידוּעַ כָּאֵב נִגַּע הַמְסַפַּחַת הַזֹּאת שֶׁל רְבוּי הַמַּחֲלָקֶת וְקְשִׁיּוֹת וּמְבוֹכוֹת שֶׁקָּשָׁה עַל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת וְאֲנָשָׁיו, שֶׁכָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִחֶסְרוֹן הַדַּעַת מִחֲמַת קְלָקוּלִים וּפְגָמִים וְכוּ' שֶׁל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה.

הַצַּדִּיק הָאֱמֵת שֶׁהוּא הָרֹאשׁ בֵּית הָאֱמֵתִי, אֵין לָנוּ שׁוֹם תְּפִיסָה בּוֹ וְאֵין אָנּוּ יְכוּלִים לִינֵק וְלִשְׁאֹב חַיּוֹת מִמּוֹחוֹ הַקְדוּשׁ כִּי אִם דֶּרֶךְ פְּתִיחֵי פִּיו הַקְדוּשׁ שְׁדַרְךְ שֶׁם הוּא מְגַלֶּה לָנוּ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְגִדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל־יְדֵי הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שֶׁמְגַלֶּה לָנוּ. כִּי הַצַּדִּיק הוּא מְמַשֵּׁךְ וּמְגַלֶּה הַחֲדוּשִׁים שֶׁלּוֹ בְּשֶׁכַל כּוֹה עַד שֶׁיְהִיּוּ נִמְשָׁכִין לְכָל אָדָם שֶׁפְּעוֹלָם בְּכָל מַדְרָגָה שֶׁהוּא, בֵּין בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה בֵּין

בְּתַכְלִית הַיְרִידָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכֻלָּם יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת אֶת
 עַצְמָם בָּהֶם תָּמִיד אִם יִרְצוּ לְקַבְּלָם. וְכֵן אֶפְלוּ אַחֵר
 הַסְּתַלְקוֹת הַצְּדִיק אַזִּי גַם־כֵּן עָקַר נַחֲמַתְנוּ וְתַקוּתְנוּ עַל־יַדִּי
 הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שֶׁהַשְּׂאִיר לָנוּ, שֶׁפָּהֶם אָנוּ יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת
 עַצְמֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, בְּכָל זְמַן וּבְכָל מְקוֹם וּבְכָל דְּרָגָא
 שֶׁפְּעוֹלָם, לְהַבְחִין וּלְהַבִּין בְּהַבְנָה בְּרוּרָה גְּמוּרָה הָאֵמֶת
 הָאֵמֶתִי כְּדֵי לְהַשְׁלִים לְרַפָּא וּלְתַקֵּן שְׁבָרֵי נַפְשׁוֹ וּנְפִשׁוֹת
 יִשְׂרָאֵל הַמִּתְגַּוְּלָלִים וְטוֹבְעִים וּמְשַׁקְעִים בְּתוֹךְ שְׁטַף מַיִם
 הַיְדוּנִים שֶׁהֵם הַכְּפִירוֹת וּמִינּוֹת וְאִמוּנוֹת כְּזִבּוּיֹת שֶׁל
 שְׁטוֹת וְהַבֵּל.

אֲשֶׁרִיד, אֲשֶׁר בְּגֹדֵל רַחֲמָנוֹת וַחֲנִינּוֹת הַפּוֹרָא יִתְבַּרַךְ
 נִפְלְאָת בְּגוֹרֵל הַצְּדִיק הָאֵמֶת שְׁעוֹסֵק עִמָּךְ
 בְּדַרְכֵי פְּלֹאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת לְחַיּוֹתְךָ וּלְקַרְבְּךָ לְה'
 יִתְבַּרַךְ בְּאֵמֶת.

הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת הֵם אוֹר וְנֵר לְהָאִיר לָנוּ הַדֶּרֶךְ לְבַקֵּשׁ
 וְלִמְצֹא אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּמַדְרָגָה
 גְּבוּהָה פְּלִיכָה עַד שֶׁהוּא זוֹכֵה לְקוֹל הַנְּגוּן שִׁיתְעַר לְעֵתִיד
 שֶׁעַל־יַדֵּי זֶה יֵשׁ לוֹ כַּחַ לְהוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר קוֹל
 תּוֹכַחְתּוֹ הוּא בְּחִינַת קוֹל הַנְּגוּן שִׁיתְעַר לְעֵתִיד עַל־יַדֵּי
 מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ.

בַּשְּׁבוּעַ שְׁעָבְרָה קִבַּלְתִּי בְּשׁוֹרַת שְׁלוֹמְכֶם הַטּוֹב בְּצִרוּף
הַסֵּף מֵאֵה ל"י, וְהָיָה לִי לְמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ שְׁזִכִּיתִי
לְמִצּוֹה כּוֹז שְׂאִין לָהּ שְׁעוֹר, אֵךְ בְּאַמַּת ה' יוֹדַע אֶת לְבִי,
כִּי עֲדִין אִין שְׂמַחְתִּי בְּשְׁלָמוֹת כִּי אוֹלֵי אֶתָּה עוֹשֶׂה מֵאַמֵּץ
יוֹתֵר מִכְּחֵד. אֲנִי מִתְפַּלֵּל שְׁתִּזְכֶּה לְקַיֵּם הַמִּצְוָה מֵעַשָׂר וְכָל
טוֹב וְה' יִתְבָּרֵךְ יְרוּמִם מִזֶּלְךָ וְקָרַן הַצְּלַחְתְּךָ לְמַעַלָּה
לְמַעַלָּה בְּזֶה וּבְכָא.

הַהֲתַעֲוִרְרוֹת וְהַשְׁתַּוְקוֹת אֶל עֵצִים הָאֵמֶת הַטָּמוֹן
וְצָפוֹן בְּעַמְקֵי לְבָבְךָ, זֶה גֵרֵם לְעוֹרֵר
בְּלִבִּי תִקְוָה אֶהְבֵּתִי אֵלֶיךָ בְּלִי קֶץ וּגְבוּל, אֶהְבֵּה אֲמִתִּית
כְּזֹאת שְׂאִין עוֹד דְּגַמְתָּהּ בְּעוֹלָם, אֶהְבֵּה נִקְיָה וּמְהוֹרָה בְּלִי
שׁוּם פְּגִיחָה שֶׁל כְּבוֹד וְלֹא שׁוּם דְּבָר שֶׁל עִסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה
כָּלֵל. וּמֵעַצֵּם הָאֶהְבֵּה אֵינְךָ זֶה מִמַּחְשְׁבֹתַי וּמִלְבִּי אֶפְלוּ שְׁעָה
אַחַת וְתִמִּיד אֲנִי מִשְׁתַּוֵּקֵק וּמִתְנַעֵנֵעַ וּמִתְפַּלֵּל לִישׁוּעַת
נֶפְשֶׁךָ, לְהַכְנִים בְּלְבָבְךָ אוֹר הַצְּדִיק הָאֵמֶת שְׁזָהוּ עִקְר
הַיְשׁוּעָה וְהִרְפוּאָה בְּגוֹף וּבְנֶפֶשׁ בְּזֶה וּבְכָא.

עֲנִין הַקָּשֶׁר שְׁלָנוּ הוּא פְּלֵא נוֹרָא אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם
וְהַדּוֹר מִתְפַּלְאִים וְתִמְהִים וּמְסֻפְרִים מִזֶּה הַרְבֵּה,
מֵעֲשֶׂה זֹאת רְאוּ מָה רָם, מֵאֵת ה' הֵיטָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת
בְּעֵינֵינוּ, אֲשֶׁר בְּכָל יְרוּשָׁלַיִם הַבִּירָה וּבְנֵי בְרַק וְתִלְ-אֲבִיב
וּבְנֵי כְרֵךְ טְבָרִיא מִתְפַּלְאִים וְתִמְהִים מְאֹד עַל זֶה.

כָּל כּוֹנְנֵי וְכָל מְגַמְתֵי מִן הַיּוֹם שֶׁנִּתְקַשְׁרָנוּ יַחַד בְּאַהֲבַת אֲמַת בְּהַצְדִּיק, הָיוּ אֵדָּ וְרַק בְּשִׁבִיל לְגַדֵּל אוֹתָךְ לְגַדְלָה נְצֻחִית לְזִכְרוֹתֶיךָ לְחַיֵי עוֹלָם. ה' יֵאָרֶיךָ יְמֵי חַיֶּיךָ בְּזֶה הָעוֹלָם עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְכָל אֲשֶׁר אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ לְזִכְרוֹת, לְתַקּוֹת חוֹט זֶהָר הָאֵין סוֹף בְּדַעַת לְמַעַלָּה מְדַעַת עַד בְּלִי תִכְלִית.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדָסָר

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, חוֹס וְחֹמֵל עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזֹרֵנִי לְחֻזַּק אֶת לִבִּי שְׂאֵתְחִיל מַעֲתָה לְהַרְגִּיל עֲצָמִי לְהִיוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׂאֵמְשִׁיךְ וְאֵשְׁמִיט אֶת עֲצָמִי מִתְּאֻוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, רַק אֲרַגִּיל אֶת עֲצָמִי כְּמוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא שְׁשֵׁם אֵין שׁוֹם תְּאֻוֶּה מִתְּאֻוֹת עוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל. כִּי כְּבָר כָּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי וְעִבְרוּ הַרְבֵּה מִשְׁנֹנֹתַי וְכָבָר בְּאֵתִי בְּיָמִים וַיְמֵי הַחֲלִיפּוֹת הוֹלְכִים וּבָאִים וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מִתְקַרְבִּים לְיוֹם הַמִּיתָה וּבְהַכְרַח לִילָךְ בְּדַרְךְ הַזֶּה בְּדַרְךְ כָּל הָאָרֶץ. זָכַנִי שְׂאֵתְחִיל לְהַתְנַהֵּג אֶת עֲצָמִי כְּמִנְהַג הַמְּקוֹם הַהוּא שְׂאֵנִי עֲתִיד לִילָךְ לְשֵׁם בְּלִי סֶפֶק, אִם קְרוֹב וְאִם רְחוֹק, אִם מְעַט וְאִם הַרְבֵּה אַחֲיָה עוֹד, אֲכַל עַל כָּל פְּנִים הַכֵּל יַעֲבֹר כְּצֵל עוֹבֵר וְאֵנִי מִכְרַח לִילָךְ לְשֵׁם אֲשֶׁר שֵׁם אֵין שׁוֹם תְּאֻוֶּה וּמְדָה רְעָה וְלֹא מְנַהֵג מִמְּנַהֲגֵי עוֹלָם הַזֶּה וְלֹא שׁוֹם כְּבוֹד וְהַתְנַשְּׂאוֹת

שֶׁל שָׁקֵר, אֲשֶׁר שָׁם עֲלֵמָא דְקָשׁוּמַי, עוֹלָם הָאֵמֶת, אִין
 מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא שׁוֹם תְּאוּה
 וְכְבוֹד שֶׁל עוֹלָם הוּא, אֲדַרְבָּא, אִי אֲפִשֵׁר לְזַכּוֹת
 וּלְהַצְלִיחַ שָׁם בִּי אִם בְּשִׁנְקִיִּים וְזָכִים מִכָּל הַתְּאוּזוֹת,
 בְּקִדְשָׁה וּבְטַהְרָה גְדוּלָּה, וְכַמָּה אֲנִי רְחוּק מִזֶּה. וְאִם כְּבָר
 עָבַר עָלַי מָה שֶׁעָבַר וְעָשִׂיתִי מָה שֶׁעָשִׂיתִי, זָכִנִי עַל כָּל
 פְּנִים מֵעַתָּה שֶׁאֲתַחִיל לְחוּם וּלְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֵנוֹת אֱמֶתִי
 וְאֲתַחִיל לְהַכִּין צְעָדִי וּפְעָמֵי אֵל עֲלֵמָא דְאֵתִי אֲשֶׁר אֲנִי
 מְכַרָּח לְבוֹא לְשֵׁם בְּלִי סִפְקָא, וְאִם אֶלְפָּה שְׁנַיִם אַחִיָּה אֵינִי
 מְסַפִּיק לְהַכִּין צִידָה לְדַרְדָּר רְחוּק כִּלְכִּד אֶפְלוּ אִם לֹא
 הֵייתִי פּוֹגֵם כָּל יְמֵי שׁוֹם פְּגָם כָּלָל, מִכָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן
 שֶׁפָּגַמְתִּי כִּלְכִּד וְאֲנִי מֵלֵא חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים
 וְתְאוּזוֹת רְעוֹת וּפְגָמִים גְּדוּלִים וְקִלְקוּלִים הַרְבֵּה בְּלִי שְׁעוֹר
 וְעַרְךָ וּמְסַפֵּר. רַחֵם עָלַי וְזָכִנִי עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה שְׁאוּכָה
 לְרַחֵם עָלַי בְּאֵמֶת וְאֲתָה תִרְחַם עָלַי מִן הַשָּׁמַיִם וְתַעֲזָרְנִי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל רָגַע, בְּאִפְּן שְׁלֵא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה רַק
 אוּכָה לְהַתְחִיל מֵעַתָּה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמֵי לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם
 הַבָּא, לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמֵי לְהִיּוֹת בְּלֵא אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה
 וּמְשָׁגֵל וּשְׂאָר תְּאוּזוֹת. יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְפִי
 לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

מה

ברוך ה', צום גדליה.

לכבוד ידידי שמחת לפי מחמד עיני השוכן בלפי תמיד, מר ז. שזר, שהתחזק לקבל חכמה ואזר אזור מתניו לחגור עצמו בים החכמה באמונה ברורה, וחפץ לדרך בנתיבי החכמה של הנחל גובע אב לכל החכמים (וכרת עמו ברית כל ינתק לעולם) שיכול לירד לעמק הנפילה והירידה של כל אחד ואחד, ומאיר עיני ישראל איך לצאת משטף מימי המבול של כפירות ואמונות של שטות והכל ושוא ושקר, בעבור זה חפץ בו ה' וסבב סבות נפלאות עד שנתפסם ונתפסם החבור והיחוד שלנו אשר מזה גולד הספר 'אבי הנחל'. ה' ירפאהו בשלמות וישמרהו מכל רע ומכל מחלה וכאב, אמן ואמן.

חֲמֵדַת לְבָבִי, איככה תתאפק, עורה אהבתך הישנה אשר אהבתני בכל חבה ואחווה. מן המצר ומעמקי עמקים רוחי ונפשי שופכים מים. הרימותי קולי ואקרא אליך בקול מר, אהה אהה! לפי נמס ושבור בקרבי וכל עצמותי צועקים ורועשים בקרבי, אהה אהה! בלב מר ונמס ונשבר אכבה ואאנין על גדל הצרה והשבר והחרפן הקשה כחרפן בית המקדש, כי בעוונותי הרבים והעצומים הצליח מעשה שטן לשבר ולקלקל ולהחריב חס ושלום את ההיכל הקדש שנבנה עלידי הקשר האמת אשר עשה ה' בינינו בנפלאותיו הנוראות, שעלידו נתגדל

וּנְתַקְדֵּשׁ וּנְתַעַלָּה בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת כְּבוֹד ה' וּכְבוֹד עַבְדּוֹ
הַנֶּאֱמָן הַנּוֹרָא מְאֹד, מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת עוֹלָם, גּוֹאֲלָם
וּמוֹשִׁיעֵם לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנִצְחָה, הַנֶּחַל נוֹבֵעַ, שֶׁעֵקֶר הַגְּאֻלָּה
הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל עַבְשׁוֹ תְּלוּי בּוֹ, שִׁיתַּגְּלֶה חֲכֻמָּתוֹ בְּעוֹלָם,
לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים.

קְלִפַּת עֲמֻלָּה הוּא הַשּׁוֹנֵא הַגְּדוֹל שְׂאִינוֹ חֲפִץ בְּשָׁלוֹם,
וְהוּא אוֹרֵב תָּמִיד לְקַלְקֵל הַשָּׁלוֹם וּלְעוֹרֵר
מִחֲלָקָה בְּפֶרֶט עַל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְאֲנָשָׁיו הַכְּשָׁרִים שֶׁעַל־
יְדוֹ הָיוּ יְכוּלִים כָּל הָעוֹלָם לְהַתְקַן וּלְשׁוּב לַה' יִתְבַּרַךְ
בְּשָׁלְמוֹת, אֲךָ מִחֲמַת הַמִּחֲלָקָה אֵינָם שׁוֹמְעִים דְּבָרָיו כִּלְל,
וְאֶפְלוּ כְּשִׁשׁוֹמְעִים דְּבָרָיו אֵינָם נִכְנָסִים בְּלִבָּם כְּרָאוּי, רַק
אֲדַרְבָּא חוֹתְרִים לְסוֹתְרָם וּלְדַחוֹתָם מִלִּבָּם.

הַשְּׁקָר אֵינוֹ מִמִּדַּת יִשְׂרָאֵל כִּלְל אֶלָּא מִמִּדַּת עֲשׂוֹ, כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב "וַיִּשְׁטֹם עֲשׂוֹ אֶת יַעֲקֹב", וּכְשֵׁם שֶׁמִּדַּת
הַשְּׁקָר מְרַעָה מְאֹד כִּי הוּא גּוֹרֵם צָרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת
וּכְפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, כִּן מִדַּת הָאֵמֶת מְשַׁבַּחַת מְאֹד. עֵקֶר
הַגְּלוּת הוּא שְׁקָר וּמִחֲלָקָה, וְעֵקֶר הַגְּאֻלָּה תְּלוּי בְּאֵמֶת
וּשָׁלוֹם.

עֵקֶר הַשָּׁלוֹם הָאֵמֶתִי שֶׁהוּא רְפוּאַת הַגּוֹף וְרְפוּאַת
הַנַּפֶּשׁ לְנִצְחָה הוּא כְּשִׂאֵין חוֹלְקִים עַל נִקְדַּת הָאֵמֶת,
אוֹר הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שְׂאֵנוֹ חוֹסִים בּוֹ לְנִצְחָה, כִּי חוּץ מִזֶּה אֵין

שום שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. וְכֵן גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ שֶׁהַהֲכָרָח לְסִבֵּל
מְרִירוֹת בְּשִׁבִיל הַשְּׁלוֹם הָאֲמֵתִי, וְאִם הַמְרִירוֹת נוֹגַע עַד
הַנֶּפֶשׁ וְכוּ', אֲבָל שְׁלוֹם וְרִפּוּאָה וְיִשׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת וְכָל
הַבְּרָכוֹת וְכוּ' הַנִּמְשָׁכִין עַל־יְדֵי אִישׁ שְׁלָם בָּזָה - מִמֵּתִיק
וּמִתְקַן הַכֹּל וּבְכָל הָעוֹלָמוֹת.

עֵקֶר הָאֲמוּנָה תְלוּיָה בְּשְׁלוֹם.

בְּשֵׁישׁ אֲמֵת יֵשׁ שְׁלוֹם.

מוֹטֵב לְקָרֵב אֶת עֲצָמוֹ לְצַדִּיק שֶׁהוּא רַחֲמָן.

טוֹב לְבִלּוֹת זְמַן רַב בְּשִׁבִיל שְׁעָה אַחַת שִׁיתְקָרֵב לְצַדִּיק.

יֵשׁ נְאֻה דוֹרֵשׁ וְאֶף־עַל־פִּי בֶן אֵינוֹ מְכוּוֹן אֶל הָאֲמֵת.

עַל־יְדֵי מַחֲלָקֶת עַל הַצַּדִּיק שׁוֹכְחִין אֶת הַתּוֹרָה.

הַתְקַשְׁרוֹת לְצַדִּיק הוּא רִפּוּאָה גְדוֹלָה.

עֲזוּזוֹ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת גְּדֹלַת כֹּחַ הַצַּדִּיק - זֶהוּ עֵקֶר

מִהַדְרָשִׁים הַנִּזְכָּרִים.

הַמֵּת־פֶּלֶל עָלָיו תָּמִיד בְּכָל לַב וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ

וְהַצְלַחְתּוֹ בָּזָה וּבִבְאָ.

יִשְׂרָאֵל דִּב אֲזַדְסָר

'לְקוּטֵי תְּפִלוֹת' אוֹת שְׁלוֹם: יד, כב, כז, לג, לט, מ, מא,

מו, נו, סב, צד, צה, צו, קז, קט, חֶלֶק ב': מד.

מו

לכבוד לבי יקירי, מר ז. שור, החושב מחשבות ותחבולות להגדיל לפאר ולפרסם את שם הצדיק האמת שהוא בחינת רוחו של משיח, המכניע ומשבר ומכַּטֵּל האמונות כזביות שמעלימים ומסתירים אור הצדיק ומחשיכים עיני העולם ומפרידים את הרגלים מן הראש, הינו שעושים פרוד בין כלל ישראל בחינת רגליו, ובין הצדיק שהוא ראש בני ישראל. ועל-ידי זה העולם מחסר אמונה, ועל-ידי זה נתגברו החכמות חיצוניות ונתרבו ספרי מינות וכפירות שמטילים שגאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים. שלום וישע רב.

בעצם שפלותנו בסוף הגלות, בדור היתום הזה, בגדל עמק תכלית תכלית הירידה, בדעות שטות של כפירות ואמונות כזביות, וכלנו כצאן תעינו עד שפאנו אצל הקצה והסוף של ישראל, שישאל עומדים במקום שגבול ישראל פלה, ששם מסים קדשת ישראל, שמשם ולהלאה אין מתפשט קדשת ישראל, נגד זה חמל עלינו ה' יתברך ושלח לנו מקדם את הצדיק האמת נחל נובע מקור חכמה להצילנו על-ידי התגלות תורתו הקדושה שהמשיך ממקום גבוה ועליון ונורא מאד וכו', שהם מעיני הישועה האמתיים החדשים לגמרי אשר פמוהם עדין לא היו מעולם, ועקר וגמר הגאולה האחרונה תלוי בזה, שיתקבצו וישמעו כל ישראל יחד באחדות אחד אל הצדיק האמת שיודע בעמקות חכמתו לקרב נפשות

ישראל וכל העולם לה' יתברך בכל דור איך שהם בכל מקום שהם.

אנו צריכים לישועה ורחמים רבים מאד מאד שנוכח להיות פרצונו יתברך באמת ולצאת ממצלות ים מיון מצלה ואין מעמד אשר מתפשט בזה העולם בפרט בדורות הללו באחרית הימים בסוף הגלות האחרון. זאת נחמתי בעניי, זה חלקי מכל עמלי, מה שכבר הכנסת בך מעט אור כזה, אור הצדיק האמת אור האורות אור צח ומצחצח דלא אית מאן דקימא ביה, אשרי החוסה בצלו. עלינו להזכיר עצמנו בכל פעם את כל הטוב אשר גמל עמנו שזכינו להסתופף בצל קדוש ונורא ונשגב כזה.

כל עקר הקיום והמעמד שלנו בעצם התגברות החשך אשר בימינו אלה הוא רק על ידי הצדיק האמת, כי אין לך לב אבן בעולם שלא יהיה ביכלתו להופכו ללב בשר, ואין לך נבוך בעולם שלא יהיה ביכלתו לעקר מאתו כל המבוכות ולהפכו ללב ישר, עד שסוף כל סוף יגמור מה שחפץ.

העקר העקר הוא גדל בח של זקן דקדשה סבא דסבין שאנו נשענים עליו. חזק אחי חזק, כי ה' אתך עמך ואצלך. אל תירא ואל תחת.

יְהִי רְצוֹן כִּי יִתֵּן ה' שְׂנוּזָפָה מְהֵרָה לְתִשׁוּבָה בְּאַמֶּת. ה'
 יִרְחֵם עָלֵינוּ וְיִזְרְנוּ הַדְּרֹךְ הָאֱמֶת לְאַמְתּוֹ מְהֵרָה, אָמֵן
 וְאָמֵן.

יִשְׂרָאֵל דָּב אֹדְעָסָר

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּחֲבַרְנִי
 וְתִקְשְׁרֵנִי וְתִיַחַדְנִי וְתִאֲמַצְנִי בַּחֲגוּרַת מְתֵנִי הַצְּדִיק
 הָאֱמֶת, שְׂאוּזָפָה שְׂיִתְקַן נַפְשִׁי, שְׂאוּזָפָה עַל־יְדוֹ לְתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה.

מז

לְכַבּוֹד לְבִי יְקִירִי, מֵר. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר חָם לְבוֹ בְּקַרְבוֹ, וּבֹעֵר
 וְלוֹהֵט לְהַתְקַשֵּׁר וְלְהַתְדַבֵּק בְּהַצְדִּיק שְׂיֵשׁ לוֹ כַּח לְקַרֵב
 כָּל הָעוֹלָם לֵה' יִתְבָּרַךְ.

שְׁמַע וְתַחֲי נַפְשֶׁךָ וְלִבְבְּךָ, הֵט אֲזוּנֶיךָ וְלִבְךָ מִחֲדָשׁ בְּכָל
 עַת אֵל דְּבָרֵי הַנְּפִלְאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה ה' עִמָּנוּ, אֲשֶׁר
 שְׁלַח לָנוּ אֶת הַנַּחַל נוֹבֵעַ לְהַשְׁמִיעֵנוּ כְּאֵלָה וְכְאֵלָה חֲדוּשֵׁי
 תוֹרָה אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמָעוּ מֵעוֹלָם. אוֹדָה ה' מְאֹד בְּפִי אֲשֶׁר
 חִזְקֵנוּ וְאֲמַצְנוּ לְלַקֵּט סִגְלוֹת נִפְלְאוֹת וּרְפוּאוֹת יְקָרוֹת
 נִצְחִיּוֹת חַיֵּי נַפְשׁוֹת. הַמְּסַתְּפֵל בָּהֶם בְּעֵין הָאֱמֶת יִרְאֶה
 בְּעֵצְמוֹ אֶת יְקָר תִּפְאָרַת גְּדֻלָּתָם, וְהָאֱמֶת עַד לְעֵצְמוֹ.

כָּל דְּבָרֵי אֱמֶת שְׁמַתִּיגְעִין לְמִצָּא בְּדְבָרֵי הַצְּדִיק הַחֲכָם
 הָאֱמֶת, זֹכִינֵן לְמִצָּא בָּהֶם כָּל אֶחָד כְּפִי דַעְתּוֹ.

כָּל דְּבָרֵי הַצְּדִיק הַחֲכָם הָאֵמֶת הֵם נִאֲמָרִים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
בְּמִדְרָגָה גְבוּהָה וְנִשְׁגָּבָה מְאֹד.

אֲשֶׁרֵינוּ שָׁאֲנוּ זֹכִים לִידַע מִבְּעַל הַנְּפִלְאוֹת שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ
יְרֵשָׁה טוֹבָה כְּזֹאת, הַשְּׂאֲרָה נְפִלְאָה וְנוֹרָאָה
כְּזֹאת שֶׁרַק בְּזֶה אָנוּ מִנְּחָמִים עֲצֵמָנוּ. ה' יִשְׁלַח לָנוּ אוֹרוֹ
וְאֵמֶתוֹ וְיִנְחֵנוּ תְּמִיד בְּדֶרֶךְ הָאֵמֶת, וְיִטֶּה לְבָנוּ לְעִבְדוֹ כָּל
יְמֵי חַיֵּינוּ בְּאֵמֶת, לְאַהֲבָה אֶת הַשָּׁלוֹם וְהָאֵמֶת.

מֵה מְאֹד עֲצֵמוּ נְפִלְאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ שְׂדִיקָא עֲתָה, בְּרַבּוּי
חֶשְׁבֹת אִפְלָתָנוּ, אָנוּ רוֹאִים צְמִיחַת קֶרֶן יְשׁוּעָה.
וְהִיָּה כִּי יִבְצַע ה' אֶת כָּל מַעֲשָׂהוּ, נִסְפָּר תְּהִלּוֹת ה' וְעִזּוֹז
וְנְפִלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ לְחַיּוֹתָנוּ לְנִצָּח.

עֲדִין ה' עִמָּנוּ וּמֵאִיר לָנוּ בְּרַחֲמָיו אוֹר גְּדוֹל מְאֹד
הַחֲדָשׁ, אוֹר הַצְּדִיק הַנְּפִלְאָה הַנוֹרָאָה לְדוֹרוֹת עַד
שָׁנָם אֲנַחְנוּ עֲתָה בְּתִקְוָה הַחֲשׂוֹךְ שֶׁל הַתּוֹעִים, בְּתִקְוָה עֲצָם
חֶשְׁבֹת אִפְלָת הַתְּהוֹם, אָנוּ זֹכִינ׳ לְאוֹר נְפִלְאָה וְנוֹרָאָה שֶׁיֵּשׁ לוֹ
כַּח נּוֹרָאָה כְּזֹה לְהֵאִיר לְמַטָּה לְמַטָּה בְּתוֹךְ חֶשְׁבֹת אִפְלָתָנוּ,
אִפְלָת הַתְּהוֹם. כִּי כָּל מֵה שֶׁהָאוֹר גְּבוּהָה יוֹתֵר - יִכּוֹל
לְהֵאִיר לְמַטָּה לְמַטָּה יוֹתֵר.

דַּע, כִּי כָּל דְּבִיבּוֹר וְדְבִיבּוֹר שֶׁיֵּצֵא מִפִּי רַבָּנוּ ז"ל עוֹלָיִם עַד
אֵין סוֹף וְיוֹרְדִים עַד תְּהוֹם אֵין תְּכִלִּית, לְהֵרִים
וּלְהַגְבִּיֵה כָּל הָעוֹלָם לַה' יִתְבָּרַךְ, אֲפִלּוּ הִרְחֹקִים שֶׁנִּתְרַחֲקוּ

מקדשת התורה לגמרי ויורדו פלאים עד שאין ירידה למטה ממנה, גם עליהם הגיעו רחמיו בדור העני הזה, לעוררם ולהקיצם ולהעלותם לתכלית העליה. אשרינו, אשרי אִזְנֵנו וְאִשְׁרֵי עֵינֵינוּ וְלִבֵּנו שְׂרָאִינוּ וְשִׁמְעֵנוּ וְהִבְנוּ כָּל זֶה. לְפִי הַתְּנוּצָצוֹת מַעֲט מֵהָאֵמֶת שֶׁבְּלִבְךָ הָיָה רְאוּי לָךְ לְדַלֵּג עַל הַהָרִים וְלָרוֹץ אֶל מְקוֹר הָאֵמֶת בְּזֶה, וְאִם הָיָה מַעֲבָר לַיָּם הָיָה רְאוּי לָךְ לַעֲבֹר הַיָּם בְּשִׁבְלֹו, מִכָּל שֶׁכֵּן כִּי לֹא רְחוּקָה מִמֶּךָ הַדְּרָה, וְהִנֵּה יֵשׁ הַרְבֵּה לְדַבֵּר בְּזֶה אִךְ אֵין הַזְּמַן מִסְפִּיק. שׁוּם לִבְךָ הַיָּטִב לְדַבְּרֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת כִּי הָאֵמֶת הוּא אֶחָד, "וּשְׁפַת אֵמֶת תִּבּוֹן לְעַד".

צָרִיד לְהִתְחַזֵּק שְׁלֹא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ בְּשׁוּם אִפְן, כִּי כְּמוֹ שֶׁהָאָדָם צָרִיד לְעִמּוֹד בְּנִסְיוֹן לְבָלִי לִילָךְ אַחֵר תְּאוֹוֹתָיו בְּהִתָּר אוֹ בְּאִסּוּר חֵם וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ כֵּן צָרִיד לְהִתְחַזֵּק לְעִמּוֹד בְּנִסְיוֹן אִם כָּבֵד נִכְשָׁל בְּמָה שֶׁנִּכְשָׁל חֵם וְשָׁלוֹם, לְבָל יִפֹּל עַל-יָדֶי זֶה כָּלֵל, כִּי כָּל הַנְּפִילוֹת שֶׁנּוֹפֵל הֵם רַק מַעֲשֵׂי בַעַל דְּבָר שְׂרוּצָה לְלַכְדוֹ בְּרִשְׁתּוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, עַל-יָדֶי זֶה דִּיקָא.

דְּרָבִי הַתְּשׁוּבָה הוּא שֶׁבִּתְחִלָּה מְקַרְבִּים אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה וּמַעֲוֹרְרִים אֶת לְבוֹ בְּהִתְעוֹרוֹרוֹת נִפְלָא לְהִתְקַרֵּב לָהּ יִתְבַּרְךָ, וְאַחֲרֵיכֵן מְרַחֵקִין אוֹתוֹ וַיֵּשׁ לוֹ יְרִידָה וְנוֹפֵל לְמִקּוֹמוֹת הַרְחוּקִים, וְאִזּוֹ צָרִיד לְהִתְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּכָל מָה

שְׂיוֹכֵל וְלֹא יִגִּיחַ עֲצָמוֹ לִפְלֵי לְגַמְרֵי חַס וְשְׁלוֹם, וְאַזֵּי הַיְרִידָה
 הַיָּא תִּכְלִית הָעֲלִיָּה, כִּי זֹכָה לְהַעֲלוֹת דְּבָרִים אֲבוּדִים
 שְׂמֻלְבָּשִׁים שֵׁם בְּמַדְרָגוֹת הַנְּמוּכוֹת שֶׁנֶּפֶל לְשָׁם, וְזֹכָה
 לְחֹזֵר וְלַעֲלוֹת אֶל הַקִּדְשָׁה בְּמַעֲלָה יִתְרָה.

גַּם בְּמִקוֹמוֹת הַמְּטַנְנִים יְכוּלִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ אֶת ה'
 יִתְפַּרֵּךְ עַד שְׂיִהְיֶה הַיְרִידָה לְתִכְלִית הָעֲלִיָּה.

הַצִּדִּיק הַגָּדוֹל מְחַזֵּק נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל אֲפֵלוּ בְּתִכְלִית
 הַיְרִידָה וְהַקְּטָנוֹת, וּמְחַיֶּה אוֹתָם וּמְשִׁיב אֶת
 נַפְשָׁם בְּכָל מִינֵי רִיחִין וּבוֹסְמִין שֶׁל חֲדוּשֵׁי תוֹרָתוֹ הַגְּבוּוּהָ
 וְהַנְּפִלְאָה מְאֹד.

נַעַם אֶהְבֵּתָךְ תִּקְוַע בְּלִבִּי כִּי יִדְעֵתִי אֲשֶׁר מְשַׁרֵּשׁ
 בְּפִנְיֹתֶיךָ לְבַבְךָ נִקְדַּת אֱמוּנָה אֱמֵתִית בְּה'
 וּבְתוֹרָתוֹ וּבְהַצִּדִּיק בְּחִיר הַצִּדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים מְקוֹר
 הַחֲכָמָה וְהָאֱמוּנָה. מִי יִתֵּן שְׁנוֹזָפָה לְעַסֵּק כָּל יְמֵינוּ
 בְּדִבְרֵי הַקְּדוּשִׁים, לְלַמֵּד עַל מְנַת לְקַיֵּם דְּבָרֵי הַקְּדוּשִׁים
 וְעֲצוֹתָיו הָעֲמֻקּוֹת מְאֹד מְאֹד, הַתְּמִימוֹת מְאֹד הַמְּסֻגְלִים
 לְכָל אָדָם שֶׁפְּעוּלָם בְּכָל דְּרָגָא בְּעֲלִיָּה וּבִירִידָה. תְּבִיט
 וְתִרְאֶה וְתִבִּין נִפְלְאוֹת וְהַתְּחַזְּקוֹת נִפְלְאוֹ עַד אֵין קֵץ, כִּי
 כָּלְתָה עֵינִי לִישׁוּעָתְךָ וְחַפֵּץ אֲנִכִּי לְהַטְעִימְךָ מִנַּעַם קְדֻשַׁת
 אוֹר הַצִּדִּיק הָאֱמֵת אֲשֶׁר הוּא כָּל תְּקוּנְתְךָ, אֶף-עַל-פִּי
 שֶׁקִּשְׁתָּה עָלַי מְאֹד לָעַת וְקִנְתִּי. ה' יַחֲזֵק לְבַבְךָ לְשִׁקֵּד עַל

דרך החיים שהוא הדעת הצדיק, לראותך נמוע במקום אשר הוא כל תקונך - בגן הדעת האמתי, ולהחיותך בחיות אמתי שהוא התגלות והתנוצצות אלקות. ה' יאיר עיניך וישמח לבך בישועתו וטובו לאורך ימים.

ישראל דב אודעסר

מח

לכבוד עיני ולבי, מר ז. שזר, המשתוקק ומתגעגע אחר הפעטלר הנזרא בעל כתפים רחבות הלוחם מלחמותינו ונושא אותנו מכל מקומותינו לבחינת למעלה מן המקום.

עלינו להודות ולהלל לה' בקול רנה ותודה על גדל החסד הנפלא והנזרא עד אין סוף ואין תכלית שעשה ה' יתברך עמך ועם כל ישראל, לקרבנו לאור קדוש ונזרא כזה שאי אפשר לדבר בזה כלל, שמקבץ כל הנדחים ואבודים כמונו היום בדור החשך הזה ומכניסם בתוך הקדשה העליונה עלאה דעלאה. אשריך וטוב לך שזכית לזה.

מט

לכבוד אהובי אחי יקירי וחביבי, מר זלמן שזר, אשר ה' משתעשע בו ומתפאר בו וחקבו בחיבותא סגיא, וכתר מלכות חכמה נתן בראשו פדי שירחם על ישראל וישתדל בתחבולות גדולות רבות ויגיעות עצומות בכל פחו שישדך ויחבר את ישראל עם המנהיג החכם האמת

נחל נובע אור החדש שהוא יכול להוציאם מהירידה
העמקה והנוראה ולהעלותם לתכלית העליה העליונה,
ולהאיר בלבם אור האלקות בהארה ובהתגלות גדול
ונשגב שלא היה פזאת מעולם.

בְּסוֹף הגלות הארץ המר הזה ברורותינו אלה, שהוא
סוף קץ האחרון אשר ירדנו פלאים וכל אחד
ואחד ירד ונפל למקום שנפל, כמו שיודע כל אחד בנפשו,
לולא ה' שהיה לנו שהוא ממשיך עלינו גם עכשו בתקף
עמק נפילתנו וגלותנו הארה נפלאה הנמשכת בהעלם
גדול מהצדיק האמת שהוא רוחו של משיח, שהוא עקר
תקונו העולם בסוף קץ האחרון, לולא זאת כבר אבדנו
בענינו.

אֵיךְ לנו להשען עתה בדור הזה באחרית הימים האלה
כי אם על פחו של זקן שבזקנים דקדשה, אשר
העמיק מאד לחשב על אחריתנו. לולא תורתו שעשוענו -
במעט וכו'.

ג

לכבוד לבי יקירי, מר ז. שור, החושב מחשבות
ותחבולות להודיע לפרסם בעולם גדל פח הצדיק
האמת המאיר עינינו גם במחשכים מרורים שבדור
החשך הזה, והוא עקר נחמתנו וכל חיותנו ותקנתנו
לדור דור.

עֵתָהּ, אַחֲרֵי אֲשֶׁר הָאִיר ה' עֵינֵינוּ בְּמַחֲשָׁבִים כְּאֵלֶּה
 לְחַיּוֹתֵנוּ כַּיּוֹם הַזֶּה בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ, יֵשׁ לָנוּ עֲצָה
 גְּדוֹלָה וּבֵית מְנוּס נִפְלָא, לָנוּס וּלְפָרֵחַ לְהִצְדִּיק וְכו'. הַבּוֹרָא
 יִתְבָּרַךְ וְאֲנִי וְאַתָּה יוֹדְעִים פְּנִימִיּוֹת שְׂאִיפּוֹת לְבָבְךָ הַטּוֹב
 וְהַיָּשָׁר, הַכּוֹסֵף וְחוֹשֵׁק וּמִתְגַּעְגַּע לְבַטֵּל וּלְסַלֵּק מוֹחֵד
 בְּתַכְלִית הַבְּטוּל, וְלִהְיוֹת עֲלֶיךָ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל רוּחַ
 חֲכָמָה רוּחַ נְבוּאָה שֶׁל הִצְדִּיק הָאֱמֶת הַיְחִיד בְּעוֹלָם, הַיּוֹרֵד
 עַד עֲמֻקֵי תְהוֹם לְהַעֲלוֹת נַפְשׁוֹת מִבְּאֵר שַׁחַת וּמַעֲלָה
 אוֹתָם לְמַעֲלָה מִשָּׁמַי הַשָּׁמַיִם, וּמְאִיר וּמְגַלֵּה אֵלְקוֹתוֹ
 וְאַחֲדוֹתוֹ וּמְמַשְׁלֵתוֹ לְעֵינֵי כָּל בְּאֵי עוֹלָם עֵין בְּעֵין. מִי יַעֲרֹךְ
 שְׂבַחֲהוּ, מִי יִסְפֵּר נִרְאוֹת גְּדֻלָּתוֹ, אֵין דְּגַמְתּוֹ!

נא

לְכַבֹּד נַפְשִׁי וְלִבִּי, מִר ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר ה' שָׂמַח בּוֹ וּמִתְפָּאֵר
 בּוֹ וְנָתַן כְּתָר מַלְכוּת בְּרֵאשׁוֹ בְּשִׁבְלֵי שִׁירָהֶם עַל יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל כַּחַז בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ לְשִׁדְדָךְ וּלְחַבְרָת אֶת עַם
 יִשְׂרָאֵל עִם הַנַּחֲל נוֹכַע, אוֹר הַחֲדָשׁ, הַפְּלֵא הַנּוֹרָא
 שְׁמוֹרִיד עֲצָמוֹ עַד עֲמֻקֵי תְהוֹם לְהַצִּיל וְלִהְיוֹצִיא כָּל
 הַנַּפְשׁוֹת מִשָּׁם, וּמַעֲלָה אוֹתָם לְמַעֲלָה מִשָּׁמַי שָׁמַיִם. שְׁנֵה
 טוֹבָה וּמְבֻרָכָה בְּחַיִּים וּבְרָכָה וְשָׁלוֹם וְרַפּוּאָה, אָמֵן.

עֵקֶר הַתְּקוּוֹן, שְׂפָכֵל מְקוֹם שְׁנוּפְלִים לְשָׁם, אֶפְלוּ
 לְמִקְוֹמוֹת הַרְחוּקִים מְאֹד, אֵל יִתְיַאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ,
 וַיַּחֲפֵשׂ וַיִּדְרֹשׁ מִשָּׁם אַחֵר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ.

אין שום יאוש בעולם כלל, ומכל הנפילות והירידות יכולים לעלות והירידה תהיה תכלית העליה, והכל בכח הצדיק שהוא בעל כח גדול שהוא עומד להסטרא אחרא בבית הבליעה שלה, ואזי לא די שמקיא הסטרא אחרא כל מה שבלעה מן הקדשה, אף גם עצמות חיותה היא מברחת להקיא. וזה בחינת גרים שמתגירים שהם היו בתחלה מעצמות הסטרא אחרא ועכשו בכח הצדיק חוזרים אל הקדשה, ועל ידי זה נתרבה כבוד ה' יתברך, ועל ידי זה נמשך נבואה שעלידה נתברר המדמה וזוכן לאמונה שלמה.

כל דברי הנחל נובע יורדים עד עמקי תהום להעלות כל הנפשות משם, ומעלה אותם למעלה למעלה משמי השמים. מי יערך שבתם מי יספר נראות גדלתם אין דגמתם.

רבוננו של עולם מלא רחמים, חוסה עלי כרב רחמיה, יהמו מעיד ורחמיה עלי, על פגום הרום ונשחת פמוני, לב נשפר ונדפה פמוני, נבזה בעיניו ונמאם פמוני, ועדין אני רחוק מהתכלית מאד מאד ועדין לא יצאתי מחול אל הקדש כמלא החוט, ואתה את עבדך ידעת את כל מה שעבר עלי וכל מה שעברתי עד הנה. ועתה, אחרי כל אלה, עדין אני מאמין באמת שאין שום יאוש בעולם

כָּלֵל וְעַל זֶה אֲנִי סוֹמֵךְ עֲדוֹן בְּכֶחֱם הַגְּדוֹל שֶׁל הַצְּדִיקִים
הָאֱמִתִּיִּים לְחֹתֵר חֲתִירוֹת עֲדוֹן אוֹלֵי אִמְצָא פֶתַח תְּקוּהָ
לְשׁוֹב אֵלַיךְ, לְהַחְיֹת אֶת עֲצְמִי וּלְמַלֵּט אֶת נַפְשִׁי מִמָּה
שָׂאֲנִי צָרִיךְ לְהַנְצִיל וּלְהַמְלִיט. אֶל תַּעֲזֹבֵנִי ה' אֱלֹקֵי, אֶל
תִּרְחַק מִמֶּנִּי, חוֹשָׁה לְעֹזְרֹתֵי ה' תִּשׁוּעָתִי.

נב

לְכַבֹּד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, לְבִי וּבִשְׂרִי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, שֶׁנִּחְצַב
מִמְקוֹם גְּבוּהָ וְקִדּוּשׁ מְאֹד וְשׁוֹאֵב מִימֵי חֲכָמָתוֹ וְתוֹרָתוֹ
שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמִתִּי לְרוֹת צְמָאוֹן נַפְשׁוֹ, וּבוֹעֵר וְחוֹתֵר
לְהַשְׁקוֹת בָּהֶם כָּל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַיְקָרִים וְחַמּוּדִים מִפּוֹ
הַמְשַׁלְכִים וּמְתַגּוֹלְלִים בְּרֹאשׁ כָּל חוֹצוֹת, שֶׁהוּו עֵקֶר
הַרְפוּאָה וְהַהֲצֵלָה מֵרוּחַ שְׁטוֹת וְטַעוֹת שֶׁל הַמִּינּוֹת
וְאִמּוֹנוֹת כְּזָבוֹת שְׁגוֹרְמִים מֵה שְׁגוֹרְמִים, עַד שְׁמִבְיָאִים
אֶת הָעוֹלָם לְתוֹהוֹ וְכוּהוֹ. שְׁלוֹם רַב.

בְּשֵׁאֲדָם גּוֹלָה וּמְטַלְטֵל מְקַדְּשֵׁת יִשְׂרָאֵל בְּמִקּוֹמוֹת
רְחוֹקִים מְאֹד מֵה' יִתְפַּרֵּךְ וְאֵין לוֹ מְנוּחַ לְכַף
רַגְלָיו, אֲזִי צָרִיךְ לְהַתְחַזֵּק מְאֹד בְּאִמּוֹנַת חַכְמִים, כִּי עֲכָשׁוּ
עֵקֶר הַתְּקוּן הוּא רַק בְּכֶחַ הַצְּדִיק הָאֱמִתִּי, שְׂמֵאֲמִין בּוֹ
שֶׁהוּא בְּחִינַת שֶׁכֵּל הַכּוֹלֵל חֲכָמָה עֲלִיזוֹנָה, שְׁעַל־יְדֵי
שְׁנַכְלָלִין בּוֹ בְּאִמַּת נְמַתְקִים כָּל הַגְּבוּלִים וְכָל הַצְּמִצּוּמִים
וְנִתְקַן הַכֵּל.

נג

לכבוד נשיא ישראל, מחמד עיני, מר ש. ז. שזר, אשריך
שזכית להשריש בלב ישראל שרש ראש מבחר האמת,
הפלא הנורא העליון על כל פלאות הפורא, נחל נובע
מקור חכמה.

כל מה שמתרחקים מקדשת קיום התורה ביותר -
צריכים עצות עמקות וגדולות ביותר של הנחל
נובע פדי שישוּבו ממקומות מגנים כאלה, וכשזוכין לזה
מעלתם יקרה ושגבה מאד אצל ה' יתברך יותר מצדיקים
גמורים.

שים לבך היטב לכל דבור ודבור מדברינו. מלך המשיח
ימשיך ויגלה בכל העולם הדעת של הצדיק
האמת בהתגלות נפלא ובשכל נפלא ואמת בתכלית
השלמות כזה, שעל-ידי זה ילכו כלם בדרכי התשובה
וישובו לה' יתברך אפלו הרחוקים ביותר, וכל המינים
וכופרים יחזרו לה' יתברך וילכו בתורתו, אמן ואמן.

נד

לכבוד נשיא ישראל, לפי וחיותי, מר ש. ז. שזר, אשר
מצא חן בעיני ה' ונתן לו לב חכם ומבין להבין ולהפיר
האמת האמתית הצח וצלול בלי שום דפי כלל, שהוא
מקור רפואתנו וחיותנו. ה' ימשיך עליך ועל ביתך
ישועה ורחמים וחיים טובים וארפים.

ה' יתברך הקדים רפואה למכה, ולמחיה שלח אלקים
לפנינו את הצדיק האמת הגדול במעלה מאד, שעל-
ידו כל החיות והקיום של ישראל עכשו.

נה

לכבוד נשיא ישראל, עמרת ראשי, מר ש. ז. שור, שהעיר
את רוחו והבעיר את לבבו פאש בוערת להבעיר
ולהדליק לבבות ישראל למלכא עלאה דעלאה אורו של
משיח הנחל הנובע, שהוא לבדו דיקא כל עקר שרש
החיות והקיום והתקון שלנו ושל כל העולמות עליונים
ותחתונים לעד ולעולמי עולמים.

ההתקרבות להצדיק האמת מביא את האדם לידי
מעשה ולקיום התורה שזה העקר, פי
לא המדרש הוא העקר אלא המעשה, פי עקר הלמוד הוא
ללמוד וללמד לשמר ולעשות וכו', ומחמת שהלמוד הזה
להכנים קיום התורה בעולם הוא עמוק עמוק מאד מי
ימצאנו - לזה צריכין ללקט ולקבץ יחד כל דברי הצדיק
ולילך בדרךיו דיקא, ולא על-פי חכמות חיצוניות חס
ושלום, אפלו לא על פי דרכי המוסר שלהם, פי אין להם
פח להביא את האדם לקיום התורה, רק גם להפך חס
ושלום, כנראה בחוש.

דבורי הצדיק מחזקים ומעוררים ומלהיבים את לב בני
ישראל מאד לקים את המצוות בפשוטן בדת

וְכִדֵּין כְּמוֹ שְׁמִסְרוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל, שְׁכַל פְּרוּשֵׁיהֶם
וּבִאִוְרֵיהֶם הוּא מִשְׁרַשׁ הַתּוֹרָה שְׁכַכְתָּב.

צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְהִתְקַרֵּב דִּיקָא לְהַצְדִּיק הַגָּדוֹל
בְּמַעֲלָה בְּיוֹתֵר שֵׁישׁ לוֹ כַּח לִירֵד לְמַטָּה מִטָּה
בְּיוֹתֵר, לְמִקּוֹמוֹת הַנְּמוּכִים וְהֶרְחוּקִים מִהַקְדָּשָׁה בְּיוֹתֵר,
וּלְבַטֵּל כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַסְמָרָא אַחֲרָא הַנְּאַחֲזִין אֶפְלוּ
בְּהַמִּינִים וְכוּפְרִים גְּמוּרִים וּלְהוֹצִיא כָּל הַנְּפֹשׁוֹת שֶׁנִּפְּלוּ
לְשֵׁם לְעַמְקֵי עַמְקֵי הַקְּלָפוֹת בְּיוֹתֵר וּלְהַעֲלוֹתָם לְתַכְלִית
הַעֲלִיָּה.

נו

לְכַבּוֹד לְבִי יְקִירִי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, הַכּוֹסֶף וּבוֹעֵר כְּלַבַּת אִשׁ
אֶל הַצְדִּיק הָאֵמֶת הַמְּחֻזָּק וּמֵאֲמִץ נֶפֶשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי וּמְגַלָּה
כָּל הַטּוֹב שֶׁנִּמְצָא בּוֹ עֲדִין גַּם בְּעֵצֶם שְׁפִלוּתוֹ וְשַׁחְרוּתוֹ,
בְּתוֹךְ עֵמֶק הַחֲשָׁד שֶׁל רַבּוֹי הָרַע הַחוּפָּה עָלָיו, וּמֵאִיר בּוֹ
הַתְּנוּצָצוֹת אֶלְקוֹת יִתְבָּרַךְ עַד שְׁיִזְכָּה גַּם הַגְּרוֹעַ
שֶׁבְּגְרוּעִים לְמִצָּא עֶצֶה וְתַחֲבוּלָה וְדַרְךְ וּשְׂכִיל וְנִתְיָב
לְשׁוֹב לְה' יִתְבָּרַךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, אֲשֶׁרִי חֲלָקָה.
כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים.

כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁיִּצָּא מִפִּי רַבְּנוּ הַנּוֹרָא ז"ל, נַחַל נוֹבֵעַ,
עוֹלָם עַד אֵין סוּף וְיִוֹרְדִים עַד אֵין תַּכְלִית לְהָרִים
וּלְהַגְבִּיָּה גַּם כָּל הֶרְחוּקִים שֶׁנִּתְרַחֲקוּ וְיִרְדוּ לְגַמְרֵי מֵהַתּוֹרָה
עַד שֶׁאֵין יְרִידָה לְמַטָּה מִזֶּה, גַּם עֲלֵיהֶם הִגִּיעוּ רַחֲמֵי בְּדוּר
הַזֶּה לְעוֹרְרָם וּלְהַקִּיצָם וּלְשַׁמְחָם. אֲשֶׁרִינוּ, אֲשֶׁרִי אֲזַנְּנוּ

וְאֲשֶׁרֵי עֵינֵינוּ וְלִבֵּנוּ שָׁרְאִינוּ וְשָׁמַעְנוּ וְהִכְנוּ כָּל זֶה, כִּי עֲדִין
יֵשׁ גַּם לָנוּ כָּל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי בְּזֶה וּבְכָא.

"**בֵּה'** חֲסִיתִי אִיךְ תֵּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נוֹדֵי הֶרְכָּם צְפוֹר,
שָׁקְדְתִי וְאֶהְיֶה כְּצְפוֹר בּוֹדֵד עַל גָּג, כָּל הַיּוֹם
חֲרַפּוֹנִי אוֹיְבֵי מְהוּלְלֵי בִי גִשְׁבְּעוּ, כִּי אֶפֶר כְּלָחֵם אֶכְלֵתִי
וְשִׁקְנִי בְּבָכִי מִסִּכְתִּי, מִפְּנֵי זַעֲמָד וְקִצְפָּד כִּי נִשְׁאַתְנִי
וְתִשְׁלִיכֵנִי", כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם נֶעַ וְנָד בְּאַרְץ וְאִין לִי שׁוֹם
מְנוּחָה וְהַשְׁקָט, כִּי הָרוּחַ סְעָרָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר וְאֲנִי מְבַלְבֵּל
וּמְטָרֵף מְאֹד יוֹתֵר מִסְפִּינָה הַתּוֹעָה בְּלֵב יָם, אֶת מְרִירוֹת
עַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע טַעֲמֵתִי וְנִתְעַרְבַּ בִּי מְאֹד הַטּוֹב וְהָרַע
יַחַד וְאִין לִי שׁוֹם מְנוּחָה וְהַשְׁקָט, לַפְעָמִים מִתְעוֹרֵר בִּי
הַטּוֹב וּמַגִּיעַ לִי הִרְהוּר תְּשׁוּבָה וְאֲנִי מִתְחִיל לְהִרְגִיל עֲצָמִי
בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְלִכְסֵף לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת,
אֵךְ הוּא לְמַצְעַר מְאֹד, וּבִתְוֹךְ כֶּךָ מִתְעוֹרֵר חֵם וְשְׁלוֹם אִשׁ
הַתְּאוּוֹת וְאֲנִי הוֹלֵךְ וְתוֹעָה, עוֹלָה וְיוֹרֵד, יוֹרֵד וְעוֹלָה,
וְהַשְׁקָט לֹא אוֹכֵל. אוֹי לִי מִיִּצְרֵי אוֹי לִי מִיּוֹצְרֵי, כְּאֶבֶן
הַנִּתּוֹן בְּתוֹךְ כֶּף הַקַּלְעַ כֵּן נַפְשִׁי מְטָרֶפֶת בֵּינּוּן מִצְלוֹת טִיט
עִבְרִית תְּאוּוֹת עוֹלָם הִזָּה וְהַבְּלִיּוֹ, וּבְאַמֶּת אִין לִי שׁוֹם
מִשָּׁל וְדַמְיוֹן לְכִנּוּת וְלִהְדָּמוֹת עֲצָם הֶרְחַמְנוֹת שְׁעָלֵי מִיּוֹם
הַיּוֹתֵי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, לֹא נִחֵתִי וְלֹא שְׁלוֹתִי
וְלֹא שְׁקִמְתִי וְיִבּוּא רַגְזִי.

נו

לְכַבֹּד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, מִחֲמַד עֵינַי, מִר ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר נִשְׂאָה
 ה' וְהַעֲלָה אוֹתוֹ לְשָׁמַי מְרוֹם כְּדֵי לִזְכּוֹתוֹ לְתַכְלִית
 הַמַּעֲלָה שְׂאִין לְמַעְלָה הַיְמִנָה, שֶׁיִּנְשֵׂא וַיִּגְדִּיל וַיִּאֲדִיר
 בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת אֵת שֵׁם הַצְּדִיק הַמְּלֻךְ
 הָאֵמֶת הַחַי וְקַיִם שֶׁיִּכְבֹּשׁ כָּל הָעוֹלָם בְּלֵי מִלְחָמָה כְּלָל,
 רַק עַל-יְדֵי גְדֹל הַחֲכָמָה הַנּוֹרָאָה שֶׁמְגַלֶּה בְּקוֹלָמוֹם שְׁלוֹ,
 שְׁעַל-יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֵּׂיךְ וּמְאִיר אֱלֻקוֹתוֹ וּמְלַכּוֹתוֹ יְתִבְרַךְ
 לְכָל בְּאֵי עוֹלָם עַד שֶׁכָּל הַרְחוּקִים וְאֲמוֹת הָעוֹלָם יָבֹאוּ
 וַיִּתְגַּדְּלוּ וַיִּתְנַוּ לָהּ בְּתֵר מְלוּכָה, וַיִּקְבְּלוּ עַל מְלַכּוֹתוֹ
 עֲלֵיהֶם לְעֲבֹדוֹ שְׁכֵם אֶחָד.

אָנָּה, מְלֻךְ רַחוּם וְחַנוּן, זַכְּנוּ לְעַסֵּק הַרְבֵּה בְּלִמּוּד
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְנִזְכָּה לְלַמֵּד
 תּוֹרָה לְשִׁמְיָהּ, הֵינּוּ שְׂיִהְיֶה לְמוֹדְנֵנוּ רַק לְמַעַן נִזְכָּה לְשָׁמֹר
 וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיִם אֵת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאֵהְבָה.
 וְנִזְכָּה שֶׁכָּל אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁיִּצְאוּ מִפִּינוּ שֶׁהֵם
 בְּחִינַת נִיצוּצֵי נִשְׁמוֹת - כֻּלָּם יָבֹאוּ וַיִּכְלְלוּ וַיִּתְלַבְּשׁוּ בְּתוֹךְ
 הַתְּפִלוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, וַיִּתְחַדְּשׁוּ שֵׁם לְמוֹכָה בְּבְחִינַת עֲבוּר,
 וְעַל-יְדֵי זֶה תִשְׁלַם הָאֲרֶת הַתְּפִלָּה בְּיוֹתֵר, כֹּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ
 לָנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים ז"ל. וְנִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד
 בְּעֲבוּרַת הַתְּפִלָּה תָּמִיד, וּלְבָלֵי לֵיאֵשׁ עֲצָמְנוּ חֵם וְשָׁלוֹם
 מִצְעָקָה וּזְעָקָה וְתְפִלָּה לְעוֹלָם, רַק נִזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּאִמוּנָה
 שְׁלֵמָה שְׂאֵף-עַל-פִּי שְׂאֵרְךָ עָלֵינוּ הַגְּלוּת כְּלִכְּךָ וְכָל עִמְךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל צוֹעֲקִים אֵלֶיךָ בְּכָל יוֹם וּמְרַבִּים בְּתְפִלוֹת

וזַעֲקוֹת שְׁתֵּאִיר פְּנִיךָ אֵלֵינוּ וְתִבְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ
 וְתִגְאָלֵנוּ גְּאֵלֵת עוֹלָם, וְעֲדִין לֹא נוֹשְׁעֵנוּ, אֶף־עַל־פִּי כֵן נִדְעַ
 וְנֶאֱמִין בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה וְחֻזְקָה שְׁאִין שׁוּם תִּפְלָה נֶאֱבָדַת
 וְהוֹלַכְתָּ לְרִיק חֶסֶם וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא, כָּל תִּפְלוּתֵינוּ בְּיַד־אֵי
 הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר מֵעַלִּין אוֹתָם וּמְקִימִין אוֹתָם
 וּבוֹנִין מֵהֶם קוֹמַת הַשְּׂכִינָה, כְּבִיכּוֹל, עַד שִׁישִׁיתֶלֶם שְׁעוֹר
 קוֹמַתָּה, וְאִזּוּ יָבֹא מְשִׁיחַ וַיִּשְׁלֵם אוֹתָהּ וַיְקִים אוֹתָהּ
 בְּשָׁלְמוֹת. וְהִנְנוּ מְקַשְּׂרִים אֶת כָּל תִּפְלוּתֵינוּ וְעֵסֶק הַתּוֹרָה
 שְׁלָנוּ לְכָל הַצְּדִיקִים בְּדוֹרֵנוּ. (מֵתוֹךְ הַשְּׂמֻטוֹת לְסֵפֶר 'לְקוּמֵי
 תִּפְלוּת' מֵרַב מְעַנְדִּיל מִטְּשַׁעְרוֹנוֹבִיץ)

נח

לְכָבוֹד אִישׁ בְּרִיתִי, מֵר זְלַמֵּן שׁוֹר, שֶׁהוּא הַגָּבֵר הַמְּיֻחָד
 שְׂזִכָּה לְהַקְרִיב אֶת חַיָּו וּמוֹסֵר עֲצָמוֹ לְמִיתָה עַל מִזְבֵּחַ
 הָאֱהָבָה וְהַגְּעֻגוּעִים וְהַהֲתַקְשְׁרוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, אוֹר
 הַחֲדָשׁ הַצַּח וּמְצַחֵצֵחַ שְׁמֵמֶרֶק וּמְצַחֵצֵחַ הָעֵינַיִם לְרֵאוֹת
 הַפְּתָחִים אִיךְ לְצֵאת מִכָּל מִינֵי חֲשָׁךְ וְעַל־יְדֵי זֶה הַזּוֹרֵם
 לְמוֹטֵב.

הַצְּדִיק מְצִיל נַפְשׁוֹת הַעֲשׂוֹקוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת מִן הַחַיּוֹת
 רְעוֹת שְׁלֹא יִהְיוּ נְצוּדִים בָּהֶם חֶסֶם וְשָׁלוֹם
 בְּצַפְרִים הָאֲחוּזוֹת בְּפֶחַ וּכְדָגִים שְׁנֵאֲחֻזִּים בְּמַצּוּדָה, שֶׁהִיא
 בְּלִתֵּי אֶפְשָׁרִי לְעַמֵּד כְּנִגְדָם, אֲבָל ה' יִתְבַּרֵךְ גְּבוּרַת עַל הַכֹּל
 וְעָשָׂה עִמָּנוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת וְעִזָּר וְהוֹשִׁיעַ

לְהַצְדִּיק לְהַכְנִיעַ קְלַפַּת הַמֶּן הַרְשָׁע וְכָל זֶרַע עֲמֶלֶק,
וּלְהַפִּיל אוֹתוֹ וְזָרְעוֹ.

נט

לְבִי יְקִירִי, מֵר ז. שׁוֹר, הָאוֹחֵז עֲצֻמוֹ בְּהַצְדִּיק שֶׁהוּא עֹקֵר
הַחַדוּשׁ וְהַפְּלֵא שֶׁל כָּל הַבְּרִיאָה, שְׁלֵא הִיָּה כְּמוֹתוֹ וְלֹא
יְהִי כְּמוֹהוּ, שֵׁישׁ לוֹ נִגּוֹן וְשִׁיר שֶׁל חֶסֶד כְּזֶה שְׁמִיּוֹן
וּמְעוֹרֵר כָּל הָעוֹלָם מִשְׁנַנְתָּם וּמִתְקַן הַכָּל בְּתַכְלִית הַתְּקוּן,
וַיְכוּל לְהַפְּדֵךְ כָּל הָעוֹלָם מֵרַע לְטוֹב וּלְקָרֵב כָּלָם לָה'
יִתְפָּרֵךְ וּלְתוֹרָתוֹ.

'לְקוֹטֵי הַלְכוֹת': אָבֵן הָעֵזֶר, פְּרִיָּה וּרְבִיָּה הַלְכָה ה'.

אָבֵן הָעֵזֶר, אִישׁוֹת הַלְכָה ב'.

חֲשֵׁן מִשְׁפָּט חֵלֶק א, נִזְקֵי שְׁכֵנִים הַלְכָה ד'.

חֲשֵׁן מִשְׁפָּט חֵלֶק א, שְׂתָפִים בְּקָרְקַע הַלְכָה ד'.

חֲשֵׁן מִשְׁפָּט חֵלֶק א, שְׁלוּחֵין הַלְכָה ה'.

ס

לְכַבּוֹד עֲצָמֵי וּבִשְׂרֵי, נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, מֵר ש. ז. שׁוֹר,
שְׂדַעְתוֹ וּמַחוֹ חֲזָקִים בְּהֶאֱמַת לְאֵמַתוֹ וַיֵּשׁ לוֹ לֵב חֲזָק
וְתַקִּיף לְלִבְשׁ רוּחַ גְּבוּרָה לְלַחֵם מִלְחָמַת ה', וְשַׁעֲלִידוֹ
יִתְפָּרְסֵם תּוֹרַת רַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּעוֹלָם, לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי־אָדָם
גְּדֻלַּת תּוֹרָתוֹ הַנּוֹרָאָה, לְקָרֵב עַל־יְדֵי זֶה אֲנָשִׁים רַבִּים לָה'
יִתְפָּרֵךְ וּרַבִּים מַעֲמֵי הָאָרֶץ יְהִי מִתְיַהֲדִים.

בְּשֵׁאוֹחֲזוֹיִן הַכְּלִי מִלְחָמָה לְלַחֵם עִם הַמוֹנְעִים אוֹתוֹ
 מִנְקֻדַּת הָאֵמֶת, בְּזוֹה בְּעֲצֻמוֹ כְּכֹר נִצַּח
 הַרְבֵּה, כִּי כָל עֲבָדָא וּתְנוּעָה קְלָה שֶׁהָאָדָם מֵתְנַבֵּר לַעֲשׂוֹת
 בְּשִׁבִיל הַתְּקָרְבוֹת לְצַדִּיק הוּא יָקָר מְאֹד בְּעֵינֵי ה' יִתְבַּרְךָ,
 וְתִכְף הוּא מְנַצֵּחַ הַרְבֵּה נִצְחוֹן אֲמִתִּי וְנִצְחֵי שִׁישְׂאָר קַיִם
 לְנִצַּח, וּבּוֹדָאֵי אֵינָה נֶאֱבָדֶת כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה וְכֹל תְּנוּעָה
 וּתְנוּעָה בְּשִׁבִיל לְהַתְּקָרֵב לְהַנְחֵל נוֹבֵעַ הַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁב,
 וְהַכֵּל נּוֹפֵר לָךְ לְטוֹבָה. חֲזוֹק וְחֲזוֹק וּבִטַח בַּה' כִּי לֹא יַעֲזֹב
 אוֹתְךָ בְּכַח הַצַּדִּיק הַמְהַפֵּךְ הַכֵּל לְטוֹבָה. עֵינֵי וְרַעְיוֹנֵי כְּלוֹת
 תְּלוּיוֹת וְצוֹפְיוֹת לִישׁוּעַתְךָ בְּכֹל עֵת תְּמִיד בְּכַח הַתְּפִלוֹת
 וְהַתְּחִנּוֹת שֶׁאֲנִי מֵתְפַלֵּל בְּעִדְךָ בְּכֹל נַפְשִׁי וְרוּחִי.

סא

לְכָבוֹד אַחֵי יְקִירֵי, מֵר ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר אֶהְבְּתוּ וְנֶאֱמַנּוּתוֹ
 הַחֲזָקָה אֶל עֲצָם הָאֵמֶת שְׁאִין כְּמוֹהוּ מְקַצֵּה הָעוֹלָם וְעַד
 קִצְהוֹ, וְעַל־כֵּן אֵינּוּ זָקוּק לְדַבּוּרִים, כִּי מַעֲשָׂיו וּפְעֻלּוֹ
 הַנְּשָׁגְבִים לְהַצְמִיחַ וּלְגַדֵּל אוֹר הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם צוֹעְקִים
 עַל־כֵּךְ בְּקוֹל גְּדוֹל אֲדִיר וְחֲזוֹק.

אֲשֶׁרֶיךָ שְׂזוּכִית לְכָד, אֲשֶׁרֶיךָ שֶׁנִּפְלְתָ בְּגוֹרֵל הַצַּדִּיק
 שֶׁהוּא עֶקֶר הַפְּלֵא הַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ
 פְּלֵאוֹת נּוֹרָאוֹת לְתַקּוֹן נַפְשֵׁנוּ גַם עַכְשָׁו בְּיוֹתֵר מִבְּחִיּוֹ,
 חֲסְרֵי ה' מֵאֵתְךָ לֹא יִמוּשׁוּ לְעוֹלָם.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדְעֶסְךָ

סב

לכבוד לבי יקירי, מר ז. שזר, החושב מחשבות ותחבולות לרוץ ולפרח בכל כחו להצדיק שהוא כל נחמתנו וכל חיותנו ותקותנו לדור דורים, ומאיר עינינו גם במחשבים מרורים מרים פאלה אשר בדור העני הזה, ולולא זאת כבר אבדנו בענינו. יצוה ה' אתך את הפרכה והחיים עד עולם.

כל אדם, יצר לבו רע מנעוריו.

בכל מקום שהסטרא אחרא מתגבר ביותר בודאי יש שם קדשה טמונה וצפונה ונסתרת, קדשה גבוהה מאד מאד, להכניע הסטרא אחרא והקלפה ההיא.

סג

לכבוד נפשי ולבבי, מר ז. שזר, הפוסף ומתגעגע בפנימיות לבו להתקשר בקשרים חזקים להצדיק האמת שהוא המנהיג על כל המנהיגים העוסק להביא ולהכניס בלבנו השגות אלקות, וכל עקר הקיום והמעמד שלנו עכשו ביון מצלות המבוכות והטעויות, בעצם התגברות החשך של הכפירות ואמונות פזביות, הוא רק על-ידו. פי אין לב אכן בעולם שלא יהיה ביכלתו להופכו ללב בשר, ואין לב נבוך בעולם שלא יהיה ביכלתו לעקר מאתו כל המבוכות ולהפכו ללב ישר עד שפוף כל סוף יגמר מה שחפץ.

כל דבר עב וגשמי בשעומד נגד דבר רוחני עושה צל.

דְּבַר הַמִּגְבֵּל אֵף אִם הוּא גָדוֹל כְּמוֹ שֶׁהוּא, וְאִפְלוּ דְבַר גָּדוֹל נֶגְדַּ הַדְּבַר שְׁאִינוֹ מִגְבֵּל, הוּא כְּאִין וּכְאִפֻּס מִמֶּשׁ נַחֲשֵׁב (כַּנֶּגֶד הַדְּבַר שְׁאִינוֹ מִגְבֵּל).

עֵקֶר הַטְּהֵרָה מֵהַדְּמִים הַרְעִים שֶׁהֵם הַתְּאוּוֹת רְעוֹת זְהֵמַת הַנְּחֹשׁ הַנֶּאֱחָזוּ בְּנוֹ, הוּא עַל־יְדֵי שְׁיִסְבֵּל בְּזִיוּנוֹת וְשִׁפְיֹכוֹת דְּמִים הַרְבֵּה וְיִדְם וְיִשְׁתַּק בְּשִׁבִיל שְׁיִזְכָּה לְתִשׁוּבָה וּלְהַתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּאֵמֶת, שְׁעַל־יְדֵי זֶה יִהְיֶה דָם לְדָם, עַל־יְדֵי שְׁמֻקִּים דָּם לֵה' וְכו'.

סד

לְכַבּוֹד עֵינֵי וְלִבִּי, מֵר ז. שׁוֹר, הַמִּשְׁתַּוְּקֵק וּמִתְנַעֲנֵעַ אַחֵר הַבְּעֻטְלָר הַנּוֹרָא בְּעַל כְּתָפִים רַחְבּוֹת הַלּוּחַם מְלַחְמוֹתֵינוּ וְנוֹשֵׂא אוֹתָנוּ מִכָּל מְקוֹמוֹתֵינוּ לְבַחֲנֵינָה לְמַעַלָּה מִן הַמְּקוֹם.

הַתְּאוּוֹת רְעוֹת הֵם אוֹרְבִים עַל נַפְשׁ הָאָדָם תְּמִיד, וְכֹל מֵה שֶׁהַנֶּפֶשׁ יִקְרָה וְגִדּוּלָהּ בְּיוֹתֵר - הֵם מִתְגַּבְּרִים עָלָיו בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְצָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים וְהַתְּגַבְּרוֹת גָּדוֹל לְהַנְצִל מֵהֶם. הַרְשַׁע יוֹדֵה בְּעַצְמוֹ שֶׁרַע וּמֵר דְּרַכּוֹ, אֵךְ שֶׁקִּשָּׁה לוֹ לְפָרֵשׁ, כִּי הַהַרְגֵּל עַל כָּל דְּבַר שְׁלֵמוֹן.

סה

לְכַבּוֹד לִבִּי וְקִירִי, מֵר ז. שׁוֹר, שֶׁהַבְּעִיר וְהַלְהִיב אֶת לִבּוֹ כְּלֵהָב אִשׁ לְעֵלוֹת יַחַד עִם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל אֶל הַצְּדִיק

הַמְנַהֵיג הָאֲמֵת, נַחַל הַנוֹבֵעַ רְפוּאוֹת חֲדָשׁוֹת נִזְרָאוֹת
וְנִפְלְאוֹת פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת עַד אֵין סוֹף שְׁעֵדִין לֹא נִתְגַּלוּ
מִימֹת עוֹלָם, שְׁמוֹעִילִים לְכָל, אֶפְלוּ לְחוּלִים אֲבוּדִים
כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בַּחֲשָׁךְ הַמֵּר הַזֶּה. בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וְחַיִּים.

הָאָדָם הַבֵּר שֶׁכָּל כְּשֵׁרוֹאָה שֶׁהֵיִצֵּר הָרַע וְהַתְּאוּוֹת
מִתְנַגְּבִים עָלָיו מְאֹד מְאֹד בְּיוֹתֵר וְנִדְמָה לוֹ
שֶׁקָּשָׁה לְשַׁבֵּרם, צָרִיךְ לִידַע וּלְהֶאֱמִין שְׁבוּדֵי נַפְשׁוֹ
בְּשֵׁרָשָׁה הַיָּא גְדוּלָה וְיִקְרָה וּגְבוּהָהּ מְאֹד מְאֹד וְאֶלְפֵי
אֶלְפִים וְרַבֵּי רִבְבוֹת עוֹלָמוֹת בְּלֵי שְׁעוֹר תְּלוּוִיִּים בָּהּ, וְצָרִיךְ
לְהַתְּנַבֵּר לְרַחֵם עָלֶיהָ לְבַל יֵאָבֵד אוֹצְרוֹת וּסְגוּלוֹת יְקָרוֹת
מְאֹד הַתְּלוּוִיִּים בְּנַפְשׁוֹ, וְיִתְנַבֵּר בְּכָל עֵז לְהַצִּיל נַפְשׁוֹ מִן
הַעֲשָׂק, וְהַעֲקָר עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיק הָאֲמֵת.
הֵסֵר בַּעַם מְלַבֵּד.

סו

לְכַבּוֹד לְבֵי יְקִירֵי, מֵר. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר נָשָׂא אֶת נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ,
אֶת לְבוֹ וְשִׁכְלוֹ אֶל הַצַּדִּיק, וְסִלַּק כָּל חֲכָמָתוֹ וְדַעְתּוֹ
לְגַמְרֵי לְגַבֵּי הַצַּדִּיק אֲשֶׁר לְפָנָיו וְאַחֲרָיו לֹא קָם כְּמוֹהוּ,
כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שֶׁכָּל כָּל.

גוּף וְנַפְשׁ זֶה בְּחִינַת חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְחֲכָמוֹת הַתּוֹרָה,
כִּי חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת חֲכָמַת הַטְּבַע הוּא בְּחִינַת גּוּף,
בְּהֵמָה, כְּסִילוֹת, כְּנֶגֶד חֲכָמַת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת נַפְשׁ,
בְּחִינַת אָדָם, בְּחִינַת דַּעַת אֲמֵתִי. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהַכְּנִיעַ

הגוף והחמר לגבי הנפש, דהינו להכניע ולבטל חכמת הטבע פנגד חכמת התורה, ולקשר הפל אל התורה הקדושה.

האדם, יש לו בכחו לבטל הסמרא דמותא מעצמו, להכניע הגוף והחמר שהוא פחינת מיתה.

צריכינן לדבר הרבה לפני ה' יתברך עד שיהיה הגוף בטל לגמרי כאין וכאפס.

קבלת תענית

רבון העולמים, הריני לפניך על תנאי פתענית נדבה למחר מעלות השחר עד אחר תפלת ערבית, ואם לא אוכל או לא ארצה, פשאומר "מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר" וכו', אוכל להפסיק ולא יהיה בי שום עוון. אבל יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתתן בי כח ובריאות ואזכה להתענות למחר ותקבלה באהבה וברצון, ותזניני לשוב בתשובה שלמה ותענה עתירתי ותשמע תפלתתי כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך שומע תפלה.

סז

לכבוד לבי יקירי, מר ז. שור, החושב מחשבות ותחבולות להודיע לפאר ולפרסם ולהאיר אור האמת בעולם, שהוא הצדיק האמת, אור האורות, המאיר עינינו באור אלקותו גם במחשבים המרורים שיש עכשו בעולם.

הָאָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְמַסַּר רוּחוֹ וְנַפְשׁוֹ עִם כָּל תְּנוּעוֹתָיו וְחַיּוּתוֹ לַה' יִתְבָּרֵךְ, שְׁעַל־יָדָיו זֶה ה' יִתְבָּרֵךְ מִתְגַּלְגֵּל עִמוֹ בְּרַחֲמָיו וּמוֹדִיעוֹ מִהַצְדִּיק הָאֱמֶת שְׁמַצִּיל נַפְשׁוֹ מֵיֵצֵר הָרַע הָעוֹשֵׂק אֶת הַבְּרִיּוֹת, שְׂרוּצָה לְגוֹל וְלַעֲשֵׂק חֵם וְשָׁלוֹם מְעַט הַטּוֹב שֶׁל נַפְשׁוֹ שְׂיֵישׁ בּוֹ עֲדִין, כִּי הוּא אוֹרֵב עַל נֶפֶשׁ הָאָדָם תָּמִיד, וְצָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים וְהַתְּנַבְּרוֹת גְּדוֹל עַד שְׂיִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׂאוֹל וְיָשׁוּב נַפְשׁוֹ לְמִקּוֹמָהּ וּמְנוּחָתָהּ.

סח

לְכַבּוֹד אָחִי יְקִירִי, מֵר. ז. שׁוֹר, הַחֶפֶץ וּמִשְׁתַּוָּקֵק וּמִתְנַעֵנֵעַ וּמִשְׁתַּדֵּל בְּכָל כּוּחוֹ שְׂיִתְגַּלֶּה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְפַּשֵּׁט וְיִתְפָּרֵס בְּעוֹלָם גְּדֹל נִפְלְאוֹת גְּדֹל נִרְאוֹת שֵׁם הַצְדִּיק הָאֱמֶת נֶחַל נוֹבֵעַ שְׁמֵהֶפֶד כָּל מְקוֹמוֹת הָרְחוֹקִים מְאֹד מֵה' יִתְבָּרֵךְ וּמְגַלֶּה אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְחֻכְמָתוֹ מְכֻנִּים כָּל בָּאֵי עוֹלָם אֶל הַקִּדְשָׁה וְאַפְלוֹ אֶת הָרְחוֹקִים לְגַמְרֵי בְּתַכְלִית הָרְחוֹק - אֶל ה' יִתְבָּרֵךְ, כָּל זְמַן שֵׁשׁ יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עֲלֵיהֶם עֲדִין.

צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּתוֹרַת ה' וּלְקַיֵּם מִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה בְּכָל הַשְּׁלֵמוֹת וְלִשְׁמֹר עֲצֻמוֹ אֶפְלוֹ מִפְּנֵם כְּלָשָׁהּ חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֶפְלוֹ אִם חֵם וְשָׁלוֹם פְּנֵמֵיו מְרַבִּים מְאֹד רַחֲמָנָא לְיִצְלֵן, צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בְּדַעְתּוֹ מְאֹד וּלְבַטֵּחַ בְּצַדִּיקוֹת ה' וּחֲסֵדָיו הַמְרַבִּים עַד אֵין סוּף, שְׁעַל־יָדָיו זֶה יוֹכֵל גַּם הוּא לְהִתְקַרֵּב וּלְשׁוּב אֵלָיו בְּאֱמֶת.

אני לי כי חטאתי, אוי מה עשיתי, אוי לי איך לא חסתי
 על נפשי היקרה מאד, איך הייתי אכזר על נפשי
 יותר מכל מיני רוצחים ואכזרים שפעולם, ואלו היו
 מתקבצים עלי יחד כל הרוצחים והגזלנים והאכזרים
 שפעולם, לא היו יכולים לעשות לי באלף שנים מה
 שאנכי עשיתי לי בעצמי על ידי חטא ופגם אחד שחטאתי
 נגדך, מכל שכן כי חטאי רבו מספר. אוי אוי ואבוי, אוי
 לי וי ואללי, מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה
 יומם ולילה על חללי, כי חללתי את קדשתי וטרפתי את
 נפשי באפי ועניתי את נפשי בכל מיני ענויים מרים וקשים
 שפעולם. הריני לפניך מלא רחמים, עשה עמי פלא לחיים
 לכל אהיה כמת בחיי חס ושלום, עשה מה שתעשה
 ברחמיך הרבים באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך
 באמת.

סט

לכבוד לבי יקירי, מר ז. שזר, המטה לבו לשמע בקול ה'
 הקורא אותו בקול גדול בכל יום שיכרח אל הצדיק
 האמת שיכול לתקן הכל ולהשיבו לדרך הישן שדרכו בו
 אבותינו הקדושים.

מי שחפץ באמת לרחם על עצמו ולהתחיל בכל פעם
 לחשב על תכליתו וסופו להיטיב אחריתו, עקר
 תקנתו הוא על ידי שיחה בינו לבין קונו בכל יום, לדבר

דְּבוּרִים חַמִּים פְּגַחְלֵי אֵשׁ בְּהַשְׁתַּוְקָקוֹת וְגַעְגּוּעִים. וְעַקֵּר
תִּקְוֵן הַדְּבוּר הוּא עַל־יַדֵּי שְׁחָשִׁים וְשׁוֹתְקִים תְּחַלֶּה, בְּאֵלֶם
לֹא יִפְתַּח פִּיו, רַק מִשְׁתַּוְקָקִים בְּרָצוֹן חֲזָק לֵה' יִתְפַּרֵּךְ,
וּמִרְחֻמִּין עַל עֲצָמוֹ בְּרַחֲמָנוֹת גְּדוֹל כַּאֲשֶׁר כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ
בְּנַפְשׁוֹ גְּדֹל הַרְחָמָנוֹת שְׁעָלָיו בְּכָל עֵת, וְעַל־יַדֵּי זֶה דִּיקָא
נִתְעוֹרְרִין רַחֲמֵי ה' יִתְפַּרֵּךְ עַד שְׁמַתְחִילִים לְצַפְצֹף וּלְדַבֵּר
קָצֵת, עַד שְׁפִרְחָמָיו יִתְפַּרֵּךְ הַמְרַבִּים נִכְמַר לֵב הַעֲלִיזוֹן עַד
שְׁמַמְשִׁיךְ מִשֶּׁם דְּבוּרִים חַמִּים פְּגַחְלֵי אֵשׁ, וְעַל־יַדֵּי זֶה יוֹכֵל
לִינֵק וּלְקַבֵּל מֵהַתּוֹרָה שְׁמַמְשִׁיךְ לָנוּ הַצְּדִיק.

הַמִּשְׁכִּיל יְבִין בְּעֲצָמוֹ לְפִי הָעֵת וְהַזְּמַן אִיךְ לְרַחֵם עַל
עֲצָמוֹ בְּכָל עֵת, כִּי אֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה,
וְאֶף־עַל־פִּי כֵן צְרִיכִין לְמַהֵר לְהַמְלִט עַל נַפְשׁוֹ.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְעֵסר

ע

לְכַבּוֹד יְקִירֵי הַטּוֹב, מֵר. ז. שׁוֹר, הָעוֹמֵד בְּרֹאשׁ הַמַּאֲמִינִים
וְהַמְקַשְּׁרִים בְּהַצְּדִיק הָאֲמִתִּי הַשְּׁלִיט וּמוֹשִׁיל עַל כָּל
הַנְּפֹשׁוֹת, וְשׁוֹפֵךְ עֲלֵיהֶם בְּכָל עֵת בְּכָל יוֹר מִימֵי חֻכְמָתוֹ
שֶׁהֵם רְפוּאוֹת וְתַחבּוּשׁוֹת יְקָרוֹת וְנִפְלְאוֹת שְׁלֹא נִתְגַּלוּ
עַד־נַּעַם מְעוֹלָם.

צְרִיךְ לְהַחֲיוֹת יָמָיו בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִימֵי חַיָּו. עַל־יַדֵּי
עֵסֶק הַתּוֹרָה זוֹכִין לְאֲרִיכוֹת יָמִים, כִּי עַל־יַדֵּי
עֵסֶק הַתּוֹרָה קוֹרִין אֶת חַי הַחַיִּים יִתְפַּרֵּךְ שְׁמוֹ, בְּכִיכּוֹל,

וממשיכין ממנו חיים ואריכות ימים. וצריכין לעסק בתורה בפנה דוקא, להוציא דברי תורה מפיו, ואז זוכין לקרותו ותברך, ולהמשיך ממנו חיים ואריכות ימים.

עא

לכבוד אהובי חביבי וידידי הנחמד, מר ז. שור, שזכה למשרה גבוהה ושזכה להיות פקיד בכיר במשרד האוצר של הצדיק החכם האמת, וחותר ביגיעות עצומות ותחבולות רבות לפרסם ולפאר ולגדל ולכבד את שם הצדיק, להודיע ולגלות אוצרו הטוב לכל העולמות, עד שידעו כלם את ה'.

אפלו מי שיש לו עסקים ומטרדות רבות, אף-על-פי כן אי אפשר שלא יוכל לחטף ולגזול לעצמו איזה שעה ביום לעסק בתורה. העקר שתתגבר בכל כחך לחטף ולגזול לעצמך איזה שעה בכל יום לעסק בספרי הצדיק בתוך כל העסקים ומטרדות רבות שיש לך.

עב

לכבוד יקירי וחביבי המצטנן בחריפות שכלו הישר, מר ז. שור, תעמיק את מחשבתך בהבנה עמקה ויתרה ביותר להיטיב אחרייתך בכח הצדיק האמת.

עפר הנחמה והתקנה הוא הדעת של הצדיק, וזהו "נחמו נחמו עמי", כלומר שמזהיר את ישראל בעצמם שינחמו זה את זה כאומר אתם, בני ישראל עמי,

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עֲצֻמְכֶם זֶה אֶת זֶה, הִינּוּ שֵׁיעֶסְקוּ בְּלִמּוּד הַדַּעַת
הַקְדוֹשׁ שֶׁל הַרְבֵּי הָאֱמֶת בְּחִינַת מֹשֶׁה, וְכָל אֶחָד יִדְבַר עִם
חֲבֵרוֹ וַיְכַנִּים בּוֹ הַדַּעַת הַקְדוֹשׁ, וְזֶה עֵקֶר הַנְּחֻמָּה וְהַתְקוּהָ.

עג

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, מִחֲמַד עֵינַי וְלִבִּי, מִר ש. ז. שׁוֹר,
אֲשֶׁר לְגַדֵּל גְּדֻלַּת רוּמָמוֹת נִשְׁמָתוֹ הַיּוֹקֵרָה זָכָה לְכַנֵּם
בְּהִיכַל הַחֲכָמָה וְהַמְדַּע דְּקַדְשָׁהּ, וְזָכָה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אֶת
הַצַּדִּיק הָאֱמֶת.

על-ידי הַתְּגַלוֹת שֵׁם הַצַּדִּיק בְּמַלְיָם וּסְפָרָיו הַקְדוֹשִׁים
שֶׁהֵם נְגָלִים וּמְחֻזְקִים הָאֱמוּנָה הַקְדוֹשָׁה,
נִתְבַטַּל מִמִּילָא הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת שֶׁל סְפָרֵי
הָאֲפִיקוֹרְסִים הָרַעִים וְהַטְּמָאִים בְּמַלְיָם.

אני אֶפְתַּח לָכֶם שְׁבִילֵי הַשֶּׁכֶל בְּעֵנֵן הָאֱמוּנָה הַקְדוֹשָׁה
וְתִלְכוּ וְתִמְטְלוּ בְּהַפְלִטִין שֶׁל הָאֱמוּנָה כְּדָרְךְ הַהוֹלֵךְ
וּמְטִיל בְּהִיכְלוֹת וּבְנִינִים נְאִים נְפִלְאִים וְנוֹרָאִים מְאֹד, וְתִכַּף
כְּשֶׁנִּכְנְסִים בְּחֶדֶר אֶחָד וּמִתְחִילִים לְהִסְתַּפֵּל בּוֹ וּלְהִתְפַּלֵּא
עַל נְפִלְאוֹת הַחֲדוֹשִׁים אֲשֶׁר בּוֹ, בְּתוֹךְ כֶּךָ רוּאִים שֶׁנִּפְתַּח
לוֹ פֶּתַח נְפִלְאָה לְחֶדֶר אַחֵר, וְכֵן מִחֶדֶר זֶה לְחֶדֶר אַחֵר, וְכֵן
מִחֶדֶר לְחֶדֶר וּמִחֶדֶר לְעֵלְיָהּ, וְכֻלָּם פְּתוּחִים מִזֶּה לְזֶה
בְּפִתְחִים וַחֲלוּנוֹת וּמְקַשְׂרִים וּמְשַׁלְּבִים זֶה בְּזֶה בְּסֶדֶר נְפִלְאָה
וּבְחֲכָמָה עִמְקָה וּבְתַכְלִית הַיָּפִי וְהַגּוֹי. אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֵה לְטַעַם
נְעִם מְתִיקוֹת הָאֱמוּנָה הַקְדוֹשָׁה.

עד

לכבוד בבת עיני ולבי, מר ז. שזר, שאזר אזור מתניו
 לחגור עצמו לכנס בים החכמה של הצדיק החכם האמת
 הפלא הגדול והנורא שהוא אב לכל החכמים והנביאים,
 אשר לא נשמע ולא נראה כמוהו מסוף העולם ועד
 סופו, המחזיר כל מיני רע לטוב ומתפך רשעים גמורים
 לצדיקים גמורים והעולם נעשה מישב וממלא מבני אדם
 ומבעלי חכמה ודעה אמתית, לדעת ולהפיר את ה',
 שעקר הנאלה תלויה בזה.

קלפת הזמן עמלק עומד בכל דור ודור בכל עת ובכל
 יום על כל אדם ואחד להפילו חס ושלום
 ולהחליש דעתו מאד, וה' יתברך בעצמו לוחם עמו על-
 ידי הצדיק האמת אשר גם בדורותינו אלה מהפך הכל
 לטובה, ומאיר עינינו בחדושי תורות פאלו עד שגם אנחנו
 יכולים למצא ולהבין עצם חסדו יתברך בלי שעור, ועדין
 חביבותיה גבון, לשמור דרך ה' ולהתעורר ולהתקרב לה'
 יתברך מפל מקום שהוא מפל מה שעובר על האדם בכל
 עת.

עה

לכבוד יקירי חביבי, מר ז. שזר, שנתן את נפשו והשקיע
 כל כחו לשוט ולעופף במימי הדעת של הצדיק האמת
 שיש לו כח לירד למטה למטה לעמקי עמקים, למקומות
 הנמוכים והרחוקים ביותר, ולשבר ולבטל כל הקלפות
 והסמרא אחרא הנאחזין אפלו בהמינים וכופרים גמורים

שֶׁנִּפְּלוּ לְעַמִּיקי עַמִּיקי הַקְּלֻפּוֹת, וְלִקְבִיץ הַטּוֹב מִכָּל
וּלְהוֹצִיאָם מִשָּׁם וּלְהַעֲלוֹתָם אֶל הַקִּדְשָׁה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

מִי שֶׁכָּבַר נִתְרַחַק עַל־יְדֵי עוֹנוֹתָיו בְּוַדַּאי קָשָׁה לוֹ לָשׁוּב,
וּבִפְּרָט אִם כָּבַר חֵם וְשָׁלוֹם הִרְבָּה לִפְשָׁע, אֲזִי עָקַר
תְּקוּנָו, אִם רוֹצֵה לְחַוֵּס עַל עֲצָמוֹ וּלְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד שַׁחַת,
הוּא רַק עַל־יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת, וְיִסְתַּכֵּל רַק עַל
הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ וְיִבְחַר רַק בְּאֵמֶת וְלֹא יַטְעֵה אֶת עֲצָמוֹ חֵם
וְשָׁלוֹם, וְעַל־יְדֵי הָאֵמֶת יִזְכֶּה לִידַע שְׂגָם שָׁם בְּמִקְוָמוֹ
מְאִירָה הַשְּׂגָחָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל־יְדֵי אֱמוּנַת הַהִשְׁגָּחָה יְכוּלִין
לָשׁוּב לַה' יִתְבַּרֵךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, אֲפֹלוּ הַמִּתְגַּזְּלִים
וְטוֹבְעִים בְּתוֹךְ שֶׁטֶף מַיִם הַיִּדְוָנִים שֶׁהֵם הַשְּׂטוּתִים
וְהַטְּעוּתִים שֶׁל כְּפִירוֹת וּמִינּוֹת וְאֱמוּנוֹת כְּזָבוֹת.

זֶה שָׂבָא כָּבַר לְמִקְוֹמוֹת נְמוּכִים וּרְחוּקִים מְאֹד וְנִפְרַד
מֵה' יִתְבַּרֵךְ, כְּשֶׁזִּזְכָּה אַחֲר־כֵּן לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לַה' יִתְבַּרֵךְ אֲזִי חוֹזֵר וּמְשִׁיב וּמַעֲלָה הַכֹּל לַה' יִתְבַּרֵךְ, כֹּל
הַמִּקְוֹמוֹת, שֶׁזֶה עָקַר הַשְּׁלֵמוֹת, וְעַל־כֵּן מַעֲלָתוֹ גְּדוּלָה יוֹתֵר
מִצְדִּיק גָּמוּר.

עו

לְכַבּוֹד מַחְמַד עֵינֵי, מַר ש. ז. שׁוֹר, שֶׁזָּכָה לְהַמְשִׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ הָאֵרֶת הַשֶּׁכֶל שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת הָעֵמֶק וְהַגְּבוּהָ
מְאֹד שֶׁיְכוּל לְהָאִיר גַּם בְּהַנּוֹפְלִים מְאֹד וְהִרְחוּקִים בְּיוֹתֵר.

לפְעָמַיִם הַשְּׂכָחָה הַיָּא טוֹבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי יֵשׁ
 הַרְבֵּה דְבָרִים שְׁצָרִיכִים לְשַׁכַּחַם וּלְהַעֲבִירַם
 מִדַּעְתּוֹ, כִּדִּי שְׂלָא יִתְבַּלְבַּל וְשְׂלָא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ עַל-יְדֵם
 לְגַמְרֵי חַס וְשְׁלוֹם, וְזֵהוּ עֲצָה עֲמָקָה לְזַכֵּר אֶת הַתּוֹרָה
 וּלְקַיְמָהּ.

עז

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, לְבִי וּבִשְׂרִי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, הַמוֹכֵן
 לְבֹא בְּאִשׁ וּבְמַיִם עַל הָאֲמַת הָאֲמִתִּי הָאֱהוּב עָלָיו אֶהְבֵּה
 לְלֹא גְבוּל בְּעִבּוֹתוֹת אֶהְבֵּה כֹּל יִנְתַּק לְעוֹלָם, וְזָכָה לְהִיּוֹת
 עֶבֶד נְאֻמָּן בְּבֵית גְּנוּזֵי שֶׁל הַצְּדִיק, הָאוֹצֵר הָאֲמַת, שְׁמֹנְלָה
 אֶלְקוּתוֹ וְתַבְרָךְ לְכֹל בְּאִי עוֹלָם, וְשׂוֹאֵב מִימֵי תוֹרָתוֹ
 וּרְמִזּוֹ לְרוֹת צְמֹאֹן נִפְשׁוֹ וְלְהַשְׁקוֹת בָּהֶם נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
 הַיְקָרִים הַמְשֻׁלְכִים וּמִתְגוֹלְלִים בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, שְׂזֵהוּ
 עֶקֶר הַרְפּוּאָה וְהַהֲצֵלָה מִכָּל מִינֵי חֲצִים וְסַמִּים אֲרַסִּים,
 מֵרוּחַ שְׂטוֹת וְטַעוֹת שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת
 שְׁמֻבְיָאִים אֶת הָעוֹלָם לְתוֹהוֹ וְבוֹהוֹ. אֲשֶׁרִי חֶלְקֵךְ אֶצֶל
 הַצְּדִיק שְׁגִלָה אִוְרוֹת חֲדָשׁוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת שְׁמֹנְלִים
 אֶלְקוּתוֹ וְתַבְרָךְ לְכֹל בְּאִי עוֹלָם.

צָרִיךְ לְשֹׁמֵר בְּשֶׁר הַגּוֹף שְׂלָא לְקַלְקְלוֹ, שְׂלָא לְקַלְקֵל
 צֵלָם דְּמוֹת הָאָדָם שְׁכָלוֹל מִכָּל הָעוֹלָמוֹת וַיֵּשׁ לוֹ
 כַּח בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר מֵרֵאשׁוֹ וְעַד רַגְלָיו וּבְכָל חֵלֶק מִבְּשָׂר
 גּוֹפּוֹ לְהַמְשִׁיךְ הָעוֹלָם לָהּ יְתַבְרָךְ, כִּי כָּל חֵלֶק מִחֻלְקֵי גּוֹפּוֹ
 מִיחַד כְּנֻגַד חֵלֶק מִחֻלְקֵי עוֹלָם וּכְנֻגַד כְּמָה נִפְשׁוֹת, כִּי אִין
 שׁוּם שְׁעָרָה בְּאָדָם וְכֵן אִין בּוֹ שׁוּם גִּיד וְשׁוּם חֲתִיכָה

מחלקי בשרו ועורו שאין תלויין בו כמה וכמה נפשות ועולמות, ויכולין להחזיר כל העולם לה' יתברך כפי מה שזוכה להאיר האמת באורי התורה בגופו וכו'.

כל אחד מישראל יש לו כח להחזיר כל העולם בתשובה ולקשר ולהעלות כל העולמות לה' יתברך, כי הוא כלול מכל העולמות, כי נשמתו מן העליונים וגופו מן התחתונים, ועל-ידי התקשרות נפשו בגופו הוא יכול לקשר כל העולמות לקרבם לה' יתברך. וכשנסתלק, ונפשו עולה למעלה וגופו נשאר למטה בתוך הארץ, זה בחינת קלקול השלום שהיה בין נשמתו וגופו בחיים חיותו, כי התחברות הנשמה והגוף זה בחינת שלום, כי עקר השלום הוא בין שני הפכים, והנשמה והגוף הם שני הפכים, וכשהם מקשרים יחד בחיים חיותם זה בחינת שלום וכשנסתלק הנשמה מהגוף זה בחינת קלקול השלום.

אבי אב הרחמן, אב החסד, הושיעני ועזרני מהרה וחמל עלי בחמלתך הגדולה ובחנינותיך האמתיים, ולמדני והורני באיזה דרך באיזה אופן באיזה זכות באיזה עצה ותחבולה אזכה אנכי גם-כן להשיג השגת אלקותיך אשר לך נוצרתי, כאשר אתה ידעת כי לא נבראתי בעולם השפל הזה אלא כדי לרדף אחר התכלית הטוב הזה, להשיג השגת אלקותיך יתברך.

רבונו של עולם, אתה ידעת גדל התרחקותי מהשגת אלקות, כי לא די שלא נזהרתי לקיים כל דברי תורתך ומצוותיך אשר עלידם זוכין להשיג אותך, אף גם עשיתי מה שעשיתי ופגמתי מה שפגמתי וקלקלתי מה שקלקלתי והרע בעיניך עשיתי בשאט נפש בזדון ובמעל עד אשר נתרחקתי ממך כמו שנתרחקתי בתכלית תכלית הרחוק, כי עלידי כל חטא ועוון ופגם קלקלתי צנור ושביל ונתיב של החכמה והבינה אשר עלידם הייתי יכול להשיג השגת אלקותך, עד אשר ברכ עוונותי המרבים מאד בלי שעור וערך ומספר וכבדו מחול ימים ורבו מעפר הארץ, עלידי זה קלקלתי והרסתי והחרבתי כל מיני צנורות ושבילים ונתיבות החכמה הקדושה והחרבתי הדרכים אשר עלידם משיגין אותך.

עח

לכבוד ידידי כנפשי המשפיל והנערץ, מר ז. שזר, החושב מחשבות ותחבולות להגדיל ולפרסם את שם הצדיק שהוא בחינת רוחו של משיח, המשבר ומכניע ומשפיל ומכחיל כל הגאווה והממשלה של המנהיגים המפרסמים של שקר המדברים לשון הרע על הצדיק והנלוים אליו ומסתירים ומעלימים אור הצדיק האמת ומפרידים בין כנסת ישראל ובין הצדיק, ועלידי זה העולם מחסר אמונה ונתרבים כל ספרי המינים והמחקרים הנוטים לצד מינות וכפירות שמטילים שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים.

כָּל הַטְּעוּתִים וְהַשְּׁקָרִים נְמַשְׁכִּים מִבְּחִינַת קְלַפַּת עַמְלָק
 שֶׁהוּא עֶקֶר בְּחִינַת הַשְּׁקָר וְהָרַע וְהַטְּמָאָה וְהַשְּׁטָן
 וְהַיֵּצֵר הָרַע, וְהוּא שְׂרֵשׁ הַהֲטְעָאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן
 נִצְטוּיָנוּ לְזַכֵּר מַעֲשֵׂה עַמְלָק וְלִמְחוֹת שְׂמוֹ וְזָכְרוּ מִן הָעוֹלָם,
 כִּי זֶה עֶקֶר הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה, הַגְּדֻלַּת שְׂמוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי
 בְּטוּל הַשְּׁקָר וְהַטְּעוּת וְהַתְּגָלוֹת הָאֵמֶת בְּעוֹלָם.

אֲנִיחֵנוּ עִתָּה בְּדוֹר הַזֶּה אֵצֶל הַקְּצֵה וְהַסּוֹף שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 בְּמָקוֹם שְׂגוּבֹל יִשְׂרָאֵל כְּלָה, שְׂשֵׁם מַסִּים קְדֻשַׁת
 יִשְׂרָאֵל, שְׂמִשָּׁם וְלִהְלָאָה אֵין מִתְפַּשֵּׁט קְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-
 כֵּן צְרִיכִין שְׂמִירָה גְּדוּלָּה שְׂלֵא נִפְשַׁל חֵם וְשְׁלוֹם. אֲבָל אַף-
 עַל-פִּי כֵן לֹא יוּכְלוּ לְהִזִּיז אוֹתָנוּ חֵם וְשְׁלוֹם מִקְדְּשֵׁתָנוּ כִּי
 אָנוּ תְּקִיפִין בְּדַעַתָנוּ, וּבְדַעָה בּוֹדָאי לֹא יוּכְלוּ לְהִזִּיז אוֹתָנוּ,
 לְבַלְבֵּל דַּעַתָנוּ בְּדַעוֹת שְׂמוֹת שְׂלָהֶם, כְּלָל כְּלָל לֹא. כִּי
 מִצַּד הַנְּשֻׁמָּה, הֵינּוּ מִצַּד הַדַּעַת, בּוֹדָאי אָנוּ תְּקִיפִים וְלֹא
 יִזְיָקוּ לָנוּ כְּלָל, חֵם וְשְׁלוֹם.

עט

לכבוד לבי ובשרי, מר ז. שור, אשר גזר עליו ה' מעת
 תחלת היותו בכטן אמו שירים את דגל רבנו וצ"ל
 בעולם, ויפתח עיניהם ולבם של ישראל ויודיע ויגלה
 לכל העם שפונה תלוי כל עקר גאלתנו ופדות נפשנו,
 וכלם יראו ויבינו את האמת המאיר עכשו בעולם.

אִי אֶפְשָׁר לְהֵאדָם לְהִבִּין שׁוּם דְּבַר בְּי מְאֹד עִמָּקוּ
מִחֲשֻׁבוֹתָיו יִתְפָּרֵד.

הַבְּסִילִים וְהַבְּעָרִים אֵינָם יוֹדְעִים וּמְבִינִים עֲנֵן זֶה,
מָה זֶה עָשָׂה ה' "בְּפִרְחֵ רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׁב
וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעֵלָי אֲוֶן לְהַשְׁמִדֵם עַדִּי עַד", לָמָּה לוֹ לְהַפְרִיחָם
וּלְהַשְׁמִידֵם עַדִּי עַד. אֲבָל בְּאֵמַת יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי ה' וְלֹא
עוֹלָתָהּ בּוֹ, רַק שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִבִּין זֹאת בְּשׁוּם שִׁכָּל אֲנוּשֵׁי.
חִזַּק מְתַנְיִם וְאַמִּץ כַּחַס לְחֹזֵר אֶל קִדְשַׁת הַיְהוּדוֹת.

פ

לְכַבֹּד אֶהוּבֵי אַחֵי, לְבִי וְנִשְׁמָתִי, מִר ז. שׁוּר, הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּעֲשֵׂע וּמִתְפָּאֵר בּוֹ וְנִתֵּן לוֹ וְכו'... בְּשִׁבִיל
שְׂיִרְחָם עַל יִשְׂרָאֵל, לְעוֹרֵר וּלְהִלְחִיב לָבָם כְּלֵב אִשׁ אֶל
הַמְּנַהֵיג וְהַמְּלִיךְ הָאֵמַת שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּדוֹרוֹת אֵלּוּ,
הַנֶּחֱל נֹבֵעַ, וְתִהְיֶה הַיְכָלָת בְּיָדוֹ לְהַמְשִׁיךְ כָּל נַפְשוֹת
יִשְׂרָאֵל אֶל הַנֶּחֱל נֹבֵעַ, וּלְהַפְלִיא וּלְהִאֲהִיב עַל יִשְׂרָאֵל
נוֹרְאוֹת חֲכָמָתוֹ, חֲכָמָה הַעוֹלָה עַל כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁל כָּל
הַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהָיוּ מִיּוֹם פְּרִיאַת הָעוֹלָם, בְּי רַק
הוּא לְבָדוֹ בְּכַחוֹ הַנּוֹרָא מְאֹד מְאֹד יָכוֹל לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ
מִתּוֹךְ הַחֲשָׁךְ וְהַיְרִידָה הָעִמְקָה שֶׁל עֲכָשׁוֹ וְלְהֵאִיר עֵינֵי
יִשְׂרָאֵל שֶׁכֵּלָם יֵרְאוּ אוֹר ה' עֵין בְּעֵינֵי שְׂוָהוּ עִקְר הַגְּאֻלָּה.

יָקָר בְּעֵינֵי כָּל דְּבָרֶיךָ, אֲגִילָה וְאַשְׁמְחָה בָּהֶם מִכָּל הַזֶּן
וּבָהֶם תִּשְׁעֲשֵׂע נַפְשִׁי, וְתָמִיד כָּל מִחֲשֻׁבוֹתַי
וְתִשׁוּקָתִי אֵלֶיךָ וְלִישׁוּעָתְךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת.

פא

לְכָבוֹד נְעִימַת לְבִי וְחַיּוּתִי, מֵרֵז. שׁוֹר, שְׁנָשָׂא אוֹתוֹ ה' וְהַעֲלָהוּ לְשָׁמַיִם מְרוֹם כְּדֵי לְזַכּוֹתוֹ לְמַעַלְהָ עֲלִיּוֹנָה שְׁאִין מַעַלְהָ אַחֲרָיו, שְׁיִגְדֵל וְיִקְדַּשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת אֶת שֵׁם הַצְּדִיק הַרוּעָה נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אֲמִתִּי שְׁמֻקְבֵּץ כָּל הַנְּדָחִים וְהָאֲבוּדִים מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שִׁתְּעוּ לְשֵׁם וּמְכַנְּיָם תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה, וְאֲשֶׁר שָׁלַח ה' אֱלֹקִים לְהַחְיֹתֵנוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה יוֹתֵר מִבְּחַיִּיו, לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם שְׁאִין אַחֲרֶיהָ גְּלוּת. אֲשֶׁרִיד אֲשֶׁר עָשָׂה ה' אִתְּךָ גְּדוּלוֹת וְנִזְרָאוֹת כְּאֵלֶּה, ה' יֵאָרִיד יְמִיד וְיֵאָר בְּלִבְךָ אוֹרוֹת הַחֲצֻצּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת הַגְּנוּזוֹת, אוֹרֵיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה.

זְקַן קוֹמֵתְךָ וְאֲמִין יָדְךָ וּפְתִיךָ לְהַתְגַּבֵּר כְּגִבּוֹר מְלֻחָמָה, וְעוֹרְרָה אֶהְבֵּתְךָ הַיְשָׁנָה אֲשֶׁר הִיא לְמַעַן טוֹבֵתְךָ וְיִשׁוּעַתְךָ הַנְּצֻחִית וּלְמַעַן אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָא בְּלִבְךָ, תַּעֲמֵד לְיִשׁוּעַתֶּם וּגְאֻלַּתֶּם מֵהַחֲשָׁךְ הָאִים וְהַנִּזְרָא אֲשֶׁר בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה.

פב

לְכָבוֹד יָדִיד לְבִי, מֵרֵז. שׁוֹר, הַמוֹשֵׁל בְּגִנּוּי הַמַּדְעָה וְהַחֲכָמָה עֲלָאָה דְעֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין שְׁגֵלָה רַבְּנוּ הַנַּחַל נוֹבֵעַ הַחֲכָם הָאֲמֵת אֵב הַחֲכָמִים שְׁהִיוּ וְשִׁיְהִיוּ, אֲשֶׁר בְּחֻמְתּוֹ הַנִּזְרָאָה יִכְבֹּשׁ כָּל הָעוֹלָם וְיוֹצִיאֵם מִחֲשָׁךְ לְאוֹר וְיֵאָר בְּלִבָּם אוֹר ה'.

אָחֵי חֲבִיבֵי, לְבִי וְנִשְׁמָתִי, הַקְדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא נָתַן לִּי
 וְכו'... כְּדֵי שְׂיִרְחֵם עַל יִשְׂרָאֵל, לְהַמְשִׁיכֶם אֶל
 הַמְּנַהֵיג וְהַמְּלִיךְ הָאֱמֶת הַנּוֹרָא שֶׁל דוֹרוֹתֵינוּ הָאֵלֶּה, הַנִּחַל
 נוֹבֵעַ, הַשְּׁלִיט בְּחֻכְמַת ה' עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, לְהוֹצִיאֵם
 מֵהַחֹשֶׁךְ וְהִירִידָה הָעִמְקָה וּלְהָאִיר בְּלִבָּם אֹר ה', שֶׁכֶּלֶם
 יִבְרִי וְיִדְעוּ אֶת ה' עֵין בְּעֵין.

פג

לְכַבּוֹד מַחְמַד עֵינֵי, מֵר ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר לְגִדְל גְּדֻלַּת רוּמָמוֹת
 נִשְׁמָתוֹ זָכָה לְכַנֵּם בְּשַׁעֲרֵי הַחֻכְמָה וְהַמְדַע דְּקִדְשָׁה
 וּלְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא הַצְדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ נִשְׁמַת מְשִׁיחַ,
 שֶׁמְשַׁבֵּר וּמְבַטֵּל הַדַּעַת שֶׁל חֻכְמַת הַטָּבַע, וּמְגַלֶּה וּמְאִיר
 הַדַּעַת שֶׁל אֱמוּנַת הַהִשְׁנָחָה, לְמַעַלָּה מִן הַטָּבַע. שְׁלוֹמוֹת
 וּבְרָכוֹת רַבּוֹת לְאַרְךָ יָמִים.

שׁוֹרֵי אֲשֵׁישׁ בִּישׁוּעַת ה' וְחֻסְדֵּי הָעֲצוּמִים שֶׁנִּשְׁאַף ה',
 אֲוִלָּם לֹא יָרוּם לְכַבּוֹ מְאַחִיו, וְיִזְכֶּה לַעֲבֹד עֲבוֹדָתוֹ
 וְלְהַתְנַהֵג בְּסִבְלָנוֹת בִּישׁוּר צְדָק וּמִשְׁפָּט וּמִיִּשְׂרָיִם עִם הַבְּנֵה
 וְהַנְהַגָּה טוֹבָה יִשְׂרָה וְסִבְלָנוֹת. בְּחֵייו תִּפְנֶה צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם
 בְּגִאֲלָה הָאֱמֶתִית הַתְלוּיָה רַק בְּהַתְגַּלּוֹת אֹר הַצְדִּיק
 הַנִּסְתָּר וְהַנֶּעְלָם בְּתַכְלִית הָהֶעֱלָמָה וְהַהִסְתָּרָה.

פד

אחי יקירי, מר ז. שור, הגדל וצומח ממימי הדעת של הצדיק.

כְּשָׁפָא כבוד חדש לאדם צריך לזהר מאד שלא להיות רודף אחר הכבוד ולא יקבל הכבוד ולא ישתמש עם הכבוד לצרכו, לצורך עצמו חס ושלום, רק יברח מכבוד עצמו לגמרי בתכלית, כי על-ידי שחפץ בכבוד עצמו הוא פוגם בבחינת "מלא כל הארץ כבודו", כי "אין אני והוא יכולים לדור במקום אחד". על-כן ישתדל באמת לקבל הכבוד רק למען כבוד ה' יתברך, להעלותו למלך הכבוד.

אָנָא ה', מלא רחמים, רחם עלינו וחוס וחמול על ימינו ושנותינו ותשמרנו ותצילנו מהתמנות, שלא יהיה לנו שום תאוה וחמדה לשום התמנות כלל, לא התמנות גדול ולא התמנות קטן, רק נזכה לעבדך באמת ביראה ואהבה בתמימות גדול ובפשיטות למענה ולשמך לבד בלי שום פניות ומחשבות זרות כלל, ונברח מן הכבוד וההתמנות בתכלית ונתרחק מההתמנות עד קצה האחרון באמת לאמתו. ותזכנו ותעזרנו ותתן לנו דעת שנוזכה לאחו עצמנו בהצדיק האמת שהוא שרש גשמות ישראל. אָנָא מלא רחמים, רחם על כל ישראל.

פה

לכבוד יקירי, מר ז. שור, החותר ביגיעות עצומות ותחבולות רבות להודיע ולגלות אוצרו הטוב לכל העולמות, עד שידעו כלם את ה'. חיים ושלום רב.

הדבור הוא קולמוס הלב, וכל אחד כפי רצונו שיש לו, אם לטוב אם להפך, כמו בן יכולים להבין ולשמע מדבוריו את התגלות הנפש, שהוא הרצון.

דע אחי, כי געגועיך וכסופיך העצומים אל האמת גרמו לך להתחבר בחבורא חדא בגופא ונשמתא עם הנחל נובע מקור חכמה, ובעבור זה זכית להיות וכו'... ובכחו ובזכותו הנזרא הגנוז וסתום מכל העולמות של הנחל נובע, רבנו נ נח נחמ נחמן מאומן אשר אתה דבוק בו בכל לבבך, עשה ה' עמנו נסים נפלאים ונוראים לעיני כל העולם ונתגדל ונתקדש שם ה' בעולם. ועכשו אתה זוכה ועומד לנסע ולהפגש וכו'... עליה אל על ופרח ורכב והצלח, יהיה ה' עמך ויאר עליך חן והיפי של הצדיק הנחל נובע, ויתן בפיך דבורי חן ויעשו רשם בלב לקבלם, ותזכה לפעל בשלמות טובת עמנו וארצנו כרצונך כי זהו עקר נסיעתך, וה' יברך צאתך ובואך בחיים ושלום וחסד ורחמים גדולים.

פו

לכבוד לפי יקירי, מר ז. שזר, החושב מחשבות עמקות ותחבולות עצומות והקדיש את לבבו הרחב וכשרונויותו הפרוכים לגדל להדר ולפרסם את שם הצדיק האמת, שהוא מחסה ומגן לנו בכל יום ובכל עת לדורות עולם לנצח אפלו בתוך כל מיני חשך והתרחקות שעובר על כל אחד בכל יום ובכל עת.

דע אחי, כי געגועיך וכסופיך הטובים להיטיב כל ימי חיך ולעזר לעם ישראל, גרמו שתזכה לידע ולהתקרב ולהתחבר להנחל נובע, ורק בעבור זה זכית להיות וכו'... ה' יתברך יודע תעלומות לבבי כי אש אהבתך תוקד בלבי עד אין סוף, ויומם ולילה אני חושב מחשבות עליך על טובתך וישועתך האמתית בזה ובבא, ומתפלל ומתחנן שיאיר ה' בלבך אור האמת אור החדש, פלא הפלאות, אור האורות, הנורא ונשגב מאד, נחל נובע, אשר אתה חפץ בו ומשתוקק וחומד בכלות הנפש שיתגלה ויתפרסם בעולם, שעלידי זה יתקן כל העולם בתכלית השלמות.

פז

לכבוד ידיד לפי הנעים, מר ז. שזר, הגדל והצומח מבארות מים חיים מפעיני הישועה הנובעים מהצדיק האמת שממרק ומצחצח העינים של ישראל לראות הפתחים איך לצאת מהיכלות השקר והטמאה של

המינות ואמונות פזביות, ולכנוס פהיכל הקדש של
החכמה והשכל האמת, להפיר גדלת הבורא ולהתקרב
אליו באמת.

אחי חביבי, חמדת לבבי, הוד לבי ונפשי, אינני יכול
להזיז אהבתי ותשוקתי וגעגועי מאתך אפלו שעה
אחת כי תלוי בזה דברים עליונים נעלמים ונוראים מאד
שהם ישועת ישראל.

גדל ובהירות אור נשמתי הגבוהה והעליונה נמשכה
ממקור עליון לפדות ולגאל את ישראל.

פח

לכבוד נשיא מדינת ישראל, עצמי ובשרי, מר ש. ז. שזר,
שהקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים ואת כל
חיותו לגדל ולהדר ולפרסם את שם הצדיק האמת
היחיד בעולם העולה לעילא ולעילא על כל הצדיקים
האמתיים המבחרים יחדי הדורות, שהוא מחסה ומגן
לנו לדורות עולם אפלו בתוך כל מיני חשך חשכות
וההתרחקות העובר על כל אחד ואחד בדורותינו אלה
האחרונים.

לגדל ההתקשרות והאהבה האמתית שיש בינינו, איך
אוכל לנתק עצמי ממך ולפרד מחשבתי מאתך
ולשפח אותך חס ושלום, כי בני איש אחד אנחנו
ומקשרים יחד בשרש מבחר האמת שהוא עקר חיותנו
גאלתנו ופדות נפשנו.

פט

לכבוד לבי יקירי, מר ז. שזר, המשתוקק לשפח ולפאר
ולכבוד ולגדל ולפרסם את שם הצדיק.

מאת ה' היתה זאת, לכתב לך דבורי אמת אלו המחיינ
גם אותי עתה מאד, אם נשים לב להם תסמר
שערות בשרנו. אחי חביבי, חמדת לבבי, הוד לבי ונפשי,
אשרי אזניך ואשרי עיניך ולבך שזכית לראות ולשמע
ולהבין כל זה, ועלינו החיוב להתחזק לדרש ולתור
להשתוקק ולחתור בהסתרות עמקות כל-כך, ולקשר
עצמנו להוציא לאור האמת לעיני כל ישראל עם תעלומת
והסתרת אור הצדיק האמת הנחל גובע, הנסתר
בהסתרות עמקות כל-כך.

ישראל דב אודעסר

ע

לכבוד לבי יקירי, מר ז. שזר, המטה לבו לשמע בקול ה'
הקורא אותו בקול גדול בכל יום ובכל עת שיזרו עצמו
לברח אל הצדיק האמת שיכול לתקנו בשלמות ולהשיבו
לדרך הישן שדרכו בה אבותינו הקדושים וצ"ל. שלום
רב.

חזק ואמיץ, יקירי נפשי ולבבי ואל תפל בדעתך משום
דבר שפעולם, ותתחיל בכל פעם מחדש בכל מה
שתוכל, כי יש תקוה לאחריתך, ואל תשפח כל גמוליו,

רק בכל שעה ושעה תהיה בעיניך כבִּרְיָה חֲדָשָׁה מִמֶּשׁ. זה
 כִּמְה שָׁנִים אֲשֶׁר כָּבַר גָּמַל ה' עִמָּךְ חֶסֶד וְאַמֶּת נִצְחֵי כָּזֶה
 שְׁזָכִיתָ לְהִיּוֹת נִמְנָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בֵּין אֲנָשֵׁי אֲמֶת שֶׁל
 הַצַּדִּיק הַמְּנַהֵיג הָאֲמֶת, קוֹה קוֹיִתִּי לֵה' שְׁיוֹסִיף חֶסְדּוֹ עִמָּךְ
 וְלִהְיִטִּיב אַחֲרִיתֶךָ מִרֵּאשִׁיתֶךָ, וּבִנְדָאֵי גַם הַשָּׁנָה תִּזְכֶּה
 לְהַשְׁתַּדֵּל לְבֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲזִי תִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ וְאֲזִי
 תִשְׁכַּל. אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלַקְנוּ עַל כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁזָכִינוּ
 לְקַבֵּל מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה הַיּוֹצֵאִים וְנוֹבְעִים מִהַנְּחַל נוֹבֵעַ
 מְקוֹר חֲכָמָה הַמְּטַהְרִין מִכָּל הַטְּמָאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.

צא

שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה לְכָבוֹד בַּת עֵינַי וְלִבִּי, מֵר ז. שׁוֹר,
 אֲשֶׁר נִשָּׂא אֶת לְבוֹ לְקִשֵׁר וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַחֲכָם
 הָאֲמֶת אֲשֶׁר לְפָנָיו וּלְאַחֲרָיו לֹא קָם כְּמוֹהוּ, הַמְּבַעֵר וּמְבַטֵּל
 כָּל מֵינֵי טְעוּיֹת וּמְבֹכוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת
 וּמְכַנְּיִם הָאֲמֶת בְּעוֹלָם וּמְאִיר יְדִיעַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְפַּרֵּד לְכָל
 בְּאֵי עוֹלָם. בְּעַל הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים יוֹלִיכֶךָ בְּדֶרֶךְ הַיְשָׁר אֶל
 נְקֻדַּת הָאֲמֶת לְאֲמִתּוֹ שֶׁהוּא הַמְּנוּחָה וְהַנְּחִלָּה בְּלִי קֶץ
 וְסוּף.

כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה צְרִיכִים לְהַכִּין אֶת עֲצָמוֹ עַל רֹאשׁ
 הַשָּׁנָה שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין.

שׁוֹשֵׁב בְּחֻלְקֵי הַטּוֹב שְׁתַּהֲלֶה לֵאל בְּכַר הַיִּתֵּי עַל
 רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַצְּדִיק
 הָאֵמֶת, וְתַהֲלֶה לֵאל בְּכַר זְכוּת לְמַעַם מְעַט מִצּוּף דְּבַשׁ
 אֲמָרָיו הַנְּעִימִים הַמְּחִיין אֶת הַנֶּפֶשׁ לַנִּצְחָה, בְּרוּךְ ה' בִּי
 רַחֲמָיו לֹא כָּלִים. קְוֶה לֵה' וַיֹּשַׁע לְךָ בְּכָל עֲנִינְךָ.

צב

לְכָבוֹד מַחְמַד עֵינֵי, מֵר ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר נָתַן אֶת לְבוֹ אֶל
 הַמַּעֲשִׂוֹת וְהַתּוֹרוֹת וְהַתְּפִלוֹת שֶׁל הַנְּחָל נוֹבֵעַ מְקוֹר
 חֲכָמָה שֶׁהַבְּטִיחַ לָנוּ שְׁעַל-יָדוֹ לֹא תִשְׁתַּבַּח הַתּוֹרָה
 מִיִּשְׂרָאֵל. יְבָרְכֶךָ ה' מִצִּיּוֹן בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְבָרְכָה וּמְאֻשְׁרָה
 בְּחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים, וַיַּעֲרֶה עֲלֶיךָ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה אִדָּךְ
 לְמַלְט נַפְשֶׁךָ מִן הַשָּׂטָן הַמְּקַטְרֵג.

לִידִיד לְבִי הַיָּקָר, אֹדֵיעֶךָ בִּי בְּרוּךְ ה' זְכוּתִי לְהִיּוֹת
 בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בִּירוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ בֵּין הַקְּבוּץ
 הַקְּדוֹשׁ.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדֵעֶסְךָ

צג

לְכָבוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, עֵינֵי וְלִבִּי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, הָעוֹמֵד
 בְּרֵאשׁ הַמַּאֲמִינִים וְהַמְּקַשְׂרִים בְּהַצְּדִיק הָאֵמֶת הַשְּׁלִיט
 וּמוֹשֵׁל עַל כָּל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יָדֵי זֶה זָכָה לְהַשְׁמֵר
 וּלְהַנְצִל מֵהַתְּנַגְרוֹת וְקִשְׁיוֹת וְחֻקִּירוֹת עַל עַצְמוֹ הָאֵמֶת
 הַמְּאִיר עֵכָשׁוּ בְּעוֹלָם וּלְהַנְצִל מִרוּחַ שֶׁקֶר וּמִמָּאָה
 וּלְהַמְלֵט מִהַשְׁקֵר שֶׁל אַמּוֹנוֹת כּוֹזְבוֹת וּכְפִירוֹת.

אֲשֶׁר־יָדָה מִה פֶּזֶב חֶלְקָהּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָהּ שְׁזָכִיתָ בְּגִדְלָהּ
 רַחֲמָנוֹת וַחֲנִינוֹת הַבּוֹרָא יִתְפָּרֵךְ לְבָרַח
 וְלִהְיֶמֶלֶט מְרוּחַ שְׁקֵר וְשָׁטוֹת וְשִׁגְעוֹן שֶׁל הַמִּינּוֹת כְּפִירוֹת
 וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת מִימֵי הַמַּבּוּל הַמַּרְחִיקִים אֶת
 הָעוֹלָם מֵהַצְדִּיק הָאֱמֵת, וְעַל־יְדֵי זֶה מַחְרִיבִים וּמְאַבְדִּים
 אֶת הָעוֹלָם לְגַמְרֵי וּמְבִיאִים וּמַחְזִירִים הָעוֹלָם לְתוֹהוֹ וּבֹהוֹ
 וַחֲשָׁךְ וְאַפְלָה.

צד

לְכַבּוֹד נַפְשֵׁי וְלִבֵּי הַנְּעִים, מֵר ז. שׁוֹר, הַשּׁוֹאֵב אֲדָרִים
 וְאוֹרִים מִחֻכְמַת הַצְדִּיק הַחֲכָם הָאֱמֵת אֲשֶׁר מְסוּפָה
 הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ לֹא קָם כְּמוֹהוּ, כְּדֵי לְרוֹת צְמֶאוֹן נַפְשׁוֹ
 הָעַדִּינָה, וְחוֹתֵר בְּעֻצּוֹת וְתַחֲבֻלוֹת רַבּוֹת שֶׁיִּשְׁאַבּוּ
 מְאֹדִים אֱלֹו כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְגַּלְלִים בְּרֹאשׁ כָּל
 חוּצוֹת וּמְשַׁלְכִים בּוֹהֶמַת הַרוּחַ שָׁטוֹת וְטָעוֹת שֶׁל הַמִּינּוֹת
 וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל שְׁקֵר וְהַכֵּל הַמִּתְגַּבֵּר, שֶׁהֵם בְּחִינַת
 מִימֵי הַמַּבּוּל הַמִּתְגַּבְּרִים לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם. וְעַקֵּר
 הַרְפוּאָה וְהַחֲצֵלָה מִזֵּהֶמֶתֶם הִיא רַק עַל־יְדֵי הַצְדִּיק
 הָאֱמֵת.

דִּיקָא עֲכָשׁוּ, בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹה, שֶׁהַתְּגַבֵּר כָּל־כָּד אָבִי
 אֲבוֹת הַטְּמֵאָה שֶׁל כְּפִירוֹת וּמִינּוֹת וְאַמוֹנוֹת
 כְּזָבוֹת, עַד שֶׁהִגִּיעוּ יִשְׂרָאֵל לְתַכְלִית הַיְרִידָה וְהַהִסְתָּרָה,
 אֲזִי תִכְף לְעַמַּת זֶה כְּבָר הַתְּחִיל לְצַמַּח אוֹר הַצְדִּיק.

צה

לכבוד עצמי ובשרי, מר ז. שזר, הקשור בקשרים חזקים
בהאלן הנפלא הקדוש והנורא מאד שהוא הצדיק
האמת ההולך לפנינו ועומד לנו למחסה ומגן ממינות
וכפירות של החיות רעות הדורסים וטורפים נפשות
ישראל בכל דור, ומחיה ומחזק את נפשנו בכל מיני
ריחין ובוסמין של נוראות חדושי תורתו הגבוהה
והנפלאה מאד וכו' אפלו בתכלית החשף וההתרחקות.

כל החכמים להרע והמחקרים פרוכים אחר כל התאוות
רעות וכו', ובכל זאת רוצים להבין ולהתחכם
בחכמות וחקירות שאין להם רשות להסתפל בהם.

צו

לכבוד עטרת ראשי ועטרת האמת עטר לראשו וכרת
עמו ברית עולם, מר ז. שזר, אשר בו בחר ה' מכל
ישראל והעיר את רוחו והקעיר את לבבו פאש בוערת
להקעיר ולהדליק ולהלהיב לכות ישראל אל הנחל
נובע, שהוא גואל ומושיע ישראל בדור הזה ולדורי
דורות.

ה' יתברך מתהדר ומתפאר בו בכל נקדויותיו הטובות
והעקר בהנקדה העליונה, שמתאוה בכל לבו לחסות
תחת פני הצדיק החכם המנהיג האמת שהוא עקר חיותו
וחיות ושרש כל הבריאה לדורות.

על-ידי התקרבות לצדיק האמת אנו מבטלין בזה דעת הכופרים והאפיקורסים שרוצים להשוות תורתנו הקדושה כשאר למודי הדתות חס ושלום שהם רק בשכל האנושי, ועל-פן אומרים טעמים של הכל על מצוות תורתנו הקדושה כאלו כלם על פי שכל אנושי חס ושלום, והכל יפצה פיהם כי דתנו לא ישוה לדתיהם. כי תורתנו הקדושה היא אחדות אחד עמו יתברך אשר אין חקר לתבונתו, ודבריו חיים וקיימים לעד ומחיים כל העולמות בכל עת ורגע, והם מתחדשים בכל יום ובכל עת על-ידי הצדיק האמת שמכנים קיום התורה שיה העקר.

צו

לכבוד מחמד עיני, מר ז. שור, החושק ולוהב ולוהט להלהיב את לבו ואת לבבות ישראל אל המנהיג האמת, פלא חדש ונורא מאד, רם ועליון על כל פלאות הבורא, השופך עלינו מימי חקמתו ורפואותיו החדשים פלאי פלאות בדי לטהרנו מטמאת וזהמת שני קלפות החזקות והמרות של אפיקורסות ואמונות פגומות, של שטות ומעות והכל ושקר גמור ועבודה זרה, שמתגברים בהתגברות גדול ועצום מאד, המחבלים ומשחיתים ומחריבים העולם. ה' יציל עמו ישראל מהם ומטמאתם, ויקים "אז אהפוך אל כל העמים שפה ברורה, לקרא כלם בשם ה'".

בְּחִינַת קַלְפַת עֲמֶלֶק רוֹצֵה לְהַפִּיךָ חֲכַמַת הַתּוֹרָה
 לְחֲכַמְתָּם, וְדַרְכֵיהֶם הָרָעִים שֶׁהֵם הַחֲכָמוֹת
 חִיצוֹנִיּוֹת מְבִיאִים לְאַפִּיקוֹרְסוֹת חֵם וְשָׁלוֹם וּמַפְסִיקִים
 וּמְרַחֲקִים אֶת הָעוֹלָם מֵהַתּוֹרָה וּמֵהַצְדִּיק שְׂיֵישׁ לוֹ כַּחַ
 הַמּוֹשֵׁיךְ לְהַמְשִׁיךְ אֵילְקוּתוֹ יִתְבַרֵךְ לְמַטָּה וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת
 הָעוֹלָם לְקֶרְבָּם לֵה' יִתְבַרֵךְ. וְאִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה
 כִּי אִם בְּשִׁמְתַרְחָקִים מִדַּרְכֵיהֶם הָרָעִים בְּכָל מִינֵי
 הַתַּרְחָקוֹת, כִּי הֵם מַפְסִיקִים וּמַעֲכָבִים וְאֵינָם מְנִיחִים
 לְהַתְקַרֵּב בְּלָל לְהַצְדִּיק הָאֱמֵת. וְעַקֵּר תְּקוּנָם לְהַחְזִירָם
 לְמוֹטֵב וּלְקֶרְבָּם לֵה' יִתְבַרֵךְ הוּא רַק עַל־יְדֵי הַחֹסֵד
 שְׁנַתְּגַלֶּה עַל־יְדֵי הַתּוֹכַחָה שֶׁל הַצְדִּיק הָאֱמֵת.

צח

לְכַבּוֹד עֲצָמוֹ וּבִשְׂרָי, גְּבוּר חֵיל שְׂיֵישׁ לוֹ לֵב חֹזֵק וְתִקְיָה
 לְלֶבֶשׁ רוּחַ גְּבוּרָה לְלַחֵם מִלְחָמַת ה', מַר ז. שׁוֹר, לְהַכְנִיעַ
 וּלְכַלּוֹת שָׂרֵשׁ זֵה־מַת הַשָּׂקֶר שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאֱמוּנוֹת כְּזָבוֹת,
 וּלְהַעֲלוֹת וּלְפָרְסֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת אֹר הַצְדִּיק הָאֱמֵת,
 שְׁעַל־יְדוֹ בָּאִים הָרַחוּקִים מְאֹד מְאֹד וּמִתְקַרְבִּים לֵה'
 יִתְבַרֵךְ, שְׁזֵה עֵקֶר כְּבוֹדוֹ, שֶׁהָרַחוּקִים בְּיוֹתֵר יִתְקַרְבוּ אֵלָיו.

הַמְּלִיצִים הַפּוֹשְׁעִים דַּרְכָּם לְדַבֵּר עַל־פִּי רַב בְּלִשׁוֹן
 מְלִיצָה וְחִידָה שֶׁהוּא דְבַר נִסְתָּר בְּחִינַת
 גְּנֵבָה, כִּי הֵם גּוֹנְבֵי נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל עַל־יְדֵי מְלִיצָתָם
 וּמוֹכְרִים וּמוֹסְרִים אוֹתָם לְרִשׁוֹת הַסַּטְרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא
 קַלְפַת עֲמֶלֶק שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת.

צט

לכבוד אחי יקירי, מר זלמן שזר, שהטפה דעתו ולבו אף
האמת הניך הצח והמצחצח, וממעט ומבטל כבוד עצמו
ומרבה בכבוד ה' יתברך, ומוסר ונותן עצמו למיתה על
האהבה וההתקשרות אל הצדיק האמת מושיעו של
ישראל, שממרק ומצחצח עיניהם לראות הפתחים אף
לצאת מהיכלות הטמאה והחשך של המינות וכפירות
ואמונות פזביות שמחשיכים עיני ישראל ומעלימים
ומסתירים אור הצדיק שמגלה ומודיע ידיעת אלקותו
ומלכותו לכל בני העולם, אפלו להרחוקים והעב"ם,
שבלם יפירו ויראו עין בעין שיש אלקים שליט ומושל,
ויתגירו וישובו אליו יתברך. שלום וחיים וכל טוב.

האפיקורסים בחלקלקות דבריהם הם פוללים
אמונתנו הקדושה והטהורה עם
שאר אמונות פזביות של שטות והבל, ומתנברים פגוד
האמונה הקדושה על-ידי האמת שלהם שהוא שקר
וממיתים העולם על-ידי חכמתם הרעה. והצדיק האמת
מכניע ומבטל האמונות פזביות והחכמות חיצוניות
והכפירות והפילוסופיה והאפיקורסות של שטות והבל
של חכמי הטבע האורבים להתפשט מאד בעולם, ומכנים
האמת בעולם, להתרחק מאמונות פזביות ומכפירות
ואפיקורסות וכו', ומגלה שהכל מתנהג רק ברצון ה'
יתברך, בלי שום חיוב הטבעי כלל.

ק

לכבוד נשיא ישראל, עזמי ובשרי, מר ש. ז. שזר, הקשור
 ודבוק בהאילן הקדוש שיש לו שלשה שרשים שהם
 אמונה ויראה וענוה, ואמת הוא גוף האילן שהוא הצדיק
 האמת ההולך לפנינו ונושא אותנו כאשר ישא האומן
 את היונק. אשריך שזכית לידע מבעל הנפלאות שכל
 דבריו הם נפלאות פלאי פלאות עד אין חקר, לבקר
 ולבטל החיות רעות הדורסים ומורפים את ישראל,
 שהם האמונות כזביות כפירות ומינות של חכמי הטבע,
 וממשיך ומקרב כל העולם לה' ותברך בכל דור ודור
 לניצח. ה' יריק עליך ברכות וישועות נפלאות מהצדיק
 שהוא מקור הברכות והישועות.

הצדיק האמת העוסק לתקן העולם, מכניע ומבטל
זהמת השקר והטמאה של אמונות כזביות
ומינות וכפירות, ומכנים חכמת והשגת אלקות ואמונה
הקדושה האמתית לכל בני העולם לדור דור.

קא

לכבוד נשיא ישראל, לבי ובשרי, מר ש. ז. שזר, השואב
 מימי דעת התורה של הצדיק האמת שגלה אורות
 חדשות נפלאות נוראות ונשגבות מאד מאד, אשר אין
 לשון בעולם שיוכל לספר תקף רום מעלתם ונבגהם
 וקדשתם וכחם, שהם עקר הרפואה וההצלה מכל
 העשירה מיני חצים וסמים ארסיים של מינות ואמונות
 כזביות, ועל-ידי זה נעשה שלום וממשיכים ומגלים
 האמונה הקדושה לכל באי עולם. אשריך שזכית

להמשיך על עצמו הארה מהשיר שיתער לעתיד שהוא
מקור כל השמחות, שעל-ידי זה נעשין גרים ובעלי
תשובה.

הצדיק שהוא בעל כח גדול שמכניע קלפת עמלק,
הוא בחינת מטה עז והסמרא אחרא רוצה
לבלע אותו, ואזי הוא עומד בבית הפליעה שלו בבחינת
"בצוארו ילין עז", הינו הצדיק הפעל כח שהוא בחינת
מטה עז הוא עומד לו בצוארו בבית הפליעה שלו, ואזי
הוא מכרח לתן הקאות. הינו שהסמרא אחרא מכרח
להקיא ולהוציא כל הקדשות של הדעת והרחמנות וכל
מימי הדעת שבלע מן הקדשה, בבחינת "חיל בלע
ויקיאנו", ולא די שהוא מקיא ומוציא כל הקדשה
והתפלות שבלע, אף גם הוא מכרח להקיא ולהוציא
עצמות החיות שלו ממש. וזה בחינת גרים שמתגירין,
שהם היו תחלה מעצמות הסמרא אחרא ממש ועכשו
חוזרים אל הקדשה, כי הסמרא אחרא מכרח להקיא
ולהוציא עצם חיותו ממש שזהו בחינת גרים, כי כח
הצדיק הוא יורד בקרבו ממש ועל-ידו הוא מוציא ומקיא
עצמות חיותו ממש מקרבו ובטנו, והוא משבר ראשי
הסמרא אחרא והנחש שהיתה יונקת מן הרחמנות
והדעת.

על-ידי הגרים שנעשין על-ידי פח הצדיק הבעל פח, על-ידי שהסמרא אחרא מכרחת להחזיר פל הקדשה כל הדעת וכל הנפשות שבלעה וגם עצמות חיותה, על-ידי זה נתרפה ונתגדל כבודו יתברך בבחינת "הבו לה' משפחות עמים הבו לה' כבוד ועז", ונעשה רעש ופרסום, שנתפרסם כבודו יתברך על-ידי הגרים. פי בתחלה פשהו אלו הנפשות נבלעים בין הסמרא אחרא בודאי היו רחוקים מאד מה' יתברך, ועכשו פשהו ציא אותם הבעל פח מהסמרא אחרא אזי הם מתקרבים אל הקדשה ונתוספים אל הקבוץ הקדוש של הצדיק העוסקים בתפלה והתבודדות בכונה, ונעשים שכנים אליהם, שעל-ידי זה מתרבים הפתים עד אין חקר, עד שעל-ידי זה נכנסין ונתכנסין לתוך אלו הפתים כל שאר הנפשות הנדחים הרחוקים מאד מאד.

קב

לכבוד נפשי ולפי הנעים, מר ז. שזר, השואב מימי התורה של הצדיק האמת נחל נובע מקור חכמה, שגלה עשרה מיני נגינה שהם עקר הרפואה וההצלה מעשרה מיני חצים וסמים ארסיים של מינות ואמונות פזביות, ועל-ידי זה נעשה שלום בין ישראל לאביהם שבשמים ונתבטל הכפירות והאפיקורסות מלבם.

יֵשׁ שְׁנֵי מֵינֵי אֶפִיקוֹרְסוֹת, יֵשׁ אֶפִיקוֹרְסוֹת שְׁבֵא מַחְכְּמוֹת
 חִיצוֹנִיּוֹת וְעַלְיוֹ נֶאֱמַר "וְדַע מָה שֶׁתִּשְׁיָב לְאֶפִיקוֹרְס",
 כִּי הָאֶפִיקוֹרְסוֹת הַזֹּאת יֵשׁ עָלֶיהָ תְּשׁוּבָה, וְעַל־כֵּן מִי
 שֶׁנִּזְכַּר לְאֶפִיקוֹרְסוֹת הַזֹּאת אֵף שֶׁבּוֹדָאֵי צְרִיד לְבִרְחָ
 וְלִהְיוֹת מְשֻׁם, אֵךְ אֵף־עַל־פִּי כֵּן מִי שֶׁנִּזְכַּר לְשֵׁם אֶפְשָׁר לוֹ
 לְמַצֵּא הַצֵּלָה לְצֵאת מְשֻׁם כִּי יוֹכַל לְמַצֵּא שֵׁם אֵת ה'
 יִתְבָּרַךְ אִם יִבְקָשֶׁהוּ וְיִדְרָשֶׁהוּ שֵׁם, כִּי יֵשׁ שֵׁם חַיּוֹת אֱלֻקוֹת,
 הֵינּוּ שֶׁכָּל מֵאוֹתוֹת שֶׁנִּשְׁבְּרוּ וְנִפְלוּ לְשֵׁם, וְעַל־כֵּן עַל
 הָאֶפִיקוֹרְסוֹת הַזֹּאת יֵשׁ עָלֶיהָ תְּשׁוּבָה. אֲבָל יֵשׁ עוֹד מִיֵּן
 אֶפִיקוֹרְסוֹת וְהֵם הַחֲכָמוֹת שְׂאִינָם חֲכָמוֹת אֲלָא מַחְמַת
 שְׁהֵם עֲמָקִים וְאִינָם מְשִׁיגִים אוֹתָם נִרְאִים כְּחֲכָמוֹת, כְּמוֹ
 לְמַשָּׁל בְּשֶׁאֶחָד אוֹמֵר סְבָרָא שְׁקֵר בְּגִמְרָא פּוֹסְקִים תּוֹסְפוֹת
 וּמַחְמַת שְׂאִין לְמַדָּן לִישֵׁב הַקְּשִׁיָּא שְׁבֵא עַל־יְדֵי סְבָרָא זוֹ,
 עַל־יְדֵי זֶה נִדְמָה לוֹ שֶׁאֵמַר סְבָרָא וְחֲכָמָה גְּדוֹלָה אֵף
 שְׁבֵאֲמַת אִינוּ סְבָרָא כָּלָל. כֵּן יֵשׁ כְּמָה מְבוֹכוֹת וְקִשְׁיוֹת
 אֲצֵל הַמַּחְקָרִים שְׁבֵאֲמַת אִינָם שׁוּם חֲכָמָה וְהַקְּשִׁיּוֹת
 בְּמִלִּים מַעְקָרָא, אֵךְ מַחְמַת שְׂאִין בְּשֶׁכָּל אֲנוּשֵׁי לִישְׁבָם עַל־
 יְדֵי זֶה נִדְמִים לְחֲכָמוֹת וְקִשְׁיוֹת, וּבִבְאֲמַת אִי אֶפְשָׁר לִישֵׁב
 אֵלוֹ הַקְּשִׁיּוֹת כִּי אֵלוֹ הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁל אֶפִיקוֹרְסוֹת הַזֹּאת הֵם
 בְּאִים מְבַחֲנִית חֲלָל הַפְּנוּי, אֲשֶׁר שֵׁם בְּתוֹךְ הַחֲלָל הַפְּנוּי
 אִין שׁוּם אֱלֻקוֹת, כְּבִיכּוֹל, וְעַל־כֵּן אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אֲפֵן
 לְמַצֵּא לָהֶם תְּשׁוּבָה, הֵינּוּ לְמַצֵּא שֵׁם אֵת ה' יִתְבָּרַךְ,

מחמת שאין שכל ואותיות לישבם, כי אלו היה מוצא שם גם-כן את ה' יתברך - אם בן לא היה פנוי והיה הכל אין סוף. ועל-כן על האפיקורסות הזאת נאמר "כל באיה לא ישובו", כי אין שום תשובה על האפיקורסות הזאת מאחר שבא מחלל הפנוי שממש צמצם דבור אלקותו בכיכול, רק אין שם שכל ואותיות לישבם. ועל-כן מזה האפיקורסות השנית בודאי צריך לזהר יותר ויותר לברח ולהמלט משם, לבלי לעיין ולהביט בדבריהם כלל, כי חס ושלום בודאי ישקע שם, כי עליו נאמר "כל באיה לא ישובו", כי אין עליו שום תשובה בנ"ל. אך הצדיק הגדול שהוא בחינת משה הוא צריך דוקא לעיין בדברי האפיקורסות האלו, כי על-ידי עינינו שם הוא מעלה משם כמה נשמות שנפלו ונשקעו בתוך האפיקורסות הזאת.

בַּאֲשֶׁר רצה ה' יתברך לברא את העולם לא היה מקום לבוראו מחמת שהיה הכל אין סוף, על-פני צמצום את האור לצדדין ועל-ידי הצמצום הזה נעשה חלל הפנוי ובתוך החלל הפנוי הזה נתהוה הימים והמדות שהם בריאת העולם, וזה החלל הפנוי היה מכרח לבריאת העולם כי בלתי החלל הפנוי לא היה שום מקום לבריאת העולם, וזה הצמצום של החלל הפנוי אי אפשר להבין ולהשיג כי צריך לומר בו שני הפכים: יש ואין, כי

החלל הפנוי הוא על-ידי הצמצום שפביכול צמצם אלקותו משם ואין שם אלקות פביכול, כי אם לא כן אינו פנוי והכל אין סוף ואין מקום לבריאת העולם כלל, אבל באמת לאמתו בודאי אף-על-פי כן יש בו גם-כן אלקות כי בודאי אין שום דבר בלעדי חיותו, ועל-כן אי אפשר להשיג כלל פחינת חלל הפנוי עד לעתיד לבוא.

מעגן חקירות וקשיות, עין לקוטי הלכות, אורח חיים חלק א' עמוד קי"ג אות ל"ו.

וזו הלשון: ובאמת כל אלו המכשולות הנמצאים להמענינים בכמה ספרים הוא מחמת שנמצאים כמה ספרים שרוצים לישוב כמה קשיות עמקות בדרכי הנהגותיו יתברך, ובאמת התרוצים אינם כלום למבין מעט. על-כן יכולים להפשיל על-ידי התרוצים יותר, אבל באמת על כל הקשיות האלו שבדרכי הנהגותיו יתברך וכו' אין שום תרוץ בזה העולם, רק לעתיד יתגלה כל התרוצים, אבל בזה העולם אסור לחקר כלל, רק לסמוך על אמונה לבד, וכמו שהאריך רבנו ז"ל בזה הרבה בכמה מקומות. ועל-כן רבנו ז"ל בגדל עמקות חכמתו העולה על הכל אינו מישב שום קשיא, רק בגדל חכמתו גלה לנו תורות נפלאות עמקות ורחבות, וגלה לנו בהם והספיר לנו על-ידם שקשיות פאלו אי אפשר לישוב בשום אפן רק

לסמך על אמונה. והכנים בנו דעת להבין שאי אפשר
 לישוב אלו הקשיות, כי הוא בגדל עצם השגתו גלה לנו
 מאין ומהיכן נמשכין אלו הקשיות שנמשכין ממקום גבוה
 כזה שאי אפשר לישבן בזה העולם בזה הגוף בשום אפן.
 כמו בהתורה על פרקא רביעאה דספרא דצניעותא (לקוטי
 מוהר"ן סימן כ"א) על מאמר רבותינו ז"ל (ברכות י"ז):
 "לעתיד לבוא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם",
 שגלה ובאר לנו שם דרך נפלא והסביר לנו שם שקשיות
 כאלו שנבוכין בהם נמשכין משכליים המקיפים, שאי
 אפשר להשיגם בזה העולם בשום אפן, ואמר שם תורה
 נפלאה על זה בהתגלות נפלא. וכן בהתורה 'בא אל
 פרעה' (לקוטי מוהר"ן סימן ס"ד), שגלה שם שקשיות כאלו
 נמשכין מסוד הצמצום של החלל הפנוי וכו', שאי אפשר
 להשיג זאת כי אם לעתיד לבוא. וכן בהתורה "כי מרחמם
 ינהגם" (בלקוטי תנינא סימן ז') באר שם שיש קשיות שהם
 נמשכין ממקיפים שהם למעלה מהזמן, שאין הזמן מספיק
 לבאר הקשיות והתרוצים שיש שם וכו', עין שם בכל אלו
 המקומות ובשאר מקומות כאלה בדברי רבנו ז"ל. ואם
 בעל שכל אמת אתה, תראה ותבין ותשפיל מן מוצא
 דבר, מה מאד עמקו מחשבותיו והשגותיו האמתיות
 שהוא השיג האמת שאי אפשר לישוב אלו הקשיות כלל,
 רק בחכמתו העמקה והשגתו העצומה גלה לנו בדרך

שֶׁכֶּל נִפְלֵא וְנוֹרָא מְאֹד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לָנוּ לְיִשֵּׁב כְּלָל, לְבַל
 נִהְרִם לְעֹלוֹת אֶל ה', לְרִצּוֹת לְחַקֵּר בְּזֶה חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי אֵי
 אֶפְשָׁר לְיִשְׁבֵם כְּלָל, רַק לְסַמְךָ עַל אִמּוּנָה לְבַד שֶׁהוּא יְסוּד
 הַכֹּל. אֲבָל כָּל מִי שֶׁרוֹצֶה לְיִשֵּׁב אִיזָה קִשְׂיָא מֵאֵלוּ הַקִּשְׁיֹוֹת
 שֶׁל הַמַּחְקָרִים, אֶפְלוּ כְּשֶׁרוֹצֶה לְיִשְׁבֵם עַל־פִּי דְרָכֵי הַקִּבְלָה
 - אֵינּוּ עוֹלָה בִּידוֹ שׁוֹם תְּרוּץ כְּלָל. וְאֵי יִכּוֹל לְגַרֵם מְכֻשׁוֹל
 יוֹתֵר חֵם וְשָׁלוֹם לְהַמְעִין שִׁירְצָה שִׁיתִּישֵׁב אֶצְלוֹ הַדְּבָר.
 וּבִאֲמַת עֲדִין אֵינּוּ מִיִּשֵׁב כְּלָל, וּבְקַל יִכּוֹלִין לְסַתֵּר הַתְּרוּץ
 וְהַדְּרָא קִשְׂיָא לְדַכְתָּא בִּיתֵר עֵז. עַל־כֵּן צְרִיכִין לְכָלִי
 לְהַתְחִיל לְיִשֵּׁב קִשְׁיֹוֹת כִּי אֵלוּ כִּי גָבְהוּ מִדַּעְתָּנוּ, כַּנִּזְכָּר
 לְעִיל, וּכְמוֹ שֶׁפְּתוּב (יִשְׁעִיה נ"ה) "כִּי לֹא מַחְשְׁבוֹתֵי
 מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דְרָכֵיכֶם דְּרָכֵי, כִּי גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאַרְצֵי כֵּן
 גָּבְהוּ דְרָכֵי מִדְּרָכֵיכֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵי מִמַּחְשְׁבוֹתֵיכֶם". וְעַיִן עוֹד
 בְּמָקוֹם אַחֵר מִזֶּה (לְקוּטֵי הַלְכוֹת, בְּרִכּוֹת הַשַּׁחַר ג', לו').

קג

לְכַבּוֹד מַחְמַד עֵינֵי וְלִבִּי, מִר ש. ז. שְׁזַר, ה' עֵזוֹ וְגַבּוֹר
 יִהְיֶה מְעֻזָּךְ וַיְחַזֵּק אֶת לְבָבְךָ בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת לְהַמְשִׁיךְ
 עַל עֲצֻמְךָ אוֹר הַצְּדִיק הָאֲמֵת וְלִשְׁאֵב חֲכָמָה וְדַעַת
 מִהַנַּחַל נוֹבֵעַ שְׁגֵלָה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי,
 יְשׁוּעוֹת וְחֲסָדִים חֲדָשִׁים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר לֹא נִתְגַּלּוּ
 מֵעוֹלָם, הַקּוֹרְאִים וּמְכַרְזִיִּים וּמְגַלִּים אֱלֻקוֹתוֹ בְּכָל דּוֹר
 לְכָל אֶחָד בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא.

על-ידי אמונה שלמה שכל העולמות נמשכין
 ומתנהגין ומתקיימין רק על-ידי סתימא דכל
 סתימין, שמאמינים שאפלו בכל המקומות הרחוקים
 מהקדשה מאד הנמשכים מבחינת חלל הפנוי גם שם
 נעלם חיות אלקותו יתברך, וכאשר מחפשין מבקשין גם
 משם 'איה מקום כבודו', על-ידי זה נעשה יחוד גדול
 ונפלא בכל העולמות ונתחברין ונתיחדין כל העולמות
 בשרש חיותם, הינו בה' יתברך שמחיה את כלם. ועל-כן
 באמת אפלו מי שלא זכה להיטיב מעשיו בשלמות בחייו
 אבל זכה על כל פנים לחפש ולדרש תמיד אחרי ה'
 יתברך, הוא גם-כן טובה נפלאה ונוראה לנפשו וגופו, כי
 על-ידי זה זוכה גם לאחר מיתתו לחפש ולבקש את ה'
 יתברך ולא יוכלו להטעותו על-ידי עולם התוהו, מאחר
 שגם שם הוא מבקש את ה' יתברך, על-כן בקל יוכל
 לשוב למקום מנוחתו, והכל בכח הצדיק האמת שבטל
 גופו בחייו וזכה לעלות בחייו בעודו בגופו לבחינת 'איה',
 בחינת המאמר סתום דבראשית, בתכלית המעלה לעילא
 לעילא וכו' בדי שימשיך משם חיות חדש ונפלא לתקן כל
 הנפשות כלם.

קד

לְכַבֹּד עֲטֶרֶת רֹאשֵׁי מֶר ש. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר עֲטֶרֶת הָאֵמֶת
עָטַר לְרֹאשׁוֹ, וְהַעִיר אֶת רוּחוֹ וְהַבְעִיר אֶת לִבּוֹ לְהַבְעִיר
וּלְהַדְלִיק לְכַבּוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַנַּחַל נוֹבֵעַ, שֶׁרַק הוּא יִכּוֹל
לְהַעֲלוֹת הַכֹּל מִכָּל הַיְרִידוֹת וְהַחֲשֻׁכוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וּלְתַקְּנָם.

אח יְקָר, רְאִיה גַּם רְאִיה כַּמָּה הַפְּלִיא ה' יִתְבָּרַךְ חֲסִדוֹ
הַגָּדוֹל עִמָּךְ שֶׁנִּתְּתָ אֶת גִּפְשְׁךָ וְהִשְׁקַעְתָּ כָּל מַחְדָּךְ
וּלְבָבְךָ לְהַכִּיר וּלְהַתְּדַבֵּק בְּהַצְדִּיק הָאֵמֶת הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
אוֹר הַחֲדָשׁ, שֶׁמְגַלֶּה חֲדָשׁוֹת גִּפְלָאוֹת וְנוֹרָאוֹת עַד אֵין חֶקֶר
אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמָעוּ מֵעוֹלָם לְהַחִיּוֹתֵנוּ בָּהֶם אֶפְלוּ בְּתַכְלִית
הַחֲשֶׁךְ הַגָּמוּר שֶׁבְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלּוּ שִׁישְׂרָאֵל תּוֹעִים
עֲבָשׁוּ מְאֹד בְּהַטְעִיּוֹת שֶׁל כָּל הַנְּסוּגִים אַחֲזוֹר מֵה' יִתְבָּרַךְ
אַחֲרֵי הַהֶבֶל שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת. אֵינְךָ יוֹדֵעַ אַחֲרֵי
חֲבִיבִי עַד הֵיכָן מַגִּיעַ הַחֶסֶד הַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁזְּכִינוּ לְכָל דְּבוּר
וְדְבוּר שֶׁהוּא גְּלָה שֶׁהוּא כָּל תְּקוּמָתֵנוּ וְכָל חַיּוּתֵנוּ וְחַיּוּת שֶׁל
כָּל הָעוֹלָם. נוֹדָה לָהּ בְּשִׂכְכֵנוּ וּבְקוּמָנוּ שֶׁזְּכִינוּ לְהִיּוֹת
בְּחֻלְקוֹ שֶׁל הַנַּחַל נוֹבֵעַ, ה' יַעֲזֹר לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל שֶׁהַצְדִּיק
יַעֲבִיר הַחֲשֶׁךְ מֵעֵינֵינוּ וְנִזְכֶּה לְרֹאוֹת גִּפְלָאוֹת הַחֶסֶד אֲשֶׁר
הַפְּלִיא עִמָּנוּ.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעֶסְךָ

קה

לכבוד נפשי ולבבי, מר ז. שזר, הכוסף לשתות בצמא את דברי האמת, דבורי אמונה ויראת ה' הנזכרים מהצדיק האמת נחל גובע מקור חכמה המוציא אותנו מפל הטעותים ומבוכות של כפירות ואמונות כזביות.

פְּנִימִיּוֹת לְבַבְךָ וּלְבָבִי יוֹדְעִים וּמְרַגְּשִׁים קֶצֶת נִקְדַּת
הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְהַיְשָׁרָה, אֲשֶׁר זָכִינוּ
לְהִתְקַרֵּב לְאוֹר הָאוֹרוֹת בְּחִיר מִבְּחִירֵי צְדִיקָיָא מְקוֹר
הַחֲכָמָה.

לְבִי אוֹמֵר לִי וְאֲנִי בְּטוֹחַ כִּי בְּפְנִימִיּוֹת לְבוֹ מְרַגֵּשׁ אָדָם
הַכָּאֵב שֶׁל הַצָּרָה הַזֹּאת מִן הַמַּצָּר וּמֵעֲמָקֵי עֲמָקִים,
וְאֵנְחָנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים בְּעֶצֶם הַצָּרָה שְׂבִדוֹרוֹת הַלְלוּ
שְׂמֵתִגְבְּרִים חֲכָמֵי הַטֶּבֶע וּמְרַבִּים סְפָרִים שֶׁל הֶבֶל
וְאִפְיוֹרְסוֹת שֶׁהֵם כִּנְגַד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכִנְגַד הַתּוֹרָה
שְׂבַע־לֶפֶה וּמִתְלוֹצְצִים מִכָּל סְפָרֵי אֱמֶת, מִכָּל חֲכָמַת
הַתְּלֻמוֹד וְהַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ וְכו', וְרוֹצִים לְהַפִּךְ מֵהַפֶּךְ אֶל
הַפֶּךְ, לְהַשְׁפִּיחַ וּלְכַטֵּל הַתּוֹרָה. וְעַקֵּר הַמְשַׁכַּת הַיְשׁוּעָה
הוּא עַל־יְדֵי הַצְּדִיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא עֵקֶרן שֶׁל כָּל הַצְּדִיקֵי
אֱמֶת אֲשֶׁר סְפָרֵיו הַקְּדוּשִׁים עוֹקְרִים דְּעוֹתֵיהֶם הָרְעוֹת
וְנִמְחִין מִלֵּב יִשְׂרָאֵל וּמֵאִירִין בְּיוֹתֵר אוֹר הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
עַל־יְדֵי רַבּוּי סְפָרֵיו הַקְּדוּשִׁים וְתִלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים.

קו

לכבוד יקירי, מר זלמן שזר, החותר וְחופר ביגיעות גדולות בלבבו למצא המים חיים עמקים אשר חפר ומצא הצדיק האמת, בארות מים חיים לרפאות תחלואי בני ישראל.

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁחַמַּל עָלֵינוּ בְּדוֹר הַחֲלָשׁ הַזֶּה, אֲשֶׁר עַל דוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה נֶאֱמַר "וַתֵּרֶד פְּלָאִים אֵין עוֹזֵר לָהּ", בְּאֲשֶׁר אָנוּ רוֹאִים מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּעוֹלָם, אֵת הַמַּעֲשֶׂה הַרַע הַנַּעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ בְּעֵתִים הַלְלוּ. עָלֵינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח לַה' יְתִבְרַךְ תָּמִיד שְׁחַמַּל עָלֵינוּ וְנִתֵּן אוֹר קְדוֹשׁ וְחָדָשׁ נוֹרָא וְנִשְׁגָּב כְּזֶה שֶׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה עִמָּנוּ גִּסִּים נִפְלָאִים בְּאֵלֶּה. אֲשֶׁרֵינוּ שְׁזַכֵּינוּ לְחַסוֹת וּלְהַסְתוֹפֵף בְּצֵל בְּנֵפֵי הַצַּדִּיק, לֹא יֶאֱשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ. בְּיָדָיו עֵצָם אֶהְבֵּתָךְ וְתִשׁוּקֶתָךְ הַחֲזָקָה אֶל הָאֱמֶת גִּרְמוּ לָךְ שְׁתִּזְכֶּה לִידַע מֵהַצַּדִּיק.

קז

לכבוד אהובי בנפשי, מר ז. שזר, שהכניס בלבבו ומחוֹ זיו נעם מתיקות וערכות אור האמת הזך שעלידו נכנסין לה' יתברך ומפירים אותו. שלום וחיים אמתיים.

עֵבֶר הַתְּשׁוּבָה זֹכִינַן עַל־יְדֵי אֱמֶת, גַּם עֵקֶר הַהֲתַעֲוֹרוֹת וְהַתְּחִיּוֹת לְתְּשׁוּבָה הוּא גַם־כֵּן רַק עַל־יְדֵי אֱמֶת. חֲזַק בְּנֵי וְאַמִּץ בְּכָל כַּחַד לֵילֶךְ בְּדַרְךְ הַיֵּשֶׁר וְהָאֱמֶת.

קח

לְכַבֹּד לְפִי יִקְרִי, מִר ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר אֶהְבְּתוּ וְנִאֲמַנְתוּ
 לְהַצְדִּיק שֶׁהוּא עֵצֶם הָאֵמֶת עֵצֶם הַטוֹב שְׂאִין כְּמוֹהוּ
 מִקְצֵה הָעוֹלָם וְעַד קִצְהוּ אֵינּוּ זְקוּק לְדַבְּרוּרִים, כִּי מַעֲשִׂיו
 וּפְעֻלָּיו הַכְּפִירִים לְטוֹבַת יִשְׂרָאֵל לְזֶרַע לְהַצְמִיחַ וּלְהַזְרִיחַ
 בְּלִבָּם אֹרֶץ הַצְדִּיק צוֹעֲקִים עַל זֶה בְּקוֹל גְּדוֹל חוֹצֵב
 לְהַבִּיחַ אֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם. אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלֻקָּה הַנְּעִים
 שְׂזִכִּית לְכָךְ.

הַצְדִּיק הָאֵמֶת הוּא מְקִיִּם אֶת הָעוֹלָם וּמְמַשִּׁיךְ אִמּוֹנָה
 בְּעוֹלָם וּמוֹרָה בְּדוֹרוֹת אֵלָיו וּבְכָל הַדּוֹרוֹת
 הַעֲתִידִים לְבֹא אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ, וּמְזַכֵּךְ וּמְבָרֵךְ
 אֶת הָעוֹלָם בְּכָל פַּעַם מִהַסִּיגִים וְהַפְּסֻלֹת עַד שֶׁיִּגְמַר הַבְּרוּר
 בְּבִהְיוֹת נִפְלָא בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, כְּמוֹ שֶׁיְהִי לְעֵתִיד
 בְּאֵמֶת בְּעַת שֶׁיִּגְלֶה ה' יִתְבָּרַךְ אֶת הַתּוֹרָה עֲתִיקָא
 סְתִימָאָה שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת בְּעַת קֵץ הָאֲחֵרוֹן עַל-יְדֵי
 מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ, שֶׁעַל-יְדֵי זֶה לֹא יִפְרוּ וְלֹא יַעֲבֹרוּ עוֹד עַל
 הַתּוֹרָה לְעוֹלָם וַיִּתְקַן הָעוֹלָם בְּשְׁלֵמוֹת.

אֵיךְ לְעוֹלָם שׁוֹם תִּקְנָה וְתִקְוָה בְּשׁוֹם פְּנִים כִּי אִם עַל-יְדֵי
 הַהֲתַקְרָבוֹת וְהַהֲתַקְשְׁרוֹת לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת, אֲבָל
 הַשְּׂקָר מִתְגַּבֵּר וּמְחַשִּׁיךְ כָּל-כָּךְ עַד שֶׁאֵין רוֹאִין הָאֵמֶת כְּלָל
 בְּאֵלָיו לֹא הִיָּה בְּעוֹלָם.

קט

לכבוד לפי יקירי, מר ז. שזר, החושב מחשבות ועצות ותחבולות איך להגדיל לפאר ולפרסם את שם הצדיק הגדול האמתי בחינת משה רבנו, המכלה ומכניע ומשבר ומבטל האמונות כוזבות המחשיכים עיני העולם ומעלימים ומסתירים אור הצדיק האמת, ומפרידים את הרגלים מן הראש, הינו שעושים פרוד בין כלל ישראל שהם בחינת רגליו, ובין הצדיק שהוא ראש בני ישראל. שעל-ידי זה העולם מחסר אמונה, ועל-ידי זה נתרבנו ספרי מינות וכפירות שמטילים שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים. שלום וישע רב.

רבוננו של עולם, מלא רחמים, מלך גואל ומושיע, רחם וחוס וחמל עלינו למענך ולמען הצדיקים האמתיים הגדולים, ולמדנו והורנו בכח וזכות הצדיק הגדול היחיד בעולם שהוא בבחינת משה רבנו שיש לו כח לעשות פדיון, לבטל כל הגזרות והדינים שנגזרו בכל עשרים וארבע בתי דיניך הקדושים, ותעורר רחמיך הגדולים וחסדיך המרבים ותשבר ותמגר ותכניע ותעקר ותבטל כל הכפירות מכל העולם פלו ובפרט מפל עמך בית ישראל בכל מקום שהם, וברחמיך הרבים תעורר ותמשיך את רצון בעולם תמיד, ותהפך השמד לרצון בכח וזכות הצדיק האמת בחינת משה שהוא עומד בין שמד לרצון, אשר מסר נפשו כל ימי חייו לבטל כל המינות והכפירות מן העולם ולהעלות משמד לרצון, וגם עתה

אחר הסתלקותו עדין הוא עוסק בכל דור ודור לעשות גרים ובעלי תשובה הרבה בעולם להוציאם משמד וכפירות ולהעלותם ולקשרם לרצון העליון ולהמשיך אמונה גדולה בעולם. אנא ה', רחמן מלא רחמים חסדן מלא חסדים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח אשר מחשבות לבך לכל דור ודור, רחם עלינו למענדך בכחו וזכותו הגדול וחוסה עלינו בעת צרה הגדולה הזאת אשר המינות והכפירות מתפשטים בעולם חס ושלום מאד מאד אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל, וכמעט בכל יום נתפסין כמה נפשות ברשת הפופרים המחנכים נערים בלמודם הרע ללמד חכמות ולשונות וכו', ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים ועל כח וזכות משה רבנו וכל הצדיקים האמתיים הגדולים שיודעים להמשיך את רצון ולהמתיק כל הדינים שבעולם ולהפך משמד לרצון. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפנך ה' צורי וגואלי.

ישראל דב אודער

קי

לכבוד לבי יקירי, מר ז. שור, הבוער ולוהט בחמימות לבו אל הצדיק האמת הגבור ובעל כח גדול שמכניע ומכלה ומבטל תקף הרע בשרשו ומגלה ומבקר הטוב שנסתתר שם, ומהפך עצם הרע לטוב גמור, שעל ידי זה הוא מקרב כל הרחוקים מאד לה' יתברך. ה' יאריך ימך

וַיָּאָר בְּלִבְכֶּךָ אֹרֹת הַצְּחָצְחוֹת דְּאוֹרֵיתָא דְּעֵתִיקָא
 סְתִימָאָה, אֲשֶׁר שְׁלַחוּ אֱלֹקִים לְפָנֵינוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת. יְהִי רְצוֹן שְׂתִפְרָסֵם וַיִּתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אֲזִי יִהְיֶה הָעוֹלָם חָדָשׁ לְגַמְרֵי.

הַצְּדִיק הָאֵמֶת - כְּמוֹהוּ לֹא הָיָה בְּעוֹלָם.

בְּשָׂרֵינוּ שֶׁהָעוֹלָם מְעִיזֵן פְּנִיָּהֶם כְּנֶגֶד הַצְּדִיק, יִדְעוּ
 שְׁבֹדָאֵי מַלְחָמוֹת גְּדוֹלוֹת יִתְעוֹרְרוּ עַל
 מְדִינָה זֹאת.

בְּלִילָה שְׂיֵשׁ לָךְ פַּחַד בְּשַׁעַת שָׁנָה אֵל תִּלְךָ בְּדַרְךָ בַּיּוֹם.
 כְּשֶׁשׁוֹכְחִין אֶת ה' יִתְבָּרַךְ וְאִינָם נִשְׁעָנִים עָלָיו, עַל־יְדֵי זֶה
 מִתְפַּחְדִּים מִהָאֵמוֹת.

כְּשֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוֹת, הָאֵמוֹת מִתְפַּחְדִּים מֵהֶם.

עַל־יְדֵי שְׂאֵתָהּ נוֹטֵל עֲצָה מִהַצְּדִיק, עַל־יְדֵי זֶה תִּזְכָּה
 לְתִשׁוּעָה.

קיא

לְכַבּוֹד אַחֵי יְקִירֵי, מֵר ז. שׁוֹר, הַחֵס עַל עֲצָמוֹ וְנָתַן אֶת
 נַפְשׁוֹ וְהִשְׁקִיעַ כָּל מַחוּ וְלָבּוֹ לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַצְּדִיק הָאֵמֶת
 שְׁעוֹסֵק תְּמִיד לְהַחְזִיר כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטֵב, אֲפֵלוּ הַמִּינִים
 וְכוֹפְרִים גְּמוּרִים וְאֲפֵלוּ אֵמוֹת הָעוֹלָם, וּמִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם
 נִפְלָא וְגָדוֹל בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם, עַד שְׁעַל־יְדֵי רַבּוּי הַשְּׁלוֹם
 יֵשׁוּבוּ וַיִּתְהַפְּכוּ כָּלֵם לְאֵמוֹנַת יִשְׂרָאֵל וַיִּכְנָעוּ עֲצָמָם
 אֵלֵינוּ וְאַנְחָנוּ נִשְׁלַט בָּהֶם מִרְצוֹנָם.

אֶהוּבִי, אַחִי, שְׁמַחַת לְבָבִי, עֵינַי תְּלוּיֹת לְמָרוֹם וּמְצֻפֹת
 וּמְקוּזֹת וּמִיַּחֲלוֹת עַד שִׁיפְתַּח ה' בְּרַחֲמָיו אֶת
 שִׁפְתָי לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַצָּרוֹת וְהַתְּלָאוֹת
 הָעוֹבֵר עָלֵינוּ מִיַּד שׁוֹנְאֵינוּ, לְמַעַנּוֹ וּלְמַעַן נֶאֱמַן בֵּיתוֹ אֲשֶׁר
 אָנוּ סְמוּכִים עָלָיו יַעֲשֶׂה בְּרַחֲמָיו וַיִּצִיל אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 מִיַּדָּם, וַיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ חֲסָדִים נִפְלְאִים וַיְשׁוּעוֹת חֲדָשׁוֹת
 לְהַכְנִיעַם וּלְשַׁבְּרָם כְּחָרֶם הַנִּשְׁבָּר וְנִגְיֵלָה וְנִשְׁמַחָה
 בַּיְשׁוּעָתוֹ.

ה' יִתְבָּרַךְ יַחֲזִק לִבְנוֹ לְבַטַח בְּה' וְלֹא יוֹכְלוּ לְהַפְחִיד
 אוֹתָנוּ עוֹד בְּעַת צָרָה הַזְּמַנִּית, כִּי ה' אֶתְנוּ וְהוֹדִיעַ לָנוּ
 עַל־יַדֵּי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁאֶפְלוּ כְּמוֹ שֶׁאַנְחָנוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי, עַד־יֵן ה' עִמָּנוּ וְלֹא יִזַּח אוֹתָנוּ לְעוֹלָם. בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם
 עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵינוּ וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילָנוּ מִיַּדָּם.
 בְּטַח בְּה' כִּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ לְעוֹלָם. בְּחֲסֵדוֹ הַגָּדוֹל הַצִּילָנוּ
 עַד הַנֶּה, וּלְחֲסֵדוֹ אָנוּ מְקוּיִם שֶׁיִּצִּילָנוּ תָּמִיד. לְה' הַיְשׁוּעָה
 וְהַתְּקוּהָ שִׁיתְחִיל מַעֲתָהּ לְהוֹשִׁיעֵנוּ יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה.

קיב

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, לְבָבִי וּבִשְׂרִי, מֵר ש. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר
 מְצָא חֵן בְּעֵינַי ה' וְנִשָּׂא אוֹתוֹ עַל כַּנְּפֵי נֶשֶׁר וְנָתַן לוֹ לֵב
 חָכֶם וּמְבִיֵן, לְהַבִּין וּלְרְאוֹת עֵינַי בְּעֵינֵי הָאֵמֶת הָאֵמֶתִי אֲשֶׁר
 נָתַן ה' בְּרַב רַחֲמָיו לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי, שֶׁהוּא
 מְקוֹר רְפוּאָתָנוּ וְחַיִּיתָנוּ, תְּקוּנָנוּ וְתַקְוָתָנוּ.

אין מקום לגום מהפגעים ומכל החסרונות כי אם אל ה' יתברך, אל התורה ואל התפלה. חזק בני וחזק, כי עדין ה' עמך וחושב על תקונך ובודאי לא יעזב אותך, ותהיה רגיל מאד בספרי רבנו זצ"ל.

כל הצרות והיסורים והרעות שעוברים על האדם חס ושלום, אם יסתכל על התכלית בודאי אינם רעות כלל, רק טובות גדולות, כי בודאי כל היסורים באים בכונה מה' יתברך לטובתו, אם להזכירו שישוב בתשובה, אם למרק עוונותיו. ואם פן כל היסורים הם טובות גדולות כי פונת ה' יתברך הוא בודאי רק לטובה. נמצא שבכל הרעות והיסורים שיש לאדם חס ושלום, אם יסתכל על התכלית, הינו פונת ה' יתברך, לא יהיה לו יסורים כלל, רק אדרבא יתמלא שמחה מגדל רב הטובה, בשמסתכל שיש תכלית ביסורים הללו. כי התכלית הוא בלוי טוב בלוי אחד, וכשיש לו דעת ומסתכל על התכלית אינו מרגיש כלל צער היסורים.

ה' יודע האמת, כי מעיני תדמע דמעות על גדל צערך. ה' יהיה מעוזך לדלג על הכל בשלום ויתהפך הכל לטובה.

קיג

לכבוד עצמי ובשרי, מר ש. ז. שור, האוחז בכל כוח
בהצדיק האמת שעוסק עדין עמנו לתקננו לנצח.

דע אחי, כי כל היסורים והצרות ששולח ה' יתברך על
האדם חס ושלום, הכל הוא רק בכדי לשבר עזות
הגוף ולעוררו בתשובה, בכדי שתוכל הנשמה להתקרב
אל הגוף ולהאיר לו אור הצדיק שיש לו פח לתקן הכל
בשלמות ולקרב הכל לה' יתברך באמת.

ה' יתברך ירחם מהרה, שאזפה לכתב לך דברי אמת
שהם יקרים ונפלאים אשר אין ערוך אליהם, שהם
עצות ורפואת הנפש והגוף והצלחות נצחיות לכל אחד.

קיד

לכבוד לפי יקירי, מר ש. שור, אשר נבער לבו כאש
בוערת בחמימות והתלהבות גדול לאין שעור וקץ
להודיע ולפרסם באהבה רבה ובשמחה גדולה בכל
המקומות לכל ישראל מסוד נוראות גדלת הנחל נובע,
שידעו כלם אשר רק הוא לבדו יכול להוציאנו מהחשך
ולגאל ולפדות אותנו מפל הרעות והחשכות העובר
עלינו בדורותינו אלה שהוא סוף וקץ הגלות.

למישיב נפש היה לי מכתבך אשר קבלתי, וכן
המכתב הקודם. מה מאוד נעים לי צוף לשונך
הצח לשון מדברת אמת מעמק לבך אשר בהם תשעשע
נפשי, אגילה ואשמחה בהם מפל הון יקר. זה לי כמה

שָׁנִים שָׁאֲנִי חוֹלָה לֹא עָלִיכֶם עַל שִׁפְעַת וְסוּבֵל מִכָּאֵב רֹאשׁ
חֲזָק, וּבְרוּךְ ה' הַיּוֹם הַזֶּה הוֹקֵל לִי קֶצֶת בְּחֶסְדֵי ה'.

צָרִיךְ שְׁתַּגְדֵּל אֶהְבַּתְנוּ בְּכָל פַּעַם, אֶהְבַּת אִמָּת, בְּיִתְר
שְׂאֵת וְיִתְר עוֹ. הַפּוֹתֵב בַּעֲיַפּוֹת גָּדוֹל וּמְצַפֶּה
לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אֹדְעֶסְר

קטו

לְכַבּוֹד עֲצָמֵי וּבָשָׂרֵי, מֵר ז. שׁוֹר, הָאוֹחוֹ עֲצָמוֹ בְּקִשְׁרֵי
אֶהְבֶּה בְּהַצְדִּיק הַמְמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ חֶסְדִּים חֲדָשִׁים שְׁלֵא
נִתְגַּלּוּ עֲדִין מֵעוֹלָם, וְשֶׁעֲלִידוֹ נִתְגַּלָּה הָאִמָּת בְּעוֹלָם.

שִׁיר אֶהְבִּים, שִׁיר שֶׁל שֶׁבַח תְּהִלּוֹת, שִׁיר שֶׁל נִפְלְאוֹת
גְּדוּלוֹת אֲשִׁירָה לְךָ עַל אֲשֶׁר הִפְלֵאתָ חֶסְדֶּךָ עִמָּדֵי
כָּל־כָּךְ וּמְרַחֵת וַיִּגְעַת יִגִּיעוֹת עֲצוּמוֹת כָּל־כָּךְ עַד שֶׁעֲזָרְךָ
ה' לְבָנוֹת בְּשִׁבְלֵי שָׁנֵי בְּתֵי מְקַדְּשׁוֹת לְעַבְדֵי בָהֶם אֵת
הַבּוֹרָא יִתְפָּרֵךְ בְּאִמָּת בְּלֵב שְׁלֵם שְׁוֶה כָּל חַיּוֹתֵי וְנַחֲמָתֵי.
אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁכָל עֲבוֹדָתִי וְכָל דְּבוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה שָׁאֲנִי
זוֹכֵה לְעִסְק בְּהַבְּתִים הַקְּדוּשִׁים הַלְלוּ הֵם בְּיִדְאֵי כָּאֵלוֹ
אֶתָּה בְּעֲצָמְךָ עוֹשֶׂה זֹאת, וְזֶה יִשְׂאֵר לְךָ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים.

קטז

לְכַבֹּד נְשִׂיא מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, עֲצָמֵי וּבְשָׂרֵי, מֵר. ש. ז. שְׁזֹר,
שֵׁשׁ לוֹ לֵב חָזָק וְתַקִּיף לְלִבָּשׁ רוּחַ גְּבוּרָה לְלַחֵם מִלְחַמַת
ה', לְהַכְנִיעַ וּלְכַלּוֹת שָׂרֵשׁ זִהְמַת הַשֶּׁקֶר שֶׁל הַמִּינּוֹת
וְאֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת וּלְפָרְסֵם אֹרֶז הַצְדִּיק הָאֵמֶת בְּעוֹלָם.

לְבִי וּבְשָׂרֵי יִרְנְנוּ לָהּ בְּקוֹל עָרֵב וְנָעִים בְּצַהֲלָהּ וּבְשִׂמְחָהּ
גְּדוּלָהּ וְחֲדוּדָהּ רַבָּה וְעֲצוּמָהּ עַל גְּדֹל גּוֹרָאוֹת חֶסְדָּו
וּנְפִלְאוֹתָיו וְנִסְיוֹ הָעֲצוּמִים שֶׁעָשָׂה עִמָּדִי, אֲשֶׁר נָתַן לִי
עֲמֻרַת חַן שֶׁל אֵמֶת וְאַהֲבַת אֵמֶת וְרַחֲמִים גְּדוּלִים בְּלִבּוֹ
הַחֵם לְעַמּוֹד בְּעֲזָרִי וּלְלַחֵם בְּעַדִי בְּחֵרוֹף נֶפֶשׁ מִלְחָמָה חֲזָקָה
וְקִשָּׁה כְּדִי שִׁיְהִיָּה לִי בֵּית מִקְדָּשׁ לְעַבְדֹּשׁ בּוֹ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ
תּוֹרָה וְתַפְלָה וְהַתְּבוּדָּוֹת וְשִׂיחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים וְכוּ'. מִי יוֹכַל לְמַלֵּל וּלְהַלֵּל גְּדֹל הַפְּלִאָת וְהַפְּלִגָּת
עֲרֵךְ הַמְצֻוֶה נְעִימָה וְנַחֲמָדָה הַזֹּאת הָעֲצוּמָה בְּלִי שְׁעוֹר
וְעֲרֵךְ, וּמִי יוֹכַל לְשַׁעֵר מַה שֶׁנַּעֲשָׂה מִזֶּה שֶׁעֲשׂוּעִים נוֹרְאִים
וְנַחַת לָהּ יִתְפַּרֵּךְ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. אֲלֵמָּלֵא לֹא בָאתָ לְעֵלְמָא
אֲלֵא בְּשִׁבִיל זֶה לְבַד - דִּי. מַה טוֹב חֶלְקֶךָ וּמַה נָּעִים גּוֹרְלֶךָ
בְּזֶה וּבְבָא. אֲשֶׁרִיךְ שְׂזֻכִּית לְכָךְ. הַדְּבַר הַפְּלֵא הַקְּדוּשׁ הַזֶּה
עָשָׂה רִשָּׁם וְרַעַשׁ גְּדוֹל בְּכָל הָעִיר טְבִרְיָא, בְּכָל הַיְּשִׁיבוֹת
וּבְתֵי כְּנַסְיוֹת מְדַבְּרִים וּמְפַאֲרִים הַדְּבַר הַפְּלֵא הַזֶּה בְּלִי
שְׁעוֹר, וְכֻלָּם מְבָרְכִים אוֹתְךָ מֵעַמְּקֵי לְבָבָם שְׁתֵּאֲרִיךְ יָמִים
וְשָׁנִים טוֹבִים וּבְרִיאִים וּמְתוֹקִים.

ק"ז

לְכַבֹּד עֲטֶרֶת רֹאשִׁי, מִרְשֵׁי ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר עֲטֶרֶת הָאֵמֶת
עָטַר לְרֹאשׁוֹ וְהָעִיר אֶת רוּחוֹ וְהִבְעִיר אֶת לִבּוֹ לְהִבְעִיר
וְיִלְהַדְלִיק לְכַבֹּת יִשְׂרָאֵל אֶל הַנַּחַל נוֹבֵעַ, שֶׁרַק הוּא יִכּוֹל
לְהַעֲלוֹת הַכֹּל מִכָּל הַיְרִידוֹת וְהַחֲשֻׁכוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וּלְתַקְנָם.

מַחֲמַת רַבּוּי וְעֵצָם אֶהְבֶּתְךָ הַחֲזֻקָה הַחֲקוּקָה בְּעַמְּקֵי
לִבִּי תָמִיד, לֹא יִכְלָתִי לְהִתְאַפֵּק לַעֲשׂוֹת
חֻבְתִּי הַמוּטָל עָלַי וּכְתַבְתִּי בְּכָל כּוֹחִי.

עֵקֶר הַנְּפִילָה הַגְּדוּלָה וְכָל הַנְּפִילוֹת שֶׁהֵם מְרִירוֹת
הַחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּכְפִירוֹת שֶׁהִתְפַּשְׁטוּ עִכְשָׁו כָּל־
כֶּף בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הֵם עַל־יְדֵי רַבּוּי הַמַּחְלָקֶת שְׁחוֹלְקִין
עַל הַצְּדִיק הָאֵמֶת. וְעַל־כֵּן עֵקֶר הַתְּקוּן תְּלוּי עַל־יְדֵי
שְׂיִתְחַבְּרוּ כָּל יִשְׂרָאֵל יַחַד בְּאַהֲבָה וְשָׁלוֹם, כִּי עַל־יְדֵי
הָאַהֲבָה וְהַשָּׁלוֹם יֵשׁ לָהֶם כָּלֵם שְׁלָמִים בְּיֹתֵר לְקַבֵּל
הָאֶרֶת הַשִּׁיר שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת יְסוּד עוֹלָם שֶׁעַל־יְדֵי זֹכֵן
לְצִאת מִיּוֹן מְצֻלוֹת תְּאוֹזוֹת עוֹלָם הִזָּה וְזֹכֵן לְהַמְשִׁיךְ עַל
עַצְמוֹ הַחֲכָמָה וְהַדַּעַת שְׂמַאִיר הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּבָנָיו
וּתְלַמִּידָיו.

ק"ח

לְכַבֹּד לְבִי וּבְשָׂרִי, מִרְשֵׁי ז. שׁוֹר, הַמוּכָן לְבֹא בְּאֵשׁ וּבַמָּוִם
עַל הָאֵמֶת הָאֵמֶתִי הָאֶהוּב עָלָיו בְּעִבּוֹתוֹת אֶהְבָּה לְלֹא
גְּבוּל כֹּל יִנְתַּק לְעוֹלָם, וְזָכָה לְהִיּוֹת עֶבֶד נְאֻמָּן בְּבֵית
אוֹצְרוֹ שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, שֶׁר הַשָּׁלוֹם, שֶׁמְקַבֵּץ וּמְכַנֵּס

כָּל הַרְחֻקִים וְהַנְּדָחִים וְרָשָׁעִים גְּמֹרִים לֵה' יִתְפָּרֵד,
וּמִגִּלְגָּל אֱלֻקוֹתוֹ וּמִלְכוּתוֹ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וַיַּעַשׂוּ כָּלֵם
אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ. מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָךְ.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עֲצֻמְנוּ מְאֹד מְאֹד מִקְלָקוּל
הָאֵהָבָה וּמִפְּרוּד לְבָבוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, שְׁעַל-יָדֵי
זֶה אֵין יְכוּלִין לְהִתְחַבֵּר וּלְהִצְטַרֵּף יַחַד כְּאֲחִים וְרַעִים זֶה
לָזֶה, רַק לְהוֹסִיף וּלְהוֹסִיף לְהִרְבּוֹת אֲהָבָה וְאַחֲדוּת בֵּינֵינוּ
כְּאֲחִים וְרַעִים אֲמֵתִיִּים זֶה לָזֶה, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהִתְחַבֵּר
וּלְהִצְטַרֵּף יַחַד תָּמִיד שְׁעַל-יָדֵי זֶה יִתְגַּדֵּל וְיִתְרַבֵּה מְאֹד
מְאֹד בְּנֵינֵי הַבְּתִים הַנִּפְלְאִים וְהַקְדוּשִׁים שֶׁל הַצְּדִיק הָאֲמֵת
בְּלֵי מִסְפָּר, עַד שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל וְאֶפְלוּ הַשׁוֹכְבִים בְּחוּץ
יִתְקַבְּצוּ וְיִתְאֲסְפוּ יַחַד לְכִנֶּס בְּהֵם, וְאֶפְלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם
יִתְוַסְּפוּ עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְשֶׁכָּל הַתְּקַרְבוֹת גְּאֻלַּת וַיִּשׁוּעַת
כָּל יִשְׂרָאֵל תִּלְוֵי בְּזָה.

קיט

לְכַבּוֹד לְבִי וּבִשְׂרִי, מֵר ז. שׁוֹר, שְׁנַחֲצַב מִמְּקוֹם גְּבוּהָ
וְקְדוּשׁ מְאֹד וְזָכָה לְהִיּוֹת עֶבֶד נְאֻמָּן אֲצֵל הַצְּדִיק הָאֲמֵת,
וּמִקְבֵּל דְּבָרֵי אֱמֶת וְשֵׁם אוֹתָם לְעַמֵּק לְבוֹ וּמוֹכֵן לְבוֹא
בְּאִשׁ וּבְמִים עַל הַהִתְקַשְׁרוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת הָאֲמֵתִי
דְּאֲמֵתִי הָאֲהוּב עֲלָיו בְּעִבּוֹתוֹת אֲהָבָה לֹא גְבוּל כֹּל יִנְתַּק
לְעוֹלָם. שְׁלוֹם וְחַיִּים אֲרַפִּים.

כְּשִׁמוּצָא מוֹם בְּיִשְׂרָאֵל וּמִקְטָרֵג עָלָיו, עַל-יָדֵי זֶה
יֻכַּל לְהִרְחִיקוֹ מִן הַקְּדוּשָׁה.

בְּשֵׁלוֹמֵךְ בְּאֵמֶת בְּסִפְרִים שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת צָרִיךְ
 לָשׂוּם לְבוֹ וְעֵינָיו הַיָּטֵב לְהִבִּין נִפְלְאוֹת אוֹרְךָ
 הַצַּח וְהַנְּפִלָא וְעֵצִים הַעֲמֻקּוֹת וְהַמְּתִיקוֹת שֶׁנֶּעְלַם וְנִסְתָּר
 בָּהֶם, וְזֶהוּ הָעֵקֶר - לְזוֹפוֹת וּלְהַרְגִּישׁ הַמְּתִיקוֹת וְהַנְּעִימוֹת,
 וְאִזּוֹ יְכוּל לְרֹאוֹת חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם, וְזֶה זֹכֵינ
 עַל-יְדֵי תְקוּן הַכְּבוֹד, שֶׁלֹּא יִקְבַּל שׂוֹם כְּבוֹד לְעַצְמוֹ רַק כָּל
 הַכְּבוֹד יַעֲלֶה לָּהּ יִתְבָּרֵךְ. גַּם יִזְהַר שֶׁלֹּא לְדַבֵּר עַל שׂוֹם
 אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, רַק אֲדַרְבֵּא יִשְׁתַּדֵּל בְּכָל כַּחַז לְמִצַּא זְכוֹת
 וְטוֹב בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וְאַפְלוּ אִם נִדְמָה חֵם וְשָׁלוֹם
 לְרָשָׁע גָּמוּר יִשְׁתַּדֵּל לְמִצַּא בּוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת שֶׁשֵּׁם אֵינוֹ
 רָשָׁע, עַד שֶׁיִּהְיֶה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יָפֵה וְנֹאֶה בְּעֵינָיו. גַּם
 עַל-יְדֵי שְׁמֵרְגִישִׁים מְתִיקוֹת דְּבָרֵי הַצַּדִּיק נִצּוֹלִין מִלְּהִיּוֹת
 אֶלְמֵן.

קב

לְכְבוֹד אֱהוּב וְנִחְמַד בְּעֵינֵי ה', מֵר ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר בּוֹ בָּחַר
 ה' וְהָעִיר אֶת רוּחוֹ וְהִבְעִיר אֶת לִבָּבוֹ כְּאִשׁ בּוֹעֶרֶת
 לְהִבְעִיר וּלְהַדְלִיק לְכָבוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַנַּחַל נּוֹבֵעַ שֶׁהוּא
 אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הַחַי גַּם עִבְשׁוֹ בְּדוֹרוֹתֵינוּ וּלְכָל הַדּוֹרוֹת
 הַעֲתִידִים לָבוֹא, לְהוֹצִיאֵם מֵעַמְקֵי עַמְקֵי הַיְרִידָה וְהַחֲשָׁךְ
 שֶׁל הַתְּהוֹם תַּחֲתוֹנוֹת, וּלְהַעֲלוֹתָם מֵעֵלָה מֵעֵלָה לְתַכְלִית
 הָעֲלִיָּה, שִׁדְעוּ כָּלֵם אֶת ה' וּלְעַבְדוּ שְׁכֵם אֶחָד.

אָחֵי יְקִירֵי, כְּבֹר כְּתַבְתִּי כְּמָה פְּעָמִים מִגְּדֵל הַהֶתְקַשְׁרוֹת
 וְהָאֵהָבָה הָאֵמֶתִית אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בֵּינִי וּבֵינְךָ, לְבִי

קרוב אליך מאד ונמשך אחריו בתשוקה גדולה ונגעגועים
 נמרצים עד שאני רואה אותך תמיד, כי מחמת האהבה
 החזקה הנפלאה איני יכול לנתק עצמי ממך ולפרד
 מחשבותי מאתך, כי באמת לא נמצא בכל העולם אנשים
 אחים אוהבים נאמנים אמתיים כמותנו. מאת ה' היתה
 זאת מן השמים. ואנחנו צריכים לשמר עצמנו מאד שלא
 תפגם האהבה חס ושלום אפלו כחוט השערה, כי ראוי
 לנו לאהב עצמנו ביתר שאת ויתר עז מחמת שזכינו לידע
 מאור אמת נורא כזה יותר מכל העולם, ויש לנו חלק
 בפרסום והתגלות הצדיק האמת בעולם, שממנו תצמח
 הגאולה השלמה לעם ישראל ולכל העולם, שכלם ידעו
 את ה' ויתנו לו כתר מלוכה.

אני מחבק אותך תמיד באמרי פי בתפלות ותחנונות
 חמות מתוך חמימות ועמקות נשמת, שיתן לך ה'
 חיים טובים וארכים, ויעלה גר הצלחתך לעילא ולעילא
 בכל אשר תפנה, והעקר שתקשר עצמך באמת לראש
 מבחר האמת.

ישראל דב אודער

קבא

לְכַבּוֹד לְבִי יְקִירִי, מֵר ז. שׁוֹר, שְׁזָכָה לְהִתְאַמֵּץ וּלְבֹא
 לְעֶזְרָה בְרוּחַ נְדִיבָה וְלִתֵּת יָד נְאֻמָּנָה בְּהַקְמַת בְּנֵי חֲדָשׁ
 וּמִפְאָר לְבֵית הַמְדַרְשׁ הַגָּדוֹל שֶׁל רַבְּנֵנוּ זצ"ל, שְׁלוֹם וְיִשְׁע
 רב.

הַיּוֹם יוֹם חֲמִשִּׁי בַּבֶּקֶר, שְׁצַרִּיכִין לְהַכִּין עַל שֶׁבֶת קֶדֶשׁ,
 הַגֵּיעֵנִי מִכְתָּבוֹ הַנְּעִים וְחֲמוּד לִי מִכָּל הוֹן בְּצָרוּף
 צ'ק עַל סֵף חֲמִשָּׁה ל"י. הָיָה לִי שְׂמֵחָה וּמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
 שְׂרָאִיתִי שְׁזָכָה לְמִצְוֵה גְדוּלָה כּוֹז, וּבִיּוֹתֵר גְּדוּלָה שְׂמֵחָתִי
 מִזֶּה שְׁזָכִיתִי לְשִׁמְעַ מְשֻׁלָּמוֹ. יוֹסִיף ה' עָלֶיךָ תָּמִיד בְּרָכָה
 וְחַיִּים וְשְׁלוֹם עַד הָעוֹלָם. יִשְׁלַם ה' פְּעָלוֹ הַטּוֹב וּמְשַׁכְּרֵתוֹ
 תְּהִיָּה שְׁלֵמָה מֵאֵת ה'. הַתְּפַלְלֵתִי עֲבוּר נְשִׁמַת חוֹתְנֵנוּ ז' ל,
 שְׁיִזְכָּה לְפָנוּת וְלִדְרֹשׁ בְּכָל כּוֹחַ אֶת הַצַּדִּיק הָאִמֵּת הַנֶּחַל
 נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, שְׁיִכּוֹל לְתַקֵּן אוֹתוֹ בְּשְׁלָמוֹת.

קבב

לְכַבּוֹד לְבִי יְקִירִי, מֵר ז. שׁוֹר, שְׁזָכָה לְהִתְאַמֵּץ וּלְבֹא
 לְעֶזְרָה וְלִתֵּת יָד נְאֻמָּנָה וְרוּחַ נְדִיבָה, בְּהַקְמַת בְּנֵי חֲדָשׁ
 וּמִפְאָר לְבֵית הַמְדַרְשׁ הַגָּדוֹל שֶׁל רַבְּנֵנוּ זצ"ל, שְׁלוֹם וְיִשְׁע
 רב.

יִשְׁמַח לְבִי בְּקִרְבִי וְיִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים גְּדוּלִים עַל בְּרֻכְתְּךָ
 הַנְּאֻמָּנָה וְעַל אֲהַבַת לְבָבְךָ וְעַל גְּדֻלַּת חֲסִדְּךָ
 שְׁהוֹסַפְתָּ עָלַי כָּל־כָּבֵד בְּהַפֵּךְ ל"י, תְּשׁוּאוֹת חֵן חֵן לְךָ. עֵינַי
 וּלְבִי אֶל אֲבִינִי שְׁבַשְׁמִים נְשׁוּאוֹת בְּתַפְלָה וּבְקִשָּׁה שְׁיִחַנְנֶךָ

וַיִּצְלִיחַךְ וַיִּשְׁמַר וַיִּנְצַר וַיִּצִיל אוֹתְךָ וְאֶת בֵּיתְךָ מִכָּל מִינֵי
 חֲלָאִים וּגְזוּרוֹת קָשׁוֹת, וַיְבָרֵא וַיִּרְפָּא אֶתְכֶם בְּגוֹף וּבְנַפְשׁ
 לְאֹרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים וּבְרִיאִים.

קִבּוּ

לְכַבֹּד בְּנֵי יְקִירֵי, הַמְתַּנְהֵג בְּחֶסֶד בַּעֲנָה וְאַהֲבָה עִם כָּל
 אָדָם.

בְּנֵי יְקִירֵי, תִּתֵּן שָׁבַח וְהוֹדָיָה לַה' יִתְפַּרֵּךְ אֲשֶׁר עַד כֹּה
 עֲזָרוּנוּ רַחֲמָיו יִתְפַּרֵּךְ, וְאַהֲבָתוֹ חָקוֹק בְּלִבִּי וְלֹא
 אוֹכַל לְשַׁכַּחַו כָּלֵל. הַצְּמַעְרָנוּ מְאֹד עַל שְׁעֵשִׂית מֵאַמֵּץ גְּדוֹל
 כְּזֶה שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִכַּחַד, עִכְשָׁו הָאִמָּא וְכֵן גַּם אֲנִי
 מִבְּקָשִׁים מְמֹדָּ שְׁלֹא תִשְׁלַח לָנוּ כֶּסֶף, עַד שְׁיִרְחַם ה' וַיְבָרֶךְ
 אוֹתְךָ וַיִּרְחִיב אֶת גְּבוּלְךָ, וְגַר הַצְּלַחְתְּךָ יַעֲלֶה לְעִילָא
 וּלְעִילָא בְּגוֹף וּנְפֶשׁ.

קִבּוּ

לְכַבֹּד יְקִירֵי חֲמִידַת לִבִּי, הַעֲסִקֵן הַחֲרָדִי וְרַב פְּעֻלִים
 בְּתוֹרָה וַיִּרְאֵת ה' הַדְּגוּל בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת, הַנִּכְבָּד וְהַנְּעִים,
 הַנְּחַמֵּד וְחָכִיב לְכָל, וְלַרְעִיתוֹ הַנִּכְבָּדָה מְאֹד, אִשָּׁה יִרְאֵת
 ה' הִיא תִתְהַלֵּל.

הַרְיֵנִי שׁוֹלַח לְכֶם כְּזֶה אֶת בְּרַכְתָּנוּ הַחֵם וְהַלְכָבִי בְּשָׁמִי
 וּבְשֵׁם כָּל מְשַׁפְּחָתִי, בְּרַפְת 'מוֹל טוֹב' לְשִׁמְחַת
 כְּלוּלוֹת בְּתֶכֶם הַנִּכְבָּדָה וְהַמְהַלְלָה. יְהִי רְצוֹן לְפָנֵי אֲבִינוּ
 שְׁבַשְׁמִים שְׁיִהְיֶה זְוֹגָם עוֹלָה יָפָה בְּשָׁמִי וְרוּחָנִי, וַיִּזְכְּוּ

לְבָנוֹת בַּיִת נְאֻמָּן לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת, בַּיִת יִשְׂרָאֵל סְבֵא, לְאֶרֶץ
 יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וַיֵּצְאוּ מֵהֶם דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל וּכְשָׁרִים
 בְּרִצּוֹנְכֶם הַטּוֹב, וְתָרוּ רַב עֲנַג וְנַחַת מֵהֶם וּמְכַל יוֹצְאֵי
 חֲלִיצֵיכֶם. אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.

ה' יִזְכְּנוּ לְרֵאוֹת בְּשִׂמְחַתְכֶם שְׂמֻחַת עוֹלָם, שְׂתַזְכְּנוּ לִילָךְ
 בְּדֶרֶךְ הַיֶּשֶׁר בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה.

קבה

לְכָבוֹד לְבִי וּבְשָׂרִי, שֶׁהִשְׁקִיעַ אֶת מְלֹא כְחוֹ לְהִתְקַרֵּב
 לְהַצְדִּיק.

חֲסִדֵי ה' אֲזַכִּיר עַל כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ בְּרַב רַחֲמָיו,
 אֲשֶׁר הוֹסִיף שְׁנוֹת חַיִּים לְאִמָּא בְּדֶרֶךְ גַּם נִפְלְאָה,
 וּבְרוּךְ ה' מִצָּבָה הוֹלֵךְ וְטוֹב, בֵּן בְּרַחֲמָיו יוֹשִׁיעֵנו וַיְגַמֵּר
 רַפּוּאֶתָהּ מִן הַשָּׁמַיִם לְאֶרֶץ יָמִים.

הֵיא נִמְצְאָת עַדִּין בְּבֵית חוֹלִים לְכַמָּה יָמִים, וְכָל הַיְלָדִים
 מִתֵּל־אָבִיב וּמִטְּבֵרְיָה מְבַקְרִים אוֹתָהּ בְּמַעַט בְּכָל יוֹם
 בְּשִׂמְחַת לִבָּם.

קבו

לְכָבוֹד עֲצְמִי וּבְשָׂרִי, מִר וְלִמָּן שׁוֹר, הַקָּשׁוּר בְּקִשְׁרִים
 חֻקִּים בְּהָאֵילָן הַנִּפְלְאָה הַקְּדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד. שְׁלוֹם וְחַיִּים
 וַיִּשְׁעוֹת גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת.

אין לתאר ואין לשער גדל עצם שמחת לבי שקבלתי
 ממכתבך הנעים לי, המתוק מדבש לבי, וזכיתי
 לשמע משלומכם כי טוב. יתן ה' גם לעתיד שאזכה
 לשמע תמיד מכם אך טוב וחסד כל ימי חיי. גם היה לי
 רב ענג ונחת רוח בלי שעור שראיתי שיש לך זכות לקיים
 המצוה המיוחדת של עשרת הדברות כבוד אב "למען
 יאריכון ימיו".

קבו

לכבוד בבת עיני ולבי, מר ז. שור, אשר חם לבו בקרבו
 ובוער פאש להדליק אור הצדיק האמת בעולם.

אחי יקירי, נפשי ולבי, אל תתראש בהמצוה ששלח ה'
 לידך ותעשנה לשם שמים בלי אחור כלל, ותהיה
 זריז לעשות כל מה שמוטל עליך לעשות. אל תאמר
 אעשה אותה למחר, שמא לא תפנה.

קבח

שלום לאהובי וחביבי, מר ז. שור, כנפשי החפץ בנקדת
 האמת האמתית.

בלתה נפשי אחריו לראות בשבע שמחות את פניך
 המאירים והנעימים, ולבי תמיד עמך ואוחז
 בידך להכניסך בעת ההתבודדות ושפיכת לבי לפני ה'
 יתברך בתחנונות ובקשות וצעקות.

אב"י   מכתב קכט   הנחל   תקצז

באתי כִּמְהָ פְעָמִים לְהִיכָלוֹ הַחֲדָשׁ לְקַבֵּל פְּנֵי הַנְּעִים
וְלֹא נִתְּנוּ לִי בְשׁוּם אִפֶּן.

קכט

לְכַבֹּד אָחִי יְקִירִי, מֵר. ז. שׁוֹר, הַגּוֹדֵל וְצוֹמֵחַ מִמִּי
הַדַּעַת שֶׁל הַצְּדִיק.

לְבִי וּבִשְׂרֵי הַיָּקָר, קִבַּלְתִּי מִכְתָּבְךָ הַנְּעִים וְהִשְׂמַח,
תְּשׁוּאוֹת חֵן מֵעַמְקֵי לְבָבִי עַל כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁיֵּצֵא
מִלְּבָבְךָ הַכָּשֵׁר וְהַיָּשָׁר בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ.

אֶתְמוּל הַתְקַשְׁרֹתִי לְמָקוֹם עֲבוֹדָתְךָ, וְנֹאמַר לִי שְׂכָבֵר
עֲבַרְתָּ לְפָנֵסִיָּה מִתְחִלַּת הַחֲדָשׁ. וְשִׂמְחֹתִי מְאֹד
מֵהַבְּשׂוּרָה טוֹבָה שֶׁפָּזוּ בְּשִׂמְעֵי זֵאת, כִּי עֲכָשׁוּ תְהִיָּה בְּךָ
חֹרִין לְעֵבֵד ה' בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה.

קל

לְכַבֹּד יְדִידִי כְּנַפְשִׁי, מֵר. ז. שׁוֹר, אֲשֶׁר גְּבוּרָתוֹ הַפְּלִיאָה
פְּלִאִים לְהַאִיר בְּעוֹלָם נְתִיבוֹת גְּנִזוֹ חֲכָמָתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק
הָאֶמֶת.

בֵּינָם ח' פָּסְלוּ בְּאֵת לְפָה עִיר הַקֹּדֶשׁ טְבֵרְיָא, הַמָּקוֹם
הַקְּדוֹשׁ שֶׁזָּכִינוּ לְהִתְחַבֵּר וְלְהִתְקַשֵּׁר אֶל הַנְּחָל
נוֹבֵעַ בְּשַׁנַּת תְּשׁוּ"ז ט"ו בְּשִׁבְטֵי. הַקָּשֵׁר אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בֵּינֵינוּ
וְכָל דְּבָרֵי הָאֶמֶת שֶׁשִּׁמְעֵת מִמֶּנִּי מִנְעַם סוֹד נוֹרָאוֹת גְּדֹלָת
הַצְּדִיק הָאֶמֶת - לֹא דְבָר קָטָן הוּא, וּמְכַלֵּם תּוֹכֵל לְהַבִּין

שהוא מעשה גדולה עמקה ונוראה מה שאי אפשר לשער
במח, ואם יאמר החכם לדעת - לא יוכל למצא. ובזה
תגיל ותשיש בכל יום ובכל עת ובכל מקום, כי עוד לא
אבדה תקותנו בחסדי ה' וחמלתו הגדולה.

חזק ואמץ בכל הדברים ששמעת מכבר, ותזכר בכל
פעם עצם גדולות ונוראות פחו של זקן שפזקנים
דקדשה שאנו חוסים בו, שבעצם פחו בודאי יתתקן הכל
בעזרת ה' יתברך. ה' יחזק לך ברצון חזק וכסופים
גדולים לכסף שיהיה לך חלק גדול בעסק זכות הרבים
לדורות.

ישראל דב אודעסר

קלא

החביב לפני ה' כבן יחיד, כבן יקר, ומתפאר בו בכל
העולמות בכל נקדותיו הטובות שיש בו,
והעקר בהנקה העליונה העולה על הכל ושרש הכל,
שהיא אהבתו ותאותו שמתאוה בכל לבו אל המנהיג
החכם האמת שהוא כל חיותו וחיות ושרש כל הבריאה
לדורות עולם. ה' ירחם על עמו וישמח וירפא נפשך,
ויחזק כחך ובריאותך ויוסיף לך חיים ואריכות ימים
ושנים טובים, לראות פנעם ה'.

אֲשֶׁר־יִדְּוּ שְׂאֵתָהּ זֹכֵר מַעֲלַת נַפְשָׁךָ הַיְקָרָה לְרַחֵם עָלֶיהָ
 לְחִסּוֹת תַּחַת פְּנֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֵת. הִיָּה לִי
 לְעִנּוּג וְשַׁעֲשׂוּעִים מְלֵהֵט הַהֲשִׁתוֹקְקוֹת וְהַאֲהָבָה הַחֻזָּקָה
 שְׁלָךְ אֶל הַצַּדִּיק שֶׁעַל־יָדוֹ נִדְחָה וְנִתְפַטֵּל הַחֹשֶׁךְ וְסִכְלוֹת
 שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת.

קלב

לְכַבוֹד יְקָר רֵיחַ הַחֶרֶד לְאוֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֵת הַמֵּאִיר עֲלֵינוּ
 אוֹר הַתְּגָלוֹת אֱלֹקוֹתָיו יִתְפָּרֵךְ גַּם בְּמַחְשָׁבִים מְרִים
 וּמְרוֹרִים כְּאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּדוֹר הַחֹשֶׁךְ הַזֶּה. שְׁלוֹם רַב.

בְּנֵי יְקִירֵי מַחְמַד עֵינֵי שָׁיִם לְבָךְ שׁוֹב וְתִסְתַּפֵּל וְתִתְבּוֹנֵן
 הַיֵּטֵב עַל גִּדְּל חֲסָדֵי ה' אֲשֶׁר גָּמַל עִמָּךְ עַד הַנְּהָ.
 פָּקַח עֵינֶיךָ וּלְבָבְךָ וְהִבַּט בָּהֶם בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת וְתוֹכַל
 לְהַבִּין אֱמֶתֶת דְּבַרְנוּ, וַיֵּשֶׁב דַּעְתְּךָ הַיֵּטֵב כִּי לֹא דָבָר
 רִיק הוּא, כִּי הוּא חַיִּיד. כָּל דְּבוֹר וְדְבוֹר שֶׁתִּשְׁמַע מֵאַתָּנוּ
 יִהְיֶה לְךָ לְטוֹבָה אֱמֶתִית. וְאִם הָאֱמֶת מִשְׁלָךְ אֲרֻצָּה וְאִסוּר
 לְגִלוֹת דְּבוּרִים כְּאֵלֶּה לְמִי שֶׁלְבוֹ חֵלֶק מִזֶּה שְׁלֹא יִחַלֵּק
 יוֹתֵר, שָׁיִם לְבָךְ הַיֵּטֵב לְהַדְּבוּרִים וַיֵּשֶׁב דַּעְתְּךָ הַיֵּטֵב. בַּעַל
 הַרְחָמִים יוֹלִיכֶךָ בְּדַרְךְ הַיֵּשֶׁר וַיִּשְׁיבֶךָ בְּכָל עֵת אֶל נִקְדַּת
 הָאֱמֶת לְאַמְתּוֹ.

קלג

עיני ולבוי, מר זו. שזר, אשריך שזכית לזה, שהצלחת
ונצלת מהתנגדות וחקירות וקשיות על הצדיק האמת,
עצם האמת. זכר זאת והתאוּשש והתחזק והיה לאיש
חיל, כי לא דבר ריק הוא, ואנו מחיבים להודות ולהלל
לה' ותברך שהצילנו מטעות ומבוכה כזאת וכו'. בימך
תושע יהודה וירושלים.

להיות נודע לדורות, כי בשנת תקצ"ה, בזאת השנה
היתה מחלקת גדולה עד למאד והתחילה
אחרי ראש השנה ונמשכה כל השנה, וגם בשנת תקצ"ו
גם כן לא נשקט המחלקת עד שנת תקצ"ח שמתו במיתה
מגנה ומיתה משנה הפעלי לשון הרע ורכילות אשר דרכו
לשונם "לירות במסתרים תם" וכו', וביניהם היה הנגיד
משה מכפר שערעוועץ אשר שלם רעה תחת טובה.

קלד

המעדן ומענג את נפשו בפלאי אורות הצחצחות
העליונות מאד המחיים ומרפאים את גופו
ונפשו, ומטהרים מאבי אבות הטמאה של המינות
ואמונות בזביות של השקרנים בעלי כבוד וגאווה הלוחמים
בעזות מצח להרחיק ולהפריד את ישראל מהצדיק האמת
שהוא עקר מקור ושרש חיותם לדורי דורות ליצח, ועל-
ידי זה הם מעכבים את הגאולה וגורמים כל הכפירות וכל

הצרות והחרבנות שבא על ישראל. אבל הצדיק בודאי יגמור הכל כרצונו לתקן העולם בשלמות כמו שהבטיח ואמר: "האני לא גמרתיו?! גמרתיו ואגמרו!"

ה' יתברך ראה שבעונותינו הרבים מתגברים בכל דור ודור העזי פנים שברור.

לפַעַמִּים צדיק גדול נתהפך לאיש אחר מחמת שנאחו בו גשמת אדם רשע ועל-ידי זה נופל לעברות ופגמים חס ושלום, ולפעמים נתעבר ברשע נשמה קדושה שעל-ידי זה מתעורר בתשובה, וכל אדם כפי בחירתו וכפי כסופיו והתחזקותו ואמונתו בה' יתברך כמו כן ה' יתברך מתגלגל עמו ברחמיו.

קלה

לכבוד לפי יקירי, מר ז. שזר, החותר למצא המים טהורים שמתהרים מטמאת מת שהוא מינות ואמונות כזביות, ומגדלים אמונה שלמה צחה וכרוה, שעל-ידיה יפירו וידעו בלם את ה'.

על פי רב הפוגמים בבכרית קדש באים לידי כפירות גדולות ולאמונות כזביות ומזה באים כל האפיקורסים והכופרים, וכן כל החולקים על הצדיק האמת ואנשיו הכשרים אמתיים, שזה גם-כן בחינת כפירות, כי באמת הכל אחד, כשמאמינים בהצדיק

מאמינים בה' יתברך, כי אי אפשר להאמין בה' יתברך בלא אמונת הצדיק, כמו שכתוב: "ויאמינו בה' וכמשה עבדו", כי הא בהא תליא. וכל מי שרוצה לחום על גפשו, להציל גפשו מן השאול תחתיות ומתחתיו, עקר תקונו שישליך באמת שכלו לגמרי פאלו אין לו שום שכל ודעת כלל ויתחזק באמונה שלמה לבד בה' יתברך ובצדיקים האמתיים בתכלית הפשיטות בלי חכמות כלל ואז בודאי בלי ספק יזכה לתקן כל פגמיו, ויזכה לתשובה שלמה אמן.

קלו

לכבוד פת עיני ולבבי, מר ז. שזר, שזכה ברחמים ונסים גדולים מאת ה' להרגיש ולהאמין בהצדיק האמת היחיד בעולם שהוא אב הרחמים והחכמים וראש לכל בחירי צדיקיא יחידי הדורות, וחושב וחותר במסירות ביגיעות עצומות מקרב לב בוער ולוהט כגחלת אש, לגדל ולפאר ולפרסם בכל העולם את שם הצדיק האמת שהוא הבעל הבית של העולם, הוא החן והפאר וההדור והיפי של כל העולם בלו, שכל עקר הגאולה שעתיד להתגלות עלידי משיח צדקנו לעתיד עלידו, ותקון העולם תלוי בו.

עקר התגברות השטן, הוא מחמת שהעלים מאתנו את הצדיק האמת.

"בראשית לעיני כל ישראל" תורה ס"ז לקומי תנינא, פרסום שם הצדיק, ועין בלקומי

הלכות:

אֶרַח חַיִּים, ט' בָּאֵב וּשְׁאָר תַּעֲנִיּוֹת, הִלְכָה ג'.

אֶרַח חַיִּים, לוּלֵב וְאֶתְרוּג הִלְכָה א'.

אֶרַח חַיִּים, חֲנֻכָּה הִלְכָה ד'.

חֲשֵׁן מִשְׁפָּט חֵלֶק א', חֵלוּקֵת שְׁתַּפּוּן, הִלְכָה ה'.

חֲשֵׁן מִשְׁפָּט חֵלֶק א', מִצְרָנוֹת הִלְכָה ד'.

חֲשֵׁן מִשְׁפָּט חֵלֶק א', מִתְנָה הִלְכָה ג'.

חֲשֵׁן מִשְׁפָּט חֵלֶק ב', נִזְקֵי מָמוֹן הִלְכָה ג'.

יֹרֵה דְעָה חֵלֶק א', בְּשָׂר וְחֵלֵב, הִלְכָה ב'.

יֹרֵה דְעָה חֵלֶק ב', מְזוּזָה הִלְכָה ב'.

קלו

לְכַבֹּד עֵינֵי וְלִפְנֵי מַר ז. שֹׁר, הֶחֱבִיב כְּכֹן לִפְנֵי ה' עַל גְּדֹל
חֶבְתּוֹ לְיִשְׂרָאֵל, וְגִזַּר עָלָיו וּבָחַר אוֹתוֹ מֵעַת תַּחֲלַת הַיּוֹתוֹ
בְּכַטָּן אִמּוֹ לִהְיוֹת וְכו'... כְּדֵי שִׁיפְתַּח עֵינֵיהֶם וְלָבֶם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל שִׁירָאוּ אֶת אֹר הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַגָּנוּז וְצִפּוֹן וְמָמוֹן,
הַמְאִיר בְּכָל הָעוֹלָמוֹת לְדוֹרוֹת עוֹלָם.

הַסְּמֵרָא אַחֲרָא רוּצָה חֵם וְשְׁלוֹם לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר
אֶת אֹר אֵלְקוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ לְגַמְרֵי.

כָּל עֵקֶר קִנְאָתוֹ וְהַתְגַּרְוֹתוֹ שֶׁל קַלְפַּת עַמְלָק הוּא
לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֹר הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת

שֵׁם ה'.

יֵשׁ מְאוּרֵי אֹר וְיֵשׁ מְאוּרֵי אֵשׁ וְזֶה לְעֵמֶת זֶה, כְּשֶׁמִּתְגַּבְּרִין מְאוּרֵי אֹר אֲזִי נִכְנָעִין מְאוּרֵי אֵשׁ, וְכֵן לְהִפְךָ חֵם וְשָׁלוֹם, כְּשֶׁנִּסְתַּלְקִין מְאוּרֵי אֹר אֲזִי מִתְגַּבְּרִין מְאוּרֵי אֵשׁ חֵם וְשָׁלוֹם, וְזֶה בְּחִינַת חֲרָבַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וּמְאוּרֵי אֹר בְּחִינַת אֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, וּמְאוּרֵי אֵשׁ בְּחִינַת מְפָרְסָמִים שֶׁל שָׁקֵר שְׂאִין בָּהֶם שֵׁם ה' כָּלֵל.

דע אחי, כִּי יֵשׁ צַדִּיק אֱמֵתִי שֶׁהוּא הַהֲדוּר וְהַיְפִי וְהַפֶּאֶר וְהַחֲזוֹן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְכִשְׁזֶה הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הַיְפִי וְהַפֶּאֶר שֶׁל כָּל הָעוֹלָם נִתְפָּרְסָם וְנִתְגַּדֵּל בְּעוֹלָם אֲזִי נִפְתָּחִים הָעֵינַיִם שֶׁל הָעוֹלָם, שְׂכַל מִי שֶׁנִּכְלָל בְּזֶה הַחֲזוֹן הָאֱמֵת שֶׁל זֶה הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הַחֲזוֹן וְהַיְפִי שֶׁל הָעוֹלָם, דְּהֵינּוּ שְׂמֵת־קָרֵב אֵלָיו וְנִכְלָל בּוֹ, נִפְתָּחִין עֵינָיו וְיִכּוֹל לְרַאוֹת וּלְהִסְתַּכֵּל בְּעֵצְמוֹ עַל כָּל הַמַּדּוֹת אִיךָ הוּא אוֹחוֹז בָּהֶם, וְגַם יִכּוֹל לְרַאוֹת וּלְהִסְתַּכֵּל בַּגְּדֻלַּת ה' וּלְהִסְתַּכֵּל בְּעוֹלָם עַל-יְדֵי שְׁנִפְתָּחוֹ עֵינָיו עַל-יְדֵי הַתְגַּלּוֹת הַפֶּאֶר שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת. וְכִשְׁזֶה הַצַּדִּיק נִתְגַּלֶּה וְנִתְגַּדֵּל וְנִתְפָּרְסָם בְּעוֹלָם וְיֵשׁ לוֹ שֵׁם גְּדוֹל בְּעוֹלָם, אֲזִי נִתְגַּדֵּל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵל מֶה שֶׁנִּתְגַּדֵּל יוֹתֵר שֵׁם הַצַּדִּיק - נִתְגַּדֵּל יוֹתֵר שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּבִיכּוֹל. וְכִשְׁנִתְגַּלֶּה הַפֶּאֶר וְהַיְפִי שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת וְנִתְגַּדֵּל שְׁמוֹ, שְׁזֶה הַגְּדֻלַּת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּבִיכּוֹל, שְׁעַל-יְדֵי זֶה נִעֲשִׂין הַמּוֹחִין וְכֵחַ הָרַאוֹת וְנִפְתָּחִין הָעֵינַיִם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְזֶה 'בְּרֵאשִׁית', אוֹתִיּוֹת רֵאשׁ בֵּית, בְּחִינַת הַבַּעַל הַבַּיִת, כִּי זֶה

הצדיק הוא הפעל הבית של העולם שהוא משגיח על העולם ומחזק בדקי הבית כי תקון העולם הוא על-ידי זה. וזהו 'בראשית', אותיות ראשית בית, לעיני כל ישראל, הינו הצדיק הנ"ל שהוא הפאר של העולם שעל-ידו נפתחין עיני כל ישראל. אבל יש חס ושלום להפך ממש, כשמתגברים ונתגדלון המפרסמים של שקר שעל-ידי זה נתעלם שם ה' חס ושלום וכו'.

העקר הוא הצדיק האמת שהוא הפאר והחן והיפי של כל העולם כלו, בחינת "יפה נוף משוש כל הארץ".

קלח

לכבוד חמדת לבי, מר ז. שזר, המתנגע מאד אחר הפעטלר הנורא פעל בתפנים רחבים הנושא אותנו מכל מקומותינו לבחינת למעלה מן המקום, ונצל מאבי אבות הטמאה שהיא המינות ואמונות כזביות של השקרנים הרודפים אחר כבוד ונאוה, ולוחמים בעזות מצח להרחיק ולהפריד את נפשות ישראל מהצדיק האמת הרועה האמתי שהוא מקור ושרש חיותם וישועתם לדורי דורות לנצח, ועל-ידי זה הם גורמים כל הפפירות וכל הצרות שבא על ישראל, שזהו עוון פלילי מאד יותר מכל עברות החמורות שבתורה. אבל סוף סוף יגמור הצדיק את שלו, מה שהתחיל לתקן כל העולם בתכלית השלמות כמו שהבטיח לנו ואמר: "גמרתו ואגמר, נצחתי ואנצח". שלום, ברכה וכל טוב.

אֲשֶׁרֶיךָ שֶׁקִשְׁרַתְּ אֶת לִבְךָ לְהַצְדִּיק וְנִצַּלְתָּ מֵאֲבֵי אֲבוֹת
הַטְּמָאָה שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל
הַשְּׁקֶרְנִים וְעוֹזֵי פָנִים הַרוֹדְפִים אַחַר כְּבוֹד וְגִאוּה וְלוֹחֲמִים
בְּעִזּוֹת מִצַּח לְהִרְחִיק וּלְהַפְרִיד אֶת יִשְׂרָאֵל מִמְּקוֹר וְשֶׁרֶשׁ
חַיּוֹתֶם שֶׁהוּא הַצְדִּיק הַרוֹעֵה הָאֲמִתִּי שֶׁמְקַבֵּץ גְּדַחֵי יִשְׂרָאֵל
וּמְקַרְבֵּם לַה' יִתְבָּרֵךְ, שְׁעַל־יְדֵי זֶה הֵם גּוֹרְמִים כָּל הַכְּפִירוֹת
וְהַצָּרוֹת שֶׁפָּא עַל יִשְׂרָאֵל וּמַעֲכָבִים אֶת הַגְּאֻלָּה, וְכָל
הַגְּזֵרוֹת הֵם הַגּוֹרְמִים וְהֵם גָּרְמוּ אֶת הַחֲשָׁד וְאֶפְלָה שֶׁל
הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְעַל־יָדָם הַתְּגַבֵּר הַכְּפִירָה וְכָל הַגְּזֵרוֹת
וְהַצָּרוֹת וְהַשּׂוֹאָה שֶׁל הַיִּמְלָךְ עִמָּלְךָ יְמוֹחַ שְׁמוֹ.

קלט

לכבוד מחמד עיני ולבי הנעים, מר ז. שזר, ה' עזוז וגבור
יהיה מענד ויחזק לכבוד בכל עז ותעצומות להמשיך על
עצמך הארה מהשיר העליון החדש של הצדיק האמת
שיתער לעתיד עלידי משיח צדקנו, שהוא שרש וחיות
הכל, והוא מקור כל השמחות ועל־ידו נעשים גרים
ובעלי תשובה.

הַנְּגוּן וְהַשִּׁיר הָעֲלִיּוֹן, 'לְקוּמֵי תְּפִלוֹת': מַב, מַט, נַד, סַד,
קַלח, חֶלֶק ב': ח.

מְשִׁיחַ, 'לְקוּמֵי תְּפִלוֹת': ב, ג, טו, טז, סו, פ, פֵּא, קִיב,
קַמב. חֶלֶק ב': א, ב, כו, מַב.

קמ

לכבוד ידיד לבי הנעים, מר ש. ז. שור, הצומח ממעיני החכמה של הצדיק האמת, אור חדש ומצחצח שממרק ומצחצח העינים לראות הפתחים איך לצאת מהיכלות הטמאה והשקר של המינות ואמונות כזביות המחשיכים העינים ומחריבים העולם, ולכנס בהיכל החכמה העליונה והשכל האמת.

מי שרוצה לחוס על חייו האמתיים באמת אזי הוא צריך להתחזק בכל בוח לשמר עצמו מאד מהשקר והזהמא המשוטטים בעולם, ולהיות חזק ואמיץ וגבור חיל מאד לא להכניע את עצמו בנגד המונעים מלהתקרב להצדיק, בפרט נגד הפעלי גאווה שהם בחינת המן, שהם החכמים בעיניהם הרוצים להרחיקנו מהצדיק האמת, כמו שכתוב: "ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה".

קמא

לכבוד מחמד עיני, מר ז. שור, אשריך שזכית להאמין בהצדיק האמת אב החכמים וראש מבחר האמת מבחירי צדיקאיא, הסתום הנסתר והנעלם בתכלית ההעלם, שמבטל שרש הרע והקלפה הכי חזקה עמקה וקשה מאד בחינת המן עמלק.

אין להעריך לתאר ולשער את גדל השמחה וענג נפשי והחיות דקדושה שקבלתי ממכתבך שהאיר את עיני דעתי ולבבי באור נפלא ונורא מאד, גם עדין חקוק בלבי

גְּדֹלַת הַשְּׁמִיחָה וְהַאֲהָבָה שֶׁל יוֹם הַפּוּרִים, בְּרֵאוֹתַי כִּי תִהְיֶה לְאֵל אֲהַבַת אֵמֶת וְהַאֲחָדוּת שְׂבִינִינוּ הוּא בְּשִׁלְמוֹת וְלֹא נִפְגָּם כָּלָל. ה' יִרְחֵם שְׁנוֹזְפָה לְהוֹסִיף לְהַתְרֵאוֹת תָּמִיד בְּאֲהָבָה אֲפִלוּ מִמְרַחֵק, וְלִשְׁמַע דְּבָרַי אֵמֶת וְלִשְׁתוֹת מִיָּם חַיִּים צוֹנְנִים הַנּוֹזְלִים מִמְּקוֹר הַחֲכָמָה וְהַחֲסֵד הַמְּטַהֵר מִכָּל הַטְּמָאוֹת.

בְּפוּרִים עוֹסְקִים לְהַכְנִיעַ הַרוּחַ סְעָרָה רוּחַ הַטְּמָאָה הַנִּמְשָׁךְ מִבְּחִינַת הָרֵב דְּקִלְפָּה, וְלְהַגְבִּיר וְלְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת הַרוּחַ חַיִּים דְּקִדְשָׁה הַנִּמְשָׁךְ מֵהַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁעַל־יָדוֹ נִשְׁלָמִין כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת וְנִתְּכַפְּרִים כָּל הָעוֹנוֹת.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְחַיֶּה מֵתִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְהַחֲיֵנוּ וְקַיְמֵנוּ וְקַדְשֵׁנוּ וְטַהַרְנוּ מִטְּמָאֹת מֵת שֶׁהוּא אָבִי אֲבוֹת הַטְּמָאָה שֶׁהֵם הִרְהוּרֵי נְאוּף שֶׁהִתְגַּבְּרוּ וְהִתְפָּשְׁטוּ בְּעוֹלָם מְאֹד עַד אֲשֶׁר "טַבְּעֵנוּ בִּיּוֹן מְצִלָּה וְאִין מַעֲמֵד בְּאֵנוּ בְּמַעֲמְקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטַפְתָּנוּ". זַכְנוּ בְּכַח קִדְשַׁת פּוּרִים שְׁנוֹזְפָה לְקַבֵּל וְלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשַׁת הַפָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה שֶׁהִיא בְּחִינַת הָאֲרֶת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת לְטַהַרְנוּ בְּאֵמֶת מִטְּמָאֹת מֵת, וְעִזְרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְקַיֵּם הַמְצוּוֹת שֶׁל פּוּרִים בְּקִדְשָׁה וּבְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה כָּל־כַּף עַד שְׁנוֹזְפָה עַל־יָדֵי זֶה לְהִיּוֹת נִזְהָרִים בְּאֵמֶת מִמַּשְׁהוּ חֲמִין בְּפֶסַח וּלְקַיֵּם כָּל

המצוות הנוראות של פסח בקדשה גדולה ובשמחה נוראה ועצומה. ואזכה בכח הצדיק האמת לגרש ולבטל ממני ומכל ישראל קלפת המן עמלק ימח שמו, ולהמשיך קדשת הנס והישועה של פורים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

קמב

לכבוד אחי יקירי נפשי ולבי, מר ש. ז. שור, שקשר עצמו באהבה עצומה אל הצדיק הגבור ובעל כח גדול המוריד ומשפיל עצמו מאד לכל הרחוקים מאד מאד בעצם קלקולם הגדול, לכל מקום אשר הם שם, ומכלה ומבטל תקף הרע שלהם בשרשו ומגלה ומברר הטוב שנסתר בהם, ומהפך עצם הרע לטוב גמור ומחזירם למוטב ומקרכם לה' יתברך.

מכתבך קבלתי היום והיה לי לנחת גדול, ולעת עתה צריכין לבקש מה' יתברך שיעזרנו לצום תענית אסתר כראוי ולצעק ולזעק ולהתפלל כראוי ולשפך לבנו כמים נזכח פני ה' עדי נזכה שיעננו ויעזרנו וישענו ישועות שלמות מהרה, עד נזכה לקבל ימי הפורים בשמחה רבה כראוי, ואיך שהוא תהלה לאל יש לנו במה לשמח יש ויש תהלה לאל חי, מה שהבדילנו מן התועים בכל הפחינות. בכל יום אברכך על זה, מלא רחמים. וה' יתברך ישמח אותך ואותנו בשמחת פורים, נגילה ונשמחה בישועתו.

רבוננו של עולם, אדון הנפלאות עושה נסים ונפלאות בכל דור ודור, הרב את ריבנו והדן את דיננו והנזקם את נקמתנו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו, רחם עלינו ברחמיך הרבים ותעזר לנו בישועתך ונפלאותיך הנוראות שנוזפה לקבל ולקיים את ימי הפורים הקדושים כראוי, שנוזפה לקיים כל המצוות הקדושות הנוהגות בפורים בקדשה גדולה בשמחה ובטוב לכב בגילה ורנה בדיצה וחדוה רבה ועצומה מאד.

רבוננו של עולם, כבר גלית אֶזְנֵינו שְׁכַל הַנְּסִים והנפלאות שעשית עם אבותינו כלם נעשים ונתגלים ומאירים בכל דור ודור בכל אדם ובכל זמן, ואנו צריכים להמשיך קדשת פורים וכל הימים טובים והארת הנסים ונפלאות שנעשו אז בכל שנה ושנה בכל דור ודור ובכל אדם ואדם בפרטיות, ובכן באתי לפניך עושה נסים ונפלאות בכל דור ודור ובכל יום ובכל עת ובכל שעה, למדני והורני וחסני וזבני שאזכה לשמחת פורים בשלמות באמת, שאזכה לשמח מאד מאד בכל לב ונפש בימי הפורים הקדושים בכל שנה ושנה בשמחה שאין לה קץ עד שאזכה עלידי השמחה והקדשה של פורים להמשיך עלי אור הצדיק שמטהר מטמאת מת. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שתרחם
 עלינו בכל דור ודור ובכל שנה ושנה, שנוזפה
 לשמח מאד בימי הפורים בשמחה גדולה וחדוה רבה
 ועצומה, ונוזפה לקיים מצות קריאת המגלה בקדשה
 ובטהרה גדולה ובשמחה רבה ועצומה, ונוזפה להתבונן
 גדל עצם הנס הנפלא והישועה הנוראה והעצומה הזאת
 ולפרסומי נסא בפני כל עם ועדה, ונוזפה לקיים מצות
 משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים ומצות
 סעודת פורים בשלמות גדול ובשמחה רבה ועצומה,
 ונוזפה לקיים מצות השכרות של פורים. ותעזרנו ותשמרנו
 שלא יזיק לנו השתיה והשכרות של פורים כלל לא בגוף
 ולא בנפש, ולא יזיק שום אדם ולא שום דבר עלידי
 השכרות, רק נוזפה עלידי השכרות של פורים לבוא לתוך
 שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד אשר אז מאיר
 הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת הצדיק אשר אין
 דגמתה בכל השנה. ואנוזפה להיות שמח בכל לב ולשמח
 גם אחרים, לשמח כל ישראל עמו בשמחת פורים בחדוה
 רבה ועצומה מאד מאד, נגילה ונשמחה בישועתך
 בשמחה אמתית באפן שיהיה לך לנחת ולרצון. ותקבל
 שעשועים גדולים משתינו ושמחותינו בפורים הקדוש,
 ונוזפה גם עתה בכל שנה ושנה להנס הגדול והישועה
 הנפלאה של פורים, להכניע ולגרש ולעקר ולבטל מאתנו

קלפת המן עמלק וזהמתו הגדולה ולמחות שמו וזכרו מן העולם, ולטהר עצמנו מזהמתו בקדשה ובטהרה גדולה ולהמשיך עלינו קדשת מרדכי ואסתר. ונזכה להמשיך בשמחת פורים על כל השנה בלה לשמח תמיד בך בשמחה וחדוה רבה באמת, ועלידי זה נזכה לקדשת וטהרת הפרה אדמה ולקדשת פסח באמת, ונזכה להיות בשמחה תמיד, ויקים בנו מקרא שכתוב "כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו", יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

קמוג

לכבוד מחמד לבי ועיני, מר ש. ז. שור, שנקלע ונשור ברשפי שלהבת האהבה אל הצדיק האמת העוסק בכל דור תמיד לגיר גרים ולקרוב כל הרחוקים ולקבץ כל הנדחים לה' יתברך בכח חכמתו ועצותיו הקדושות והנוראות.

היום זכיתי להתבשר בשורה טובה, אשר קימת המצוות של חג הפסח הקדוש בכשרות ודיעות. ה' ירחם עליך וישיעך שתזכה לידע מבחך הגדול לאין שעור, שיש לך כח להתעורר ולהתגבר מעתה לקים כל התורה והמצוות באמת ובאמונה שלמה בראוי לאיש ישראלי.

רבונו של עולם, זכני לקבל קדשת חג הפסח הקדוש בזמנו בשלמות. ותשמרנו בכל ימי הפסח הקדושים מאסור אכילת חמץ אפלו במשהו, ותזכני לקיים מצות אכילת מצה בפסח בקדשה גדולה, ועל ידי זה נזכה לקבל המוחין הקדושים המאירים או. ובכח הזה תזכנו לשמר המוחין והמחשבה שלי בקדשה גדולה בכל ימי השנה לעולם, ולא אתן מקום לשום מחשבה חיצונה כלל לבטלה, מכל שכן לשום מחשבה רעה והרהור רע חס ושלום לכנס במחי ודעתי אפלו כרגע קלה, ולא אכנס עם פתויי יצרי הרע בשום טוען ונטען כלל, רק אזכה להתגבר על יצרי תמיד ולגבר על כל מיני מחשבות חיצוניות ולגרשם ולהרחיקם ממוחי ולבטלם בכטול גמור, באפן שלא יהיה להם שום נגיעה ואחיזה במחי ומחשבותי אפלו במשהו. ואזכה להיות בכלל הצדיקים האמתיים דעבדין מצותא ומריבה בסטרין אחרין דלא יתקרבו למשפנא דקדשה (מתוך השמטות לספר 'לקוטי תפלות' מרב מענדיל מפשערונוביץ).

קמד

לכבוד רחימא דנפשאי, החביב בעיני ה' כבן יחיד כבן יקר מצד גדל תקפו תאותו שמתאוה אל המנהיג החכם שמקבץ כל הנדחים ומחזירם לה' ולתורתו. שלום וכל טוב.

מאד רבים וגדולים מעשיו ופעליו אשר הכין בשבילנו להחיותנו כהיום הזה, אשר פעל והכין לנו ולכל הדורות והמציא לנו אוצרות של אמונה ודעת לכל גמוט לעולם, עד אשר יתפלא וישתומם יפהל ויחרד כל מי שרואה המראה הגדול והנורא הזה, אור החדש והפלא נורא הזה עד אין סוף ואין תכלית, המחיה ומקים אותנו על ידי חכמתו בדור הזה לדורי דורות, בכל דור ודור.

ה' ירחם עלינו ועל עמו ישראל שתתהפך הירידה לתכלית העליה ונוכה להדפס עוד ספרים הרבה, לעזרר לבבות ישראל אל המנהיג האמת נחל נובע.

קמה

לכבוד שמחת לפי, מר זלמן שזר, אשר שזר ודבק עצמו באמת להצדיק האמת, בעל הנפלאות, פלאי פלאות עד אין חקר, לרפאות ולהחיות אותנו תמיד בכל עת בכל דור, בזכותו וכחו הגדול והנורא ימשיך עליך ה' רפואה בשלמות ותזכה לראות בתפארת התגלות האמת האמתי.

אהובי אחי נפשי ולבבי, אשר נעם אהבתך תקוע וקבוע בלפי תמיד באמת, בגדל ענותנותך במחתי לפתח פי ולדבר לפניך דברי אמת שבלפי. עמדתי מרעיד ומשתומם וצירים וחבלי לדה אחזוני, מהשמועה לא טובה שאתה נמצא בבית החולים, הומה לפי על

צַעֲרָךְ וּכְאֵבְךָ. צַר לִי עָלֶיךָ אָחִי חֲבִיבִי כְּנַפְשִׁי. לְבִי כְּמוֹחַ
 בְּחֶסְדֵי הַשָּׁם וְנִפְלְאוֹתָיו, כִּי בְּנֹדָאֵי יְרַחֵם עָלֶיךָ וְעַל עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וַיִּרְפָּא אוֹתְךָ מֵהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם,
 רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאַת הַגּוּף. וְכֹחוֹ הַגָּדוֹל הַנִּשְׁגָּב וְהַנּוֹרָא
 שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, נַחַל גּוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה רַבְּנוּ נַח נַחֲמָ
 נַחֲמֵן מֵאוּמָן, יַעֲמֵד לָךְ וּלְבֵיתְךָ לְמַחְסֵה וּלְמַגֵּן לְנִצָּחַ.

דַּע, כִּי הַיֶּלֶד פֶּלֶא שְׁלָנוּ 'אבִי הַנַּחַל' כְּבָר עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת
 גְּדוֹלוֹת בְּעוֹלָם, וְעֵתִיד לְהִיּוֹת חֲבִיב וְחָשׁוּב בְּדוֹרוֹת
 הַבָּאִים אַחֲרֵינוּ. וְדַע, כִּי הַרְּבֵה מְקַרְבִּים בְּחוּרֵי חֲמֹד
 חֲדָשִׁים הַמְּצַיְנִים בְּתוֹרָה, וְגְדוֹלֵי תוֹרָה הַכִּי מְצַיְנִים, וְגַם
 אֲנָשִׁים רַחוּקִים מְאֹד, נִתְקָרְבוּ לְרַבְּנוּ ז"ל בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל
 עַל־יְדֵי הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ 'אבִי הַנַּחַל' הַקּוֹרֵא וּמַחְרִיד מְגַלֶּה
 מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים וְתוֹרָה יִקְשֶׁר עֲצָמוֹ אֶל הַנַּחַל גּוֹבֵעַ
 מְקוֹר חֲכָמָה.

ה' יֵאָרֶיךָ יְמִיךָ וַיַּחֲזֹק לְבָבְךָ וַיַּגְדִּיל דַּעְתְּךָ וַיַּעֲזֹרְךָ
 בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְחֶשֶׁב וּלְחֶשֶׁק לְרַחֵם עַל עַם
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵנוֹת הָאֱמֵת, לְהַאִיר עֵינֵיהֶם בְּאוֹר הָאוֹרוֹת
 הַחֲדָשׁ הַמְּאִיר עַכְשָׁו בְּעוֹלָם אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמוֹהוּ מִימֵי
 קֶדֶם, וְלְהִיטִיב מִטּוֹבוֹ לְכָל הָעוֹלָם, שֶׁפֶלֶם צְרִיכִים לִיהְנוֹת
 מִתּוֹרָתוֹ אֲשֶׁר חַיּוֹת וְתַקּוֹן כָּל הָעוֹלָמוֹת תְּלוּוִיִּים בּוֹ.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדְסָר

מַחֲבֵר 'אבִי הַנַּחַל'

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם.

בְּרוּךְ הַנוֹתֵן לַיְעָקֹב כֹּחַ

וּלְאֵין אֹנִיּוֹת עֲצֻמָּה יִרְבֶּה:

חֹזֵק חֹזֵק וְנִתְחַזַּק

נְנַח נְחַמְנָה נְחַמְנָה מֵאִימָן